உ

கடவுள் துணை

அரிச்சந்திர புராணம்

நெல்லூர் வீரகவிராயரென்னும்

ஆசுகவிராயரவர்க ளியற்றிய மூலமும்,

திரிசிரபுரம் - மகாவித்வான்

வி. கோவிந்தப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய

பொழிப்புரையும்.

இவை

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும்,

உரையாசிரியரும், சைவப்பிரசாரகருமாகிய

ஈக்காடு - இரத்தினவேலு முதலியார்

அவர்களால்

முன்னிருந்த வழூஉக்களைக் களைந்து

தளை சீர் முதலியன செவ்வனே பிரித்து

பரிசோதித்தவை.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாசம் அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

1932.

இதன் விலை] [ரூபா 3-0-0.

உ

கடவுள் துணை

அரிச்சந்திர புராணம்

மூலமும்-உரையும்

பாயிரம்

கணேசர் வணக்கம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியச் சந்தவிருத்தம்

பெரும்புகழ் பெறும்படி யருந்துயர் கெடும்படி
　　பிரியம்பல வரும்ப டியுளம்
விரும்பிய தனம்பெற மிகும்பெறு பதம்பெற
　　விளங்கிய தவஞ்செ யநெடும்
கரும்பவல் பெரும்பய றருங்கனி ரசங்கொடு
　　கவர்ந்த தெனுவந் தருள்புரிந்
திருங்கரி முகன்சிறு சதங்கையொடு கிண்கிணி
　　யிலங்கிய பதம்பெ றுவனே.

இ-ள். பெரிதான புகழினைப் பெறவேண்டியும், (நீங்கற்கு) அரிதான துக்கங்கள் கெடவேண்டியும், எனக்கிஷ்டமானவைகள் பலவும் சித்தியாகவேண்டியும், மனோ இச்சைப்படி திரவியலாபம் பெறவேண்டியும், நன்மை மிகுவதாகிய பெருதற்குரிய பதவியை அடையவேண்டியும், இவைகளுக்குத்தக்க தவங்களைச் செய்யவேண்டியும், நீண்ட கரும்பு - அவல் - பெரும்பயறு - அரிய கனிகள் ஆகிய இவைகளின் ரசங்களைக்கொண்டு புசித்து அந்தரசத்தின் இனிமைபோலவே வந்து திருவருள் செய்து (ஆண்டருளும்படி) பெரிய யானைமுகக்கடவுளுடைய சிறிய சதங்கைகளோடு கிண்கிணிகளும் விளங்குகின்ற பாதங்களை வணங்கப் பெறுவேன் எ-று. 1

கலி விருத்தம்

பரிதி தன்மர பில்வரு பார்த்திவன்
விரித ரும்புகழ் மேவரிச் சந்திரன்
சரித மன்னுந் தமிழ்க்குத் துணைசெயக்
கரிமு கன்பதங் கைதொழு தேத்துவாம்.

இ-ள். சூரியனுடைய குலத்திலே பிறந்த அரசனை நீண்ட கீர்த்தியைகொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய சரித்திரமாகப் பாடுகிற தமிழ்ப்பாடல்

களுக்கு இடையூறில்லாமல் உதவிசெய்யும்பொருட்டு யானைமுகக் கடவுளுடைய பாதங்களை இருகரங்களையுங் குவித்துக் கும்பிட்டுத் துதி செய்யக் கடவோம் எ - று. 2

பரமசிவன்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சீர்கொண்ட செழுங்கமலத் திசைமுகனு
நெடுமாலுஞ் சிவனு மென்னப்
பேர்கொண்ட மூவுருவு மீருருவு
மோருருவாய்ப் பிறங்குந் தொல்லை
நீர்கொண்ட வண்டத்துந் தாவரத்துஞ்
சங்கமத்து நிறைந்து நின்றோன்
றார்கொண்ட தாளிணைக டமைக்கொண்ட
வன்பினொடு தலைமேற் கொள்வாம்.

இ - ள். புகழினைப்பெற்ற அழகுபொருந்திய தாமரைமலரிலே வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும், உலகளந்தருளின விஷ்ணுவும், பரமசிவனும் என்று சொல்வதாகிய பெயர்களைக்கொண்ட மூன்று திருவுருவங்களும், பார்வதி பரமசிவனென்கிற இரண்டு திருவுருவங்களும் ஏகரூபமாகி, விளங்குகின்ற பழமையான நீரினையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட அண்டங்களிலும் சராசரங்களிலும் பூரணமாகி நிற்கின்ற கடவுளுடைய மலர்போன்ற இரண்டு பாதங்களையும் மிகுதியான பக்தியுடனே எமது சிரத்தின்மேலே சூடிக்கொள்வோம் எ - று. 3

புகலரிய சதுமறையாய் மறைப்பொருளா
யுபநிடத்தாய்ப் பூத மைந்தாய்
அகிலமுமாய் மன்னுயிரா யணுவிலணு
வாயவற்றி னகமாய் மேலாய்ப்
பகலிரவென் றறியாத பராபரமா
யறுசமயப் பகுதி யாகிச்
சகலமுமாய் நிஷ்களமாய் நின்றோன்றன்
செழுங்கமல சரண்புக் கேமால்.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய நான்கு வேதங்களாய், அந்த வேதார்த்தங்களுமாய், நூற்றெட்டு உபநிஷத்துகளுமாய், பஞ்சபூதங்களுமாய் உலகமுமாய், உலகத்திலே நிலைகொண்ட சர்வ பிராணிகளுமாய், அணுவுக்குளணுவுமாய், அவைகளுக்குள்ளுமாய், புறமுமாய், பகலென்றும் இரவென்றும் அறியக் கூடாத பராபரவஸ்துவாகி, ஆறுவகைச் சமயப்பிரிவுகளுமாய், சகல வஸ்துவுமாய், நிஷ்கள வஸ்துவுமாய் நிற்கின்ற கடவுளுடைய அழகிய தாமரைமலர் போலும் பாதங்களையே கதியாக அடைந்தோம் எ - று.

ஆல் - அசை. 4

ஆதியா யண்டபகி ரண்டத்து
மப்புறத்து மடங்கா துற்ற
நீதியாய் மணியொளியும் பாற்சுவையு
மெனவனைத்து நிறைந்து நின்றும்
பாதியா யொன்றாகி யருவாகி
யுருவாகிப் பரந்து மல்குஞ்
சோதியான் முடிசூட்டத் தனது திரு
வடிசூட்டத் துணிந்த தூயோன்.

இ - ள். சராசரங்களுக்கெல்லாம் முதலாய், இந்த அண்டத்திலும் வெளியண்டத்திலும், இவ்விரண்டுக்கும் அப்புறங்களிலும் அடங்காம லிருக்கின்ற நிறைவாய், மணிகளிலே ஒளியும், பாலிலே சுவையும்போல் எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருந்தும், பார்வதியோடுகூடிய பாதி வடிவுமாய்த் தானே ஒருமுதலுமாகி, அருவமுமாகி, உருவமுமாகிப் பரவி விளங்குவதான பரஞ்சோதி ஸ்வரூபனானவன், நான் என் தலைமேலே சூடிக்கொள்வதாகத் தனது திருவடிகளைச் சூட்டுதற்குத் துணிவுகொண்ட பரிசுத்தன் எ - று. 5

உமாதேவி

கனத்தாள்வெங் கயமுகனுங் கந்தனும்சம்
பந்தனும்பா லுண்ட கும்ப
தனத்தாளே யறம்வளர்த்த கரத்தாளே
திரிபுரங்க டழலாய் வேவச்
சினத்தாளே சிறியோர்கள் செய்தபிழை
பொறுத்திரக்கஞ் செய்யுஞ் செய்ய
மனத்தாளே நின்கமல மலர்த்தாளை
யென்றலைமேல் வைத்தாள் வாயே.

இ - ள். கனமான கால்களையுடைய வெவ்விய யானைமுகக் கடவுளும், முருகக்கடவுளும், சம்பந்தமூர்த்தியும் பால் குடிப்பனவான குடங்கள்போலும் கொங்கைகளை யுடையவளே! முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளரச்செய்தருளின கைகளையுடையவளே! முப்புரங்களும் நெருப்பாகி வேகும்படி கோபித்தவளே! அறிவீனர்கள் செய்கிற குற்றங்களைப் பொறுத்துத் தயவு செய்வதான செம்மையுள்ள மனத்தை யுடையவளே! உனது தாமரை மலர் போலும் பாதங்களையே அடியேனுடைய சிரசின்மேலே வைத்து அடிமை கொள்ளக் கடவாய் எ - று. 6

விநாயகக்கடவுள்

வையாம்பன் முகத்தானை மறலியையோ
டத்துரந்து வாழ்வ தென்றும்

மெய்யாம்பன் முகத்தாலும் வேதத்து
மாகமத்தும் விரித்த தென்றே
மொய்யாம்பன் முகத்தானைப் பொடியாகப்
பொருதுவினை முடித்து நீண்ட
கையாம்பன் முகத்தானைக் காலையினு
மாலையினுங் கருது வோர்க்கே.

இ - ள். கூர்மையான பற்களைக்கொண்ட முகத்தையுடைய யமனை ஓடும்படி ஜயித்து வாழ்வைப்பெறுவது எக்காலத்தும் சத்தியமே யாகும். இது பல இடங்களிலும், வேதங்களிலும், ஆகமங்களிலும், சொல்லுகின்ற தல்லவாவெனக்கொண்டு, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மதம்பொருந்திய கஜமுகாசுரனைத் தூளாகும்படிச் சண்டை செய்து அவனது கொடுந்தொழிலை முடிவுசெய்த நீண்டுள்ள துதிக்கையையுடைய யானைமுகக் கடவுளைப் பகலிலும் இரவிலும் தியானிப்பவர்களுக்கு எ - று.

தியானிப்பவர்களுக்குச் சத்தியமேயாகும் என முடிக்க. 7

முருகக்கடவுள்

பெருமையிலுங் கதிமையிலு முதுமையிலு
முகிலெனவே பிறங்கு மேனிக்
கருமையிலுங் கடுந்தறுகட் செம்மையிலும்
வெம்மையிலுங் கலங்கேன் காலா
எருமையிலும் வெள்ளாட்டுப் பால்போது
மெனப்பிறரை யெண்ணே னன்பால்
வரு * மையிலும் பொருமையிலும் வரதன்மகன்
குகனுமென்றன் மனத்தி லுண்டே.

இ - ள். யமனே! நீ காலதூதர்களோடு கூடியிருக்கிற பெருமையினாலும், உனது வேகத்தோடுகூடின ஆரவாரத்தாலும், உன்னுடைய வயது மூப்பினாலும், மேகம்போலவே விளங்குவதான உனது நிறங் கறுத்திருப்பதினாலும், கடுமையாக அஞ்சாதிருக்கிற உன் கண்கள் சிவந்திருக்கிறதினாலும், உனது உக்கிரத்தினாலும் உன்னைக் கண்டு அஞ்சேன். எருமைப் பாலைப் பார்க்கிலும் வெள்ளாட்டுப்பால் கொஞ்சமா யிருந்தாலும் போதுமென்றெண்ணி முருகனல்லாதோரை மதியேன். யாதினாலென்றால், அன்புகொண்டு முருகனேறி வருகிற மயிலும், அம் முருகன் போர்செய்தற்குரிய வேலும், எல்லா வரங்களையுந் தருகிற பரமசிவனுடைய குமாரனான முருகனும் எனது மனதிலே எப்போதும் உண்டாயிருத்தலால் எ - று.

உண்டாயிருத்தலால் அஞ்சேன் என முடிக்க. 8

* மயில்-அயில் என்பன, மையில் ஐயில் எனப் போலியாய் வந்தன.

பாயிரம்

காளியம்மன்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அந்தரியா மளையமலை யால காலி
யம்பிகைமா தரிகௌரி யாளி யூர்தி
வந்தரிநான் முகன்வணங்கு மலர்த்தாட் சூரி
வைரவிதா ருகவைரி மதங்கி நீல
கந்திரியோ கினிசூலி நீலி நாக
கங்கணிசங் கரிவிமலை காளி வால
சுந்தரி சாமுண்டிதிரி சூலி கோலத்
துணையடியென் முடிமீது சூடி னேனே.

இ - ள். அந்தரி! யாமளை! அமலை! ஆலகாலி! அம்பிகை! மாதரி! கௌரி! யாளியூர்தி! விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் சமீபத்திலேவந்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலும் பாதங்களையுடைய சூரி! வைரவி! தாருகவைரி! மதங்கி! நீலகந்தரி! யோகினி! சூலி! நீலி! நாககங்கணி! சங்கரி! விமலை! காளி! வாலசுந்தரி! சாமுண்டி! திரிசூலி! யென்னும் பல திருநாமங்களைக் கொண்டவளுடைய அழகிய இரண்டு பாதங்களையும் அடியேனுடைய சிரசின்மேல் சூடிக்கொண்டேன் எ-று. 9

கலைமகள்

மருப்பவள வாக்குவிந்து திரண்டு முத்து
வடமணிந்து குடமெனவே வயங்கிச் செம்பொற்
பொருப்பவள வாவளர்ந்து ததும்பி விம்மிப்
புடைபரந்து களபநறும் புளகக் கொங்கைத்
திருப்பவள வாயாளைத் தேனை மானைச்
செழும்படிக நிறத்தாளைத் திகழ்வெண் கஞ்சத்
திருப்பவளை யுலகேழு மீன்ற தாயை
யென்னிதய கமலத்தே யிருத்தி னேனே.

இ - ள். யானைக்கொம்பி னவ்வளவாகக் குவிதலாகித் திரட்சியாய் முத்துமாலையைக்கொண்டு குடம்போலவே பிரகாசித்துச் செம்பொன் மலையினவ்வளவாக வளர்ந்து, அசைந்து விம்முதலாய் மார்பினிடமெல்லாம் பரவின சந்தனச்சேறு பரிமளித்தலாகிய கொங்கைகளையும், அழகிய பவளம்போலும் வாயையுமுடையவளாய்த், தேன்போல் மதுரவசனியாய், மான்போல் நேத்திரங்களையுடையவளாய், தளமான பளிங்குபோலு நிறத்தையுடையவளாய், [விளங்]குகின்ற வெண்டாமரைப் பூவிலே வீற்றிருக்கின்றவளாகிய ஏழுலகங்[களையு]ம் பெற்ற தாயான சரஸ்வதி தேவியை என்னுடைய இருதய கமலத்[தில்] யிருக்கச்செய்தேன் எ - று. 10

அவையடக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நீர்கொள்வார் பாலோடு நேருற்றால்
பதர்கொள்வார் நெல்லோ டுற்றால்
நார்கொள்வார் பூவுற்றால்வேர் கொள்வா
ரதிற்சிறிது நறையுண் டாயின்
சீர்கொள்வார் புன்சொல்லுஞ் செஞ்சொல்லுஞ்
சேர்ந்தொன்றிற் சேரப் புன்சொல்
யார்கொள்வா ரென்பதுசற் றறியாமற்
சிறியேனு வசைக்கின் றேனே.

இ-ள். நீரையும் விலக்கு வாங்குவார்கள் அது பாலோடு கூடியிருந்தால்; பதரையும் வாங்குவார்கள் நெல்லோடு கூடியிருந்தால்; நாரையும் வாங்குவார்கள் பூவோடு கூடியிருந்தால்; வேரையும் வாங்குவார்கள் அந்த வேரிலே கொஞ்சம் பரிமள முண்டாயிருந்தால்; அப்படியே சிறப்பாக அங்கீகாரஞ் செய்வார்கள் புன்சொல்லா யிருந்தாலும் செஞ்சொல்லோடு கூடியிருந்தால்; அப்படிச் செஞ்சொல்லோடு கூடாத எனது புன்சொல்லை யாவர்தாம் அங்கீகரிப்பார்கள்? ஒருவரும் அங்கீகரியார்களென்பதைச் சிறிதும் தெரியாமல் நான் நாவை அசைத்துப் பாடலானேன் எ-று.

(ஆனாலும், பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து) 11

புருடனுர்க் கேந்திழையார் பொருளுரைப்ப
தெனப்பிறர்தம் பொருளே வெளவுந்
திருடனுர் மேலவருக் கறமுரைப்ப
தெனச்சிறிய தெள்கு துள்ளிக்
கருடனுர்க் குப்பறவை கற்பிப்ப
தெனவனந்தங் கண்ணுள் ளார்க்குக்
குருடனுர் வழிகாட்ட லெனப்பெரியோர்
முன்சிறியேன் கூற லுற்றேன்.

இ-ள். தன் நாயகனுக்கு மனைவியானவள் விவேகம் சொல்லுவது போலவும், அன்னியர்களுடைய பொருள்களையே எப்போதும் திருடுகிற கள்வனுனவன் மேலோருக்குத் தருமநீதி சொல்வதுபோலவும், சிறிய கொசுவானது கிளம்பிப் பறந்து கருடப்பட்சிக்குப் பறக்குஞ் செய்கையைக் கற்றுக் கொடுப்பதுபோலவும், அநேகங் கண்களையுடையவர்களுக்குக் குருடன் வழிகாட்டுவது போலவும், பெரியோர் முன்னே மிகச் சிறியேனுகிய நான் பாடத்தொடங்கினேன் எ-று. 12

ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

தண்கவிகைக் குரிசிலரிச் சந்திரன் றன்
சரிதமதைத் தாரணியோர் விருப்ப மெய்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்து ரைத்த
வடமொழியுந் தென்மொழியின் வழுவி லாத
வெண்கவியுங் கண்டாங்கின் மாத ராடல்
விதங்கேட்டு மழையெனவே வெருண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயு நெல்லூர் வீர
கவிராஜ னேவிருத்தக் கவிசெய் தானே.

இ-ள். குளிர்ந்துள்ள வெள்ளைக் குடையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனது சரித்திரத்தை உலகத்தாரெல்லாம் சந்தோஷத்தையடைய அழகான வித்துவான்கள் சொல்லுங் கிரமப்படியே சொல்லிப் பாடின வடமொழியிலுள்ள பாடல்களையும், தென்மொழியிலே யாதொரு தோஷங்களுமில்லாத வெண் பாவாலான பாடல்களையும் பரிசோதித்து, பெண்கள் ஆடுகிற இடத்துண்டான மத்தள ஓசையைக்கேட்டு அவ்வோசையை மேகத்வனியென்று பயந்து சோலைகளிலே குரங்குகள் குதித்து ஓடுவதான நெல்லூரிலேயிருக்கிற வீரகவிராஜனென்பவனே இப்படி விருத்தக்கவியாகப் பாடினான் எ-று. 13

விதியினர சிழந்தவரிச் சந்தி ரன்றன்
வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்த மாக்கி
அதிவிதமாங் கலியுகத்தில் வருச காப்த
மாயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தாறில்
சதுமறைதேர் புல்லாணித் திருமான் முன்னே
சக்கரதீர்த் தக்கரைமேன் மண்ட பத்துள்
கதிதருசீர் நெல்லூர்வாழ் வீர ராசு
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றி னானே.

இ-ள். ஈசுவரச் செயலினாலே தனது அரசாட்சியை விட்டுப்போன அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய பெரிய கதையாகிய வெண்பாவாலான பாடல்களை விருத்தப் பாடல்களாகச் செய்து, பலவிதங்களும் தோன்றுகின்ற கலியுகத்திலே வருவதான சாலிவாகன சகாப்தம் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தாறும் வருஷத்திலே நன்றாக வேதங்கள் ஆராய்ந்து சொல்லுகின்ற திருப்புல்லாணித் திருமால் சந்நிதியிலே சக்கரதீர்த்தக் கரைமேலிருக்கிற மண்டபத்திலிருந்து நல்ல கவியைத் தருவதான சிறப்பையுடைய நெல்லூரிலே வாழ்கின்ற வீரனென்னும் ஆசுகவிராஜன் அந்த விருத்தப் பாடலான அரிச்சந்திரபுராணத்தை அரங்கேற்றுதல் செய்தான் எ-று. 14

பாயிர முற்றிற்று.

நாட்டுச் சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

முன்னு றறியாப் பிறவிக்குரு டான மூடன்
தன்னாற் றெருடுசா கரத்தினிடஞ் சாற்று மாபோல்
என்னு லறிதக்க தன்றென்னினு மன்னர் மன்ன
னன்னாட் டணியான் சிலவல்ல நடத்த லுற்றேன்.

இ - ள். முதலிலே வழிதெரியாத பிறவிக்குருடனான ஒருவனாலே பள்ளமான சமுத்திரத்தினுடைய வகைகளெல்லாங்கண்டு சொல்லத்தொடங்கினது போல, என்னாலே தெரிந்துசொல்லத்தக்கது அல்லவென்றாலும், ராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல நாட்டுச்சிறப்பில் நான் சிலவற்றைக் கூடியமாத்திரம் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ - று. 1

தட்பாற் கடலா ரமுதங் கெழுமித் தழைத்து
நட்பாற் புகுந்தா லெனவந்துவர் வேலை நண்ணி
உட்பாற் புனலுண் டெழுந்தோங்கிய காள கூடம்
விட்பாற் பரந்தா லெனமேக மெழுந்த தன்றே.

இ - ள், குளிர்ந்த திருப்பாற்கடலிலே அரிதான அமுதமுண்டாகிச் சிறந்து தனக்கு உறவாகையினாலே லவணசமுத்திரத்துக்கு வந்தாற்போல வந்து அந்தக் கடலின் நீரை யுண்டு, முன்னாளிலே எழுந்து கிளம்பின விடம[illegible]து ஆகாயத்தி னிடமெல்லாம் பரவினதுபோல மேகம் மேலே கிளம்பியது எ-[illegible] 2

அடியும் முடியுந் தெரியா திருண் டண்ட மெங்கும்
கொடியுங் குடையு மெனமாமுகிற் கூட்ட மீண்டிப்
படியும் விசும்பும் பகைத்தாலெனப் பார விற்கோத்
திடியுந் துளியுங் கணையாய்ப்பெரி தெய்த தன்றே.

இ - ள். கீழும் மேலும் தெரியாதபடி இருண்டு ஆகாயமெல்லாம் நீலக்கொடிகள் பறந்தாற்போலவும் நீலக்குடைகள் விரித்தாற்போலவும் நீலமேகக் கூட்டங்கள்கூடி பூமியும் ஆகாயமும் பகைத்துச் சண்டைசெய்தாற்போல் கனமான இந்திரவில்லிலே கூட்டி இடிகளும் துளிகளும் அம்புகளாக மிகவும் எய்கிறது போற் பெய்தன எ - று. ௩

மீனந் திகழ்வே லையிற்றோன் றிய தென்ன விண்ணோர்
தானந் திகழ்* தாத் திரியைப்பெருந் தாழி யாக்கி
வானந் தனைநெய் யரிவட் டகையாக்கி விட்ட
பானந் தனையொத்து விழுந்தது மாரி பம்பல்.

* தாத்திரி - பூமி.

இ - ள். மீன்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கடலிலே இம்மது வுண்டாகியதென்று தேவர்களாகிய மதுவடிப்போர்கள் சராசரங்களுக் கிடமாக விளங்குகின்ற பூமியைப் பெரிய பானைபோலிருக்கிற சுரைக்குடுக்கையாகக் கொண்டு ஆகாயத்தை அந்தக் குடுக்கைமேலே மூடுகிற பன்னுடையான கிண்ணமாகச் செய்து அக்கிண்ணத்திலே ஊற்றுகிற மதுவானது பல சில்லிகளாலும் ஒழுகுகிறதுபோல் ஒழுகின மேகத்திற் சொரிந்த துளிகள் எ - று. 4

விண்ணிற் பொழியுங் கணைமாரி விழுந்து தைத்த
புண்ணிற் பொழியுங் குருதித் திரள்போல வெங்கு
மண்ணிற் பொலியிந் திரகோப மலிந்து தோன்றக்
கண்ணிற் கமையாப் புனல்வந்து கலித்த தன்றே.

இ - ள். மேகத்தாலே பெய்கிற பாணவருஷங்கள் விழுந்து அவைகள் பட்ட புண்ணினின்றும் சிந்துகிற ரத்தத்திரளைப்போல் எவ்விடத்தும் பூமியிலே அக்காலத்திலே தோன்றுகிற இந்திரகோபப் பூச்சிகள் மிகுந்து விளங்க, கண்களுக்கடங்காத ஜலப்பிரவாகமாகி ஆரவாரித்தது எ - று. 5

கள்ளங் கொலைகட் புலைகாம மென்றைந்து மற்றூர்க்
குள்ளந் தெளிந்தோர் தருமுத்தம தான மென்னப்
பள்ளந் திடர்மால் வரைகானகப் பக்க மெங்கும்
வெள்ளம் பெருகிப் பரந்தோடி விரைந்த தன்றே.

இ - ள். களவு - கொலை - கட்குடி - பொய் - மிக்ககாமம் என்று சொல்லுகிற பஞ்சமாபாதகங்களையும் ஒழித்த நல்லோர்களுக்கு மனந் தெளிந்தவர்கள் கொடுக்கிற உத்தமதானம்போல பள்ளம் மேடு உயர்ந்தமலை காடுகளாகிய பக்கங்களெல்லாம் அந்தப் பிரவாகமானது பெருகிப் பரவி ஓடி வேகங் கொண்டது எ-று. 6

கருவிக் கணமா மழை பெய்து கலித்த வெள்ளம்
பரவிப் பலகோடி பருப்பதக் கோடோ டித்தாங்
கருவித் திரள்புக் கடங்கா திரைத்தோடி யார்த்துச்
சரயுத் தனிலே தலைவைத்துச் சரித்த தன்றே.

இ - ள். பூலோகத்துக்குத் ஆணைக்காரணமாய்க் கூட்டங்கொண்ட நீலமேகங்கள் பொழிதலாலே ஆரவாரித்து எழுந்த ஜலப்பிரவாகம் எங்கும் பரவி அநேகங்கோடி மலைச்சிகரங்களை முறித்து அந்தச் சிகரங்களினின்றும் வருகிற அருவிக்கூட்டமானவை இறங்கிக் கட்டுக்கடங்காமல் ஆரவாரித்து ஓடிப் பின்னும் முழங்கிச் சரயுநதியிலே வந்துகூடி வரலாயிற்று எ - று. 7

ஆரங் குளவஞ்சி யசோகு பலாசந் தேவ
தாரம் வகுளங் கடுச்சண்பகஞ் சாதி கன்னி
காரஞ் சுரபுன்னை கடம்புகச் சூரம் வேய்கர்ப்
பூரம் பனையோடு புரண்டிடப் போய தன்றே.

இ - ள். சந்தனமரம் - மூசிவஞ்சிமரம் - அசோகமரம் - பலாசமரம் - தேவதாருமரம் - மகிழமரம் - கடுமரம் - சண்பகமரம் - சாதிலிங்கமரம் - கோங்குமரம் - சுரபுன்னைமரம் - பேரீந்துமரம் - மூங்கில்மரம் - கற்பூரவல்லி - அரசமரம் ஆகிய இவைகளுடனே அலைகள் புரள அந்தச் சரயுநதி சென்றது எ - று. 8

ஏலந் தகர மிலவங்க மரித்தி ரந்தக்
கோலம் * வசவாசி செங்குங்கு மங்கோட்டம் வாரித்
தாலம் பதினாறு நடுங்கிடச் சார்ந்த வூழிக்
காலந் தனின்மோது கருங்கட லொத்த தம்மா.

இ - ள். ஏலம் - தகரம் - இலவங்கம் - அரித்திரம் - தக்கோலம் - வசம்பு - செங்குங்குமம் - கோட்டம் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் வாரிக்கொண்டு உலகம் பதினாறும் நடுங்கும்படி வந்த ஊழிக்காலத்திலே அலைகளை மோதுகிற கருங்கடலை அந்தச் சரயுநதி ஒத்தது எ - று. 9

நீலம் வைரம்வை டூரிய நித்தி லஞ்செங்
கோலந் திகழுந்துகிர் கோமளப் பத்ம ராகம்
தாலந் தனில்வந்தவொ ரிந்திர சாப மென்ன
ஓலந் திகழாற்றி னுழுக்கெறிந் தோடிற் றன்றே.

இ - ள். நீலம் - வைரம் - வைடூரியம் - முத்து - சிவந்தநிறமாக விளங்குகின்ற பவளம் - அழகான பதுமராகம் ஆகிய இந்த ரத்னங்களாலே உலகத்திலே நீண்டுவருவதான ஒரு இந்திரவில்லைப்போல் ஒலியிருந்த அந்தச் சரயுநதி செல்லுதலாலே கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு ஓடியது எ - று.

கலி விருத்தம்

ஆடு நாகமு மத்திக ளும்வரை
யாடு நாகமு மத்திகை யேபுன
லோடு நாகமு முற்றிட லானதி
யோடு நாகமு மேந்தியை யொத்ததே.

இ - ள். ஆடு நாகமும் - படமெடுத் தாடுகின்ற பாம்புகளும், அத்திகளும் - எலும்புகளும், வரையாள் - மலைமகள், ஆள் - பாதியிற்கலந்த, ஆகமும் - திருமேனியும், அத்தி - அப்பாதி வடிவினளாது, கை - கையிலேபிறந்த, புனலோடு - கங்கையோடு, நாகமும் - புன்னைமலரும், உற்றிடலால் - பொருந்துதலால்; ஆடுநாகமும் - ஆடுகின்ற வானரங்களும், அத்திகளும் - அத்திமரங்களும், வரையாடும் - வருடைகளும், நாகமும் - யானைகளும், அத்திகையே - அவை கொண்டுபோகப்பட்ட திசையே, புனல் - நீரின்கண்ணே, ஓடு - ஓடுகின்ற, நாகமும் - பாம்புகளும், உற்றிடலால் - பொருந்துதலினாலே, நதி - சரயுநதியானது, ஓடும் - கபாலத்தையும், நாகமும் - மேருவையும், ஏந்தியை - ஏந்திய கடவுளை ஒத்தது.

* வசவாசி - வசம்பு.

கடவுண்மேற் செல்லுங்கால் வரையாடு நாகமெனற்பாலது, அடி மடக்குஞ் சிலேடையுமாதலின் ஒரு அடியி னொப்புமைபற்றி வரையாடு நாகமெனப் பட்டது எ - று.

11

அம்ம டங்கலு மாழி கிளர்ந்தெழு
மம்ம டங்கலு மொப்பதை யன்றதின்
மும்ம டங்கலும் வெல்லு முதிர்கய
மும்ம டங்கலுங் கொண்டு முடுகிற்றே.

இ - ள். அம்மடங்கலும் - நீர்முழுதும், ஆழி கிளர்ந்தெழு மம்மடங்கலும் - கடலின்கண்ணே செழித்தெழாநின்ற அழகிய ஊழித் தீயையும், ஒப்பதையன்று - நிகர்வதையன்றி, அதின் - அதினும், மும்மடங்கலும் - மூன்றுபங்கும், வெல்லும் - வெல்லாநின்ற, முதிர்கயமும் - பருத்தயானையையும், மடங்கலும் - அதனைவெல்லுஞ் சிங்கத்தையும், கொண்டு - தன் கண்ணே சேர்த்துக்கொண்டு, முடுகிற்று - விரைந்து சென்றது எ - று.

அடங்கலு முடுகிற்று எனக் கூட்டுக.

12

முறியு மாறுந் தருவு முதல்கெட
முறியு மாறுந்தி முற்றிநன் மான்மத
வெறியு மாறடி யுங்கொடு வேகமும்
வெறியு மாறிலா வெங்களி றொத்ததே.

இ - ள். முறியும் - தளிர்களும், மாறும் - வளார்களும், தருவும் - மரங்களும், முதல்கெட - அடியோடு கெட, முறியுமாறு - சிதையும்படி, உந்தி - வீழ்வித்து, முற்றி - சூழ்ந்து, நல் - நல்ல, மான்மத வெறியும் - பெரிய மதசல நாற்றத்தையும், மாறடியும் - மாறி வைக்கப்பட்ட அடிகளையும், கொடு - கொண்டு வருதலால், வேகமும் - விரைவும், வெறியும் - மயக்கமும், மாறிலா - நீங்காத, வெங்களிறொத்தது - வெவ்விய யானையை யொத்தது எ - று. ஏ - அசை. 13

வார ணத்தடங் கோடும் வளைகளும்
வார ணத்தடங் கோடும் வரன்றியே
ஆர ணத்துறை யந்தரி யுண்மகிழ்ந்
தார ணத்துறை யொத்ததவ் வாறரோ.

இ - ள். அவ்வாறு - அந்தச் சரயுநதி, வாரணத்து - யானைகளுடைய, அடு - கொலை செய்கின்ற, அம் - அழகிய, கோடும் - தந்தங்களையும், வளைகளும் - சங்குகளையும், வார் - நீட்சி, அண் - பொருந்திய, அத்தடங்கோடும் - அப் பெரிய ஊது கொம்புகளையும், வாரணம் - தடையாகிய, தடங்கோடும் - தடாகக் கரைகளையும், வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, ஆரணத்து - வேதத்தின் (ஞான பாதையிலே, உறை - தங்கிய, அந்தரி - பத்திரகாளி, உண்மகிழ்ந்து - திருவுளங் களிகூர்ந்து, ஆர் - பொருந்திய, ரணத்துறை - போர்க்களத்தை, ஒத்தது - ஒப்பாயிற்று எ - று.

ஆரென்பதன் ரகரம் முதலாகா தகரமுதலாதலின் கெட்டது - அகரமுத னகரவிறுவா யென்பதுபோல்.

14
துடிம ருங்கிற் கொடிச்சியர் தோயவே
துடிம ருங்கிற் பரப்பிச் சுழித்துராய்க்
கொடிபு னைந்த குகன்கழ ருழ்ந்துபூங்
கொடிபு னைந்த குறிஞ்சி கடந்ததே.

இ - ள். துடிமருங்கிற் கொடிச்சியர் - உடுக்கைபோ லிடையுள்ள குற மகளிர், தோய - மூழ்க, துடி - ஏலச்செடிகளை, மருங்கிற் பரப்பி - அருகே பரப்பிக்கொண்டு, சுழித்து - சுழிகளை யுடையதாய், உராய் - உராய்ந்து, கொடி புனைந்த குகன்கழறுழ்ந்து - வெற்றிக்கொடி தரித்த முருகக்கடவுளி னடிகளை வணங்கி, பூங்கொடி - மலர்க்கொடிகளும், புல் - புற்களும், னைந்த - தன்னாலே சிதைந்த, குறிஞ்சி-குறிஞ்சிமலைச் சார்பை, கடந்தது-கடந்து சென்றது எ - று.

புல் - புலியுமாம். அவ்வாறென்னும் எழுவாய் வருவித்துக்கொள்க.

15
வீயும் வேங்கையு மந்தியு மேதகு
வீயும் வேங்கையு மந்தியும் வீழ்பலாக்
காயும் பாலையில் கைக்கய முங்கொடு
காயும் பாலையில் வந்து கலந்ததே.

இ - ள். வீயும் - பறவைகளும், வேங்கையும் - புலிகளும், மந்தியும் - குரங்கு களும், மேதகுவீயும் - மேம்பாடு பொருந்திய மலர்களும், வேங்கையும் - வேங் கை மரங்களும், மந்தியும் - வண்டுகளும், வீழ் பலாக்காயும் - விரும்பப்பட்ட பலாக்காய்களும், பால் - தன் பக்கங்களில், அயில் - நீருண்கின்ற, கை - துதிக் கையை யுடைய, கயமும் - யானைகளும், கொடு - கொண்டு, காயும் - சுடுகின்ற, பாலையில் - பாலை நிலத்தில், வந்து கலந்தது - வந்து கூடிற்று எ - று.

அயில் ஐயிலெனப் போலியாய் வந்தது.

16
தேரு மாறுண ராச்சின வேடர்பேய்த்
தேரு மாறுமுட் டேறரும் பாலையில்
ஊரு மாதரி யாரையு முந்திமான்
ஊரு மாதரி தாடொழு துற்றதே.

இ - ள். தேருமாறு - தெளியும் வழியை, உணரா - அறியாத, சினவேடர்- கோபத்தை யுடைய மறவர், பேய்த்தேரும் - கானலையும், ஆறும் - வெள்ளத்தை யும், உள் - உள்ளே, தேறரும் - பகுத்தறிதல் கூடாத, பாலையில் - பாலை நிலத் தில், ஊரும் - அங்குள்ள ஊர்களையும், மாதரியாரையும் - மகளிர் யாவரையும், உந்தி - தள்ளிக்கொண்டு, மான் - கலைமானை, ஊரும் - நடத்துகின்ற, மாதரி - பத்திரகாளியினது, தாடொழுது-தாளை வணங்கி, உற்றது-பொருந்திற்று, எ-று.

இறவங் கோங்க மிருப்பையின் பூந்துணர்
இறவங் கோங்க வெரிமின் மினியெனப்

புறவ மேய்ந்த சுரம்விட்டுப் போய்ச்செழும்
புறவ மேய்ந்தது பூம்புன லாறரோ.

இ - ள். அங்கோங்கம் - அழகிய கோங்கினுடையவும், இருப்பையின் பூந்துணர் - இருப்பையினுடையவும் ஆய பூங்கொத்துகள், இற - கெடவும், இறவு - இறாமீன்கள், அங்கு ஓங்க - மேலெழவும், எரி - நெருப்பு, மின்மினியென - மின்மினிபோற் றோன்றவும், புறவ மேய்ந்த - புறாக்கள் மேய்ந்த, சுரம்விட்டுப்போய் - பாலைநிலத்தை விட்டுப்போய், செழும் - செழித்த, புறவம் - முல்லை நிலத்தில், எய்ந்தது - பொருந்தியது, பூம்புனலாறு - அழகிய நீரையுடைய ஆறானது, எ - று. 18

ஆடு மாசுரை யாவிடை யாழநீர்
ஆடு மாசுரை யாவிடை யோடவே
கோடு குத்திக் குலைத்தது கொன்றையின்
கோடு குத்திக் குலைத்துணர் வாரியே.

இ - ள். ஆடும் - முழுகுதற்குரிய, மாசுரையா - குற்றஞ்சொல்லப்படாத, இடையாழம் - நடுவாழத்தையுடைய, நீர் - நீரானது, ஆடும் - ஆடுகளும், மா- பெரிய, சுரையா - கறவைப்பசுக்களும், விடை - எருதுகளும், ஓட - அஞ்சி யோடும்படியாக, கொன்றையின் - கொன்றைமரங்களின், கோடு - கிளைகளை, உகுத்து - முறித்து, இக்குலை - இக்காய்க்கொத்துகளையும், துணர் - பூங்கொத்து களையும், வாரி - சேர்த்துக்கொண்டு, கோடு - கரைகளை, குத்தி - மோதி, குலைத்தது - அழித்தது எ - று. 19

அண்டர் தோயலை வாரி மராவழீஇ
அண்டர் தோயலை வாரியிற் சார்ந்தணி
கொண்ட லைத்தரிக் குங்குருந் திற்கலை
கொண்ட லைத்தரிக் கொத்த குடிஞையே.

இ - ள். அண்டர் - ஆயரது, தோயலை - தயிரை, வாரி - கொள்ளையிட்டு, மரா - மராமரத்தை, அழீஇ - அழித்து, அண்டர் - தேவர்கள், தோய் - மூழ்காநின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, வாரியில் - கடலின் கண்ணே, சார்ந்து- கூடி, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, கொண்டலை - மேகத்தை, தரிக்கும் - தரிக்கின்ற, குருந்தில் - குருந்தமரத்தில், கலைகொண்டு - (ஆய்ச்சியர்) ஆடைகளைக் கொண்டு, மான்களைக்கொண்டு, அலைத்து - அலைசெய்து, அரிக்கு - திருமாலுக்கு, ஒத்த - ஒத்தது, குடிஞை - அவ்வாறானது எ - று.

ஒத்தது என்பது ஒத்தவெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. 20

உறவ ணங்கு மராவு முழக்கிவான்
உறவ ணங்கு மராவு மொசித்தது
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கல்போல்
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கியே.

இ - ள். உ ர - மிகவும், அணங்கும் - வருந்துகின்ற, அராவும் - பாம்புகளை யும், உழக்கி - வருத்தி, வானுற - மேகந்தவழ, வணங்கும் - வளைந்திருக்கின்ற, மாராவும் - மராமரங்களையும், ஒசித்தது - ஒடித்தது, மறைவு - மறைதல், அண் - பொருந்திய, நம் - நமது, குமரியை - கொற்றவையை, வணங்கல் போல் - முன்பாலையில் வணங்கினமைபோல், மறை - வேதத்தினாலே, வணங் கும் - வணங்கப்பட்ட, அரியை - திருமாலை, வணங்கி - முல்லையில் வணங்கி எ - று. 21

ஆவி யன்ன பெடைகளு மன்றிலும்
தூவி யன்னமுந் துன்னிய நாரையும்
மேவி யின்பம் விடாத நெடும்புனல்
வாவி சூழு மருதம் புகுந்ததே.

இ - ள். உயிரையொப்பான பெட்டையன்றில்களும் ஆண் அன்றில் களும் இறகையுடைய அன்னங்களும் நெருங்கியிருக்கிற நாரைகளுங் கூடிச் சந்தோஷம் விலகாதிருப்பதான அந்த நெடிதான சாயுநதிப் பிரவாகமானது குளங்கள் சூழ்ந்துள்ள மருதநிலத்திலே சென்றது எ - று. 22

வாழை பூக மகிழ்மரு தாசினி
தாழை கேசரஞ் சம்பகஞ் சன்மலி
ஞாழன் மாதுளை நாகம லிந்ததண்
சூழல் சேரத் தொலைத்தது தோயமே.

இ - ள். வாழைமரங்கள் - கமுகமரங்கள் - மகிழமரங்கள் - மருதமரங்கள் - பலாமரங்கள் - தென்னமரங்கள் - பூந்தாதுகளையுடைய சண்பகமரங்கள் - இலவ மரங்கள் - குங்குமமரங்கள் - மாதுளமரங்கள் - புன்னைமரங்கள் முதலியவற்றை அந்தப்பிரவாகம் அழித்தது எ - று. 23

பால்க டோறும் பரந்து செறிந்தவக்
கால்க டோறுங் கலந்த கடும்புனல்
வால்க டோய்மகி டம்புக வான்படச்
சேல்கள் பாயுஞ் செழுந்தடம் புக்கதே.

இ - ள். அந்த மருதநிலத்தி னிடங்களெல்லாம் பரவி, அங்கங்கே பொருந்தியுள்ள அந்த வாய்க்கால்களிலெல்லாங் கூடின, வேகத்தையுடைய ஜலமானது வால்கள் தொங்குகின்ற எருமைகள் போய்விழ அந்த அதிர்ச்சி யினாலே ஆகாயத்தளவாகச் சேற்கண்டைகள் குதித்துக் கிளறுவதான செழிய தடாகங்களெல்லாம் பாய்ந்தது எ - று. 24

வாவி சேர நிரப்பி மதகினில்
தாவி நீள்வரை சாடி யுடைத்தலை
நீவி வண்டல் கொழித்து நெடும்புனல்
பாவி நீல வயலிற் பரந்ததே.

இ - ள். அப்படிக் குளங்களெல்லாம் நிரம்பச்செய்து, மதகுகளிலுமோதி நீண்ட கரைகளையுந் தாக்கி யுடைத்து, அலைகளாலே வீசிச் சேறுகளை ஒதுக்கி அப்பெரிய பிரவாக ஜலமானது எங்கும் பரவி நெடிதாக வயல்களெல்லாம் பாய்ந்தன எ - று. 25

வரம்பு டைத்துக் கரைத்து மடுக்களின்
குரம்பு டைத்துக் குமுதமுங் கஞ்சமும்
கரும்பு மிஞ்சியு மஞ்சளுங் கட்டழித்
தரம்பை யோங்கு படப்பை யழித்ததே.

இ - ள். அந்த வயல்களிலுள்ள வரம்புகளை யுடைத்துக் கரையப் பண்ணி மடுக்களுக்குப் பாய்கின்ற வாய்க்கால்களையு முடைத்து, குமுதமலர் களையுந் தாமரை மலர்களையுங் கரும்புகளையும், இஞ்சிகளையும் மஞ்சள்களையும் கட்டுக் குலையப்பண்ணி, வாழை மரங்கள் உயர்ந்துள்ள மருதநிலத்தூர்களையும் அந்தப் பிரவாக ஜலம் அழித்தது எ - று. 26

ஏரி சேர வுடைத்தமிழ்ந் தின்கனி
வாரி யோடி வளம்பயின் மள்ளர்தஞ்
சேரி சேர வழித்துச் செழும்புனல்
பேரி யாறு பரந்து பெருகிற்றே.

இ - ள். பின்னும் பெரிய குளங்களையெல்லாம் முழுதும் உடைத்துக் கெடுத்து, இனிதான பழவர்க்கங்களையும் வாரிக்கொண்டு சென்று, விளைவு செய்கின்ற உழவருடைய ஊர்கள் முழுதும் கெடுத்து, அந்தப்பிரவாக ஜலமானது பெரிய ஆறாகப் பரவிப் பெருகியது எ - று. 27

நாடு தோறும விந்த நறும்புனல்
ஓடு மோதையு மோங்கு தடங்கரை
சாடு மோதையுந் தண்டலை வண்டுகள்
பாடு மோதையு மெங்கும் பரந்தவே.

இ - ள். அப்படி அந்தக் கோசலநாடெல்லாம் பாய்ந்த ஜலமானது ஓடுகிற சப்தமும் உயர்ந்த பெரிதான கரைகளை உடைக்கின்ற சப்தமும் சோலைகளிலே வண்டுகள் பாடுகிற சப்தமும் எங்கும் பரவின எ - று. 28

கள்ள லம்பிய வாயுங் களிமகிழ்
உள்ள லம்பிய வுள்ளமுந் தோன்றவே
புள்ள லம்பிய பொய்கைக் கரையெலா
மள்ளர் வந்து நெருங்கி மலிந்தனர்.

இ - ள். கள் ஒழுகுகிறவாயும், கள் குடித்ததினாலே சந்தோஷம் உள்ளே அடங்காதிருக்கிற மனமும் வெளியாக, பட்சிகள் கத்துகின்ற குளக்கரைகளிலெல்லாம் உழவர்கள் வந்து நெருங்கிக் கூடினார்கள் எ - று.

அறிவை மயக்கவல்ல மதுவை உழவர்கள் மேலுமேலுங் குடித்தலால், அது வாயினின் றொழுகுதலை யறியாது புத்திமயங்கின ரென்பார் "கள்ளலம் பியவாய்" எனவும், மதுவுண்போர் அஃதருந்தாதிருக்கையில் மனச்சோர்வுறு தலும், அருந்தினபின்னர்க் களிகோடலும் இயல்பாதல்பற்றி "களிமகிழ் உள்ளலம்பிய உள்ளந்தோன்ற" எனவும் கூறினர். 29

கொட்டு வாங்கிக் குதித்து நிவப்புமண்
வெட்டு வார்சுமப் பார்மிதித் துக்கரை
கட்டு வார்வன் கடிப்பெடுத் துக்கிணை
தட்டு வார்துர கங்கொடு தாங்குவார்.

இ-ள். சிலர் மண்வெட்டிகளைக் கொண்டு சந்தோஷமாய் மேட்டிலுள்ள மண்ணை வெட்டுவார்கள். சிலர் அந்த மண்ணைச்சுமப்பார்கள். சிலர் காலால் மிதித்துக் கரைகட்டுவார்கள். சிலர் வலிதான தோற்கடிப்பைக்கொண்டு அந்த மருதநிலப் பறையைக் கொட்டுவார்கள். சிலர் குதிரை மரங்களை நிறுத்தி வெள்ளமுடைக்காமல் கரையைக் காப்பார்கள் எ-று. 30

முழவெ ழும்படி மொய்சிறை யிற்கறங்
கெழவெ ருண்டய லன்ன மிரிந்திடப்
பழவ ரம்பு புதுக்கிப் பகடுசேர்த்
துழவ ரெங்கு முழுமொலி யோங்குமே.

இ-ள். அப்படிச் சந்தோஷத்துடனே மருதநிலப்பறை யோசையுண் டாகுந் தன்மையால், நெருங்கிய இரண்டு சிறகுகளிலும் சுழல்காற்றுத் தோன்றப் பயந்து பக்கங்களிலுள்ள அன்னங்கள் பறந்தோட, உழவர்கள் வயல்களெங்கும் பழையவரம்புகளைப் புதிய வரம்பாகச்செய்து எருமைக் கடாக் களை ஏரிலே பூட்டி உழுகிற சப்தம் மிகுந்திருக்கும் எ-று. 31

வலம்பு ரித்திரள் வாள்வளை வெண்சலஞ்
சலம்பி ளப்பத் தரளம் பிளப்பவுற்
பலம்பி ளப்பப் பதுமம் பிளப்பமீன்
குலம்பி ளப்பக் கொழுச்செலுஞ் சாலெலாம்.

இ-ள். வலம்புரிச்சங்கினங்களும், வெள்ளைச்சங்கினங்களும், வெண்மை யான சலஞ்சலங்களும் உடைபடவும், அவைகளிலுள்ள முத்துக்களுடை படவும், நீலோற்பலங்கள் சிதையவும், தாமரைமலர்க ளழியவும், மீன் கூட்டங்கள் நசுங்கவும், அவர்களுழுகிற நிலங்களினிடமெல்லாம் கலப்பை யிலுள்ள கொழுவானது செல்லாநிற்கும் எ-று. 32

இரும்பொ டித்தன வேரடிக் கின்றகோல்
அரும்பொ டிபொடி யாக வரப்பிநீள்
கரும்பொ டித்துக் கடாவடித் தெங்கணும்
பரம் படிப்பவர் பற்பல கோடியே.

இ - ள். இரும்பாலாகிய ஒருமரத்திலே ஒடித்தாற்போலிருக்கிற ஏரிலே பூட்டின எருமைக்கடாக்களை, அடித்தோட்டுகிற கோலானது அரிதான தூள்தூளாக அதட்டி ஓட்டி, பின்னர் நெடியகரும்பை ஒடித்துக் கோலாகக்கொண்டு அந்த எருமைக்கடாக்களை அடித்தோட்டி எவ்விடத்திலும் பரம்படிப்பவர்கள் கணக்கில்லாத கோடிபேர்கள் எ - று. 33

கருமபுங காவியுங் கஞசமு மாமபலும
அரும்புஞ் சேம்பு மலவனு மாமையும்
சுரும்பு நந்துஞ் சுரிமுக முஞ்செழும்
பரம்பு தோறும் படிந்து நெரிந்தவே.

இ - ள். கரும்புகளும் நீலமலர்களும் தாமரைமலர்களும் செவ்வாம்பல் மலர்களும் அங்கே முளைத்திருக்கிற நீர்ச்சேம்புகளும் நண்டுகளும் ஆமைகளும் வண்டுகளும் நத்தைகளும் சங்குகளும் அந்தச் செழுமையான பரம்புமரங்களின் கீழெல்லாம் அமிழ்ந்து நசுங்கின எ - று. 34

சாலெ லாந்தர ளத்திரள் மள்ளர்தங்
காலெ லாங்கம லக்கடி கார்க்கடா
மேலெ லாம்பொழி வேழத்தின் சாறதன்
வாலெ லாம்பல மாமலர் மன்றலே.

இ - ள். உழுகிற படைச்சாலெல்லாம் முத்துக்கூட்டங்கள் கிடைக்கும். உழுகிறவர்களுடைய கால்களெல்லாம் தாமரைமலர் வாசமாயிருக்கும். கறுத்த எருமைக்கடாக்களின் மேலெல்லாம் அவற்றை அடிக்கிற கரும்பின்சாறொழுகுவதாயிருக்கும். அந்த எருமைக்கடாக்களின் வால்களிலெல்லாம் பல்வித மலர் வாசமாயிருக்கும் எ - று. 35

போர டித்த விதியவன் போன்றுழுூன்
றார டித்தவ னூர்தியென் றெண்ணியே
ஏர டிப்ப விருசிறை யுங்கொடு
* மார டித்திரி யும்மட வன்னமே.

இ - ள். பொருதுதல் செய்த பிரமாவானவன் சிவனுக்கு அஞ்சுதல்போல் திரிபுரத்தை யெரித்த சிவபெருமானுடைய வாகனமென்று தெரிந்து உழவர்கள் ஏரிலே பூட்டின எருதுகளை அடித்தோட்டும்போது இள அன்னங்கள் இரண்டு சிறகுகளாலும் தமது மார்பிலேபட அடித்துப் பறந்தோடுவனவாயிருக்கும் எ - று.

அன்னங்கள் பயந்தோடுவனவற்றை தம்மை யூர்கிற பிரமனை வென்ற சிவபெருமானுடைய வாகனம் எருதாகையால், தங்களையும் வெல்லுமென்று கருதினதாகக் கூறியது [தற்குறிப்பணி.] இங்குப் பொருதல் செய்தவென்பது சிவபெருமானுக்கு நிகராதலே. 36

* மார்பு-மார் என விகாரமாயிற்று.

நன்னு ரைத்தட நாண்மலர்த் தாதுறீஇப்
பன்னு ரைத்த பகட்டின் பதக்குளம்
பென்னு ரைப்ப திடமற வெங்கணும்
பொன்னு ரைத்த நிறத்தகற் போன்றவே.

இ-ள். நல்ல நுரைகளையுடைய தடாகங்களிலே தினந்தோறும் பூத்த தாமரைமலர்களிலுள்ள பொன்னிறமான பராகப்பொடிகள் பொருந்தி யிருப்பதனாலே, பற்களிலுள்ள நுரைகளையுடைய எருதுகளின் கால்களிலுள்ள குளம்புகளுக்கு யாது நிகர்சொல்லத்தக்கது என்னில்? அந்தக் குளம்புகள் முழுதும் இடமில்லாமல் எவ்விடத்திலும் பொன்னையுரைத்த நிறத்தோடு கூடியிருக்கிற உரைகல்லை ஒத்திருக்கின்றன எ-று. 37

தொக்க வேதியர்க் குந்துற வோர்கட்குந்
தக்க தானந் தருபவர் போலவே
பக்க நோக்கிப் பலிப்பறிந் தெங்கணு
மிக்க செந்நெலும் வெண்ணெலும் வித்தினா.

இ-ள். ஒருசேரக்கூடின பிராமணர்களுக்கும், சன்னியாசிகளுக்கும் தகுதியான தானத்தை வாரி வாரிக் கொடுக்கிறவர்கள்போல, நாலு பக்கங்களிலும் பார்த்து அவ்விடங்கள் விளைவாகிற காலபக்குவந் தெரிந்து எவ்விடங்களிலும் மிகுதியான செந்நெற்களையும் வெண்ணெற்களையும் விதைத்தார்கள் எ-று. 38

இறவு பாய விருங்கத லிக்கனி
மறவி பாய்வருக் கைக்கனி மாங்கனி
பிறவும் வாய்விண்டு பீறிப் பொழிந்திடு
நறவு பாய்ந்திட நாறு வளர்ந்தவே.

இ-ள். தேன்கூட்டிலுள்ள தேன் வழிந்து பாய்தலினாலும், பெரிதான வாழைக்கனி, தேனொழுகுகின்ற பலாக்கனி, மாங்கனி முதலான மற்றைக்கனிகளும் வாய்வெடித் துடைந்து சிந்துகின்ற தேன்கள் பாய்தலினாலும் அந்த நாற்றுகள் வளர்ந்தன எ-று. மறவி - கள். 39

சேம்பு தோன்றுஞ் செழுந்தடத் தின்கரைத்
தூம்பு தோன்றிய சோர்புனற் றோன்றுவ
காம்பு தோன்றுவ ரைப்புழைக் கட்பெரும்
பாம்பு தோன்றுவ போன்றன பாலெலாம்.

இ-ள். நீர்ச்சேம்புகள் முளைத்திருக்கிற செழுமைதங்கிய அகன்ற குளக்கரையிலுள்ள மதகின் துவாரம் நிரம்ப வருகிற நீர்த்தோற்றமானது மூங்கில்கள் முளைத்திருக்கின்ற மலையின் குகையிலிருந்து பெரும்பாம்பு வருகிறதுபோல் மதகுகள்தோறும் காணப்படுகின்றன எ-று. 40

இரவை வென்ற விருண்ட செழுங்குழல்
அரவை வென்ற வகலணி யல்குல்வெங்

காவை வென்ற கயற்கட் கடைசியர்
குரவை வென்ற குரைகட லார்ப்பையே.

இ - ள். இருளைச் செயிப்பதான இருண்டிருக்கின்ற செழுமையாகிய கூந்தலையும், சர்ப்பபடத்தை வென்றதான அகன்ற அரைநூன் மாலையைக்கொண்ட அல்குலையும், வெவ்விய களவைச் செயிப்பதான கயல்போலுங் கண்களையுமுடைய உழத்தியர்கள் கைகோத்தாடுகின்ற சப்தமானது ஒலிக்கின்ற கடலின் முழக்கத்தை வென்றது எ - று.

இருண்ட செழுங்குழல் இரவை வென்றன. அகலணியல்குல் அரவை வென்றன. கயற்கண் வெங்கரவை வென்றன. கடைசியர் குரவை குரைகடலார்ப்பை வென்றன என்க. 41

செவ்வ ணந்திகழ் சீரடி மென்முகங்
கைவ்வ ணஞ்செழுந் தாமரை காவியி
னவ்வ ணம்விழி வாயரக் காம்பன்மற்
றெவ்வ ணங்களை கொய்குவ ரேழைமார்.

இ - ள். சிவந்த நிறமாக விளங்குகின்ற சிற்றடியையும், மிருதுவான முகத்தையும், கையையும் நிறத்தாலே செழுமையான தாமரை மலர்கள் ஒத்திருக்கின்றன. நீலமலர்களின் நிறமானவை கண்களை ஒத்திருக்கின்றன. வாயைச் செவ்வாம்பல்க ளொத்திருக்கின்றன. இப்படி யிருப்பதினாலே அந்த உழத்தியர்கள் எவ்வாறு களை பறிப்பார்கள்? எ - று. (மயங்கி நின்றன ரென்றபடி.) 42

வயலின் மென்களை மாய்க்குங் கடைசியர்
சயநெ டுங்கண் சலிலத் திற் றோன்றலால்
மயல் விளைந்து மயங்கிடு மள்ளர்தாம்
கயல்க ளென்றய விற்பறி கட்டினர்.

இ - ள். அந்த வயல்களிலே மெல்லிதான களைகளைப் பிடுங்குகிற உழத்திகளுடைய வெற்றிபொருந்திய நெடிய கண்கள் நீரிலே தோன்றுகிறதினாலே ஆசையுண்டாகி மயங்கின உழவர்கள் அந்தக் கண்களினிழல்களை மீன்களென்று நினைத்து ஒவ்வோரிடங்களிலும் பறி கட்டினார்கள் எ - று.

தம்மைக் காணும் ஆடவர்களுடைய மனதைக் கலங்குந்தன்மை மாதர் கண்களுக் கியல்பா முண்மைபற்றி, "சயநெடுங்கண்" என்றார். பறி - மீன் பிடிக்கும் புட்டில். 43

சேலி ரும்புனற் கேள்வனைச் சேர்ந்துபின்
சூலி ருந்து துவண்டலைந் தீன்றுமெய்ப்
பாலி ருந்து பசந்து பழுத்தசெஞ்
சாலி கற்பினர் போற்றலை சாய்த்தவே.

இ - ள். மீன்களையுடைய பெரிதான சலமாகிய நாயகனைக் கூடிப் பின்பு கர்ப்பங்கொண்டு துவளுதலாய் அசைந்து, நெல்லாகிய கருவைப் பெற்றுப்

பாலுங்கொண்டு, பசிய நிறத்தை யுடையனவாய்ப் பழுத்து விளைந்த செந்நெற் கள் பதிவிரதைகளைப்போற் றலை வணங்கின எ - று. 44

தோட்டு வார்நறை சூழ்வயல் சோர்வொரீஇப்
பூட்டு வார்கதிர்ப் புள்ளங்கள் சூற்சங்கில்
தீட்டு வார்மலர்ச் செந்திரு காணமுன்
நீட்டு வாரென நெல்லரி வார்களே.

இ - ள். பூவிதழ்களினின்றும் ஒழுகுகின்ற தேன்பாய்வதான வயல்களிலே மள்ளர்க ளிளைப்பில்லாமற் கைப்பிடியிலே கோத்திருக்கிற நீண்ட ஒளியை யுடைய அரிவாள்களைக் கர்ப்பங்கொண் டிருக்கிற சங்குகளிலே தீட்டிக்கொண் டவர்களாய், தாமரை மலரிலுள்ள லட்சுமிதேவி பார்க்க அவளுக்கு முன்னே (வளையலாக அணிந்துகொள்ளச் சங்குகளை அறுத்துக்) கைகளை நீட்டிக் கொடுக் கிறவர்கள்போல் விளைந்த நெற்களை அறுப்பார்கள் எ - று. 45

சேற்று வார்கதிர் சேரக் கொணர்ந்துவைத்
தாற்று வார்களத் தாற்றி னடைந்துபோர்
ஏற்று வார்பக டேற்றி மிதித்தநெல்
தூற்று வார்குவிப் பார்சுமப் பார்களே.

இ - ள். அவ்வாறு சேற்றில் நீண்டு கிடக்கிற நெற்கதிர்களை யறுத்து ஒரு சேரக் கொண்டுவந்து வைத்துத் தலைமேற் சுமப்பார்கள். பின்பு நெற் களத் துக்கு வழியாகவந்து போராக உயர்த்துவார்கள். பின்பு மாடுகளை மேலேற விட்டு மிதிப்பார்கள். அப்படி மிதித்துதிர்ந்த நெற்களைப் பதர்போகக் காற் றிலே தூற்றுவார்கள். அப்படித் தூற்றின நெல்லைக் குவிப்பார்கள். பின்பு சுமந்துகொண்டு போவார்கள் எ - று. 46

பகடு மட்டறப் பூட்டிப் படுத்தநெல்
சகடு முட்டவிட் டேர்ந்துதத் தங்குல
மகடு மக்களும் வைகுறும் வாழ்மனை
முகடு முட்ட நிறைப்பர்கண் முற்றுமே.

இ - ள். எருதுகளை அளவில்லாமற் பூட்டி மிதிப்பித்த நெல்லை வண்டி களில் நிரம்ப ஏற்றி, அவற்றை ஓட்டிக்கொண்டுபோய், தங்கள் தங்கள் குலத்து மனைவிகளு மக்களுமிருக்கிற வாழ்க்கையுடைய வீடுகளின் முகடுவரையினும் முட்டும்படி நிரப்புவார்கள் எ - று. 47

நாடு தோறுமிவ் வாறு நடப்பன
காடு தோறுங் களிமயி லாடுவ
வீடு தோறுந் திருவிளை யாடுவ
கூடு தோறுங் கருங்குயில் கூவவே.

இ - ள். காடுகளிலெல்லாம் களிப்பையுடைய மயில்களாடுகின்றன. அவர்கள் வீடுகளிலெல்லாம் இலட்சுமி சந்தோஷமாய் வாசஞ் செய்வாள். மரத்திலே கட்டியிருக்கிற கூடுகளிலெல்லாம் கரிய குயில்கள் இருந்துகொண்டு கூவுதல் செய்ய, அந்தக் கோசலநாடு முழுதும் இப்படி நடக்கின்றன எ - று. 48

பெடைகி டப்பவும் பிள்ளை கிடப்பவும்
இடைகி டப்ப விளவனச் சேவல்கள்
மடைகி டக்கும் வளைமுத்தை யண்டமென்
றடைகி டப்பன வன்னப் பெடைகளே.

இ - ள். பெட்டை யன்னங்க ளொருபுறத்திலே இருக்கவும், குஞ்சுக ளொருபுறத்திலே யிருக்கவும், இளமையான ஆணன்னங்கள் நடுவே கிடக்கின்றன. நீர்பாய்கிற மடையிலே யிருக்கிற சங்கினது முத்துக்களைத் தங்கள் முட்டையென்று நினைத்துப் பெட்டையன்னங்கள் அடைகிடக்கின்றன எ - று.

சாயெ லாம்பரு வச்செழுஞ் சாலியின்
காயெ லாந்தின்று கன்னற் படப்பையுள்
மேய லாவிள மேதிக ளின்கடை
வாயெ லாமுத்து மாலைக ளுனுமே.

இ - ள். கோரைகள்போல் முழுதும் வளைந்து கிடக்கிற செழுமையான நெல்லின் கதிர்களை யெல்லாம் தின்று கரும்புத் தோட்டங்களிலே புகுந்து மேய்வதனாலே இளமையான எருமைமாடுகளின் கடைவா யெல்லாம் முத்துக்கோவைகள் தொங்கும் எ - று.

முத்தானது, மதி - மேகம் - சங்கு - சிப்பி - மீன் - நந்து - முதலை - உடும்பு - தாமரை - வாழை - கமுகு - கரும்பு - செந்நெல் - மூங்கில் - யானைக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு - பசுவின்பால் - நாகம் - கொக்கு - நங்கையர் கழுத்து என்னும் இருபதிடங்களிலும் பிறக்குமென்பது பிரமாணம். இங்கு எருமைமாடுகள் கரும்புத்தோட்டத்துட் புகுந்து அதனைத் தின்னலால், கரும்புகளின் கணுக்களில் முளைத்திருக்கிற முத்துக்கள் அவ்வெருமை மாடுகளின் கடைவாய்களில் ஒன்றன்பினொன்றாக வொட்டிய கோவைபோலுந் தொங்குகின்றனவென்றார். 50

மட்டி லாமட வார்குடை வாவிவிட்
டெட்டி யன்ன மிரிந்து பறக்கவாய்
விட்டி ரங்கிடு பார்ப்பினை மென்மலர்த்
தொட்டி லாட்டித் திரைக டுயிற்றுமால்.

இ - ள். அளவில்லாத பெண்கள் நீராடுகிற குளங்களை விட்டு அன்னங்கள் தூரமாய் ஓடிப் பறந்துபோக, அப்போது வாயைத்திறந்து கத்துகிற அவற்றின் குஞ்சுகளை, அலைகள் மிருதுவான தாமரை மலர்களையே தொட்டிலாகக்கொண்டு அசைத்துத் தூங்கச்செய்யும் எ - று. 51

பள்ள மேற்பன சக்கனி யூறலவ்
வெள்ள மேற்கம லத்தலர் மேல்விழ
உள்ள மேற்கமு னுண்ட வவாவினுல்
வள்ள மேற்பன போல்வன வாவியே.

இ-ள். மாத்தடியாகிய பள்ளங்களிலே கிடக்கிற பலாப்பழங்களினது தேனூறலானது, அங்குள்ள குளத்துநீர்மேல் மலர்ந்திருக்கிற தாமரைமலரின் மேலே விழுங் காட்சியானது, முன்னே மனந் திருப்தியாகக் குடித்த குளங்கள், ஆசையினுலே தொன்னைகளை ஏந்துவனபோலிருந்தன எ-று. 52

பூகத் தின்செழும் பாளையைப் புன்கவி
நாகத் தின்பட மென்று நடுங்கியே
பாகத் திற்றின்று விட்ட பலாக்கனி
மேகத் திற்புரை வெங்கதி ரொக்குமே.

இ-ள். கமுகமரத்தினது செழுமையான பாளையை புத்தியீனமான குரங்குகண்டு பாம்பின்படமென்று பயந்து ரசத்துடனே தின்றுகொண்டிருந்து விட்டுவிட்ட பலாப்பழமானது, மேகத்திலே பொருந்தியுள்ள சூரியனை ஒத்திருக்கின்றது எ-று. 53

சேறு பாய்மலர்த் தேனொடு தீங்கனி
ஊறு பாய்வு மொண்கரும் பட்டநீருஞ்
சாறு பாய்வுந் தந்தமிற் கூடியே
ஆறு பாய்வன வங்கங் கனந்தமே.

இ-ள். நிலத்திலே சேறுண்டாகப் பாய்கின்ற பூவிலிருந்து வழியுந் தேனுடனே இனிப்பான பழங்களிலூறுகிற தேன்பாய்வனவும், அழகிதான கரும்பையாட்டின இனியசாறுகள் பாய்வனவும் தம்மிலொன்ருகக் கூடி, ஆருகப்பாய்வனவாகிய அந்தந்த இடங்களெல்லாம் அநேகமுண்டு எ-று. 54

மன்ற றங்கு மலர்களின் மேய்ந்திளந்
தென்றல் வந்தவண் சிந்திய தாதுகள்
குன்றின் வீழ்பொன் மழைக்குழு வென்னவே
முன்றி லும்மணி மாடமு மொய்க்குமே.

இ-ள். இளந் தென்றலானது வந்து பரிமளந்தங்கிய மலர்களிலே பரவி, அங்கே உதிர்த்த பராகப்பொடிகள், மலைகளின்மேலே பெய்கிற பொன்மழைக் கூட்டம்போல், வாசல்களிலும் அழகிய வீடுகளின்மேலும் நிரம்பப் படியும் எ-று. ௫௫

உலக ரும்புனத் திற்கிளி யோச்சுவார்
அகல்க வண்கொண் டெறியு மாமணி
பகல்வி ழுங்கண மொப்பன பாரெலாம்
நுகனி ருந்த செழுந்தண் குறிஞ்சியே.

இ - ள். முருகக்கடவுள் விளங்குகின்ற செழுமையான குளிர்ச்சியை யுடைய குறிஞ்சிநிலமெங்கும், கெடுதலில்லாத தினைப்புனத்திலே கிளிகளை ஓட்டுகிறவர்களாகிய குறவர்கள் அகன்ற கவணிலேவைத்து வீசுகிற நாகரத்தினங்கள் (மேலெழுந்து விழுகிற தோற்றமானது), ஒவ்வொரு சூரியன் கீழே விழுகிற திரட்சியை யொத்தன எ - று. 56

நெடிய நெய்தலி னித்தில வண்டலில்
கொடிய காதலிற் கூட விழைத்திடுங்
கடிய நீலக் கருங்க ணுளைச்சியர்
மடியி லேறி வளைகண்முத் தீனுமே.

இ - ள். விசாலமாயிருக்கிற நெய்தனிலத்திலே முத்துக்க ளொதுங்கிக் கிடக்கிற சேற்றுநிலத்திலிருந்து, கொடுமையான காமத்தினாலே சுழியிட்டுக் கொண்டிருக்கிற பரிமளத்தைக் கொண்ட நீலமலர்போலுங் கரிய கண்களை யுடைய வலைச்சியர்கள் மடிமேலேறி, சங்குகள் முத்தைப்பெறும் எ - று. 57

கலைய ளக்குங் கருங்க ணுளைச்சியர்
புலைய ளக்கு நறைக்கும் பொருந்தியே
விலைய ளப்பன வெண்முத்த மேயற
னிலைய ளக்கும் பரதவர் நெய்தலே.

இ - ள். தருமநிலையை அளவுசெய்திருக்கிற வலையர்களுடைய நெய்த நிலத்திலே, காமநூலை அளவுசெய்து பார்க்கின்ற கரிய கண்களையுடைய வலைச்சியர்கள், இழிகுணத்துடனே அளவுசெய்து விற்கிற கள்ளுக்குச் சம்மதமாக, விலைக்கு அளவுசெய்து கொடுப்பவை வெள்ளிய முத்துக்களே எ - று. நெயதல் - கடற்சார்பு. 58

நிலம்வி ளக்கிடு நித்தில நீலவுற்
பலம்வி ளக்கிடு பைம்புனல் பண்பினன்
னலம்வி ளக்கிடு நல்லவர் வாய்மொழி
குலம்வி ளக்கிடுங் கோசல நாடரோ.

இ - ள். எல்லா நாட்டுக்கும் சிரேஷ்டமாக விளங்குவதான கோசல நாட்டில், முத்துக்கள் நிலங்களெல்லாம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். பசுமையான ஜலங்களிலே நீலோற்பலமலர்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். நல்லோர்களுடைய வாய்ச்சொற்களிலே பிரயோசனமான நன்மார்க்கங்கள் விளங்குவதாயிருக்கும் எ - று. 59

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக பாடல் - 73.

நகரச்சிறப்பு

கலி விருத்தம்

மகர தோரண வாயிலு நாஞ்சிலுஞ்
சிகர மாமதி லுஞ்செறி பேரகழ்
சகரர் வான்புகழ் சாற்று மயோத்திமா
நகர மேன்மை சிறிது நடத்துவாம்.

இ - ள். மகரதோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டைவாசலும், மதிலுறுப்புகளும், அவ்வுறுப்புகளையுடைய பெரிய மதிலுஞ் சூழ, அம்மதிலைச் சூழ்ந்த பெரிய அகழியானது, இதுவே சகரர் தோண்டிய கடலென்று சொல்ல அந்தச் சகரர்களுடைய பெரிய புகழைப் பிரசித்தப்படுத்துவதான அயோத்திமா நகரத்தினது மேம்பாட்டை (இனி எம்மாலே கூடியவளவு) கொஞ்சம் சொல்லத் தொடங்குகிறோம் எ - று. 1

மாட மாளிகை யும்மடைப் பள்ளியுங்
கூட கோபுர மும்பெருங் கோயிலு
மாட ரங்கு மணியறச் சாலையும்
பாட லங்கரி வைகிய பந்தியும்.

இ - ள். வீடுகளும் உப்பரிகைகளும் மடைப்பள்ளிகளும் கூடங்களுங் கோபுரங்களும் பெரிய அரண்மனைகளும் நடனம்பண்ணுகிற நாடகசாலைகளும் அழகிதான தருமசத்திரங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிற்கிற இடங்களும் மிகவுள எ - று. 2

மார னன்னவர் மாமயி லன்னவர்
தார டார்ந்த புயமுந் தனங்களு
நேர டர்ந்து நெருக்கலின் வீழ்ந்தபொன்
ஞார மின்னுவ வாவண வீதியே.

இ - ள். மன்மதனை ஒத்த புருஷர்களும், அழகிய மயிலையொத்த சாயலையுடைய பெண்களும் ஆகிய இவர்களுடைய மாலைகள் நெருங்கிய தோள்களும், கொங்கைகளும் நேரே பொருந்தி நெருங்குதலினாலே உதிர்ந்த பொன்னும் முத்தும் கடைவீதிகளிலெல்லாம் விளங்கிக் கிடக்கின்றனவாயிருக்கும் எ - று. 3

அன்பு தங்கு மனத்தரிச் சந்திரன்
றன்பு கழ்க்கொழுந் தோங்கித் தழைத்தல்போற்
பொன்பு ணர்முலை யார்புலர்த் தும்மகி
லின்பு கைசென் றெழுமுக டெங்குமே.

இ-ள். அன்புதங்கிய மனத்தினனாகிய அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய புகழானது கொழுந்துகொண்டு வளர்ந்து தழைப்பதுபோல், பொன்னிறமான தேமலைக்கொண்ட தனங்களையுடைய பெண்கள் கூந்தலைக் காயச்செய்கிறதற்கு மூட்டுகின்ற அகிற்கட்டைகளின் புகையானது ஆகாயமுகடெல்லாம் போய்ப் படரும் எ-று. அன்பு - தெய்வபக்தி. 4

சோனை யார்ப்பென வூழி தொடர்ந்தெனச்
சேனை யார்ப்பன தேரொலி யார்ப்பன
வானை யார்த்துறும் வாம்பரி யார்ப்பன
வானை யார்ப்பன வாவண வீதியே.

இ-ள். கடைவீதிகளில் மேகங்கள் முழங்குவதுபோலவும் ஊழிக்காலம் வந்தாற்போலவும் சேனைகளும் சப்திக்கின்றன. தேர்களினொலியு முழங்குகின்றன. ஆகாயத்தை யளாவிச்செல்வதாய்த் தாவுகின்ற குதிரைகளும் கனைக்கின்றன. யானைகளும் வீறிடுகின்றன எ-று. 5

வேத வோதை வியன்கலை யோதையின்
கீத வோதை கிளையோதை யாடுவார்
பாத வோதை பரிபுரத் தோதையாழ்
நாத வோதை நடப்பன நாளுமே.

இ-ள். வீதிகளிலே வேதகோஷ்டங்களும், பெரிதான கலைஞானவொலியும், இனிய கீதங்களினொலியும், மூங்கிற் குழல்களினொலியும், ஆடுகிறவர்களுடைய காலிலுள்ள சதங்கைகளினொலியும், சிலம்புகளினொலியும், வீணையிலுண்டாகின்ற கானவொலியும் நாள்தோறும் உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கின்றன எ-று. 6

கிள்ளை பாடுவ கீதங்கள் சாரிகைப்
பிள்ளை பாடுவ வேதம் பிராமணர்
கொள்ளை பாடுவ ரின்னிசைக் கோதையர்
வள்ளை பாடுவர் மன்னவன் வண்மையே.

இ-ள். கிளிகள் பாட்டுகளைப் பாடுகின்றன. நாகணவாய்ப்புட்கள் மழலைச் சொற்களைப்போற் பேசுகின்றன. பிராமணக் கூட்டங்கள் வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்வர். இனிதான இசையினையுடைய பெண்கள் அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய உதார குணங்களை வள்ளையென்னும் பிரபந்தத்தில் அமைத்துப் புகழ்வார்கள் எ-று.

வள்ளை யென்பது, உலக்கை யோச்சித் தந் தலைவன் வளங்கூறி மகளிர் பாடுவது. 7

கூட லோங்குவ கோதையர் யாவர்க்கு
மூட லோங்குவ தவ்வை யொருத்திக்கு

மாட லோங்குவ கண்ணுளர்க் கன்றன்றும்
பாட லோங்குவ நித்தலும் பாணர்க்கே.

இ - ள். (அவ்வயோத்திமா நகரத்திலுள்ள) பெண்க ளெல்லோருக்கும் எப்போதும் தத்தம் நாயகருடனே கூடுதல் அதிகமா யிருக்கும். மூதேவி ஒருத்திக்கு மாத்திரம் (அந்நகரிற் சேருதற் கியலாமையா லுண்டாகிய) பிணக்கே அதிகமா யிருக்கும். நாடகிகளுக்கு அந்தந்த நாள்கடோறும் ஆடுகிற தொழிலே அதிகமா யிருக்கும். பாணர்களுக்கு நாடோறும் பாடுகிற தொழிலே அதிகமா யிருக்கும் எ - று. பாணர் - புகழ்ந்து பாடுவோர். 8

பொற்ப ராககர்ப் பூரப ராகச்செம்
பற்ப ராக பயோதர வேசையர்
விற்ப ராக மிராவிடி யன்முதற்
கற்ப ராகம நாடக கானமே.

இ - ள். பொன்னிறமான கந்தப்பொடிகளும், பச்சைக்கர்ப்பூரத் தூள்களும், சிவந்த பதுமராக மணிமாலைகளுங் கொண்ட கொங்கைகளையுடைய வேசையர்கள் தங்கள் தேகத்தை (இச்சித்த புருடர்களுக்கு) இராக்கால முழுதும் விலைக்கு விற்பார்கள். இராகங்களும், அந்த நடனத்துக்கேற்ற பாடல்களும், விடியற்காலத்திற்குமுன்னே கற்றுக்கொள்வார்கள் எ - று. 9

எம்மி னண்ணி யிருந்தன யாவையும்
வம்மி னென்ன வழைப்பது மானவே
விம்மி நின்ற வியன்கொடி யெங்கணுந்
தம்மி னின்று நுடங்கித் தயங்குமே.

இ - ள். அவ்வயோத்திமா நகரத்தார்களுடைய வீடுகளின்மேலெல்லாம் மிகுந்து நிற்கின்ற சிறந்த கொடியாடைகளானவை, தமக்குள் ஓங்கி நின்று, எங்களிடத்திலே சேர்ந்திருக்கிற எல்லாப் பொருள்களையும் (ஆசையால்) கொள்ள வாருங்கள் என்று கூப்பிடுவதுபோலத் துவண்டு விளங்கும் எ - று. 10

முன்னை மாதவத் தான்முழு துக்குநல்
லன்னை யாமரிச் சந்திரன் றன்னைமா
லென்ன மேல்வளைந் தீண்டிய பாற்கட
றன்னை யொத்த தவளக் கொடிகளே.

இ - ள். வெள்ளைக் கொடிகளானவை, பூர்வத்திலே செய்த பெரிய தவத்தினலே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நல்ல தாய்போன்ற அரிச்சந்திர மகாராஜனை விஷ்ணுவென்று நினைத்து, மேலே சூழ்ந்து பரவின பாற்கடலை ஒத்திருக்கின்றன எ - று. 11

திருக நோக்கியற் சித்திரப் பாவையை
யருக நோக்கிய வன்பரை வல்லிய

ருருக நோக்கிய வூடவி ஞேக்குயிர்
பருக நோக்குஞ் சமனைப் பழிக்குமே.

இ - ள். (அந்தந்த வீடுகளில்) பிணக்கு நோக்குடையதாக எழுதியிருக்கிற சித்திரப் பிரதிமைகளை, தங்களை யணைக்க நோக்குவதுபோல் அணைக்கப் பார்க்கின்ற நாயகர்களை, கொடிபோலும் இடைகளை யுடைய பெண்கள் மனமுருகப் பார்க்கின்ற பிணக்குப் பார்வையானது, உயிரைக் கொள்ளை கொள்ளப் பார்க்கின்ற யமனைப் பழிக்கும் எ - று.

திருக நோக்கியலாவது, முறுக்கிய முகத்தோடு பிணக்குப் பார்வை தோன்ற விருத்தல். 12

முரணெ டுங்குலி சத்தவன் மூண்டபோர்க்
கரண மக்கரிச் சந்திர னுமெனச்
சரண டைந்த தடவரை யீட்டம்போற்
றிரணெ டும்பரித் தேரணி நிற்குமே.

இ - ள். மாறுபாட்டையுடைய நீண்ட வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய இந்திரனவன் மூளுவதான சண்டைக்கு, நம்மைத் துன்ப நோவண்ணம் காப்பவன் ரட்சகனன அரிச்சந்திர மகாராஜனே யாமென்று அடைக்கலமென்று வந்திருக்கிற பெரிய மலைக்கூட்டம்போல், திரட்சியாய் நீண்ட குதிரைகள் கட்டுவதான தேரின் வரிசைகள் நிற்கும் எ - று.

பொன்னாட்டுக் கிறைவனாகிய இந்திரன், முன்னொருகால் தன் கைப்படையாகிய வச்சிராயுதத்தினால் மலைகளின் சிறகுகளை சேதித்தனனாதலின், அன்னோன் மீண்டும் அச்செய்கை விளைப்பானென்னும் பீதியால் வரைகள் அரிச்சந்திரனைச் சரணடைந்ததுபோலத் தேர் வரிசைகள் நிற்கின்றனவென்னும் பொருள் தோன்ற இச்செய்யுளிற் கூறியது. அத்தேர்களினது உயர்ச்சியும் திரட்சியும் வியந்து கூறியபடி என்க. 13

ஏம சாலையு மின்னிசைச் சாலையு
மோம சாலை யுடனறச் சாலையுந்
தூம சாலையுந் தோகையர் மாதவக்
காம சாலையு மேகணக் கில்லவே.

இ - ள். திரவியங்களிருக்கிற சாலைகளும், இனிய இசைநூல் கற்கிற சாலைகளும், ஓமம்பண்ணுகிற சாலைகளுடனே தருமசத்திரச் சாலைகளும், புகைகள் கிளறுகின்ற சமையற்சாலைகளும், பெண்களுடைய மிகப் பெரிதான காமானுபவம் பண்ணுகின்ற சாலைகளும் அந்நகரிலே அளவில்லை எ - று. 14

அறமி ருக்கு மனத்தி லனைவர்க்குந்
திறமி ருக்கும் புயத்திற் செழுஞ்சுடர்
நிறமி ருக்கும் படையின்க ணீக்கமின்
மறமி ருக்கு மடந்தையர் கண்ணினே.

இ - ள். அந்நகரமாக்களுடைய மனத்தில் தருமமே குடிகொண்டிருக்கும். தோள்களில் சாமர்த்தியமே நிலைகொண்டிருக்கும். ஆயுதங்களினிடத்திலே சூரியகாந்தியே நிலைபெற்றிருக்கும். பெண்களுடைய கண்களிலே பிணங்குங் குணமே யிருக்கும் எ - று. 15

தொட்டு மன்னன் சுடர்முடி சூடிய
மட்டு மேக்கமவ் வாணகர்க் கில்லையூ
ணட்டுண் பாரன்றி யாதுல ரின்மையா
லிட்டு ணுக்குறை யென்பதொ ரேக்கமே.

இ - ள். அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜன் அரசாளுகையைத் தொடங்கி, பிரகாசங்கொண்ட திருமுடி சூடிக்கொண்டிருக்குமளவும் ஏக்கமென்பது அந்த ஒளியால் மிக்க பட்டணத்திற்கு இல்லை. சமைத்துண்கிறவர்களே யல்லது, பிச்சைக்கு வருகிறவர்களில்லாமையினாலே, பிச்சையிட் டுண்ணுதகுறையே யுண்டென்பதான இவ்வேக்கமொன்றுமே அந்தப் பட்டணத்திலுண்டு எ - று. 16

கற்றி டுங்கொலைக் கண்கண்டு காமுகர்
முற்றி டும்பையு மோட்டிளங் கொங்கையா
லிற்றி டும்மருங் கென்னுமி டும்பையு
மற்றி டும்பையும் மண்டலத் தில்லையால்.

இ - ள். எப்போதும் கொலைத்தொழிலைக் கற்றுள்ள பெண்களின் கண்களைக் கண்டு காமுகரான புருஷர்கள் நிரம்பக்கொள்ளுகிற துன்பமும், உயர்ந்த இளமைப்பருவத்தையுடைய கொங்கைகளின் கனத்தாலே இடையானது ஒடிந்துபோகு மென்பதான துன்பமுமே அந்நகரில் உண்டேயன்றி, வேறு துன்பம் அவ்விடத்திலில்லை எ - று. 17

இபம ருப்பெனக் கொங்கைசு மந்திடை
தபமு ரிந்திடுந் தக்கதன் றீதெனு
வுபய பாதத்திற் கொண்பொற் சிலம்பிடு
மபய மன்றி யபயமற் றில்லையே.

இ - ள். யானைக்கொம்பு போல்வனவான கொங்கைகளைத் தாங்கி இடையானது கெடுதலாக ஒடிந்துபோகும் தகுதியானதல்ல இதுவென்று இரண்டு கால்களுக்கும் அழகிதான பொன்னாலாகிய சிலம்புகளிட்டு ஒலிப்பதான அபயக்குரலே யல்லாமல் அங்கு வேறு அபயக்குரலில்லை எ - று.

அபயக்குரல் - பயமில்லாமையை வேண்டுங் குரல். 18

நிறையுந் தாமரை நீட்டத்தி னற்புனற்
சிறையு மன்றிச் சிறைபிறி தில்லையால்
பிறையு மென்முலைப் பேதையர் சிற்றிடைக்
குறையு மன்றிக் குறைபிறி தில்லையே.

இ - ள். மாட்சிமைதங்கிய தாமரைமலர்களின் வீட்சியினையுடைய நல்ல நீர்க்குளங்கள் முதலானவைகளுக்குச் சிறைசெய்வதேயன்றி, வேறு சிறை செய்ததில்லை. சந்திரப்பிறையும், மெல்லிய தனங்கள் வாய்ந்த பெண்களினுடைய சிறிய இடைகளும் தேயுமேயல்லது வேறு தேய்வில்லை எ - று.

சிறை செய்தல்-காவல் செய்தல். 19

பொருந்தி மானும் புலியும் புனலுட
னருந்தி வாழு மொருதுறை யன்பினுற்
பருந்தும் பைங்கிளி யும்மொரு பஞ்சரத்
திருந்து வாழு மிரவும் பகலுமே.

இ - ள். ஒரு துறையிலே மானும் புலியுந் தண்ணீரைச் சேர்ந்து குடித்துக் கூடி வாழ்வதாயிருக்கும், பருந்தும் பச்சைக்கிளியும் இரவும் பகலும் அன்புடனே ஒரு கூட்டிலே கூடியிருந்து வாழ்வதாயிருக்கும் எ - று. 20

பொருளும் வேத புராணமும் புந்தியிற்
றெருளுந் தான தியாகமும் யாகமு
மருளின் மாதவ மும்வள மும்முயிர்க்
கருளுந் தோன்றுறு மந்நக ரத்தினே.

இ - ள். அந்த நகரத்திலே அர்த்தந்தெரிதலும், வேத புராணங்கள் பாராயணஞ்செய்தலும், அதனாலே புத்தியிலே தெளிவுடைத்தா யிருத்தலும், தானங்கொடுத்தலும், தியாகஞ் செய்தலும், யாகங்கள் பண்ணுதலும், மயக்கமில்லாத பெரிய தவங்கள் செய்தலும், சம்பத்துக்கொண்டிருத்தலும், ஜீவகாருண்ணியமுண்டாயிருத்தலுமே விளங்கிக்கொண் டிருக்கும் எ - று. 21

மேற்படி-வேறு

அத்திருந கர்க்குணிரை யாயிரம ணித்தூண்
பத்திகளு மத்தெர்கைய பைம்பொனுறு கோயிற்
சித்திரம ணித்தவிசின் முத்தணிசெ ழும்பொற்
சத்திரநி ழற்றவரிச் சந்திரனி ருந்தான்.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட திருநகரத்திலே வரிசையாக ஆயிரம் இரத்தினத் தூண்களுள்ள மண்டப வரிசைகளும், அந்த ஆயிரமாற்றுப் பசும்பொன்னாலே செய்திருக்கிற அரண்மனையாக அமைந்திருப்பதி லநேக சித்திர விசித்திரங்களாக இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற சிங்காசனத்தின் மேலே முத்துக்களாலே அலங்கரித்திராநின்ற செழுமையுடைய பொன்மயமான பூச் சக்கிரக்குடை நிழல் செய்ய, அதன்கீழே அரிச்சந்திரமகாராஜன் கொலுவிருந்தான் எ - று. 22

என்னதிசை தென்னதிசை தென்றிருகை கூப்பி
மன்னவரி டுந்திறைகள் வந்தினித ளப்பத்

துன்னுமறை யோர்கள்பலர் சோதிடமு ரைப்ப
மன்னுகவி வாணர்பலர் மங்கலமி யம்ப.

இ - ள். ஒருபுறத்திலே, என்னது இவ்வளவு, என்னது இவ்வளவென்று சொல்லி இரண்டுகைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு அரசர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பொருள்களைக் கொண்டுவந்து சந்தோஷமாக அளவுசெய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபக்கத்திலே நெருங்கின வேதப்பிராமணர்கள் பலரும்வந்து பஞ்சாங்கமுதலான பொருத்த நிமித்தங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், மற்றொருபுறத்திலே நிலைபெற்ற கவி வல்லவர்கள் பலருங்கூடிச் சுபமானகவிகள் பாடவும் எ - று.

இதுமுத லொன்பது பாடல்கள் * குளகம். 23

முந்தையிர விக்குல முதற்றலைமை யோடும்
வந்தகுல மந்திரிகண் மண்டலிகர் சூழச்
சந்திரமு கத்தமணி யக்கனத னத்துச்
சுந்தரம டந்தையர்சு ழற்றிபணி மாற.

இ - ள். பழமையான சூரியகுலந் தோன்றிய நாண்முதல் பிரதானமான சிறப்புடனேகூடி வந்திருந்துள்ள சிரேஷ்டகுல மந்திரிகளும், மண்டலிகர்களும் ஒருபுறத்திலே சூழ்ந்திருக்கவும், இருபக்கத்திலும் சந்திரன் போலு முகமும், பொன்மலைபோலும் கனமான தனங்களையுமுடைய சௌந்தரியமுள்ள பெண்கள், வெண்சாமரங்களைச் சுழற்றிச்சுழற்றி வீசுகிற செய்கைகள் மாறிமாறி நடந்துகொண்டிருக்கவும் எ - று. 24

ஆடகம ணிக்கடக கைத்தலம முந்த
மாடகமு றுக்குபு மடந்தையர்கள் பாடப்
பாடகப தப்பரி புரத்தொலி யெழும்ப
நாடகம டந்தைய ரசைந்துநட மாட.

இ - ள். பொன்னினாலே செய்து இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற கங்கணங்களணிந்த கை பதிய முறுக்காணிகளை முறுக்கி மடந்தைப் பருவப் பெண்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபுறத்திலே பாடகங்களணிந்த கால்களிலே சிலம்போசைகளொடு நடனஞ்செய்கிற பெண்கள் அசைந்தசைந்து நடனஞ் செய்யவும் எ - று. 25

ஆகமிசை தங்குமணி யாரமும வற்றின்
பாகமிசை சோதிவிரி பன்மணியு மின்னக்
கோகனக மங்கையொடு கொற்றவையு மம்பொன்
வாகுவல யங்களு மணிப்புயமி லங்க.

* "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்"—என்பது சூத்திரம்.

இ-ள். மார்பின்மேலே தங்கியிருக்கிற இரத்தினமாலைகளும், முத்து
மாலைகளும், அவைகளின் நடுவே சோதிகளைப் பரப்புகின்ற பலவகை இரத்தி
னங்களும் பளபளென்னவும், செந்தாமரைமலரிலிருக்கிற லட்சுமியும், வீரலட்
சுமியும் அழகிதான பொன்னாலாகிய அழகுகொண்ட கேயூரங்களும் அழகிய 26
தோள்களிலே விளங்கவும் எ-று.

சோமனைமு டித்தருளு மாபதிசு டாத
காமனிவ னென்னவொளிர் கட்டழ கிலங்க
மாமகர குண்டலம ணித்திருவில் வீசச்
சேமவுடை வாளதுதி ருக்கையிலி லங்க.

இ-ள். சந்திரனைச் சடைமேற் சூடிக்கொண்டிருக்கிற பார்வதி நாய
கனை பரமசிவனாலே எரிக்கப்படாத மன்மதன் இவன்றானென்று சொல்லும்
படி பிரகாசிக்கிற பேரழகு விளங்கவும், பெரிய மகரகுண்டலங்கள் இரத்தினங்
களினுடைய சிறந்த காந்திகளை வீசவும், உயிர்க்காவல் செய்கிற உடைவாளா 27
னது திருக்கையிலே விளங்கவும் எ-று.

துடிப்படுக ரத்தினடி யர்த்தொழுது நீற்றுப்
பொடிப்படவ டுப்படுக றுப்புநுதல் பொங்க
முடித்தலையு றத்திசைமு கத்தரச ருய்த்த
வடுப்படுக றுப்பிரும லர்க்கழல்வி ளங்க.

இ-ள். உடுக்கை தங்கின கையையுடைய சிவனடியார்களை வணங்கி விபூதி தூளிதந்தோன்ற வடுவாகிய கறுப்பானது நெற்றியிலே விளங்கவும், எட்டுத்திக்குகளிலுமுள்ள அரசர்கள் கிரீடமணிந்த தலைகள்பட (அரிச்சந்திர மகாராஜன் பாதங்களில் வீழ்ந்து) வணங்குதலினாலே, (அக்கிரீட) வடுவாகிய கறுப்பு இரண்டுமலர்போலும் பாதங்களில் விளங்கவும் எ-று.

அரிச்சந்திரமகாராஜன் சிவனடியாரிடத்தும், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்ல விபூதியினிடத்தும், மிகப் பற்றுடையவனென்று இச்செய்யுளால் விளங்குகிறது. சர்வதாகாலமும் விபூதியையன்றி நெற்றியிலே பூசுதலினாலுண்டாகிய வடுத்தோன்றுமென்பார். "பொடிப்பட வடுப்படு கறுப்புநுதல் பொங்க" என்றார்.

சிவனடியார்களின் பெருமையினை

"எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா
லுள்கி, யுவராதே யவரவரைக்கண்டபோது உகந்தடிமைத் திறநினைந்தங்
குவந்து நோக்கி, இவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டாதொழி
ந்தீசன் றிறமே பேணிக், கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்
பூர் நடுதறியைக் காணலாமே"—என்னும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்
செய்த தேவாரப் பதிகத்தா னறிக. 3

விபூதி யணிதலினு லுண்டாகும் சிறப்பினை

"வேதத்தி லுள்ளதுநீறு வெந்துயர் தீர்ப்பதுநீறு
போதந் தருவதுநீறு புன்மை தவிர்ப்பதுநீறு
ஓதத் தகுவதுநீறு வுண்மையி லுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல் வயல்சூழ்ந்த திருவாலவாயான் றிருநீறே" என்னும்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரப்பதிகத்தா னறிக.

காலமது கண்டுகதி ருஞ்சசியு மொத்தெண்
பாலளவு நீள்கதிப ரப்புவன போலக்
கோலமுக நின்றொளிரு லாவவதன் மீதே
சாலமணி மேவுமுடி நின்றொளித யங்க.

இ - ள். சமயந்தெரிந்து சூரியனுஞ் சந்திரனும் ஒருசேரக் கூடி எட்டுத் திக்குகள் முழுதும் நீண்ட கிரணங்களை விரிக்கிறதுபோல, அழகிதான திருமுகத்திலே நிலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும், அந்த முகத்துக்குமேலே மிகவும் இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற கிரீடத்திலே நிலைகொண்டு ஒளி விளங்கவும் எ - று. 29

கண்ணக நிறைந்திமை கடந்துகடை தாவி
மண்ணகம டங்கலும டைந்துயிர்கள் வாழ
விண்ணளவு தாவிமிகு வெங்கலிக ரப்பத்
தண்ணளி நெடுங்கடலி டங்கொடுத ழைப்ப.

இ - ள். குளிர்ந்துள்ள கிருபையானது இரண்டு கண்களுக்குள்ளும் நிறைவாய் இமைகளுக்கு மேற்பட்டுக் கடைக்கண்களிலும் தாவுதலாய் இந்த மண்ணுலகமுழுதும் வியாபித்து உயிர்களெல்லாம் சுகத்தையடையவும், ஆகாயத் தளவுஞ்சென்று மிகுகியாகிற வெவ்விய கலிபுருஷன் மறைந்துபோகவும், நெடிய கடலைப்போல் விசாலங்கொண்டு பெருகவும் எ - று. 30

வந்தெறிப யோதநியின் மண்டுதிரை வானிற்
சிந்துநுரை யூடுதிகழ் செங்கதிர்க டுப்பச்
சந்தமுலை மாதரிடு சாமரையி னூடு
சுந்தரம ணிப்பணிது லங்கிடவி ருந்தான்.

இ - ள். கரைமேலே வந்து மோதுகிற கடலிலே நெருங்கின அலைகள் [illegible]யத்திலே வீசுகிற நுரைக்குள்ளே விளங்குகின்ற இளஞ்சூரியனை ஒப் [illegible] அழகான தனங்களையுடைய பெண்கள் வீசுகிற சாமரங்களுக் குள்ளே அதிக ரமணீயமான இரத்தினாபரணங்கள் விளங்க அரிச்சந்திர [illegible]ன்னன் அரசிருந்தான் எ - று. 31

நகரச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக பாடல் - 104.

உ

கடவுள் துணை

முதலாவது

விவாக காண்டம்

கலிநிலைத்துறை

இருந்த காலையி லியாவர்க்கும் விடைகொடுத் தருளித்
திருந்து மாமுடி மன்னவன் சிலருட னிருப்பப்
பொருந்து நன்னெறிப் புண்ணிய தீர்த்தங்க ளாடி-
யருந்த வத்தின ரனேகர்வந் தந்நக ரடைந்தார்.

இ - ள். அவ்வாறிருக்கிற சமயத்தில் எல்லோருக்கும் உத்தரவுகொடுத் தனுப்பிவிட்டு, செவ்வையான பெருமை பொருந்திய கிரீடமணிந்த அரிச் சந்திரமகாராஜன் சிலபேருடனே அச் சபாமண்டபத்தி லிருக்கும்போது பொருத்தமுள்ள நன்மார்க்கத்துக்குக் காரணமான புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து அருமையான தவத்தையுடைய அனேக முனிவர்கள் வந்து அந்நகரத்திலே கூடினார்கள் எ - று. 1

சடையு முண்டமுஞ் சிகையுநன் டாதுகற் றோய்ந்த
வுடையு மாமர வுரிகளு முடுத்தழ கிருந்த
விடையுந் தாழ்சிறு பண்டியு மெய்த்திளைத் தோய்ந்த
நடையும் வாழ்த்தலுஞ் சபித்தலு முந்துறு நாவும்.

இ - ள். சடைத்தலைகளும், மொட்டைத்தலைகளும், குடுமித்தலைகளும், மெல்லிதான காவிக்கல்லிலே தோய்த்திருக்கிற வஸ்திரங்களும், பெரிய மாவுரிகளும் உடுத்தி; அழகு குடிகொண்டிருக்கிற இடைகளும், தொங்குகிற சிறிய வயிறுகளும், ஆயாசமாயிளைத்து நடக்கிற நடைகளும், வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறதும், கோபித்துச் சாபங்கொடுக்கிறதுமாகிய முந்திவருகிற நாக்குகளும் எ - று. (இது முதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம்) 2

நூலு மார்பமு நூலிடைத் திகழ்ந்துற நுடங்குந்
தோலு மங்குலித் தருப்பையுந் துளங்குமொண் செவியி
னாலும் யாககுண் டலங்களு நான்மறை நெறிமுக்
கோலு மேந்திய குடைகளுங் குண்டிகைக் கரமும்.

இ - ள். முப்புரிநூலும், மார்பும், அந்த முப்புரிநூலினிடமாக விளங்கி மிகவும் அசைகின்ற மான்றோலும், விரல்களிலே தர்ப்பை மோதிரமும், அசைகிற அழகிதான காதுகளிலே தொங்குகிற யாகதீட்சித வொப்பதாகிய குண்டலங்களும், நான்கு வேதமார்க்கங்களுங்காத்த திரிதண்டங்களும், தாங்கிக்கொண்டு வருகிற குடைகளும், கமண்டலங்கள் கொண்டிருக்கிற கைகளும் எ - று. 3

இன்ன கொண்டுள விருடிக ளியாவரு மெய்தி
யன்ன சத்திர மனைந்துபுக் கனரயர் வுயிர்த்து
முன்னம் வாரிதி யார்ப்பெடுத் தாலென முழங்கி
மன்னர் மன்னவன் மாளிகை வாயிலில் வந்தார்.

இ - ள். இவ்வகைகளெல்லாங் கொண்டிருக்கிற முனிவர்களெல்லோரும் வந்து அந்த நகரத்திலுள்ள அன்னசத்திரத்திலே போய்க் கூடினவர்களாய் ஆயாசந்தீர்ந்து, முன்னே கடல்முழக்கங் கொண்டுவந்தாற்போல முழங்கிக் கொண்டு, அந்த இராஜாதிராஜனாகிய அரிச்சந்திரனுடைய அரண்மனை வாயிலுக்குள்ளே வந்தார்கள் எ - று. 4

வந்த மாதவ ரோதையம் மன்னவன் கேட்டுச்
சிந்தை யிற்பெரு மகிழ்வாச் சென்றெதிர் கொண்டே
யெந்த மாதவ மின்றுவந் தெய்திய தென்று
வந்த மாதவ ரடிமலர் முடியுறத் தொழுதான்.

இ - ள். அப்படி வந்து கூடின மகரிஷிகளுடைய சப்தத்தை அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன் கேட்டு, மனதிலே பெரிதான சந்தோஷமுண்டாகப் போய் எதிர்கொண்டு நான்செய்த எந்தப் பெரிதான தவப்பலனானது இப்போது வந்து சித்தித்ததென்று அந்த மகரிஷிகளுடைய பாதங்களைத் தன் சிரசிலே பொருந்தும்படி வணங்கினான் எ - று. 5

தொழுத காலையி லாசிக ளருந்தவர் சொல்லி
முழுது மாமறை முழங்கிட மண்டப முற்ற
வெழுது மாமணி யாதன மவ்வவர்க் கிந்து
பழுதி லாமொழி மன்னவ னிருந்திவை பகர்வான்.

இ - ள். அவ்வாறு அரசன் வணங்கினபோது அவ்வருமையான தவரிஷிகள் ஆசிர்வாதஞ்செய்து வாய்முழுதும் பெரிய வேதங்கள் முழங்குவதாக சபாமண்டபத்திலே வந்துகூடவே; ஒளிசெய்கிற பெரிய இரத்தினசிங்காசனங்களை அந்தந்த ரிஷிகளுக்குத் தக்கபடி கொடுத்துக் குற்றமில்லாத உபசார வார்த்தைகளையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் தன்னுடைய சிங்காதனத்திலிருந்துகொண்டு இந்த வார்த்தைகள் சொல்லுகிறான் எ - று. 6

எந்தத் தேயங்கள் கண்டனி ரெத்திசை புகுந்தீ
ரெந்தத் தீர்த்தங்க ளாடினீர் புதுமையென் கண்டீர்
முந்தக் கூறுமி னென்றரிச் சந்திரன் மொழிய
வந்த காலையி லரசனுக் கருந்தவ ருரைப்பார்.

இ - ள். ஓ மகரிஷிகளே! நீங்கள் எந்தெந்தத் தேசங்களைக் கண்டீர்கள்? எவ்வெத்திசைகள் போனீர்கள்? எந்தெந்த தீர்த்தங்களிலே முழுகினீர்கள்? அங்கங்கே என்ன ஆச்சரியங்களைக் கண்டீர்கள்? அவைகளை முன்னே எனக்

குத் தெரியச்சொல்லுங்களென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் கேட்க, அப்போது அரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்கள் அரசனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று.

அங்கண் மாநிலத் தரியகன் னோசிநாட் டகத்துப்
பொங்கு கண்டகி யென்பதோர் புண்ணிய தீர்த்த
மங்கி யாம்புகுந் தாடிநின் னருண்முகங் காண
விங்கு வந்தன மின்னமுங் கேட்டியென் றிசைப்பார்.

இ - ள். அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய உலகத்திலே அருமையான கன்னோசிநாட்டிலே அலைகள் பொங்குவதான கண்டகி என்னும் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமுண்டு; அந்தத் தீர்த்தத்துக்கு நாங்களெல்லோரும்போய் அதில் மூழ்கி, உம்முடைய கிருபாசாரமுள்ள திருமுகத்தைக் காண்பதற்கு இங்கே வந்தோம். (ஓ அரசர்க்கரசனே!) இன்னமும் ஒரு அதிசயமுண்டு; அதையுங் கேளுமென்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 8

அந்த நாட்டினிற் கன்னமா புரிக்க ராள்வோன்
சந்தி ரன்வழிச் சந்திர தயன்றவம் புரிந்து
கந்த வார்சடைக் கடவுடன் வரத்தினாற் பயந்த
தந்த மாமுலைத் தையல்சந் திரவதி யென்பாள்.

இ - ள். அந்தக் கன்னோசிநாட்டிலே கன்னமாபுரி யென்னும் பட்டணத்தை யாளுகிற சந்திரனுடைய குலத்திலே பிறந்த சந்திரதயனென்னும் அரசனானவன் அனேக தவங்களைச் செய்து (கொன்றைப்பூமணம்) பரிமளிக்கின்ற நீண்ட சடைகளையுடைய பரமசிவனுடைய வரத்தினாலே பெற்ற யானைத் தந்தங்கள்போலும் பெரிய தனங்களையுடைய (அழகால் மிக்க) ஒரு பெண் சந்திரவதியென்பவள் எ - று. 9

மண் மடந்தையர் தம்முளும் வாசவ னுறையும்
விண்ம டந்தையர் தம்முளு நிகரிலா விறல்வேற்
கண்ம டந்தைகண் கருங்குழ லருந்ததிக் கற்பிற்
கெண்ம டங்குகற் புடையளிந் திரையினு மெழிலாள்.

இ - ள். பூலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும், தேவேந்திரன் வாசஞ்செய்கிற தேவலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும் ஒப்பில்லாத வெற்றிவேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணானவள். பின்னும் குளிர்ந்த கருமையான கூந்தலையுடைய அருந்ததியினுடைய பதிவிரதா குணத்திற்கு எட்டுப்பங்கு அதிகமான பதிவிரதாசிரோன்மணியானவள்; மகாலட்சுமியைப் பார்க்கிலும் மிகுந்த அழகையுடையவள் எ - று.

இனி அடியில்வரும் ஏழு பாடல்களால் நகரழகின் வரலா றுரைக்கப்பட்டது. 10

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

முகிலைவென் றறலைக் கடிந்துசை வலத்தை
முனிந்துபொற் கடுக்கையை முடுக்கி
யகினறும் புகையுந் தகரமும் புழுகு
மளைஇப் பனிநீரிலே நனைந்து
பகலவற் குடைந்த வசையினல் வெள்கிப்
பலமலர்த் தாரணிந் தவனே
டிகல்செயக் கருதி யிருடிரண் டாவித்
தெழுந்தன செழுந்தடங் குழலாள்.

இ-ள். மேகத்தை வென்று, கருமணலையும் ஒதுக்கத் தள்ளி, பாசியை யும் வெறுத்து, அழகிய கொன்றைக்காயையும் துரத்தி, அகிலினது நல்ல வாசனைப்புகையும் மயிர்ச்சாந்தும் புழுகும் பொருந்துதலாய், பனிநீரிலே நனைதலுமாய், முன்னே சூரியனுக்குத் தோற்ற பழிப்பினாலே நாணமுண்டாகி, இப்போது பல மலர்களாலும் புனைந்த மாலையை யணிந்து அந்தச் சூரியனுடனே யுத்தம்பண்ணுதற்கு இருளானது திரண்டு சந்தோஷித் தெழுந்தாற்போல்வ தான செழுமையான நீண்ட கூந்தலையுடையவள் எ-று. 11

பயிர்கடந் தனவும் பட்டமா மரமும்
பண்டைநா ளுக்கவெள் ளென்பு
முயிர்பெறற் பொருட்டுப் பளிதமும் பாலு
மொழுகிய தேனுமா ரமுதுங்
குயிலினிற் குரலுங் கிளியினின் மொழியுங்
குழலும்யா ழுங்குழைத் திழைத்து
மயிலியற் சாயல் வாணுத றனக்கு
மலரயன் வகுத்ததென் மொழியாள்.

இ-ள். தீய்ந்த பயிர்களும், பட்டுப்போய்க்கிடக்கிற பெரிய மரங்களும், முன்னாளிலே உடம்பினின்றுங் கழிந்துகிடக்கிற வெள்ளை எலும்புகளும், (இவள் பேசுதலாலே) உயிருண்டாகும்படி கண்ட சர்க்கரையும், பாலும், ஒழுகு கின்ற தேனும், அரிய அமுதமும், குயிலினிடத்தில் தொனியும், கிளியினிடத் திலே பேச்சும் புல்லாங்குழலினிசையையும், வீணையினிசையையும், குழப்பிக் கூட்டி, மயில்போலும் அழகிய சாயலையுடைய ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடைய அந்தப் பெண்ணுக்குத் தாமரைமலரி லிருக்கிற பிரமதேவன் செய் துள்ள நல்லிசைபொருந்திய வசனத்தையுடையவள் எ-று.

பாளிதம் பளிதமென்றாயது குறுகல் விகாரம். 12

கடலினைக் கயலைக் கணையைமென் பிணையைக்
காவியைக் கருவிள மலரை
வடுவினைக் கொடிய மறலியை வலையை
வாளைவென் றறவுநீண் டகன்று

கொடுவினை குடிகொண் டிருபுறந் தாவிக்
குமிழையுங் குழையையுஞ் சீறி
விடமெனக் கருப்புற் றரிபரந் துன்கை
வேலினுங் கூரிய விழியாள்.

இ - ள். கடலையும், கெண்டைமீனையும், அம்பையும், மிருதுவாயிருக்கிற மானையும், நீலமலரையும், கருவிளம்பூவையும், மாவடுவின் பிளப்பையும், கொடுமையைக்கொண்ட யமனையும், வலையையும், வாளையும், வெல்லுதற்காக நீட்சியும், விசாலமுள்ளதாய், கொடிய செய்கையானது குடிகொண் டிருப்பதாய், இரண்டு காதுகளினிடத்திலும், தாவுதலையுடையதாய், குமிழம்பூவையொத்த மூக்கையும், குண்டலமணிந்த காதுகளையுங் கோபிப்பதாய், விடம்போற் கறுப்புள்ளதாய் செவ்வரிகள் பாவி, உன் கையிலுள்ள வேலைப்பார்க்கிலும், கூர்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவள் எ - று. 13

இருப்பைவிட் டயனூர் நெடுநாட் டவஞ்செய்
திருகையும் சிந்தையும் வருந்திச்
செருப்பையின் றிறந்த மதனனைச் சூட்டத்
திருமுடி வேண்டுமென் றியானை
மருப்பையுங் கும்பத் தலத்தையுஞ் சக்ர
வாகத்தை யும்வட கனகப்
பொருப்பையும் படைத்துத் தெளிந்தபின் படைத்த
புளகித பூரண முலையாள்.

இ - ள். பிரமனானவன் தானிருக்குமிடத்தை விட்டுப்போய் நெடுங்காலந் தவத்தைச்செய்து தன் இரண்டு கைகளும், மனமும், வருத்தங்கொண்டு சிவபெருமானோடு சண்டைசெய்து இறந்துபோன மன்மதனுக்குத் திருமுடி சூட்டுதற்காகத் திருமுடி வேண்டுமென்று நினைத்து, யானைக்கொம்பையும், அந்த யானையினது கும்பத்தலத்தையும், வட்டவடிவாகிய சக்கரவாளகிரியையும், மேருமலையையும் சிருஷ்டித்துக் கைதேர்ந்த பின்பு சிருஷ்டித்த புளகாங்கிதம் நிரம்புதலான தனங்களையுடையவள் எ - று.

பயின்றென்பது பையின்று எனப் போலியாயது.

அறந்திகழ் தவமு மகிலமு மிதனு
லழியுமென் றயன்படைத் திலனோ
சிறந்தவேல் விழியை முன்படைத் தயர்ந்து
செங்கருஞ் சோர்ந்ததோ திகைத்து
மறந்ததோ கரந்து வைத்ததோ களப
வனமுலைப் பொறைசுமந் துருகி
யிறந்ததோ வுளதோ வில்லையோ வினிமே
லெய்துமோ வறியொணு திடையே.

இ - ள். தருமம் விளங்குவதான தவமும் மற்றை யாவும் இந்த இடையினாலே அழிந்துபோகுமென்று நினைத்துப் பிரமதேவன் உருவமுண்டாக்காமல் விட்டானோ! அவனுடைய சிவந்த கைகள் சிறப்புள்ள அந்த வேல்போலுங் கண்களை முன்னே சிருஷ்டித்துச் சோர்ந்து இளைத்துப்போயினவோ! அல்லது மயங்கி அக் கைகள் மறந்துபோயினவோ! அன்றி அவளுருவிலேயே மறைத்துத்தான் வைத்திருக்கின்றதோ! சந்தனச்சேறு பூசலான அழகிய தனங்களினுடைய கனத்தைத்தாங்கி உருகுதலாய் இறந்துபோயிற்றோ! அல்லது இறவாமலிருக்கின்றதோ! முழுதும் இல்லையேயோ! அல்ல தினிமே லுண்டாகுமோ! என்பதாதியவற்றைத் தெரிந்து சொல்ல வியலாது எ - று. 15

செருக்குமோ கனச்செந் திருமக ளுறையுஞ்
சேயிதழ்த் தாமரை மலரும்
பெருக்குமா மறைநா லுரைத்தநான் முகத்தோன்
பிறந்தசெங் கமலமும் வெள்க
முருக்குமாம் பலுமென் காவியுங் குமிழு
முல்லையும் வள்ளையு மலர்ந்து
திருக்கிளர் கமல மிதுவெனச் செவ்வி
திகழ்வெயர் செறிதிரு முகத்தாள்.

இ - ள். களிப்பினையுடைய திருமாலையும் மயங்கச்செய்வதான வசீகரத்தையுடைய செவ்விய லட்சுமிதேவி வாசம்பண்ணுகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூவும், விரிவான பெருமையையுடைய வேதசாஸ்திரங்களைச் சொன்ன சதுர்முகப் பிரமதேவன் உற்பத்தியான செந்தாமரைப்பூவும் நாண, முருக்கம்பூவும், செவ்வல்லிப்பூவும், மிருதுவான நீலப்பூவும், குமிழம்பூவும், முல்லையரும்பும், வள்ளைக்கொடியும், விகசிதமாய் அழகு விளங்குகின்ற தாமரைப்பூவும் இதுவென்று சொல்ல, அழகு விளங்குவதான வியர்வை பொருந்துகின்ற திருமுகத்தையுடையவள் எ - று.

இதழ் - வாய் - கண் - நாசி - பல் - காதுகளையுடைய தாமரை மலர்போலு முகமென்று கொள்க. எனவே, முருக்கம்பூவையொத்த இதழும், செவ்வல்லி மலரையொத்த வாயும், நீலோற்பல மலரையொத்த கண்களும், குமிழம்பூவையொத்த மூக்கும், முல்லைமலரையொத்த பற்களும், வள்ளைப் புட்பத்தையொத்த செவிகளுமுடைய ஒரு முகமென்க. 16

கடிகமழ் மலருங் கலவையு மழகுங்
கதிர்மணிப் பணிகளுஞ் சுமந்து
கொடியென விசைந்து நிறைவுறப் பூத்த
கொம்பென வசைந்தசைந் தொல்கி
யடிபிணைப் படியிற் படப்பொறு தஞ்சி
யன்புறு கடகரிப் பின்போம்
பிடியெனக் கன்னி நடைபயி லன்னப்
பெடையென மடநடை பெயர்வாள்.

இ-ள். வாசனை பரிமளிக்கின்ற பூவும், கூட்டுவருக்கச் சந்தனமும், அழகும், ஒளியையுடைய இரத்தினாபரணங்களுந்தாங்கி ஒரு கொடிபோல் வாவென்று சொல்லுதற்கு நிகராய் நிரம்ப மலர்ந்தகொம்புபோல் துவண்டு துவண்டு நுடங்கிக் கால்களிரண்டும் பூமியிலே படுவதற்குச் சகியாமல் வருந்தி, ஆசைகொண்ட மதயானைக்குப் பின்னே செல்லுவதான ஒரு பெண்யானை போலவும், இளமையான நடைநடக்கிற பெட்டை யன்னத்தைப்போலவும் மிருதுவான நடை நடப்பாள் எ-று. 17

அன்னதன் மையளை யமிர்தினிற் பிறந்த
வணங்கபி டேகத்தை யனந்த
மன்னர்தந் தமக்கு மணஞ்செயக் கருதி
மணமொழிந் தவர்க்கெலாங் கொடாது
முன்னமெம் பெருமான் மொழிந்தவர்க் கன்றி
முடிக்கிலேன் கடிமண மென்னச்
சொன்னதோர் மொழியுங் கேட்டன மவனின்
றோள்களுக் கிசைந்தவ ளென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்டவளை அமுதத்திலேதோன்றின லட்சுமிக்கும் சிறந்த திருமுடிபோல்வாளான சந்திரமதியை அனேகம் அரசர்கள் தங்கள் தங்களுக்குக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ள வெண்ணிக் கலியாணத்தைக்குறித்து வந்து பேசினவர்களுக்கெல்லாம் கொடாமல் முன்னே எமது கடவுள் சொன்னவனுக்கே யல்லாமல் கலியாணஞ்செய்து கொடேனென்றுசொன்ன ஒரு உறுதி வார்த்தையுங் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பெண்ணானவள் உன்னுடைய தோள்களைக் கூடத்தகுந்தவளென்று கூறினார்கள் எ-று.

சந்திரதயவரசன் புத்திரப்பேற்றை விரும்பிப் பெரிதுந் தவங்கிடந்த போது சிவபெருமான் அவன்முன்றோன்றி, "அரச! நீ யாற்றிய தவத்துக் குளமகிழ்ந்தோம். நினக்கு பிறக்கையிலேயே மாங்கல்யசூத்திரத்தோடும் கூடிய ஒரு பெண்மகவு தோன்றும். ஆயினம்மாங்கல்யம் பிறர் கண்ணுக்குத் தோற்றுவ தன்று. அதனைத் தெரிந்துகூறு மூத்தமனைவனே அவளை அவட்குரிய கொழுநனாவான். அவ்வொருபெண்ணால் நீ பெரிதுங் கீர்த்தியடைவை" என்று வரமளித்துச் சென்றனாதலின், அப்பெருமானது கட்டளைப்படி நடப்பேனென்பார், "முன்னமெம்பெருமான் மொழிந்தவர்க்கன்றி முடித்திலேன் கடிமணம்" என்றுரொன்று கூறினர். 18

பாதக மென்னுக் கடுந்தகா மத்திப்
பங்கமுற் றுரைவிடம் பெறுது
மாதவ ருரைத்த மொழிவழி வந்து
மன்னவன் செவிவழி புகுந்தாங்
கூதைவந் தலைக்கும் வெளிவிளக் கதனி
னுளமலை வுறவலைத் தோங்கிக்

காதலங் கொழுந்து வளர்ந்திட வுருகிக்
கனலினி விடுமெழு கானான்.

இ - ள். முன்னே பாவமென்று நீக்கியிருந்த காமாக்கினியானது பங்கப் பட்டுத் தனக்கிருக்க இடங்கிடையாமல் மகரிஷிகள்கூறிய சொல்லே வழியாக நடந்துவந்து அரிச்சந்திரனுடைய காதாகிய நிலைவாயிலிலே நுழைந்து அங்கே காற்றுவந்துமோதி யசைக்குவதான வெறுவெளியிலேவைத்த விளக்கைப்போல் அவன் மனமலைய அலைச்சுறப்பட்டு அயர்ந்து ஆசையாகிய (மாத்துக்குக்) கொழுந்து தளிர்த்துவளர அரிச்சந்திரன் நெருப்பிலிட்ட மெழுகுபோல் மன முருகினன் எ - று. 19

சந்திர கலையா னெக்குநீர் பொழிவ
சந்திர காந்தமே யல்லா
* லந்தர சாதிச் சிலையினுண் டாகா
தவளிவன் மனைவியென் றயனார்
முந்தவே விதித்த விதியினு லடங்கா
மோகமுந் தாகமு மிருந்து
புந்திகெட் டறிவு நிறைபொறை தோற்றம்
போக்கினன் யாக்கையுந் தளர்ந்தான்.

இ - ள். சந்திரகிரணத்தாலே கரைந்து நீரைச் சிந்துவது சந்திரகாந்தக் கல்லே யல்லாமல் வேறுசாதிக்கல்லாலே நீரைச் சிந்தமுடியாது. அப்படி அந்தச் சந்திரவதியே இந்த அரிச்சந்திரனுக்குப் பாரியாகிறவளென்று பிரம தேவன் முன்னேதானே அமைத்திருக்கின்ற அமைவினலே அடக்கக்கூடாத காமமயக்கமும் அதனாலே மனவருத்தமும் அதிகரித்துப் புத்திமயங்கிக் கல்வி அறிவு அடக்கம் பொறுமை பிரகாச முதலானவைகளை யெல்லாம் தன்னினின் றும் பிரிந்துபோகச் செய்தவனும் உடம்பெல்லாந் தளர்தலுமாயினன் எ - று.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

கரையழி காத லாற்றை யறிவெனுங் கரைசெய் தாற்றி
வரையன புயத்து மன்னன் முனிவரை நோக்கி மாதர்க்
கரசியை யடிய னேனுக் கணிமணம் புணர்க்க நும்வா
யுரையுள தாயி னென்மாட் டுயிருள தாகு மென்றான்.

இ - ள். அப்படிக் கரைகடந்து செல்வதான ஆசை என்னும் ஓராற்றைத் தனது கல்வியறிவென்னுங் கரையையிட்டு அடக்கி மலைபோலுந் தோள்களை யுடைய அரிச்சந்திரமன்னன் அந்த மகரிஷிகளைப் பார்த்து அப்பெண்களுக்கு அரசியானவளை அடியேனுக்கு அழகான கலியாணஞ்செய்து கொடுக்கும்படி உங்களுடைய வாயாலே சொல்லுவதுண்டானல், என்னுடைய உடலிலே உயிரிருக்கிறதாயிருக்கும் என்று கூறினன் எ - று. 21

* அந்தரசாதிச் சிலை - வேறுசாதிக்கல்.

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மரசனே யரச ரேறே
திங்கண்மா முகத்து வாமத் திருவைநீ வதுவை சூட்ட
வெங்களாற் செய்யு மாறே தியம்பென முனிவர் கூறச்
செங்கண்மா லனையான் செவ்வாய் செங்கையாற் புதைத்துச் செப்பும்.

இ - ள். அழகிய இடத்தையுடைய இந்தப் பெரிதான உலகத்தை யாளுகிற அரசனே! ராஜாக்களுக்குச் சிங்கமானவனே! பூரணச்சந்திரன்போலும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய அழகாலே லட்சுமிக்கொப்பான சந்திரவதியை நீர் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளுதற்கு எங்களாலே செய்யும் வகையென்ன? சொல்லுமென்று அந்த முனிவர்கள் கேட்க, சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலுக்கொப்பான அரிச்சந்திரன் தனது சிவந்த வாயைச் செவ்விதான கைகளாலே மூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறான் எ - று. 22

அல்லியங் குழலா டன்னை யருமணம் படிலேன் சூட்டக்
கல்லியற் சுரமுங் காடுங் கடந்துகால் வருந்த நீர்போய்
வல்லியைப் பயந்தோற் கண்டு மணமொழிக் தந்த வேந்தன்
சொல்லிய நெறிகேட் டென்பால் வருகவென் றினிது சொன்னான்.

இ - ள். அகவிதழ்களா லலங்கிருதமான கூந்தலையுடைய சந்திரவதியை நான் அரிதான விவாகஞ் செய்துகொள்வதற்காக, கற்கள் கிடக்கிற பாலைவனமும் காடுகளுங் கடந்து, உங்கள் கால்கள் வருந்த நீங்களே போய், அந்தப் பெண்ணைப்பெற்ற அரசனைக்கண்டு கலியாண காரியங்களைப்பேசி, அவ்வரசன் சொல்லுமவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு திரும்பவும் இங்கென்னிடம் வரவேண்டுமென்று மிகவு முபசரித்துச் சொன்னான் எ - று. 23

காதலான் மன்னன் கூற மாதவர் கருணை வெள்ள
மீதெலா மெழுந்து பொங்க வேந்தகேண் மீண்டி யாங்கள்
போதலுஞ் செய்வே முங்கள் புதுமணங் காண்பே மாயி
னீதலா லுறுதி வேறொன் றில்லையென் றெழுந்தி ருந்தார்.

இ - ள். அவ்வாறு விருப்பத்தோடு அரிச்சந்திரன் சொல்ல, அந்த மகரிஷிகள் அரசனிடத்திலே கிருபைப்பெருக்கம் மேல்மேலாகக் கிளர்ந்து பெருக, அரசனே! கேளும், நீர் சொன்னபடியே மீண்டும் நாங்கள் போகிறோம், உங்களுடைய விசேஷமான திருக்கலியாணத்தைப் பார்ப்போமானால் இதைப்பார்க்கிலும் வேறொரு நன்மையில்லை யென்று எல்லோரும் எழுந்திருந்தார்கள் எ - று. 24

சந்திர வதிதன் பார தனக்கருள் சைல தாட
சுந்தர மார்பின் மூழ்கச் சூட்டுகே னென்ன வாழ்த்தி
மந்திர முனிவ ரெல்லா மன்னவ னுடன்று நீங்கி
யிந்திர புரியே யன்ன வெழினகர் கடந்து போனார்.

இ - ள். (எப்படியாயினும்) அந்தச் சந்திரமதியினுடைய கனத்த தனங்கள் உன்னுடைய மலைபோல்வதான மாலையணிந்த அழகிய மார்பிலே படியும்படி செய்கிறோமென்று ஆசீர்வதித்து வேத மந்திரங்களெல்லாந் தெரிந்த முனிவர்களெல்லோரும் அந்தச் சபாமண்டபத்தைவிட்டுச் சென்று தேவேந்திரலோகம் போல்வதான அந்த அயோத்தியாபுரியைக் கடந்து சென்றார்கள் எ - று. 25

மாதவர் போன பின்னர் மண்டப நீங்கி மன்ன
னாதுலர் போலப் பள்ளி யறைபுகுந் தமளி நண்ணி
மீதெலா மனங்க வாளி குளித்திட வெளியிற் புக்குக்
காதலங் கடலுட் டாழ்ந்தான் கரைநிலை கண்டி லாதான்.

இ - ள். அந்த மகரிஷிகள் போனபின்பு, அரிச்சந்திரமகாராஜன் சபா மண்டபத்தை விட்டுப்போய் யாதுமில்லாத வறியவரைப்போற் சயனமாளிகையுட்புகுந்து படுக்கு மெத்தையிற் சயனித்து உடம்பெல்லாம் மன்மத பாணந் தைக்கப் பின்பு வெளியிலேவந்து இப்படி மாறி மாறி ஆசையாகிய கடலிலே முழுகினவனாய் அந்த ஆசைக்கடற்குக் கரையும் நிலையும் காணாதவனானான் எ - று. 26

மயங்கினான் வருந்தி னான்மெய் வாடினான் மதன னம்பாற்
றியங்கினான் வளர்ந்த காமத் தீயினாற் செயலற் றுவி
தயங்கினான் றீரா மோக தாகத்தாற் றளர்ந்து மேன்மே
லுயங்கினா னுருகி மெய்சோர்ந் துளத்தொடு முரைப்பா னானான்.

இ - ள். மயக்கங் கொண்டான்; அதனாலே வருத்தப்பட்டான்; அதனாலே உடம்பு மிகவு மிளைத்தான்; பின்னும் மன்மதபாணத்தினாலே நொந்தான்; அப்படியாக மூண்ட காமாக்கினியினாலே எந்தச் செய்கையு மில்லாமல் உயிர் கலங்கினான்; அப்படி மனங் கலங்கி நீங்காத மோகதாகத்தினாலே சோர்ந்து மேலு மேலும் வருந்தினான்; மனமுருகி உடம்பிளைத்துத் தன் மனத்துடனே சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 27

தந்தமால் களிற்றி யானைச் சந்திர தயன் றன் பாவை
வந்தமா முனிவ ரோடும் வந்திவண் மாய மாகி
யெந்தமா ருயிரை வெளவி யெம்முளம் புகுந்து கைக்கொண்
டந்தமா முனிவ ரோடு மகன்றதோ வறிகி லேமால்.

இ - ள். கொம்புகளையுடைய உயர்ந்த யானைமேலேறுகின்ற சந்திரதயராசனுடைய மகளானவள், இங்கே வந்த மகரிஷிகளுடனே மாயாரூபமாக வந்து, என் மனத்துள்ளே நுழைந்து, என்னுடைய அரிய உயிரையும்பற்றித் தன் கைவசமாக்கிக்கொண்டு அந்த மகரிஷிகளோடு கூடவே போயினளோ? நமக்கு ஒன்றுந் தெரியவில்லை எ - று. 28

ஒற்றையா ழியந்தேர் சூழில் வுதைம்பான் காவல் பூண்ட
வற்றைநாண் முதலாக் கள்ள மின்றியே யமர்ந்த தந்தோ

பிற்றைநாள் வழியி னேலோர் பெண்கொடி யெந்த மாவி
யிற்றைநாள் கரந்து கொண்ட தேழமை யெமக்கு மன்றே.

இ-ள். சூரியனுடைய ஒற்றைத்தேர்ச்சக்கரம் சூழ்வதான இவ்வுலக முழுதும் நான் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்நாள் முதலாக இதுவரையிலும் (இந்த ஊர்) திருட்டில்லாமலே யிருந்தது. ஐயோ! பின்பு இந்த நாளிலே பலாத் காரத்தினலே ஒரு பெண்கொடியானவள் என்னுயிரை இன்றைய தினத்திலே மறைந்துவந்து கொண்டுபோனதைப் பார்த்தால் அறியாமையே யாயிற்று எ-று. 29

தனக்குறுந் தமர்க்கு றாதான் றனைக்கரந் தரிதிற் கொள்ளும்
வனக்குறும் பருக்கு வாகைக் குறுவனே மயிலே மானே
யெனக்குறு மென்று காத்த வென்னைவிட் டுன்பால் வந்தா
லுனக்குறு மென்று நீயென் னுள்ளத்தைக் கொண்டா யென்றான்.

இ-ள். தனக்கு அனுகூலனாய்த் தன் உறவினர்க்கு அனுகூலனாகாதவனை ஒருவனை மறைத்து அவன் பொருளைத் தங்கள் கொடுஞ் செய்கையினாலே திருடிக்கொண்டுபோகிற காட்டிலே சஞ்சரிப்பாரான வேடர்களுக்கு, அவர்கள் வெற்றிகொள்ளும்படியாய்த் (தனக்கே யனுகூலனான) நானே சம்மதிப்பேனே? மயிற்சாயலையுடையவளே! மான்போலுங் கண்களையுடையவளே! எனக்கே தகுமென்று நான் அடக்கி வைத்திருந்த என்னைத் தவிர்ந்து உன்னிடத்தே வருமானல் அது உனக்குத் தகுமென்று நீ எனது பொருளான என் மனத்தை உன் வசமாக்கிக் கொண்டாய் என்று கூறினான் எ-று. 30

மைதிகழ் வாரி சூழு மாநிலத் தோர்கட் கெல்லாம்
பெய்தவம் பழிபி றங்காப் பிள்ளையைப் பெறுத லென்பார்
செய்தவ மன்றுன் றாதை சனனங்க டோறுஞ் செய்த
கைதவ மாவி கொள்ளுங் களவினிற் பயந்த தெல்லாம்.

இ-ள். கருமையாய் விளங்குகின்ற கடல் சூழ்வதான இந்தப் பெரிய வுலகத்திலுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைக் கொடுக்கிற தவமானது குற்றஞ் செய்யாத பிள்ளையைப் பெறவேண்டியதென்று சொல்வார்கள். அப்படியிருக்க, உன் தகப்பன் செய்தது நன்மையைச் செய்வதான தவமென்று தான் கொண்ட பிறப்புகளெல்லாம் அவன் செய்திருக்கிற வஞ்சனையினாலே உயிரைத் திருடுகிற களவினையுடைய வுன்னைப்பெற்றது முழுதும் எ-று. 31

மாறுகொண் டனைய வல்லி வாட்டிய வாட்டஞ் சொல்லி
யாறுதற் கென்பா னண்ணி யணையுமோ வணைகி லாமல்
வேறுமிப் படியே வாதை விளைக்குமோ விளைக்கும் வாதை
பேறுமோ குறையு மோவென் றிருந்தன னிறைவ னிப்பால்.

இ-ள். இப்படி மாறுபாடாக என்னை அந்தக் கொடிபோல்பவள் வாட்டின வாட்டத்தையெல்லாம் நான் சொல்லி மனமாறுதற்கு என்னிடத்தே

கிட்டி வருவாளோ? அப்படி வாாமல் வேறேயுமிப்படிக்கே துன்பத்தைச் செய் வாளோ? இப்படி உண்டாக்குகிற துன்பம் அதிகப்படுமோ? அல்லது குறைவு படுமோ? என்றிவ்வாறு அரிச்சந்திரமகாராஜன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான் பின்பு எ - று. 32

மானவன் வதுவை சூட்ட மணமொழி வதற்கு நண்ணிப்
போனமா முனிவர் பூகப் பொழிலுடன் பொய்கை நீங்கிக்
கானமு மலையும் யாறுங் கடந்துகன் னோசி யென்னு
மானக ரணுகிக் கொற்ற மதிதயன் சபையிற் புக்கார்.

இ - ள். இந்த மகானுபாவனான அரிச்சந்திரன் கலியாணஞ் செய்து கொள்ளுகிறதற்கு விவாகவார்த்தை பேசுவதற்காக இங்கே வந்துபோன மகரிஷி, கள் கமுகந்தோட்டத்துடனே வழியிலேயுள்ள குளங்களையுங் கடந்து சென்று காடுகளும் மலைகளும் ஆறுகளுங் கடந்து கன்னோசியென்கிற பெரிய நகாத்தை நணுகி அந்த வெற்றிபொருந்திய சந்திரதயராஜனுடைய சபைக்குள்ளே போனார்கள் எ - று. 33

மேருவை வெளிசெய் தன்ன மேனிலை மணிமா டத்து
வாரிதி யெழுந்த தென்ன வந்தவன் றாளைப் போற்றத்
தேரும்யா னையுமி ழிந்து திறையிடு மரசர் நிற்கக்
காருநீள் கடலும் போலக் கதிர்மணி முரச மார்ப்ப.

இ - ள். மகாமேருவைத் தவாரஞ்செய்துவைத்திருக்கிறதுபோ லிருக்கிற மேலுப்பரிகையையுடைய அழகிதான கொலுமண்டபத்திலே, கடல் பொங்கி வந்தாற்போல் வந்து அந்தச் சந்திரதயனுடைய பாதங்களைத் துதிசெய்யத் தேர்களையும் யானைகளையும் விட்டிறங்கிக் கப்பங்கள் கொடுக்கவேண்டிய அரசர் கள் ஒருபால் நிற்க, மேகங்களையும் நெடிய கடலையும்போல பிரகாசமான அழ கிய பேரிகைகள் முழங்கவும் எ - று.

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். 34

வெயில்விரி மகுடம் பொங்க விடுசுடர்க் கழல்வி ளங்கக்
கையில்விரி கடக மின்னக் கதிர்மணிக் குழைக டாழப்
பயின்மணி மரக தத்தாற் பசுங்கதிர் பரப்பு மாடச்
சயிலசா ளரங்க டோறும் வலயத்தின் கிரணந் தாக்க.

இ - ள். சூரியப்பிரகாசத்தைக் காட்டுகின்ற கிரீடங்கள் பொலியவும், வீசு கிற ஒளியையுடைய வீரக்கழல்கள் விளங்கவும், கைகளிலே ஒளி விரிகின்ற கங்கணங்கள் மின்னவும், பிரகாசமான ரத்நகுண்டலங்கள் தொங்கவும், அவ னிருக்கிற அழகிதான மரகதத்தினாலே பசிய ஒளியை விரிப்பதான சபா மண்டபமான பொன்மலையிலேயுள்ள சன்னல்களெல்லாம் அவனுடைய தோளிலேயணிந்த கேயூரத்தின் சோதிகள் வீசவும் எ - று. 35

சிகரமா முலையார் செம்பொற் செழுமணிக் கவரி வீசப்
புகரவ வமைச்சர் போற்றப் புரிதவ முனிவர் வாழ்த்தப்

பகர்தரு மறையோர் சூழப் பாவலர் கவிகள் பாட
மகரதோ ரணக்கீழ் மன்னன் மடங்கலா தனத்தி ருந்தான்.

இ-ள். மலைச்சிகரம்போலும் பெரிய தனங்களையுடைய பெண்கள் செம்பொன்னாலும் செழுமையான மணிகளாலும் சாமரங்கள் வீசவும், சுக்கிரபகவானுக்கொப்பான மந்திரிகள் துதிக்கவும், தவங்களைச்செய்த முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், வேதபாராயணஞ் செய்கிற பிராமணர்கள் சூழவும், வித்துவான்கள் பல்வகைக் கவிகள் பாடவும் இப்படியாக மகரதோரணத்தின் கீழே அச்சந்திரதயன் சிங்காசனத்திலே யிருந்தான் எ-று. 36

அந்தவோ லக்கந் தன்னி லருந்தவ முனிவ ரெல்லாம்
வந்தனர் வந்த போது மன்னவ னெழுந்தி ருந்து
சுந்தர மகுடந் தாழத் தொழுதன னவனை வாழ்த்திச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்க விருந்தபின் செப்ப லுற்றான்.

இ-ள். அப்படிக் கொலுவிருக்கிற சபையிலே, இக்கிருந்தபோன அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் வந்தவுடனே அந்தச் சந்திரதய னெழுந்திருந்து வந்து அழகிதான கிரீடம் படிய வணங்கினான். அங்ஙனம் வணங்கின அரசனை (முனிவர்கள்) ஆசீர்வதித்து மனத்திலே சந்தோஷம்பெருக இருந்தபின்பு, (அரசன்) சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. 37

வானநீர் பொழிந்து முத்த மணிகொழித் தருவி பாய்ந்த
கானநீர் பெருகுந் தெய்வக் கண்டகி யென்னுந் தீர்த்தத்
தானநீ ராடியென்றன் றலைக்கடி முடிகள் சூட்டிப்
போனநீ ருடனே மீண்ட வருத்தியென் புகலு மென்றான்.

இ-ள். மேகங்கள் நீரைப்பொழிதலாலே முத்துக்களையும் ரத்நங்களையும் கொழித்துக்கொண்டு அருவிபாய்தலால காடுகளெல்லாம் நீர் பெருகுவதான தெய்வத்தன்மையுள்ள கண்டகியென்னும் தீர்த்தத் தடத்திலே நீராடி முன்னே என்னுடைய சிரசுக்கு உங்களுடைய பாதங்களைக் கிரீடமாகச் சூட்டிவிட்டுப்போன நீங்கள் உடனே திரும்பிவந்த இச்சையென்ன சொல்லுங்களென்றான் எ-று. 38

மன்னுகேள் சென்ற யோத்தி மாநகர் புகுந்து யாங்க
ளந்நகர்க் கரச னீதி யருளரிச் சந்த்ர னென்பா
னின்னகர் வளமும் நின்ற னெறியுநின் மகடனேருஞ்
சொன்னபி னின்பா லெய்து முவகையே துணிந்து நின்றான்.

இ-ள். அரசனே! கேட்பாயாக: நாங்கள் உடனேபோய் அயோத்திமாநகரிலே புகுந்து அந்நகருக்கரசனான நீதியுந் தயவுமுள்ள அரிச்சந்திரனென்பவனிடத்தில் உனது நகரின் வளமையும் உன்னுடைய சன்மார்க்கமும் உன் புத்திரியினுடைய அழகும் சொன்னபின்பு உன்னிடத்திலேவந்து கண்டு பேசுவதான சந்தோஷவார்த்தைக்கே துணிந்தவனாயினான் எ-று. 39

அறநெறி மிக்கோர் தம்பா லருந்ததிக் கற்பி னாளைப்
புறநெறி போகா வண்ணம் வருந்தியும் பொருந்தச் செய்தன்
மறநெறி யன்று மாயா மாதவந் தன்னின் மிக்க
திறநெறி யதனு னின்பாற் சேர்ந்தனஞ் செல்வ வென்றார்.

இ - ள். செல்வத்தின் மிக்க அரசனே! தருமமார்க்கத்திலே மிகுந்துள்ளவர்களிடத்திலே அருந்ததிபோலுங் கற்புடைய புத்திரியைத் தருமத்துக்கு வேறானவழியிலே போகாதபடி வருத்தப்பட்டாவது பொருந்தப்பண்ணுகிறது தீயசெய்கையன்று. எக்காலத்தும் அழியாத பெரிய தவத்தினாலே மிகுந்த உறுதியான நல்வழியேயாதலால், உன்னிடத்திற்குத் திரும்பவும் வந்தோமென்றார்கள் எ - று. 40

புவனமுள் ளளவும் யாங்கள் புக்கறிந் தநேக கோடி
நவநர பதிக டம்மைக் கண்டனம் நறுந்தார் வேந்தே
சிவனல்க நீபயந்த திருமக டனக்குக் கேள்வ
னவனல தில்லை யென்ன வருந்தவ ரெடுத்து ரைத்தார்.

இ - ள். நல்ல பரிமளத்தையுடைய மாலையணிந்த சந்திரதயவரசனே! இந்த லோகமுள்ள அளவும் நாங்கள் போய்ப் பார்த்து அனேககோடி புதுமையையுடைய அரசர்களையெல்லாம் கண்டுவந்தோம். பரமசிவன் கடாட்சிக்க நீ பெற்ற திருக்குமாரிக்கு நாயகன் அந்த அரிச்சந்திரனை யல்லது வேறொருவரு மில்லையென்று அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் விசேஷித்துச் சொன்னார்கள் எ - று. 41

மையலாற் றியகு ணத்து மாதவ ருரைப்பக் கேட்டுப்
பொய்யிலா மொழியா னுள்ளம் பொருந்தியும் பொருந்தா னாகித்
தையலாள் பங்கன் மேனாள் சாற்றிய தகைமைக் கேது
செய்யலா நம்மா லென்னத் திகைத்திருந் துரைக்க லுற்றான்.

இ - ள். மயக்கத்தைப் போக்கின நற்குணங்களையுடைய மகாிஷிகள் அப்படிச் சொல்லக்கேட்டுப் பொய்யில்லாத வார்த்தைகளையுடைய சந்திரதயராஜன் மனது சம்மதித்தும் சம்மதியாதவனாய், பார்வதி சமேதனான பரமசிவன் முன்னாளிலே சொன்ன தகுதிக்கு நம்மாலென்ன செய்யக்கூடுமென்று திகைத்திருந்தவனாய்ப் பின்பு சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 42

மூவரா யவரின் முன்னா மூர்த்தியா ரருளிச் செய்த
தேவரா சியமொன் றுண்டா மன்னது தெரிய வல்லார்
யாவரா யினும்யான் பெற்ற விளங்கொடி தனக்குக் கேள்வ
ராவரா லவனிங் கெய்தி னறியலா மறையு மென்றான்.

இ - ள். அரியாப் பிரமாதிகளாய், அவர்களில் முதலான பரமசிவனானவ ரருளிச்செய்த தெய்வரகசிய மொன்றுண்டு; அப்படியுண்டாகிய அந்த ரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வல்லவர்கள் யாராயிருந்தாலும் நான்பெற்ற இளமை

யான கொடிபோல்வாளுக்கு நாயகராவார். ஆகையால், அந்த அரிச்சந்திரன் இங்கே வந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாகும்; அவ்வரசனை இங்கே வரச்செய்யுங்களென்று சொன்னான் எ - று. 43

அரசையிங் கழையு மென்ன வகமகிழ்ந் துவகை கூர்ந்து
விரைவுட னெழுந் திருந்து வேதமா முனிவர் போனு
ரிருநிலத் தரசர்க் கெல்லாஞ் * சுயம்வர மேழு நாளென்
றுரைசெயு மென்று தூது மோலையும் போக விட்டான்.

இ - ள். அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனை இங்கே வரச்செய்யுங்களென்று அரசன் சொல்லவே, வேதப்பிராமணர்களான மகரிஷிகள் மனஞ் சந்தோஷித்து ஆனந்தமடைந்து சீக்கிரமாக எழுந்திருந்து சென்றார்கள். அவர்கள் போனபின்பு சந்திரதயராஜன் பெரியவுலகத்துள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம், 'அரசர்களே! என் கன்னிகையானவள் உங்களிலே யாரேனும் தனக்குச் சம்மதியான ஒருவரைக் கலியாணம் செய்துகொள்ள விரும்பி யிருக்கிறாள்; அதற்கு ஏழுநாளளவுள்ளதென்று சொல்லுங்'களென்று தூதரையும் ஓலையையும் போக அனுப்பினான் எ - று. 44

தொழுங்கழன் மன்னர் மன்னன் றூதர்சென் றுரைத்த போதே
யழுங்கிய வாசை யோடு மளவிலா வுவகை யோடுஞ்
செழுங்குடை மன்ன ரெல்லாந் தேசமு நகரு நீங்கி
யெழுங்கடல் வளைந்த தென்ன வீண்டிவந் தடைந்தா ரன்றே.

இ - ள். எல்லோரும் வணங்கத்தக்க பாதங்களையுடைய ராஜாதிராஜனான சந்திரதயன் அனுப்பின தூதர்கள் போய்ச் சொன்னவுடனே, மிகவும் வருத்தஞ் செய்கிற ஆசையோடு அளவில்லாத சந்தோஷத்தையுடையவர்களாய்ச் செழுமையான வெள்ளைக்குடையையுடைய அரசர்களெல்லோரும் தங்களுடைய நாட்டையும் நகரையும் விட்டுவந்து பொங்குகிற கடல் சூழ்ந்தாற்போல் அக்கன்னிநாட்டிலே வந்து நெருங்கிக் கூடினார்கள் எ - று. 45

சோலைக டோறு நன்னீர்க் குளிகை தோறுந் தேவ
ராலயந் தோறு மாத ரரங்குக டோறு மாட
மூலைக டோறுஞ் சீர்சான் முன்றில்க டோறு மேம
சாலைக டோறு மன்னர் தானைவந் திறுத்த தன்றே.

இ - ள். அந்த நாட்டிலேயுள்ள சோலைகளிலும், நல்ல ஜலத்தையுடைய குளக்கரைகளிலும், தேவர் கோயில்களிலும், பெண்களாடுகிற நாடகசாலைகளிலும், ஒதுக்கமான மூலைகளிலும், சிறப்பமைந்த வெளி முற்றங்களிலும், பொன்மயமான சத்திர சாலைகளிலும் அரசர்களுடைய சேனைகள் வந்திறங்கின எ - று. 46

---

* சுயம்வரம் என்பது—கன்னிகையானவள் ஒருவனைக் கணவனைத் தானே வரித்தல்.

மானைவென் றடருங் கண்ணாண் மணமகன் வருமுன் வந்த
வேனைய வேந்தர்க் கெல்லா மிமையவர்க் கறிய வொண்ணா
யானையுந் தேரு மாவு மாதரு மமைச்சர் தாமுஞ்
சேனையு மளவிட் டார்க்குஞ் செப்பலாந் தகைமைத் தன்றே.

இ - ள். மானை மருட்சியாலே ஜயித்து நெருங்குகின்ற கண்களையுடையவளான சந்திரவதிக்கு மாப்பிள்ளையாகிறவன் வருவதற்கு முன்னே, மற்ற அரசர்களுக்கெல்லா (முன்னதாய் வந்திறங்கின) தேவர்களுக்கும் அறிந்து சொல்லக்கூடாத யானைக் கூட்டங்களையும், தேர்க் கூட்டங்களையும், குதிரைக் கூட்டங்களையும், மங்கையர் கூட்டங்களையும், மந்திரிகள் முதலாயினோர் கூட்டங்களையும், காலாள்களான கூட்டங்களையும் இவ்வளவென் றளவுசெய்து எப்படிப்பட்ட புலவர்களாலுஞ் சொல்லலாகிய தகுதியுடையதன்று எ - று. 47

இந்நகர் முழுது மன்ன ரீண்டிய பின்ன யோத்தி
நன்னகர் தன்னிற் புக்கார் நற்றவ முனிவ ரெல்லா
மன்னவ னெழுந்தி ருந்து வணங்கிவாய் புதைத்து நீங்கள்
சொன்னதுங் கேட்டவா றுஞ் சொல்லுமென் றெடுத்து ரைத்தான்.

இ - ள். இந்தப் பட்டணமெல்லாம் அரசர்கள் வந்து கூடின பின்பு, நல்ல தவத்தையுடைய முனிவர்கள் எல்லோரும் அயோத்தி என்கிற அந் நன்மைபொருந்திய பட்டணத்துக்குள்ளே போனார்கள். அதுகண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன் எழுந்திருந்து வந்து வணங்கி, தன் கரத்தால் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு, 'முனிவர்களே! நீங்கள் போய்ச் சொன்னதும், அதைக் கேட்டு அந்தவரசன் சொன்னவகையும் சொல்லுங்க'ளென்று துதிசெய்து கேட்டான் எ - று. 48

அருந்தவ முனிவ ரெல்லா மரசனை நோக்கி யைய
பெருந்தவ முடையார் மண்ணி னீயலாற் பிறரு முண்டோ
திருந்திழை தனையு னக்கே திருமண முடிக்கத் தாதை
பொருந்தினன் வல்லை நீயு மெம்முடன் போது மென்றார்.

இ - ள். அதற்கு அரிதான தவங்கள் செய்யவல்ல முனிவர்களெல்லோரும் அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பார்த்து, 'ஓ அரசனே! உலகத்திலே பெரியதவத்தையுடையவர்கள் நீயேயல்லாமல் வேறே சிலருமுண்டோ? அந்தச் செவ்விதான ஆபரணங்களை யணிந்துள்ள சந்திரவதியை உன்றனுக்கே திருக்கலியாணஞ் செய்துமுடிக்க அவள் தகப்பன் சம்மதியாயினான்; விரைவிலே நீயும் எங்களுடன்கூடவே வரக்கடவா'யென்று சொன்னார்கள் எ-று

என்றினி துரைத்த லோடு மெழுந்தபே ருவகை வெள்ள
நின்றினி தோங்க வாகு வலயங்க ளிமிர்ந்து நீங்கக்
குன்றினு முயர்ந்த செம்பொற் கோயில்விட் டெழுந்து போந்து
முன்றிலின் வந்து மன்ன னினையன மொழிய லுற்றான்.

இ-ள். என்றிப்படி முனிவர்கள் சந்தோஷமாகச்சொன்ன அளவிலே, அரிச்சந்திரமன்னன் மனத்திலுண்டான பேரின்பக்கடலானது நிலைகொண்டு நன்றாகவளரவும், தோள்வலயங்கள் தோளுக்குப்போகாமற் கழன்றுபோகவும், உடனே மலையிலுமுயர்ந்துள்ள தனது செம்பொன்மயமான ஆஸ்தானமண்டபத்தை விட்டெழுந்திருந்துபோய் ஆசாரவாசலிலே வந்து நின்று, இவ்விதமான சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று. 50

கன்னலங் கழனி வேலிக் கன்னோசி நோக்கி யிவ்வூர்
மன்னரு மமைச்சர் தாமுஞ் சேனையு மாத ராரு
முன்னரே செல்க வென்று மொழிந்துசூ தனைக்கண் சாத்தி
வன்னமா மணித்தேர் கொண்டு வருகென வருளிச் செய்தான்.

இ-ள். கரும்புகள் விளைகிற அழகிய வயல்களை வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள கன்னோசி நாட்டைக்குறித்து, இவ்வூரிலுள்ள அரசர்களும், மந்திரிகளும், சேனைகளும், இவ்வகையோர் பெண்களும் முன்னே நடக்கக்கடவதென்று உத்தரவுசெய்து, தனது சாரதியைக் கண்களால் நோக்கி, என்னுடைய அலங்கிருதமான பெரிய ரத்நகசிதமாகிய தேரைக்கொண்டு வரக்கடவாயென்று உத்தரவு பண்ணினான் எ-று. 51

கலிவிருத்தம்

மாதங் கமடங் கல்வயப் பரிமா
பூதம் பலதே ரொடுபூ ணநிறீஇச்
சூதன் கொடுவந் துசுடர்க் கழலோன்
பாதங் களின்மீ துபணிந் தனனே.

இ-ள். சாரதியானவன் அநேகம் யானைகளையும், அநேகம் சிங்கங்களையும், அநேகம் வெற்றிபொருந்திய குதிரைகளையும் அந்தத்தேரிலே சேர்க் கட்டி நிறுத்திக்கொண்டுவந்து காட்டி, பிரகாசமுள்ள வீரகண்டாமணி கட்டின அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களின்மீது விழுந்து வணங்கினான் எ-று. 52

வாரே றுசெழுந் தடமா முரசம்
நீரே றியசங் கமுநின் றதிரத்
தாரே றுபுயங் கடதும் பநெடுந்
தேரே றிவிரைந் துசெலுத் தினனே.

இ-ள். தோலா விறுகக்கட்டியிருக்கிற அழகிய அகலமான பெரிய பேரிகைகளும், முன்னே நீரிலே சஞ்சரிப்பதான சங்குகளும் நிலைகொண்டு முழங்க, மாலைகள் தங்கின தோள்கள் பூரிக்க, அந்த நெடிய தேரின்மேலேறி அதிசீக்கிரமாகச் செலுத்திச் சென்றான் எ-று. 53

நற்றே றரிமன் னனடத் திடவே
சுற்றே றுநிரைந் தயலுன் னினவால்

குற்றே வல்செயும் பலகொற் றவர்தம்
பொற்றேர் சதகோ டிபொருப் பெனவே.

இ-ள். அந்த அழகிய தேரை அரிச்சந்திரன் செலுத்திக்கொண்டு போம்போது, இவனுக்குச் சிறியபணிவிடைகள் செய்கிற அநேகவரசர்களுடைய பொன்மயமான நூறுகோடி தேர்கள் மலைபோலச் சுற்றிலும் அதிகமாக நிறைந்து, பக்கங்களிலும் நிறைந்தன எ-று. 54

கவிகைப் படுநீ ழல்கவிப் பமணிச்
சிவிகைத் திரளின் மிசைசென் றனராற்
புவிகைக் கொளமைச் சர்புகழ்ந் தரசைக்
குவிகைத் தலமிட் டொருகோ டியரே.

இ-ள். அரசர்கள், குடைகளிலுண்டாகுகிற நிழல்சூழ ரத்நப்பல்லக்குகளின்மேலே போனார்கள். உலகங்களைத் தங்கள் கைவசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற ஒருகோடி மந்திரிமார்கள் அரசனைப் புகழ்ந்துகொண்டு குவித்த கைகளுடனே எ-று. 55

வன்னக் குவிமா முலைவல் லியருங்
கன்னற் சிலைவே ளனகா ளையரு
மன்னத் திரளோ டரியின் றிரள்வந்
தென்னக் கடிதெய் தினரெங் கணுமே.

இ-ள். பொன்னிறமான குவிந்த பெரிய தனங்களையுடைய கொடிபோன்ற பெண்களும், கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை யொப்பான யௌவன புருஷர்களும், அன்னக்கூட்டத்துடனே சிங்கக்கூட்டங்கள் வந்தாற்போல் எவ்விடத்தும் விரைந்து வரலானார்கள் எ-று. 56

சிறையோ திமமேல் வருதே வனெனப்
பொறையோ டொளிர்வெண் சிவிகைப் பொலிவுற்
றிறையோ ெடுமைச் சரிறைஞ் சிடமா
மறையோ திவசிட் டனும்வந் தனனே.

இ-ள். இறகையுடைய அன்னவாகனத்தின்மேல் வருகிற பிரமதேவன்போல், தாங்குகிறவர்கள் சுமத்தலுடனே பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளை முத்துப்பல்லக்கிலே விளங்குகிறவராய், அரசருடனே மந்திரிகளும் வணங்கப் பெரிதான வேதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வசிஷ்டமுனிவருங் கூடவே பிரயாணமாய் வந்தார் எ-று. 57

தரைசேர் கடலொத் தனதா னைகடற்
றிரைபோ லநடந் தனதிண் பரிமா
விரைசே ருருவித் திரள்வீழ் பலமால்
வரைபோ லநடந் தனவா ரணமே.

இ - ள். சேனைகளெல்லாம் பூமியிலே வருகிற கடலை ஒப்பாயின; வலிய குதிரைகள் அந்தக்கடலிலே கிளறுகிற அலைகள்போற் சென்றன; யானைகள் வாசனைபொருந்திய அருவிக்கூட்டங்கள் விழுகிற அநேகமான உயர்ந்த மலைகள்போற் சென்றன எ - று. 58

கல்லார் நெறிசெல் வதுகால் கள்பொறா
வெல்லா மிகுவா தனைமே வுமெனச்
சொல்லா முனமே துறவோர் விரைவிற்
* செல்லா நெறியே றினர்சென் றனரால்.

இ - ள். கற்கள் நிறைந்த வழியிற் செல்வதற்கு நமது கால்கள் சகியா. குதிரை முதலிய வாகனங்களும் மிகவுந் துனபத்தையே செய்வனவாமென்று அரசன் சொல்லுமுன்னமே சந்நியாசிகள் அதிசீக்கிரத்திலே ஒருவராலும் போகக்கூடாத ஆகாசமார்க்கமே வழியாகக்கொண்டு சென்றார்கள் எ - று. 59

பலவெண் குடையும் பவளக் குடையுங்
குலவும் பலசெம் மணியின் குடையு
முலவுங் கதிருஞ் சதகோ டியுவா
நிலவும் மெனவெங் குநிறைந் தனவால்.

இ - ள். அநேகம் வெண்முத்துக் குடைகளும், அநேகம் பவளக் குடைகளும், கொண்டாடத்தக்க அநேகம் ஜீவரத்நக் குடைகளும், ஆகாயத்திலே உலாவுகிற நூறுகோடி சூரியரும், நூறுகோடி பூரணச் சந்திரர்களும்போல் எவ்விடத்தும் நிரம்பின எ - று. 60

ஆதித் தனருங் குலமன் னவர்தந்
நீதிப் புகழெங் குநிறைந் தெனச்
சோதிக் கவரித் தொகையுங் கொடியும்
வீதித் தலைதோ றுமிடைந் தனவால்.

இ - ள். சூரியனுடைய அருமையான குலத்திலே பிறந்த அரசர்களுடைய நீதிமார்க்கமான புகழானது எவ்விடத்திலும் நிரம்பியதுபோலப், பிரகாசத்தையுடைய சாமரக் கூட்டங்களுங் கொடிகளும், இவர்கள் செல்லுகிற வீதியினிடங்களெல்லாம் நெருங்கின எ - று. 61

காற்றோ டெதிர்த் தகடும் பரிவா
னேற்றோ டெதிர்த் தனயா னைவரைக்
கூற்றோ டெதிர்த் தனதேர் குலவு
மாற்றோ டெதிர்த் தவனீ கமரோ.

இ - ள். வேகத்தையுடைய குதிரைகள் வாயுவேகத்துடனே ஒப்பாகிச் சென்றன; யானைகள் மேகத்தையும் அதன் முழக்கத்தையும் ஒப்பாகிச்

* செல்லாநெறி - ஆகாசமார்க்கம்.

சென்றன; இரதங்கள் மலைகளின் வெவ்வேறான உயர்வை ஒப்பாகிச் சென்றன; சேனைகள் சூழ்ந்து செல்லுகிற ஆறுகளை ஒப்பாகிச் சென்றன எ - று.

மழுவுங் கரவா ளமும்வார் சிலையு
மெழுவுங் குலிசங் களுமே திகளுங்
கொழுவும் வளையும் பலகுந் தமுநீண்
முழுவெஞ் சுடர்வேல் களுமொய்த் தனவால்.

இ - ள். (அப்படிச் செல்லுகிற சேனைக்கூட்டங்களிலே) மழுவாயுதங்களும், கைவாள்களும், நீண்ட விற்களும், எழுத்தண்டங்களும், வச்சிராயுதங்களும், தோமரங்களும், கொழுக்களும், சக்கரங்களும், அநேகங் கைவேல்களும், முழுதும் வெப்பத்தைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய நீண்ட சூலங்களும் நெருங்கின எ - று. 63

மீயுற் றுடனொற் றியவெம் படையின்
வாயுற் றெழுவெம் பொறிமண் டுவநீள்
வேயுற் றபெருங் கிரிமீ தெரியுந்
தீயுற் றனவொத் தனசே ணளவும்.

இ - ள். ஆகாயத்தளவும் மேலே நீண்டு ஒன்றுடனேயொன்று மோதுதலாகிய அந்த வெவ்விதான ஆயுதங்களின் வாய்களிலே உண்டாகி எழுகின்ற வெவ்விய நெருப்புப்பொறிகள், நெருங்குவனவாய் நீண்ட மூங்கில்கள் பொருந்திய பெரிய மலைகளின்மேலே எரிகிற நெருப்புப் பற்றினதையொத்து ஆகாயத்தளவும் விளங்கின எ - று. 64

நலிவுற் றுநுடங் கிடைநன் னுதலார்
பொலிவுற் றணிதேர் மிசைபோ யினரால்
கலியுற் றெழுநீள் கனகக் கிரிமேல்
மலிவுற் றெழுவஞ் சிகண்மா னுமென.

இ - ள். கடலிலே தோன்றி யுயர்ந்திருக்கிற நீண்ட பொன் மலைகளின் மேலே மிகுதிகொண்டு உயர்ந்துள்ள பொன்னிறக்கொடிகளை ஒப்பா யிருக்கின்றனவென்று சொல்ல, இடையானது வருத்தங்கொண்டு துவளுகிற நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்கள், நிறைவுகொண்டு அழகிய தேர்கள்மேலேறிச் சென்றனர் எ - று. 65

கருமா முகிலன் னகவின் குழலார்
பெருமால் கரியின் பிடர்மேல் வருமா
றிருமா முகிலுக் கிடையே யெழுமின்
வருமா றுநிகர்த் தனவை யமெலாம்.

இ - ள். கருமையான நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தையொத்த அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்கள், உடல் பெரிதா யுயர்ந்திருக்கிற யானைகளின்

மூதுருகளின்மேலே ஏறி வருதலானது, மிகப் பெரிதான மேகத்தின் நடுவே தோன்றுகின்ற மின்னலானது (மறையாமல் விளங்கிக்கொண்டு) வருவன வற்றை ஒப்பாயின. அவர்கள் செல்லுமிடங்களெல்லாம் எ - று. 66

விலையுன் னரிதா கியவெம் பரிமேற்
சிலைநன் னுதலார் பலர்சென் றனரா
லுலையும் புனல்வா ரியலூ தையினு
லலையுந் திரைமேல் வருமன் னமென.

இ - ள். தளும்புகின்ற நீரையுடைய கடலின்கண், காற்றினாலே கிளரு கின்ற அலைகளின்மேலே வருகிற அன்னங்களைப்போல், வில்லையொத்த நன்மையான நெற்றியையுடைய பெண்கள் பலரும், விலைமதிக்கக்கூடாத வேகத்தினையுடைய குதிரைகளின் மேலேறிச் சென்றார்கள் எ - று. 67

பரிதுன் னநெடும் படைதுன் னமத
கரிதுன் னவிழிந் துகடந் தனனால்
விரிகின் றசெழுஞ் சுடர்வெண் டரளஞ்
சரிகின் றபுனற் சரயுத் தனையே.

இ - ள். விரிவான செழுமையுள்ள ஒளியையுடைய வெண்முத்துக்கள் ஒதுங்குகின்ற அந்தச்சரயுநதியை, குதிரைகளிறங்கிச் செல்லவும், நெடிய சேனைகளிறங்கிச் செல்லவும், மதயானைகளிறங்கிச் செல்லவும், அரிச்சந்திர மகாராஜனும் இறங்கிக் கடந்துபோயினன் எ - று. 68

விரையே றியதார் புனைவே லிறைவ
னிரையே றுமனீ கநெருக் குதலாற்
றரையே றியதண் புனறள் ளநெடுங்
கரையே றியவா ளைகணக் கிலவே.

இ - ள். பரிமள மிகுவதான மாலையணிந்த (கொலைத்தொழில் செய்கிற) வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய வரிசை வரிசையாய்க் கரையேறுகிற சேனைகள் நெருக்கிறதினாலே, நிலத்திற்கு மேலே பொருவதான குளிர்ந்த நீரானது மோதி வீசக் கரைமேலே செல்லு கின்ற வாளைமீன்களுக்கு ஓரளவில்லை எ - று. 69

அரியன் னவர்மின் னனையார் கடன
நெறியும் படிதுன் னிநெருக் குதலாற்
பரியும் பணிமா லைகள்பார்க் கிலர்கீழ்ச்
சரியும் மணிமே கலைதா மறியார்.

இ - ள். சிங்கங்களையொத்த புருஷர்களோடுகூடி நடக்கிற மின்னலை யொத்த பெண்களுடைய கொங்கைகள் பிதுங்கும்படி சேனைகள் நெருங்கு கிறதினாலே அற்றுவிழுகிற ஆபரணங்களையும், மாலைகளையும் அப் பெண்கள்

நோக்கிலர். பின்னுங் கீழே சரிந்து விழுந்திருக்கிற மணிமேகலைகளையும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமற் (செல்லுகிறார்கள்) எ - று. 70

அரனார் முனியா மதனன் னவர்தோட்
பரநா ரியர்கொங் கைபடப் படமு
னொருநா ளுளவா நிறையொண் ணுதல்பால்
வருநாண் மனுநீ திவழங் கியதால்.

இ - ள். சிவபெருமானாலே கோபித்தெரிக்காத மன்மதனையொத்த புருஷர்களுடைய தோள்களிலே அன்னியர் மனைவிகளுடைய கொங்கைகள் (சந்தடி நெருக்கத்தினால்) மோத மோதச் செல்லுகிறதினாலே, முன்னே ஒருநாளாயினும் அழியாத கற்புள்ள அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்கள், இப்போது கலியாணத்திற்கு வருகிறநாளிலே, பரபுருடருடைய தோள்களிலே அன்னிய ஸ்திரீகளுடைய கொங்கைகள் படலாகாவென்று மனுஸ்மிருதி கூறவில்லை (என்றார்கள்) எ - று. 71

வெளிறுஞ் சுடர்வே லிளவே லனையான்
பிளிறுங் கரிதுள் ளவிழுந் துபெயர்ந்
தொளிருந் தனவல் லியொருத் தியைய்க்
களிறென் றிருகை கொடுகட் டினனே.

இ - ள். வெண்மையான ஒளியையுடைய வேலைக்கொண்ட மன்மதனையொத்த ஒருவன், முழங்குகின்ற யானை வெருண்டதைக் கீழேவிழுந்து புரண்டு விளங்குவதான கொங்கைகளையுடைய கொடிபோல்பவளான ஒருத்தியை அந்த யானை யாதென்று தனதிருகைகளாலுங் தழுவினான் எ - று. 72

ஆடுங் கழன்மன் னனனே கருட
ணடுந் தருவும் பலநண் ணிநெடுங்
காடுங் கிரியும் பலகண் டுநடந்
தோடுங் குளிர்கோ மதியுற் றனனால்.

இ - ள். அலம்புகின்ற வீரக்கழலையுடைய அரிச்சந்திர மன்னன் இவ்வாறு அநேகம் அரசர்களுடனே நாடுகளும் மரச்சாலைகளும் பலவாறாக வுள்ளவெல்லாம் கிட்டி, பின்னர் நெடிதான காடுகளும் மலைகளும் பலவாறாகக் கண்டுகொண்டேபோய், ஓடுவதான குளிர்ந்த புனலையுடைய கோமதியாற்றினருகே சென்றான் எ - று. 73

மேற்படி வேறு

கானயா றனைத்தையுங் கடந்து கௌசிக
மானயா றாயகோ மதியை நண்ணியே
யானையு மிரதமு மிவுளி யீட்டமுஞ்
சேனையு மன்னனுஞ் சென்றி றுத்தவே.

இ - ள். அப்படிக் காட்டாறுகள் முழுதுங் கடந்துபோய், கௌசிகை யென்னும் பெயர்கொண்ட கோமதியாற்றையடுத்து, யானைகளும், இரதங் களும், குதிரைக்கூட்டங்களும், காலாள்களும், அரிச்சந்திர மகாராஜனும்போய் இறங்கலாயின எ - று. 74

தோய்கதிர் வேற்படை சூழ்ந்து துன்னிட
வாய்கதிர் முடியினு னாற்றை நண்ணினன்
பாய்கதிர்ப் படலையுட் சுருக்கிப் பையவே
காய்கதிர்ச் செல்வனுங் கடலை நண்ணினன்.

இ - ள். ஒளிதோய்ந்த வேலாயுதங்களையுடைய சேனைகள் எங்குஞ் சூழ்தலாய் நெருங்க, எங்கும் பரவுவதான ஒளியையுடைய கிரீடமணிந்த அரிச்சந்திரமன்னனும் அந்தக் கோமதியாற்றினருகே போயிறங்கினன். அப் போது எங்கும் பரவுவனவான கிரணக்கூட்டங்களைத் தன்னுள்ளே ஒடுக்கிக் கொண்டு வெப்பமின்றிச் சுடுகிற ஒளியால் மிக்க சூரியனும் மேலைக்கடலிலே போயிறங்கினன் எ - று. 75

ஆழ்வேழ் கருங்கட லதனின் வெய்யவன்
வீழலு மன்னனும் வேந்தர் மக்களு
மேழையர் யாவரு மிரத முங்கட
வேழமுஞ் சிவிகையும் விட்டி றங்கினர்.

இ - ள். ஆழத்தையுடையதா யலைகளெழுகிற கறுத்த கடலிலே சூரியன் போய் முழுகினவுடனே, அரிச்சந்திரமகாராஜனும், மற்றுமுள்ள ராஜகுமாரர் களும், பெண்களெல்லோரும், இரதங்களையும், மதயானைகளையும், பல்லக்கு களையும் விட்டுக் கீழேயிறங்கினார்கள் எ - று.

எழு வென்பது நீட்டல் விகாரம்பெற்று ஏழென வந்தது. 76

மண்டல வேந்தரு மாத ரீட்டமுந்
திண்டிற லமைச்சருஞ் சேனை வெள்ளமுந்
தண்டர ளம்வளை தவழு மாநதி
வண்டலி லிடமற வந்தி றுத்தவே.

இ - ள். உலகத்தரசர்களும், அவர்களுடைய பெண்டுகளின் கூட்டமும், மிகுந்த (புத்தி) வல்லமையுடைய மந்திரிகளும், மற்றச் சேனையின் கூட்ட மும் தண்ணிதான முத்துக்களைத் தருகின்ற சங்குகள் தவழுவனவான அந் தக் கோமதியென்னும் பெரிய ஆற்றின்கரையிலே வெற்றிடமில்லாதிருக்கும் படி வந்திறங்கின எ - று. வண்டல் - சேறு. 77

மட்டினு மணியினும் படங்க மைத்துவிண்
முட்டிய செம்பொனின் முடிகள் வைத்துமேற்
கட்டியும் பதாகையுங் கட்டி நீடிரை
விட்டனர் மன்னரு மின்ன ருமே.

இ - ள். அரசர்களும், அவர்கள் பெண்டுகளும், பட்டினுலும், மணிகளாலுஞ் செய்திருக்கிற கூடாரங்கள் நிறுத்தி, ஆகாயத்தையளாவுவதாகச் செம்பொன்னுற்செய்த சிகரங்கள் வைத்து, மேற்கட்டிகளும், கொடிகளுங்கட்டி நீண்டதிரைகளுஞ் சூழவிட்டார்கள் எ - று. 78

சண்பகத் தருவினுஞ் சந்த னத்தினுந்
திண்பனை யகிலினுந் தேவ தாரத்துந்
தண்பரும் பலவினுந் தாறு பாய்பசும்
புண்படு கரிகளும் பரியும் பூட்டினர்.

இ - ள். சண்பகமரங்களிலும் சந்தனமரங்களிலும் வலிய கிளைகளையுடைய அகில்மரங்களிலும் தேவதாரமரங்களிலும் தண்ணிதாய்ப் பருத்துள்ள பலாமரங்களிலும், அங்குசம் பாய்தலிஞற் பசிய ரணம்பொருந்திய யானைகளையும், குதிரைகளையும் கட்டினர்கள் எ - று. 79

நிலைமரம் பிளந்திட நிவந்து குத்திய
கொலைமத யானையின் கோடு போலவே
சிலைமத னனையவர் மார்பிற் றேனனார்
முலைமத யானையின் கோடு மூழ்கின.

இ - ள். அங்கே நிற்கிற மரங்கள் பிளக்க, உயர்ந்து குத்தின கொலை செய்கிற மதயானையின் கொம்புபோல்வனவாய் வில்லையுடைய மன்மதனையொப்பான புருஷர்களுடைய மார்பிலே, தேன்போலும் வசனத்தையுடைய பெண்கள் முலையாகிய மதயானையின் கொம்புகள் அழுந்தலாயின எ - று. 80

மோதுகொண் டலைப்பொரு மூரி யானைதம்
மீதுகொண் டலைத்தமெய்ம் மெலிவு மாறவே
தாதுகொண் டலைகுழற் றைய லார்முலை
வேதுகொண் டொற்றினர் வீரர் மீதெலாம்.

இ - ள். கடலிலே மோதுவதான மேகத்தையொப்பாகப் பகைவர்மேலே மோதுகின்ற பெரியயானைகளின்மேலேறிவந்த உயர்வான வுடம்பின்மெலிவு தீர, மெல்லிய பராகங்களைக் கொண்ட மலர்களசைகிற கூந்தலையுடைய பெண்கள் தங்கள் தனங்களாகிய வெம்மையைக்கொண்டு அந்த வீரர்கள் உடம்பெல்லாம் ஒற்றுதல் செய்தார்கள் எ - று. 81

அகிலொடு சந்தனத் துணியி னுக்கிடு
துகில்பொதி மணிபுரை யெரியுந் தூமமுந்
திகிலெனப் பலபல செக்கர் வானம்வெண்
முகில்பொதிந் தனவென மூண்டெ ழுந்தவே.

இ - ள். அகிற்கட்டைகளுடனே சந்தனக்கட்டைகளையும் மூட்டி யுண்டாக்கிய சீலையிலே முடிந்துள்ள செம்மணியை யொத்த நெருப்பும், புகையும் கண்டவர் நெஞ்சு திடுக்கிட, அநேகமான செவ்வானமானது வெள்ளிய மேகத்திஞலே மூடப்பட்டதுபோல் மேன்மேலாய்க் கிளர்ந்தன எ - று. 82

ஆறிலா தணிபடங் கத்து ளேற்றிய
மாறிலாத் துளங்கெழின் மணிவி ளக்கொளி
தேறலாந் தகைமைய சிலம்பி நூல்பொதி
தூறெலா மின்மினித் தோற்ற மென்னவே.

இ - ள். (புகுதற்கு விட்டவழியல்லது வேறு) வழிகளில்லாமல் எங்கும் நிரப்புதலான கூடாரத்துள்ளே ஏற்றிவைத்திருக்கிற காற்றாகிய பகையில்லாமல் விளங்குகின்ற அழகையுடைய இரத்தின விளக்குகளின் ஒளியானது, சிலம்பிப்பூச்சியாலே கட்டப்பட்ட நூற்படலைகள் முழுதும் மின்மினிப் பூச்சிகளினுடைய தோற்றமென்று சொல்லும்படி துணிந்து சொல்லலாகிய தகுதியை யுடையன எ - று. 83

குசைநெடுங் கடும்பரிக் கொற்ற மன்னவன்
வசையிலா நங்குல மடந்தை மாமுலைக்
கிசைவனே வென்றுவந் தெட்டிப் பார்த்தெனத்
திசையெலாங் கதிர்விரித் தெழுந்த திங்களே.

இ - ள். கடிவாளத்தையுடைய நீண்ட வேகமான குதிரைமேலேறுகிற ஜயத்தைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன், யாதொரு பழிப்புமில்லாத நமது குலத்திலவதரித்த சந்திரவதியினுடைய பெரிய தனங்களுக்குத் தகுந்தவனே வென்று அவனை யெட்டிப் பார்ப்பதுபோல் சந்திரனானவன் சந்தோஷித்து எட்டுத்திக்கிலுந் தனது கிரணங்களை விரித்துக்கொண்டு உதயமாயினன் எ - று. 84

செங்கய லனையகட் டெரிவை தன்றிரு
மங்கல முணர்ந்துமண் மடந்தை யட்டதோர்
பங்கமி லிரசிதப் பானை மேல்வழி
பொங்கலிற் புதுநிலாப் பொலிந்த தெங்குமே.

இ - ள். சிவந்த கயற்கெண்டை மீனையொத்த கண்களையுடைய சந்திரவதியின் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிந்து, பூமிதேவி சமையல்செய்ததாகிய ஒரு தோஷமுமில்லாத வெள்ளிப்பானைமேல் விரிந்து பொங்குகிற பாற்பொங்கல்போல எவ்விடத்தும் புதிதான சந்திரிகை நிறைந்து விளங்கின எ - று. 85

பெருத்தவா னில்விடைப் பேதை மாதரைக்
கருத்துறக் காதலர் கலந்து றங்கினர்
வருத்தமுங் காதலும் வளர மன்னவ
னொருத்தனை தனிக்கிடந் துறக்க நீங்கினன்.

இ - ள். அப்படிப் பாவின வெண்மையான சந்திரிகையாலே, அறியாமையையுடைய பெண்கள் மனதொருமிக்க, அவர்களுடைய நாயகர்கள் கூடி நித்திரை செய்தார்கள். அரிச்சந்திரன் ஒருவனை மனவருத்தமும் ஆசையும் மேன்மேலாகி வளரத் தனியனாய்ப்படுத்து நித்திரையில்லா திருந்தான் எ - று.

உருவெளி நோக்குவ னுவப்ப னுன்னவன்
கரவினு லேங்குவன் கலங்கு வன்மதி
மரபினு டன்கணென் மனது போம்வழி
யிரவுபோ தற்கிட மில்லை யோவென்பான்.

இ - ள். அப்படி நித்திரைகொள்ளாமல் சந்திரவதியினுடைய உருவெளித் தோற்றத்தைப் பார்ப்பான்; சந்தோஷிப்பான்; அதையே கருதுவான்; அதை மறந்தபோது துக்கிப்பான்; கலங்குவான்; சந்திர குலத்தினளாகிய சந்திரவதியினிடத்திலே என் மனது போவதாகிய வழியில் இராத்திரியிலே மாத்திரம் போவதற்கு இடமில்லையோவென்று புலம்புவான் எ - று. 87

கொடியமா மதனையுங் கொழுநி லாவையு
நொடியினு மொருகுறை சொல்லி நோகிலான்
படிகிலா விழியையும் பாரில் வேர்கிறீஇ
விடிகிலா விரவையும் வெறுக்கும் வேலையில்.

இ - ள். கொடுமையையுடைய பெரிய மன்மதனையும், செழுமையான சந்திரனையும் ஒரு நொடிப்பொழுதாயினும் ஏதேனுமொரு குறையைச்சொல்லி நொந்துகொள்ளாதவனாய், தூங்காத கண்களையும், உலகத்திலே வேரூன்றி விடியாதிருக்கிற இராத்திரியையும் வெறுத்துக்கொண் டிருக்கிற சமயத்தில் எ - று. 88

மையலுங் கங்குலு மதியும் வாட்டவிவ்
வையனே வெளியனென் றனிவ யிற்றினிற்
கையினு லறைந்துகூய்க் காமர் வாரணம்
வெய்யவா விரையவா வெனவி ளித்தவே.

இ - ள். அரிச்சந்திரனைக் காமமயக்கமும் அந்த இராத்திரிகாலமும், சந்திரனும் வாடச்செய்வனவாயிருக்க, அப்போது அழகான கோழிகள் இந்த ஐயனை அரிச்சந்திரனே எளியவனாயிருக்கிறானென்று தமதழகிய வயிற்றில் (இறகாகிய) கையினாலே மோதியடித்துக்கொண்டு சூரியனே! உதயமாகி விரைவில் வாவென்று கூப்பிட்டன எ - று. 89

ஊழிவெங் கதிரவ னுதய முன்னறிந்
தாழியுந் திங்களு மார்ப்ப டங்கின
கோழியு மார்த்தன குக்கி லார்த்தன
சூழியிற் புள்ளெலாந் துள்ளி யார்த்தவே.

இ - ள். வெயிலையுடையவனான வெவ்விய கிரணத்தைக்கொண்ட சூரியனுதிப்பதை முன்னே தெரிந்து கடலுஞ் சந்திரனும் தங்கள் ஆரவார மடங்கின. அப்போது கோழிகளெங்குங் கூவின. செம்போத்துகள் கத்தின. குளங்களிலே தூங்குகிற பட்சிஜாதிகளெல்லாம் துள்ளித்துள்ளிச் சப்தித்தன எ - று.
குக்கில்-செம்போத்து சூழி-குளம். 90

நங்குலத் தரசனை நலிந்த பாதகக்
கங்குலைத் திங்களைக் கனன்று தேர்கடா
யங்கண்மா ஞாலம்விட் டகற்று வேனெனச்
செங்கதிர்க் கடவுளுஞ் சிவந்து தோன்றினன்.

இ - ள். நமது குலத்திலே பிறந்த அரிச்சந்திரனை வருத்தப்படுத்தின பாவிகளான இரவையும், சந்திரனையும் கோபித்துத் தனது தேரைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிதான இடத்தையுடைய பெரிய வுலகத்தைவிட்டுப் போம்படி செய்கிறேனென்று சிவந்த சூரியபகவானுந் தனது கண்கள் சிவப்பாயுதயமாயினன் எ - று. 91

படர்கெடுத் தறநிலை பரித்த மன்னனுக்
கிடர்விளைத் தெய்திய விராம டந்தையிப்
புடவிவிட் டேகினும் போன திக்கெலாந்
தொடர்மினென் றெண்ணிலாச் சுடரை யேவினன்.

இ - ள். உலகத்திலுள்ள துன்பத்தைப் போக்கித் தருமத்தினது நிலையைக் காத்த அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டிருந்த இரவாகிய பெண்ணை, அவள் இந்த வுலகத்தைவிட்டுப் போனாலும் அவளோடிப்போன திசைகளெல்லாம் தொடர்ந்து பற்றுங்களென்று சூரியனானவன் கணக்கில்லாத தனது கிரணங்களை யனுப்பினன் எ - று. 92

அலரிவந் தெழுமுர சதிர வாழிபோற்
புலரியி லரனடி பூசித் தண்ணலுஞ்
சிலர்சில சுடர்மணித் தேரி லேறினர்
பலர்பல கரிகளும் பரியு மேறினர்.

இ - ள். அப்படிச் சூரியன்வந் துதயமாகவே, கடலைப்போற் பேரிகைகள் முழங்க, விடியற்காலத்திலே சிவனடியைப் பூசைபண்ணி அரிச்சந்திரமகாராஜனும் அவனைக் கூடிவருகிற சிற்சிலரும் ஒளியையுடைய இரத்தினகசிதமான தேர்மேற் கொண்டவர்களாக மற்றைப் பலரும் பலபலவான யானைகளின் மேலுங் குதிரைகளின்மேலு மேறினார்கள் எ - று. 93

அந்தமா லாற்றைவிட் டகன்று மன்னவன்
முந்தமால் கரிபரி நடப்ப மொய்த்துடன்
கந்தமா லைக்குழற் கடலு டன்வரச்
சந்தமால் வரைத்தடஞ் சார னண்ணினன்.

இ - ள். உடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்தப் பெரிதான கோமதியாற்றைக் கடந்து நீங்கி, உயர்ந்த யானைகளும், குதிரைகளும் நெருக்குதலாய் முன்னே நடக்க, பரிமளத்தையுடைய மாலைகளணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் கூட்டமான கடலுந் தொடர்ந்துவரச் சந்தனமரங்களோடுகூடி உயர்ந்துள்ள மலைகளினுடைய பெரிய சாரலைப்போய்ச் சேர்ந்தான் எ - று. 94

அரிதகி பலாசமா திலக மாசினி
விரிமலர்ச் சண்பகம் வேங்கை கோங்கமை
சொரிமலர்ச் சுரபுனை யசோகு துன்னிய
வரிமணற் காவிடை வந்து வைகினான்.

இ - ள். கடுக்காய்மரம் - பலாசமரம் - மாமரம் - மஞ்சாடிமரம் - பலாமரம் - விரிகிற மலர்களையுடைய சண்பகமரம் - வேங்கைமரம் - கோங்குமரம் - மூங்கில்மரம் - சொரிகின்ற மலர்களையுடைய சுரபுன்னைமரம் - அசோகம் (ஆகிய இவ்வகை மரங்களில்) நெருங்கிய (கிள்ளைகள்) இசையினை யிழற்றுகின்ற மணத்தைக்கொண்ட சோலையிலே வந்து தங்கினான் எ - று. 95

அலைசுனை யாடவு மருவி யாடவு
மலைமிசைப் பிடியும்வன் களிறு மானவே
சிலைநுத லாருஞ்செல் வருஞ்சென் றேறினார்
முலையொடும் புயத்தோடு நிகர்த்த மொய்ம்பின.

இ - ள். அலைகளையுடைய சுனைநீராடவும், அருவிநீராடவும், மலைமேலே பெண்யானையும் வலிதான ஆண்யானையும் போல, வில்லைப்போலு நெற்றியை யுடைய பெண்களும், புருஷர்களும் போய் ஏறினார்கள். அம் மலையானது ஸ்திரீகளினுடைய கொங்கைகளையும், புருஷர் தோள்களையும் ஒப்பான சிகரங்களுடையதா யிருக்கின்றது எ - று.

மொய்ம்புதோள்-மலைத்தோள், சிறு குன்றுகள். 96

அருவிக ளாடுவார் சுனைக ளாடுவார்
வெருவிவந் தகன்கரை மீதி லேறுவார்
சருவிநின் றோடியப் புனலிற் றாவுவார்
மருமலர் கொய்குவார் மலைந்து மீள்குவார்.

இ - ள். அருவிகளிலே நீராடுகிறவர்களும், சுனைகளிலே நீராடுகிறவர்களும், அப்படி நீராடுவதற் கஞ்சிவந்து அகன்ற கரைமேலேறுகிறவர்களும், சைகை செய்து விளையாடிக்கொண்டு நின்று அந்நீரிலே குதிக்கிறவர்களும், பரிமளத்தையுடைய பூக்கொய்கிறவர்களும், அப்பூவைச் சூடிக்கொண்டு திரும்புபவர்களு மாயினார்கள் எ - று.

சருவல்-ஊசகை செய்தல். 97

அருவியுஞ் சுனைகளு மாடி நுண்மணல்
மருவிய வண்டலு மணந்த சோலையும்
பருவரைக் குடுமியும் பளிக்குப் பாறையும்
பொருவிலாப் புனங்களும் புகுந்து நோக்குவார்.

இ - ள். அப்படி அருவிகளிலுஞ் சுனைகளிலும் நீராடி, நுண்ணிய மணல்களையுடைய வண்டலிலும், அவ்வண்டல்கூடின சோலைகளிலும், பருத்த

மலைச்சிகரங்களிலும், பளிங்குப் பாறைகளிலும், ஒப்பில்லாத தினைப்புனங்களிலும் போய் வேடிக்கை பார்ப்பார்கள் எ - று. 98

அன்றிருந் தணிவரைச் சாரல் வைகியே
துன்றிருள் விடிந்தபின் சோதி வேலினன்
சென்றிருஞ் சுடர்மணித் தேரி லேறியே
வென்றிவெம் படையொடு விரைந்து போயினன்.

இ-ள். அழகிதான மலைச்சாரலிலே அன்றையத்தினந் தங்கியிருந்து நெருங்கின இருளையுடைய இராத்திரி விடிந்தபின்பு ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திரன் எழுந்துபோய் மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமயமான தேரின்மேலேறிக்கொண்டு, ஜயத்தையுடைய குரூரமான சேனைகளுடனே அதிசீக்கிரத்திலே போயினன் எ - று. 99

வேயிருங் கானமும் வெற்பி னுச்சியு
மாயிரும் பொழில்களு மடிந்து நுண்பொடி
யாயின விசும்பினை யடைந்த தூளியுஞ்
சேயிருஞ் சுடர்மணித் தேர்கள் செல்லவே.

இ - ள். மிகவு முயர்ந்து பெரிதான காந்திகளையுடைய இரத்தினகசிதமான இரதங்கள் செல்லுதலாலே; மூங்கில்களுடைய பெரிய காடுகளும், மலைச்சிகரங்களும், மிகப்பெரிதான சோலைகளும் அழிந்து சிறிய பொடிகளாயினவாய், அதினின்றுமெழுந்த தூளிகளெல்லாம் ஆகாயத்தில்போய்ச் சேர்ந்தன எ - று. 100

செந்நிறப் பொலன்கதிர்த் தேரி னுழியுந்
தந்நிற மவ்வழி யனைத்து மாதலாற்
பன்னிறக் கிரிகளும் பரந்த பாறையும்
பொன்னிற மேருவே போற்பொ லிந்தவே.

இ - ள். அரிச்சந்திரனுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைய பொன்னிறமான ஒளியைக்கொண்ட தேரினுருளைகள் படிந்து, அந்தத்தேரினிறமே அவ்வழிமுழுது மாகிறதினாலே, பலநிறங்களுடைய மலைகளும், பரவுதலான கற்பாறைகளும் பொன்னிறமான மகம்மேருவைப்போல விளங்கின எ - று. 101

வானமுற் றெழுந்தமா மலையு மால்கரித்
தானமுற் றொழுகிய தடமுஞ் சாரலு
நானமுற் றெழுநறும் பொழிலு நண்ணிவெங்
கானமுற் றருநெறி கடந்து போயினன்.

இ - ள். ஆகாயத்தைத் தொட்டுக்கொண்டுயர்ந்திருக்கிற பெரிய மலைகளும், உயர்ந்த யானைகளுடைய மதங்கள்பட் டுயர்ந்துகிடக்கிற மேடுகளும், அந்த மலைப்பக்கங்களும், கஸ்தூரி வாசங்கொண் டெழுந்துள்ள

நல்ல மலர்ச்சோலைகளும், வெப்பமாகிய காடுகளும் கடந்துபோய், இப்படியே பல அரிதான வழிகளெல்லாம் அரிச்சந்திரன் கடந்துபோயினன் எ - று. 102

விரிந்த வெங் கமர்களும் வெயிலின் வெந்துகீழ்
சரிந்தமா மலைகளுஞ் சருகு வெந்துமேற்
பொரிந்தமா மரங்களும் புகைந்து மார்மிசை
யெரிந்தெழு கடுஞ்சுரத் தெல்லை யெய்தினன்.

இ - ள். இப்படி விரிந்திருக்கிற செவ்விதான விடர்நிலங்களும், வெயிலினாலே வெந்து கீழே சரிந்துகிடக்கிற பெரிய மலைகளும், சருகுகள் வெந்து மேலே பொரிந்திருக்கிற பெரிய மரங்களும், புகைதலாய் நிலத்தின்மேலெல்லாம் எரிந்தெழுகிற கடுமையைக்கொண்ட பாலைவனத்தினெல்லையை யரசனணுகினன் எ - று. 103

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்றுமம ரர்க்குவினை யின்றியரன் முப்புர மெரித்த கனலும்
வென்றிமத னைப்பொடி படத்திரு நுதற்கணை விழித்த கனலும்
வன்றிரை யெறிந்தெழு கடற்குணடு வைத்த வடவைக் கனலுமுற்
றொன்றுபட வந்துகுடி கொண்டவ ணுறைந்தன வுருப்ப மெழமே.

இ - ள். இனி எக்காலத்தும் தேவர்களுக்குத் துன்பவினை யில்லாமல் சிவபெருமான் திரிபுரத்தை எரித்த நெருப்பும், வெற்றியையுடைய மன்மதனைச் சாம்பலாக அழகிய நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தெரித்த நெருப்பும், வலிதான அலைகளைவீசி எழுகிற கடலுக்குள் நடுவே வைத்திருக்கிற வடவாக்கினியும் கூடி ஒன்றாகவந்து குடிகொண்டு எவ்விடத்தும் வெப்பம் வீசி அங்குத் தங்குதலாயின எ - று. 104

கானமு ழுதுந்தெறு கனற்றிரளில் வெந்தெழு கதிர்ச்சுடரின் வெந்
தூனமுற வற்றியுர கத்தலை வெடிப்பவத னுச்சி வழிபோய்
வானள வெழுந்துபுவி மீதுவிழு கின்றமணி வந்து பகல்வான்
மீனம்விழு கின்றபடி யாமென விளங்கின வெளிப்புற மெலாம்.

இ - ள். அந்தக் காடுமுழுதும் சுடுகிற நெருப்புச் சுவாலையினாலும், ஆகாயத்தி லெழுந்துவருகிற சூரியகிரணத்தினாலும் வெந்து பழுதாக வுலர்ந்து வற்றுதலாய், பாம்புத்தலைகளும் பிளப்ப அதனுடைய தலையினின்றும் போய் ஆகாயத்தளவுமெழுந்து மண்மேலேவந்து விழுகின்ற நாகரத்தினங்கள், பகற்காலத்திலே உதிருகிற நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் ஒப்பாமென்ன, அந்த வெறுநில வெளியினிடங்களெல்லாம் விளங்கின எ - று. 150

கரும்புய லருந்துளி கரந்துடல் கரிந்தயல் கலைந்து நெடிதாய்
வரும்பருவ முந்தலை மயங்கிமழை யென்பது மறந்த வதனாற்

பெரும்புவி பிளந்ததி லனந்தன்முடி யிற்சுடர் பிறங்கி யெழுமா
விரும்புவி சினந்தழ லுமிழ்ந்தவத னைச்சுட வெழுந்த தெனவே.

இ - ள். கரியமேகங்கள் பெய்கிற அரிதான மழைத்துளிகளில்லாமல் அந்தநில வெப்பத்தினாலே உடலெல்லாந் தீய்ந்து அந்நிலத்துக்கப்பாலே தங்கள் கூட்டங்களைந்துபோய் (நாலுமாதவளவாக) வருவதான பருவகாலமுந் தவறாதி மழைபெய்கிறதென்பதை மறந்துபோனதனாலே, அப்பெரிதான நிலமெல்லாம் வெடித்து, அவ்வழியே ஆதிசேடனுடைய தலையிலுள்ள இரத்தினச்சோதிகள் விளங்கிக்கிளருந் தன்மையானது, அப்பெரிதான பாலைநிலங் கோபித்துத் தன்மேல் நெருப்பைக் கக்குகிற சூரியனைச் சுடுதற்காக மேலே கிளம்பினது போலிருந்தது எ - று. 106

சுரப்புறு சிறைப்புன லெனக்கருதி வற்றிய துவட்சி யதனு
னிரப்புறு தவிப்பினை யொழித்திட மனத்தினி னினைத்து வழியெலா
மிரப்பவரை நித்தலு நடத்திபுமொ ரற்பமு மிரக்க மிலர்பாற்
பரப்பவரை யொத்தன கரப்பவரை யொத்தன பசாச ரதமே.

இ - ள். மான்களெல்லாம் உடம்பினைத்துவற்றிய தளர்ச்சியினாலே தமக்கு நிரம்புதலான தாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள, பேய்த்தேரான கானலைப் பெருகுகின்ற குளத்து நீரென்று நினைத்து, யாசிப்பதாக ஒருவரிடத்திலே தினந்தோறுஞ் சென்றும் ஒரு சிறிதேனுங்கொடுக்க இரக்கமில்லாதவர்களிடத்திலே பாவி யலைகிறவர்களை யொப்பாயின. பேய்த்தேரான கானல் அவர்களுக்குக் கொடாமல் மறைந்துகொண்டு திரிகிறவர்களை யொத்தன எ-று.

அடுந்திறலு மவ்வவர் படுந்திறலு நாமமு மனைத்து மெழுதி
நடுங்கலு நரும்புன றவிர்ந்துடல் பனைத்துயிர் நடுங்கி யுழலுங்
கொடுங்கரி மருப்பும்வெருள் கற்றிடரு மற்றுள குவட்டி னிடையு
நெடுங்கட றடந்திரை கிளர்ந்தெனு முழங்குவ நெடிச்சிர மெலாம்.

இ - ள். பகைவரைக் கொல்லுகிற சாமர்த்தியமும், அவரவர் பட்டதாகிய சாமர்த்தியமும், பெயருமுதலான எல்லாமெழுதி நடப்பட்ட கல்லும், நல்ல நீர்கிடையாமல் உடல்பதைபதைத்து உயிருமஞ்சி யலைவதான கொடிய யானைக் கொம்புகளும், பயப்படத்தக்க கல்லுமேடுகளும், இன்னமுமுண்டான குன்றுகளினிடத்திலும் நெடிதான கடலிலே பெரிய அலைகள் ஒலிப்பதுபோல், சில் வண்டுகளின் கூட்டத்தோசை முழங்குவதாயிருக்கும் எ - று.

நடுங்கல் - நடப்பட்டகல். நெடி - சில்வண்டு. 108

அந்தவெயி லத்தகல் விசும்பிடை வெடித்துவிழு மாவினமிசை நெடுந்
தந்தமணி யைத்துளி யெனக்கருதி யுண்டிழல்வ சாதக மெலாம்
வெந்ததரி கொளுஞ்சரு கெழுந்துவிழு கங்குலில் விரிந்த நிழலில்
வந்தடரு மெண்குமரை யுங்கடமை யங்கலையு மானி னமுமே.

இ - ள். சாதகப் பட்சிகளெல்லாம், அந்த நிலத்திலே எரிகிற வெயிலினாலே அகன்ற ஆகாயவரையிலும் வெடித்துச் சென்று விழுகிற யானையினுடைய நீண்ட கொம்பிலுள்ள முத்துக்களை மழைத்துளியென்றெண்ணியுண்டு அலைகின்றன. வெந்து எரிகிற நெருப்புக்கொள்ளுகிற சருகுகள் எழுந்து விழாநின்ற இருட்டிலே விரிந்திருக்கிற நிழலில் காடிகளுங் கானக் குதிரை, கடம்பைகளும், மான் கூட்டங்களும் வருவதுபோல் வந்து விழுந்து நெருங்குவதாகும் எ - று.

109

மண்மக ளுடுத்த திரை வாரிவட வைக்கனலை மாற்றி யிதிலோர்
வெண்மணலை வைக்கிலர மங்கைய ரிரும்பதியும் வெந்து விடுமாற்
கண்முழுதை யும்புடை பெயர்ந்துகவ ருங்கடை யுகத்தி விதிலோர்
நுண்மணலெ றித்துவிழி னும்பிரள யப்புனலை நுங்கி விடுமால்.

இ - ள். பூமிதேவி ஆடையாக உடுத்தியிருக்கிற அலைகடலிலுள்ள வடவாமுகாக்கினியை (வேறிடத்தில்) மாற்றி, அஃதிருக்கிறவிடத்தில் இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு வெண்மணலைக் கொண்டுபோய் வைத்தால், அரம்பையர்களிருக்கிற பெரிய தெய்வலோகமும் அதன் சுவாலையிலே வெந்துபோம். இந்தப் பூமியினிடங்களெல்லாம் தானிருக்குமிடத்தை விட்டுவந்து கவளீகரிக்கிற யுகமுடிவிலே இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு நுண்ணிய மணல் தெறித்து விழுந்தாலும் பிரளயகாலத்து வெள்ளத்தையும் குடித்துச் சுவறப் பண்ணும் எ - று 110

வெங்கதிர்தெ றுங்கொடிய விண்டுவனம் வெந்தெரியும் வெந் தழலின்
யங்கதமி றந்துமத குஞ்சர மிறந்துட லழிந்திட மெலாஞ் [வா
செங்குருதி யங்கடலின் மண்டமுறு வாரியலை சிந்து நுரைபோ
லெங்கணும் விளங்குவன வெண்குவ டெனும்பரி செலும்பு மலையே.

இ - ள். சூரியனாலே சுடப்படுகிற நீண்ட மூங்கிற்காடு வெந்து எரிகிற வெப்பமான நெருப்பினிடத்திலே, பாம்புகளும் மதயானைகளும் விழுந்து செத்து, அவைகளினுடம்புக ளழிந்து எவ்விடங்களிலும் பெருகின சிவந்த இரத்தமானது அழகிதான கடலிலே போய்க் கலக்க. அந்தப் பழைய கடலினலைகள் சிந்துகின்ற நுரைபோல் வெள்ளை மலைகளென்னும்படி எலும்பு மலைகள் எவ்விடத்திலும் மிதப்பனவாயின எ - று.

111

வெங்கரி யுரித்திடை புனைந்தவள் சலஞ்சலை விளங்கு சடிலச்
சங்கரித்ரி சூலதரி தாருக விநாசனி சவுந்த ரிசெழும்
பொங்கரி மணிப்பரி புரத்திரு பதத்தினள் பொருப்ப னதனத்
தெங்கடனி நாயகி யிருந்தசம யத்தில்பெ டுத்து ரைசெய்வாம்.

இ - ள். வெவ்விய யானையை யுரித்து அதன்றோலைப் புனைந்தவள்; கங்காசலமும் சந்திரனும் விளங்குகிற சடையையுடைய சங்கரி; திரிசூலதரி; தாருகவிநாசனி; சவுந்தரி; செழுமையாக ஒலிக்கின்ற கற்களாக முத்து முதலிய இரத்தினங்களையிட்ட சிலம்புகளணிந்த இரண்டு திருவடிகளையுடையவள்; மலைகளை யொப்பான தனங்களைக் கொண்ட எங்களுடைய ஒப்பற்ற குல

தெய்வமான காளிகாதேவியா யிருக்கிற சபையி னிலக்கணத்தை இனி ஒரு வகையாக வியந்து சொல்லுகிறோம் எ - று. 112

எறித்தசெழு முச்சுடரு மொத்தொரு தலத்திடை யெழுந்த தெனவே, தெறித்திரு புறைக்கடை சிவத்திடை கறுத்தகண் மிகச்சு ழலவே, சிறுத்தவிடை யிற்கரத லத்தின்முடி யிற்றிகழ் செறித்த வரவப், பொறிக்கண் பணத்தலை மணிச்சுடிகை யிற்கதிர்கள் பொங்கி யெழவே.

இ - ள். விளங்குகின்ற செழுமையான சோமசூரியாக்கினிக ளென்கிற மூன்று சுடர்களு மொருங்குசேரக்கூடி ஓரிடத்திலே உதயமானதுபோல செறிந்து விளங்கி இருபுறத்திலுங் கடைசியிலே சிவந்து நடுவே கறுத்திருக்கிற கண்கள் மிகவுஞ் சுழல்வனவாக, சிறிதான இடையிலும், கைகளிலும், தலையிலும் விளங்குவனவாக அணிந்த சர்ப்பங்களினது புள்ளிகளையுடைய கூட்டமான படங்களைக்கொண்ட தலைகளிலுள்ள இரத்தினங்களையுடைய உச்சிக்கொண்டைகளி னொளிகள் மிகுந்து கிளரவும் எ - று. 113

இதுமுதல் பதின்மூன்று பாடல்கள் குளகம்.

மிடித்தவர் களைப்பொருண் மிகுந்தவர் வினைத்தொழில் விளைப்ப தெனவே, கொடிப்படர் பொருப்பென விடைக்கிடர் விளைத்தன கும்பவழகுந், தடித்தினடி நிற்குமிர தத்தைநிகர் பொற்கடி தடத்தி னழகும், பொடித்தெழு வெயர்த்திரு முகத்தழகு நின்றொளி பொழிந் தொழுகவே.

இ - ள். வறுமையுற்றவர்களைக் கண்டு திரவியத்தின் மிகுந்தவர்கள் சன்னடைத் தொழில் செய்வதொப்ப, ஒரு கொடிமேலே தங்குகின்ற (இரண்டு) மலைகளைப்போல, இடைக்குத் துன்பத்தைச் செய்கிற குடங்கள் போன்ற தனங்களின் அழகும், ஒரு மின்னலினடியிலே நிற்கின்ற தேரை ஒப்பான அழகிய கடிதடத்தினுடைய அழகும், பொடிப்பொடியா யெழுகின்ற வெயர்வையை யுடைய திருமுகத்தினழகும் நிலைகொண்டு ஒளியுற்றுத் தொழுகவும் எ - று. 114

வேலைக ளெழுந்தலக மேழினுட னேழையும் விழுங்கி விடுகக் காலமுடி வித்கொடிய வூழிநெடு வெங்கனல் கனன்றெறிதல்போற் சாலவினை கொண்டுபொரு தாருகனை வென்றவுணர் தங்கள் குடரை மாலையிடு கின்றதிரி சூலமிசை வெங்கனல் வளைந்தெரியவே.

இ - ள். கடல்கள் கிளர்ந்து உலகங்கள் ஏழோடேழான பதினான்கையுங் கவளீகரித்துக்கொள்ளுகிற கலிகாலமுடிவிலே, கொடுமையையுடைய ஊழிக் காலத்து நெடிய வெவ்விதான நெருப்புக் கனன்றெரிகிறதுபோல மிகவுஞ் சண்டைகொண்டு பொருதுகின்ற தாருகாசுரனை வென்று, அசுரர்களுடைய குடலை மாலையாக அணிந்துகொள்ளுகின்ற திரிசூலத்தின்மேலே வெவ்விய நெருப்பானது சூழ்ந்து எரியவும் எ - று. 115

பொடிப்பொடி திசைத்திசை தெறித்திடு சுடர்த்திரி புரத்தழ லெனத்
தடித்தெழு வலத்தது நடக்கைவடி வாளொளி தயங்கி யெழவே
வடிக்கடி யெதிர்த்தலை யடித்தெழு முகக்கட லதிர்ச்சி யெனவே
விடிக்குரன் முழக்கென விடக்கையின் மணிக்கடகமிரைத் தசையவே.

இ - ள். எந்தத் திக்குகளிலும் பொடிப்பொடியாக தெறிக்கின்ற சுடரானது; திரிபுரத்து நெருப்புப்போல் மின்னலெழுகின்ற பலத்தை யுடையதாய் வலது நடக்கையிலேயுள்ள கூர்மைகொண்ட வாளினது ஒளியானது விளங்கி யோங்கவும், திரும்பத் திரும்பக் கரையோ டெதிர்கொண்டு அலைமோதி யெழுகின்ற யுகமுடிவில் முழங்குகிற கடலின் முழக்கம்போலவும், மேகமண்டலத்தில் முழங்குகின்ற இடிபோலவும் இடது கையிலே இருக்கிற மணிக்கடகமானது ஒலித்து அசையவும் எ - று. 116

பட்டய மெடுத்தொருகை பத்திர மெடுத்தொருகை பற்று மழுவுஞ்
சொட்டையு மெடுத்திருகை சக்கர மெடுத்தொருகை சுற்று மயிலும்
வட்டமு மெடுத்தொருகை வச்சிர மெடுத்தொருகை மற்க ரதல
மெட்டினும் விதிர்ப்பன சுழற்றுவன வெந்தழ லெழுந்தெ ரியவே.

இ - ள். பட்டயத்தைக்கொண்டு ஒரு கையும், வாளைக்கொண்டு ஒரு கையும், பற்றுகின்ற மழுவையும் வளைதடியையுங்கொண்டு இருகைகளும், சக்கரத்தைக்கொண்டு ஒரு கையும், சுற்றுவதான வேலும் கேடகமுங் கொண்டு இருகைகளும், வச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு ஒரு கையும், இப்படிப் பலங்கொண்ட எட்டுக் கைகளினாலும் வெம்மைகொண்ட நெருப்பெழுந் தெரியும்படி வீசுகிறதாகவும் சுழற்றுகிறது முதலாகவும் செய்கின்றனவாகவும் எ - று.

சொட்டை-வளைதடி. 117

ஆடக மணிக்குழைகள் பாரிய சரப்பணிக ளந்த கடகஞ்
சூடக மிரட்டையடி தாரமொடு பட்டமணி தோள்வளை செழும்
பாடக மெழிற்பரிபு ரங்களுஞ் சதங்கைகள் பதக்க முடனே
நீடெழின் மதாணிக ளனைந்துதிசை யெங்குமொளி நின்றடரவே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்து இரத்தினங்கள் பதித்த குண்டலங்களும், கனமான சரப்பணிகளும், அந்தகடகங்களும், கங்கணங்களும், இரட்டையாகச் சூழுகின்ற அனேகமான மாலைகளுடனே நெற்றிப்பட்டமும், அணியத்தக்க தோள்வளைகளும், செழுமையான பாடகங்களும், அழகினான சிலம்புகளும், காலிலணிகின்ற சதங்கைகளும், பதக்கத்துடனே நீண்டுள்ளதான அழகைக்கொண்ட மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும், எட்டுத் திக்கிலும் அசைதலாய் அவைகளின் சோதி நிலைகொண்டு நெருங்கவும் எ - று. 118

நித்தில நிரைத்துவரி ரத்தின மழுத்திமுழு நீல நிறுவிப்
பத்திபட வொப்பரிய பச்சைவயி ரப்பதும ராக மளவிச்

சித்திர மியற்றிய மணிக்கலையு மப்பரிசு செய்த கிரணத்
துத்தரிய முந்தொடையு முற்றுநில வும்வெயி லு மொக்க விழவே.

இ - ள். முத்துகளை வரிசைப்படுத்தி, வயிரரத்தினங்களின் கூட்டங்களைப் பதித்துள்ளதாய், முழுநீலத்தையும் நிலைக்கச்செய்து, வரிசையாக ஒப்பரிதான பச்சையுங் கலந்து, பதுமராகத்தையுங்கூட்டிப் பலவித சித்திரங்களுஞ் செய்துள்ள மணிமயமான இடையிலுள்ள வஸ்திரமும், அப்படியே செய்திருக்கிற காந்தியையுடைய மாரியாப்பும் மாலைகளுங்கூடி முழுதும் சந்திரிகையையும், வெயிலையும் ஒத்து (ஒளிகள்) சிந்தவும் எ - று. 119

காவன்முறை நிற்பவொரு கோடியுள கற்பனைகள் கற்றுவழுவா
தேவலிடை நிற்பவொரு கோடியுள கூடிய விடாகி னிகண்மே
லாவலொடு நிற்பவொரு கோடியுள நன்னெறி யமைச்ச ரெனவே
போவனவு மீள்வனவு மாவவொரு கோடியுள பூத கணமே.

இ - ள். காவலாக வரிசைகொண்டு நிற்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், பலவிதமான கற்பனைகளுங்கற்றுத் தப்பாமற் சொன்ன பணிவிடைகளின் படியே நடப்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், அவைகளோடு சேர்ந்து மேன்மேலான அன்புகொண்டு நிற்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி இடாகினிகளும், நன்மார்க்கங்களைச் செய்கிற மந்திரிகள்போலப் போகுமவைகளும், திரும்பிவருமவைகளும் செய்வனவாகவுள்ள ஒருகோடி பூதகணங்களும் எ - று. 120

அச்சம தறத்தம துயிர்க்கொடை யளித்தவ ரறுத்த தலையை
வச்சிர மணிக்கடக நற்கர தலத்தினிடை வைப்ப சிலவே
யிச்சையி னரப்பலிக ளிட்டதலை யைக்கடி தெடுத்தி றைவிமுன்
பச்சுதிர முற்றொழுக வைப்பசத கோடிகள் பசாச கணமே.

இ - ள். சில பிசாசுகள், பயமில்லாமல் உலகத்திலே தங்களுயிரைப் பிறருக்குக் கொடையாகக் கொடுத்தவர்களுடைய அறுத்த தலைகளை, வயிர இரத்தினங்கள் பதித்த கடகங்களணிந்த காளியினுடைய நலமான கையின்கண் ஏந்து வைக்கவும், நூறுகோடி கணங்களுள்ள பசாசக்கூட்டங்கள் தங்களிச்சைப்படியே நரபலிகளாகக் கொடுத்த தலைகளை விரைவிலே யெடுத்துக் கொண்டுவந்து காளிதேவிமுன்னே பசுமையான உதிரமானது முழுதும் ஒழுகவொழுக வைக்கவும் எ - று. 121

ஈடுபடு நுண்ணிடை நுடங்கமிகு சாமர மிரண்டு புறமும்
போடுமவ ருப்பரி புரத்திரு மலர்த்துணை பொருத்தி முடிமேற்
சூடுமவ ருங்கவி தொடுக்குமவ ரும்பவுரி சுற்றி முறைநின்
றாடுமவ ருமிசைகள் பாடுமவ ரும்பல வரம்பை யர்களே.

இ - ள். மிகுந்த வருத்தமான நுண்ணிய இடைகள் துவள, மிகுதியான வெண்சாமரங்களை இருபுறத்திலும் வீசுகிறவர்களும், தேவியுடைய சிலம்புகளணிந்த இரண்டு பாதங்களையுங் கூட்டிச் சிரசின்மேலே சூடிக்கொள்ளு

கிறவர்களும், பாட்டுகள் பாடுகிறவர்களும், அவ்வாட்டத்திற்கேற்க அசைகளாகிய பாடல்கள் பாடுகிறவர்களுமாகிய அநேக வரம்பைப் பெண்களும் எ - று. 122

மஞ்சன மெடுப்பவரு மாமலர் தொடுப்ப வரும் வாள்விழிகளுக்
கஞ்சன மளிப்பவரு மாரமு தளிப்பவரு மன்னை திருமுன்
கஞ்சனை பிடிப்பவரும் வஞ்சனை யறப்பரி கலத்துட னெடுத்
தின்சொல்வழி நிற்பவரு மெண்ணரிய கோடிக ளிடாகி னிகளே.

இ - ள். திருமஞ்சன மெடுக்கிறவர்களும், பெரிதான புஷ்பமாலைகள் தொடுக்கிறவர்களும், வாள்போல்வனவான தேவி கண்களுக்கு மையிடக் கொடுக்கிறவர்களும், அரிதான திருவமுது நிவேதிக்கிறவர்களும், அந்தத் தாயான தேவி சந்நிதிமுன்னே கண்ணாடி காட்டுகிறவர்களும், கபடமில்லாமல் பரிகலத்துடனே மற்றும் வேண்டியவைகளைக் கொண்டு தேவியினுடைய இனிதான சொல்வழியே நிற்கிறவர்களுமாகவுள்ள எண்ணுதற்கரிதான கோடி இடாகினிகளும் எ - று. 123

பண்ணவர் திரண்டுபகர் முன்றிறனில் வந்தடி பணிந்து தொழுவே
மண்ணவர் விழுந்துதம தெண்ணமுடி யும்படி வரங்கள் பெறவே
கண்ணருள் சுரந்துதறு கண்ணரி சுமந்தகன கத்தவி சின்மேற்
பெண்ணர சிருந்தனன் பிறங்குசடி லம்புடை பெயர்ந் தலையவே.

இ - ள். தேவர்கள் திரட்சியாய்க்கூடித் துதிப்பதான திருமுற்றத்திலே, மண்ணுலகத்துள்ளவர்கள் வந்து கீழேவிழுந்து தேவி பாதங்களை வணங்கிக் கும்பிடவும், கும்பிட்டுத் தங்களுடைய எண்ணங்கள் நிறைவேறும்படி வேண்டியவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், விளங்குகின்ற சடைகள் பக்கங்களிலெல்லாம் அசைந்தாட, கிருபாதிருஷ்டிகொண்டு அஞ்சாத சிங்கந் தாங்குகின்ற பொன்னாசனத்தின்மேலே (இவ்வளவு சம்பிரமங்களுடன்) பெண்களுக்கரசியான காளிகா தேவி வீற்றிருந்தாள் எ - று. 124

அம்பொனின் மணித்தவிசி னம்பிகை யிருப்ப வரசர்க் கரசனுங்
கம்பகர டக்களிறு வெம்பரி பதாதிகள் கடைத்தலை நிறீஇக்
கும்பமுனி தம்பியொ டருந்தவர் குலத்தரசர் கூடி வரவே [ன்.
வம்புகுடி கொண்டமுலை மங்கை திருமுன்றி லிடைவந்து தொழுதா

இ - ள். அழகிய பொன்னாலும், இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த சிங்காசனத்தில் காளிகாதேவி வீற்றிருக்க, அப்போது ராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரன் தானில் கட்டுவதான மதச் சுவட்டையுடைய யானைகளும், வெவ்விதான குதிரைகளும், காலாள்களும் கடைவாயிலே நிற்பனவாகச் செய்து, வசிஷ்டருடனே அருமையான தவமுனிவர்களும், தனது குலத்திலே தோன்றின அரசர்களும் கூடிவருபவர்களாக, பரிமளமே நிலைகொண்டுள்ள கொங்கைகளுடைய தேவி திருமுற்றத்திலே வந்து வணங்கினான் எ-று

மேற்படி வேறு

நற்றேரை விட்டிறங்கி நாயகியைத் தொழுதிறைஞ்சி நண்ணி ராசன், முற்றேரை நோக்குதலு முடிவேந்தன் கருணைவிழி முனைக டாக்கக், கற்றேருங் கற்பரியுங் கற்சிலையுங் கற்கணையுங் கன்னிமு ன்னே, பொற்றேரும் பொற்பரியும் பொற்சிலையும் பொற்கணையும் பொலிந்த வன்றே.

இ - ள். அரிச்சந்திரன் தனது அழகிய தேரைவிட்டிறங்கித் தேவியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டுபோய், தன் முன்னேநின்ற தேரைப் பார்க்குமளவில், அந்தக் கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரனுடைய கிருபாதிருஷ்டியின் கூர்மைகள் சென்று தைக்க, அவ்வளவில் முன்னே கல்லாயிருந்த தேரும், கல்லாயிருந்த குதிரைகளும், கல்லாயிருந்த வில்லும், கல்லாயிருந்த அம்பும், அந்தக் காளிக்கெதிரேதானே பொன்னுலாகிய தேரும், பொன்னிறமான குதிரைகளும், பொன்மயமான வில்லும், பொன்மயமான அம்புகளுமாக விளங்கின எ - று. 126

முன்னுளிற் கல்லான முடித்தேரும் வாம்பரியும் மூரி வில்லும்
பொன்னுகக் கண்டிறைவன் புந்திமகிழ்ந் ததிசயித்துப் புளகமெய்தி
யென்னுக வந்ததிது வெனக்கருது மவ்வளவி லிருண்ட மேனிப்
பொன்னுருங் களபமுலைப்புரிசடையாண் மணிவாயிற்புறத்துவந்தாள்

இ - ள். முன்னுளிலே கல்லாயிருந்த சிகரத்தையுடைய தேரும், தாவுகிற குதிரைகளும், பெரிய வில்லும், அம்பும் பொன்னுயிருக்கக் கண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன் மனமகிழ்ந்து ஆச்சரியமுற்று புளகாங்கிதங்கொண்டு இவைகள் என்ன காரணத்தினுலே இவ்வாருயிற்றென் றெண்ணுகிறபோது, இருண்டிருக்கிற நிறத்தையுடைய பொன்மயமான சந்தனச்சேறு பூசின கொங்கைகளைக் கொண்ட சுருண்ட சடையையுடைய காளிகாதேவியானவள் தனது அழகிய வாயிலுக்கு வெளியே வந்தாள் எ - று. 127

மாதங்கி வந்திடலு மலர்க்கரங்கண் முடிமீது வைத்துச் செம் பொற், பாதங்கண் மிசைவீழ்ந்து பணிந்தெனது தவப்பயன்முன் பலித்த தென்னுப், பூதங்கள் விளையாடுந் திருவாயிற் கற்றேர்போ ய்ப் பொற் றேரான, திதென்று நீயருள்வா யெனக்கேட்கக் குமரி யெடுத் தியம்ப லுற்ருள்.

இ - ள். காளியானவள் அப்படி வெளியே வந்தபோது, தாமரை மலர் போலுங் கைகளைத் தலைமேலே குவித்து, அவளுடைய செம்பொன்மயமான பாதங்களிலே விழுந்து வணங்கி என்னுடைய தவப்பலனுனது இப்போதுதான் பலிதமாயிற்றென்று பூதங்கள் விளையாடுவதான திருவாயிலிலேநின்ற கல்லாயிருந்த தேர்வடிவுபோய் இப்போது பொற்றேரானது இன்னகாரணத்தினுலென்று அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குக் காளியானவள் அதன் வரலாற்றை யெடுத்துக் கூறலாயினுள் எ - று. 128

உவராழி மண்ணுசை யொழித்தகலு மடல்வருண னுலகில்யா ருங், கவராது பொற்றேரைக் கற்றேரா கச்சமைத்துக் கண்முன் காட்டி, யெவரானு மித்தேர்நோக்கி னிவ்வுருப்போய்ப் பண்டையுரு வெய்துமாகி, லவராகு மிதற்குரியோ ரவர்தமக்கே கொடுப்பதென வளித்துப் போனான்.

இ - ள். இந்த உப்புக்கடல் சூழ்ந்த உலகத்தாசையை நீக்கிச் செல்லுகின்ற பலிஷ்டனான வருணபகவான், உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவர்களும் கொண்டுபோகாதபடி பொற்றேரைக் கற்றேராக நியமித்து என் கண்களுக்கு முன்னே காட்டி, இனி யாவரானாலும் இந்தத் தேரைப் பார்த்தபோதில் இக் கல்வடிவு போய்ப் பழைய பொன்வடிவமாகுமானால், அவ்வாறாகப் பார்த்தவர்களே இந்தத் தேருக்குரியவர்கள். அவர்களுக்கே நீ கொடுக்கக் கடவையென்று என்வசம் கொடுத்துச் சென்றான் எ - று. 129

மன்னகே ளென்னுடைய மணிவாயி றனில்வருணன் வைத்துப் போன, அந்நாடொட் டிந்நெடுநா ளளவாகக் கல்லாய்நின் னருட்கண்ணோக்கப், பொன்னான செழுந்தேர்நீ கொடுபோவென் றினிதளிக்கப் புகழ்ந்த யோத்தி, நன்னாடன் றன்வாங்கி நவமணித்தே ரதிலேறி நடத்தினானே.

இ - ள். அரிச்சந்திரமகாராஜனே! கேட்பாயாக: என்னுடைய திருவாயிலிலே வருணனானவன் வைத்துச்சென்ற அந்நாள் தொடங்கி இந்நெடுங்காலமளவும் கல்லாயிருந்து இப்போதுன்னுடைய கிருபைக்கண்ணாலே பார்க்கவே பொன்னான இச் செழுமையான தேரை நீயே கொண்டுபோவென்று சந்தோஷித்துக் கொடுக்க, அயோத்தியைச் சூழ்ந்த நல்ல கோசலநாட்டையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் அக்காளியைத் துதித்துப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த நவரத்தின கசிதமான தேரின்மேலேறிச் செலுத்தினான் எ - று. 130

கலி விருத்தம்

வாள்செலச் சிலைசெல மாத ரார்செல
வாள்செலத் தேர்செல வானை செல்லநீ
டோள்செலுஞ் சுடர்மணித் தொடியி னன்பல
நாள்செலக் கன்னோசிமா நாட்டை நண்ணினான்.

இ - ள். வாள்கள் செல்லவும் விற்கள் செல்லவும் இப்படிப் பெண்கள் செல்லவும் காலாள்கள் செல்லவும் தேர்கள் செல்லவும் யானைகள் செல்லவும் நீண்ட தோள்களிலே புகுந்திருப்பதான ஒளியையுடைய இரத்தினங்கள் பதித்த கேயூரமணிந்த அரிச்சந்திரன் பலநாள் கழிவதாகப் பின்பு கன்னோசிமா நாட்டைப் போய்ச் சேர்ந்தான் எ - று. 131

தாழையின் முதிர்பழங் கமுகின் றாறொடு
மாழையின் கனிவிழை வருக்கை யின்பலங்
கூழைவெண் குரங்கயல் குதிப்பக் கூன்குலை
வாழையின் கனியெலா மடிய வீழுமால்.

இ - ள். (அந்நாட்டில்) தென்னமரங்களினுடைய முற்றின தேங்காய்களும், கமுகினது குலைகளும், தேன்பொருந்திய மாமரத்தின் கனிகளும், விரும்பத்தக்க பலாவின் பழங்களும் (மிகுந்திருப்பதனால்) வாலையுடைய வெண்மையான குரங்கு ஒரு தென்னமரத்திலேயிருந்து மற்றொரு தென்னமரத்திலே குதிக்க, அந்த அதிர்ச்சியினாலே வளைந்த குலைகளையுடைய வாழை மரங்களின் பழங்களெல்லாம் அழிந்து சிந்திவிழும் எ - று. 132

கூன்கடு வன்றலை குரும்பை வீழ்தலின்
றீங்கனி வருக்கையிற் புதைந்த செம்முக
வான்கவி வால்பிடித் திழுத்து மந்திமுன்
றன்கொடு கதலியும் படப்பை சாருமால்.

இ - ள். கூனலான ஒரு ஆண்குரங்கு பாய்கிற அதிர்ச்சியினாலே தென்னங்குரும்பை தன் றலைமேல் விழ, அந்தப் பயத்தினாலே இனிதான பழங்களையுடைய பலாமரத்திலே மறைந்திருந்த சிவந்த முகத்தையுடைய ஒரு பெரிய குரங்கானது வாலைப்பிடித் திழுத்துப் பெண்குரங்கை முன்னேதான் கூட்டிக் கொண்டு வாழைச்சோலைக்குள்ளே போய்ப்புகும் எ - று. 133

பலவளை மணிகளும் பதும ராகமு
நிலவெழ வெயிலெழ நீலம் பங்கயம்
புலரியு மாலையும் புகுத லில்லென
மலர்தலுங் குவிதலு மறந்த

இ - ள். பலவிதமான சங்கும் முத்துகளும் பதுமராகமணிகளும் ஏககாலத்திலே நிலவுதோன்றவும், வெயிலெறிக்கவும் விளங்குகிறதினாலே, குளங்களில் நீலமலர்களும், தாமரைமலர்களும், விடியற்காலமும் மாலைக்காலமுந் தோன்றுகிறதில்லையென்று மலர்கிறதும் குவிகிறதும் மறந்திருக்கின்றன எ - று. 134

தாள்களுந் துடைகளுந் தையலார் மணித்
தோள்களு முலைகளுஞ் சோலை காட்டுவ
நீள்கனங் குழைகளு முகமு நீலக்கண்
வாள்களும் வாய்களும் வாவி காட்டுமே

இ - ள். அசோகின்றளிர்களாலே கால்களையும், வாழைகளாலே துடைகளையும், மூங்கில்களாலே பெண்களுடைய அழகிய தோள்களையும், கோங்கரும்புகளாலே கொங்கைகளையும் சோலைகள் தோன்றச் செய்வன. சுருங்களாலே நீண்ட கனமான குழைகளையும், தாமரைமலர்களாலே முகங்களையும்,

நீலமலர்களாலே கருத்த கண்களாகிய வாள்களையும், செவ்வாம்பல்களாலே வாய்களையும் குளங்கள் தோன்றச் செய்வன எ - று. 135

திகுதிகென் றலைபுனன் மதகு சிந்தவு
பகுதியுட் பகுதியுட் பற்ற றாதென
வெகுதிரைப் பேரொலி வேலை யேழுமுட்
புகுதினு நிறைவுறா தளவில் பொய்கையே.

இ - ள். திகுதிகென்று அலைகள் முழங்குகின்ற நீரை மதகுகள் பாய விடுகிறதினாலும், காலப்பகுதிகள்தோறும் காலப்பகுதிகள்தோறும் நீரைக் கொண்டிருத்தலின், குறைவுபடாதென்று சொல்லும்படி யநேகமான அலைகளின் பெரிய ஒலிகளையுடைய கடல்களேழும் உள்ளே புகுந்தாலும் அப்பொய்கை நிறைவுகொள்ளாது இதிலுள்ள நீரளவினாலே எ - று.

கன்னோசி நாட்டில் ஒரு குளத்திலுள்ள நீரளவுக்கு எழுகடனீரளவும் பற்றாது. வருஷங்கள்தோறும் வயல்களுக்கு மதகின்வழியே நீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தாலும் நீர் வற்றுகிறதில்லை யென்க. 136

துகிரினுஞ் சிவந்ததாட் டுணைவெண் பேடையோ
டுகிரினு மலகினு மொடுக்கு மீனுடற்
றிகிரியம் புள்புடை பெயரத் திண்சிறை
பகிரினீர் கடையுகப் பௌவ மன்னதே.

இ - ள். பவளத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சிவப்பான கால்களிரண்டையுடைய வெண்ணிறமான பெட்டையுடனே கால்நகத்தினாலும் வாய் மூக்கினாலும் ஒடுக்கங்கொண்ட மீனுடனே சக்கரவாளப்பட்சிகள் பக்கத்திலே செல்லுவதான அந்தத் திண்ணிய பொய்கைக் கரையினின்றும் வயல்களுக்கு நீரை மதகின் வழியே பகுத்துவிட்டால் அந்த நீரளவு கடைகாலத்திலே பொங்கிவருகிற கடலைப்போல்வது எ - று.

அத்திண்சிறை - அத்திண்ணிய பொய்கைக் கரை. 137

கூடிய பிறனலக் கொள்கை கண்டழன்
றாடிய வோதிம மொளித்த தாமரை
வாடிய வாறுகண் டாவி மாய்ந்திடத்
தேடிய சேவறன் னுளந்தெ ளித்திடும்.

இ - ள். வேறொன்றைக் கூடின தன்னில் வேறான சுகங்கொண்டதைக் கண்டு கோபித்துப் பிணங்கின பெட்டையன்னமானது வேறொரு தாமரை மலரிலே போய் மறைந்துகொண்டது. அப்போது அதிலிருந்த தாமரைமலர் குவிந்த தன்மையைக் கண்டு தனதுபெட்டை அம்மலரோடு மூடுதலா யிறந்துபோயிற்றென்று தானு முயிரைவிட்டு மடியத்தேடிய சேவலன்னத்துக்கு (மற்றொரு பூவிலிருந்து பெட்டையன்னம்) மனந்தெளிவு பெறச் செய்யவும் எ- று.

காற்றினிற் கலைந்துயர் சினையிற் கான்றதே
னாற்றினிற் பறந்தகல் வாவி யண்மியே
சேற்றினிற் பழகிய வயலிற் செந்நெலி
னாற்றினிற் பறப்பன நாலு பாலுமே.

இ - ள். வீசுகிற காற்றினாலே கலைதலாய் உயர்ந்த மரக்கொம்பினின்று மொழுகின தேனானது, ஆற்றைப்போல் பரவி அகன்ற குளத்தைக்கூடிச் சேற்றினாலே இறுதலையுடைய வயல்களிலே நட்ட சிவந்த நெற்களினுடைய நாற்றுகளிலே நாலு பக்கத்திலும் போய் பரவுவன எ - று. 139

பிணையன விழியினார் நடைபெறக் கெழீஇத்
துணைபுண ரோதிமந் தொடர்ந்து பின்வரத்
திணைபல படர்ந்துதிண் டேரி ழிந்தும
னிணைமருப் பியானையி னெருத்தத் தேறினான்.

இ - ள். மான்போலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் நடையைத் தானும் பெறுவதாகக்கூடிச் சேவலோடு கூடியிருந்த பெட்டையன்னமானது தொடர்ந்து வருவதான நிலங்கள் பலவுஞ் சென்று, திண்ணிதான தேரைவிட்டிறங்கி, அரிச்சந்திரமகாராஜன் இரண்டு கொம்புகளையுடைய யானையின் பிடரியின்மேலேறினான் எ - று. 140

இடியென முழங்கிட வியம்பி யங்களால்
வெடிபடு முலகமும் விசும்பு மென்னநீள்
கொடிகளுங் குடைகளுங் குழுமக் கொற்றவன்
கடிகமழ் கங்கையின் கரையை நண்ணினான்.

இ - ள். இடியைப்போல் முழங்குவதாகக் கொட்டுகிற வாத்தியங்களாலே உலகமும் ஆகாயமும் வெடித்துப்போகு மென்னும்படி நீண்ட கொடிகளுங் குடைகளுந் திரண்டு செல்ல, அரிச்சந்திர மகாராஜன் வாசனை பரிமளிக்கிற கங்கையாற்றின் கரையைப் போய்ச் சேர்ந்தான் எ - று. 141

முன்னரோர் முனிவரன் மொழிந்த சாபத்தாற்
பன்னகத் தரிதுயிற் பாற்க டற்கணே
பொன்னகர் வளனெலாம் புக்க தாமென
மன்னவன் கங்கையில் வந்தி றங்கினான்.

இ - ள். முற்காலத்திலே ஒரு துருவாசமகாமுனிவர் இட்ட சாபத்தினால் பாம்பின்மேல் மகாவிஷ்ணு தூங்குவதான திருப்பாற்கடலிலே, தெய்வலோகத்திலுள்ள செல்வமுழுதும் போனாற்போல், இந்த அரிச்சந்திர மகாராஜன் தன் செல்வத்துடனே கங்காநதிக்கரையினருகே வந்திறங்கினான் எ - று. 142

மின்னிற நுண்ணிடை மின்ன னார்முலைச்
செந்நிறச் சுண்ணமுந் திமிர்ந்த சாந்தமு

நன்னிறக் குங்குமச் சுவடு நண்ணிவான்
வின்னிற மொத்தது விமல நீத்தமே.

இ - ள். அப்படிச்சுத்தமான கங்காஜலம், மின்னலைப்போற் றுவளுவதான ஒளியைக்கொண்ட சிற்றிடைகளையுடைய பெண்கள் தம் கொங்கைகளி லணிந்த சிவந்த நிறத்தைக்கொண்ட கந்தபொடியும், நிறையப் பூசின சந்தனமும், நல்ல நிறத்தையுடைய குங்குமமும் படியக்கொண்டு ஆகாயவில்லினுடைய நிறத்தை யொப்பாயிற்று எ - று. 143

வரைசெறி வேழமு மாவின் கூட்டமும்
விரைசெறி தார்ப்புய வேந்தர் மக்களும்
பிரசமா மலர்க்குழற் பேதை மாதரு
மரசனுங் கங்கைநீ ராடி யேறினர்.

இ - ள். மலைகளைப்போல நெருங்கின யானைகளும், குதிரைக்கூட்டங் களும், பரிமளமிக்க மாலைகளணிந்த தோள்களையுடைய இராஜகுமாரர்களும், தேன் பெருகுதலைக்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தல்களையுடைய பெண்களும் அரிச்சந்திரமகாராஜனும் கங்காநதியில் மூழ்கிக் கரையேறினார்கள் எ - று. 144

அங்கைவேன் மன்னவ னருளி னாக்கினோ
மங்கைதன் கற்பினோ வமைச்சர் மாண்பினோ
வெங்கயற் கட்பெரு வெள்ளத் தோடும்போய்க்
கங்கையைப் பெரும்படைக் கடல்க டந்ததே.

இ - ள். அழகிய கையிலே வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய கிருபாதிருஷ்டியினாலேயோ, சந்திரமதியினுடைய கற்பினாலேயோ, மந்திரிக ளுடைய நற்குண நற்செய்கைகளாலேயோ கடுமையாகிய சேற்கெண்டை மீன் களையுடைய நீர்ப்பெருக்கைக்கொண்ட அந்தக் கங்காநதியை இப் பெரிதாகிய சேனைக் கடல்கள் கடந்து போயின எ - று. 145

அன்னமா டுந்துறை யகழும் வாவியும்
வன்னமா மதில்களு மாட கூடமும்
பொன்னின்மா மேடையும் பொலிந்து தோன்றவக்
கன்னமா புரிதனைக் கண்ணி னோக்கினன்.

இ - ள். அன்னங்கள் விளையாடுகிற நீர்த்துறையையுடைய அகழும், குள மும், பொன்னிறமான பெரிய மதில்களும், மாடகூடங்களும், பொன்மயமான பெரிய உப்பரிகைகளும் நிறைவுகொண்டு தெரிய, அந்தக் கன்னமாபுரத்தை அரிச்சந்திரமகாராஜன் தன் கண்களாலே கண்டான் எ - று. 146

இந்நக ரெந்நக ரென்று கூறவே
முன்னவர்க் குணர்த்திய முனிவர் நோக்கியே
மன்னவ சொன்னவவ் வல்லி வாழ்திரு
நன்னக ரீதெனு நயந்து கூறினர்.

இ - ள். இந்நவூ ரெந்நவூரென்று அரிச்சந்திரன் கேட்க, முன்னே அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தின தவமுனிவர்க ளவனைப் பார்த்து. ஓ அரசனே! முன்னமே நாங்கள் சொன்ன சந்திரவதியிருக்கின்ற அழகிதான நல்ல நகர் இதுதானென்று சந்தோஷித்துக் கூறினார்கள் எ - று. 147

வல்லிதன் னகரிது மன்ன வாவெனுச்
சொல்லிய பொழுதினிற் றுனுக்க மெய்தியே
யல்லியந் தாரினு னவளை யின்புறப்
புல்லிய கலவியிற் புளக மெய்தினுன்.

இ - ள். அரசனே! சந்திரவதியிருக்கிற பட்டணம் இதுதான் என்று சொன்னபோது, அகவிதழ்களுடைய மலர்மாலை யணிந்த அரிச்சந்திர மகாராஜன் கூசுதல் கொண்டு, அச்சந்திரவதியைச் சந்தோஷமாகக் கூடிய புணர்ச்சியுள்ள சந்தோஷத்தைப்போல உடம்பெல்லாம் மயிர்ப்புளகித்தலைக் கொண்டான் எ - று. 148

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சனந்தொடர்ந்து பின்வரத்த டங்கடந்து சென்றுவெஞ்
சினந்தொடர்ந்த வெம்பரித் திரிசங்குதந்த மைந்தன்முன்
மனந்தொடர்ந்து கொண்டவல்லி மன்னுகன்ன மாபுரிக்
கனந்தொடர்ந்த மாமதிற் கபாடவாயி லெய்தினுன்.

இ - ள். பரிசனங்கள் தொடர்ந்து பின்னேவர வழிமுழுதுங் கடந்து போய், வெவ்விதான கோபங்கொண்ட கடினவேகத்தையுடைய வாசி (மேலேறுகின்ற) திரிசங்கு மகாராஜன் பெற்ற அரிச்சந்திர மன்னனுடைய மனமானது முன்னர் (அவாவித்) தொடர்தலைக் கொண்ட சந்திரவதி யிருக்கிற மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான பெரிய மதில்சூழ்ந்த கன்னமாபுரத்தினது கதவையுடைய் கோட்டைவாயிலுக் கருகே சென்றான் எ - று. 149

மடங்கலுற்ற வாயிரோறு மகரதோர ணங்களு
மிடங்கணிப் பொறிப்பரப்பு மெண்ணிறந்த மாமதிற்
கிடங்கடங்க நீதமுங் கிளர்ந்தழுந்த கஞ்சமு
மிடங்கருஞ் சுணங்குமீ னினங்களும் பெருத்தவே.

இ - ள். இருபுறத்திலும் சிங்கங்களையுடைய வாயில்முழுதும் மகரதோரணங்களும், சங்கிலிகோத்து நிரைக்கட்டியிருக்கிற வரிசைகளெல்லாம் சித்திரநிரைகளும், அளவில்லாத பெருமையையுடைய மதில்களும், அகழ்கிடங்குமுழுதும் நீலமலர்களும், நீண்டுமலர்ந்து விளங்குகின்ற தாமரைமலர்களும், அதிலே முதலைகளும், நீர்நாய்களும், சலசரங்களும் மிகுத்துத் தோன்றின எ - று.

இடங்கணி - சக்கிலி. 150

நிகரிலாத பொற்குவட்டை யுட்டிறந்து நீணிறை
நகரியெங்கும் வைத்தமைத்த நகருமாட கூடமுஞ்

சிகரநேமி வரைதிரித்த தன்புறஞ் செறித்தநீர்
மகரவாரி யொத்தசெம்பொன் மதிலுநீள்கி டங்குமே.

இ - ள். ஒப்பில்லாத பொன்மலையி னடுவிலே அலங்காரஞ்செய்து நீண்ட வரிசையான பட்டணமுழுதையும் வைத்திருக்கிறது போலான வீடுகளும் மாடகூடங்களும், அந்தமதிலும், நீண்டகிடங்கும் சிகரத்தையுடைய சக்கிரவாளகிரியைச் சூழ்வதாகக்கொண்டு, அச்சக்கிரவாளகிரிக்குப் புறமாகத் திரண்ட சலத்தையுடையதாய், மகரமீன்களைக்கொண்ட பெரும்புறக் கடலையு மொத்திருக்கின்றன எ - று. 151

பங்கயச்ச காயவண்ண றன்குலப்ப கீரத
னங்கண்வா னகத்துநின்றொ ராறழைத்த னன்முன
மங்கையைப் பயந்தமன்னன் மாநகர்க்கு ளெண்ணிலாக்
கங்கைதந்து ளானெனக் கலித்தகே தனங்களே.

இ - ள். தாமரைக்குத் துணையான சூரியனுடைய குலத்திலே தோன்றின பகீரதவரசன் முன்னே அழகியதான இடத்தையுடைய ஆகாயத்தி லிருந்து ஒரு ஆற்றை உலகத்திலே வரும்படிச் செய்தான். இப்போது சந்திரவதியைப் பெற்ற சந்திரதயராஜன் தனது பெரிய நகருக்குள்ளே கணக்கில்லாத கங்காநதிகளை வரவழைத் திருக்கிறானென்னும்படி கொடிகள் ஒலித்தன எ - று. 152

விண்டலத்து மாதரிந்த மேதினிக்கி றங்கவு
மண்டலத்து மாதர்வானின் வண்மைசென்று காணவுங்
கொண்டல்விண்டெ ழச்சமைத்த கூடமாட கோபுர
மண்டரண்ட மூடறுத்த தற்குமப்பு றத்தவே.

இ - ள். ஆகாயத்திலுள்ள பெண்கள் இந்தப் பூமியிலே வந்திறங்கவும், பூமியிலிருக்கிற பெண்கள் ஆகாயத்திலுள்ள அழகுகளையெல்லா மங்கேபோய்க் காணவும், மேகமண்டலத்துக்கு மேலிட்டு உயர்வதாகச் செய்திருக்கிற கூடங்களும், மாடங்களும், கோபுரங்களும், எல்லா அண்டங்களுக்கு மேலிட்டுச்சென்று அங்குள்ளலோகங்களுக்கும் அப்பாலுயர்ந் திருக்கின்றன எ - று. 153

நெடியமாட நேத்திரத்தி னிரைவகுத்த சாளரத்
திடையின்மாத ரெழின்முகங்க ளெங்கணும்வி ளங்குதற்
கடிகொள்வெற்பின் மீதெழுந்த கதிர்தனைத்து லைத்ததி
னடுவுதித்த நளிர்மதிக்கு நிகரெனப்பொ லிந்தவே.

இ - ள். அப்படி உயர்ந்திருக்கிற வீடுகளுக்குக் கண்கள்போல் வரிசையாகச் செய்திருக்கிற சன்னல்களினிடங்களிலே இடைதோன்றாத பெண்களினுடைய முகங்கள் எங்கும் விளங்குவனவானது, ஒளியைக்கொண்ட உதயகிரிமேலே தோன்றுகிற சூரியனைத் அலங்காரஞ்செய்து அதனடுவிலே உதயமான குளிர்ந்த சந்திரனுக்குச் சரியென்று சொல்ல விளங்கின எ-று. 154

அலங்கறங்கு வேலினு னனீகவெள்ள மந்நகர்ப்
பொலங்கலந்த மாமதிற் புறம்பெலா நிறைந்துபி
னிலங்கவர்ந்தி டச்செறிந்த நீலவேலை யேழுமோர்
பிலங்கலந்த தென்னவே பெருத்தவாயில் புக்கதே.

இ - ள். வெற்றிமாலை தங்கின வேலையேந்திய அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய சேனைக்கடல், பொன்னிறமாக அழகுகலந்துள்ள அந்த நகரின் பெரியமதிலுக்கு வெளியெல்லாம் நிரம்புதலாகிப் பின்பு உலகத்தைக் கவளீகரித்துக்கொள்ளப் பொங்கின நீலக்கடல்கள் ஏழும் ஒரு குகைக்குள் போய்ப் புகுந்தாற்போல் அந்தக் கன்னமாபுரத்துக்குப் பெரிதாயிருக்கிற கோட்டை வாயிலுக்குள்ளே போய் நிறைந்தன எ - று. 155

தோரணத்து நீழன்மன்னு சோதிரத்ந வேதிகைப்
பூரணக்கு டங்களும்பொ லிந்திலங்கு தீபமுங்
காரணத்த மைச்சர்தந்தெ ருக்களுங்க டந்துபோய்
வாரணத்தி ழிந்துமன்னன் மண்டபத்தி லெய்தினன்.

இ - ள். அரிச்சந்திரன், தோரணங்களில் காந்தி வீசுவதாயிருக்கிற சோதியைக் கொண்ட மாணிக்கத் திண்ணைகளின்மேலே நிறைகுடங்களும், நிறைந்து விளங்குகின்ற விளக்குகளும், பிரதானிகளாயமைந்த மந்திரிகளின் வீதிகளும் கடந்து சென்று, யானையைவிட்டிறங்கி, சந்திரதயனுடைய சபாமண்டபத்துக்குள்ளே சென்றான் எ - று. 156

தருவிருந்த கானிருந்த சபைகொண்மண் டபத்திலே
மருகன்வந்து புகுதலுந்தன் மனமகிழ்ந்து மதிதய
னருகிருந்த வீரசரோடு மாதனத்தி ழிந்துபோ
யிருகரங்க ளிறுகநண்ணி யெதிர்நடந்து தழுவினன்.

இ - ள். கற்பகத்தருவினுடைய செய்கை குடிகொண்டிருப்பதான கையையுடைய சந்திரதயராஜன், சபைகூடியிருக்கிற கொலுமண்டபத்துக்குள் மருகனை அரிச்சந்திரமகாராஜன் வந்துகூடுகிறபோது, அச் சந்திரதயன் மனது சந்தோஷித்துத் தன் பக்கத்திலேயிருந்த அரசர்களுடனே சிங்காதனத்தைவிட்டு இறங்கிப்போய் எதிர்கொண்டுசென்று அன்புடனே இரண்டு கைகளாலும் இறுகத்தழுவி எதிர்சென்று ஆலிங்கனஞ் செய்தான் எ - று. 157

முனிவருக்கு மரசருக்கு முழுதுமாத னங்கொடுத்
தினிதுகூறி யவ்வவ்வணி யாவருமி ருந்தபி
னனிகவேலை மதிதயன்ற னுதனத்தி ருந்துளங்
கனியவாச முகமலர்ந்து கண்களிப்ப நோக்கினன்.

இ - ள். (தன்னுடன்) வந்த முனிவர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் முழுதும் ஆசனங்கள் கொடுத்து உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி, அந்தந்த இடங்களிலே எல்லோரு மிருந்தபின்பு, சேனைக்கடலையுடைய சந்திரதயராஜன்

தன்னுடைய சிங்காதனத்திலே யிருந்துகொண்டு மனது சந்தோஷிக்கப் பரிமளிக்கின்ற தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சியாய்க் கண் களிகூர மருமகனைப் பார்த்தான் எ - று. 158

வெற்றிமன்ன னும்மணம் விரும்பிவந்த மன்னருஞ்
சுற்றிநின்ற மாதருந் துலங்குதார மைச்சரும்
பற்றியுற் றெதிர்ந்தகண்கள் பசுமரத்தி லாணிபோற்
சற்றிமைக்க லாதுவள்ள றன்முகத்தை நோக்கினர்.

இ - ள். அப்படி அந்த ஜயத்தைக்கொண்ட சந்திரதயராஜனும், கலியாணத்தை இச்சித்துச் சந்தோஷித்து வந்திருக்கிற அரசர்களும் சுற்றிநின்ற பெண்களும் விளங்குகின்ற மாலையணிந்த மந்திரிகளும் அன்புகொண்டு பார்த்த கண்கள் பச்சைமரத்திலே ஆணிதைத்தாற்போலச் சிறிதேனும் இமையாமல் அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பார்த்தார்கள் எ - று. 159

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மாந்தரு மாத ராரு மன்னரு மமைச்சர் தாமு
மேந்தலைப் பார்த்த கண்க ளிமைத்திலர் பிறிது நோக்கார்
மாந்தளி ரனைய மேனி வாணுத லிரதி யென்பாள்
காந்தனு மிவனே வேறு காமனு முளனோ வென்பார்.

இ - ள். புருஷர்களும், பெண்களும், அரசர்களும், மந்திரிகளும் வேறொன்றையும் பாராதவர்களாய், அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பார்த்த கண்களிமையாதிருந்தார்கள். மாந்தளிர்போலு மேனியையுடைய ஒளிபொருந்திய இரதிதேவி யென்பவளுக்கு நாயகனானவ னிவனேயல்லாமல், வேறே மன்மதனு முண்டோவென்பார்கள் எ - று. 160

சித்திரம் போல மன்ன னிருந்தன னிகைத்தும் வேறொ
ருத்தர முரையா னாகி யுள்ளுளே மகிழ்ச்சி பொங்க
வத்திர விழியாண் மேனு ளருந்தவ முடையா ளாயி
னித்திருப் புயமு மார்பு மெய்துமென் றெண்ணி னைந்தான்.

இ - ள். சந்திரதயராஜன் சித்திரத்தைப்போல் மறந்தும் வேறொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாகி உள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷமதிகமாக அம்பு போலுங் கண்களையுடைய சந்திரவதியான நமது பெண் முன்னாளிலே அரிய தவமுடையவளானால் இந்த அழகிய (அரிச்சந்திரனுடைய) தோள்களையும் மார்பையுஞ் சேர்வாளென்று ஆலோசித்து வருந்தினான். 161

சிவனமக் கருளிச் செய்த திருவுளப் படியே காண்ப
திவன்றனக் கெய்து மாயி னேழையு மியானுஞ் செய்த
தவமுமா தவமா மல்லாற் றவமுமென் றனையைப் பேறு
மவமென வெண்ணி யெண்ணி யுளவிலா தழுங்க லுற்றான்.

இ - ள். சிவபெருமான் நமக்குச் சொன்ன அவர் திருவுளப்படியே (நமது புதல்வியின் கழுத்திலுள்ள மாங்கல்யத்தைக்) கண்டுகொள்வது இந்த அரிச்சந்திரனுக்கு கூடுமானால், நம்முடைய பெண்ணும், நாமுஞ்செய்த தவமும் பெரிய தவமேயாம். இவன் அதைக் காணக்கூடாதானால் நான் செய்த தவமும் நான் புத்திரியைப் பெற்றதும் வீணென்றெண்ணி யெவுங் கிலேசிக்கலானான் எ - று. 162

காளை தன் முகத்தை நோக்கிக் கடவதொன் றில்லை பெம்மான்
வேளைவென் றிலங்கு கண்ணான் விதித்தவா றளித்தும் யாமே
வாளைவென் றிலங்கு கண்ணாள் மாமணக் காவ லாத்தாள்
நாளைவந் தெய்து மின்று நடமினுஞ் சார்பி லென்றான்.

இ - ள். சந்திரதயவரசன், யௌவனபுருஷனான அரிச்சந்திரன் முகத்தைப் பார்த்து, இனி எம்மால் செய்யத்தக்க தொன்றுமில்லை. மன்மதனை எரித்து விளங்குகின்ற நெற்றிக்கண்களையுடைய கடவுள் அருளிச்செய்த படியே நாங்கள் கொடுக்கக்கடவோம். இந்தப் பெரிதான சுயம்வர மண்டபத்துக்குள்ளே வாளாயுதத்தைச் சயித்து விளங்குகின்ற கண்களையுடையவள் நாளை யத்தினம் வந்து சேர்வாள். இன்று உங்களிடத்துக்குப் போய் வாருங்களென்று கூறினான் எ - று. 163

கைத்தலஞ் சற்றுநீட்டி மதிதயன் கட்டு ரைக்கத்
தத்தமக் களித்த சார்பிற் சார்ந்தன ரரச ரெல்லா
முத்தம குணத்தி னானு மோங்குமண் டபத்தி னீங்கி
மத்தகக் களிற்றிலேறி மாளிகை யிடத்துச் சார்ந்தான்.

இ - ள். இவ்வாறு சந்திரதயவரசன் சிறிது கையை நீட்டி, உறுதி வார்த்தைச்சொல்லவே, அரசர்களெல்லோரும் தங்கள் தங்களுக் கமைத்துவிட்டிருக்கிற இடங்களுக்குப் போனார்கள். உத்தமகுணங்களுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனும் உயர்ந்துள்ள சபாமண்டபத்தி னின்று நீங்கிக் கும்பங்களையுடைய யானைமேலேறிக்கொண்டு தானிருக்கத்தக்க மாளிகைக்குள்ளே போனான் எ-று.

வாரணத் தண்ண லேக மதிதய னவையி லுற்ற
காரண மனைத்துங் கேட்டுக் காரிகை யொருத்தி யோடித்
தோரண வாயி னீங்கித் துடியிடை யமுதச் செஞ்சொற்
பூரணக் களபக் கொங்கைப் பூவைதன் கோயில் புக்காள்.

இ - ள். அரிச்சந்திரமகாராஜன் யானைமேலேறிக்கொண்டு போகவே, சந்திரதயராஜனுடைய சபையிலே நடந்தகாரணங்கள் முழுதும் ஒரு பெண்ணானவள் கேட்டு, தோரணங் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக் கடந்து உடுக்கைபோலும் இடையும் அமுதம்போலும் செவ்விதான சொல்லும் நிறைய, சந்தனச்சேறு பூசின கொங்கைகளுங் கொண்ட சந்திரவதி யிருக்கிற மாளிகைக்குள்ளே விரைந்து சென்றாள் எ - று. 165

புக்கவ டன்னை நோக்கிப் பொற்கொடி யதிச யித்திங்
கிக்கணத் தோடி வந்த வருத்தியென் னியம்பு கென்ன
வக்கணத் தரிவை செம்பொ னடியைத்தன் முடியிற் சூட்டிப்
பக்கமு மிடமும் பார்த்துப் பவளவாய் பதைத்து ரைப்பாள்.

இ-ள். அங்கேபோய் (அவசரப்பட்டு) நின்ற அப்பெண்ணை, பொன் கொடிபோன்ற சந்திரவதியானவள் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, இவ்விடத்தே விரைந்துவந்த (காரணமான) உன்னுடைய எண்ண சொல்லென்று கேட்க, அப்படிச் சொன்னவளவிலே சந்திரவதியினுடைய செம்பொன் மயமான பாதங்களை (அப்பெண்) தனது முடிமேலே சூடி வணங்கி, நாலுபக்கமும், செல்லுமிடமும் பார்த்துத் தனது பவளம் போலும் வாய் பதைப்பதாய்ச் சொல்லுகிறாள் எ-று. 166

செந்திரு வனையா யுன்னைத் திருமண முடிக்க வேண்டி
வந்தன ரனேகர் நந்த மன்னவன் சபையிற் புக்கா
ரந்தமன் னவர்க ளம்பி லடலரிச் சந்தி ரன்றன்
சுந்தர முகங்கண் டிங்கே வரமனந் துணிந்தி லேனே.

இ-ள். செவ்விய இலக்குமி போல்பவளே! உன்னைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொள்ள விரும்பிவந்தவர்களாகிய அநேக அரசர்கள் நம்முடைய ராஜனது சபைக்குள்ளே இருந்தார்கள். அவ்வரசர்களிலே வெற்றிகொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய அழகிதான முகத்தை நான் பார்த்தபின்பு உன்னிடத்திற்குவர மனந்துணிவுகொள்ளாமல் இவ்வளவு காலமும் அவனழகையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றேன் எ-று. 167

உடுக்குநீ ருலக மேழு மொன்றின்மே லொன்றை வைத்தே
யடுக்குநீள் புயமுஞ் செய்யா ளாவியு மனமுந் தாவிப்
படுக்கும்வாள் விழியு மார்பும் பரிசிலர் மகிழ நாளுங்
கொடுக்கும்வார் கரமு மாத ருளமெலாங் கொள்ளை கொள்ளும்.

இ-ள். கடல்நீரால் சூழப்பட்ட இந்த ஏழுலகங்களையும், ஒன்றின்மேலொன்றாகவைத்து, அடுக்கத்தக்க நீண்டதோள்களையும், இலக்குமிதேவியினுயிரும் மனமும் தாவுதலாய்த் தங்கத்தக்க ஒளிகொண்ட கண்களும், மார்பும், யாசகர் சந்தோஷிக்கத்தக்க தினந்தோறுங் கொடுப்பதான நீண்டகைகளும் பெண்கள் மனமெல்லாங் கொள்ளையிடுவதாகும் எ-று. 168

திருக்கிளர் முகமும் வேர்வுஞ் சிறந்தசெம் பவள வாயு
மருக்கிளர் மாலை மார்பு மகரகுண் டலமுங் காதுஞ்
சுருக்கிய மருங்குங் கண்டாற் றுடியிடை மடவா ராவி
யிருக்கினு மிருக்கு நில்லா திறக்கினு மிறக்கு மன்றே.

இ-ள். அழகு விளங்குவதான முகமும், அதிலே துளிக்கின்ற வேர்வையும், சிறப்பான செம்பவளம்போன்ற வாயும், பரிமளிக்கின்ற மாலையணிந்த

மார்பும், மகாகுண்டலங்களும், அவையணிந்த காதுகளும், சுருங்குதலையுடைய இடையும் பார்த்தால், உடுக்கைபோலும் இடையைக் கொண்ட பெண்களுடைய உயிர்கள் அப்பெண்களுடம்பில் நின்றாலும் நிற்கும் நில்லாமற்போனாலும் போகும் எ - று. 169

நிரந்தர வுரோம ரேகை நீலமும் வயிறு மார்பும்
புரந்தர சாப மொத்த புருவமு நுதலும் பட்ட
மரந்தழைத் திடந கைக்கு முறுவலு மாயன் றன்பாற்
கரந்தவா ரமுதச் சொல்லுங் கந்தற்கு மில்லை மன்னே.

இ - ள். எப்போது முள்ளதான உரோம ரேகையினது கருப்பும், வயிறும், மார்பும், இந்திரவில்லைப் போல்வதான புருவங்களும், நெற்றியும், பட்ட மரங்களும் தழைக்கச் சிரிக்குஞ் சிரிப்பும், மகா விஷ்ணுவினுடைய சயனத்தானமான திருப்பாற்கடலிலே மறைந்திருப்பதான அருமையாகிய அமிர்தம்போலும் வசனமும் முருகக்கடவுளுக்கு மில்லையாம் எ - று. 170

இதையமு மொருக்கு மின்பத் திறைவனை யுற்று நோக்கித்
ததையுமா மலர்த்தார் வேந்தர் தங்களைச் சூழ நோக்கிற்
புதையிருள் கடிந்து வேலைப் புவியினை விளக்குஞ் சோதி
யுதயனைக் கண்ட கண்கட் குடுக்களைக் கண்ட தாமே.

இ - ள். பெண்கள் மனத்தை உள்ளுருக்கச் செய்வதான இன்பத்தைச் செய்கிற அரிச்சந்திர மன்னனைப்போய்க் கண்டு, நெருங்கின மலர்களாலமைத்த மாலையணிந்த (மற்றுமுள்ள) அரசர்களையும் கண்டால், மூடுகின்ற இருளைப் போக்கிக் கடல் சூழ்ந்த வுலகத்தை விளங்கச் செய்கிற ஒளியையுடைய சூரியனைக் கண்ட கண்களுக்கு, நட்சத்திரங்களைக் கண்டதுபோலாகும் எ - று.

அரிச்சந்திர மன்னனைச் சூரியனுக்கொப்பாகவும், ஏனைய அரசர்களை நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக் கொப்பாகவும் உவமித்தபடி. 171

மின்னனே ரிடையாள் கூறக் கேட்டலும் வேந்தன் பாவை
தன்னையு மறந்தா ளிட்ட சங்கமுங் கலையு நீத்தா
ளன்னையை மறந்தாள் பேசும் வாசக மயர்ந்தாள் வேறு
பின்னையு மிழந்தாள் காதல் பெற்றதொன் றன்றி யின்றே.

இ - ள். (இவ்வாறு) மின்னலையொத்த இடையையுடைய அப் பெண்ணின் சொல்லைக் கேட்டவுடனே, சந்திரதயராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதி தன்னையு மறந்தாள்; கைகளிலிட்டிருந்த சங்கவளையலும், இடையிற் கலையும் நெகிழலானாள்; தாயையு மறந்தாள்; பேசுகிற பேச்சு மறந்தாள்; வேறாகத் தனக்குள்ள எல்லா மிழந்தாள்; ஆசையென்பதொன்றைக் கொண்டிருந்தாளே யல்லது வேறொன்று மில்லையாயினாள் எ - று. 172

வாசமென் கலவைச் சேறு நானமும் புழுகும் வாரிப்
பூசவு மேனி யெங்கும் பொறுக்கெழ வியன்சாந் தாற்றி

வீசவு மென்மேற் காம வெந்தழன் மண்டப் பின்னு
மாசையங் கடலுட் டாழ்ந்தா ளருக்கனுங் கடலுட் டாழ்ந்தான்.

இ - ள். பரிமளமுள்ள மிருதுவான கலவைச்சந்தனச்சேறும், கஸ்தூரியும், புனுகும் அள்ளியள்ளிப் பூசப்பூச உடம்பெல்லாம் பொருக்குப் பொருக்காயுதிரவும், பெருமைமிக்க மயிற்றோகையால் விளைந்த விசிறிகொண்டு வீசவீச மேலுமேலுங் காமமாகிய வெப்பங்கொண்ட நெருப்பு மூளவும், மறுபடியும் ஆசையாகிய நீர்க்கடலிலே மூழ்கினாள் எ - று. 173

அறநெடுஞ் செங்கோல் வேந்த ராண்டபார் பிறர்க்கி ரங்கா
மறநெடுங் கொடுங்கோல் வேந்தர்க் களித்தவர் வனம்புக் காற்போற்
புறநெடுங் கிரிசூழ் வேலைப் புவியெலாங் கொடிய நீல
நிறநெடுங் கங்குற் காக்கி நெடும்பக னீங்கிற் றன்றே.

இ - ள். தருமமார்க்கமாக நீண்ட செங்கோல் செலுத்திவந்த அரசர்கள் தாம் ஆண்ட வுலகத்தை, பிறருக்கிரக்கஞ் செய்யாத பாவச்செய்கையாலே நீண்ட கொடுங்கோல்கொண்ட அரசர் வசமாகக் கொடுத்துவிட்டு அவ்வரசர்கள் காட்டிலே தவஞ்செய்யப் போனாற்போல, புறமாகச் சக்கரவாளகிரி சூழ்ந்த கடல்புடைசுலாவும் உலகமெல்லாம், கொடிதான நீலநிறத்தை யுடையதாய் நீண்ட இருளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நெடிய பகற்காலம் போய்விட்டது எ - று.

செங்கோல் - நீதி. கொடுங்கோல் - அநீதி. 174

மஞ்சடை வானமீறாய் மண்முத லாய பூத
மஞ்சடை யப்பே ரூழி யகண்டபூ ரணமாய் நின்ற
நஞ்சடை கண்டத் தண்ண ணடிக னடித்த ஞான்று
செஞ்சடை விரிந்த தென்னச் செறிந்தது செக்கர் வானம்.

இ - ள். மேகங்கள் பரவுவதான ஆகாயங் கடையாக, மண் முதலாகிய பூதங்களைஞ்சு மடங்கும் பெரிதான ஊழி வந்தபோது, அகண்டபூரணமாய் நிலைகொண்டு நிற்கின்ற நஞ்சுதங்கின கண்டத்தையுடைய கடவுள் கூத்தாடுகிற போது அவருடைய சிவந்த சடைகள் விரிந்தாற்போற் செவ்வானம் எங்கும் பரவிற்று எ - று. 175

நாட்படத் தருமச் செங்கோ னடத்திய வேந்தர் நாட்போய்த்
தோட்படுத் தவர்தம் மக்கட் சுடர்முடி சூடு முன்னர்
கோட்படை யிழைத்தி ருந்த குறுநில வேந்த ருய்க்கும்
வாட்படை புகுந்த தென்ன வந்தது மருள்கூர் மாலை.

இ - ள். வெகுகாலமாக தருமநீதியை நடத்திவந்த அரசர்களது காலங் கழிந்து, அந் நீதியரசர்களுடைய புத்திரர்கள் ஒளிபொருந்திய முடிசூடிக் கொண்டு, பூமிபாரத்தைத் தோள்மேற் சுமந்து கொள்ளுதற்கு முன்னே, அவ் இராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்காகச் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டிருந்த

சிற்றரசர்கள் அனுப்பின வாள்களையுடைய சேனைகள் வந்தாற்போல மயக்கஞ் செய்வதான மாலைக்காலம் வந்தது எ - று. 176

மறைந்தது பரிதி மேன்மேல் வளர்ந்தது கங்குற் கால
மறைந்தது வாடை வானத் தரும்பின வனந்த மீன்கள்
குறைந்தது கொடிய மாலை கூரிருட் பிழம்பு துன்றி
நிறைந்தது நீல வேலை நிலமெலாங் கவர்ந்த தென்ன.

இ - ள். சூரியன் மறைந்துபோயிற்று. இராக்காலம் மேலும் மேலும் வளர்கிறதாயிற்று; அப்படிச் சொல்லலான இராக்காலம் சிறிது விளங்க, அநேகம் நட்சத்திரங்கள் ஆகாயத்திலே பூத்தன. கொடிதான மாலைக் காலம் குறைதலாயிற்று. கருத்த கடல்சூழ்ந்த உலகமெல்லாந் தானே அரசாட்சி கொண்டாற்போல இருட்செறிவு மிகுந்து நெருங்கி நிறைதலாயிற்று எ - று.

அருகிய மருங்குற் பேதை யழன்றெழு காமத் தீயா
லுருகிய வுள்ளந் தாவி யுலகெலா மேவிக் காய்ந்து
கருகிய தென்னத் தேவர் கடைந்தநா ளெழுந்த வாலம்
பெருகிய தின்று மென்னப் பிறங்கிருள் செறிந்த தன்றே.

இ - ள். சுருங்கின இடையை யுடைய சந்திரவதியானவள் கொதித் தெழுகின்ற காமாக்கினியினாலே உருகின மனமானது பரவி உலகமெல்லாம் வியாபித்து எரித்துக் கருகியதுபோலவும், தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைகிற காலத்திலே உண்டான நஞ்சு இப்போது பெருகலாயிற்றென்று சொல்லவும் விளங்குகின்ற இருளானது நெருங்கியது எ - று. 178

முன்னரே பொருது வெல்லாத் தலைவரை முனிந்து செங்கோன்
மன்னவர் கோபங் கொண்டு வாள்வி திர்த் தெழுந்த தேபோ
லின்னமு மிவட னுவி யிறந்தில தென்று சீறித்
துன்னிரு ளிரிய நூறி யெழுந்தது சுடர்வெண் டிங்கள்.

இ - ள். முன்னே தானே சண்டைசெய்து வெல்லாமல் விட்டிருந்த கொடுங்கோலரசை வெறுத்துச் செங்கோலரசர்கள் கோபங்கொண்டு கத்தியை உருவிக்கொண் டெழுந்தாற்போல, இன்னமும் இந்தச் சந்திரவதியினுடைய உயிர்போகா திருக்கிறதென்று கோபித்து நெருங்கின இருளோட, ஒளியை யுடைய வெண்மையான சந்திரன் உதயமாயினன் எ - று. 179

இருளையொத் திலங்கு மேனி யிறைகடல் கடைந்த காலம்
பொருளையுற் றிடாத வெல்லாம் புரந்தரா தியர்க்கு நல்கி
உருளவே திரட்டி வாரி யுள்வைத்த வமுத சாரத்
திரளைமேன் மிதந்த தென்னத் திங்கள்வந் தெழுந்த தன்றே.

இ - ள். இராத்திரியை யொப்பாய் விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய திருமால், பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத்திலே, இந்திராதி தேவர்களுக்குக்

கொடுத்த, திரவியத்தைப்போல் அவர்களுக்குக் கொடாத எல்லாவற்றையும் உருட்சியாகத் திரட்டி, அப்பாற்கடலுக்குள்ளே வைத்திருந்த அமுதசாரமான திரட்சி மேலே மிதந்தாற்போல, சந்திரன் வந்து உதயமானான் எ - று. 180

திங்கள்வெண் குடைக்கீழ் தென்றற் றேர்மிசை யேறி வாரி
மங்கல முரசமார்ப்ப மகரகே தனநின் றோங்கக்
கங்குல்வெங் களிறு சூழக் கடுங்கிளிப் புரவி தூண்டி
அங்கண்மா ஞால மெல்லா மனங்கவேள் பவனி வந்தான்.

இ - ள். மன்மதனானவன், சந்திரனை வெள்ளைக்குடையின்கீழே, தென்றற் றேரின்மேலே ஏறிக்கொண்டு, கடலான மங்கல முரசு முழங்க, மகரக் கொடியானது நிலைகொண்டுவளர, இருளாகிய வெவ்விய யானையுஞ்சேர, கடுமையான வேகத்தையுடைய கிளியாகிய குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய வுலகமெல்லாஞ் சூழ்ந்து வந்தான் எ - று.

கருப்புவார் சிலையை யூன்றிக் கால்வளைத் திசைகள் பாடுஞ்
சுருப்புநா ணேற்றிக் கஞ்சந் தளவுட னசோகஞ் சூத
மருப்புவார் கணைக டூணி யகத்திடை யெடுத்தொன் றொன்று
விருப்பினால் வருந்து மானை வெவ்வினைப் பூச விட்டான்.

இ - ள். (மதனன்) கரும்பாகிய நீண்ட வில்லைநிறுத்தி, அதனிரண்டு கால்களையுங் கூடவளைத்து இராகங்களைப் பாடுவதான வண்டாகிய நாணை அந்த வில்லிலேபூட்டி, தாமரை - முல்லையுடனே அசோகம் - மா - இவற்றின் மலர்களாக நீண்ட அம்புகளை ஒவ்வொன்றாக அம்புக்கூட்டினின்று (அரிச்சந்திரன் மேலாசையாய்) வருந்துகிற சந்திரமதியுடனே கொடிய செய்கையான சண்டை செய்தான் எ - று. 182

மாரவேள் பகழி வாரி வல்லியி னுடலை முற்று
மீரவே திங்கட் செந்தீ யெரிக்கவே யெரிய தாகி
வீரவே ளனையான் றந்த வேட்கைமீ தூரக் கண்ணீர்
சோரவே யமளி மீது சுழன்றுவீழ்ந் திணைய சொல்வாள்.

இ - ள். இப்படி மன்மதனானவன் அம்புகளைக் கையிலேகொண்டு, சந்திரவதியினுடைய உடல்முழுதுந் தொளைக்கவும், சந்திரன் தனது கிரணமாகிய சிவந்த நெருப்பா லெரிக்கவும், வீரத்தையுடைய மன்மதனையொத்த அரிச்சந்திரனானவன் கொடுத்த ஆசை, நெருப்பாய் மேன்மேலாகவும், கண்களில் நீரொழுகவும் படுக்கை மெத்தைமேலிருந்து சுழன்று கீழேவிழுந்து இவ்வாறு சொல்லலானாள் எ - று. 183

கலி விருத்தம்

கண்ணிலாப் பாதகக் காம னெய்தவெம்
புண்ணிலா ருயிர்பொடித் தகலப் போனவா

றெண்ணிலா தெனைச்சினந் தெழுந்த வெவ்வினை
வெண்ணிலா வேயிது வீர மல்லவே.

இ - ள். இரக்கமில்லாத பாவியாகிய மன்மதனெய்த அம்பினாலுண்டான வெவ்விய புண்ணின்வழியே என்னுயிர் பொடியாய் என்னுடலை நீங்கிப் போயினபடியே எண்ணாமல், என்மேற் கோபங்கொண்டுவந்த கொடிய செங் கையையுடைய வெள்ளைச்சந்திரனே! இது உனக்கு வீரத்தன்மையன்று எ-று.

மேற்படி வேறு

உன்னைக் கொன்றன் றுருவிலி யாக்கினோன்
றன்னைக் கொல்லுவ தாண்மைத் தனமலாற்
பின்னைக் கொல்வதென் பெண்பிறப் பாகிய
வென்னைக் கொல்லுவ தேழைமைப் பாலதே.

இ - ள். மன்மதனே! உன்னையெரித்து உருவமில்லாதவனாகச் செய்த சிவபிரானை நீ கொல்லச்செல்வது உனக்கு ஆண்மைத்தனமே யல்லாமல், வேறே நீ யாரைக் கொல்லத்தக்கது? பெண்பிறப்பைக் கொண்ட என்னை நீ கொல்லத்தொடங்குகிறது அறிவின்மையே யாகும் எ - று. 185

உருவக் காமன் றுணித்த வுடறனைச்
செருவிற் கொல்ல வெழுந்தவெண் டிங்களே
யொருவற் கீவதங் கோருயி ரன்றியெற்
கிருவர்க் கீய விரண்டுயி ரில்லையே.

இ - ள். எங்கும் அவாரமாக மன்மதன் துளைத்த வுடம்பைச் சண்டை செய்து கொல்ல, உதயமான வெள்ளைச்சந்திரனே! மன்மதனை ஒருவனுக் குக் கொடுக்க என்னிடத்து ஒருயிரே யல்லாமல், உனக்கும் அவனுக்குங் கொடுக்க எனக்கிரண் டுயிரில்லையே (என்செய்வேன்) எ - று. 186

முன்னி னைந்தலர் தொட்டவன் மூண்டபோர்
தன்னி னைந்து தளர்ந்தவென் மேனியைத்
தின்னி நின்சலத் தின்கலைத் திங்களே
யென்னி னைந்தெனை யிப்படி காய்கின்றாய்.

இ - ள். என்முன்னே என்னைக்குறித்துப் பூங்கணை தொடுக்கிற மன்மதன் மூண்டு நிற்கின்ற சண்டையை எண்ணிச் சோர்ந்திருக்கிற என்னுடம்பைத் தின்கிறாய்; உன் கோபத்தினாலே சோடசகலைகளைக் கொண்ட சந்திரனே! யாது பயனைக் கருதி என்னை யிப்படி யெரிக்கிறாய் எ - று.

முன்னின் - ஆலோசிக்குமிடத்தில். ஐந்தலர் - ஐந்து பூதக்கணைகளை யென் பதுங் கொள்க. 187

உன்னைக் காய்ந்த பணிக்குற வென்றுகொ
லென்னைக் காய்ந்தனை யேந்திளந் திங்களே

முன்னைக் காய்ந்திலை யென்னுயிர் முற்றிய
பின்னைக் காய்ந்து பிழைப்பிக்க வல்லையோ.

இ - ள். இளமையைக்கொண்ட சந்திரனே! உன்னைக் கடித்து விழுங்குகின்ற பாம்புக்கு உறவான அல்குலையுடையவளென்றோ என்னை இப்படி எரிக்கிறாய்? நேற்று முந்துநாள்களில் இப்படி எரிக்கவில்லை. என்னுயிரை நானிழந்த பின்பு இப்படியே குளிர்ந்த காந்திகொண்டு வீசி என்னைப் பிழைக்கச் செய்யவும் உனக்கு வல்லமையுண்டல்லவோ! எ - று. 188

அருத்தி யோடுதம் மென்முலை யன்பர்தோள்
பொருத்தி யோகைகொண் டாடுவர் பூவைமார்
வருத்தி யோய்வுற வாட்டினை யென்னையா
னொருத்தி யோவுனக் குட்பகை கங்குலே.

இ - ள். உலகத்திலுள்ள பெண்கள், ஆசையுடனே தம்முடைய மெல்லிதான கொங்கைகளைத் தங்களுக்குப் பிரியமான நாயகர் தோளோடு பொருந்தச் செய்பவராய் சந்தோஷத்தைக்கொண்டு சுகித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கிருக்க, என்னை வருத்தப்படுத்தி நானோய்ந்து போம்படியாக வாடச்செய்தாய். இந்த உலகத்திலே நானொருத்திதானோ உனக்கு உட்பகையானவள் எ - று. 189

வெங்கை யாதபன் வீழ்தலும் யானுனைச்
செங்கை கூப்பிய தீவினை நோக்கியோ
வங்கை யாலெடுத் தாரழற் கொள்ளியென்
கொங்கை மீது கொளுத்தினை திங்களே.

இ - ள். சந்திரனே! வெப்பமான கிரணத்தையுடைய சூரியன் மேலைக்கடலிலே போய் விழுந்தவுடனே, நான் உன்னைநோக்கிச் சிவந்த கைகளைக் குவித்துக் கும்பிட்டது தீயசெய்கையென்றுகொண்டோ நிறைந்த நெருப்புக்கொள்ளியை உனதழகிய கையிலேகொண்டு, எனது கொங்கைகளின் மேலே கொளுத்தினாய் எ - று. 190

குன்று லாவு கொடுந்தீற் றென்றலங்
கன்று லாவிய கண்ணகல் விண்ணெலாஞ்
சென்று லாவு திரைக்கட லன்னமா
னின்று லாவவென் னெஞ்சிடம் போதுமோ.

இ - ள். இடமகன்ற ஆகாயமெல்லாம் போய் வுலாவுவதான அலைகளையுடைய கடலுக்கொப்பான ஆசையானது நிலைகொண்டுலாவுகின்ற எனது மனஇடம், பொதியமலையிலே உலாவுவதான கொடுமையாகிய வல்லமையுடைய இளந்தென்றலானது சஞ்சரிப்பதற்குப் போதுமோ? எ - று. 191

போத நோதக வாக்கியும் போகிலாய்
பாத நோதக வேபணிக் கங்குலே

சூத னேதமுற் றேன்றியு மிற்றைநாட்
காத னேதலுங் கற்றிலை போலுமால்.

இ - ள். பனியோடுகூடிய இரவே! என்னை மிகவும் நோவும்படிச் செய்தும் போகாதிருக்கிறாய். உன் கால்களுக்கு நோவுண்டோ? அருணன் கடலின் மேல் உனக்கு முன்னே தோன்றுகிறதாகியும், நான் இன்மைபத்தினம் ஆசையினாலே வருந்துகிறதும் நீ தெரிந்துகொண்டிலை போலும் எ - று. 192

சூதன் - அருணன்.

நிரவுந் தென்றலு நீள்விசும் பெங்கணும்
பரவுந் திங்களும் பாய்திரை யோதையின்
வரவும் போர்வின் மதனனும் போகிலா
விரவொன் றேகினெற் கியாருமொப் பில்லையே.

இ - ள். எங்கும் நிரம்புவதான தென்றற் காற்றும், நீண்ட ஆகாயமுழுவதும் பரவுவதான சந்திரனும், கரைமேலே மோதுகிற அலைமுழக்கத்தின் சத்தமும், போருக்குரிய வில்லைக்கொண்ட மன்மதனும் போகிறதில்லை. இந்த இராத்திரி யொன்றுமாத்திரம் போனால் எனக்கு யாரும் நிகரில்லை எ - று. 193

பூழி சென்று புரண்டபொற் பாவையைத்
தோழி சென்று தெருட்டலுந் தோழியை
யாழி சென்றென் றடைந்தபி னெத்தனை
யூழி சென்றவென் றெண்ணுதற் கேட்டனள்.

இ - ள். (என்றிப்படிப்) புழுதியிலே போய்க்கிடந்து புரளுகிற பொன் பாவைபோன்ற சந்திரவதியை, அவளுடைய தோழியானவள் கிட்டேபோய்த் தெளியச்செய்யுமளவில், ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சந்திரவதி அத்தோழியைப் பார்த்து, சூரியன் ஒற்றையுருளைத் தேருடனே கடலிலே போய் விழுந்தபின்பு எத்தனை ஊழிகால மாயினவென்று வினவினாள் எ - று. 194

என்று - சூரியன்.

தோழி கைத்தலங் கூப்பியித் துன்னிருள்
நாழி கைக்கிட மேநலங் கேளென
வாழி கைப்பிடி வந்துமன் னவெனக்
கோழி கைத்தலத் தைக்கொட்டிக் கூவிற்றே.

இ - ள். அதற்குத் தோழியானவள் தன் கைகளைக் குவித்துக் கும்பிட்டு, இந்த நெருங்கிய இருளானதுபோக இன்னமொருநாழிகை யளவுதான் (இருக்கிறது). இனி நல்ல வார்த்தை கேட்பாயென்று சொல்ல, அவ்வளவிலே சேவலானது தனது கைகளான இறகை அடித்துக்கொண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜனே! சந்திரவதி வாழ்வாளாக. விரைவிலே வந்து அவள் கையைப் பிடிக்கக் கடவாயென்று கூப்பிட்டது எ - று.

கைப்பிடித்தல் - பாணிக்கிரகணம். 195

வேய டங்கின வேலை யடங்கின
தீய டங்கின திங்களுங் கங்குலும்
போய டங்கின மன்மதன் போரெலாம்
வாய டங்கின வண்குமு தங்களே.

இ - ள். மூங்கிற் குழலோசை யடங்கினதுபோற் கடலொலியு மடங்கின. நெருப்புப்போல் சந்திரனும் இராத்திரியும் அடங்கலாயின. மன்மதனுடைய சண்டைமுழுதும் அடங்குதலாயின. அழகிய குமுதமலர்கள் வாய்மூடுதலாயின எ - று. 196

காரி சங்கந் துயிலெழக் கன்னிமால்
பாரி சங்கம் பொறுத்தது பார்க்கவே
வேரி சங்க மெழுந்து முழங்கிட
வாரி சங்கண் மலர்ந்தன வெங்குமே.

இ - ள். கரிக்குருவியும், விடியற்காலத்துச் சங்கும் நித்திரை தெளிந்து முழங்கலாயின. பெண்ணான பூமிதேவி அங்குவந்திருக்கிற அரசர் கூட்டங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறதற்காகக் குளங்களிலுள்ள சங்குகளெழுந்து எவ்விடத்து முழங்குவதாகத் தாமரைமலர்களாகிய முகங்கள் எவ்விடத்தும் மலர்ந்தன எ - று.

காரிசங்கம் - காக்கைக் கூட்டமுமாம். மால்பாரி - பூமிதேவி. 197

கொல்வ னாயினுங் கோதையைச் சந்திரன்
வெல்வ னாயினு மேலவ னைச்செயல்
சொல்வ னேனென்று துண்ணெனச் செங்கதிர்ச்
செல்வ னாழியந் தேர்மிசைத் தோன்றினான்.

இ - ள். சந்திரவதியைச் சந்திரன் கொல்லுகிறவனேயானாலும், அல்லது கொன்று வெல்லுகிறவனேயானாலும், இனிமேல் அந்தச் சந்திரனை நோக்கி, அப்படிச் செய்யாதை யென்றுசொல்ல வல்லவன் நானேயென்று சூரியபகவான் விரைவிலே ஒற்றையுருளைத் தேரின்மே லுதயமாயினான் எ - று. 198

சோலை யெங்குந் தொழுதிக ளார்த்தன
வாலை யந்தொறுஞ் சங்கங்க ளார்த்தன
மாலை வெண்குடை மன்னவர் முன்றில்வாய்க்
காலை மாமுர சங்கள் கறங்கின.

இ - ள். சோலைகளெல்லாம் பட்சிகளினோசை முழங்கலாயின; கோயில்களெல்லாஞ் சங்குகள் முழங்கலாயின; மாலைகளையும் வெள்ளைக்குடைகளையுமுடைய அரசர்கள் திருமுற்றங்களிலே விடியற்காலத்தில் முழங்குகிற பெரிய முரசுகள் முழங்கின எ - று.

ஆலயமென்பது எதுகைநோக்கி ஆலயமென்றாயது போலி. 199

முன்ன மன்னன் முகூர்த்தமோ ரேழெனச்
சொன்ன நற்றினம் வந்து தொடங்கலும்
மன்ன னும்மறை யோர்களு * மாதருங்
கன்னலந் திருக் காவணத் தெய்தினர்.

இ - ள். முன்னே சந்திரதயராஜன் முகூர்த்தம் ஓரேழுநாளளவென்று சொன்ன நல்ல நாள்வந்து கூடுமளவில், அந்தச் சந்திரதயராஜனும் வேதப் பிராமணர்களும், பெரியோர்களும், கரும்புகள் முதலானவைகளாலே அலங் கிருதமான கலியாணப்பந்தலுக்குள்ளே வந்து கூடினார்கள் எ - று. 200

வேந்த ரீண்டினர் வேதிய ரீண்டினர்
மாந்த ரீண்டினர் மங்கைய ரீண்டின
ராய்ந்த நீதி யமைச்சரு மவ்வவர்
சேர்ந்த சேனையுஞ் சேரவந் தீண்டின.

இ - ள். அரசர்களெல்லோரும் வந்து கூடினார்கள்; பிராமணர்களும் வந்து கூடினார்கள்; மற்ற எல்லோரும் வந்து கூடினார்கள்; பெண்களெல் லோரும் வந்து கூடினார்கள்; ஆராய்ந்துணர்ந்த நீதிமன்னர்களாகிய மந்திரிக ளும் வந்து கூடினார்கள்; அவர்களைச் சேர்ந்த சேனைகளும் வந்து கூடின.

வாகை யுற்ற மதனொரு பால்வர
வோகை யுற்றுவண் டோலமிட் டேவரப்
பாகை யுற்ற பணிமொழிப் பைந்தொடித்
தோகை யைக்கொடு தோழியர் தோன்றினர்.

இ - ள். ஜயத்தை யுட்கொண்ட மன்மத னொருபுறத்திலே வரவும், வண்டுகள் களிப்பையுட்கொண்டு பாடிக்கொண்டு கூடவே வரவும், தேன் பாகு போன்ற குளிர்ந்த சொல்லையுடைய பசிய வளையல்களையணிந்த மயிற்சாயலைக் கொண்ட சந்திரவதியைக் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்கள் வந்தார்கள் எ - று.

அங்கை யிற்பொலி சங்கின மார்த்தெழச்
செங்க யற்கண் டிருக்குழை யைப்பொரக்
கொங்கை யென்றிரு குன்று சுமந்தெழின்
மங்கை மாளிகை வாயிலின் மேயினள்.

இ - ள். அழகியகைகளிலே விளங்குகின்ற சங்குவளையல்கள் கலக லென்று சப்திக்கவும், சிவந்த கயல்போலுங் கண்கள் அழகிய காதிலணிந்த குழைகளோடு பொருதவும், கொங்கைகளென்று பெயருடையனவாக இரண்டு மலைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, அழகிய சந்திரவதியானவள் தனது திருமாளிகை வாயிலுக்குமுன்னே வந்தாள் எ - று. 203

* நாதரும் என்றும் பாடம்.

வல்லை னப்புடைக் குந்தன வன்பொறைக்
கில்லை னக்கரு தும்மருங் கிற்றிடு
மெல்லை னப்பதம் வைத்து மிதித்துமுன்
செல்லெ னப்பொற் சிலம்பு புலம்புமால்.

இ - ள். சூதாடு கருவிபோல விம்முதலைக் கொண்டுள்ள கொங்கைக ளாகிய வலிய கனத்தைத் தாங்குதற்கு உருவமில்லையென்று நினைக்கத் தகுந்த இடையான தொடிந்துபோகும் ஆகையால், கால்களை மெதுவாகத் தூக்கிவைத் துப் பூமேல் மிதித்துக்கொண்டு முன்னே போகக்கடவாயென்று பொன்னஞ் சிலம்புகள் ஒலிக்கின்றன எ - று. 204

நீடி வார்ந்து நெறித்த குழற்சிகை
யோடி யுட்சுழி யும்புன லொத்ததா
லாடி நோக்கி யணிந்த வணிச்சுடர்
கோடி சூரியர் கூடிய தொத்ததே.

இ - ள். நீண்டு சிக்கவிழ்ந்து நடுவே வகிர்ந்தெடுத்துள்ள கூந்தலாகிய கொண்டையானது, நீண்டு உள்ளே சுழித்தலையுடைய ஒரு ஆற்றுநீரை யொப்பாயிருந்தது. அதிலே கண்ணாடி பார்க்கச்செய்து அலங்கரித்த ஆபரணங் களின் சோதியானது, கோடி சூரியர்க ளோரிடத்திலே கூடினதுபோ லிருந்தது எ - று. 205

நச்சுக் கட்டிய நல்லமுதும் மிக
வைச்சுக் கட்டிய மாமுலை யாலுல
கச்சுக் கட்டழி யும்மழி யும்மெனக்
கச்சுக் கட்டி மறைத்தனர் கண்ணையே.

இ - ள். நஞ்சுக்கட்டியையும் நல்ல அமுதத்தையும் மிருவநாக வைத் துக்கட்டி யமைக்கிருக்கிற பெரிய ஸ்தனங்களாலே உலகமானது தனது நிலையான கட்டுக் குலைந்துபோகுமென்று இரவிக்கைகொண்டு கட்டி அவைகளின் கண் களை மறையச் செய்தார்கள் எ - று.

கஞ்சுக்கட்டி - சொல்லாது முலைக்காம்பு. அமுதம் அவற்றி லுளதாகு கின்ற பால். கண் என்பதும் முலைக்காம்பே. 206

ஆதி நூலும வனைத்துல குங்கெடு
நீதி யன்றிவ ணீசெல்வ தென்னவே
காதி போரிய கண்களைக் காதுபோய்ச்
சோதி வார்குழை தொட்டு மறிக்கவே.

இ - ள். ஆதியாகிய வேத சாஸ்திரங்களும், எல்லாவுலகங்களும் கெடுவன வாகும். ஆகையால், இங்கே நீ செல்லுதல் நியாயமல்லவெனத் தம்மை வென்று நீளுவனவான கண்களைக், காதுகளான ஒளியைக்கொண்டு தொங்குவன வாகிய குழைகளைக்கொண்டு தடுக்கவும் எ - று.

ஒருவரைத் தடுத்தல் கையாலேதொட்டல் செய்வதாகலாலே குழை தொட்டென்றார்.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் குளகம். 207

காவென் றெண்ணுங் கரத்தரிச் சந்திர
வாவென் றெண்ணரு மன்னரை யப்புறம்
போவென் றெண்ணிப் புகல்கின்ற போலவே
தாவு சோதிக் கலாபந் தழங்கவே.

இ - ள். கற்பகத்தருவேயென்று மதிக்கலான கையையுடைய அரிச் சந்திரமகாராஜனே! வாக்கடவீரென்றும், எண்ணுதற்கரிதான அரசர்களை யெல்லாம் அப்பாலே தூரப்போங்களென்றும் ஆலோசித்துச் சொல்லுகின்றமை போலத், தாவுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட கலாபமென்கிற அரைநூன்மாலை ஒலிக்கவும் எ - று. 208

கைத்த லத்துணை வீசிக் கதிர்மணிப்
பத்தி பின்னுமுன் னுஞ்சென்று பாயவே
யெய்த்த நுண்ணிடை யிற்றிடு மென்றுமேன்
மொய்த்த வண்டு கலந்து முழங்கவே.

இ - ள். கைகளிரண்டையும் வீசிக்கொண்டு வருகிறபோது, ஒலியை யுடைய இரத்தினவரிசைகள் பின்னாலு முன்னாலுஞ் சென்று காந்திவீசவும், இளைத்த நுண்ணியதான இடையானது ஒடிந்துபோமென்று மேலே மொய்த் திருக்கிற வண்டுகள் கலைதலாய் முழங்கவும் எ - று. 209

சென்னி நின்றிரு சீறடி மட்டும்வான்
மின்னி னுலைமைத் தன்னசெம் மேனியைப்
பொன்னி னுன்மணி யாற்புனைத் தேயெழிற்
கன்னி தன்மணக் காவணத் தெய்தினள்.

இ - ள். தலையிலிருந்து இரண்டு சிறிதான கால்களளவும் மேகத்திலுள்ள மின்னலைப்போலே அமைத்துநின்றதுபோலிருக்கிற சிவந்த திருமேனியைப் பொன்னா லும், இரத்தினங்களாலும் மறையச் செய்துகொண்டு அழகுள்ள இளவய துடைய சந்திரவதி தனது கலியாணப்பந்தலுக்குள்ளே வந்தாள் எ - று. 210

பெடைந டத்திருப் பெண்ணர செய்திய
திடையி னின்றவ ரேத்தி யியம்பிடக்
கடையு கத்திற் கடல்கிளர்ந் தாலென
அடைய மன்னவ ராலித் தெழுந்தனர்.

இ - ள். பெட்டையன்னம்போலு நடையையுடைய இலட்சுமிபோன்ற பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதி வந்ததை, நடுவே நிற்கின்ற சிலர் போய்ப் புகழ்ந்துசொல்ல, முடிவான யுகாந்தத்திலே கடல்பொங்கி வந்தாற்போல் இங்கே வந்து கூடுவதாக அரசர்களெல்லோரும் சந்தோஷித்தெழுந்தார்கள் எ - று. 211

தேரி னேறித் திசையெங்க ணும்வரப்
போரின் வீரர்கள் பொம்மென் றதிர்ந்தெழு
மூரி வீரமு ரசமுங் காளமும்
பேரி யுஞ்சங்கும் பீலியு மார்த்தவே.

இ - ள். யுத்தத்துக்குத் தக்க வீரர்களெல்லாம் இரதங்களிலே யேறிக்கொண்டு நான்கு திசைகளிலும் பரவிவர, அப்போது பொம்மென்று அதிர்ந்து வருவனவான பெரிய வீரமுரசங்களும், எக்காளங்களும், பேரிகைகளும், சங்குகளும் மற்றுமுள்ள வாத்தியங்களும் ஒலிக்கலாயின எ - று.

பொம்மென்பது - ஒலிக்குறிப்பு. 212

தாள மத்தளந் தண்டிகை யாழ்தெரு
நீள மட்டு நிறைந்தன சக்கர
வாள மட்டு மலிந்தன தூளண்ட
கோள மட்டுங் கொடித்திர ளூற்றவே.

இ - ள். கைத்தாளங்கள், மத்தளங்கள், வீணைதண்டங்கள், இராகம் பாடுகின்ற தம்பூருகள் இவைகளெல்லாம் தெரு எவ்வளவு நீளமுள்ளதோ அவ்வளவும் நிறைதலாயின. (அதனாலெழுந்த) செம்மண்தூளிகள் சக்கரவாளகிரிவரையிலும் போயின. அண்டகோளவரையிலும் கொடிக்கூட்டங்கள் சென்றன எ - று.()

பாரி னின்று பரந்தெழுந் தண்டர்தம்
ஊரி னோடி யுயர்ந்த பெருந்துகள்
காரி னுண்டுளிக் கண்மறைந் தெண்டிசை
மூரி யானை மதத்துளை மூடிற்றே.

இ - ள். பூமியிலிருந்து பரவிச்சென்று தேவர்களுடைய ஊரளவிலும் போய் அதற்குமேலு முயர்ந்துபோன மண்தூளிகளாலே, மேகத்தின் சிறிதான மழைக்கண்க ளடைபட்டு எட்டுத்திக்கிலு நிற்கிற யானைகளினுடைய மதத் துவாரங்களு மடைபட்டன எ - று.

எண்டிசை யானைகளாவன:—கிழக்காதிமுறையே ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்ரதீபம் இவையே யட்டதிக் கயங்களாம். இவற்றிற்குமுறையே பிடியானைகளாவன:—அப்பிரமை, கபிலை, பிங்களை, அனுபமை, தாமிரபருணி, சுதந்தி, அஞ்சனை, அஞ்சனவதி என்ப. 214

யானை யும்பரி மாவு மிரதமுந்
தேனை வென்ற திருமொழி மாதரு
மேனை நின்ற விருபிறப் பாளருஞ்
சேனை யுந்திசை தோறுஞ் செறிந்தவே.

இ - ள். யானைகளும், குதிரைகளும், இரதங்களும், தேனின் இரசத்தை வெல்லுவதான அழகிய வசனங்களையுடைய பெண்களும், மற்றுமுள்ள பிராமணர்களும் சேனைகளும்கூடித் திக்குகளெல்லாம் நெருங்கின எ - று. 215

இமக்கு டங்க ளிரண்டு தனமெனச்
சுமக்கு மென்கொடி சூட்டுஞ் சுயம்வர
மெமக்கெ மக்கென வெண்ணி வருமவர்
தமக்குப் பின்னரிச் சந்திரன் றேன்றினன்.

இ - ள். குளிர்ந்த நீர்க்குடங்களை இரண்டு கொங்கைகளென்று சுமப்பதான மிருதுவாகிய கொடிபோன்ற சந்திரவதி சூட்டுவதான சுயம்வரமானது எனக்குண்டு எனக்குண்டென்று நினைத்து வருகிற அரசர்களுக்கெல்லாம் பின்னே அரிச்சந்திரமகாராஜன் வந்தான் எ - று. 216

அன்ன காலையி னங்கைக ணீட்டியே
கன்னன் மாமொழிக் காரிகை தோழிமார்
மன்னர் நாமமு நாடும் வழிகளு
மின்ன தின்ன தெனவெடுத் தோதுவார்.

இ - ள். அந்தச் சமயத்திலே, அழகிய கைகளை நீட்டிக் கரும்பின் இரசம் போலும் பெருமை பொருந்திய சந்திரவதியின் தோழிமார்கள், வந்திருக்கிற அரசர்கள் பெயரும், நாடுகளும், குலமுறைகளும் இன்ன இன்னபடியென்றெடுத்துச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று. 217

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அதிபார தனபார வதிரூப மலர்மானை யனையா யிவ
னதிபாய வுயர்போதி னறைபாய நிறையாத சிறைவா வியில்
மதியாமல் வலைபீறி வெடிபோன பருவாளை வளைபூக மேற்
குதிபாய மடல்கீறி விழுதேறல் கரைசாடு குடநா டனே.

இ - ள். அதிக கனங்கொண்ட தனபாரங்களையும் மிக்க அழகையுமுடைய லட்சுமிதேவியை ஒப்பான சந்திரவதியே! இங்கேயிருக்கின்ற அரசன், ஆறு பெருகிப்பாய அதனாலே மேலேயுயர்கிற மலரிலுள்ள தேனொழுகுவதனாலே முழுதும் நிரம்புதலாடுகின்ற கட்டுக்குளங்களிலே சட்டைபண்ணாமல் வலையைக் கிழித்துத் துள்ளிப்போன பருத்த வாளை மீனானது, வளைவான குலைகளையுடைய கமுகமரத்தின்மேலே குதிக்க, அதன் மடலானது கிழிந்து விழுகிற தேன் பெருக்கானது குளக்கரையை யுடைப்பதான குடநாடனாகிய சேரன் எ - று. 218

இருணாறு நஞ்சொத்த விழியாய்து வண்டெய்த்த விடையா யிவன்
சுருணாக பந்தத்தி னியல்பாம ருஞ்சித்ர தொடியே வியே
முரணார மன்றிட்ட மகவாமெனெ டுங்கொற்ற முடிசா டினேன்
சரணார விந்தத்து மகராலயந் துற்ற தமிழ்மா றனே,

இ - ள். இருள் தோன்றுவதான விடத்துக்கொப்பாகிய கண்களை யுடையவளே! துவண்டு இளைத்திருக்கிற இடையையுடையவளே! இந்த அரசன் சுருண்டு பாம்பு மண்டலித்திருக்கின்றதுபோல்வதாய் மருவுகின்ற அதிசயத்தை யுடையதான (சிவன் கொடுத்திருந்த) வளையைவிட்டுத் தனது வலிமைதோன்ற முன்னொருகால் எதிர்த்த இந்திரனுடைய நெடிதாகிய வெற்றிகொண்ட திருமுடியை உடைத்தவன்; பின்னுந் தனது பாதாரவிந்தத்திலே வருணன்வந்து வணங்கலான தமிழ்ப்பாண்டியன் எ - று.

219

மலிவாச மலர்பூசி யளிபாடு நறையோதி மயிலே யிவ
னொலியேறு திரைமோது முவராழி யுலகேழு முடனு கவே
வலியோர்க ளெளியோரை நலியாம லசையாத மணிவா யிலான்
புலியேறு வடமேரு கிரிமீதி விடுமீளி புனனா டனே.

இ - ள். மிகுந்த பரிமளத்தையுடைய பூம்பராகங்களைப் பூசிக்கொண்டு, வண்டுகள் பாடுவதான மணங்கொண்ட கூந்தலுடன் மயிற்சாயலையுடையவளே! இந்த அரசன் ஒலிமிகுந்த அலைகள் மோதுவதான உப்புக்கடல் சூழ்ந்த உலகங்களேழும் ஒரு பிராகாரமாய் நடக்கவும், வலியவர்கள் எளியவர்களை வருத்தப்படுத்தாமல் அசையாத ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிற வாயிலையுடையவன், தனது புலிக்கொடியான தேறியிருக்கிறதாக வடமேருகிரிமேலே எழுதின இடியையொத்த சிங்கம்போலும் வீரத்தன்மையையுடைய புனனாடனாகிய வேந்தன் எ - று.

220

விடமேவு கடல்போலு மடனீடு கணைபோலும் விழிமா தராய்
வடமேரு கிரிபோலு முயர்தேரி னிடையேறி வருகோ மகன்
நடமாடு மடமாதர் தனபார நிகரான தடவா யிலார்
குடகேறி வளையார மணியீனு மணிமேவு குருநா டனே.

இ - ள். நஞ்சுபொருந்திய கடலைப்போலவும், வெற்றிமிகுந்த அம்பைப் போலவும் கண்களையுடைய பெண்ணே! வடக்கேயிருக்கிற மேருமலையைப் போல்வதான உயர்ந்த தேரின்மேலேறிவருகின்ற இந்த அரசன், குளத்திலே நீராடுதலையுடைய யௌவன பருவத்தைக்கொண்ட பெண்களுடைய தனபாரங்களை யொப்பான பெருமையுடனே நீர் முகக்கிற வழியையுங்கொண்ட குடத்திலே, சங்கானது சேர்ந்து முத்துமணிகளைப் பெறுவதான அழகு பொருந்திய குருநாட்டினன் எ - று.

221

முருகோடு புழுகோடு பணியோடு பிரியாத முலையா யிவன்
பொருகோடு கொடுவாச மலர்சாடி யிளமேதி புனல்பா யவே
ஒருகோடி கயலோட வொருகோடி யளியோட வொருகோடி வெண்
குருகோட வொருகோடி சினவாளை கரையேறு குருதே சனே.

இ - ள். பரிமளமும் புனுகும் ஆபரணங்களும் நீங்காதிருக்கின்ற தனங்களை யுடையவளே! இந்த அரசன், சண்டைசெய்கின்ற கொம்பினாலே பரிமளத்தை

யுடைய தாமரைமலர் முதலானவற்றைச் சிதைத்து இளமையான எருமைகள் நீரிலே குதிக்க, அதனாலே ஒருகோடி மீன்களோடவும், ஒருகோடி வண்டுக ளோடவும், ஒருகோடி வெள்ளைக் குருகுகளோடவும், ஒருகோடி கோபத்தை யுடைய வாளைமீன்கள் கரைமேலே பாய்வதான குருநாட்டினர் எ - று. 222

முயறாவி யணுகாது வியர்தாவு மதிபோலு முகமா தராய்
புயறாவு முயர்தேரி னிடையேறி வருமாலை புனைமார் பினான்
கயறாவு நறுநீல முகைபீறி மடையூடு கமழ்தே றல்போய்
வயறாழ வயலூடு வளர்சாலி கதிர்தாழு மகதே சனே.

இ - ள். முயலானது தாவுதலாய்ச் சேராமல் வெயர்வையைக்கொண்ட சந்திரன்போல்வதான முகத்தையுடைய பெண்ணே! மேகந்தவழுதலாக உயர்ந்த தேரின்மேலேறி வருகின்ற மாலையணிந்த மார்பையுடைய இந்த அரசன் கெண்டைமீன் துள்ளிவிழ, அதனாலே, நல்ல நீலமலரி னரும்புடைந்து மடை வழியே பரிமளித்தலையுடைய தேனானது சென்று வயலிலேபாய, அதனாலே அந்த வயலினிடத்துள்ளதாய் வளர்கிற நெற்கள் கதிர்விடுவதான மகதநாட்டி னன் எ - று. 223

முளையேறு வண்கிரண விருதோ ளுறுங்குதலை மொழிமா தரா
யுளையேறு திண்புரவி கரிசூழ விங்குவரு முயர்தே ரினான்
றளையேறு கின்றவய றனிலேயெ ழுங்கமல தளமீ திலே
வளையீனு மொண்டரள மதிபோலெ ழுங்கவுட வளநா டனே.

இ - ள். மூங்கில்போல் நீண்டு அழகிதான ஒளியையுடைய இரண்டு தோள்களைக்கொண்ட நல்ல மழலைச்சொற்போலும் மொழிகளையுடைய பெண்ணே! புறமயிர்கள் நீண்டு வலிமைக்கொண்ட குதிரைகளும் யானைகளுஞ் சூழ இங்கே வருவதான உயர்ந்த தேரையுடைய இவ்வரசன், பாதச்சிலம்புக ளொலிக்கின்ற பெண்களுடைய வயலிலே முளைப்பதான செழித்த தாமரை யிதழிலே சங்குகள் பெறுவதான அழகிய முத்துகள் சந்திரனைப்போல் விளங்கு கின்ற கவுடவள நாட்டினன் எ - று. 224

அரிசிந்து விழியாயி லணிதேரின் மிசையேறி யடைகோ மகன்
விரிசிந்து வினையுண்ட வொருசிந்து முனிதங்கு கிரிசிந் துகால்
பொறிசிந்த வலர்புன்கு பொருள்சிந்த வலர்கொன்றை பொரிவண்
வரிசிந்த மகரந்த மலர்சிந்த வருசிந்து வளநாடனே. [டினம்

இ - ள். செவ்வரிகள் சிதறிய கண்களை யுடையவளே! இந்த அழகான தேரின்மேலேறிவந்த அரசன், விரிவான கடலை யுண்ட ஒரு குருமுனியான அகத்தியர் தங்குகின்ற பொதியமலை பெற்றுவிடுகிற தென்றற்காற்றினாலே அலர்ந்த புன்கு மரங்கள் பொரிபோல் மலரைச் சிந்தவும், அலர்ந்த கொன்றை மரங்கள் பொன்னைப்போல் மலரைச் சிந்தவும், புள்ளிகளையுடைய வண்டுக்கூட் டங்கள் பாட்டுகளைச் சிந்தவும், மகரந்தங்களான தேனை மற்றை மலர்கள் சிந்தவும் வருவதான சிந்துவென்னு நதியையுடைய சிந்துவள நாட்டினன் எ - று. 225

சுரரங்க மிகநொந்து கடைகின்ற தினம்வந்த சுதையென் சொலாய்
நரரங்க மலைகொண்டு சதுரங்க விரிசிந்து நடுமிந்த மால்
பரரங்க மிகவென்று வினைகொண்டு சிலைகொண்டு படை வந்தநாள்
வரரங்க தார்கொன்ற மதனங்க முகுமங்க வளநா டனே.

இ - ள். தேவர்கள் தங்களுடைய உடம்பு மிகவு நொந்து கடைகின்ற நாளிலே உண்டான அமுதமே என்னும்படியான சொற்களை யுடையவளே! மனிதருடைய தேகமாகிய மலையைக்கொண்டு சதுரங்கமாக விரிகின்ற கடலி லோடுவதான இந்தத் திருமால்போன்ற அரசன், அன்னியர்களுடைய உடல் மிகவு மழித்து, அந்தச் செய்கையைக்கொண்டு கரும்பு வில்லுடனே அம்புகளுங் கொண்டு தன்னிடத்து வந்தகாலத்தில் சிரேஷ்டரான பிரம்ம விஷ்ணுக்க ளுடைய எலும்புகளைத் தரித்த சிவனானவ ரெரித்த மன்மதனுடைய உடல் பொடியாகச் சிந்தின அங்கவள நாட்டினன் எ - று. 226

தேஞ்சாலு மிருகுன்று களையெஞ்சு மிடையஞ்சு திருவே யிவ
னீஞ்சாலு மிரவாலு மிறலான திடைபீறி யிழிதே றலும்
காய்ஞ்சாலு கதிர்சாட மாஞ்சோலை யிடைசோர்பு கனியூ றலும்
பாய்ஞ்சாலை வயலூறு பூஞ்சாலி விளைவேறு பாஞ்சா லனே.

இ - ள். மாலையினின்றுந் தேனொழுகுவதா யமைந்த இரண்டு தனங்க ளாகிய மாலைகளைத் தாங்கமாட்டாமல் குறைவுபடுவதாய் இடையஞ்சுவதான லட்சுமிக்கொப்பானவளே! இந்த அரசன், ஈஞ்சு முள்ளாலும் இறால் மீன்களா லும் தேன்கூடானது நடுவே கிழிந்து வழிகிற தேனும், பழுத்தசைகிற சோளக்கதிர் மோத அதனாலே மாந்தோப்பிலே அந்த மாங்கனி நைந்து அக் கனியினின்று மொழுகின்ற தேனும் பாய்ந்து ஆலைக்கரும்புசாறு பெருகுகின்ற வயலுள்ள அழகிய நெற்களின் விளைவு முதிர்தலான பாஞ்சால நாட்டினன் எ-று.

ஈஞ்சு - ஈந்து, இறல் - இறாலின் விகாரம். 227

தேம்போதி னீர்ந்தாது பூம்பாளை நீங்காத தேங்கோ தையாய்
கூம்போடி வான்றோயு மான்றேறி வீண்டாசை கூர்ந்தே றினோன்
றாம்போடு கூன்கோடு வார்ந்தோடி யீன்றேறி தோய்ந் தேறவே
காம்போடு சேம்போடு சேர்ந்தார மார்ந்தோடு காந்தாரனே.

இ - ள். தேனையுடைய மலர்களில் பாகங்களுள்ளதாய்க் கூந்தற்பனையி னது பாளைபோல் நீண்டுள்ளதாய்ப் பரிமளம் விலகாத கூந்தலை யுடையவளே! சிகரமானது நீண்டு ஆகாயத்தை யளாவுவதான குதிரை கட்டின தேர்மேலே இங்கே ஆசைமிகுந் தேறிவந்த இவ்வரசன், மதகின்வழியே ஓடுகின்ற கூனிய சங்கானது அந்த மதகினீருடனே நீண்டோடிப்பெற்று மீண்டும் குளத்திலே போய்க் கூடுதலாக, காம்புடனே நீளுவதான நீர்ச்சேம்புடன் மோதி அச் சங்கு பெற்ற முத்துகள் நீரிலே நிறைதலாய் நீரோடு செல்வதான காந்தார நாட்டி னன் எ - று. 228

அடர்ந்தோடி நெஞ்சங்க வர்ந்தேவ ருங்கண்ண ணங்கே யிவன்
றடந்தோறு மங்கங்கு மூன்றான ருந்துஞ்ச யங்கூர்க ராத்
தொடர்ந்தோட வெங்குங்க லந்தோடி யஞ்சுஞ்ச ணங்காழி நீர்
கடந்தோடி யென்றுங்க ரும்பூடு றங்குங்க லிங்கே சனே.

இ - ள். நெருங்கி நீண்டு புருஷர்களுடைய மனதைக் கிரகித்துக்கொண்டு வருவனவான கண்களையுடைய பெண்ணே! இந்த அரசன் குளங்களிலெல்லாம் அங்கங்கே அலைந்து மீன் புலாலை எண்ணுகின்ற வலிமையால், மிருவதான முதலையானது பின்றொடர்ந்து செல்ல, (அதனால்) எவ்விடத்தும் நில்லாமல் ஓடிப் பயப்படுவதான நீர் நாயானது அந்த ஆழமுள்ளதான குளத்து நீரை விட்டுப்போய் எப்போதும் கரும்புத்தூரிமேல் தூங்குவதான கலிங்க நாட்டினன் எ - று. 229

இகழ்ந்திடும தன்புவிபு ரந்திடவ ளர்ந்தெழுமி ளங்கொடி யிவ
னிகழ்ந்தவர விந்தமணி தண்கழனி யெங்கணுநி றைந்துநி ரவப்
புகழ்ந்தகட வின்கனவி ரும்பனகு ளம்பிடைபு தைந்து முனையி
னகழ்ந்துழுத டங்கொழுநெ டுந்தலைம டிந்திடும வந்திய ரசே.

இ - ள். (துறவிகள்) இகழ்வதையுடைய மன்மதன் உலகத்தையாளும்படி வளர்ந்தெழுவதான இளமையான கொடிபோல்பவளே! இந்த அரசன், நீரிலே சஞ்சரித்துள்ள தாமரை முத்துகள் குளிர்ந்த வயல்களெங்கு நிறைதலாய்ப் பரவ அந்த முத்துகள் புகழத்தகுந்திருக்கின்ற எருமைக்கடாவினுடைய கனமான இரும்புபோன்ற குளம்பிலே, அழுத்துதலாயுதிர்ந்து பின்பு தனது கூர்மையினலே, கிழித்து நிலத்திலே செல்லுவதான பெரிதாகிய கொழுவினுடைய நீண்ட நுனியினலே உடைந்துபோவதான அவந்தி நாட்டினன் எ-று.

புத்தமுத மொத்தமொழி வெற்பைநிக ரொத்ததன பொற்றொடி யிவ
சுத்தநிபு ணக்குசலர் சொற்கரிவ ழுக்கரிய சுத்தநெ றியான் [ன்
முத்தணி நகைச்சியர்த னத்திடைதி மிர்த்தெதிர் முழுக்க லவையில்
மத்தகர டக்கரிவ ழுக்குறுதெ ருச்செறிபு மத்திரர் பிரான்.

இ - ள். புதிதான அமுர்தத்தை ஒப்பான வசனமும், மலைகளை நிகர்வதற்குச் சரியான கொங்கைகளையுமுடைய பொன்வளைய லணிந்தவளே! இந்த அரசன், பரிசுத்தமான கலைவல்லவர்களான பெரியோர்கள் சொல்லுக்குத் தன்னறிவு வழுவுதலில்லாத நல்ல நீதியை யுடையவன். முத்துப்போலும் அழகிதான பல் வரிசையையுடைய பெண்கள் கொங்கைகளினின்றும் வழிந்தொழுகுவதான மணமிகுந்த கலவைச் சந்தனச்சேற்றிலே மதச்சுவடுகொண்ட யானைகள் வழுக்கி விழுவதான வீதிகள் நெருங்கின பத்திரநிதசாதிபதி எ - று. 231

கருமச்ச மனையொத்த கொலைவைத்த விழிபெற்ற கரிமா தராய்
பெருமச்ச மருமிக்க விரதத்தி னிடையுற்ற பெருமா னிவ
னிருமச்ச நயனத்தர் முலைமுத்தில் விழுமச்ச விடையிற் றென
வருமச்ச மலர்தற்ப மனமச்ச முறுமச்ச வளநா டனே,

இ - ள். புண்ணிய பாவங்களை விசாரிக்குந் தொழிலையுடைய யாவரு மகிழத்தக்க அழகை யுடையவளே! பெரிய மச்சுவீடுபோ லிருப்பதான உயர்ந்த தேரின்மேல்வந்த பெருமையுள்ளவனான இந்த அரசன், இரண்டு கெண்டை மீன் போலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் கொங்கைகளி லணிந்த முத்துமாலைகளின் கனத்தாலே துவண்டு விழுவதாகிய இலேசான இடையானது இத்தன்மையதென்று வருகின்ற பயம்போலவே, விரிவான படுக்கையிலும் புருஷர்கள் மனதிலே பயங்கொள்ளுவதான மச்சவள நாட்டினன் எ - று.

பெருமச்சு - பெரியமச்சு. 232

கடாஅக மொருகோடி வயவாசி பலகோடி கடல்போ லவே
வுடனாக வரமேக வளவாய வொருதேரி னூருகோ மகன்
விடநாக மடல்பூக விரிபாளை யெனநாணி வெளிமேய் கிலா
மடநாக மிசைதோகை மயிலேறி மலரூடு மறைகேக யன்.

இ - ள். மதத்தினையுடைய யானைக ளொருகோடியும், வெற்றி பொருந்திய குதிரைகள் பல கோடிகளும், கடலைப்போல் தன் கூடவே வர, மேகமண்டலத்தினளவு முயர்வாகிய ஒரு தேரின்மேலே வருகின்ற இவ்வரசன், மடலையுடைய கமுகமரத்திலே விரிகின்ற பாளையை; விஷத்தினையுடைய பாம்பென்றெண்ணி வெட்கங்கொண்டு வெளியே மேய்கிறதற்கு வாராதிருக்கிற அறிவற்ற சர்ப்பத்தை, உண்ணுகின்ற கலாபமயிலானது, அந்தக் கமுகமரத்தின்மேலேறி, அதன் பாளையிலுள்ள பூவிலே மறைவதான கேகயநாட்டினன் எ - று.

சர்ப்பத்தின் படம்போல விரிகின்ற கமுகின்பாளை, தன்னினுமிக்கிருத்தலைக் கண்ட சர்ப்பம் வெட்கங்கொண்டு வெளியே வாராதிருக்கிற கேகயநாடென்பது பொருள். 233

வாடிவிழு நூலுமிரு மால்வரையு நேரிடையு மாமுலை யுமாச்
சூடிமிக வானிழிய ஞாலம்விளை யாடிவரு தோகை மயிலே
வாடிநிழல் போலுனுள மேவியணி தேர்மிசையு மாகி வருவோ
னூடியற நாளுமுயர் கோசலம தானகுல நாடனிவனே.

இ - ள். துவண்டு விழுகின்ற நூலையும், இரண்டு பெரிய மலைகளையுமொப்பான இடையும், பெரிய தனங்களுமாகக் கொண்டு, மிகவு மேகங்க ளிறங்க உலகிலே விளையாடிக்கொண்டு திரிகிற தோகைமயில் போன்றவளே! கண்ணாடி நிழலைப்போல உன் மனத்திலே குடிகொண்டு அழகிய தேரின்மேலுந் தோன்ற வருகிற இவ்வரசன், தேடித்தேடித் தருமமே தினந்தினமும் வளர்வதா யிருக்கிற கோசலமென்கிற சிரேஷ்டமான நாட்டை யுடையவன் எ - று. 234

கலி விருத்தம்

மந்தர மனையதோள் வள்ளல் பேர்சொலச்
சுந்தரத் தோகைமார் தோளைத் தாழ்த்தியச்
சந்திர வதியரிச் சந்திரன் றனைக்
கந்தர நீட்டியுட் கருத்து நோக்கினாள்.

இ - ள். மந்தரமலைக்கொப்பான தோள்களைக் கொண்ட பிரபுவான அரிச்சந்திரனுடைய பேரைச் சொல்லும்போது அச் சந்திரவதியானவள், அவ்வாறு சொன்ன அழகான பெண்களுடைய தோள்களைத் தாழச்செய்து, அரிச்சந்திர மகாராஜனைத் தன் கழுத்தைத் நீட்டிப் பார்த்து அவனுள்ளக் கருத்தையும் எண்ணினாள் எ - று. 235

அங்கைவேன் மன்னனு மாசை மீக்கொள
மங்கைதன் பங்கய வதன நோக்கினான்
செங்கயற் கண்ணினா டிருக்க ழுத்தினில்
மங்கல நாணுறீஇ வயங்கக் கண்டனன்.

இ - ள். அழகிய கையிலே வேலையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜனும் தனக்கு ஆசை மேன்மேலாக, சந்திரவதியினுடைய தாமரை மலர்போலு முகத்தைப் பார்த்தான். சிவந்த கயல்போலுங் கண்களையுடைய சந்திரவதியின் அழகிதான கழுத்திலே திருமங்கிலிய சூத்திரம் பொருந்தி விளங்க அதையுங் கண்டான் எ - று. 236

கன்னியென் றெண்ணினங் கன்னி யோவலண்
முன்னரே மங்கலம் பூண்டி மொய்குழ
லின்னமு மொருவருக் கெய்து மோவெனு
மன்னவன் மாதுலற் குரைவ ழங்கினான்.

இ - ள். இவள் விவாகமாகாத பெண்ணென்று நினைத்திருந்தோம்; அப்படியின்றி, முன்னேதானே மாங்கிலியம் சூட்டப்பட்ட பெண்ணாயிருக்கிறாள். இன்னமும் ஒரு புருஷனுக்குப் பாத்தியப்படத் தகுமோ? என்றரிச்சந்திரமகாராஜன் (தன்னுட் சிந்தித்து) மாமனான சந்திரதயவாசனைப் பார்த்துச் சில சொற்கள் சொன்னான் எ - று

மொய்குழல் - நெருங்கின கூந்தலாள். 237

பொறுத்துமுன் மங்கலம் பூண்ட பேதையை
மறுத்திரண் டாவது மணமு டிப்பரோ
சிறுத்தவர் செய்தொழி றிரைவ ரைப்பிதி
னிறுத்தினீர் நீரெனு நெடிது கூறினான்.

இ - ள். முன்னே ஒருவன் விவாகஞ்செய்துகொண்டபோது, தரித்த மங்கிலியத்தை இன்னமும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணை, அதை நீக்கி இரண்டாவது கல்யாணம் ஒருவர் செய்துகொள்ளுவரோ? சிறிய ஜாதியார் இப்படிச்செய்துகொள்ளுகிறது உண்டு; கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே இச் செய்கையை நீங்களும் செய்வதாகச் சுயம்வரம் நாட்டினீர்களென்று அதிக விவகாரங்களைச் சொன்னான் எ - று. 238

வள்ளலீ துரைத்தது மதித யன்றன
துள்ளம்விட் டோங்கிய வுவகையம் பெரு

வெள்ளமுள் ளடக்கியே வேந்தர்கா ளிவன்
கள்ளமோ மெய்ம்மையோ கட்டு ரைத்ததே.

இ - ள். இவ்வாறு பிரபுவான அரிச்சந்திரன் சொன்னபோது, சந்திரதய ராஜன் தனது மனத்தினின்றும் பொங்குகின்ற சந்தோஷமாகிய பெரிய வெள்ளத்தை உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, அரசர்களே! இம்மன்னன் சொன்னது திருட்டுத்தனமோ அல்லது உண்மைதானோ எ - று. 239

தையலாள் கருத்தினிற் றாலி யுண்டெனிற்
கையினாற் கண்ணுறக் காட்டு நீரெனச்
செய்யகை யறைந்தணி மூக்கிற் சேர்த்தியிவ்
வையனும் பொய்யனென் றரசர் கூறினார்.

இ - ள். சந்திரதயவரசன் (அரசர்களை நோக்கி) இந்தப் பெண்ணினுடைய கழுத்திலே தாலியிருக்குமானால், உங்கள் கையாலாவது கண்ணாலாவது நீங்களே காட்டுங்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட அரசர்கள் தங்கள் சிவந்த கைகளைத் தட்டி அதிசயித்து, அழகிய மூக்கிலே விரல்வைத்து இந்த மகாப்பிரபுவான அரிச்சந்திரன் பொய்யனாயிருக்கிறான் என்றார்கள் எ - று. 240

மண்டல வேந்தனெம் மடந்தை மங்கலங்
கண்டது நீங்கடாங் கண்டி லாததுந்
திண்டிற லீரொரு தேவ ராசிய
முண்டென மதிதய னுரைப்ப தாயினான்.

இ - ள். மிகுந்த சாமர்த்தியத்தையுடைய அரசர்களே! இந்தப் பூமண்டலத்தையாளுகின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜன் எங்கள் பெண்ணின் கழுத்திலே தாலியிருக்கக் கண்டதற்கும், நீங்களெல்லாருங் காணாதிருக்கிறதற்கும் ஒரு தேவ ரகசியமுண்டென்று சந்திரதயராஜன் சொல்லுகிறான் எ - று. 241

அண்டர்நா யகன்வர மளித்த நாளையில்
வண்டணி குழலியோ டுதித்த மங்கலம்
கண்டவர் பதியிவட் கென்ற கட்டுரை
உண்டஃ தன்றிவே றுண்டு கேட்டிரால்.

இ - ள். தெய்வநாயகனான சிவபெருமான் எனக்கு வரங்கொடுத்த காலத்திலே, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய இந்தச் சந்திரவதியுடனே பிறந்த திரு மங்கிலியத்தைக் கண்டவனே இவளுக்கு நாயகனென்று சொன்ன உறுதிவார்த்தையுண்டு. அதுவன்றி, வேறேயு மொன்றுண்டு கேளுங்கள் எ-று.

மஞ்சனச் சடையினான் வரத்தில் வந்தநாள்
கஞ்சன நீழலிற் காண்ப தன்றியே
அஞ்சனக் கண்ணிக்கு மங்கைக் கெய்திடா
தெஞ்சலில் யாவரு மியானுங் கண்டிலேம்.

இ - ள். கங்காஜலாபிஷேகத்தைக் கொண்ட சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனானவர் கொடுத்தவரத்தினாலே, இவள் பிறந்தநாள்முதல் கண்ணாடி நிழலிலே இவள் மங்கிலியத்தை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறதேயல்லது, மைபிட்ட கண்களையுடைய அச்சந்திரவதிக்கும். அவளுடைய அழகிதான கைக்குந் தொட அகப்படாது. குறைவில்லாமல் எங்கள் வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் நானும் நாளதுவரையில் பார்த்ததில்லை எ - று. 243

மேற்படி வேறு

என்றலும் வல்லிமு னெண்ணிய நாம
மொன்றல துள்ளுற வுன்னல ளாகிச்
சென்றவன் மார்பிது சேர்கென வுன்னு
மன்றலர் மாலையை வானி லெறிந்தாள்.

இ - ள். என்று சொல்லும்போது, சந்திரவதியானவள் தான் முன்னே நினைத்த அரிச்சந்திரனுடைய பெயரொன்றையல்லது வேறேயொரு பெயரையும் தன்மனத்தில் நினையாதவளாய், இந்த மாலைபோய் அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய மார்பிலே விழக்கடவதென்று நினைத்து, மணம் விரிக்கின்ற பூமாலையை ஆகாயத்திலே எறிந்தாள் எ - று. 244

வார்பயில் பூண்முலை மாலையு நெஞ்சும்
பார்பயின் மன்னவர் பற்பலர் கண்ணுந்
தார்பயில்வே லரிச் சந்திர னென்பான்
மார்பி லணைந்து மலர்ந்தன மன்றே.

இ - ள். இரவிக்கைபொருந்தின ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களையுடைய சந்திரவதி எறிந்தமாலையும், அவள் மனமும், அந்தச் சபையிலேயிருக்கிற அரசர்கள் பலபலபேர்களுடைய கண்களும், மாலைபொருந்தின வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய மார்பிலேகூடி விகசிக்கலாயின எ - று. 245

வஞ்சி வழங்கிய மாலைய ணிந்தோன்
செஞ்சுட ரின்முக நின்றொளி செய்ய
வெஞ்சுடர் முன்சசி யாமென மிக்கோர்
கஞ்சமு கங்கள் கரிந்தன வன்றே.

இ - ள். அப்படிச் சந்திரவதி எறிந்த மாலையை யணிந்துகொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய முகமானது சிவந்த சூரியனைப்போல நிலைகொண்டு விளங்க, அப்படிப்பட்ட வெப்பத்தையுடைய சூரியனுக்கு முன்னே சந்திரன் போல அங்கு மிருந்துள்ள அரசர்களுடைய தாமரை மலர்போன்ற முகங்கள் வாடி ஒளி மழுங்கின எ - று. 246

மாதர்க ளார்த்தனர், வானவ ரார்த்தார்
கீதர்க ளார்த்தனர் கேளிரு மார்த்தார்

சூதர்க ளார்த்தனர் துறவரு மார்த்தார்
வேதர்க ளார்த்தனர் வேலை யடங்க.

இ - ள். அப்போது கடலோசை யடங்கும்படி பெண்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், கீதங்கள் பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், சந்திரவதியினுடைய உறவினரெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், துறவினராகிய முனிவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், வேதப் பிராமணர்களும் ஆரவாரித்தார்கள் எ - று.

247

நல்லிய னூலறி நாவலர் பாடப்
பல்லிய மும்பல பாடலு மார்ப்ப
வல்லிம லர்த்தொடை மாலை யணிந்த
வல்லியு மன்னனு மாளிகை புக்கார்.

இ - ள். நல்ல இலக்கிய விலக்கண நூல்களை யுணர்ந்த வித்துவான்கள் பாடவும், பல வாத்தியங்களும் பலவகைப் பாடல்களு முழங்கவும், அக் விதழ்களையுடைய பூமாலையைச் சூட்டின சந்திரவதியும், சூடிக்கொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனும் படுக்கை வீட்டுக்குள்ளே போனார்கள் எ - று.

248

மின்னிய தாம விளக்கொரு கோடி
கன்னியர் வந்து கலத்தொ டெடுப்ப
மன்னிய மாமணி மஞ்ச மணைந்தே
பொன்னின் முலைக்கொடி யோடு புணர்ந்தான்.

இ - ள். மின்னுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட ஒருகோடி மாணிக்க விளக்குகளை அதன் பாத்திரத்துடனே பெண்கள்வந்து தாங்கிக்கொண்டு நிற்க, நிலைகொண்ட பெரிதான இரத்தினகசிதமான கட்டில் மெத்தைமேலே போய் பொன்போலுந் தேமல் படர்ந்த முலைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே (அரிச்சந்திரன்) கூடினன் எ - று.

249

ஆரம கிற்புகை காசறை நீர்கர்ப்
பூரந ரந்தம ணிந்து மலர்த்திப்
பாரத னத்தினி லிட்ட பராகஞ்
சோரவ ணிந்தெறி சுண்ணமெ றிந்து.

இ - ள். சந்தனச்சேறு, அகிற்புகை, கஸ்தூரி, பனிநீர், பச்சைக் கர்ப்பூரம், சவ்வாது ஆகிய இவைகளெல்லாம் அணிந்து உலரச்செய்து கொண்டு, கனமான தனங்களிலே அணிந்த கந்தப்பொடிக ளுதிரப்பூசி வீசி விளையாடுகின்ற பொன்னிறப் பொடிகளை ஒருவர்மே லொருவர் வீசி விளையாடி எ - று.

காசறை - மயிர்ச்சாந்துமாம்.

250

மல்லிகை சண்பக மாதவி புன்னை
முல்லைகு ராமகிழ் முண்டக நீல

மல்லிகி றைந்தமெ வந்திமெ ருந்தி
புல்லிதழ் வாசம ணைந்துபு னைந்தார்.

இ - ள். மல்லிகைப்பூ, சண்பகப்பூ, குருக்கத்திப்பூ, புன்னைப்பூ, முல்லைப்பூ, குரவம்பூ, மகிழம்பூ, தாமரைப்பூ, நீலப்பூ, அகவிதழ் நிரம்பியுள்ள செவ்வந்திப்பூ ஆகிய இவைகளிலே கூடின இதழ்களின் பரிமளங்களைச் சேர்த்து முடித்துக்கொண்டார்கள் எ - று. 251

அங்கையொ டங்கைய ணைத்துட லொன்றக்
கொங்கைபு யத்திரள் குன்றில முந்தச்
செங்கயல் சென்றுதி ருக்குழை தாவ
மங்கையு மன்னும கிழ்ந்துபு ணர்ந்தார்.

இ - ள். அழகிய கைகளுடனே கைகளை யணைத்து உடம்பெல்லாம் ஒருமிக்க, கொங்கைகள், தோள்களாகிய திரண்ட மலைகளிலே அழுந்த, சிவந்த கெண்டைமீன்போன்ற கண்கள்போய் அழகிய குண்டலமணிந்த காதுகளிலே பாய, இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் சந்தோஷித்துக் கூடினார்கள் எ - று. 252

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வாசமார் மாலை மன்னவன் முன்னுண் மருவிடா வெகுளியின் மலைந்து, பூசல்வேள் பலகா லெய்தபுண் ணுக்குப் புணர்முலை வேதுகொண் டொற்றி, மாசிலா மணிசெய் சூடகக் காந்தண் மலர்க்கர மகமேற் கட்டி, யாசைநோய் தீர வமுதவா யுதக மளித்தன ளரிவையர் பெருமாள்.

இ - ள். பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதி, மணநிரம்பின மாலையைச் சூடின அரிச்சந்திரமகாராஜன் முன்னே தனைவந்து கூடாத கோபத்தினாலே சண்டை செய்கிற மன்மதன் பலதரமுமெய்த அம்புகள்பட்ட புண்களுக்குத் தனதிரண்டாகிய கொங்கை வெப்பத்தைக் கொண்டு ஒற்றி, குற்றமில்லாத மாணிக்கங்கள் பதித்திருக்கிற கங்கணங்களணிந்த காந்தள் மலர்போலுங் கைகளாலே அவன் மார்புமேலழுந்தக் கட்டியணைத்து அவனுடைய காமவியாதி நீங்கத் தனது அமுதவாயிலுள்ள நீரைக் கொடுத்தாள் எ - று. 253

கண்டகண் வாங்கா திருவரு மதனுற் கலவியும் புலவியும் விளைத்து, முண்டக வதனம் வெயரரும் பிடினு முகிழ்முலை வடமசைந்திடினுங், கொண்டலங் குழலில் வண்டலம் பிடினுங் குறைவிலா நிறையிட ரெய்தி, மண்டலத் தரசன் சிந்தையம் மங்கை மருங்குலி னொருவழித் தன்றே.

இ - ள். ஒருவரையொருவர் பார்த்தகண் பார்வை நீங்காமல், மன்மதனுடைய உபத்திரவத்தினாலே கூடலும் ஊடலுஞ்செய்து, தாமரைமலர் போன்ற முகத்திலே சந்திரவதிக்கு வெயர்வை உண்டானாலும், தாமரை யரும்பு

போன்ற தனங்களிலே முத்துமாலைக ளசைந்தாலும், மேகம்போற் கருநிறத்தா லழகிதான கூந்தலிலே வண்டுகள் முழங்கினாலும் (இடை தாங்கமாட்டாமல் வருந்துமென்று) பூமண்டலத்துக்கெல்லாம் அரசனான அரிச்சந்திரன் மனமானது குறையாமல் நிரம்புவதான துன்பத்தைக்கொண்டு அச்சந்திரவதியினுடைய இடையினாலே ஒருவழிப்படா திருக்கின்றது எ - று. 254

உடைப்பெரும் பண்ட மிகக்கலத் தேற்றி யொலிகட னீந்தி
யோர் துறைசேர்ந், தடைப்பெரும் பாரத்தாற் றாழுமென் றோடி
யறப்பயந் திறக்குவார் போலப், படைக்கல விழியா ளணியொடு
கலையும் பணிமலர்த் தொடையலும் பாரமாய், யிடைக்கிடர் விளைக்க
விறுமெனப் பதறி யிருகையாற் களைந்தரு குறுத்தான்

இ - ள். தங்களுக்குச் சொந்தமான பெரிதான சாக்குகளதிகமாகக் கப்பலிலே யேற்றி ஒலிக்கின்ற கடலைக்கடந்து ஒரு இறங்குந் துறையை யடுத்து, தாங்களேற்றின பெரிய கனத்தினாலே அமிழ்ந்துவிடு மென்று நினைத்து மிகவும் பயப்பட்டு விரைந்துவந்து அப்பண்டங்களை இறக்குகிறவர்களைப்போல, வாளாயுதம்போலும் கண்களையுடைய சந்திரவதியினுடைய ஆபரணங்களுடனே கலையும், குளிர்ந்த மலர்மாலையும் கனமாகி இடைக்குத் துன்பத்தைச் செய்தலினாலே இடை ஒடியுமென்று அரிச்சந்திரமன்னன் பதறினவனாய்த் தனது இரண்டு கைகளாலும் அவைகளை நீக்கிப் பக்கத்திலே வைத்தான் எ - று. 255

தானைசென் றார்க்க மங்கல மிடற்றுச் சஞ்சலம் புலம்பிடத்
தனக்கோட், டானைசென் றடர மாத்தலை மயங்க வல்குலந் தேரி
னைச் செலுத்தி, மீனைவென் றடுகண் வேல்படப் புருவ வில்வளைத்
தயோத்தியர் வேந்தைத், தேனைவென் றினித்த செஞ்சொலா ளின்
பச் செருத்தொழில் பற்பல விளைத்தாள்.

இ - ள். மேகலையாகிய சேனைகூடி ஒலிக்கவும், திருமங்கிலியத்தையுடைய கழுத்தாகிய சஞ்சலச்சங்கு ஒலிக்கவும், கொங்கைகளாகிய கொம்பானைகள் சேர்ந்து நெருக்கவும், வண்டுகளாகிய குதிரைகள் அவ்விடத்தே ஒலிக்கவும், அல்குலாகிய அழகிய தேரைச்செலுத்தி, மீனைவென்று சொல்லுவனவாகிய கண்களென்கிற வேலாயுதம் தைக்கப் புருவமாகிய வில்லைவளைத்து, அயோத்தி நகருக்கு வேந்தனான அரிச்சந்திரனோடு, தேனினது இரசத்தை வென்று அதிலும் இனிப்பான செவ்விய சொல்லையுடைய சந்திரவதியானவள் கலவியாகிய சண்டைச் செய்கைகள் பலபல விதங்களாகச் செய்தாள் எ - று. 256

இந்நெறி தவறா திறைவனு மயிலு மின்பமுண் டிடைவிடா
திணங்கிக், கன்னமா புரியிற் சிலபகல் கழிஇப்பின் கடிநக ரெய்து
வான் கருதி, மன்னனு மன்ன மெனுநடை மயிலு மணிநெடுந் தேர்
மிசை யேறிப், பொன்னணி குடுமி நன்னெடுங் கபாடப் புரிசைநீத்
தப்புறம் போனார்.

இ-ள். இவ்வாறு தப்பாமல் நாள்தோறும் அரிச்சந்திரனுஞ் சந்திரவதியும் காமரசத்தை யனுபவித்து இடைவிடாமற்கூடி அந்தக் கன்னமாபுரியிலே சிலகாலங் கழித்துப் பின்பு தனது காவலையுடைய அயோத்தியாபுரிக்குப் போக நினைத்து, அரிச்சந்திரனும் அன்னநடை என்கிற நடையையுடைய மயிற்சாயலைக்கொண்ட சந்திரவதியும் அழகிதான நீண்டதேர்மேலேறிக்கொண்டு பொன்னுலலங்கிருதமான சிகரங்களும் நீண்ட கதவுங்கொண்ட கோட்டை மதிலைக்கடந்து அப்பாற் போனார்கள் எ-று. 257

பன்னிறத் தனந்தங் கதிரெழுந் தனபோற் பலமணிக் குடைகண்மே னிழற்ற, நன்னெறித் தவளக் கொடியிசை நெருங்க நவமணிக் காகள மார்ப்ப, மின்னிறக் கொடிமென் மருங்குலார் மருங்கு மிடைந்துவெண் சாமர மிரட்ட, வன்னிறப் பொழில்சூழ் கன்னமா புரியி னரணமு மகழும்விட் டகன்றார்.

இ-ள். பலநிறங்களைக்கொண்டு ஆதிசேடனுடைய சிரோரத்தினச் சோதி மேலே கிளர்ந்தாற்போல, அநேக இரத்தினக்குடைகள் மேலே நிழலைச்செய்யவும், நன்மார்க்கம்போல பரிசுத்தமான வெள்ளைக்கொடிகள் மேலே நெருங்கவும், நவரத்தினமயமான எக்காளமூதவும் மின்னலைப்போல ஒளிபொருந்திய கொடிபோற் றுவளுகின்ற மிருதுவான இடையையுடைய பெண்கள் பக்கங்களிலே நெருங்கி வெண்சாமரம் வீசவும் இருள்நிறமான சோலைகள் சூழ்ந்த கன்னமாபுரியினுடைய மதிலும் அகழும்விட்டு நீங்கினார்கள் எ-று. 258

காந்தளஞ் செங்கைக் கன்னியர் சிலரோ கைதொழு திடையிடை மீள, மாந்தர்கள் வணங்கி வவரவ ருடனே மந்திரத் தலைவர் மீண்டேக, வேந்தர்வீழ்ந் திறைஞ்சிப் பணிவிடை கேட்டு விடைகொடு மீண்டூ ரெய்தப், போந்தனன் களிறும் புரவியுந் தேரும் புடைதொறுங் கடலெனப் பொலிய.

இ-ள். காந்தட்பூப்போலுஞ் சிவந்த கைகளையுடைய (வழிவிடவந்த) சிலபெண்கள் கைகளால் வணங்கிக்கொண்டு இடையே திரும்பிப்போகவும், மற்ற மனிதர் வணங்கிக்கொண்டு கூடவேவர, அவ்வரசர்களுடன் மந்திரிபிரதானிகள் திரும்பிப்போகவும், அரசர்கள் காலில் விழுந்து வணங்கிக்கொண்டு சொன்ன உத்தரவு கேட்டுச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு திரும்பிக் கன்னமாபுரத்துக்குப்போகவும், யானைகளும், குதிரைகளும், தேர்களும் நாலு பக்கங்களிலும் நிறையவந்தான் எ-று. 259

தோடு துன்றிய மரைமிசைத் துணைபுண ரன்னம்
மாடு நிறைநீர் மதிநிழ றனைக்கண்டு மற்றோர்
பேடு நின்றெனச் சேவலைப் பிரிந்தயன் மலர்சேர்ந்
தூடு கின்றவச் செழும்புனற் றண்பணை யுற்றார்.

இ-ள். இதழ்கள் நெருங்கின தாமரைமலர்கள் மேலே தனது ஆண்பட்சியுடனே கூடிக்கொண்டிருந்த பெட்டையன்னமானது, அவ்விடத்தே மேலே

நின்றதாகிய ஒப்பற்ற சந்திரனுடைய நிழல் தோன்றக்கண்டு வேறே ஒரு பெட்டை நமதாணுடனே கூடியிருக்கிறதென்று தனது சேவலைவிட்டு நீங்கி, வேறொரு பூவிலேயோ யிருந்துகொண்டு, பிணங்குவதான அந்தச் செழிப்பையுடைய நீர் சூழ்ந்த குளிர்ந்த மருத நிலத்திற்கு வந்தார்கள் எ - று.

260

கோடு வார்மலர்ப் பொழிலையுங் குளிர்தடத் திணையும்
நீடு வார்சிறைப் பறவையின் குழாத்தையு நிறைநீர்
ஆடு வாரையு மவ்விடத் தணிமலர் கொய்து
சூடு வாரையுங் காட்டுவான் றேகைக்குத் துணைவன்.

இ - ள். கொம்புகள் நீண்டுள்ள பூஞ்சோலைகளையும், குளிர்ந்த தடாகங்களையும், அதிகமாக நீண்ட சிறகுகளையுடைய பட்சிக் கூட்டங்களையும், நிறை நீர்க்குளங்களிலே நீராடுகிறவர்களையும், அந்த இடங்களிலே அணிந்துகொள்ளப் பூக்கொய்து சூடிக்கொள்ளுகிறவர்களையும், சந்திரவதிக்கு நாயகனான அரிச்சந்திரமகாராஜா காட்டலாயினான்.

261

செய்ய மாமல ரடுத்துமொண் பெடைகளோ டருந்தாப்
பைய வேசுரும் படைவழி பார்த்தினி துறலால்
தைய லாருண வமைத்தன்பர் தாம்வர வுணக்கஞ்
செய்யு நாளொத்த செழுமலர்க் காவெலாந் திருவே.

இ - ள். இலட்சுமிபோல்பவளே! இந்தப் பூஞ்சோலைகளெல்லாம், அழகிய பெட்டை வண்டுகள் வருகிற வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு அதுவாச் சந்தோஷித்திருக்கிறதினாலே, உலகத்திலே பெண்கள் சோறுசமைத்துத் தங்களுடைய நாயகர்கள் வரவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தை யொத்திருக்கின்றது எ - று.

262

கடிம னைக்கணே தமர்நிறீஇ யேதிலார்க் கடியுங்
கொடியர் போலத்தம் பிள்ளையைக் கூட்டினிற் கூட்டி
வடிநெ டுங்கணாய் மலர்நெடுஞ் சோலைக டோறும்
கொடியி னங்கருங் குயில்களைத் துறப்பன குறியாய்.

இ - ள். கூரிய நீண்ட கண்களையுடையவளே! காவலையுடைய தங்கள் வீட்டிலே தம்மைச் சேர்ந்தவர்களை இருக்கச்செய்து, அந்நியரை நீக்குகின்ற கொடுஞ்செய்கை யுடையவர்கள்போல், நீண்ட பூஞ்சோலைகளிலெல்லாம் காக்கைக் கூட்டங்கள் தமது குஞ்சைக்கூட்டிலே யிருக்கச்செய்து, கருங்குயில்களை ஓடச்செய்வனவற்றை நீ பார்ப்பாயாக எ - று.

263

ஆர ணீன்மடைப் படைப்பையிற் புகாதிடை யழுந்து
தார வேரடியே வெளியிடைப் பரவுறுந் தோயந்
தார மானவள் வருந்திடக் கணிகையைச் சாருஞ்
சோர னொத்தன முத்தன திருநகைத் தோகாய்.

இ-ள். முத்துப்போலும் அழகிய பல்வரிசையைக்கொண்ட மயிலே! வரம்புகள் நீண்டுள்ள வயலின் மடைகளையுடைய மருதநிலத்தார் வழியே போகாமல், நடுவே பள்ளமாயழுந்திக்கிடக்கிற நீண்ட வெகுதூரம்வரையிலுஞ் சென்று வெறு வெளியான நிலங்களிலெல்லாம் நீர் பாவுவதானது, மனைவியானவள் வருத்தப்பட வேசையை யடைகிற கள்ளரை யொப்பாயின எ-று.

சோரரென்றார். அவர் மனைவிமக்களுக்குக் கள்ளராதலால். 264

மன்றல் வண்டிசை பாடமா மயினட மாடத்
தென்றல் வந்தலைத் தலைபல முழவொலி செய்ய
நின்ற பூகங்க ளிலைபழுக் காயெதிர் நீட்டக்
கொன்றை பொன்சொரி வளமைபா ராய்குலக் கொடியே.

இ-ள். எனது குலத்துக்கேற்ற பெண்ணே! (மலர்களிலே பெரிதுந் தங்குதலினாலே) மணங்கொண்ட வண்டுகள் பாட்டுகளைப் பாடவும், கறுத்த மயில்கள் நடனஞ்செய்யவும், தென்றற்காற்றுவந்து வீசுதலினாலே பல அலைகள் மத்தளம்போலொலிக்கவும், அங்கே நிற்கின்ற கமுகமரங்கள் வெற்றிலைக்கேற்ற பாக்குகளை எதிரே நீட்டிக்கொடுக்கவும், கொன்றைமரங்கள் (ஆடுகிற பேருக்குப்) பொன் கொடுப்பனபோல் மலரைச் சொரிகின்ற அழகையும் நீ பார் எ-று. 265

மதகு மங்கல முரசெழ வண்டுவாழ்த் திசைக்க
உதிர மொத்தசெந் தாமரை யோமத்தீ வளரப்
புதுமலர்த்துணை புணரிள வன்னமும் பெடையும்
வதுவை செய்வன வொப்பன கண்டருண் மயிலே.

இ-ள். மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே! மங்கலவாத்தியம்போல் மதகுநீரொலிகிளரவும், (பல்லாண்டுகள் சொல்வதுபோல) வண்டுகள் வாழ்த்துப் பாடவும், ஓமாக்கினிகள்போல இரத்தின மயமான செந்தாமரை மலர்கள் விளங்கவும், புதிதாக மலர்ந்த பூவிலே சோடாகக் கூடுகின்ற இளமையான ஆணன்னமும் பெட்டையன்னமும் விவாகஞ் செய்துகொள்வனவற்றை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார்த்தருளாய் எ-று.

தாமரைமலரினிதழ்கள் செம்மைநிறமுளமைபற்றி "உதிரமொத்த செந்தாமரை" என்றார். 266

வெடித்த வாய்சிறு கன்றுகண் மேதியின் முலைப்பால்
குடித்த வெம்பலா லரும்பலர் கோகன கப்பூக்
கடித்து வாங்குத லாடலின் மகளிர்கை கணவர்
பிடித்து வாங்குத லொப்பது பெண்கொடி பாராய்.

இ-ள். பெண்கொடியே! மேலேதூக்கிக்கொண்ட வாலையுடைய இளங் கன்றுகளானவை, எருமைமாட்டினது முலைப்பாலைக் குடித்த சந்தோஷத்தினாலே, அரும்பாகி மலருகின்ற தாமரைப்பூவைக் கடித்து இழுத்துக்கொண்டு

நிற்பதானது பிணங்கின சமயத்திலே பெண்கள் கையைப் பிடித்து நாயகரிழுப்பதுபோ லிருக்கின்றது நீ பார் எ - று. 267

இத்த டத்துமீ னருந்திய வன்னங்க ளெல்லாம்
அத்த டத்தின்மொய்த் திழிவன வருநிதி யெல்லாந்
தத்த வக்களித் திழந்தவர் தங்களைத் துறந்து
கைத்து ளார்கட்செல் கணிகைய ரொப்பன காணாய்.

இ - ள். இந்தக் குளத்திலே மீனைப் புசித்த நீர்ப்பறவைகள் முழுதும் அந்தக்குளத்திலே நெருங்கிப்போ யிறங்குகின்ற தன்மையானது, அருமையான திரவியங்கள் முழுதும் தங்களுக்கேகொடுத்து இல்லாமையைக் கொண்டவர்க ளிடத்திலே போகின்ற வேசையரை யொப்பா யிருக்கின்றன (பெண்ணே!) பார் எ - று. 268

மேயு மோதிமஞ் சேலினைக் கவர்ந்திட வெருண்டு
பாயு நீள்கயல் செங்கம லத்தலர் படிவ
ஆயின் மிக்கநற் கணவனை யமரிடை யிழந்து
தீயில் வீழ்குவா ரொப்பன திருந்திழை காணாய்.

இ - ள். திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்தவளே! குளத்திலே மேய்கிற நீர்ப்பறவைகள் சேர்கெண்டையைப் பிடித்துத்தின்ன, அதற்குப் பயந்து பாய்கிற நீண்ட கயற்கெண்டைகள் செந்தாமரைப் பூவிலேபோய் விழுகின்றனவானது, தன் தாயைப் பார்க்கிலுமிருந்த அன்புள்ள கணவனைச் சண்டையிலே போய்ச் சாவக்கொடுத்துத் தீயிலே விழுகிற பெண்களை ஒப்பாயிருக்கின்றன நீ பார்ப்பாயாக எ - று. 269

கூடு மன்னங்கள் பறந்திரை கவர்ந்திடக் குழாத்தில்
ஊடு மன்னமொன் றுயர்ந்ததா மரைமிசை யுகளல்
நீடு வார்கழை யேறியே நிறையவை நடுநின்
றாடு வேழம்ப மாதரை நிகர்த்தல்பா ரணங்கே.

இ - ள். ஓ பெண்ணே! கூடியிருக்கின்ற அன்னங்கள் பறந்துபோய் இரைகொண்டு தின்ன, அக் கூட்டத்திலே பிணங்கின ஒரு அன்னமானது உயர்ந்து தோற்றுகின்ற தாமரைமலரின்மேலே வருந்திக்கொண்டு நிற்பதானது, மிகவும் நீண்ட மூங்கிலின்மேலே யேறி நிறைந்த சபை நடுவே நின்று ஆடுகிற கழைக்கூத்தாடிச்சியை ஒப்பாயிருக்கின்றது நீ பார் எ - று. 270

நன்பு னற்பது மந்துதைந் தளிநற வுணலால்
வன்பி னிற்பிடித் தூடிய மகளிரை மஞ்ளர்
அன்பு றத்தெவிட் டாவித ழாரமு தருந்தும்
இன்ப மெல்லணை யொப்பன விளங்கொடி காணாய்.

இ - ள். இளங்கொடிபோலும் பெண்ணே! அந்த நல்ல நீரிலே மலர்ந்திருக்கிற தாமரைமலரிலே வண்டுகள் நெருங்கி மொய்த்துத் தேனைக் குடிக்கிற

தினாலே, பலாத்காரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிணங்கின பெண்களை நாயகர்கள் பிரீதியாகத் தெவிட்டாத இதழ்களிலுள்ள அரிய அமுதத்தைப் பருகுகின்ற சுகத்தை யுடையதாகிய மிருதுவான மெத்தையை ஒத்திருக்கின்றன நீ பாராய் எ - று. 271

துஞ்ச வந்தநா டோழரை விட்டய றுறக்கும்
வஞ்ச நெஞ்சர்போ லாதுவண் டணிகுழன் மாதே
அஞ்ச லாதுநின் றவருட னிறந்தநல் லவர்போல்
கஞ்ச நெல்லுட னறுப்புண்டு கிடப்பன காணாய்.

இ - ள். வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே! சாவு வந்தபோது அந்த நண்பரை நீக்கி வேறே செல்லுகின்ற வஞ்சனையையுடைய மனத்தினரை யொப்பாகாமல், பயப்படாமல் அந்த நண்பருடனே சாகிற நல்லோரைப்போற் றாமரைமலர்கள் நெல்லுடனேகூட அறுபட்டுக் கிடக்கின்றவற்றை நீ பார்ப்பாயாக எ - று. 272

அடல னங்கனுக் கணியபி டேகமே யனையாய்
மடல்கொள் வாவிநீர் குடைந்திடப் பாய்கின்ற மடவார்
மிடனெ டுஞ்சிலை புயல்பிறை சுமந்துபன் மின்போய்க்
கடலில் வீழ்ந்திடுங் காட்சியை நிகர்ப்பது காணாய்.

இ - ள். எல்லாவற்றையும் ஜயங்கொள்ளுகிற மன்மதனுக்குச் சூட்டுவதான கிரீடம்போன்றவளே! பூவிதழ்களைக்கொண்ட குளத்து நீரிலே விழுகிற பெண்களுடைய தோற்றம் பலங்கொண்ட நீண்ட வில்லும் மேகமும் பிறையுங்கொண்டு பல மின்னல்கள்போய்க் கடலிலே வீழ்கிற தோற்றத்தை ஒத்திருக்கிறதை நீ பாராய் எ - று. 273

ஏந்தி ளந்தனத் தொருத்தியின் புனல்குடைந் தெழுந்து
கூந்த லங்கையான் முறுக்குவாள் குளிர்முகத் தோற்றங்
காந்தண் மாமல ரூடுபோய்த் திங்களைக் கரிய
பாந்த ளுண்டுவ தொப்பது பசுங்கொடி பாராய்.

இ - ள். பசுங்கொடிபோல்பவளே! தாங்குகின்ற இளமையான கொங்கைகளையுடைய ஒருபெண்ணானவள் இனிதான நீரிலே முழுகி எழுந்திருந்து கூந்தலைத் தனதழகிய கையினாலே முறுக்கி நீரைப்பிழிகிறவளுடைய குளிர்ந்த முகத்தின் தோற்றமானது, காந்தளின் பெரிய மலருள்ள விடத்திலே போய்ச் சந்திரனை ஒரு கரும்பாம்பு பிடித்ததை ஒத்திருக்கின்றதை நீ பார்ப்பாயாக எ - று. 274

சிறுந தற்பெருங் கண்ணியோர் தெரிவைநீர் மூழ்க
நறும லர்க்குழல் வண்டெழூந் தலமந்து நால்வ
அறநெ றிப்படி புரந்தகோ லரசர்க ளிறக்க
மறுகு மக்குடி போல்வன காண்டிமா மயிலே.

இ - ள். கறுத்தமயில்போலும் சாயலையுடையவளே! சிறிதான நெற்றியையும், பெரிதான கண்களையுமுடைய ஒரு பெண் நீரிலே முழுகுவதற்குச் செல்ல, அப்போதவளுடைய மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலி லிருந்த வண்டுகள் கிளம்பிச் சுழன்று அலைவனவானது, தருமநீதியாக உலகையாண்ட செங்கோலையுடைய அரசர்களிறந்துபோகவே துன்பப் படுகிற அந்தக் குடிகளை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார் எ - று. 275

மஞ்ச னங்குடைந் தாடியோர் வாணுதன் மடந்தை
கஞ்ச நன்மலர்க் கடைந்ததன் மிசைக்கரம் வைத்தல்
சஞ்ச லந்தவி ரென்முகந் தனைக்கண்டு தளும்பா
தஞ்ச லென்றுகை யமைப்பது நிகர்த்தல்பா ரணங்கே.

இ - ள். ஓ பெண்ணே! ஒரு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மங்கையானவள் திருமஞ்சனமாக நீரிலே முழுகி விளையாடி ஒரு தாமரையினது நல்ல பூவைக்கிண்டி அதன்மேலே தன் கையை வைத்திருத்தலானது; என் முகத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் துளும்பாமல் துன்பத்தை விட்டிரு; பயப்படாதேயென்று தனது கையா லமைக்கின்றதை ஒத்திருக்கின்றது நீ பார் எ - று. 276

கானி ரைப்பெரு நிழலின் வருமொரு கன்னி
தேனி ரைத்தமென் சிகழிகை நறுமலர் தெரிவ
வானி ரைத்ததண் கருமுகி லிடையிடை வயங்கி
மீனி ரைத்தன வொப்பன காண்டியான் மின்னே.

இ - ள். பெண்ணே! சோலையினது மரவரிசையிலுள்ள பெரிய ஒரு நிழலிலே வருகின்ற ஒரு மங்கையினுடைய வண்டுகளொலிக்கின்ற மிருதுவான கொண்டையிலே மணங்கொண்ட மலர்கள் விளங்குவனவானது, ஆகாயமெல்லாம் பரவிக்கொண்டிருக்கிற குளிர்ந்த கறுத்த மேகத்தின் நடுவே விளங்குகிற தாய் நட்சத்திரங்கள் பரவினவற்றை ஒத்திருக்கின்றன பார் எ - று. 277

பணைம லர்த்தட மூழ்குவா ளுசியிற் பலகால்
மணம றிந்திட வைத்தவிந் தீவர மலர்தான்
இணைவி ழிக்குமுன் றோற்றிணக் குதற்கிசைந் தயலோர்
துணைபி டித்திதஞ் சொல்வது போல்வது தோகாய்.

இ - ள். பெண்ணே! பூத்திருக்கின்ற மலர்களையுடைய குளத்திலே முழுகுகின்றவள் தன் மூக்கிலே எப்போதும் வாசம் வீசுவதாக வைத்திருக்கின்ற நீலோற்பல மலரானது அவளிரண்டு கண்களுக்குந்தான் முன்னே தோற்றுப் பின்பு சமாதானஞ் செய்வதற்காக வேறொருவரைத் துணையாகக்கொண்டு நன்மை சொல்லுகிறவர்களை ஒத்திருக்கின்றது எ - று. 278

அடலை யுற்றவேல் விழியினுள் வாய்கண்ட வாம்பல்
உடலி னுட்பசந் துட்டுளைப் பட்டசைந் தொல்கி
மடலெ டுத்திரு மலரடி பூணலான் மயிலே
படர்த டங்குடைந் தேறுவாள் படும்படர் பாராய்.

இ - ள். பெண்ணே! வெற்றியைக்கொண்ட வேல்போலுங் கண்களை யுடைய ஒருத்தியின் வாயைக்கண்ட செவ்வல்லி மலரானது தனதுடம்புக் குள்ளே பசுநிறத்தைக்கொண்டு உன்னை ஒவ்வாமலுடையதாய்த் தயங்கி இன்ன மிங்கே பூவிதழ்களைக் கொய்துகொண்டிருக்கின்றவன்பகுதிபோல, தன திதழ்களாலே அவளுடைய இரண்டு கால்களையும் பூண்டுகொள்ளுதலாலே, அந்த விசால மான குளத்திலே முழுகிக் கரையேறுகிறவள் படுகிற துன்பத்தை நீ பார் எ - று.

நறுமலர்க்குழ லாயொரு நன்னுத லோடுந்
துறுமலர்த்தட மாடுதன் றோன்றலை யொருத்தி
முறுவ லாலித ழதுக்கியே முனைவிழி சிவக்கக்
கறுவி நோக்கிய நோக்கமு நோக்குதி காணாய்.

இ - ள். பரிமளங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே! ஒரு பெண்ணானவள் நீராடிக்கொண்டிருக்க, நெருங்கின மலர்களையுடைய அந் தக் குளத்திலேதானே நீராடுகின்ற தனது நாயகனைக்கொண்ட மற்றொருத்தி தனது பற்களாலே இதழைக் கடித்துக் கூர்மைகொண்ட கண்கள் சிவக்க மனத் திலே கோபங்கொண்டு அவள் பார்க்கிற பார்வையும், அவன் கண்பார்வையும் நீ பார் எ - று. 280

இன்ன தன்மைய யாவையுங் கண்டுகண் டேகி
மின்னு மன்னனுங் கலவியும் புலவியும் விளைத்து
நன்னெ டும்பணை கடந்தருஞ் சுரத்திடை நண்ணி
வன்ன மாமுலை வைரவி கோட்டத்தில் வந்தார்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுபோய்ச் சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனுங் கூடலும் ஊடலுஞ் செய்துகொண்டே அந்த நல்லதான நெடிய மருதநிலத்தைக் கடந்துசென்று அப்பால் அரிதான பாலை வனத்துக்குப் போய், சுவர்ணநிறத்தையுடைய தாய்ப் பெரிதான கொங்கைகளை யுடைய காளி கோவிலுக்குள்ளே இருவரும் வந்தார்கள் எ - று. 281

யோகி னிக்கணஞ் சூழ்ந்திடக் கொடுஞ்சுரத் துறையு
மோகி னிப்பெரு மாட்டிமுன் றில்விழுந் தெழுது
பாகி னிற்சிறந் திரதித்த மொழியொடு பணியத்
தாகி னித்துறை யணைந்ததிற் படிந்தய லகன்றார்.

இ - ள். அநேகம் யோகினிக்கூட்டங்கள் சூழ, அந்தக் கொடுமையான பாலைவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற காளிதேவியினுடைய திருமுற்றத் திலே நின்று அவைகளை வணங்கிக்கொண்டு, சர்க்கரைப் பாகிலும் சிறந்த தாய்த் தித்திக்கின்ற வசனத்தையுடைய சந்திரவதியுடனே அரிச்சந்திரன் நதி தீரத்துக்குவந்து அதிலே நீராடிக்கொண்டு அப்பாற் போனார்கள் எ - று.

வேர லோங்கிய மலைகளும் வனங்களும் விடுத்துச்
சூர லோங்கிய வருவியுந் துருத்தியுங் கடந்து

சார லோங்கிய சக்கரப் பொருப்பையுந் தள்ளி
யார லோங்கிய வயோத்திமா நகரியை யணைந்தார்.

இ - ள். மூங்கில்கள் வளர்ந்துள்ள மலைகளையுங் காடுகளையுங் கடந்து, பிரம்புக்காடுகள் வளர்ந்துள்ள அருவியாற்றையும் அவ்வாற்றினது திட்டுகளையுங் கடந்து சென்று, பக்கங்களிலே உயர்ந்துள்ள சக்கரவாளகிரியையுங் கடந்து போய், மதில்களுயர்ந்துள்ள அயோத்தியாபுரியைப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. 283

வார ணத்தொலி யெழுமணி வாயிலிற் புகுந்து
தோர ணத்தெருக் கடந்துசோ பனம்பலர் சொல்ல
ஆர ணத்தொலி யாதிகண் மழையென வார்க்கப்
பூர ணக்குடஞ் சுமந்தபொற் கோயினுட் புகுந்தார்.

இ - ள். யானைகளினுடைய தொனி கிளறுவதான அழகிய கோட்டை வாயிலுக்குள்ளே நுழைந்துபோய்த், தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற வீதி கடந்து, மங்கல வாழ்த்துகள் அநேகம் பெண்கள்பாட வேதகோஷைகள் முதலாகிய ஓசைகள் மேகங்கள்போல முழங்க, நிறை நீர்க்குடம்போற் சிகரத்தைத் தாங்கியிருக்கிற சுவர்ணமயமான அரண்மனைக்குள்ளே போனார்கள் எ - று. 284

முளைத்த வெற்பன கோயிலின் முதிர்மல ரணைமேல்
இளைத்த நுண்ணிடை யிரதியுங் காமனு மெனத்தாம்
விளைத்த நல்லின்ப வெள்ளத்து வேந்தனு மயிலுந்
திளைத்தி ளைத்தருள் பொழிந்திடக் கழிந்தன சிலநாள்.

இ - ள். தானே தோன்றின மலைபோலிருக்கிற அந்த அரண்மனையிலே அதிகமாய் புஷ்பங்களாலலங்கரித்துள்ள மெத்தைமேலே சுருக்கமாய்ச் சிறிதாயிருக்கிற இடையையுடைய இரதிதேவியும் மன்மதனும்போல அரிச்சந்திரனும் சந்திரவதியும் தாங்கள் செய்துகொண்ட நல்ல சுகக்கடலிலே கூடிக்கூடி ஒருவருக்கொருவர் தயவு பெருகி வளர இப்படிச் சிலநாள் கழிந்தன எ - று.

கலி விருத்தம்

தருவை யொத்த கரத்தரிச் சந்திரன்
அரிவை யைப்பரி யாம லணைந்தநாள்
மருவை யுற்ற மலர்க்குழல் வல்லிதன்
திருவ யிற்றிற் கருப்பந் திகழ்ந்ததே.

இ - ள். கற்பக விருட்சத்தை யொப்பான கையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜன் அந்தச் சந்திரவதியை ஒருபொழுதும் பிரியாமல் கூடிவருகிற காலத்திலே மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியினுடைய திருவுதரத்திலே கர்ப்பமுண்டாயிற்று எ - று. 286

செயிர றப்புன றேக்கிடக் காமத்தண்
பயிர்மு ளைத்தெழும் பான்மையி தாமென

உயிர்ந லக்கொடி யொண்ணுதல் வண்ணமெய்ம்
மயிர்பொ டிப்புற் றரும்பி மலர்ந்தவே.

இ - ள். குற்றந்தீர நீரை நிரப்புதலினாலே காமமென்கிற குளிர்ந்த பயிரானது முளைத்தெழுவதான முறைமை இப்படித்தா னிருக்கு மென்னும்படி, அரிச்சந்திரனுக் குயிர்போலும் நலத்தையுடைய சந்திரவதியின் அழகான உடம்பெல்லாம் உரோமஞ் சிலிர்த்துப் புளகாங்கிதங்களும் அதிகமாயின எ - று.

கொடியொண்ணுதல் - கொடிபோல்பவளாய் அழகிய நெற்றியை யுடையவள் என்க. 287

நிலைம யிர்க்கண் குருக்கொண்டு நீள்கருங்
கொலைம தர்க்கண் குழிந்து குளிர்முகங்
கலைநி லாவின் விளர்த்துக் கதிர்மணி
முலைமு கங்கள் கறுப்பு முதிர்ந்தவே.

இ - ள். சிலிர்த்து நிற்கின்ற மயிரினிடமெல்லாம் புளகித்தலாய், நீண்ட கொலை செய்வதாய் மருட்சியையுடைய கரிய கண்களும் குழிந்து பள்ளமாய் குளிர்ந்த முகமும், சோடச கலைகளையுடைய சந்திரனைப்போல் வெள்ளையாய், ஒளிபொருந்திய நீலரத்தினம்போன்ற முலைக்காம்புகளும் கறுப்புமிக்கன எ - று. 288

தொடைம லர்க்குழல் சோர்ந்து செழுந்துகி
லுடைநெ கிழ்ந்து பையப்பைய வொல்கியே
நடைபெ யர்ந்து நரம்புப சுத்தவால்
இடையுண் டென்றறி யப்பட்ட தியார்க்குமே.

இ - ள். தொடுத்த மலரணிந்த கூந்தலுஞ் சோர்தலாய்ச் செழுமையான வஸ்திரமுமுடுத்திருத்தல் குலைந்து மென்னமென்னத் துவண்டு நடை நடந்து உடம்பிலுள்ள நரம்புகள் பச்சை நிறமாயின. அப்போது எல்லார்க்கும் இடையு முளதா யிருக்கிறதென்று தெரிதலாயிற்று எ - று. 289

பாங்கி மாரிரு பக்கமு நின்றுகை
தாங்கி முன்செலத் தானடந் தொல்கியே
ஆங்கு திங்க ணிறைந்தபின் பாயிழை
தீங்கி லாமற் சிறுவனைப் பெற்றனள்.

இ - ள். தோழிமார்க ளிருபுறத்திலும் நின்று கைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு முன்னேபோகப் பின்பு தானுநடந்து துவண்டு அப்படிப் பத்து மாதமு நிரம்பின பின்பு சந்திரவதியானவள் யாதொரு தோஷமில்லாமல் புத்திரனைப் பெற்றாள் எ - று. 290

பிள்ளை வந்து பிறந்தன னென்றலும்
வள்ள லுள்ள மகிழ்ந்திர வோர்க்கெலாம்
அள்ளி நீரறை யைத்திறந் தேழுநாள்
கொள்ளை கொண்மினெ னக்கொடுத் தானரோ.

இ - ள். அப்படிப் பிள்ளையானவன் உண்டாகிப் பிறந்தானென்றவுடனே பிரபலமாகிய அரிச்சந்திரன் மனமகிழ்ந்து, யாசகருக்கெல்லாம் நீங்கள் பொக்கிஷத்தைத் திறந்து அள்ளிக்கொண்டுபோவதாய் எழுநாளளவும் கொள்ளையடித்துக் கொள்ளுங்களென்று உத்தரவு கொடுத்தான் எ - று. 291

மதலை வந்துபி றந்தம கிழ்ச்சியால்
திதலை யல்குனல் லார்தெரு வெங்கணும்
பதலை தோறும் பனிநீர் புழுகுநெய்
குதலை மாதர் கொணர்ந்து சொரிந்தனர்.

இ - ள். அப்படிப் பிள்ளையுண்டாகிப் பிறந்த சந்தோஷத்தினாலே தேமற் படர்ந்த அல்குலையுடைய பெண்களிருக்கிற தெருவெல்லாம், பானைகளிலே பனிநீரும் புனுகும் அத்தரும் மழலைச் சொற்களையுடைய அப்பெண்கள் கொண்டுவந்து கொட்டினார்கள் எ - று. 292

தொட்டி தாழிக தோணிக டாரங்கள்
மட்டி லாத மறுகு தொறுமிரீஇ
விட்ட மஞ்சனம் வீதியெ லாங்கடை
கட்டி வைத்தபின் கன்னியர் கூடினார்.

இ - ள். மரத்தொட்டிகளிலும், பானைகளிலும் தோணிபோலிருக்கிற பாத்திரங்களிலும், கடாரங்களிலும் அளவில்லாத வீதிகளிலெல்லாம் வைத்து ஊற்றின திருமஞ்சன நீர் அந்த வீதிகளெல்லாம் நிரம்ப எந்த இடங்களும் அமைத்துக்கொண்ட பின்பு மஞ்சள் நீராடப் பெண்கள் கூடினார்கள் எ - று. 293

இளகி லாதிடைச் சேலையி றுக்கிமென்
புளகக் கொங்கையிற் கச்சுறப் பூட்டியே
அளகம் பின்னி யணிக ளணிந்துமாப்
பிளவு தோன்றுகட் பேதையர் தோன்றினார்.

இ - ள். இடையிலே சீலைகளை நழுவாமல் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு மிருதுவான புளகமரும்பின கொங்கைகளிலே இரவிக்கைகளும் நெருங்கப் பூட்டிக்கொண்டு கூந்தலைப் பின்னிக்கொண்டு ஆபரணங்களும் அணிந்துகொண்டு மாவினது பிளவுபோலுந் தோன்றுகிற கண்களையுடைய பெண்கள் எங்கும் நீராடப் புறப்பட்டார்கள் எ - று. 294

பொன்னின் வட்டிலும் பொன்னின் விசிறியும்
துன்னு தந்தக் குழலுந் துருத்தியும்
மின்னு நுண்ணிடை மெல்லிய லார்கொடு
நின்னி லென்றெதிர் நீர்விளை யாடினார்.

இ - ள். மின்னுகின்ற நுண்ணிதான இடையையுடைய பெண்கள், பொற்கிண்ணங்களும், பொற்றுருத்தியும், நெருங்கின தந்தக்குழலும், தோற்றுருத்தியும் கைகளிலேகொண்டு, நில்லு நில்லுவென் றொருவர்க்கொருவரெதிர் நின்று மஞ்சள்நீர் விளையாடினார்கள் எ - று. 295

ஆழி சோர வணிவடஞ் சோர்ந்திடத்
தாழி நீர்மொண்டு தாமெறிந் தாடினார்
ஏழு மேகமு மொத்திடத் துப்பொழி
ஊழி காலத்து மாரியை யொக்கவே.

இ - ள். மோதிரங்கள் கழன்றுபோகவும், அணிந்த முத்துமாலைகள் அற்று விழவும், ஏழு மேகங்களும் ஒருசேரக்கூடிப் பூமியினிடங்களெல்லாம் பொழிகின்ற ஊழிகாலத்து மழையை ஒப்பாக, பானைகளிலிருக்கிற மஞ்சணீரை மொண்டு தாங்களே ஒருவர்மேலொருவர் ஊற்றிக்கொண்டு விளையாடினார்கள் எ - று. 296

துடியி டக்கை வளைபணை துந்துபி
திடிமென் பேரிகை சின்னநற் காகளம்
இடியெ னக்கிளர்ந் தார்த்திட வேழையர்
படியின் மின்பரந் தென்னப் பரவினார்.

இ - ள் உடுக்கை-இடக்கை-சங்கு-நகாரா - துந்துமி - திடிமென்று (ஓசை) முழங்குகின்ற பேரிகை-சின்னம்-நல்ல எக்காளமுதலியன இடிபோல் முழங்கி ஒலிக்க, அந்த வீதிகளெல்லாம் மின்னல் பரவினதைபோற் பெண்கள் பரவினார்கள் எ - று. 297

முருக்கின் வாய்ச்சி யொருத்தி முகத்திலோர்
திருக்கு மூற்பெய் செழும்புனல் சிந்துதல்
அருக்கற் கென்று மளித்திடு மர்க்கியம்
ஈரற்ச சிக்குந் தருசெயல் போன்றதே.

இ - ள். முருக்கம்பூவைபோலும் வாயையுடைய ஒருத்தி முகத்திலே, மற்றொருத்தி, அழகிதான பீச்சாங்குழலிலேகொண்ட செழுமையான நீரைச் சிந்துதலானது; சூரியனுக்கு எப்போதுங் கொடுக்கிற அர்க்கியசலம், சாற்கால சந்திரனுக்குங் கொடுக்கிற செய்கைபோலிருந்தது எ - று. 298

ஒருத்தி கொங்கையி ரண்டிலு மொன்றன்மேல்
துருத்தி நீரிரு தோகையர் வீசினார்
பெருத்த மந்தர வெற்பைப் பிணித்தகோர்
பருத்த வாசுகித் தாம்பிடப் பாலென.

இ - ள். பெரிதான மந்தரமலையைச் சுற்றி ஒரு கனமான வாசுகியென்னுங் கயிற்றினாலே இழுப்பதுபோல, ஒரு பெண்ணினுடைய இரண்டு கொங்கைகளில் ஒரு கொங்கைமேலே துருத்தியிலுள்ள நீரை இரண்டு பெண்கள் பீச்சினார்கள் எ - று. 299

நவ்வி நோக்கி நளிர்முகத் தேயொரு
செவ்வி யாள்சிந் திடுஞ்சிவி றிப்புனல்
அவ்வி யத்துட னூழிவெண் டிங்களைக்
கவ்வி முன்னிமிர் கட்செவி யொத்ததே.

இ - ள். மான்போலுங் கண்ணியான ஒருத்தியினுடைய குளிர்ந்த முகத்தில், மற்றொரு பேரழகியானவள் வீசுகின்ற அருத்தி நீரானது, சுத்தோதகமான கடலிலே தோன்றுகின்ற வெண்மையான சந்திரனைப் பொறாமையினால் கவ்விக்கொண்டு .யாவர் முன்னுந் தோன்றுகிற கேது வென்னும் பாம்பை ஒத்திருந்தது எ - று. 300

காருருக் கொள்க ருங்குழல் கைக்குழ
னீரொருத் திநிதம் பத்திற் றுக்கலால்
போருக் கென்றுபு றப்படும் புட்பகத்
தேருக் கிட்டதி ரள்வட மொத்ததே.

இ - ள். மேகநிறத்தைக் கொண்ட கறுத்த கூந்தலையுடைய ஒருத்தி கையிலே பிடித்திருக்கிற பீச்சுக்குழலின் நீரானது, மற்றொருத்தியின் நிதம்பத்தில் பீசப்படுகிறபோது, சண்டைக்கென்று வெளிப்படுகிற புட்பகத் தேருக் கணிந்த திரட்சியாகிய முத்துமாலையை ஒப்பாயிருந்தது எ - று. 301

புழுகு சந்தனம் பொன்னிறக் குங்குமம்
ஒழுகு செச்சை யுதகமி மசலம்
வழிவில் பொற்சுண்ண நல்லெண்ணெய் மஞ்சணீர்
முழுதும் வல்லியர் மொண்டெறிந் தாடினர்.

இ - ள். புனுகு - சந்தனம் - பொன்னிறமான குங்குமம் - ஒழுகுவதாகிய சாந்தநீர் - பனிநீர் - குற்றமில்லாத பொன்னிறக் கந்தபொடி - நல்லெண்ணெய் - மஞ்சணீர் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அந்தப் பெண்கள் மொண்டு வீசி விளையாடினார்கள் எ - று. 302

வம்பு லாமுலை மாதர்க்கு மைந்தர்க்கும்
கம்ப மால்களிற் றேறுநுக்குங் கன்னிக்கும்
அம்பு ராசியி லாரமு துற்றநாள்
உம்பர் கோனுற்ற வோகைவந் துற்றதே.

இ - ள். இவ்வாறு அவ்வயோத்தியா புரியிலுள்ள இரவிக்கை யணிந்த தனங்களுடைய பெண்களுக்கும், புருஷர்களுக்கும், தூணிலே கட்டப்படுவதாகிய உயர்ந்த யானைமேலேறுகின்ற அரிச்சந்திரனுக்கும், சந்திரமதிக்கும், கடலிலே அரிதான அமுதமும் உண்டானபோது, தேவர்களுக்கும் அவர்களுக் கரசனான இந்திரனுக்கு முண்டான சந்தோஷம் (போல் இவர்களுக்கு) வந்து கூடியது எ - று. 303

மேலி னோர்தம் விதரண முந்தனிக்
கோலி னோர்தங் குணமுங் குலமனு
நூலின் வந்த நுணங்கிய கேள்வியும்
பாலி னோடு கலந்து பருகினர்.

இ - ள். மேன்மக்களுக்குள்ள புத்தியும், நிகரில்லாத நீதியை யுடைய வர்க்குள்ள குணமும், அக்குலத்திலுள்ள மனுவாலே சொல்லிய நீதிநூலின் படியே வருவதான அதிருட்சமமான கேள்வியும் தங்கள் முறையுடனே கூட்டிக் குடித்தார்கள் எ - று.

புத்தி - குணம்; கேள்வியாகிய தேனைத் தங்கள் புத்தியாகிய பாலுடனே கூட்டி யனுபவித்தார்க ளென்க. 304

ஆவவின் னரிச் சந்திரன் மைந்தனை
மூவ ரன்னமு னிவர்கள் வாழ்த்தியே
யாவ ருந்நிக ரில்லவற் கேற்றிடத்
தேவ தாசனெ னப்பெயர் செப்பினார்.

இ - ள். மும்மூர்த்திகளை யொப்பான தவமுனிவர்கள் மிகுந்த பிரீதி யுடனே வந்து, அரிச்சந்திரனுடைய புத்திரனை ஆசீர்வதித்து, ஒருவரு நிகரில்லாத அவனுக்குத் தகுதியாகத் தேவதாசனென்று நாமகரண மிட்டார்கள் எ-று.

பொலன்கொள் காப்புப் புலிபுகிர்த் தண்டைமுத்
தலங்கல் கிண்கிணி மைம்படை யாழிகள்
இலங்கு பொன்னரை ஞாணிவை சாத்தியே
துலங்கு மாமணித் தொட்டிலி லேற்றினார்.

இ - ள். பொன்னாலே செய்த காப்பும், புலிநகத்தாலே பதக்கமும், தண்டை-முத்துமாலை-கிண்கிணி-பஞ்சாயுதப்பூண்-மோதிரங்கள் - விளங்குகின்ற பொன்னரைஞாண் ஆகிய இவைகளெல்லாமணிந்து, துலங்குகின்ற பெருமை யையுடைய இரத்தினத்தொட்டிலில் படுக்கவைத்தார்கள் எ - று.

ஐம்படையானது; சிறுவர்களைத் துர்த்தேவதைகளி னின்றுங் காத்தற் பொருட்டுக் காவற்கடவுளாகிய விஷ்ணு மூர்த்தியின் சங்கு - சக்ர - கதா - கட்க- கோதண்டமென்னும் பஞ்சாயுதங்களின் வடிவமாகச்செய்து சிறுவர்களின் மார் பிற் கோத்தணியும் ஒருவகை ஆபரணம். 306

சூழு மாமணித் தொட்டிலி லேற்றியே
தாழு நீள்குழற் றாதியர் போற்றயான்
டேழு புக்கன னிவ்வகை காதலன்
வாழுநா ளினில் வந்ததை கூறுவாம்.

இ - ள். பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்துச் சூழ்வதான தொட்டிலின் மேலே படுக்கவைத்து நீண்டு தொங்குவதான கூந்தலையுடைய தாதிமார்கள் வளர்க்க தேவதாசன் எழுவயது நிரம்பிய பிள்ளையானான். இவர்கள் இவ்வாறு பிள்ளையுடனே வாழுங்காலத்திலே அவர்களுக்கு வந்தசெய்கையை இனிச் சொல்லுகிறோம் எ - று. 307

விவாக காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 411.

உ

கடவுள் துணை

இரண்டாவது

இந்திர காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இம்மை யம்மை மறுமை யென்ன விசைத்து மாமறை கூறிய
மும்மை யுந்தெளி வுற்று நெஞ்சினின் முக்கு றும்பு மறுத்திடுஞ்
செம்மை யன்பர் மனத்து வைகிய தெய்வ நாயகர் தேவிமற்
றெம்மை யாளுடை யம்மை தாள்க ளிரண்டு மேத்தி யிறைஞ்சுவாம்.

இ - ள். இப்பிறப்பும் முன்பிறப்பும் வருபிறப்பும் என்பன வுண்டென்று சம்மதித்துப் பெரிதான வேதங்கள் சொன்ன மூவகையுந் தெளிந்து, மனத்திலுள்ள மூவகைத் தோஷங்களையும் போக்கிக்கொள்ளுகின்ற சிறந்த குணத்தையுடைய அடியார்கள் மனத்திலே தங்குகின்ற தெய்வ நாயகருடைய தேவியாகிய எங்களை யடிமை கொள்ளுதலையுடைய அம்மைபாதங்க ளிரண்டையும் துதித்து வணங்கக் கடவோம் எ - று. 1

கொற்ற வாசவன் முன்வ சிட்ட னுரைத்ததற் கெதிர் கோசிகன்
சொற்ற வாறு முடிக்க வன்மை தொடங்கி நாடு விலங்கினால்
செற்ற வாறு முருத்து வண்டிரி சங்கு மைந்த னெழுந்துகான்
உற்ற வாறு நிகழ்ந்த வாறு முணர்ந்த வாறும் விளம்புவாம்.

இ - ள். வெற்றிபொருந்தின இந்திரனுக்கு முன்னே வசிஷ்டர் சொன்னதற்கு நேரே விசுவாமித்திரர் சொன்னதும், தாம் சொன்னபடியே முடிவு செய்யப் பலாத்காரமாகத் தொடுத்துக் கோசலநாட்டை மிருகங்களாலே அழித்ததும், அதற்குக் கோபங்கொண்டு உதாரகுணங்கொண்ட திரிசங்கு புத்திரனை அரிச்சந்திரன் புறப்பட்டுக் காட்டுக்குப் போனதும், அங்கே நடந்ததும் எமக்குத் தெரிந்த அளவு சொல்லுகிறோம் எ - று. 2

முண்ட கத்தி லுதித்த நாலு முகத்த வன்றரு காசிபன்
கொண்ட காதலி பெற்றெ டுத்தகு லக்கு மாரன் வலத்தினால்
பண்ட முன்று விலங்க லங்கைய ரிந்த வச்சிர பாணியோன்
அண்டர் கோனர சாளு நீடம ராவதித்திற மோதுவாம்.

இ - ள். திருவுந்திக் கமலத்திலே பிறந்த சதுர்முகப் பிரமதேவன் பெற்ற காசிபர் கொண்ட மனையாளான அதிதி என்பவள் பெற்றுவளர்த்த குலபுத்திரனாகித் தனது பலத்தினாலே முன்னாளில் கோபங்கொண்டு மலைகளினுடைய கைகளான இறகுகளை அறுத்த வச்சிராயுத பாணியாகிய தேவேந்திரனவன்

அரசாட்சிசெய்கிற நெடிதான அமராவதிப் பட்டணத்தின் பெருமையை இனிச் சொல்லுகிறோம் எ - று. 3

மாட மண்டப மேடை மாமதில் வாயின் ஞாயில்க பாடநீள்
கூட கோபுர நீடு மாளிகை கோல வேதிகை யாலயம்
நாட கம்பயில் சாலை சூளிகை நாவலங்கனி யூறல்பாய்
ஆட கங்கொ டமைத்து மாமணி யாணி றைத்தவ னந்தமே.

இ - ள். மாடங்கள் - மண்டபங்கள் - மேடைகள் - பெரியமதில்கள் - வருவது போவதாகியவழி - மதிலுறுப்பு - கதவு - நீண்டகூடம் - கோபுரம் - உயர்ந்த உப்பரிகை - அழகானதிண்ணை - கோயில் - ஆட்டங் கற்றுக்கொள்ளுகிற நாடக சாலை - சிகரம் ஆகிய இவைகளெல்லாம், வெண்ணாவற் கனியினது இரசம் பெருகிப் பாய்வதான சாம்பூநதப் பொன்னாலே செய்து பெரிதான இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிறவைகளொவ்வொன்றும் அநேகம் எ - று. 4

வேத சாலையும் யாக சாலையும் போக சாலையு மின்னனார்
கீத சாலையு நாத மேதரு கின்ன ரம்பயில் சாலையும்
காத லானவர் யாவ ருங்கொடா காம சாலையு மாபலிப்
பூத சாலையு மாறி லாவனு போக சாலையு மூரெலாம்.

இ - ள். வேதசாலையும் - யாகசாலையும் - போகசாலையும் - மின்னலுக்கொப்பான பெண்கள் பாடும் கீதசாலையும் - சுதிகூட்டிப் பாடுவதான கின்னரி வாசிக்கிற சாலையும் - ஆசைகொண்டவர்க ளெல்லோரும் போகத்தக்க காம சாலையும் - பெரிதான பூசை பண்ணத்தக்க பூதசாலையும் - விரோத மில்லாத சுகங்களை யனுபவிக்கின்ற சாலையுமே அந்த அமராவதி பட்டணமெல்லாம் எ - று. 5

உயிரெ னத்தகு மன்பர் தம்முட னும்பர் மங்கைய ரின்பமேன்
பயிர்வி ளைத்திடு மனைதொ றும்பல பதும ராக மிலங்குவ
செயிர்வி ளைத்திடு மவுண ருற்றுறை திரிபுரத்தழ லொக்குநீள்
வயிர முத்தொளி விரிவ தப்புற மண்டு வெண்புகை யொக்குமே.

இ - ள். தங்களுக்கு உயிரேயென்று சொல்லத்தகுந்த நாயகருடனே அந்தத் தேவகன்னிகள் சுகமென்கிற பயிரை விளையச்செய்கிற வீடுகளிலெல்லாம் அநேக பதுமராகரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்றதானது, தேவர்களுக்குப் பகையை உண்டாக்குகின்ற அசுரர்களிருந்த வாசஞ்செய்கின்ற திரிபுரத்திலே பிடித்த நெருப்புச்சோதியை ஒப்பாயிருக்கின்றது. அந்த நீண்ட வீடுகளிலே பதித்திருக்கின்ற வயிரங்களும் முத்துகளும் ஒளிவிரிக்கின்றதானது, அந்தத் திரிபுரத்திலேபற்றின நெருப்பிலுண்டாகிற புகைபோல்வனவாம் எ - று. 6

அரவு மிழ்ந்தசெ மணியு மாரமு மணிகொ ளிந்திர நீலமும்
பரவு கின்றம திற்பு றத்தம ரப்ப ணைத்து மழுத்தின

நிரவி டும்பல திசைய டங்கலு நிமிர்கொ ழுஞ்சுடர்வி ரிதலால்
இரவு முண்டிள நிலவு முண்டெறி வெயிலு முண்டொரு பொழுதினே.

இ - ள். பரவுதலாயிருக்கின்ற மதிலிலுள்ள இடமாகிய விரிவுமுழுதும் பாம்புகள் கக்குகின்ற சிவந்த ரத்தினங்களும், முத்துகளும், அழகு கொண்ட இந்திரநீலமும் பதித்திருக்கின்றன. ஆதலாலே சிரப்புதலை யுடைய பல திக்குகளிலும் உயர்வாகுகின்ற செழுமையான சோதிவிரிகிற தினால்; ஒருகாலத்திலே இராக்காலமு முண்டு. இளநிலாக்காலமு முண்டு. எரிக் கின்ற வெயிற்காலமு முண்டு எ - று. 7

உரக னுச்சியின் மணிப தித்தவு யர்ந்த பத்தியி டத்துமா
மரக தத்திரண் மணிகு யிற்றி வகுத்த பத்தி யடங்கலும்
கரத லத்தினில் விரிதி ரைக்கடல் கவரு மத்த கசங்களும்
குரக தத்திர ளுஞ்செ றிந்தன கோடி கோடி யிரட்டியே.

இ - ள். ஆதிசேடனுடைய உச்சியிலிருக்கிற இரத்தினங்கள் பதித்த உயர்வாகிய பத்தியினிடங்களிலும், பெரிதான மரகதங்களான திரண்ட இரத் தினங்கள் பதித்திருக்கிறதாய்ச் செய்திருக்கிற பத்திகள் முழுதிலும், துதிக்கை யினாலே விரிந்த அலைகளையுடைய கடலைக்கொள்வனவான மதயானைகளும், குதிரைக்கூட்டங்களும் நெருங்கி நிற்பவைகள் இரண்டு கோடானு கோடிகள் எ - று. 8

ஆட லும்புன லாடலும் பொழி லாடலும் வெறி யாடலும்
பாட லுந்துணர் சூட லும்பல பாவை பைங்கிளி பூவையாழ்
தேட லும்பொழில் சேர்த லுங்கலை தேர்த லுங்குறை தீர்தலும்
கூட லுந்தமி லாட லுந்தொழில் கோதை யர்க்குள நாளெலாம்.

இ - ள். பந்து முதலியன ஆடுதலும், நீராடுதலும், மலர்கொய்து சோலை களிலே விளையாடுதலும், தேர்க்காடுதலும், பாடுதலும், பூங்கொத்துகள் சூடு தலும், பலவிதமாகப் பொம்மைகள் - பச்சைக்கிளிகள் - நாகணவாய்ப் புட்கள் - வீணை ஆகிய இவைகளைத் தேடிக்கொள்ளுதலும், பூஞ்சோலைகளுக்குப் போகு தலும், அங்கே மதனநூலாராய்தலும், மனக்குறைவு தீர்தலும், கூடுதலும், தங்களிலே பிணங்குதலும் ஆகிய இவ்வகைச் செய்கைகளை காலமுழுதும் பெண்களுக்கு உளவாகும் எ - று. 9

பூசன் மேவிய பாச நீள்விழி காதி னோடுறு போர்செயத்
தூசி னோடணி மேக லாபரம் வீசு சோதிகள் சூழவே
வாச ரேறும ரம்பை மாதர் நிவந்த மாமணி வச்சிரத்
தூச லாடுவ தந்த ரத்திலு லாவு மின்கொடி யொக்குமே.

இ - ள். நாயகருடனே பொருதுதலையுடையதா யன்பு மிகுகின்ற கண் கள், காதுகளுடனே மிகுந்த சண்டைசெய்யவும், இடையில் வஸ்திரத் துடனே அணிந்திருக்கிற மேகலாபரணங்கள் வீசுகின்ற ஒளிகள் சுற்றவும்,

வாசலிலெல்லாம் அரம்பாஸ்திரீகள் உயர்ந்த பெரிய வயிரமணிகள் பதித்த (பலகையி லிருந்து) ஊசலாடுவது, ஆகாயத்திலே உலாவுகின்ற மின்னற் கொடியை யொத்திருக்கும் எ-று. 10

நனிசி வப்புறு தளிர்வி ளைப்பன நனைவி ளைப்பன நனைதொ றூறும்
இனிய வுத்தம நறைவி ளைப்பன விலையு குப்பன விளமதுப்
பணியு குப்பன மணியு குப்பன பணியு குப்பன படிசெழுங்
கனியு குப்பன மலரு குப்பன கற்ப கப்பொழி லெங்குமே.

இ-ள். கற்பக முதலிய ஐந்து விருட்சங்களைக்கொண்ட சோலைகளெல்லாம், மிகவும் சிவந்திருக்கின்ற தளிர்களைத் தளிர்க்கின்றவையும், அரும்புகள் விடுகின்றவையும், அவ்வரும்புகளெல்லாம் இனிப்பாலே சிறந்த தேனூறுகின்றவையும், இலைகள் உதிர்க்கின்றவையும், இளமையான தேன்துளிகளைச் சிந்துகின்றவையும், இரத்தினங்களை உதிர்க்கின்றவையும், ஆபரணங்களைச் சிந்துகின்றவையும், உண்டாகுகின்ற செழுமையான பழங்களைச் சிந்துகின்றவையும், பூவை உதிர்க்கின்றவையும் ஆகிய இச்செய்கைகளையே யுடையன எ-று. 11

வாரி றுக்கிவி சித்து மாமணி மாட மேறி மலர்க்குழற்
காரி றுக்கி மடந்தை மாதர் கழங்கு கந்துக மம்மனை
கூரு கிர்க்கை சிவப்ப வாடுவ கொத்து மாமுடி யுற்றபொன்
மேரு விற்பல கால்வி ழுந்தெழு மீனி னத்தைநி கர்க்குமே.

இ-ள். இரவிக்கை இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு பெரிதான இரத்தின கசிதமான உப்பரிகை மேலேறிப் பூவையணிந்து கூந்தலை முடித்துக்கொண்டு பெண்கள் கழற்சிக்காய் - பந்து - அம்மானையாகிய இவைகளைக் கூர்மையான நகங்களையுடைய கைகள் சிவக்க விளையாடுகிறபோது, அவைகள் வரிசையாகப் பெரிய சிகரங்களையுடைய பொன்னான மகாமேருவின்மேலே பலகாலும் படிந்தெழுகின்ற நட்சத்திரக் கூட்டங்களை யொத்திருக்கின்றன எ-று.

கடலின் மீன்கள் துள்ளித்துள்ளி மேருவின்மேலே விழுவனவெனக் கோடலுமாம். 12

துடிநு டங்கிடை மாதர் கைபுனை தொடிமு ழக்கிடு மாடமேல்
அடிநு டங்கிட நடுநுடங்கிட நுனிநு டங்கிட வம்பொனின்
கொடிநு டங்குவ கடையு கத்தெழு குரைக டற்றிரு வியன்றியவ்
விடிநு டங்குவ தென்னின் மற்றினி யாவ தேநிக ராவதே.

இ-ள். உடுக்கைபோன்ற துவளுதலையுடைய இடையையுடைய பெண்கள் கைகளிலே யணிந்த வளையல்கள் ஒலிக்கின்ற உப்பரிகைமேல், அடி துவளவும், நடு துவளவும், நுனி துவளவும், அழகிய பொன்மயமான கொடிகள் துவண்டாடுகின்ற ஒலியானது, கலியுகமுடிவிலே எழும்பி ஒலிக்கின்ற கடலோசையல்லது, அக்காலத்தில் விடிக்கிற இடிமுழக்கமும் ஒப்பாகமாட்டாதென்றால் இனி எதுதான் ஒப்பாகும் எ-று.

பெண்கள் "அடி அடங்கிட நடுநடங்கிட நுனிநடங்கிட" என்பவற்றிற்கு முறையே, காற்சிலம்பு - அணிந்துள்ள இடைமேகலை - மார்பணிகளைச் சொல்லவுமாம். 13

தலவி யப்புறு மரமி யச்சிறு சாள ரப்புழை யால்விழும்
புலவி யிற்பரி பந்தி யின்னிரு புடைவி ழுந்துநு டங்கிய
கலவி யிற்பரி தரள மாமணி கங்கு லங்கைகை பற்றியே
நிலவெ னக்கென வரியெ னக்கெனு நீதி யொப்பன வீதியே.

இ - ள். இடத்தால் அதிசயிக்கத்தக்க நிலாமணி முற்றத்திலே, (முன்னர்) ஊடலினால் (வருந்திப்) பறித்தெறிந்த முத்துகளும் மாணிக்கங்களும் இருபுறத்திலும் வரிசையாக விழுந்து கிடந்தவைகள் (பின்னர்த் தங் கணவரோடு) துவண்ட கிரீடையாகிய கூடலினாலே (அம் மணிகள்) மழைநீர் போகுதற்கு விட்டிருக்கிற சிறிய சாளரம்போல்வதான அவ்வாரவழியே சிந்தி அப் பட்டணத்து வீதிகளில் வீழ்ந்துள்ள காக்ஷியானது, இரவென்னும் பெண்ணின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு சந்திரன் நீ எனக்குரியவளாகென்றும், சூரியன் எனக்குரியவளாகென்றும் சொல்லும் தன்மையை யொத்திருந்தது எ - று.

புழையால்விழுந் தரளமாமணி எனக்கூட்டுக. மாமணி - மாணிக்கம். அரி சூரியன் கலவித்தொழில் விளைப்பாராது கை கால் முதலிய உறுப்புக்களால் தாக்குண்டு மணிகள் சாளரவழியே சிந்தினவென்க. 14

நீடு மாசையி னீவ தெண்ணுறு நெஞ்சி னர்பல ராயினும்
கூடு மாசையி னோடு முற்றது கொள்ளு வாரவ ரின்மையால்
பாடு மாதரி யாழி னோடிப யிற்று மாதர ரங்கினின்
றாடு மாதர்தி னம்பெ றுங்கொடை யண்ட வாணர்க ணெஞ்சமே.

இ - ள். நெடிதான ஆசையுடனே கொடுத்தற்கே யெண்ணுகின்ற மனமுள்ள (ஆட) வர்கள் அங்கே யநேகர்களா யிருந்தாலும், தங்களுக்குக் கூடுவதான ஆசையுடனே கிடைத்ததை வாங்கிக்கொள்ளுகிறவர்கள் அங்கு இல்லாதிருத்தலினாலே, பாடுகின்ற அழகான வீணையுடனே கற்றுக்கொள்ளும் பெண்களும், நாடகசாலையிலே ஆடுகின்ற பெண்களும். நாள்தோறும் பெறுவதாய கொடைப்பொருளானது, ஆகாயவாசிகளுடைய மனமேயாம் எ - று. 15

பாதி மாமதி யொத்த வாணுத லுற்ற பட்ட மிலங்கிடச்
சோதி வார்குழை வீச வெய்புறை தோண்ம ணித்தொடை மின்னவே
கோதி வாரிமு டித்த பாரிய கொண்டை நின்றுகு லுங்கிட
வீதி வாய்வரு மாத ரேநில மின்னு மேகமு மென்பவே.

இ - ள். அர்த்தசந்திரனை யொப்பான பெருமை பொருந்திய ஒளியையுடைய நெற்றியிலொட்டின பட்டம்விளங்கவும், சோதி நீளுவதான கம்மல் அசையவும், மூங்கிலையொத்த தோள்களுக்குமேலே இரத்தினமாலைகள் மின்னவும், சிக்கறுத்து வாரிமுடித்துப் பருத்திருக்கிற கொண்டைகள் நிலைகொண்டு

குலுங்கவும், அந்த வீதியிலே வருகிற பெண்களைக் கண்டே இந்த வுலகம் மின்னலென்றும் மேகமென்றும் சொல்லுகின்றன எ - று. 16

நன்ன கர்ப்பெரு வண்மை யுந்திரு வுஞ்சி றப்புந வின்றிடின்
பொன்ன கர்க்குவ மிப்பர் பற்பல நூனெ றிப்புல வோரெலாம்
அந் நகர்க்குவ மிக்க வொப்பதி லண்ட ரண்டம னைத்திலும்
எந்ந கர்ப்பொலி வந்ந கர்க்குநி கர்க்கு மென்ன வியம்புவேன்.

இ - ள். அனேகமான சாஸ்திரமார்க்கங்களை யறிந்தோர்களெல்லாம் உலகத்திலே நல்ல நகருக்குள்ள பெரிதான அழகையும் செல்வத்தையும் சிறப்பையுஞ் சொல்வதனால், பொன்னகரத்தை ஒப்பாகச் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட அப் பொன்னகர்க்கு ஒப்பாகச் சொல்வதற்கு ஒரு நகருமில்லை. அண்டபகிரண்டங்களான எல்லாவற்றிலுமுள்ள எந்த நகரினுடைய அழகை அந் நகருக்கு ஒப்பாகுமென்று யான் சொல்லுவேன் எ - று. 17

ஆன சித்திர மாந கர்க்குள லர்ந்து யர்ந்தெழு கற்பகக்
கான கத்திடை வேலை புக்கொதார் காசு நீள்வரை யாமெனத்
தான வர்க்குட னை வெற்பரி தாழ்சு டர்க்குலி சக்கர
வான வர்க்கிறை யோன மர்ந்துறை மண்ட பத்தை விளம்புவாம்.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளைக்கொண்ட பெரிதான அந்தப் பொன்னகரிலே, பூ மலர்ச்சியுடனே உயர்ந்தெழுந்து நிற்கின்ற கற்பகக் காட்டினிடத்தில், அசுரர்களுக் குதவியான மலைகளினிறகை வெட்டின ஒளி வீசுகின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய தேவேந்திரன், கடலிலே போய் முழுகின இரத்தினங்க ளதிகமான மைநாகமலையே நிகரென்னும்படி, சபா மண்டபத்திலிருந்து அரசாளுகின்ற அழகை இனிச் சொல்லுகிறோம் எ - று. 18

அத்தி வார மிருத்திவெண்படி கத்த மைத்தத ளத்ததாய்ச்
சித்தி ரக்கன கத்த கட்டளை செய்து யர்த்தகு றட்டினில்
பத்தி யாயிர வாயி ரத்தப ருத்த தூண்கணி றுத்திமேல்
வைத்த போதிகை யுத்தி ரம்பல வச்சி ரத்தின்வ குத்தவே.

இ - ள். அடிவாரமழுத்தி, வெள்ளைப் பளிங்கினாலே செய்த தளவரிசையையுடையதாய், வேடிக்கையாகச் சுவர்னத் தகடுகளாலே சந்து பதிவுசெய்து அதின்மேலுயரமாகக் கட்டியிருக்கிற திண்ணைக் குறட்டின்மேலே, ஒரு வரிசைக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் பருத்த தூண்களை நிறுத்தி, அவைகளின்மேலே வைத்திருக்கின்ற போதிகைகளும், உத்திரங்களும் அநேகமாக வயிரத்தினாலே செய்திருக்கின்றன எ - று. 19

இட்ட பத்தியி னிந்த்ர நீலமி சைத்தெ டுத்தசு வர்க்குமேல்
மட்ட றச்சுடர் மரக தத்தில்வ குத்தெ டுத்தநி லத்தது
விட்ட வாயிலி னட்ட தூண்மணி மேத கத்தத ராமணி
முட்ட வைத்தமு கட்ட தொண்கதிர் முத்த ணிந்தமு கப்பதே.

இ-ள். அப்படிச் செய்திருக்கிற வரிசைகளிலே இந்திர நீலங்களைச் சேர்த்து உயர்த்தியிருக்கிற சுவருக்குமேலே அளவில்லாமல் விளங்குகின்ற மரகதத்தினாலே செய்துயர்த்தின நிலத்துக்குக் கீழே (அதற்குள்ளே போக) வழிவிட்டிருக்கிற வாயிலுக்கு ஊன்றின கால்களானவை அழகிய கோமேதகச்சோதி வீசுவனவா யிருக்கும். மாணிக்கச்சோதியே மேலனாவதாக வைத்திருக்கிற முகட்டையுடைய அந்த மண்டபம் அழகிதான ஒளியையுடைய முத்தாலலங்கிருதமான முன்முகப்பை யுடையது எ-று.

20

ஆளி சிங்கமி பம்ப ரித்திர என்ன மஞ்சுக மெண்ணிலா
ஓளி தோறுநி றத்தி நீள்வயி டூரி யத்தினி ரைத்ததால்
கோளி ருந்தன வோமட ங்கல்கொ ழுந்துவிட்டன வோகுழூஉம்
வாளி ருந்தன வோமு கட்டினில் வைத்த பூரண கும்பமே.

இ-ள். யாளிக்கூட்டங்களும், சிங்கக்கூட்டங்களும், யானைக்கூட்டங்களும், குதிரைக் கூட்டங்களும், அன்னங்களும், கிளிகளுமாகக் கணக்கில்லாத ஒழுங்குகள் முழுதும் நிறக்கச்செய்து, வயிடூரியங்களையும் பரப்பியிருக்கின்றது. அத்தகைய சபாமண்டபத்தின் மேன்முகட்டிலே வைத்திருக்கிற பூரணகலசம் விளங்குகிற காக்ஷியானது ஆதிசேஷனுடைய தலைகளிலுள்ள இரத்தினங்களைக் கொள்ளுதலாயினவோ! இடி கொழுந்துவிட் டெரிகின்றனவோ! ஒளிகளெல்லாங்கூடின சூரியர்க ளிருக்கின்றனரோ! (என்று சந்தேகிக்குமாறு இருந்தது) எ-று.

மடங்கல் கொழுந்து - அக்கினிக் கொழுந்தெனவும், கோள் - கிரகணங்களெனவுமாம்.

21

காத மாயிர நான்ம ருங்குக ணித்த கன்றுநி லந்தொறும்
பூத மாயிர கோடி கோடிபு றத்துநின் றுசுமந்திட
மீத டர்ந்துநி வந்து மேனிலம் விண்டெ ழுந்துவ ளர்ந்துபோய்
ஆதி நான்முக னுர்ப தத்தினு மப்புறத்துமு யர்ந்ததே.

இ-ள். பூரண கலசத்தையுடைய அச் சபாமண்டபம், ஆயிரங்காதவளவு நாலுபக்கத்திலும் அளவுள்ளதாய விசாலித்த விடங்களெல்லாம், ஆயிரங் கோடானுகோடி பூதங்கள் வெளியேநின்று தாங்க, மேலே நெருங்கி உயர்ந்து, அதற்கு மேலுலகங்களையுங் கடந்து எழுந்து வளர்ந்து சென்று, உலகத்துக்கு முதலான பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்துக் கப்பாலு முயர்ந்திருக்கின்றது எ-று.

22

அயன றிந்துவி தித்த வண்டம னைத்து மிந்நிக ரன்றென
மயன றிந்துப டைத்த சித்திர மண்டப த்தினி லங்கவன்
வியன றிந்துகொ டுத்த வாதன மீது மாதொடும் வேத நூற்
பயன றிந்துணர் குரவர் தம்மொடு பாக சாதனன் மேவினன்.

இ-ள். பிரமதேவன் தெரிந்து சிருஷ்டித்த அண்டங்களெல்லா மிதற்குச் சமானமல்லவென்னும்படி, மயனென்பவன் எண்ணிச் சமைத்திருக்கிற (வேடிக்

கைகளையுடைய) அச் சித்திரமண்டபத்திலே, மயனானவன் இவனது பெருமையைத் தெரிந்து செய்துகொடுத்திருக்கிற சிங்காசனத்தின் மேலே தேவேந்திரன் இந்திராணியுடனேகூடி வேதசாஸ்திரங்களின் பிரயோஜனந் தெரிந்த பெரியோர்களுடனே கொலுவிருந்தான் எ - று. 23

நாகி னின்றிடு மிருளை யுந்திரு மணிமு டிச்சுடர் நக்கிட
விரகி னின்றொரு கோடி ஞாயிறு மிக்கெ ழுந்தன வாமெனப்
பெருகி நின்றொளிர் மகர தோரண மிசைசி றந்துபி றங்கிட
அருகு நின்றணி கவரி கோடிய ரம்பை மாதரி ரட்டவே.

இ - ள். பாதாளலோகத்திலுள்ள இருளைக்கூட இவனது சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தின்சோதி கவளீகரிக்கவும், ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒரு காலத்திலேகூட மிக விளங்கினாற்போல் அதிகமாய் நிலைகொண்டு விளங்குகின்ற மகரதோரணமானது மேலே சிறந்து விளங்கவும், பக்கத்தில் நின்று அழகிய சாமரங்களைக் கோடி யாம்பாஸ்திரீகள் வீசவும் எ - று. 24

வெண்ணி ழற்றிதழ் முத்த நீள்குடை மேனி ழற்றுவ தாயிரங்
கண்ணி ழற்பட வேயி ருண்டுக றுத்து மீளவெ ளுப்பதாய்த்
தண்ணி ழற்செய விந்தி ராணித டம்பெ ருங்குழ லாயகார்
ஒண்ணி ழற்றிரு மேனி தாவிட வும்பர் மன்னனி ருந்தனன்.

இ - ள். தேவேந்திரன் வெண்மையான காந்திவிளங்குகின்ற நீண்ட முத்துக்குடையானது மேலே நிழல் பரப்புவது, இவனுடைய ஆயிரங் கண்களுடைய ஒளிபடுதலினாலே இருண்டு கறுப்பாய், மறுபடி வெளுப்பதாகிக் குளிர்ந்த நிழலைக்கொடுக்க, இந்திராணியினுடைய மிகவும் நீண்ட கூந்தலாகிய மேகத்தினுடைய அழகிய நிழலானது இவனுடைய திருமேனியிலே வீசவும் கொலுவிருந்தான் எ - று. 25

கலி நிலைத்துறை

சுரர்தா னவர்கே சார்தும் புருசித்தர் விச்சா
தரர்சா ரணர்பூ தர்பைசா சர்கடந் திரக்கின்
னரர்நா ரதனு கரியக்க ரரக்கர் போற்ற
வராசா சனிருந் தனன்மா மணியாத னத்தே.

இ - ள் தேவர்களும், அசுரர்களும், கேசரர்களும், தும்புருக்களும், சித்தர்களும், விச்சாதரர்களும், சாரணர்களும், பூதர்களும், பைசாசர்களும், யாழினை மீட்டுகின்ற கின்னரர்களும், நாரதனும், நாகர்களும், இயக்கர்களும், அரக்கர்களும் துதிசெய்ய அச்சிரேஷ்டனான தேவராசன் பெரிய சிங்காதனத்திலேயிருந்தான் எ - று. 26

ஆதித்த னோடம் புலியாரல் புதன்வி யாழம்
சோதிப் பெருமா மதிச்சுக்கி ரன்சௌரி தூம
கேதுப் பவனன் வருணன்ச மன்கே டிலாத
நீதிக் குபேரன் முதலோர்க ணிறைந்து மொய்த்தார்.

இ - ள். சூரியனுடனே - சந்திரன் - செவ்வாய் - புதன் - வியாழம்-சோதி வீசுகின்ற மிகப்பெரிதான புத்தியையுடைய சுக்கிரன் - சனி - அக்கினி - வாயு-வருணன்-யமன்-கெடுதலில்லாத நீதியைக்கொண்ட குபேரன் முதலானவர்கள் அச்சபையிலே நிறைந்து கூடினார்கள் எ - று. 27

சனகன் சமதக் கினிமிக்க சனற்கு மாரன்
அனகன் பிருகத் திரிசத்தி யகத்தி யன்சீர்க்
கனகன் சுகன்கா சிபன்கௌ தமனாபத் தம்பன்
பனகன் னுபமன்னி யன்சங்க னுரோம பாதன்.

இ - ள். சனகன்-சமதக்கினி - மிகுந்த பெருமையையுடைய சனற்குமாரன்-அநகன் - பிருகு - அத்திரி - சத்தி - அகத்தியன் - சிறப்பைக்கொண்ட கனகன்-சுகன்-காசிபன்-கௌதமன்-ஆபத்தம்பன் - பனகன்-உபமன்னியன்-சங்கன் - உரோமபாதன் எ - று. 28

பாரத்து வாசன் குமுதாக் கன்பரா சரன்கர்ப்
பூரத்து வாச வடமீ னசைபூண் வசிட்டன்
வீரத்து வாசந் திசைவீ சியகோ சிகன்னந்
நேரத்து வாச வனைநண்ணி நிறைந்த ணைந்தார்.

இ - ள். பரத்துவாசன் - குமுதாக்கன் - பராசரன் - சர்ப்பூர வாசங்கொண்ட அருந்ததி விரும்புகின்ற வசிஷ்டன்-தனது வீரபரிமளமே எட்டுத் திக்கிலும் வீசுவதான விசுவாமித்திரன் ஆகிய இந்த முனிவர்களெல்லாம் அப்போது தேவேந்திரனைக்கண்டு நிறைந்து கூடினார்கள் எ - று. 29

அருமா மணியா தனமன்னவர் யார்க்கு நல்கி
இருமா தவத்தி ரெனயாரு மிருந்த பின்னர்
திருமா முடிசாய்த் தெழிற்செங்கை யமைத்து விண்ணோர்
பெருமான் கனிவாய் மலர்ந்தின்னன பேச லுற்றான்.

இ- ள். அப்போது அருமையான பெருமையையுடைய ஆசனங்களை அவர்களெல்லோர்க்குங் கொடுத்து, பெரிய தவத்தை யுடையவர்களே! இருங்கள் என்றுசொல்ல, அவர்களெல்லாமிருந்த பின்பு, தேவராசனான இந்திரன் தனது சிறந்த பெரிதான தலையை வணங்கி, அழகான சிவந்த கையை நீட்டிக், கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 30

பாய்மைக் கலோலக் கடல்சூழ் புவிபார்த் திவர்க்குள்
தீமைக் கும்வேகச் சினுருக்கு மிடங்கொ டாது
வாய்மைக் குநன்னூல் வளனுக்கு மனத்தி னுற்ற
தூய்மைக்குமிக்கார் தமையாய்ந் துனிர்சொன்மி னென்றான்.

இ-ள். கரைமேலே மோதுவதான நுரைத்த அலைகளைக்கொண்ட கடல் சூழ்ந்த உலகத்துள்ள அரசர்களில் நாம் ஆளுகிற ராஜ்யங்களிலே பாவங்களுண்டாகுதற்கும் விரைந்து பற்றுகின்ற அபகீர்த்திக்கும் இடங்கொடாமல் மெய்ம்மைக்கும், நல்ல சாஸ்திரவிசாரணைக்கும், அந்த விசாரணை மனத்திலே பொருந்தின நன்மைக்கும் மிகுந்த யோக்கியர்களை நீங்கள் தெரிந்து இன்னாரென்று சொல்லுங்களென்று சொன்னான் எ-று. 31

நறையோ தியினா ளயிராணி நலந்தி ளைக்கும்
இறையோ தியமாற் றமியாவருங் கேட்ட பின்னர்ச்
சிறையோ திமமேல் வருநான் முகன்செல் வன்றெய்வ
மறையோ தியநீதி வசிட்டனெ டுத்து ரைப்பான்.

இ-ள். பரிமளித்தலைக்கொண்ட கூந்தலையுடையவளான இந்திராணியின் சுகத்தை யனுபவிக்கின்ற தேவேந்திரன் சொன்ன வார்த்தையை எல்லோரும் கேட்டபின்பு, இறகையுடைய அன்னத்தின்மேலேறிவருகிற சதுர்முகக்கடவுளுடைய புத்திரனாகித் தெய்வத்தன்மைகொண்ட வேதங்களெல்லாந் தெரிந்த வசிஷ்டமகாமுனிவர் (அப்படிப்பட்ட அரசன் இன்னானென்று) சொல்லலானார் எ-று. 32

பாருக் கொருவன்பா தாரச கோத ரன்வெம்
போருக் கொருவன் புகழுக்கு மறையப்பொ ருட்கும்
நேருக்கும் வீடா மனுநூ னெறிக்கும் பொறைக்கும்
ஆருக்கு மிக்கா னரிச்சந்திர னாகு மென்றான்.

இ-ள். இந்த லோகத்திலே ஒருவரும் நிகரில்லாதவன். பின்னும் அந்நியர் மனைவிமக்களுக்குச் சகோதரனானவன். வெவ்விதான சண்டை செய்கிறதிலும் *நிகரில்லாதவன். கீர்த்திக்கும், வேதார்த்த உணர்வுக்கும், அந்த அர்த்தப்படியே நடக்கிற ஒப்புக்கும், மோக்ஷமார்க்கத்தை யளிக்கவல்ல மனுசாஸ்திர மார்க்கத்துக்கும், பொறுமைக்கும் எப்படிப்பட்ட யோக்கியங்களுக்கும் சிறந்தவன். (ஆகவே) அரிச்சந்திர மன்னனை தக்கவனானென்று சொன்னார் எ-று. 33

அன்னா னதுகூறிட மைந்தரை யட்ட தாலும்
முன்னா ளமர்வென் றொருதண்டின் முடித்த தாலும்
தன்னா லுணராத சலத்தினன் றான மூன்று
கொன்னார் தவத்தோங்கிய கௌசிகன் கூற லுற்றான்.

இ-ள். அந்த வசிஷ்டர் அப்படிச்சொல்ல, அப்போது தன் புத்திரரைக் கொன்றதனாலும், முன்னாளிலே தான் பொருபோரை ஒரு தண்டினாலே வென்று தன்னை முனிவனாகச் செய்ததனாலும், தன்னாலுந் தெரிந்து கொள்ளக்கூடாத கோபத்தையுடையவனாய்க் கொதிப்புக்கொண்டு பெருமைபொருந்திய தவத்தினாலுயர்ந்த கௌசிகனான விசுவாமித்திரமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று.

"மைந்தனை யட்டதாலும் - மூன்றுளமர் வென்றொரு தண்டின்றேடித்த தாலும்" என்பது.

காசிராஜன் புத்திரனாகிய கோசிகன் வேட்டையாடும்படி வனஞ்சென்று பிரமரிஷியாகிய வசிட்டமுனிவர் தவச்சாலையை யடைந்து, அவர் காமதேனுவைக்கொண்டு செய்வித்த விருந்துண்டு, அப் பசுவைக் கேட்க, அவர் கொடாததால் கட்டிப்பிடித்தனன். அது உடலைச் சிலிர்க்க, பல மிலேச்சர் தோன்றி அரசன் சேனையை யழிக்க, கோசிகன் புத்திரர்களாகிய நூற்றுவர் இது முனிவன் வஞ்சகமென்று போர்க்கெழ, வசிஷ்ட முனிவர் விழித்துப் பார்க்கச் சாம்பராயினர். அதுகண்ட கோசிகன், முனிவருடன் போர்செய்து செயிக்கச் சக்தியற்று "அரசர் வல்லமையினும் முனிவர் தவ வல்லமை சிறந்துளதாதலின் யானுந் தவஞ் செய்வேன்" என்று அருந்தவஞ் செய்யச்சென்றார் என்பதாம். 34

வெய்யன் பதகன் பரதார விருப்பன் வீணன்
பொய்யன் னிறையும்பொறை யுஞ்சிறி தும்மில் புல்லன்
கையன் கபடன் கயவன் றனைநல்ல னென்றிவ்
வையன் றிருமுன் னுரைத்தாயிதென் னுக வென்றான்.

இ - ள். பொல்லாதவனும் பாதகனும் பரதார இச்சையுள்ளவனும் பயன் படாதவனும் பொய்யனும் மனவொடுக்கமும் பொறுமையும் கொஞ்சமேனும் இல்லாத அற்பனும் வஞ்சகனும் கபடனும் ஆன ஒரு புத்தியீனனை மிக நல்லவனென்று இந்த அரசன் சமுகத்தில் நின்று சொன்னீரே! இதனால் யாது பயனைக் கருதியென்றார் எ - று. 35

தீவெந் தொழிலின்றி யொப்பற்றமெய்ச் செவ்வி யோனைக்
காய்வெந் திறலாவிவை கூறிய கௌசி காநின்
வாய்வெந் திலைநின் மனம்வெந்திலை வம்பு சொன்ன
நீவெந் திலைதெய்வ முநின்வயிற் பொய்த்த தென்றான்.

இ - ள். அதற்கு (வசிட்டமுனிவர்) தீயனவான வெவ்விய செய்கைகள் ஒன்றுமில்லாமல் நற்செய்கைகளாலே நிகரற்ற செவ்வைக் குணத்தையுடைய மெய்யனான அரிச்சந்திரனைக்குறித்து உம்முடைய கோபிக்கிற வெவ்விய பலத்தைக்கொண்டு இப்படிச்சொன்ன கௌசிகமுனிவரே! இவ்வாறு சொல்வதான உம்முடைய வாயும் வேகாதிருக்கிறீர்; உம்முடைய மனமும் வேகாதிருக்கிறீர்; இப்படி வீணான வார்த்தைகளைச் சொன்னநீரும் வேகாதிருக்கிறீர்; (வேகச் செய்யாதிருக்கிறதினாலே) தெய்வமும் உம்முடனே கூடிக்கொண்டு பொய்யாயிருக்கின்றது எ - று. 36

தெய்வந் தனைநொந்து வசிட்டனிச் செய்தி செப்பக்
கைவந்த கொடுந்தொழிற் கௌசிகன் கன்றி நோக்கிப்
பொய்வந்த நின்வாய் புழுவாருத லன்றிப் பொய்யா
மெய்வந்த வென்வாய் மனம்வேவல வென்று சொன்னான்.

இ - ள். வசிட்டமுனிவர் தெய்வத்தை நோக்கிக்கொண்டு இவ்விதங்களைச் சொல்லவே, கொடுஞ்செய்கையே கைகூடுவதான விசுவாமித்திரர் கோபித்துப் பார்த்து, பொய்ச்சொற்கள் சொன்ன உன் வாய்ப் புழுத்துச் சிந்துமே யல்லது, பொய்ச் சொல்லாமல் மெய்யே வருவதான என் வாயும், மனமும் வேகா தென்று சொன்னார் எ - று. 37

புனங்கொண் டசெந்திப் புயருவி யெழுந்த தேபோல்
மனங்கொண் டடங்காப் பெருவன்மை வசிட்டற் கெய்திக்
கனங்கொண் டகற்ப முடிவின்க ணுருத்திரன் போல்
சினங்கொண் டெழுந்தான் விழித்தித்திசை தோறுஞ் சிந்த.

இ - ள். காட்டிலே பிடித்த நெருப்பானது மேகமண்டலத்தளவு கிளர்ந்து கிளர்ந்தாற்போல, வசிட்டமுனிவருக்குப் பெரிதான சாமர்த்தியம் மனத்திலே தோன்றி அடங்காதுண்டாகி, தகனமான பிரமகற்பமுடிவில் தோன்றுகிற கால ருத்திரனைப்போல் கண்களிலே யுண்டான நெருப்புப்பொறி எந்தத் திக்கிலுஞ் சிதறக் கோபங்கொண்டு எழுந்திருந்தார் எ - று. 38

தாங்கிற் றிலன்கௌசிகன் றானுமவ் வாறு சீற்றம்
ஓங்கக் கதித்துற்றன னுற்றவப் போதி ரண்டு
பாங்கிற் படுசெந் தழல்பம்பியுற் றங்கு மிங்கும்
நீங்கிற் றிலைநீள் கொழுந்தோடி நிமிர்ந்த தன்றே.

இ - ள். அதற்கு விசுவாமித்திரரும் பொறுக்கமாட்டாராய் அப்படியே கோப மென்மேலாக அதட்டிக்கொண்டு நின்றார்; நிற்கிற அப்போது அவ்விருவரிடத்திலு முண்டாகுகின்ற சிவந்த கோபாக்கினியானது நெருங்கிக் கிளர்ந்து மேலுங் கீழும் விடாததாய் நீண்ட கொழுந்துசென் றுயர்ந்தது எ - று. 39

கானந் திகழ்தா மரைக்கட் பிறந்துற்ற புத்தேள்
தானந் தனைநாடி யெழுந்தெரி தாக்க லோடும்
வானென் படுமவை யகமென்படு மென்று வானோர்
கோனென் றுநடுங் கியலைந்து குலைந்தெ ழுந்தான்.

இ - ள். நெருப்புச் சுவாலையானது, வண்டுகள் ஏகம் பாடுவதான தாமரை மலரிலே பிறந்திருக்கிற பிரமதேவனுடைய உலகமெல்லாம் பாவிக் கிளர்ந்து வீசும்போது, தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் ஆகாசந்தான் என்ன பாடுபடும்! பூலோகந்தான் என்ன பாடுபடுமென்று பயந்து அலைந்து குலைந்து எழுந்திருந்தான் எ - று. 40

ஆற்று நெடுவஞ்சின மாற்றி யமர்த்தி யுள்ளம்
தேற்று மகவான்றிருச் செம்மலாக் கைய மைத்துக்
கூற்றால் விளைவாவன கண்டிடுற் கூறு நீர்மை
தோற்று விழிதக்கது செய்வதென் சொன்மி னென்றான்.

இ - ள். ஒருவராலும் தணிக்கக்கூடாத அவ்விருவருடைய நெடிதான வெப்பங்கொண்ட கோபத்தை இந்திரனானவன் தணியப்பண்ணி, அமரும்படி செய்து, மனதையுந்தேற்றி, தனது சிவந்த மலர்போலுங் கையால் அடங்கச் செய்து, உங்கள் சொல்லின்படி அரிச்சந்திரனிடத்திலே உண்டானவற்றைப் பரிசோதித்தால், நீங்கள் சொல்லுகிற குணத்திலே ஒருவர் பட்சம் தோற்பானால் தோற்றவர் தாழ்ந்து செய்யத்தக்கது யாது சொல்லுங்களென்று சொன்னான் எ - று. 41

அன்பாற் கடலாய வசிட்ட னழன்று மன்னன்
றன்பாற் றவறுண் டெனக்கௌசிகன் சாய்க்கி னன்றே
என்பாற் றவம்விட் டிழிகட்டலை யோட்டி னேந்தித்
தென்பாற் றனிச்செல்குவன் யானிது திண்ண மென்றான்.

இ - ள். அன்பினாலே கடல்போல்பவராகிய வசிட்டர் கோபங்கொண்டு அரிச்சந்திரனிடத்தில் நான் சொல்லுவதற்குத் தவறுண்டாக இந்த விசுவாமித்திரன் காட்டினால், அப்போதே என்னிடத்துள்ள தவமெல்லாமிழந்து, தாழ்ந்த புலைச்சேரிக்குப் போய்த் தலையோட்டிலே பிச்சை வாங்கி யுண்டலைந்து யமலோகத்துக்குத் தனித்துப் போகக்கடவேன்; இது சத்தியமென்று சொன்னார் எ - று. 42

மாறா நெறிகொண்ட வசிட்டனம் மன்ன னுள்ளம்
வேறா மெனினிச் சபதத்தை விளம்பு வாரோ
தேறா வினிநின் சபதத்தையித் தேவர் கோன்முன்
கூறா யெனநாரதன் கோசிக னுக்கு ரைத்தான்.

இ - ள். நாரத மகாமுனிவர், விஸ்வாமித்திரரைப் பார்த்து, மாறுபடாத நீதியையுடைய வசிஷ்டர், அந்த அரிச்சந்திரனுடைய மனமானது தாம் சொல்வதற்கு வேறாகுமானால் இப்படிப்பட்ட சபதத்தைச் சொல்லுவாரோ? சொல்லார். ஆகையால், இனிமே லும்முடைய சபதத்தை இந்தத் தேவேந்திரனுக்கு முன்னே தெளிந்து சொல்லக்கடவீரென்று சொன்னார் எ - று. 43

நன்றா குகவென் றவனார த னுக்கு ரைத்துப்
பின்றா திவன்போற் பெரும்பாடை பிதற்ற மாட்டேன்
வென்றா னெனின்யான் செய்த மெய்த்தவந் தன்னிற்பாதி
குன்றாம லீவே னெனக் கௌசிகன் கூறி னானால்.

இ - ள். அந்த விசுவாமித்திரர் நல்லது, அப்படியே ஆகட்டுமென்று நாரதரைப் பார்த்துச் சொல்லிப், பின்பு அந்த வசிஷ்டரைப்போல் பெரிதான சபதத்தைச் சொல்லமாட்டேன்; அவர் வெல்லுவாரேயானால் நான் செய்திருக்கிற மெய்யான தவத்திலே பாதிக்குக் குறையாமல் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார் எ - று. 44

அமையும் மனையும்மிகே தயரிச் சந்தி ரன்பால்
சமையுஞ் சபையின்றிறம் யாவதுஞ் சாற்று ருமல்
எமையுஞ் சுரர்காவலி லென்று மிருத்தி நீயிச்
சமையந் துறந்தே கெனப்பின்னருஞ் சாற்ற லுற்றான்.

இ-ள். நாரதர் இதுவே போதும், போதும். அரிச்சந்திரனிடத்தில் உண்டாகுவதான சபையினிடத்திலே நான்போய் இங்கே நடந்த காரியங்களில் எவ்வளவும் விளங்கச் சொல்லாதபடி என்னையுந் தேவர்கள் காவலுக்குள்ளே நீர் தெரியச்செய்கிற வரைக்கும் இருக்கப்பண்ணி, இந்தட்சணமே நீர் இவ்விடம் விட்டுப் போமென்று கூறிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறார் எ-று. 45

ஆதித்த னருங்குலத் தண்ணலை நண்ணி யான்ற
நீதித் தொழிலுந் நெறியுந்தரு மத்தி னேரும்
சாதித்த வுன்றன் சமைப்பாற் சமர்த்தாற்று மாற்றுஞ்
சோதித் திடுபோ வெனச் சொல்லியச் சூழ லுற்றான்.

இ-ள். சூரியகுலத்திற் பிறந்த அரிச்சந்திரனிடத்துக்குப் போய் அங்கமைந்த நீதிக்கிரமமும், தருமத்தினது நேர்மையும், இங்கே சொன்ன உமமுடைய முயற்சியினாலும், உம்முடைய சமர்த்தை முடிக்கும் வகையினாலும் பரிசோதித்தறிந்து கொள்ளும்; போமென்று (நாரதமுனிவர்) சொல்லி அந்தத் தேவர் காவலுக்குள் ளிருந்தார் எ-று. 46

அக்கா லையிலந் தவருஞ்சபை யுங்கு லைந்து
தொக்கார் முனிவோர் பலருந்தஞ் சூழல் சார்ந்தார்
மைக்கார் நிறவண்ணலை வாழ்த்தியக் கௌசி கன்போய்ப்
புக்கான் முதல்வைகிய பொன்மலைச் சாரற் பொங்கர்.

இ-ள். அப்போது அந்த அருமையான சபைகூட்டங் குலைந்து அங்கே கூடியிருந்தவர்களான முனிவர்களெல்லாருந் தங்களிடம் போனார்கள். அந்த விசுவாமித்திரர் கறுத்த மேகம்போலு நிறத்தையுடைய இந்திரனை ஆசிர்வதித்து முன்னே தாமிருந்த மகமேருவின் சாரலிலேயுள்ள சோலைக்குப் போனார் எ-று. 47

இந்திர காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்-458.

உ

கடவுள் துணை

மூன்றாவது

வஞ்சனைக் காண்டம்

கலி விருத்தம்

திருந்து செஞ்சொற் செழுமறைக் கௌசிகன்
பொருந்து நீர்க்கடற் பூதலஞ் சார்ந்துபண்
டருந்த வம்புரி சாலைய ணைந்துபுக்
கிருந்த னன்பின் னிகழ்ந்த தியம்புவாம்.

இ - ள். திருத்தமான செவ்விய சொற்களைக்கொண்ட செழுமையான வேதமுணர்ந்த விசுவாமித்திரரானவர், ஜலமயமான கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்துக்கு வந்து முன்னே தாம் அரிதான தவத்தைச் செய்திருந்த பன்னசாலைக்குள்ளே போயிருந்தார். பின்பு நடந்ததைச் சொல்லுவோம் எ - று. 1

செவ்வி யன்றனைத் தீயவ னென்றியாம்
வெவ்வி யற்பட விண்ணவர் முன்புகல்
அவ்வி யத்தைமெய் யாக்கு மருந்திறம்
எவ்வி யற்றென் றிதயத்தி லெண்ணினன்.

இ - ள். விசுவாமித்திரர், நல்லவனைக் கெட்டவனென்று நாம் கொடுஞ் செய்கை தோன்றத் தேவர்களுக்கு முன்னே சொன்ன பொறாமைச் சொல்லை மெய்யாகச் செய்கிற அரிதான வகை எவ்வகையாலாகுமென்று மனத்திலே ஆலோசிக்கலானார் எ - று. 2

விண்ணி ழிந்து விரிமலர்ச் சோலையின்
கண்ணி ருந்த கவுசிகற் காண்டுமென்
றெண்ணி கந்த முனிவர்வந் தீண்டிபு
மண்ணில் வீழ்ந்து வணங்கி யிருந்தனர்.

இ - ள். அப்போது, ஆகாயத்தைவிட்டிறங்கி மலர்ந்த பூஞ்சோலைக்குள்ளிருக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பார்ப்போமென்று கணக்கில்லாத முனிவர்கள் வந்து கூடிப் பூமிமேலே படியவிழுந்து வணங்கி யிருந்தார்கள் எ - று. 3

இருந்த பின்ன ரிருளறு நன்குணத்
தருந்த வத்தா னைவரு மையநீ
பொருந்து பொன்னகர் புக்கபி னுற்றது
திருந்த வேயருள் செய்கென்று செப்பினர்.

இ - ள். இப்படி யிருந்தபின்பு, மயக்கந் தீர்ந்த நல்ல குணத்தையுடைய அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் விசுவாமித்திரரே! நீர் தேவர்களிருக்கிற பொன்னுலகத்திற்குப் போனபோது அங்கே நடந்ததைச் செவ்வையாகத் தெரிய அருளிச்செய்ய வேணுமென்று கூறினார்கள் எ - று. 4

கொற்ற வாசவன் கூறிய மாற்றமும்
மற்றொர் வாய்மை வசிட்டனு ரைத்ததும்
உற்ற வாறு முணர்த்துத லின்றியே
கற்றொர் வஞ்சனைக் கட்டுரை கூறுவான்.

இ - ள். வெற்றி பொருந்திய தேவேந்திரன் சொன்ன விசேஷமும், அதற்கு வேறொருவார்த்தை வசிட்டர் சொன்னதும், அதற்குத் தாம் பேசின வகையுஞ் சொல்லாமல், வேறொன்றைக் கற்பித்து வஞ்சகமான கட்டுவார்த்தை சொல்லுகிறார் எ - று. 5

தெரியு நீண்மறைத் தேவர வைக்கணே
பெரிய மாதவர் பேசிய வேள்வியில்
அரிய தொன்றுமு டிக்கும வாவினால்
கரிய வேலைக் கடற்புவி யெய்தினேன்.

இ - ள். நெடிய வேதங்களைத் தெரிந்திருக்கின்ற தேவர்கள் சபையிலே சிறந்த பெருமையைக்கொண்ட முனிவர்களாலே சொல்லுகின்ற யாகங்களிலே அருமையாகிய ஒரு யாகத்தை செய்து முடிக்கவேணுமென்கிற ஆசைகொண்டு கருநிறமாக ஒலித்தலையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திற்கு வந்தேன் எ - று. 6

சொல்வ தொன்றுண்டு கேட்கத் துணிந்திரேல்
நல்ல தென்று கவுசிக னட்டினன்
அல்ல தாயினு நின்சொன் மறுத்திடல்
வல்ல மோவென்று மாதவர் கூறினார்.

இ - ள். அதற்காக நான் சொல்லுவதொன்றிருக்கின்றது; அதை நீங்கள் கேட்கச் சம்மதிப்பீர்களானால் நல்ல காரியமென்று கௌசிகரான விஸ்வாமித்திரர் சொன்னார். அதற்கு அந்த மகா முனிவர்கள் தகாத காரியமாயிருந்தாலும் தேவரீருடைய சொல்லைத் தடுத்துச் சொல்லமாட்டோமோவென்று கூறினார்கள் எ - று. 7

அருள யோத்தி யரிச்சந் திரனையுற்
றிருள றும்பெரு வேள்விக்கி யான்சொலும்
பொருட ரும்படி யின்றுபொ ருத்திநீர்
வருக வென்று மறைமுனி கூறினன்.

இ - ள். கொடுக்குஞ் செய்கையையுடைய அயோத்தியாபுரியை ஆளுகின்ற அரிச்சந்திரனை நீங்கள்போய்க் கண்டு குற்றமற்ற பெரிதான யாகத்துக்காக நான் கேட்கிற திரவியங் கொடுக்கும்படி இப்போதே அவனைச் சம்மதப்

படுத்திக்கொண்டு நீங்கள் வரக்கடவீர்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று.

8

கேட்ட போதி லெழுந்து கிரிப்பெருங்
காட்டை நீங்கிக் கடிபொழி லீங்கியே
கூட்ட மோடு குளிர்புனற் கோசல
நாட்டை நண்ணினர் நான்மறை யாளரே.

இ - ள். அந்தச் சொல்லைக் கேட்டவுடனே நான்கு வேதங்களும் பாராயணஞ் செய்கிற முனிவர்கள் கூட்டத்துடனே எழுந்திருந்து மலைகளைச் சூழ்ந்த அந்தவனத்தைக் கடந்துசென்று வழியிலுள்ள பரிமளச் சோலைகளையுங் கடந்துபோய்க் குளிர்ந்த கங்காஜலம் பெருகுவதான கோசல நாட்டை அடைந்தார்கள் எ - று.

9

கன்ன லோங்கு கழனியிற் பொன்னிறச்
சென்னல் கால்பொரச் சேக்கையின் மேவிய
அன்ன மெங்கணு மோடும ணிநகர்
மன்னர் மன்னவன் மண்டபத் தெய்தினார்.

இ - ள். கரும்புகள் வளர்ந்திருக்கின்ற வயல்களெல்லாம், பொன்னிற நெற்கள் அசைந்து காற்றால் சாமரம்போல் வீச, தாமரைமலராகிய படுக்கையிலே தூங்குகின்ற அன்னப்பட்சிகள் எவ்விடத்திலும் பறந்துசென்று சஞ்சரிப்பதான அழகு பொருந்திய அயோத்தியாபுரிக்குள்ளே சென்று, ராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரன் கொலுவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்துக்குள்ளே போனார்கள் எ - று.

10

எய்தி னாரை யிறைஞ்சி யிருத்தியே
நொய்தின் மன்னவன் மாமுக நோக்குறீஇ
வைதி கத்திரு மாதவத் தீர்வந்த
செய்தி செப்புமென் றனனுரை செய்குவார்.

இ - ள். அப்படிவந்த முனிவர்களை வணங்கி (அரிச்சந்திரன்) இருக்கச் சொல்லி, விரைவிலே அந்த முனிவர்களுடைய திருமுகங்களைப் பார்த்து வேதக்கிரமமாய் நடக்கின்ற மிகப்பெரிய தவமுனிவர்களே! நீங்கள் வந்த காரியத்தைச் சொல்லுங்களென்று சொன்னான். அதற்கு அம்முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று.

11

மன்ன கேளொரு வாசகங் கௌசிகன்
சொன்ன துண்டது நல்கத்து ணிந்திடின்
இன்ன தென்றிங்கி யம்புது மென்றனர்
பின்னர் மன்னவன் பேசத் தொடங்கினான்.

இ - ள். அரசனே! கேட்பாயாக: விசுவாமித்திரர் ஒரு வார்த்தை சொல்லியனுப்பினதுண்டு; அதை நீர் ஒப்புக்கொண்டு கொடுக்கச் சம்மதிப்பீரேயானால்,

அது இன்னதென்று சொல்லுகிறோமென்றான். அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு அரிச்சந்திரன் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 12

இறுதி யெய்த லெனினுமி னிதுமற்
றறுதி யற்றுள தாயெற்க மைவதேல்
உறுதி நீருரை செய்ததற் கொத்திடப்
பெறுதும் யாமென மாதவர் பேசுவார்.

இ - ள். உங்களுக்குக் கிட்டாததாய், எங்களுக்குக் கிட்டுவதனால், கெடுதி வருகிறதானாலும் நல்லதே. அரசர்களான நாங்கள், நீவிர் உறுதியாகச் சொன்னதற்குச் சம்மதமாகுவோம் என்று (அரசன்) சொல்ல, அதற்கந்த தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 13

சந்தி ராதித்தர் தானவர் வானவர்
இந்தி ராதிக ளியாவர்க்கு மெய்திட
வந்தி ராவொரு வேள்விவ ளர்ப்பதை
நொந் திராமுற்ற நுண்ணிதி னெண்ணினோம்.

இ - ள். சந்திரன் - சூரியன் - அசுரர்கள் - தேவர்கள் - இந்திரன் முதலானவர்களும் எல்லாருக்கும் செய்வதற்குக் கூடாத ஒரு யாகத்தைச் செய்வதற்கு வருத்தப்படாமல் முடிக்க அதி சூட்சமாக ஆலோசித்தோம் எ - று. 14

வேந்த வப்பெரு வேள்விக்கி ரும்பொருள்
ஈந்தி டற்குரி யாரெவ ரென்றறியாம்
ஆய்ந்த னம்முனை யன்றிமற் றில்லெனாப்
போந்த னம்மென மன்னன் புகலுவான்.

இ - ள். அரசனே! அந்தப் பெரிதான யாகத்துக்கு வேண்டின அதிக திரவியமெல்லாம் கொடுக்கத் தக்கவர்கள் யாரென்று நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம்; கொடுக்கிறதற்கு உன்னையல்லாமல் வேறொருவரு மில்லையெனத் (தெளிந்து) வந்தோமென்று கூற, அதற்கு அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான் எ - று. 15

பரவு மிப்பொருள் பற்றவு மக்கது
தரலெ னக்கியல் பென்றரிச் சந்திரன்
திரவி யங்கொடு வம்மெனச் செப்பலும்
பிரம சாரிகண் மீளவும் பேசுவார்.

இ - ள். உங்களுக்கு அதிகமாக வேண்டிய இந்தத் திரவியத்தை நீங்கள் கொள்ளும்படி கேட்டபடியே அதைக் கொடுக்கிறது எனக்கு நீதிதானென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் திரவியங்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லும் போது, பிரமசரியத்தையுடைய முனிவர்கள் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 16

இன்று வேண்டல மியாகமி யற்றிடும்
அன்று நல்க வமையுமெ மக்கென
நன்று நன்றென மன்ன னவின்றபின்
நின்று வாழ்த்தி நெடுநகர் நீங்கினர்.

இ - ள். இப்போது வேண்டாம்; நாங்கள் யாகஞ் செய்கிற அப்போது நீ எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு அப்படியே நல்லது நல்லதென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னபின்பு முனிவர்களெழுந்திருந்து ஆசீர் வதித்து அந்த நெடிய நகரைவிட்டுப் போனார்கள் எ - று. 17

செந்நெல் வெண்ணெல் விளையுஞ் செறுக்களும்
கன்னல் மன்னுங் கழனியுஞ் சோலையும்
அன்ன மாடுந் தடமும கன்றுபோய்ப்
பன்ன சாலைப் பழுவத்து ளெய்தினர்.

இ - ள். சிவந்த நெல்லும், வெள்ளை நெல்லும் விளைவதான வயல்களும், கரும்புகள் விளைகிற இடங்களும், சோலைகளும், அன்னங்கள் சஞ்சரிக்கிற குளங்களும் கடந்துபோய், விசுவாமித்திரரிருக்கிற பன்னசாலையையுடைய சோலைக்குள்ளே சென்றார்கள் எ - று. 18

அன்ன காலை யருந்தவக் கௌசிகன்
தன்ன டித்துணைத் தாழ்ந்தரிச் சந்திரன்
பொன் னளிக்கப் பொருந்தின னென்றவர்
சொன்ன பின்னர்தஞ் சூழலிற் போயினர்.

இ - ள். போன அப்போதே அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் விசுவாமித்திருடைய பாதங்களிரண்டினிலும் விழுந்து வணங்கி, அரிச்சந்திர மகாராஜன் நமக்கு வேண்டிய திரவியங் கொடுக்கச் சம்மதித்தானென்று அந்த முனிவர்கள் சொன்னபின்பு தங்களிடங்களுக்குப் போனார்கள் எ - று. 19

அடிவ ணங்கி யருந்தவர் போனபின்
கடிது சிற்சில திங்கள் கழித்துநீள்
வடிக டர்ப்படை மன்னனைக் காணிய
கொடிய பாதகக் கோசிகன் றோன்றினன்.

இ - ள். அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் தம்முடைய பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டு போனபின்பு, விரைவிலே சில சில மாதங்கள்போய், நீண்ட கூர்மையான ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனைக் காணுதற்குக் கொடுமையான பாவஞ்செய்ய எண்ணின விசுவாமித்திரர் வந்தார் எ - று. 20

கெடுக்க வந்தன னென்றுகி லேசியா
இடுக்க ணுற்றிளந் தென்றலி யம்பிட

மடுக்க ளும்மலர் வாவியுஞ் சோலையும்
நடுக்க மெய்திய லைந்தன நாடெலாம்.

இ - ள். இளந்தென்றற்காற்று கெடுதிசெய்ய வந்தானென்றறிவிக்கப் பட்டு மிகவுந்துக்கித்துச் சொல்வதுபோல வீச, அதனாலே அந்தக்கோசலநாடு முழுதும் மடுக்களும், தாமரைக்குளங்களும், சோலைகளும் நடுக்கங்கொண்டு அலைதலாயின எ - று. 21

கள்ள நீதிக் கௌசிக னெண்ணிய
துள்ள மார வுணர்ந்திள மந்திகள்
துள்ளி நீங்கின சோலைக டோறுமென்
புள்ளி ரிந்தன பொய்கைக டோறுமே.

இ - ள். கள்ளமான ஒழுங்கைக்கொண்ட விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்து வருகிறதைத் தங்கள் மனதாரத்தெரிந்து இளமையுள்ள குரங்குகள் சோலைகளெல்லாம் குதித்துப் போயினபோலாயின. குளங்களிலெல்லாம் மிருதுத்தன்மையவாய நீர்ப்பறவைகள் அஞ்சியிருந்தனபோலாயின எ - று. 22

அலைகள் சாய்த்தகல் வாவியின் மீனெலாம்
நிலைகள் சாய்த்தய னீங்கின வாளைகள்
குலைகள் சாய்த்தயல் குப்புற்று நின்றன
தலைகள் சாய்த்தன சாலியி னீட்டமே.

இ - ள். அலைகளையோதி அகன்றிருக்கிற குளங்களிலுள்ள மீன்களெல்லாம் தங்கள் நிலைகளை விட்டுத் தூரத்தே போகலாயின வாழைமரங்களெல்லாம் குலைகளைச்சாயும்படி விட்டுக்கொண்டு அருகே குனிந்துநின்றன நெற்பயிரின் கூட்டமெல்லாம் தலைகள் வளைந்துநின்றன எ - று. 23

எள்ளை யேய றிவற்றெடுத் தார்கையில்
பிள்ளை யாதலிற் பெய்மலர்க் காவெலாம்
கிள்ளை பாடின கேகய மாடின
கள்ளை யுண்டலின் வண்டுக ளிர்த்தவே.

இ - ள். கிளிகள், எடுத்தவர் கையிலுளதாகிய பிள்ளையானபடியினாலே எள்ளையொத்த அறிவும் இல்லாமல், மலர்விளைக்கிற சோலைகள் முழுதும் பாடுதலாயின. மயில்களுமாடின. தேனைக் குடிக்கிறதினாலே வண்டுகள் மயக்கங்கொண்டிருந்தன எ - று.

தீமையுண்டானதாகச் சொல்கிறதுபோல் இந்நான்கு பாட்டுக்களிலும் நாட்டுவளமான நன்மையையே சொல்லியதாகக் கொள்க. 24

மாட மாளிகை மண்டப மாமதில்
ஆட ரங்க மகழிற் றுளங்குவ

கேட னெய்தக் கிடுகிடுக் கின்றபோல்
நாட நின்ற நகரிடை நண்ணினுன்.

இ - ள். மாடங்கள் - உப்பரிகைகள் - மண்டபங்கள் - பெரிய மதில்கள் (பொதுமாதர்) ஆடுகிற சாலைகள் - அகழ்க்கிடங்குகள் முதலான இந்த இடங்களெல்லாம் கெடுதிசெய்கிறவன் வருகிறதினுலே கிடுகிடென்று பயப்படுகிறது போல, ஆலோசிப்பதாக இருக்கிற பட்டணத்துக்குள்ளே (விசுவாமித்திரர்) வந்தார் எ - று.

கிடுகிடென்று வாத்தியங்க ளொலித்தல். 25

தளரி ளைப்பிற் றமனிய வாயில்புக்
களவில் செல்வத் தயோத்தியை நண்ணியே
கிளரொ ளிக்கதிர் கீழ்ப்பட மேனுறீஇ
வளரொ ளிப்பெரு மண்டபத் தெய்தினுன்.

இ - ள். பொன்மயமான கோட்டைவாயிலுக்குள்ளே புகுந்து அளவில்லாத செல்வத்தைக்கொண்ட அயோத்தியாபுரிக்குள்ளேவந்து, விளங்குகிற ஒளியையுடைய சூரியன் றேற்றுப்போக அவனுக்கு மேற்பட்டு வளர்கின்ற ஒளியையுடைய பெரிதான சபாமண்டபத்துக்குத் தளர்வதான இளைப்புடனே வந்தார் எ - று. 26

மந்த ராசல மண்டபத் தெய்தலும்
அந்த மாதவற் கண்டரிச் சந்திரன்
எந்த மாதவ மோவரு ளிங்குநீ
வந்த காரண மென்று வணங்கினுன்.

இ - ள். பெருமைபொருந்திய அவ் விசுவாமித்திரமுனிவர் மந்தரமலைபோ லுயர்ந்திருக்கின்ற அந்தமண்டபத்துக்குள்ளே வந்தவுடனே, அரிச்சந்திரன்கண்டு தேவரீர் இங்கெழுந்தருளிய காரணம் நான்செய்த எந்தப் பெரிதான தவத்தினுலோ! சொல்லுவீராகவென்று வணங்கினுன் எ - று. 27

காவன் மன்ன கடிமறை வேள்விக்கென்
னேவன் மாக்கட் கிசைந்த பெரும்பொருள்
தாவெ னச்சொலக் கேட்டரிச் சந்திரன்
ஈவ லெத்துணை வேண்டுமென் றேத்தினுன்.

இ - ள். (அதற்கு) உலகத்தைத் இரட்சிக்கின்ற அரசனே! தேவர்களாலே காக்கத்தக்க வேதமந்திரங்களைக் கொண்டுசெய்கின்ற யாகத்துக்காக எனது ஏவலாலே வந்த முனிவர்கள்முன்னே கொடுக்கச் சம்மதித்த அதிகமான பொருள்முழுதும் இப்போது கொடுக்கவேணுமென்று விசுவாமித்திரர் சொல்லக்கேட்டு, அரிச்சந்திரமகாராஜன் இப்போதே கொடுக்கிறேன் எவ்வளவு வேணுமென்று சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்தான் எ - று. 28

மான வன்சொல மாமுனி நோக்கியே
யானை மேனின் றெறிந்தக வண்கிலே
போன தூரம் பொருள்குவிப் பாயெனின்
மோன வேள்வி முடித்திட லாமென்றான்.

இ-ள். அந்த மகானுபாவனான அரிச்சந்திரன் அவ்வாறு சொல்லுகையில், பெருமைபொருந்திய விசுவாமித்திரமுனிவர் அரசனைப்பார்த்து யானை மேலே நின்று எரிந்த கவண்கல்போகிற தூரஅளவுள்ள பொருள் கொண்டு வந்து குவிப்பாயேயானால் நான் மௌனமாயிருந்து செய்வதான யாகத்தை முடித்து நிறைவேற்றக் கூடுமென்று சொன்னார் எ-று. 29

இறைவ னிவ்வகை யீகுவன் யாமெனா
அறைதி றந்திவ ணானையைத் தம்மெனக்
குறைவில் வாதுவ ரோடிக் கொணர்ந்திடப்
பிறையெ யிற்றுப் பெருங்களி றுற்றதே.

இ-ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்தப்படியே நான் கொடுக்கிறேனென்று பொருளுள்ள பொக்கிஷவீட்டைத் திறந்துகொண்டு, இங்கே யானையைக் கொண்டுவாருங்களென்று உத்தரவுசெய்ய, அப்போதே குறைவு சொல்லாமல் யானைப்பாகர்கள் ஓடிப்போய்க் கொண்டு வர, சந்திரதுண்டம் போலும் கொம்புகளையுடைய பெரியயானையும் வந்தது எ-று. குறைவு-தடை.

ஒத்த தேயமை யும்மென தொண்பொருள்
வைத்த னன்னின்னி டத்தடை யன்னயான்
சுத்த வேள்வி தொடங்கிடு நாளெனக்
குய்த்தி நீயென் றுரைத்தவ னேகினான்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரர், அரசனே! நீ சம்மதித்ததேபோதும்; இனி நீ கொடுப்பதாகிய அழகிய பொருளெல்லாம் உன்னிடத்திலே தானே அடைக்கலமாக வைத்தேன். இனி நான் பரிசுத்தமான யாகஞ் செய்யும்போது எனக்குக் கொடுப்பாயாகவென்று சொல்லிச் சென்றார் எ-று. 31

அருவ னங்கடந் தாச்சிர மம்புகுந்
தொருத ருத்தட நீழலி லுற்றுயார்
மிருகம் புள்ளினம் யாவும் விரைந்திவண்
வருக வென்று மனத்தனி லுன்னினான்.

இ-ள். அரிதான காடுகளெல்லாங் கழித்துச்சென்று தம்முடைய பர்ணசாலைக்குள்ளேபோய் அங்கே ஒரு மரத்தினது பெரிதான நிழலின் கீழே யிருந்துகொண்டு, உலகத்திலுள்ள மிருகக் கூட்டங்கள் பட்சிக் கூட்டங்களெல்லாம் சீக்கிரத்திலே யிங்கேவந்து சேரவேணுமென்று தம்முடைய மனத்திலே நினைந்தார் எ-று. 32

அலங்க லஞ்சடை மாமுனி யன்பிலான்
நலஞ் சுலைந்து நினைத்த வந் நாடனில்
கலங்கி வாய்களிற் கௌவிய தீன்விட்டு
விலங்கெ லாமுன் விரைந்துவந் துற்றவே.

இ - ள். அசைதலையுடைய அழகிதான சடையைக்கொண்ட பெரிய விசுவாமித்திரர் இரக்கமில்லாதவராய் நீதிநலத்தைவிட்டு நினைத்த அக்காலத்திலே மிருகங்களெல்லாம் பயந்து தங்கள் வாய்களிலே கௌவித் தின்கிற இரைகளையும் விட்டுவிட்டு அவருக்கு முன்னே அதிசீக்கிரத்திலே வந்து கூடின எ - று. 33

வளையும் வாலெடுத் தோச்சி வருகனல்
விளையுங் கண்கள் விழுவன போலுற
உளைவி ரித்து விதிர்த்துத றிப்பெருங்
கிளையி னோடுற்ற கேசரி கோடியே.

இ - ள். ஒருகோடி சிங்கங்கள் வளைவான வால்களைத் தூக்கி நீட்டி யுகமுடிவிலே வருகிற வடவாக்கினியானது, கோபங்கொள்ளுவதான கண்களிலிருந்து சிந்துகிறதுபோற் சிவந்த உரோமங்களை விரித்துச் சிலிர்ந்து உதறிக்கொண்டு தமது பெரிதான கூட்டத்துடனே வந்தன எ - று. 34

வாணி மிர்ந்து வளைந்துடல் கூனிநீள்
காணி மிர்ந்துவெங் கண்கள் சிவந்துவிண்
மேனி மிர்ந்துவந் துற்றடர் வெங்கடல்
போனி மிர்ந்துவ ரும்புலி கோடியே.

இ - ள். ஒருகோடி புலிகள் வால்கள் நிமிர்தலாய் வளைவுகொண்டு உடல் வளைந்து நீண்ட கால்கள் நிமிர்ந்து வெளிமேருடிய கண்களெல்லாஞ் சிவந்து ஆகாயத்தின்மேலே உயர்ந்து தாவிக்கொண்டு வந்து சேர்தலாய்க் கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட வெப்பமான கடல்போல் உயர்ந்து வருவதாயின எ - று.

குளிறு மாமுகில் கூடிய வாமெனப்
பிளிறு கன்றும் பிடிகளும் பின்வர
வெளிறு தந்தக் கருநிற வெண்புகர்க்
களிறு கோடிக டிதுவந் துற்றவே.

இ - ள். சப்திக்கின்ற கறுத்த மேகங்கள் கூடித் திரண்டன வென்னும்படி வீறிடுகின்ற கன்றுகளும், பெண் யானைகளும் பின்னேவர, வெளுப்பான கொம்புகளும், கறுத்த நிறமும வெண்ணிறமுமான முகத்திற் புள்ளிகளுங் கொண்ட கோடி யானைகள் விரைவிலே வந்து கூடின எ - று. 36

கண்ணெ லாங்கனன் மண்டக் கடுவிடம்
மண்ணெ லாங்குதி கொள்ளப [illegible]

விண்ணெ லாம்வெயில் வீசிட வாய்பிளந்
தெண்ணி லாவர வெங்கும்வந் தீண்டின.

இ - ள். கண்கள் முழுதும் நெருப்பெரிய, கடுமையான விடமானது பூமி யெல்லாஞ் சிந்த, தலையிலுள்ள இரத்தினச் சோதியானது ஆகாய முழுதும் ஒளிவீச வாயைத் திறந்துகொண்டு கணக்கில்லாத பாம்புகள் எவ்விடத்திலும் வந்து கூடின எ - று. 37

மான ழுங்குபுல் வாய்மறை வாங்கலை
ஏன நான மெலிபெருச் சாளியெய்
கான மேதி கரடிசெந் நாய்நரி
வான ரங்கட மாவிவை வந்தவே.

இ - ள். மான்கள் - ஆமைகள் - கடமைகள் கானக்குதிரைகள் தாவுகின்ற கலைமான்கள் - பன்றிகள் - புனுகு பூனைகள் - எலிகள் - பெருச்சாளிகள் - முள் ளம் பன்றிகள் - காட்டெருமைகள் - கரடிகள் - செந்நாய்கள் - நரிகள் - குரங்கு கள் - கடமாக்களாகிய இவைகளெல்லாம் வந்து கூடின எ - று.

அழுங்கு - ஆமை. எய் - முள்ளம்பன்றி. கடமா - காட்டுமிருகம். 38

தோகை பூவைசு கங்குக்கில் சக்கர
வாக நாரை மடவனங் கோகிலம்
காக மன்றில்சி வல்கவு தாரிபூழ்
வேக மோடுப றந்துவி ரைந்தவே.

இ - ள். மயில்கள் - நாகணவாய்ப் புட்கள் - கிளிகள் - செம்போத்துகள்- சக்கரவாளப் புட்கள் - நாரைகள் - இளமையான அன்னங்கள் - குயில்கள்- காக்கைகள் - அன்றில்கள் - சிவற்காடைகள் - கவுதாரிகள் - காடைகள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அதிவேகத்துடனே பறந்து விரைவாய் வந்தன எ - று. 39

முந்தி வந்த முதிர்சின மாக்களும்
வெந்தி றற்கொடு வேகத்த நாகமும்
பந்தி பந்தி பறவைத் திரள்களும்
வந்து வந்து முனியை வணங்கின.

இ - ள். முன்னேவந்த முதிர்ந்த கோபத்தைக்கொண்ட மிருகங்களும் வெம்மையான சாமர்த்தியத்தையும், கொடிதான வேகத்தையுங்கொண்ட யானை களும், கூட்டங்கூட்டமாக வந்த பட்சிக் கூட்டங்களும் வந்து வந்து விசுவா மித்திரரை வணங்கின எ - று. 40

தழைத்த புல்லுந் தழையுங் கனிகளும்
விழைத்த ருந்தி வெருண்டுவெ குண்டுகோள்
இழைத்து நீள்வனம் வாழ்கின்ற வெம்மைநீ
அழைத்த தீதென் றருள்செயல் வேண்டுமே.

இ - ள். தழைத்திருக்கிற புற்களையும், இலைகளையும், கனிகளையும் விரும்பித் தின்றும்; பயந்தும், கோபித்தும் எங்கள் கொள்கைகளைச் செய்துகொண்டு நீண்ட காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற எங்களை நீர் வரச்செய்தது இன்னதற்காகவென்று எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் எ - று. 41

என்று கூற முனிவனி யம்புவான்
குன்று மேவு விலங்கின் குளத்துளீர்
ஒன்று கூறுவ துண்டினி யானுமக்
கின்று நீர்செய் பணியென் றியம்புவான்.

இ - ள். என்று அவைகள் சொல்ல, அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். மலைகளிலே சஞ்சரிப்பதான மிருகக் கூட்டமானவர்களே! நான் உங்களுக்குச் சொல்வதொன்றுண்டு: அதையே நீங்களிப்போது செய்யத்தக்க வேலையென்று சொல்லுகிறார் எ - று. 42

தாரின் மன்னு புயத்தரிச் சந்திரன்
பாரின் மன்னுயிர் பைம்பொழி றண்பயிர்
வேரி னோடுங் களைந்துவி ரைந்துநீர்
வாரு மென்று மறைமுனி யேவினான்.

இ - ள். பூமாலைகளாலே நிரம்புதலான தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரனது நாட்டிலுள்ள பெரிதான ஜீவன்களையும், பசுமையான சோலைகளையும், குளிர்ந்திருக்கிற பயிர்களையும் வேரோடழியப்பண்ணிச் சீக்கிரத்திலே நீங்களிங்கே வாருங்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று.

அக்க ணத்திலி றைஞ்சிய ருந்தவன்
பக்க னின்ற விலங்கும் பறவையும்
திக்க னைத்துஞ் செறிந்துவி ரைந்துபோய்ப்
புக்க வத்திரு நாட்டின் புறத்தெலாம்.

இ - ள். சொன்ன அந்தட்சணகாலத்திலே வணங்கிக்கொண்டு அரிய தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் பக்கத்திலே நின்ற மிருகங்களும், பட்சிகளும் எந்தத் திக்கிலும் நெருங்கி விரைவிலேபோய் அந்த அழகிதான கோசல நாட்டின் பக்கமெல்லாம்போய் கூடின எ - று. 44

வெள்ளை யானிரை வெம்புலி கோளரி
கொள்ளை யாடின கொல்லையுஞ் சோலையும்
வள்ளை சூழும் வயலும் புனங்களும்
கிள்ளை தோகை கிளையொடு மொய்த்தவே.

இ - ள். முன்னே வெண்மையான பசுக் கூட்டங்களை வெவ்விய புலிகளும், சிங்கங்களும் கொள்ளைகொண்டு கொன்று தின்றன. கொல்லைகளிலும்,

சோலைகளிலும், வள்ளைக்கொடிகள் படர்ந்திருக்கின்ற வயல்களிலும், தினைப் புனங்களிலும் கிளிகளும், மயில்களுந் தங்கள் கூட்டத்தோடு போய் மொய்த்தன எ - று. 45

அடர்ந்து மந்தியும் வண்டுமக ளடம்
தொடர்ந்து செல்வன சோலைகள் பாழ்படப்
படர்ந்து யர்ந்த பழுமரங் காய்மரம்
இடந்தி ரிந்தன யானைக ளெங்குமே.

இ - ள். மந்திகளும், வண்டுகளும் நெருங்கி, அகன்ற பாலைவன முதலான இடங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று பின்றொடர்ந்து செல்வதாயின. யானைகள் சோலைகளெல்லாம் பாழாகும்படி படர்ச்சியாய் உயர்ந்திருக்கிற ஆலமரங்கள், காய்த்த மரங்களிவைகளுள்ள இடமெல்லாம் திரிதலாயின எ - று. 46

முழங்கு நீர்த்தட முற்றுமு டைத்துநீர்
வழங்கு வண்டன் மடைகளுந் தூர்த்துராய்த்
தழங்கு சாலியுஞ் சாடித் தழைக்கொடிக்
கிழங்கு மாய்த்தன கேழற் றிரள்களே.

இ - ள். பன்றிக்கூட்டங்கள், அலைகள் முழங்குகின்ற நீர்க்குளங்கள் முழுதும் உடைத்து, நீர்பாய்கிற சேற்றையுடைய மடைகளையும் தூர்த்து, உராவி ஒலிக்கின்ற நெற்களையெல்லாம் அழித்து, தழைகளையும் கொடிகளையும் கிழங்குகளையும் அழிவுசெய்தன எ - று. 47

காட்டு வாழ்கலை மான்கட மாமரை
நாட்டு வாழ்புனஞ் சேரந விந்திட
ஓட்டு வாரை யொதுக்கிநின் றேபருங்
கோட்டு வாரணங் குத்திப் பிளந்தவால்.

இ - ள். காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற கலைமானும் - கடமாக்களும் - கானக் குதிரைகளும் கூடி, நாட்டிலேயுள்ள புனங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது ஓட்டவந்தவர்களை ஒதுக்கிடத்திலே நின்று பருத்த கொம்புகளையுடைய யானைகள் குத்திப் பிளந்தன எ - று. 48

இரவு காவலி ருப்பவரி யாரையும்
அரவுந் தேளு மரணையுங் கொன்றவால்
கரவி னின்று புலியுங் கரடியும்
வரவ ரக்கொன்று மாக்களை மாய்த்தவே.

இ - ள். இராத்திரியிலே காவல் காத்துக்கொண் டிருக்கிறவர்களெல்லாரையும் பாம்பும்-தேளும்-அரணையும் கொன்றன. புலிகளும்-கரடிகளும் மறைவிடங்களிலே யிருந்து மனிதர்களைக் கிட்டிவரக் கொன்றழித்தன எ - று. 49

மதந்த ருங்கரி மான்மரை வல்லுளி
துதைந்த தாமரைத் தண்வய லிற்புகப்
புதைந்து சேற்றினிற் புக்கவும் வேறாச்
சிதைந்த வுஞ்செழுஞ் செந்நெலும் வெண்ணெலும்.

இ - ள். மதத்தைச் சிந்துகின்ற யானைகளும்-மான்களும்-மரைகளும்-பன்றிகளும்-நெருங்கின தாமரை மலர்களுடைய குளிர்ந்த வயல்களிலே போய்ப் புகப்போது, சேற்றிலே யழுந்திப்போன சில செழுமையான செந்நெற் பயிர்களும் வெண்ணெற் பயிர்களும் வேறோ டற்றழிந்தன எ - று. 50

நெற்ப சும்பயிர் பற்றினி மிர்தன்மா
பொற்பின் மன்னர் புயவலி யற்றநாள்
கற்பின் மாதர் கருங்குழல் பற்றிநீள்
வெற்பின் மாக்கள் விசித்திடல் போன்றவே.

இ - ள். மிருகங்கள் நெல்லினது பசுமையான பயிர்களை வாயினாலே கௌவிக்கொண்டு போகிறதானது, பெரிதான அழகுடனே கூடின அரசர்கள் தங்களுக்குப் புஜபலங் குலைந்த காலத்திலே, கற்புள்ள பெண்களுடைய கரிதான கூந்தலைப்பற்றி நீண்ட மலைகளிலுள்ள குறவர்கள் இழுத்துக்கொண்டு போகிறதுபோ லிருந்தன எ - று. 51

பண்டு போர்பழ னச்செழுஞ் சாலியை
உண்டு போதவு ழக்கிய மாக்களைக்
கண்டு போய்க்கடி வோர்தமைக் கவ்வியே
கொண்டு போவன கோளரி யீட்டமே.

இ - ள். முன்போலவே வயல்களிலுள்ள செழுமையான நெற்பயிர்களைத் தின்று மிதித்தழிக்கிற மிருகங்களைக் கண்டுபோய் விலக்குகின்றவர்களையெல்லாம் சிங்கக்கூட்டங்கள் வாயாலே கவ்விக்கொண்டு போவதாயின எ - று.

இந்த வாறு நிகழ்ந்திட வெங்கியே
அந்த நாட்டி லனைவருங் கூடினார்
வந்த யோத்தியின் மன்னனைப் போற்றித்தஞ்
சிந்தனைப்படர் செப்பத்தொ டங்கினார்.

இ - ள். அந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாரும் இந்தப்படி முழுதும் நடப்பதற்குத் துக்கங்கொண்டு கும்பலாகக்கூடிவந்து அயோத்திபாபுரியிலுள்ள அரிச்சந்திர மகாராஜனைக் கண்டு துதித்துத் தங்கள் மனத்திலுண்டான துன்பங்களைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று. 53

என்ன பாவ மிதற்குமுன் கண்டிலெம்
மன்னர் மன்னவ னத்துவி லங்கினால்
செந்நெல் கன்னறி னைப்புனந் தேம்பொழில்
இன்ன வெள்ளில விற்றன வின்றென்றார்.

இ - ள். இது என்ன பாவத்தினாலே இப்படியாயிற்றோ தெரியவில்லை. இதற்கு முன்னான காலத்திலே இவ்வாறு நடக்க நாங்கள் பார்த்தறியோம். ஓ ராஜாதி ராஜனே! இப்போது காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலே, செந்நெல்லும்-கரும்பும்-தினைப்புனமும்-தேன் பொருந்தின சோலைகளும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அளவற்றவைகளா யழிந்து போயினவென்று சொன்னார்கள் எ - று. 54

கலையு மானுங் கடமையு மேனமும்
மலியுந் தண்பயிர் யாவையு மாய்த்தன
புலியும் பல்லமுஞ் சிங்கமும் புக்குயிர்
நலியு மோட்ட நடந்தவர் தம்மையே.

இ - ள். கலைமான்களும் புள்ளிமான்களும் பன்றிகளுங் கூடி மிகுதியான குளிர்ந்த பயிர்களெல்லாவற்றையு மழித்தன. புலியும் கரடிகளும் சிங்கங்களும் வந்து அந்த மான் முதலியவைகளை ஓட்டப்போனவர்களை யெல்லாம் கொல்லுவதாயின எ - று. 55

நீரை மாய்த்தன வாரண நீள்பயிர்த்
தூரை மாய்த்தன மான்மரை சூகரம்
வேரை மாய்த்தன மென்மயில் பைங்கிளி
சேர மாய்த்தன செந்நெற் கதிரையே.

இ - ள். யானைகள் நீர்க்குளங்களையெல்லாம் அழிக்கலாயின. மான்களும் மரைகளும் பன்றிகளும் நீண்ட பயிரின்வேரை யெல்லாம் அழித்தன. மிருதுவான மயில்களும் கிளிகளுங்கூடிச் சிவந்த நெற்கதிர்கள் மூழுமையும் வேரோ டழிந்தாற்போல் அழித்தன எ - று. 56

தின்று தின்று திரண்டபைங் கூழெலாம்
ஒன்று மின்றி யுழக்கின வோட்டவே
சென்று சென்று செறிந்தவர் தங்களைக்
கொன்று கொன்று குவித்தன கோடியே.

இ - ள். இப்படித் திரண்டிருக்கிற பசிய பயிர்களையெல்லாம் தின்று தின்று ஒன்றுமில்லாமல் மிதித்தழித்த மிருகங்களை ஓட்டுதற்குப்போய்க் கூடினவர்களையெல்லாங் கொன்று கொன்று குவித்திருப்பவைகள் கோடியுண்டு எ - று. 57

அரிய னந்த மரவும னந்தம்வெங்
கரிய னந்தங் கரடிய னந்தமா
நரிய னந்த நவியனந் தங்கொடு
வரிய னந்த மலிந்தன வந்தென்றூர்.

இ - ள். சிங்கங்களும் அநேகம். பாம்புகளும் அநேகம். வெவ்விய யானைகளும் அநேகம். கரடிகளும் அநேகம். பெரிய நரிகளும் அநேகம். மான்களும் அநேகம். கொடிய புலிகளும் அநேகமாக வந்து எங்கு மிகுந்திருக்கின்றன எ - று. 58

மயிலுங் கிள்ளையும் பூவையும் வாவலும்
குயிலுங் காகமுங் கூகையு மன்றிலும்
அயிலுங் காடையு மன்னமு மென்றுபேர்
பயிலுங் கூடப் பறவைய னந்தமே.

இ-ள், மயில்களும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப் புட்களும் வௌவால்களும் குயில்களும் காக்கைகளும் கூகைகளும் அன்றில்களும் பழங்களைத் தின்பனவான காடைகளும் அன்னங்களும் என்று பேர்வழங்குகின்றதான அந்த மிருகங்களுடனே கூடப் பட்சிகளும் அநேகமாயின. 59

நாற்ற மேற்றுவந் தெம்மை நலிந்திடத்
தோற்று மாருலச் சூழ்வினை தன்னைநீ
மாற்றி டாயெனின் மன்னவ வெங்களால்
ஆற்றொ ணாதெனத் தடிதொழு தேத்தினர்.

இ-ள். நாற்றம் பிடித்துக்கொண்டுவந்து எங்களை வருத்தஞ் செய்வதாகத்தோன்றின துன்பமான பாபங்களை நீ போக்காதிருந்தாயானால் அரசனே! எங்களாலே இந்தத் துன்பங்கள் தாங்கமுடியாது என்று பாதம் வணங்கித் துதித்தார்கள் எ-று. 60

அங்கண் மாநிலத் தன்னநன் னாட்டவர்
தங்கள் வாய்மொழி கேட்டரிச் சந்திரன்
திங்கள் சூடி திருவிளை யாட்டினுக்
கெங்க ளாற்செய்வ தென்னென வெண்ணினன்.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய அந்த பெரிய உலகத்திலே நல்லதான கோசல நாட்டிலுள்ளவர்கள் மாத்திரம் வந்து சொன்ன வார்த்தைகளைக்கேட்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன் சந்திரனைச்சூடின பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல் இப்படியானால் எங்களாலே செய்யத்தக்க தென்ன விருக்கின்றதென்று ஆலோசிக்கலானான் எ-று. 61

அறைபு னற்றிரு நாடழி வுற்றதற்
கிறையு மக்கிரண் டாண்டினுக் கில்லெனக்
குறைவி லாநிதி கூறைய ளித்துநீர்
உறையு மூர்தொறுஞ் செல்லுமென் றேகினன்.

இ-ள். ஒலிக்கின்ற கங்காசலம் பாய்வதான இந்தத் திருநாடு இப்படி அழிந்ததற்காக அரசனுக்குக் கொடுக்கும் பகுதி உங்களுக்கு இரண்டு வருஷத்துக் கில்லையாகக் கடவதென்று சொல்லி, அவர்களுக்குக் குறைவு தோன்றாமல் பொருள்களும் வஸ்திரங்களுங் கொடுத்து நீங்களிருக்கு மூர்களுக்குப் போங்களென்று சொன்னான் எ-று. 62

வஞ்சனைக் காண்டம் முற்றிற்று.
ஆக விருத்தம்-520.

உ

கடவுள் துணை

நான்காவது

வேட்டஞ்செய் காண்டம்

கலி விருத்தம்

நிலவு காலு நெடுங்குடை மன்னவன்
புலவு வாய புலிமுதல் யாவையும்
சுலவு தானை தொடர்தர வேட்டஞ்செய்
செலவு மேவிய செய்திவி ளம்புவாம்.

இ-ள். சந்திரிகையை வீசுகின்ற நெடிதான வெள்ளைக்குடையையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன், இறைச்சியை வாயிலேயுடைய புலிகள் முதலான எல்லாவற்றையும் வேட்டையாடுதற்குச் சூழத்தக்க சேனைகள் கூடத் தொடர்ந்துவரப் போகுதலான செய்கையை இனிச் சொல்லக்கடவோம் எ-று.

செல்லு மென்னப் பணிந்தவர் சேறலும்
வெல்லும் வெம்படை வேந்தன மைச்சர்காள்
கொல்லு மிந்தக் கொடுவினைக் கென்செய்கோ
சொல்லு மென்னத் தொழுதவர் சொல்லுவார்.

இ-ள் குடிகளைப் போகவென்று சொல்ல, அக்குடிகள் வணங்கிக் கொண்டு போனவுடனே, வெல்லத்தக்க வெவ்விய சேனைகளையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன், மந்திரிகளே! குடிகள் முதலானவர்களையெல்லாம் கொல்லலான இந்தக்கொடியசெய்கைக்கு நான் என்னசெய்வேன்? நீங்கள் சொல்லுங்களென்று கேட்க, அம்மந்திரிகள் வணங்கிச் சொல்லுகிறார்கள் எ-று. 2

கூட்ட வேடருங் கோலும்வை வேலுநா
யீட்ட முங்கொடு கானகத் தெய்தினீ
வேட்டை யாடிவி லங்கின மாய்த்துபின்
நாட்டை யோம்ப னலமெனக் கூறினர்.

இ-ள். நீர் கூட்டமான வேடர்களும், அம்புகளும், கூரியவேல்களும், நாய்க்கூட்டங்களுங் கொண்டு காட்டுக்குப்போய் வேட்டையாடி மிருகங்களையெல்லாங் கொன்று, இந்நாட்டை இரட்சிக்கிறதே நன்மையென்று சொன்னார்கள் எ-று. 3

என்ற மைச்சரி யம்பலு மன்னவன்
நன்று நன்றென நன்கலி டனக்கொளாக்
குன்ற வாணரைக் கூட்டிக்கொ ணர்கென
நின்ற தூதர் தொழுதக னீங்கினர்.

இ - ள். என்று மந்திரிகள் சொல்லுமளவில், அரசனானவன் நல்லது நல்லதென்று ஒப்பி மனத்திலே வேட்டையாடச் சம்மதித்து, மலைகளிலே வாழ்கின்ற குறவர் - வேடர் முதலானவர்களைக் கூட்டி வாருங்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு அங்கேநின்ற தூதர்கள் வணங்கிக்கொண்டு வெளியே போனார்கள் எ - று. 4

ஓடி னார்க ளுயர்வரைக் கானகம்
நாடி னார்களந் நாயக னுங்களைத்
தேடி னானென்று செப்பலுஞ் சிற்சிலர்
கூடி னார்துடி கொட்டின ரெங்குமே.

இ - ள். விரைந்து சென்றவர்களாய் உயர்ந்த மலைக்காடுகளெல்லாந் தேடிக் கண்டு நமதரசனானவன் உங்களை எங்கேயென்று தேடுதலானானென்று சொல்லுமளவில், சிலசிலபேர்கள் எவ்விடத்துங் கூடிப் பம்பைகளை முழக்கினார்கள் எ - று. 5

அந்த வேலை யருஞ்சுரம் யாவினுங்
கந்தன் மேவு குறிஞ்சித் தடத்தினுங்
குந்தம் வேல்சிலை கூன்குனில் கொண்டவண்
வந்த வேடர் வரவு விளம்புவாம்.

இ - ள். அப்படிக்கொட்டின பம்பைத்தொனி கேட்ட அப்போதே அருமையான பாலைநிலங்களெல்லாவற்றிலும், முருகனிருக்கிற குறிஞ்சிநிலைக் காட்டிலும் நின்று கையீட்டி - வேல் - வில் - வளைதடி யாகியவைகளைக் கொண்டு அங்குவந்த வேட்டைக்காரர் வருகையை சொல்லுகிறோம் எ - று. 6

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பீலி கட்டியதன் மீது மொய்த்தொளி பிறங்கு செட்டைக ளணைத்துநீள், மாலை யிட்டுவளர் குஞ்சி அஞ்சநெல் வரிந்தி ருக்குமலர் சூடியே, காலி னிற்செருப்பு சேருப்ப ணிந்துகழல் கட்டி நீடுடிக றங்கவை, வேல்பி டித்துடலம் வேர்வ ரும்பிடவி ரைந்து வந்தனர னந்தரே.

இ - ள். மயிலிறகுகளாலேசெய்த சீராவை உடம்பிலேதரித்து, அதன் மேலே நெருங்கி ஒளிவிளங்குகின்ற இறகுகளை இருபுறத்திலுங்கொண்டு (மயிலென்று தோற்ற) நீண்ட மாலைகளுமணிந்து, வளர்கிற தலையிலே தங்குவதாக நெற்கதிரும் மலர்ந்துவருவதான காக்கணம் பூவுஞ்சூடி, காலிலே போடத்தக்க செருப்பும் போட்டுக்கொண்டு, வீரக்கழல்களுங் கட்டி, நெடிதான அடி முதலிய வாத்தியங்களு முழங்கக், கூர்மையான வேல்களுங்கொண்டு உடம்பெல்லாம் வேர்வையுண்டாக அநேகர்கள் அதிசீக்கிரத்திலே வந்தார்கள் எ - று.

கொலையெ டுத்தசம னுறைவ தற்குரிய கூடெ னத்தகைய தூணியிற், கலையெ டுத்தபிறை யனைய முத்தலைய கணைநி றைத் துவ

ளர் மார்பினில், மலைய டுத்தனைய புயம னைத்திறுக வார்வி சித்து வரு காரெனச், சிலையெ டுத்துவிழி கனலெ ழக்கடித் தென்ற வேடு வர னந்தரே.

இ - ள். கொலைத்தொழிலைக் கொண்ட யமனிருக்கிறதற்குத் தகுந்த கூடென்று சொல்லத்தக்க அம்புக்கூட்டிலே, எட்டுக்கலைகளைக்கொண்ட சந்திரனையொப்பான பாணங்களும், மூன்றுதலையை யுடைய பாணங்களும் நிரப்பிக்கொண்டு, விசாலமான மார்பிலும் மலைகளைச் சுமப்பதுபோலான தோள் களிலும் (பொருந்தச்) சேர்த்துத் தோற்கட்டைகளை யிறுக்கிப் போட்டுக் கொண்டு, கையிலே வில்லுங்கொண்டு கண்களிலே நெருப்புத்தோன்ற நடந்து வருகிற மேகம்போல் விரைந்துவந்த வேடர்க ளநேகர்கள், எ - று. 8

பணில மொத்தபல கரைநி ரைத்தபல கவச மிட்டுவெகு துவ சரா, யணிம யிர்க்கரடி மதக ரித்திரள்கள் புலிமு தற்கிரியி னளவ வாய்க், கணிலெ திர்த்தவைகள் கரவி லுற்றவைக டுளிப டக்கருவி யெறியுமக், குணிலெ டுத்துலக நிறைய வந்தனர்கள் கோடிகோடி கொலை வேடரே.

இ - ள். கோடானகோடி கொலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற வேடர்கள், சங்குகளுக்கொப்பான பலகரைகளை நிரப்பியிருக்கிற பலவிதமான சட் டைகளுமணிந்து அநேகக் கொடிகளை யுடையவராய் அழகிய மயிர்களை யுடைய கரடிகள்-மதயானைக்கூட்டங்கள்-புலிகள்-பன்றிமுதலான அளவில்லவாகிக் கண் ணிலே தோன்றினவைகளும், மறைவிலே யிருக்கின்ற வைகளும் துண்டங்களா கும்படிக் கோபித்து வீசுகின்ற குறுந்தடிகளுங் கொண்டு அந்நாடெல்லாம் நிரம்ப வந்தார்கள் எ - று. 9

வென்றி மத்தகம தக்க ளிற்றினெடு வெண்ம ருப்பில்விளை முத்தமுங், குன்றி முத்துநிரை யொக்க வைத்தகன கோவை மார்பி னிடை தாழவே, பன்றி யிற்பருமருப்பி னைத்தொழில்ப யின்ற கண் டிகைய ணிந்துயிர், கொன்று தின்பதுவி ரும்பி வந்தனர்கு டார வேடரொரு கோடியே.

இ - ள். கோடரி கையிலேகொண்ட ஒருகோடி வேடர்கள் வெற்றியைக் கொண்ட மத்தகத்தோடுகூடின மதயானைகளினுடைய நீண்ட வெள்ளிய கொம்பிலுள்ள முத்துகளும் குன்றிமணிகளும் வரிசையாகச் சரிக்குச் சரியாகக் கோத்திருக்கிற கனமான கோவைகள் மார்பிலே தொங்க, பன்றியின் கொம்பு களை அத்துடனேசேர்த்து அழகுபொருந்திய கண்டிகையாக அணிந்து, உயிர் களைக்கொன்று தின்கிறதையே விரும்பிவந்தார்கள் எ - று.

குடாரம் - கோடரி. 10

பாச மிற்றிட விசித்த சங்கிலிகள் பற்ற றத்தமில மூன்றிவெம், பூச லிட்டனலெ னச்சி னந்துறு புணர்ச்சி யின்மிகுமு ணர்ச்சி

யாய்க், கேச ரிக்குருளை யென்ன வூளைபயில் கீத வோசைதிசை
நாலினும், வீச முற்செலநெ ருக்க முற்றுவரு வெண்சு ணங்குசத
கோடியே.

இ - ள். கட்டினகயிறு அற்றுப்போகவும், பூண்டசங்கிலிகள் பொறுத்து விட்டுப்போகவும், தங்களுக்குள்ளே கோபங்கொண்டு வெவ்விதான . கூச்ச விட்டு நெருப்புபோற் கோபித்துக் கூடுகின்ற புணர்ச்சியிலே மிகுந்த வினை வுள்ளவைகளாய்ச் சிங்கக்குட்டிகள்போல் ஊளையிடுகிறபாட்டோசையானது நான்குதிக்கிலுங் கேட்க நெருக்கங்கொண்டு முன்னே வருகிற வெள்ளைநாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

11

அந்த ரத்திடியெ னக்கு ரைத்துமுதி ராழி போலுறுமி வார்த
டங், கந்த ரத்திறுக நின்று ரப்பியிரு கான்ம டக்கியெதிர் தாவியே,
தந்த மிற்கறுவு கொண்டு பல்பலத யங்க வெங்கனற டங்கணுற், சிந்
திடச் சருவி முன்க தித்துவரு செஞ்சு ணங்குசத கோடியே.

இ - ள். ஆகாயத்திலுண்டாகும் இடிபோற்குலைத்து முதிர்ந்த கடலைப் போலுறுமி தோல்வாரானது பெரிய கழுத்திலே இறுகும்படிநின்று அதட்டி, இரண்டு கால்களையு மடக்கிக்கொண்டு முன்னே பாய்ந்து தங்களுக்குள்ளே வயிரங்கொண்டு அநேகங்கள் விளங்கவும், வெப்பாக நெருப்பு பெரிய கண் களிலே சிந்தும்படி சாடைகண்டு முன்னே வேகங்கொண்டு வருகிற சிவப்பு நாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

12

வெண்டை யங்கவடி கண்டை வாரெழில்வி ளங்கு வெங்கன
களங்களுந், தண்டை கிண்கிணிசி லம்பு நின்றொலி தழங்கி டுங்கடிய
தாள்களுந், துண்ட வெண்பிறையி ரண்டு நின்றெதிர்து ளங்கவெட்
டெயிறு மாகவே, மண்ட லங்குழிய வந்த ஞாளிபல வண்ண முள்ள
சத கோடியே.

இ - ள். வெண்டையங்களும், பலகறைகளும், மணிகளும், தோல்வாரிலே அழகுதோன்ற அணிந்த வெவ்விதான கனம்பொருந்திய கழுத்துகளும் தண்டை-கிண்கிணி-சிலம்பு ஆகிய இவைகள் நிலைகொண்டு ஓசை முழங்கும்படி யான கடினமாகிய கால்களும், துண்டமாகிய வெள்ளைச்சந்திர னிரண்டுபோ லிருந்து முன்னே விளங்குகிற சிங்கப்பற்களுந்தோன்ற பூமி பள்ளமாக வந்த பலநிறங்களையுடைய நாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

13

வால்சு ருண்டுநுனி வாய்வ ளர்ந்துதட மார்ப கன்றிடைசி
றுத்துவெந், மேலு யர்ந்தனிசி ரம்ப ருத்துநெடு வீர வாளெயிறி
லங்கிட, நாலு கின்றமணி யார மென்றுநெடு நாசி மிர்ந்துதுளி
தாழவே, காது யர்ந்துகிர்வி ளர்த்து மொய்த்துவரு கரிய நாய்கள்
சத கோடியே.

இ-ள். வாலானது சுருண்டும், நுனியானது நீண்டும், பெரிய [illegible] னது அகன்றும், இடுப்பு சிறுத்தும், முதுகுயர்ந்தும், அழகான [illegible] நீண்ட வீரவாள்போற் சிங்கப்பற்கள் விளங்க, [illegible] யணி [illegible] கடித்து மென்றுகொண்டு நெடியநாக்கு நீண்டு [illegible] உயர்ந்து நகங்கள் வெளுத்து நெருங்கிவருகிற கருநாய்கள் [illegible]

நுனிவாய் என்பதற்கு, முன்வந்த முகமெனக் கொள்ளுமாம். 14

நிலைபெ யர்ந்துலவு நீல மால்வரைக ளிகரெ னப்பிடரி னுகநி
மிர்த், தலையி றக்கியகல் வாயில் வெண்ணுரைத யங்க நாமுழுமி றங்
கவே, யலைய முஞ்சலதி யொலியெ னக்கதறி யணிக ருப்பகடி
மூக்கமீள், வலைக ளுந்திரையும் வாரும் வன்கயிறும் வந்த வன்சகட
னந்தமே.

இ-ள். தங்கள் நிலைகளைவிட்டுச் சஞ்சரிப்பனவான நீலமால்வரைகளை ஒப்பென்னும்படி, பிடரியிலே நுகத்தடியை நிறுத்தித் தலையைத் தாங்கிக் கொடுத்து அகன்றவாயிலே வெள்ளை நுரைகள் விளங்க நாக்கு முழுநீளக்கொங்க அலைகள் கிளருகின்ற கடலோசைபோல் முழங்கி அழகிய கறுத்த எருமைக் கடாக்க ளிழுத்துக்கொண்டுவர, நீண்ட வலைகளும், திரைகளும், தோல் வார் களும், வலிதான கயிறுகளும் கொண்டுவந்த வலிய வண்டிகள் அநேகங்கள் எ-று. 15

இமையமந் தரமு தற்ற டங்கிரியு மிதனி டைப்படு சுரங்களு,
மமையும் வேடுவ ரனந்த கோடியர ணைந்து மேருவரை யன்னதோர்,
சமைய மண்டபநி றைந்தி ருந்ததிரி சங்கு மைந்தனைவ ணங்கியே,
யெமைய மைத்தபணி விடையு ரைத்தருள்க வென்று மண்மிசையி
றைஞ்சினார்.

இ-ள். இமையகிரி மந்தாகிரி முதலான பெரிய மலைகளிலும், இந்த மலைகளுக்கு நடுவிலுள்ள பாலைவனங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற அநேக கோடி வேடர்கள் வந்து, மேருமலைபோல்வதான ஒருவகைச் சபாமண்டப நிரம்பக் கொலுவிருந்த திரிசங்கு புத்திரனை அரிச்சந்திர மகாராஜனைக் கண்டு வணங்கி, எங்களை வரவழைத்த பணிவிடைக்கு உத்தரவு கொடுத்தருள வேண்டு மென்று பூமியிலே படிய வணங்கினார்கள் எ-று. 16

சிங்க மானைபுலி பன்றி மான்மறைதி ரண்ட ணைந்துதிரு நாடெலா
மெங்க ளும்பரவி வந்து தண்பயிரி யாவை யுங்கெட வழித்தலா
லங்க வற்றைவதை செய்வதற்குமைய மைத்த னன்கடிது சென்மெனு
வுங்க ளுக்குதவி யாக யாம்வருத லுண்டெ னப்பல வுணர்த்தினான்.

இ-ள். நமது திருநாடு முழுதுஞ் சிங்கங்கள் - யானைகள் - புலிகள் - பன்றி கள் - மான்கள் - கானக்குதிரைகளாகிய இவைகளெல்லாம் திரண்டு கூடிப் பரவி வந்து குளிர்ந்த பயிர்களெல்லாம் நாசமாகும்படி அழித்ததனாலே அவை

களையெல்லாம் கொல்லுதற்காக உங்களை வரவழைத்தேன். நீங்கள் சீக்கிரம் போகவென்று சொல்லிப் பின்னும் உங்களுக்குதவியாக நானுஞ் சேனைகளுடனே வருகிறேனென்று பலவகை வார்த்தைகளுஞ் சொன்னான் எ - று.

முன்ன டக்கவெ னவாஅடை யாபரண முற்றும் வேடுவர்த மக்க
ளித்து, அன்னவர்க்குவிடை நல்கி மண்டப மகன்று போனபின மைச்ச
ரைச், சொன்ன தற்பட விரைந்து நிரைமது சேனை யோடினிது
செல்கெனாத், தன்ன கத்திடைபு குந்து கற்புடைய தையல் வைகு
மிட மெய்தினான்.

இ - ள். வஸ்திராபரணங்கள் முழுதும் அந்த வேடர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் போங்களென்று உத்தாரவு செய்து, அவர்கள் அந்தச் சமையம் மண்டபத்தைவிட்டுப் போனபின்பு, மந்திரிகளைப் பார்த்து நீங்கள் நம்முடைய சேனைகளுடனே போகும் வழியே சுகமே விரைந்து போங்களென்று கூறி, தன் பதிவிரதா சிரோமணியான சந்திரவதி யிருக்குமிடமாகிய அரண்மனைக்குள்ளே போனான் எ - று. 18

கரிய வாழுகம் விரித்து டுத்துவரி கவச மிட்டுமணி முடிதரித்,
தரிய வெற்றியுடை வாள யிற்சுரிகை யரைய ழுத்திவயி ரவிதரும்,
பெரிய பொற்சிலைபி டித்து வாளிபல பெய்த தூணி*புற மெய்தவே,
தெரிவை யர்க்கரசி யுடன்வ ரக்கடிது சென்று தேரின்மிசை யேறி
னான்.

இ - ள். நீலச் சட்டையும், நீல வஸ்திரமும் விரித்து உடுத்திக்கொண்டு இரகலாகக் கட்டுகிற கவசமும் போட்டு, இரத்தினகிரீடமுஞ் சூட்டி, அருமையான ஜயத்தைத் தக்கொண்ட உடைவாளும் - வேலும் - பாக்கும் - இடையிலே கட்டிக் கரிக்கொழித்த பெரிதான பொன்மயமாயிருக்கிற வில்லுங்கொண்டு, அம்புகளையெல்லாம் அடக்கிவைக்கக்கூடிய அம்புக்கூடும் முதுகிலே பொருந்தக் கட்டி, பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதி கூடவர, விரைவிலே போய்த் தேரின்மேலேறினான் எ - று. 19

சேனை முந்தநிலை வந்தெ ழுந்தன குடைத்தி ரட்கடை யுகத்திலக்
கானை முந்துகடல் போல வெங்கணுமு டர்ந்த மன்னவர் பெரும்படை
வானை முந்தசுட ரெண்டி சாமுகம றைந்த மாமுகி னெருக்கியே
தானை முந்தன கயங்கள் சென்றன துரங்க முந்துற நடந்தவே.

இ - ள். சேனைகளெல்லாம் ஒருசேரக் கூடினாற்போலக் குடைக் கூட்டங்கள் வந்து கூடின. யுகமுடிவிலே பொங்குகின்ற கடல்போல அரசர்களுடைய பெரிய சேனைகள் எங்கும் நெருங்கி நடந்தன. கறுத்த மேகங்கள் நெருங்கிக்கொண்டு சூரியன் எட்டுத் திக்கிலுந் தோன்றாமல் மறைந்தன. அந்தச் சேனை - தூளிகள் கிளம்பின; யானைகளுஞ் சென்றன; குதிரைகளு முன்னே நடந்தன எ - று. 20

* முதுகெய்தவே எனவும் பாடம்.

கோட கந்தருவி லாழி யுங்கரட குஞ்ச ரந்தருவி லாழிபு
மாட கக்கவரி யுஞ்செ றிந்துபகி ரண்ட கோளமு மறைந்திட
மாட வீதிகள் கடந்து செம்பொன்மதில் வாயில் விட்டகல நன்னிபே
வேடர் சேனையொடு கூடி னானமுத வேலை மைக்கடலில் வீழ்நதிபோல்.

இ-ள். குதிரை வாயிலே வருகிற நுரையும், மதத்தைச் சிந்துகின்ற யானை வாயிலே வருகிற நுரையும், பொற்காம்புள்ள சாமரங்களும் நெருங்கி வெளியிலுண்டான அண்டகோளமு மறைந்துபோம்படி உயர்ந்திருக்கிற மாட வீதிகளைக் கடந்துபோய், செம்பொன்மயமான மதிலையுடைய கோட்டை வாயிலையும் விட்டுத் தூரப்போய் பாற்கடலானது கருங்கடலிலேபோய்ச் சலப்பதுபோல் முன்சென்ற வேடர்கள் சேனைகளுடனே (அரசன்) போய்க் கூடினன் எ-று. 21

சிலையெ டுத்தபுய மன்னனைத் தொழுது சென்று வேடுவர் பரந்துநீ
ளலையெ டுத்தமலர் வாவி யும்வயலு மகழி யும்பொழில் டங்களும் [க்
வலையெ டுத்தருகு திரைவ ளைத்துமணி வார்தொ டுக்கியிடை கூவென
கலையு ழைத்திரள்கள் கடமை பன்றிபுலி கரடி யோளரிக ளந்தவே.

இ-ள். வில்லெடுத்துக்கொண்ட தோள்களையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனை வணங்கிக்கொண்டுபோய் வேடர்கள் எங்கும் பரவுதலாய் நீண்ட அலைகளைக் கொண்ட தாமரைக் குளங்களிலும் - வயல்களிலும் - அகழ்களிலும் - அடர்ந்த சோலைகள் முதலான எல்லா விடங்களிலும் வலை கட்டிப் பக்கத்திலே திரையும் வளைத்து மணிவார்களையும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து அவ்விடங்களிலே நின்று கூவென்று மிருகங்கள்போல் வோசைகாட்ட, உடனே கலைமான் - புள்ளிமான் - கூட்டங்களிலும், கடமைகளும் - பன்றிகளும் - புலிகளும் - கரடிகளும் - சிங்கங்களும் வந்துகூடின எ-று. 22

ஏன மெண்குபுலி யாளி சிங்கமத யானை சம்புழைபுல் வாய்மரை
நான மோரிகட மாவ ழுங்கிரலை நாவி மூகமெலி யாகனில்
கான மேதிவரை யாடு டும்புமுயல் கால்வி சைத்திட கலந்தன
வான கத்திடை பறந்தெ ழுந்தபல வன்சிறைப் பறவை வர்க்கமே.

இ-ள். பன்றிகள் - கரடிகள் - புலிகள் - யாளிகள் - சிங்கங்கள் - மதயானைகள் - நரிகள் - மான்கள் - புல்வாய்கள் - மரைகள் - கஸ்தூரி பூனைகள் - ஓரிகள் - கடமைகள் - ஆமைகள் - கலைமான்கள் - அழுங்கு ... - எருத்து ... - எலிகள் - காட்டுப்பசுக்கள் - அணில்கள் - மாட்டெருமைகள் - வரையாடுகள் - உடும்புகள் - முயல்கள் - கால்வேகங்கொண்டு அவ்விடத்திலே வந்துகூடின எ-று. 23

வட்ட மாகவரி விற்கு னித்துவய மன்னர் விட்டபல வன்சரம்,
பட்ட மாவினம்வி ழுந்து முன்றுடல் பதைத்தி றந்தன வனத்தமாம்,
தொட்ட வேல்குனி லெறிந்து வேடுவர் துணித்த மாவின மனந்த
மால், விட்ட ஞாளிகள் கடித்தி ழுத்திட விழுந்த மாவின மனந்த
மால்.

இ - ள். வெற்றிகொண்ட அரசர்களை வளைவாக நீண்ட வில்லைவளைத்து எய்த வலிதான அம்புகள்பட்ட மிருகக்கூட்டங்கள் விழுந்துழன்று உடம்புகள் பதைபதைத்துச் செத்தவைக ளநேகம். வேடர்கள் கையிலேகொண்ட வேல்களையும் - வளைதடிகளையும் வீசி துண்டுசெய்த மிருகங்களநேகம். இவ்வேடர்கள்விடுகின்ற நாய்கள் கடித்திழுக்கவிழுந்த மிருகங்களநேகம் எ - று. 24

தண்ட லைப்படுவி லங்கி னிற்படுச ரங்க ளுந்துணிசி ரங்களுந், திண்டி றற்குமரர் மண்ட லத்தலைவர் செங்கை யிற்செறிவி லுண்டையும், விண்ட லத்திவுயர் வன்சி றைப்பறவை மீது பட்டுயிரி ழந்துபோய், மண்ட லத்திலிட மின்றி யெத்திசையும் வந்து வீழ்வனவனந்தமே.

இ - ள். காட்டிலேயுள்ள மிருகங்கள் மேலே பட்ட அம்புகளும், அறுபட்ட தலைகளும், மிக்க வலிமையையுடைய வீரர்களும், மண்டலிகர்களும், சிவந்த கையிலேகொண்ட வில்லினுண்டைகளும், ஆகாயத்திலுயர்ந்து பறக்கின்ற வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகள்மேலேபட்டு உயிர்நீங்கினவாகிப் பூமியிலே எந்தத்திக்கிலு மிடமில்லாமல் வந்து விழுவன அநேகம் எ - று. 25

வேல்கள் பட்டவொரு கோடி கோடிவிறல் வில்லு மிழ்ந்தசுடு பல்கொடுங், கோல்கள் பட்டவொரு கோடி கோடியெறி குணில்கள் பட்டவொரு கோடிதேர்க், கால்கள் பட்டவொரு கோடி கோடியெறி கவணு மிழ்ந்தபல கற்கள்பட், டோல மிட்டவொரு கோடி கோடிசிலை யுண்டை பட்டவொரு கோடியே.

இ - ள். வேல்கள் பட்டுவிழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள், பலங்கொண்ட வில்லினின்றும் விடுகின்ற சுடுகதான வெவ்விய அம்புகள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடான கோடிகள், வீசுகின்ற வளைதடிகள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடிகள், தேருருளைகள்பட்டு நசுங்குவன ஒரு கோடான கோடிகள், வீசுகின்ற கவணினின்றுஞ் செல்லுகிற பல கற்கள்பட்டுச் சப்தித்துக்கொண்டு விழுவன ஒரு கோடிகள் எ - று. 26

துடைக ளற்றன சிரங்கள் பற்பல துணிந்து வீழ்ந்தகை துமிழ்ந்தன, விடைக ளற்றகுட ரோடி யற்றனவெ ழுந்து தாவுமடி யற்றன, நடைக ளற்றன நிணங்கெ றித்தன நரம்பு மூளைகள் கழன்றன, மிடையு கத்திலெழு கடலெ னக்குருதிக கனமீ துறவெ ழுந்ததே.

இ - ள். அநேக மிருகங்கள் துடைகளறுபடலாயின, தலைகளநேகங்களாகத் துணிபட்டு விழலாயின, கைகளறுபடலாயின, குரங்குகள் இடுப்புகளறுபடலாயின, ஓடியோடிக் குடல்களறுபடலாயின, எழுந்து தாண்டுகிற கால்களறுபடலாயின, நடைகளோய்ந்தன, கொழுப்புகள் சிந்தின, நரம்பு மூளைகளும் சிந்தின, இப்படியாகும்போது யுகமுடிவிலே பொங்குகிற கடல்போலிரத்தசலம் ஆகாயத்தை யளாவும்படிப் பொங்கியது எ - று. 27

அலினு டற்களிறு நனிம டிந்துபிடி யகல்வ தற்கும்வழி யற்றன
புலியு டன்கரடி யுழைம டிந்துகலை போவ தற்கும்வகை யற்றன
யெலியெ ழுங்கணிலி றந்தி றந்துமுய லேகு தற்குமிட மற்றன
வலிய சிங்கமுட னாளி யிற்றுமரை வருவ தற்குநெறி யற்றவே.

இ - ள். இருள்போல்வதான சரீரத்தையுடைய யானைகள் மிகவுஞ் செத்துப் பெண்ணானைகளோடேகுதற்கும் வழிகளில்லையாயின, புலிகளுடனே கரடிகளும் - மான்களுமிறந்து கலைமானேகுதற்கு இடமில்லையாயின, எலிகளும் - அணில்களும் செத்துச் செத்து முயல்போகுதற்கு இடமில்லையாயின, வலிமைகொண்ட சிங்கங்களுடனே ஆளிகளுமிறந்து மரைகள் செல்லுதற்கு வழியுமில்லையாயின எ - று. 28

பட்ட பட்டவை யெடுத்து வேடுவர் பருத்த கட்டைக ளடுக்கியே
சுட்ட சுட்டதை தின்று தின்றுறு சுணங்கி னம்பல பிணங்கவே
மட்ட றப்பருகி யிட்ட ளித்திலர்ம டுக்க ளிற்புனல ருந்தியே
யிட்ட மாலை புனை மன்னர் மன்னவனி ருந்த சூழலி டையெய்தினர்.

இ - ள். அப்படிச் செத்துக்கிடக்கிற மிருகங்களை வேடர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய், பருத்த விறகுக்கட்டைகளடுக்கி அவற்றைச்சுட்டு மாமிசங்களைத்தின்று (மீண்டும் மீண்டும் நாட்டுக்குப்போவதாகக்) கள்ளையு மிகக்குடித்து, (அந்தவெறியினாலே) தம்முடன்கூட உறவாக்கொண்டு நிற்கிற நாய்க்கூட்டங்களுக்கும் (மாமிசம்) கொடாமல், குளங்களிலேபோய் விடாய்கொண்டு, நீரைக்குடித்துக்கொண்டு, சந்தோஷமாக மாலைபுனைந்த இராஜாதிராஜனை அரிச்சந்திரனிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள் எ - று. 29

இவ்வி டத்துளவி லங்கி றந்தவெறி லைப்பி ழைத்தும்வலை பிறியும், வெவ்வி டக்கணைக டப்பி யுஞ்சிலவி லங்கு போனவுள வாயினு, மவ்வி டத்தின டப்ப தோவடவி புகுவ தோநகரி யணைவதோ, வெவ்வி டத்தினிது சேர்து மென்றவர்வி னம்ப மன்னவனி யம்புவான்.

இ - ள். (ஐயனே!) இந்தக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களெல்லா மிறந்துபோயின, இனி நாங்களெறிந்த வேலுக்குத்தப்பியும் வலைகளைக் கிழித்துக்கொண்டும் வெப்பமான விஷசலமூட்டின அம்புகளுக்குத் தப்பியும் சில மிருகங்களோடிப்போனவைகளுள்ளன, ஆனாலும் நாங்கள் அவைகளோடிப்போன இடங்களுக்குப் போகிறதா? அல்லது நாங்களிருக்கிற காட்டுக்குப் போகிறதா? அயோத்தியாபுரிக்குக் கூடவருகிறதா? மற்றெந்த இடத்துக்குச் செல்வனேபோகிறதென்று அந்த வேடர்கள் கேட்க அதற்கு அரிச்சந்திர மகாராஜன் சொல்லுகிறான் எ - று. 30

சென்ற சென்றதிசை தோறும் யாமினிது சென்று திண்டிறல் விலங்கெலாம், கொன்று கொன்றவைமு டிந்த பின்வருக லாகுமுன்

னியகு றிப்பெனக், கொன்று தேரின்மிசை யேறி யேயிறைவ னேக லுங்கழலி றைஞ்சியே, நின்ற வேடுவர்பெ ரும்ப டைத்திரளெ ருங்கு கானிடை பரந்தவே.

இ - ள். மிக்க பலத்தையுடைய அந்த மிருகங்களெல்லாம் போகின்ற திசைதோறும் நாமும் ஐயங்கொண்டு சென்று, அவற்றைக்கொன்று யாவும் இறந்தபின்பு வாத்தரும். இதுவே நான்கொண்ட கருத்தென்று அரசன் தேரின்மேலேறிச் செல்லும்போது, கூடநின்ற வேடர்களுடைய பெரிதான சேனைக்கூட்டம் அந்த நெருக்கமான காட்டிலே எங்கும் பரவின எ - று. 31

அரிபி ளந்தகரி பிளிறு மோசையிவை யறிது மென்றணுகியடை குவார், கரிக வர்ந்ததிரள் விளவி னன்கனிக ழன்ற வென்றவணெ ருங்குவார், வரிநெ டும்புலிபி டித்தி டக்கதறு மானெ னச்சிலைவ ணக்குவார், பருமணற்கிழிய வுழுத வோதையிவை பன்றி யென்றவிடை துன்றுவார்.

இ - ள். சிங்கங்கள் கொல்லவான யானைகள் கத்துகிற ஓசையாகிய இவ் வித குறிப்புகள் தெரிந்துகொண்டு போவோமென்று கிட்டிநெருங்குவார்கள்; யானைகளுண்ட திரட்சியான விளவினுடைய நல்லபழங்கள் பெய்து கிடக்கின் றனவென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்கிச் செல்வார்கள். வரிகளையுடைய நீண்ட வேங்கைகள் பற்ற, அவற்றின்வாயி லகப்பட்டு மான்கள் கத்துகின்றன வென்று வில்லேவளைப்பார்கள். பருத்த மணற்றரைகள் பள்ளமாகக் கிண்டுகின்ற பன்றிச்சப்தங்க ளிவையென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்குவார்கள் எ - று. 32

குருக லம்புமொலி யிதுத டாகமிது குஞ்ச ரங்கள்கர மொண் டுநீர், பருகு கின்றவொலி யிதுவெ னக்கடிது பற்று வார்நெடிது சுற்றுவார், சருக லம்புமொலி செவியு ணர்ந்திரலை தாவெ னக்கடிது தாவுவார், முருக லர்ந்தபொழி லிலைவ தாகமென முந்து வார்பகழி சிந்துவார்.

இ - ள். வெள்ளைக்குருகுகள் சப்திக்கின்ற சப்தமிது. குளமிது. யானைகள் துதிக்கையினாலே நீரைமொண்டு குடிக்கிற சப்தமிதுவென்று விரைவிலே போய்த் தொடருவார்கள். அதிகமாகச் சூழ்வார்கள். மரச்சருகுகள் காய்ந் தொலிக்கிற ஒலியைக் காதிலேகொண்டு இரலை மானுடையதுவென்று விரைவிலே தாண்டிச்செல்வார்கள். மணம்வீசுகின்ற சோலையிலே ஆவிகம் சஞ்சரிக்கின்றதென்று முன்னே செல்லுபவராய் அம்புகளை விடுவார்கள்.

மறை - ஆவிகம் - கானகக்குதிரை இவை ஒருபொருள். ஆவிகம், ஆகமென நின்றது இடைக்குறை.

33

மயின்மு ழக்கமிது கிளிமு ழக்கமிது வாரு மென்றுசில ரோடு வார், குயின்மு ழக்கமிது சிவல்மு ழக்கமிது கூட வாருமென நாடு வார், வெயிலி லந்தத்துவி ளங்கு மாமணியின் வேக நாகமென நீடு

வார், துயிலு ணர்ந்தநெடு மரைக வித்ததிது தொடர்வ மென்றுப
லர் கூடுவார்.

இ - ள். இது மயிலோசை, இது கிளிச்சத்தம் வாருங்களென்று சிலபேரோடுவார்கள். இது குயிலோசை, இது சேவல் காடையோசை, பின்றொடர்ந்து வாருங்களென்று சிலரோடித் தேடுவார்கள். இதோ வெயிலொளி வீசுகின்றது, விளங்குவதான பெரிய இரத்தினத்தையுடைய வேகங்கொண்ட பாம்பு இதுவென்று நெருங்கியோடிச் செல்லுவார்கள். இது தூங்கித் தெளிந்துவருகிற நீண்ட மரை முழங்குகின்ற திவ்வோசை, அதன்பின்னே தொடர்ந்து செல்லுவோமென்று பலரும் ஒரும்புகூடுவார்கள். 34

குன்று குன்றுதொறு நீல மேவியகு ளந்தொறுங் குளிர்வ னந்
தொறும், சென்று சென்றடிதொ டர்ந்த டர்ந்துபல திக்கி னுஞ்செ
றிவி லங்கெலாம், கொன்று கொன்று குவை செய்தெ ரித்திடுகொ
டுங்க னற்படுகொ ழுந்தசை, தின்று தின்றுபுன லுண்டு வென்றி
புனை திண்பெ ரும்படை நடந்ததே.

இ - ள். மலைகளுள்ள இடங்கள் முழுதும் நீலமலர்கள் பூத்த குளங்கள் முழுதும் குளிர்ந்த காடுகள்முழுதும் போய்ப்போய், மிருகங்களின் காலடி பிடித்துத் தொடர்ந்து, பல திசைகளிலு நெருங்கின மிருகங்களை யெல்லாம் கொன்று கொன்று குவியல்செய்து எரிக்கத்தக்க கொடுமையான நெருப்பிலே சுட்ட கொழுப்பு மாம்சங்களைத் தின்று தின்று (தாகங்கொண்டு) நீரைக் குடித்துச் செயங்கொண்ட பலமான பெரிய சேனைகள் அக்காட்டுக்குள்ளே சென்றன எ - று. 35

இரவி னிற்பெரிதி ருண்டு குன்மழைபி ருண்டு துன்றிபுல கெங்கணும்
பரவி யெய்தகணை யெதிர்வ ரும்படிப டர்ந்த முண்டகவி ரும்பினுற்
றரவி னங்காடி புலிகள் பன்றிகளு ழுங்கு டும்பெலிம டங்கல்மான்
கரவி லுற்றிதனு ளுறைவு மென்றெயினர் காடெ லாமெரி பரப்பினார்.

இ - ள். அந்தக் காட்டிடமெல்லாம் இராத்திரி காலத்திலும் அதிகமாக இருண்டு கர்ப்பங்கொண்ட மேகங்கள்போலவு மிருண்டு நெருங்குதலாய் பரவி, எய்த அம்பு எதிரிட்டு மேல்வரும்படியாகப் பரவின முள்ளுக்காட்டுப் பக்கத்திலேபோய் அங்குள்ள பாம்புக் கூட்டங்கள் - காடிகள் - புலிகள் - பன்றிகள் - ஆமைகள் - உடும்புகள் - எலிகள் - சிங்கங்கள் முதலான மிருகங்கள் ஒளித்து மறைவாய் இக்காட்டிலே சஞ்சரிக்குமென்று வேடர்கள் அந்தக் காடெல்லாம் நெருப்பை மூட்டினார்கள் எ - று. 36

சண்ட வெந்தழல்ப சித்தழன் றுலகு தன்னை யுண்ணவெழு தன்
மைபோல், கண்ட மொன்பதுமெ ரிந்திடத் தெறுக டுங்கொழும்
பொறிகள் சிந்தின, கொண்ட விற்புகைப ரந்து சுற்றினகொ ழுஞ்சு
டர்ப் படுகொ ழுந்துபோய், அண்ட முற்றனப ரந்த தந்தரம தற்கு
மப்புறமெ ழுந்ததே.

இ - ள். அப்போது வேகத்தையுடைய வெப்பமான நெருப்புத் தனக்குப் பசியுண்டாகிக் கொடுத்து உலகமெல்லாம் புசிக்க எழுந்தாற்போல நவகண்டங்களு மெரியச்சுடுகின்ற கடுமையான செழுமையுள்ள பொறிகள் சிதறலாயின, மேகங்களைப்போற் புகைகள் கம்மிப் பரவி எவ்விடத்துஞ் சூழ்தலாயின நெருப்பிலுண்டாகிய கொழுந்து சென்று ஆகாயமெல்லாம் பரவின, (அதனாலுண்டான) புகையானது ஆகாயத்துக்கு அப்பாலுந் தெரிந்து சென்றன எ - று. 37

சுட்ட செந்தழலில் வெந்து வெந்துடல்சு ருண்ட பற்பலவி லங்கினம், கட்டுபாசமது விட்ட ஞாளிகள்க டித்திடச் சிலக ழிந்தன, கெட் டழிந்துநிலை யற்று மீமிசைகி ளர்ந்தெ ழுந்துகுதி கொண்டுபோய், விட்ட மாமுனியி ருந்த சூழலில்வெ ருண்டு சிற்சிலவி ழுந்தவே.

இ - ள். அநேககோடி மிருகக்கூட்டங்கள் அப்படிச் சுடுகின்ற சிவந்த நெருப்பினாலே வெந்து வெந்து உடலெல்லாம் சுருண்டன, கட்டின கயிற்றை அவிழ்த்துவிடலான நாய்கள்போய்க் கடிக்க மிருகங்கள் இறந்தன, சிலசில மிருகங்கள் தமது நிலைகுலைந்து இருக்க இடமில்லாமல் மேலேகிளம்பி உயர்ந்து தாவிக்கொண்டுபோய்த் தங்களை அனுப்பின பெரிய விசுவாமித்திர முனிவரிருக்கிற இடத்திற்குப் போய்ப் பயந்து விழுந்தன எ - று. 38

மட்டி லாதனவி டுத்த னம்மவன்வ தைத்தனன் கொலிவ னத்திலே, பட்டி லாதனவெ ருண்டு வந்தனவெ னச்சி னம்பதை பதைத்திட, விட்டி லாவினைவி ளைப்பல் யாமெனவெ குண்டு விட்டவெகு வெவ்விலங், கெட்டி லொன்றுவரல் கண்டி லேமெனவி ருந்தமாமுனியி ரங்கினன்.

இ - ள். அங்கிருந்த பெரிய விசுவாமித்திர முனிவர் அம்மிருகங்களைக் கண்டு அளவில்லாத மிருகங்களை விட்டோமே அவைகளை யெல்லாம் அரிச்சந்திரன் இந்தக் காட்டுக்குள்ளே கொன்றுவிட்டானோ? சாவாத மிருகங்களல்லவோ பயந்து இங்கே வரலாயினவென்று கோபத்தினால் அடிஅடித்து, அக்கோபத்தை ஒருவகையே நீங்கி யில்லாத செய்கையை யான் உண்டாக்குகிறேனென்று சொல்லிக் கோபித்து நானனுப்பின அனேகமான கொடிய மிருகங்களில் எட்டிலொருபங்குகூட இங்கே வருவதாகக் காணேமேயென்று மிகவுஞ் சிலேசித்தார் எ - று. 39

கலிநிலைத்துறை

கலங்க லென்றுநீர் கரத்தினாற் கௌசிக னமைத்து
விலங்கி னங்களை நோக்கிநீர் விளைவினைத் ததுவும்
அலங்கல் மன்னவன் வதைத்தது மாருயிர் வருந்த
கலங்கி வந்தது நவிலுமென் றுரைத்திட நவிலும்.

இ-ள். விசுவாமித்திரர் மிருகங்களையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் கலங்கவேண்டாமென்று கையமைதி செய்து, நீங்கள் போய் நாட்டை அழித்ததும் அதற்கு வெற்றிகொண்ட அரிச்சந்திரன் கொன்றதும் உங்களுடைய அருமையான உயிர் வருந்துதலால் கொஞ்சம் நீங்கள் பார்த்து முழுதும் சொல்லுங்களென்று கேட்க மிருகங்கள் சொல்லத் தொடங்கின எ-று. 40

கான டுங்கிடக் கண்புனல் சொரிந்திடக் கழுத்தின்
மேன டுங்கிட மெய்யெலா நடுங்கிட வியமன்
வான டுங்கிட மறலியைக் கண்டமன் னுயிர்போ
போன டுங்கிமா முனிவனைப் போற்றியே புகலும்.

இ-ள். கால்கள் நடுங்கவும், கண்களிலே நீர் சிந்தவும், கழுத்துக்கு மேலான தலைநடுங்கவும், உடம்பெல்லாம் நடுங்கவும், விசனின்ற வானோர் நடுங்கவும், யமனைக் கண்ட பிருதியான உயிர்கள் நடுங்குவதுபோல் நடுங்கி, விசுவாமித்திர முனிவரைப் பார்த்துத் துதித்துச் சொல்லலாயின எ-று. 41

சென்ற னந்தெழும் பயிர்களு முயிர்களுஞ் சிதைத்து
நின்ற னம்மெமை நெடுமுடி மன்னவ னோர்ந்து
கொன்ற னன்பிழைத் தெய்தினஞ் சிலசில குறையும்
என்ற வாவிநின் றெய்திய விலங்குக ளெல்லாம்.

இ-ள், ஓடிவந்த மிருகங்களெல்லாம், நாங்கள் போயிருந்து போனவுடனே அங்குள்ள செழுமையான பயிர்களையும், அவைகளைக் காக்கின்ற உயிர்களையும் அழித்துக் கொன்று திரிந்தோம்; பின்பு, எங்களை அந்த நீண்ட கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரன் வந்து கொன்றான்; அதற்கும் பயந்த நாங்கள் தப்பித்து வந்தோம்; வரமே வந்துள்ள மிஞ்சும் நின்றோர்க்கும் குறைவாய்ப் போகுமென்று சொல்லின எ-று. 42

என்று கூறிடக் கௌசிக னிரிசெயல் விழித்து
நன்று நன்றென நகைத்துக்கை நாசியிற் சேர்த்து
வென்றி வேந்தனை வெல்வது கருதியோர் வீரப்
பன்றி தன்றவப் பெருமையா லிமைப்பினிற் படைத்தான்.

இ-ள். என்று அம்மிருகங்கள் சொன்னவுடனே விசுவாமித்திரர் நெருப்புத்தோன்றக் கண்களைத் திறந்து பார்த்து, நன்று நன்றென்று சிரித்துக் கையை மூக்கின்மேலே வைத்து, வெற்றிகொண்ட அரிச்சந்திரனை வெல்வதாக எண்ணி ஒரு வீரத்தையுடைய பன்றியைத் தனது தவப் பெருமையினாலே ஒரு க்ஷணநேரத்துக்குள்ளே சிருஷ்டித்தார் எ-று. 43

பொன்னி றத்துமெய் வெண்ணிறத் துரிப்புட்ப ராகம்
நன்னி றக்கண்ட காலுகா லுஞ்செழும் பவளம்
சென்னி றத்தகண் செம்மணி செழுமுகம் பச்சை
அன்னி றக்குர நீலம்வச் சிரத்தெயி றுதற்கே.

இ - ள். பொன்னிறமான உடம்பும், வெண்ணிறமான நகங்களும், புட்பராகம்போல் நல்ல நிறமான கழுத்தும், செம்பவளம்போல் நான்கு கால்களும், மேகநிறமான கண்களோ சிவந்த இரத்தினம் போலவும், செழுமையான முகமோ பச்சை நிறமாகவும், இருணிறமான உரோமமோ நீலமாகவும், வயிரம் போல் பற்களும் அதற்குண்டாயின எ - று. 44

வயிற்றி னாற்பெரு மண்புவி மறைபட மறைக்கும்
எயிற்றி னாலுயர் விண்புவி யேழையு மெடுக்கும்
கயிற்றி னாலுயிர் கவர்ந்திடு காலனைக் கலக்கும்
பயிற்றி னாற்பினை யென்செயா தப்பெரும் பன்றி.

இ - ள். அது தன் வயிற்றிலே பெரிதான மண்ணுலகமெல்லா மறையும்படி மறைக்கவல்லது; கொம்பினாலே உயர்ந்த ஆகாயத்தையும், உலக மேழையு மெடுக்கவல்லது; பாசத்தினாலே உயிரைப் பிடிக்க வருகின்ற யமனையும் கலங்கச் செய்யவல்லது; இப்படி யமனையும் கலங்கச் செய்ய வல்லதானால் இனி என்னதான் செய்யமாட்டாது அந்தப் பெரிதான பன்றி எ - று. 45

அப்பெ ருங்கொடும் பன்றியை யருந்தவ னோக்கி
எப்பெ ரும்படைத் தலைவரு மெயினரு மிறக்கத்
தப்ப றக்கொலை செய்தரிச் சந்திரன் றன்னை
இப்பெ ரும்பொழில் கொணர்ந்துநீ போவென விசைத்தான்.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட பெரிய கொடுமையுள்ள பன்றியை அரிதான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் பார்த்து, எங்குமுள்ள பெரிய சேனாதிபதிகளும், வேடர்களும் சாவும்படி தப்பாமற் கொன்று, அரிச்சந்திரனை இந்தப் பெரிதான காட்டுக்குள்ளே தொடர்ந்துவரும்படி கொண்டுவந்து விட்டு நீ அப்பாற் போவென்று சொன்னார் எ - று. 46

என்று கூறிட விருடியை வணங்கிகெட் டெயிற்றால்
குன்று நீெறழ வெற்றிநீள் குவடெலாங் குறைத்து
நின்று நின்றுசெங் கண்களா னெருப்புக விழித்துச்
சென்று சாடிற்று மன்னவன் சேனையைச் சிதற.

இ - ள். என்று சொன்னவுடனே அந்த முனிவரை வணங்கிக்கொண்டு நீண்ட கொம்பினாலே மலைகளெல்லாந் தூளாகக் குத்தி, உயர்ந்த மலைச்சிகரங்களையெல்லாம் பொடிப்பொடி யாக்கி, அங்கங்கே நிலைகொண்டு சிவந்த கண்களிலே நெருப்புச் சிந்த திறந்து பார்த்துப்போய் அரசன் சேனைகளெல்லாஞ் சிதறி யோடும்படி அடித்தது எ - று. 47

தலைக ளற்றிடத் தடக்கர மற்றிட வீரர்
குலைக ளற்றிடக் குஞ்சர மற்றிடக் கொலைஞர்
சிலைக ளற்றிடச் செஞ்சர மற்றிடத் திரைகள்
வலைக ளற்றிட வெற்றிற்று மாயவ ராகம்.

இ - ள். அந்த மாயாரூபமான பன்றி, தலைகளறுபடவும், நீண்ட கைகளறுபடவும், வீரர்களுடைய ஈரற்குலைகளறுபடவும், யானைகள் சாவவும், கொலை வேடர்களுடைய விற்கள் முறியவும், செவ்வையான அம்புகள் முறியவும், திரைச் சீலைகளும், வலைகளும் கிழிபடவும் சாடியது எ - று. 48

பீரு மீரலும் பித்துநீள் குடர்களும் பிளக்கத்
தாளு நெஞ்சமு மற்றிட முனிவலைச் சாடி
ஆளு மற்றிரு தோளுமற் றங்கையிற் பிடித்த
வாளு மற்றிட வெற்றிற்று மாயவ ராகம்.

இ - ள். அந்த மாயப்பன்றி, வயிறும், ஈரலும், பித்தும், நீண்ட குடல்களும் சரிய, காலும், மார்பும் ஒடிந்து பிளக்க, நாய்களைக்கொன்று வாள் வீரரும் சாவ, அவ்வீரர்களுடைய இரண்டு தோள்களு மொடிய, அவர்களுடைய அழகிய கைகளிலே கொண்ட வாள்களு மொடிய மோதியது எ - று. 49

கரிப டப்படச் சேனைகள் படப்படக் கலினப்
பரிப டப்படப் பரிக லம்படப் படப்ப சுங்கண்
ணெரிப டப்பட விரதங்கள் படப்பட விடைதான்
அரிப டப்படச் சுணங்குகள் பட்டன வனந்தம்.

இ - ள். யானைகளெல்லா மிறந்தன; அவைகளிறக்கவே சேனைகளெல்லா மிறந்தன; அச்சேனைக ளிறந்தனபோலவே கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளெல்லா மிறந்தன; அவைகளிறந்தாற்போலவே அந்தக் குதிரைவீரர்கள்கொண்ட ஆபரணங்கள் சிந்தவும், அப்படியாக இந்தப் பன்றியின் பசுமையான கண்களிலிருந்து நெருப்புப் பொறிகள்போய்ப் படுந்தோறும் இரதங்க ளெரிந்தன. இப்படி இறந்தவைக ளநேகம் எ - று. 50

கைத வம்மிது வென்றறக் கடற்படை கலக்கி
மைத வழ்ந்ததிண் குன்றினு மரத்தினு மறைந்து
பெய்த வேல்களுங் குனில்களும் பிறைமுக மழுவும்
எய்த வாளியும் பொடிபட விதிர்த்ததவ் வேனம்.

இ - ள். அதுகண்டு, இந்தப் பன்றி மாயாரூபமென்று மிகவும் கடல்போன்ற சேனைகள் கலங்கி, மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும், மரங்களிலும் போய் மறைந்துகொண்டு, எறிந்த வேல்களும், வளைதடிகளும், அர்த்தசந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய மழுக்களும், எய்த அம்புகளுந் தூள்தூளாகப் பண்ணிற்று அந்தப் பன்றி எ - று. 51

குடர்பி ளந்தன குறங்குகள் பிளந்தன கொடுங்கை
மடல்பி ளந்தன வாய்பிளந் தனவிரு வகிராய்
உடல்பி ளந்தன வுரம்பிளந் தனகிர முருண்ட
கடல்கி டந்தெனக் குருதிநீர் வனமெலாங் கலந்த.

இ - ள். இந்தச் சேனை வீரருடைய குடல்களுஞ் சரிந்தன. துடைகளு முறிந்தன. கொடிய கைப்புறங்களும் பிளந்தன. வாய்களுங் கிழிந்தன. இரண்டு பிளவாக உடல்களும் பிளந்தன. மார்பும் பிளந்தன. தலைகளு முருண்டன. கடல் பொங்கினாற்போல் இரத்தஜலம் அந்த வனமெல்லாம் பரவின.

சிரமி தந்தன திரள்பிண மிதந்தன தெறித்த
கரமி தந்தன சுழன்றன கால்களுங் கண்ணும்
குரமி தந்தன குதிரைகள் மிதந்தன குனில்வேல்
சரமி தந்தன குருதியந் தடங்கட முனிலே.

இ - ள். இக்குதிரப் பிரவாகத்திலே, தலைகள் மிதந்தன. பிணக் கூட்டங்கள் மிதந்தன. அறுந்த கைகள் மிதந்தன. கால்களும் கண்களும் வெவ்வேறாய்ப் போயின. குதிரைக் குளம்புகளும் மிதந்தன. குதிரைகளு மிதந்தன. கழிதடிகளும் வேல்களும் அம்புகளு மிதந்தன எ - று. 53

தோளை வீழ்த்தது துடைகளை வீழ்த்தது தோள்சேர்
தாளை வீழ்த்தது தடக்கையை வீழ்த்தது தயிர்போல்
மூளை வீழ்த்தது காறையின் மாருத மோதப்
பூளை வீழ்ந்தென வீழ்ந்தன வேடர்தம் பற்கள்.

இ - ள். தோள்களையும் விழப்பண்ணிற்று, துடைகளையு மொடிந்து விழப் பண்ணிற்று. தோள்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற கால்களையும் விழப்பண்ணிற்று. நீண்ட கைகளையும் விழப்பண்ணிற்று. தயிர்க் கட்டிகள்போல் மூளைகளும் சிந்தப் பண்ணிற்று. பெருங்காற்றிலே காற்றுவீசப் பூளைகள் சிந்தினாற்போல் வேடருடைய பற்கள் சிந்தின எ - று. 54

கொலைவெ றித்தவை வெயினர்தங் குருதிநீர் பெருகி
மலைவெ றிந்தன மரங்களை முறித்திடத் தோடிச்
சிலைவெ றிந்தன திரைகளும் வலைகளும் வாரி
அலைவெ றிந்தன வாரிவை யணைந்ததை யன்றே.

இ - ள். கொலை செய்வதற்குக் கோபங்கொண்ட வேடர்களுடைய இரத்தஜலம் பெருகி, மலைகளை உருட்டிக்கொண்டும், மரங்களை முறித்துக் கொண்டுபோயும், அரணியங்களையுங் கட்டியிழுத்திருக்கிற திரைச்சீலைகளை யும் வலைகளையும் வாரிக்கொண்டும், அலைகளைக்கொண்ட நீர்க்கடலிற் போய்ச் சேர்ந்தது எ - று. 55

[illegible] பிணக்குவை செறியக்
[illegible] குவிந்தனர் கொடும்படைக் கூட்டம்
[illegible] முன் னிருவன்
[illegible] மங்கையின் பன்முறை பகர்ந்தான்,

இ - ள். தான்போன திக்குகளிலெல்லாம் பிணங்களின் குப்பல்கள் நெருங்கும்படிக் கொன்று விழும்படி செய்யவே, அந்தக் கொடிதான சேனைக் கூட்டங் குலைதலாயிற்று. ஒருவீரன், அரசன் நிற்கிற இடத்தைத் தேடிக் கொண்டுபோய் பன்றி யோடித்திரிகிற வேகத்தைப் பலவகையாகச் சொன்னான் எ - று. 56

அந்த வாசகங் கேட்டரிச் சந்திரன் முனிந்தே
எந்த வாறுவந் தெய்திய வர்களை வதைத்த
தந்த வாறெது கூறென வரசனை வணங்கி
எந்தை கேளென வேடுவன் வகைவகை யிசைத்தான்.

இ - ள். அந்த வார்த்தையை அரிச்சந்திரன் கேட்டுக் கோபங்கொண்டு அப்பன்றி எந்தவழியாக வந்து கூடிற்று? இவர்களையெல்லாம் எந்தவகையாகக் கொன்றது? அதனைச் சொல்லென்று கேட்க, அவ்வேடுவன் அரசனை வணங்கிக்கொண்டு, என் சுவாமியே! கேட்டருளுமென்று வகைவகையாகத் தெரியச் சொன்னான் எ - று. 57

வான மேழுமண் ணேழுமுன் மருப்பினா லெடுத்த
ஏன மோபுர மெரித்தவ னுலகெலா மெரிக்கும்
தான மோவுயிர் துரிசறச் சமனெடும் பன்றி
யான தோவது சிறிதும்யா முணர்ந்தில மையா.

இ - ள். ஐயனே! மேலேழுலகமும், இந்த உலகங்களேழும் முன்னே ஒரு கொம்பிலே தாங்கின (பெரிய) வராகந்தானோ! திரிபுரதகனஞ் செய்த பரமசிவனுடைய உலகங்களை யெரிக்கத்தக்க சத்தியுள்ளதுதானோ! உலகத்துள்ள உயிர்களின் வேரறுவதற்கு யமனானவன் நீண்ட வராக வடிவு கொண்டதுதானோ! அந்தப் பன்றியை இத்தன்மையதென்று கொஞ்சமேனும் யாங்கள் தெரிந்துசொல்ல வல்லோமல்லோம் எ - று. 58

தலைநி றம்பச்சை தன்னி றம்பொன்னி றந் தறுகண்
ணிலைநி றஞ்செழு மாமணி குளம்பிந்த்ர நீலம்
மலையி னும்பெரி தானதோர் வராகம்வந் தெய்திக்
கொலைபு ரிந்தது கூன்பெருங் கோட்டினா லென்றான்.

இ - ள். தலையினிறமோ பச்சை நிறம்; அதனுடலின் நிறமோ பொன்னிறம்; அதன் கொடுங்கண்களின் நிலையான நிறமோ செழுமையான பெரிய இரத்தின நிறம்; அதன் குளம்போ இந்திர நீலநிறம்; இவ்வாறு மலையினும் பெரிதான ஒரு வராகமானது வந்து சேனையில் கூடித் தனது வளைவான பெரிய கொம்பினாலே கொலை செய்கின்றது என்று சொன்னான் எ - று. 59

சேனை யும்பெருந் தேர்களுந் திண்பரித் திரளும்
யானை யுங்கொடு முடிவுற மிறந்திட வெற்றிக்

கானெ லாம்பிணக் காடுசெய் தெய்திற்று கண்டாய்
தேன லங்கலாய் தேரினைத் திரித்தரு ளென்றான்.

இ - ள். நம்முடைய சேனைகளையும், பெரிய தேர்களையும், பலமான குதிரைக் கூட்டங்களையும், யானைகளையும், கொடிய நாய்களையும் சாவும்படிக் குத்திக் கொன்று காடெல்லாம் பிணக்காடாகப் பண்ணிக்கொண் டிருக்கின்றது. தேனொழுகின்ற மாலையணிந்த அரசனே! உமது தேரை அங்கே திருப்பியருள வேணுமென்று கூறினான் எ - று.

கண்டாய் - முன்னிலையசை. 60

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்று பகர்ந்திட மன்னவர் மன்ன னெழுந்த கதத்துடனே
நன்றிது நன்றென வங்கையொ டங்கைய றைந்து நகைத்துடனே
இன்றும டிந்தவ ரின்னுயிர் தம்மினு மெம்முயி ரோவலிதென்
றன்றுச வுந்தரி தந்தநெ டுஞ்சிலை யங்கையெ டுத்தனனே.

இ - ள். என்று சொல்லவே இராஜாதி ராஜனானவன் அப்போது தனக் குண்டான கோபத்துடனே நல்லது இது நல்லதே! என்று ஒரு கையுடனே ஒருகையை மோதிச் சிரித்து, இன்றையத்தின மிறந்தவர்க ளுயிரினும் எங்க ளுயிர்தானோ சிறந்ததென்று அப்பொழுதே முன்னே சவுந்தரிதேவி கொடுத்த வில்லை அழகிய கையிலே கொண்டான் எ - று. 61

பாகரின் மிக்கவ னான்மறை முற்றெதிர் பாகுகு றித்தவனும்
சாகர முற்றெழு பானுகு லத்திறை தாளிணை கைத்தொழுதே
நாகரி கச்சுட ராடர வப்பணி நாயகி பொற்சடிலச்
சேகரி பத்திர காளிகொ டுத்தருந் தேரைந டத்தினனே.

இ - ள். தேர்ப்பாகரில் மிகுந்த சாமர்த்தியனாய், நான்கு வேதங்கள் முழு துந் தெரிந்து செலுத்தத்தக்க சாரதித் தொழிலிலும் வல்லவனானவன் கட லிலே தோன்றி வருகிற சூரியனைத் தாசனுடைய பாதங்க ளிரண்டையும் வணங்கிக்கொண்டு, யோக்கியதையான காந்தியைக்கொண்ட ஆடுகின்ற சர்ப்பா பரணம் பூண்ட தேவியாகிய செம்பொன் னிறமான சடைத் தலையையுடைய பத்திரகாளி கொடுத்தருளின தேரைச் செலுத்தினான் எ - று. 62

படியு மிடிந்தது பொடியுமெ ழுந்தது பலபல பைம்பொழிலும்
மடிய விழுந்தன ககனம டர்ந்துயர் வரையுநெ ரிந்தனவான்
முடியு மதிர்ந்தது கதிருமறைந்தது முகிலுமு ழன்றதுநீ
ரடியு முதிர்ந்தது கொடிமலை யுஞ்சுட ரிரதந டந்திடவே.

இ - ள். கொடி கட்டின ரதமுடைய தேர் செல்லும்போது, பூமியும் பள்ளமாயிற்று; (அதனால்) தூளெழுந் தெழுந்தது; பலவகையான காடு களும் சாய்ந்து விழுந்தன; ஆகாயத்தையு முட்டி உயர்ந்திருக்கிற மலைகளெல்

லாம் நெரிந்தன; அண்டமுகடும் அதிர்தலாயிற்று; சூரியனும் மறைதலாயிற்று; மேகங்களும் அலைவனவாயின; நீரும், இடியும் சிந்துதலாயின எ - று. 63

மாறுப டச்சில தேரென வுற்றெழு மால்வரை யத்தனையும்
நீறுப டப்பட நாடிம ணிச்சுடர் நேமிநெ ரித்தனவால்
ஆறுப டப்பட வூறுபு னற்றிரை யாழியை யொத்திடவே
வீறுப டத்துயர் கானம னைத்தையும் வேரொடெ டுத்தனவே.

இ - ள். இந்தத் தேருக்கு மாறாக சில வீரர்களுடைய தேரென்னும்படி பேர்கொண்டு வருவனவான உயர்ந்த மலைகளெல்லாம் தூளிகளாகி மேன் மேலுங்கிளர அந்தப் பன்றியைத் தேடிக்கொண்டு செல்லும்போது, இரத்தின கசிதமான தேருருளைகளின் கீழகப்பட்டவைகளெல்லாம் நெரியும்படிச் செல்ல, அதனால் ஆறுபோல் பெருகி ஊரும் அந்த இரத்தப்பிரவாகமானது ஊருகின்ற நீரையும் அலைகளையுமுடைய கடலை யொப்பாகப் பெருகும்படி யாய் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள காடுகளை யெல்லாம் வேரோடே பிடுங்கிக்கொண்டு சென்றன எ - று. 64

தங்கமு டித்தனி வெண்கவி கைத்திரி சங்கும கற்கெதிரே
திங்களெ னத்தவ ளாந்திகழ் முத்தொளி சிந்தும ருப்பதனால்
வெங்கண்ம தக்களி றும்பல விற்செரு வென்றப ரித்திரளும்
பங்கமு றப்பல பஞ்சுப டுத்திய பன்றியெ திர்த்ததுவே.

இ - ள். தங்கக் கிரீடத்தையும், ஒப்பில்லாத வெள்ளைக் குடையையு முடைய திரிச்சங்கு புத்திரனை அரிச்சந்திரனுக்கு முன்னே சந்திரனைப் போல வெண்மையாக விளங்குகின்ற ஒளி வீசுதலையுடைய கொம்பினாலே, வெவ்விய கண்களையுடைய மதயானைகளையும், அநேகம் வில்லாளிகளைப் போர் செய்து வெல்லத்தக்க குதிரைக் கூட்டங்களையும், பங்கப்படப் பலவிதமான பஞ்சுபோற் பறக்கச்செய்கிற பன்றி வந்து முனைந்தது எ - று. 65

வேயின்மி குத்தெழு மால்வரை யெட்டினு மீதுவி சைப்புறவே
பாயுமு கிற்குல மேழையு மப்பொடு பாரில்வி ழச்சிதறும்
வாயினு ரைத்திசை நாலுமி றைத்துயர் வானுமி றைக்குமிழித்
தீயின்ம ணித்திரை நீர்வட வைக்கனல் சேரவெ ரித்திடுமே.

இ - ள். மூக்கிற் காற்றின் மிகுதியால் வளர்வனவான உயர்ந்த எட்டு மலைகளின்மேலும் வேகங்கொண்டு பாயும்; மின்னும் மேகக் கூட்டங்களையும் உடனே பூமியிலே விழும்படிச் சிதறவிக்கும்; தன் வாயிலுள்ள நுரையை நாலுதிக்கிலுஞ் சிந்தி உயர்ந்த ஆகாயத்திலும் சிந்தும்; கண்களிற் றோன்றுகிற நெருப்பினாலே, முத்துக்களைவீசுகிற அலைகளுடனே கூடின கடலையும், வடவாக்கினியையும் ஒருசேர எரிக்கும் எ - று. 66

ஆடன்ம தத்திரு நாலுதி சைக்களி றுனவை யத்தனையும்
கோடத னிற்கா மீதுற வைத்துடல் கூசிவெ ருக்கொளவே

சேடன்மு தற்படு வாளர வத்தலை சோர நடுக்குறவே
ஓடும்வி சைத்தெழு நீள்புவி யைப்புன லூறநெ ரித்துழுமே.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய மதங்கொண்ட எட்டுத்திக்கு யானைகளெல்லாவற்றையும், தன் கொம்பினாலே, அவைகளின் துதிக்கைகளிலே குத்தி (சோகச் செய்ய, அதனால் அவைகள்) உடம்பு கூசி நடுங்கிப் பயப்படவும், ஆதிசேடன் முதலாகவுண்டான ஒளியையுடைய , பாம்பின்றலைகள் முழுதும் நடுங்கவும் ஓடும்; வேகங்கொண்டு கிளம்பும்; நீண்ட மண்ணுலகத்தை நீர் பெருகும்படிக்கு கிழித்து மூகத்தினாலே கிண்டும் எ - று. 67

ஊறுப டுத்திடு பாகர்செ லுத்திய வோடைம தக்கரியை
நீறுப டுத்திடும் வீரர்ந டத்திய நீளிர தத்தினையே
கூறுப டுத்திடும் வாதுவ ரெற்றிய கோலவ யப்பரியைச்
சேறுப டுத்திடு மாமக ரத்திரள் சேருமௗக்கரையே.

இ - ள். கொலை செய்யத்தக்க பாகர்கள் செலுத்தி வருகின்ற முகபடாத்தையணிந்த மதயானைகளை மண்தூளிலே புரளக் குத்தித் தள்ளும்; வீரர்கள் செலுத்திவருகிற உயர்ந்த தேர்களைச்சக்கைசக்கையாகப் பேர்க்கும்; குதிரை வீரர்கள் அதட்டிச் செலுத்துகின்ற அழகான வெற்றிகொண்ட குதிரைகளைப் பெரிய மீன்கள் கூடின கடலின்சேற்றிலே புதையச்செய்யும் எ - று. 68

அனர்த்தம்வி ளைக்கவி டுத்தத வத்தன ளித்தவு ரைப்படியே
சினத்துவெ றித்தும தக்கரி கற்கிதி டுக்கிட வுற்றணுகி
இனத்துர கத்தரு ணக்கன கத்திர தத்தினை யெற்றிகொடு
மனத்தினி னைத்துவ லத்துபு றத்தின்ம ருப்பைமொ டுக்கியதே.

இ - ள். இப்படிக் கெடுதிசெய்ய அனுப்பின தவமுனிவர் கொடுத்த வுத்திரவின்படியே, (அப்பன்றியானது) கோபங்கொண்டு, வெறிகொண்டதாய் மதயானைகளும்; குதிரைகளும் பயப்படும்படிப்போய், நெருங்கிக் கூட்டமான குதிரைபூண்ட சிவந்தபொன்மயமான அரசன் தேரை உடைக்கவேணுமென்று தன்மனத்திலே யெண்ணி, வலது புறத்திலுள்ள கொம்பைச் சாய்த்துக் கொண்டு சென்றது எ - று. 69

உதித்தது ணைப்பிறை யொத்தம ருப்பையொ டுக்கவு ணர்ச்சிபெறுக், கதித்தவெ றுத்தசி லைக்குள டுத்தொர்க னற்கணை தொட்டுவிட, எதிர்த்தகி ருட்டிணி ணைற்றியின் முற்றியெ டுத்துகலக்கொடுபோய், விதிர்த்துட அட்கிவெ ருக்கொள மற்றொரு வெற்பிடையுய்த்ததுவே.

இ - ள். இரண்டு சந்திரப்பிறைபோன்ற கொம்பை ஒடுக்கிக்கொண்டு வந்த அப்பன்றி செல்லும்போது, அரசன், அச்சமயந்தெரிந்து நினைவு கொண்டு கெட்டியாகப் பருத்திருக்கிற தனது வில்லுக்குள்ளாக நெருங்கிச் சென்று ஒரு அக்கினி சாஜ்சல்லியமான அம்பைத் தொடுத்துப் பூட்டிவிட்ட

போது, அந்தக்கனற்கணை எதிர்த்துவந்த பன்றியின் நெற்றியிலேபட்டு நெருங்கித் தூரக்கொண்டுபோய் அந்தப்பன்றியின் உடம்பு நடுக்கிடக்கிப் பயங்கொள்ளும்படி வேறேயொரு மலையிலேபோய் விழப்பண்ணியது எ - று. 70

உய்த்தது நீளிடை பத்துள யோசனை யுத்தெழு மால்வரைமேல்
வைத்ததும் வாய்வழி கக்கிய சோரியில் வட்டணை யாவுழலா [லாம்
மெய்த்தவன் வாழ்பொழி லட்புக வோடலும் விட்டப தாதியெ
மொய்த்தன காவல னைப்புடை சூழ்தர முற்கிளர் வாரிதிபோல்.

இ - ள். நீளமும் அகலமும் பத்துயோசனை அளவுள்ளதாகக் கொண்டு மிகவுமுயர்ந்த மலைமேலே விழப்பண்ணித் தள்ளுமளவில், அப்பன்றியானது வாய்வழியே கக்கின இரத்தத்துடனே சக்கிராகிருதியாகச் சுழன்று அந்த மெய்யான தவமுனிவர் வாசம்பண்ணுகிற சோலைக்குள்ளே செல்லுவதாக ஓடும்போது, முன்னதாகப் பொங்கி ஆரவாரித்தெழுகின்ற கடலைப்போல முன்னே அஞ்சி அகன்ற சேனைகளெல்லாம் அரிச்சந்திரமன்னன் பக்கமெல்லாம் சூழ்வதாய் நெருங்கின எ - று. 71

கடற்படை சுற்றியி ரைத்திறை பத்மக மூற்றுணை யைத்தொழலுந்
தடக்கைய மைத்தும னத்தில லைத்தற வித்திர தத்தினைமுன்
நடத்திடெ திர்த்தகி ருட்டிவ தைக்கந டுத்தனு வைத்துகணைக்
குடற்கொடு றித்துவி றற்படை பட்டகொ லைக்கள முற்றனனே.

இ - ள். அந்தக்கடல்போன்ற சேனைகள் சூழ்ந்து முழக்கி அரசனுடைய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களிரண்டையும் வணங்கும்போது, தன் நீண்ட கையாலமையச்செய்து, அவர்கள் மனத்திலுள்ள அலைவை நீக்கி எதிர்த்து வந்த பன்றியைக் கொல்ல எண்ணி, இரதத்தை முன்னே செலுத்தி, வில்லினடுவைக் கையிலே கொண்டு கொழுப்பும் குடல்களும் அறுதலாய் வெற்றி கொண்ட தனது சேனைகள் வீழ்ந்துகிடக்கிற கொலைக்களத்துக்கு வந்தான்.

புரவல னப்படை கரிபரி பட்டதொர் புதுமைக ளைத்தெரிசித்
தரகர விப்படி விளைவதெ னக்குன தருளினெ றிச்செயலென் [றே
இருகரம் வைத்திரு செவியைம றைத்தெழின் முடியைய சைத்தெதிர்
துரகந டத்திட விரைவினி ழுத்தன சுடரிர தத்தினையே.

இ - ள். அரசனானவன், அந்தச் சேனைகளிலே யானைகளும், குதிரைகளும் ஒப்பில்லாமல் செத்துகிடக்கிற ஆச்சரியத்தைக் கண்டு, அரகரா! இப்படி ஆகிறதற்குச் சிவனே! உன்னுடைய கிருபையின் வழியாகிய செய்கையே யென்று தனதிரண்டு கைகளாலும் இரண்டு காதுகளையு மூடி, அழகான தலையையும் அசைத்து, முன்னே செல்வதாகக் குதிரைகளை முடுக்க, அக்குதிரைகள் மிகுந்த வேகத்துடனே விளங்குவதான தேரை யிழுத்துக் கொண்டு சென்றன எ - று. 73

ஏனம்வி ழுந்தயர் மால்வரை கண்டதி னேறியி ழிந்தகலப்
போனது ணர்ந்தடி மீதுதொ டர்ந்துபு காதவ னங்கள்புகுந்

தானன முந்திரு மேனிபு நுண்பொடி யாடல டந்தையுடன்
மானவன் வந்தொரு வாசநெ டும்புனல் வாவிய ணைந்தனனே.

இ - ள். அந்தப்பட்சி விழுந்து, சொர்ணமான உயர்ந்த மலையைக் கண்டு, அதன்மேலேறி [illegible] பட்சி அதனிடம் [illegible] போனது தெரிந்து போகா [illegible] திருமேனியும் நுண்ணியதான தூளிகள் படியச் [illegible] அரிச்சந்திரன் வந்து நறுமணங் கொண்ட நீண்ட [illegible] எ - று. 74

காரின் மிசைக்கிளரு தாமரை யிற்படர் காவிக ளிற்படரும்
[illegible] யின்முழு பூக்கொலி நாலுதி சாதிசை யோசி யப்புறுமால்
மீனின் முழக்கொலி பூழியி னிற்கடை வேலையை யொப்பதுநீள்
[illegible] முழக்கொலி போல்வன சக்கர வாகமி ரைப்பதுவே.

இ - ள். காரியாவ மேற்கொண்டிருக்கின்ற தாமரைமலர்களிலும் பரவின நீலோற்பலங்களிலும் மொய்ப்பனவான வண்டுகளின் பாட்டொலியானவை நான்கு திக்குத் திசைகளிலும் கேட்க, அதிசயத்தைத் தருவதா யிருக்கின்றது. அந்தக் குளத்திலுள்ள மீன்கள் அலம்புகிற சப்தமானது, ஊழிக்காலத்திலே கிளருகிற சமுத்திரத்தை யொத்திருக்கின்றது. சக்ரவாகப் பட்சியினோசை யானது [illegible] மேகத்தினிடிமுழக்கம்போ லிருக்கின்றது எ - று.

[illegible] இலைகந்து-காட்டிலே இலையுண் டெனினுமாம். 75

[illegible] யெழுந்தை யும்பல [illegible] முழங்கிரையும்
அமர [illegible] ருடைப்பொலி யும்பல வருவி முழங்கலியும்
[illegible] கிளர்ந்திர் வுங்குரவம்
கமழ் [illegible] முனிவர்க மண்டலு வாகிளை நுங்கொலியும்.

இ - ள். முழக்கத்தையுடைய அலைகள் வீசுகிறசப்தமும், பல பட்சி சாதிகள் முழங்குகின்ற சப்தமும், தெய்வகன்னிகள் வந்து நீராடுகிற சப்தமும், பல அருவிகளோடி வருகிற சப்தமும், இருள்நிறமான மதயானைகள் வந்து நிறை [illegible] நீரைமுகந்து சிந்துகிற நீரோசையும், குரவ மலர்கள் பரிமளிக்கின்ற அந்த வனத்திலுள்ள முனிவர்கள் நீர் முகக்கின்ற கமண்டலத்தில் நீர் [illegible] கின்ற வோசையும் எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு பாடல்கள் குளகம். 76

முருகொழு கடர்ந்தனி முரலம் குக்கொலி முதலைக டந்தமின்வந்
[illegible] குடங்கள் வெள்ளனை யகடுளை யுங்கொலிவெண்
குரு [illegible] பூக்கொலி கொடுமரி வந்துபுனல்
[illegible] பறவைக ளின்பொலி பகலிர வுந்தணியா.

இ - ள். தேனைக் குடிக்கின்ற வண்டுகள் பாடுகின்ற சப்தமும், முதலைகள் [illegible] பக்கங்களிலே சீறிச் சண்டை பண்ணு

கிற சப்தமும், குடத்துக்கொப்பான வெள்ளைச்சங்குகள் கருப்பமெய்தாநின்று படுகிற சப்தமும், அந்த சப்தத்துக்கஞ்சி வெள்ளைக் குருகினங்கள் ஒலிக்கிற சப்தமும், மீன்குத்திக் குருவிகள் மீன்மேல் விழுகிற சப்தமும், புலிகள் வந்து நீர் குடிப்பதான மிகுந்த சப்தமும், பட்சிகள் செய்கின்ற அதிக சப்தமும் பகலும் இராத்திரியும் நீங்காதிருக்கின்றன எ - று. 77

அறத்தவர் வற்கலை யிற்றுவர் நித்த மலர்ப்பொழில் பொற்பிரசம்
மறத்தக ளிற்றின்ம தத்தினொ டூக்கும டக்கவ ரிப்பொழிபால்
நிறத்திடு பச்சைம ணித்துகிர் வச்சிர நித்தில முட்களுலக்
கறுத்தவெ ளுத்தசி வத்தப சுத்தக ளிப்பரி தெவர்க்கெளிதே.

இ - ள். அறவுறத்தார்களுடைய (வற்கலையாடை) காவி செங்கற்களின் சிவப்பு, தினந்தோறும் அலர்தலையுடைய பூஞ்சோலைகளிலுள்ள பொன்னிறமான தேன் கோபத்தைக்கொண்ட யானைகளின் மதத்தினது பெருக்கு, கருமையான காட்டெருமை பொழிகின்ற பால், சோதியையுடைய பச்சை இரத்தினம்-பவளம்-வயிரம்-முத்து ஆகிய இவைகள் உள்ளே விளங்குகின்றதினாலே, அந்தக் குளத்து நீர் கறுத்ததென்றும் வெளுத்ததென்றும் சிவந்ததென்றும் நிச்சயித்து யாராலே எளியதாய்ச் சொல்லலாகும்? (முடியாதென்றபடி) எ-று.

மேற்படி வேறு

முளரிசெங் குமுத நீல முண்டகங் குவளை வெள்ளை
கிளர்நறு மலர்க ளெல்லாங் கிளையொடு மலியப் பூத்த
அளவிலா மதிபு மீனு மருக்கரு மலிய வண்டம்
வளர்புவி தனினும் வேதா வகுத்தன போன்ற வன்றே.

இ - ள். தாமரை-செவ்வல்லி-நீலம்-செந்தாமரை-கருங்குவளை இவைகளும் வெள்ளைநிறமாக விளங்குகின்ற மற்றை மலர்களெல்லாம் தங்கள் ஜாதிகளுடனே மிகுதியாக மலர்ந்திருக்கின்றதானது, அளவில்லாத சந்திரர்களும்-நக்ஷத்திரங்களும்-சூரியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தை, மனிதர் சஞ்சரிக்கின்ற வலகத்திலே பிரமன் சிருஷ்டித்ததை யொத்தன எ - று. 79

மண்கொளா ததனு ணீரும் மீன்களு மலரு மீனும்
விண்கொளா ததனுள் வைகும் வெண்குரு கன்ன மாதர்
பண்கொள்வாய் வண்டு வைகும் பதுமத்தின் பரப்பு நோக்கின்
கண்கொளா மனமுங் கொள்ளா [illegible]

இ - ள். ஞாலத்தினிடமே போதாது. அதனுள்ளே நிறைந்திருக்கின்ற ஜலத்துக்கும்-சங்குகளுக்கும்-மலர்களுக்கும்-மீன்களுக்கும்-ஆகாயமே இடம் போதாது. அதிலே சஞ்சரிக்கின்ற வெள்ளைக் குருகுகளுக்கும்-அன்னங்களுக்கும்-நாரைகளுக்கும், இராகத்தைக் கொண்ட வாயையுடைய வண்டுகள் மொய்ப்பதான தாமரைமலர்களின் விரிவைப் பார்த்தால், கண்களும் போதா; மனமும் போதா; மேலோற்பலங்களும் அத்தன்மையனவே யாகும் எ - று. 80

மீதெலாந் தரங்க மஃதின் மேலெலாங் கமலப் போது
போதெலாஞ் சங்கஞ் சங்கின் புடையெலாம் பொருந்து தாது
தாதெலாம் வண்டு வண்டின் ருளெலாஞ் செழுந்தேன் மற்றும்
ஈதலா தில்லை யந்த விரும்புனற் றடத்தி லம்மா.

இ - ள். அந்த நீர்மேலெல்லாம் அலைகள் புரள்தலா யிருக்கும்; அவ் வலைகள்மேலெல்லாம் தாமரைமலர்க ளசைதலாயிருக்கும்; அந்த மலர் களிலெல் லாம் சங்குகள் ஊர்வனவாயிருக்கும்; அந்தச் சங்குகளினிடமெல்லாம் மகரந்தங் கள் பொருந்தலாயிருக்கும்; அம்மகரந்தங்களெல்லாம் வண்டுகள் மொய்த்திருக் கும்; அந்த வண்டுகளின் கால்களெல்லாம் செழுமையான தேன்சிந்துவனவா யிருக்கும்; இத்தன்மையனவேயல்லது வேறுவகைகளில்லை அந்தப்பெரிதான குளத்தில் எ - று. 81

பங்கய முகமுங் கண்ணும் பாதமும் பணைத்த பாரக்
கொங்கையுஞ் சைவ லப்பூங் கூந்தலுங் குமுத வாயும்
செங்கயற் கண்ணும் வள்ளைத் திருநெடுங் குழையுங் காட்டி
மங்கைபுட் கரணி யென்பாள் வள்ளலை யுள்ளங் கொண்டாள்.

இ - ள். பெண்ணாகிய புட்கரணியென்னும் பெயர்கொண்டவள் தாமரை மலர்களாகிய முகமும் கண்களும் கால்களும் பருத்த கனமான கொங்கைகளும், பசியதாகிய அழகிய கூந்தலும், குமுதமலராகிய வாயும், சிவந்த கயல்களாகிய கண்களும், வள்ளியிலையுங் கொடியுமாகிய அழகிய நீண்ட காதுகளுங் காணச் செய்து பிரபுவான அரிச்சந்திரனைத் தன் மனத்திலே எண்ணி மோகித்தாள் போலும் எ - று.

புட்கரணி - நீர்க்குளம். 82

வரையடுத் தரிய சோதி மணிகொழித் தருவி பாய்ந்த
விரைமலர்ப் பொழிலி னீழல் வெண்டிரை மேன்மேன் மோதி
நிரைநிரைத் தரள முந்தி நெடுநிலா விரிந்த வண்டற்
கரையினை மன்னன் சார்ந்தான் கடலினை யருக்கன் சார்ந்தான்.

இ - ள். மலையிலிருந்து அருமையான ஒளியைக்கொண்ட மணிகளை ஒதுக் கிக்கொண்டுவருகிற அருவியாறு பாய்வதான பரிமள மலர்களுள்ள சோலையி னிழலிலே, வெண்மையான அலைகளை மேலுமேலு மோதி வரிசையாக முத் துக்களை வீசி, நெடிதான சந்திரிகை விரியதானசேற்றைக் கொண்ட அந்தக் குளக்கரையை அரிச்சந்திரமகாராஜன் சேர்ந்திருந்தான். அப்போது சூரியனு மேலைக்கடலைப்போய்ச் சேர்ந்தான எ - று 83

யானையுந் தேரு மாவு மிழிந்தொருங் கியாரு மீண்டித்
தேனையொத் தினிய வாவிச் செழும்புனல் குடைந்துண் டாறிக்
கானையுந் திலங்கு தண்பூங் கடிபொழி லிடங்க டோறுஞ்
சேனையு மன்னர் தாமுஞ் செல்வனு மினிதி ருந்தார்.

இ - ள். யானைகளும் இரதங்களும் குதிரைகளுஞ் விட்டிறங்கி எல்லாரும் ஒன்றுகூடித் தேனையொப்பாய் இனிக்கின்ற குளத்திலுள்ள செழுமையான நீரிலே முழுகியும் குடித்தும் இளைப்பாறி, காட்டைச் சார்ந்து விளங்குகின்ற குளிர்ந்த பூமணத்தைக்கொண்ட சோலையினிடத்தில் எல்லாச் சேனைகளும் அரசர்களும் அரிச்சந்திரனும் சுகமே தங்கினார்கள் எ - று. 84

தாபமும் புனலுங் கொள்வார் தாபதர் வந்து மாதர்
தீபமு மயோத்தி வேந்துஞ் சேனையு மிருக்கக் கண்டு
கோபமுற் றழன்று மன்ன கோசிகன் கண்டா லுன்னைச்
சாபமிட் டெரிப்ப னீண்டு சார்ந்தது தகாதே யென்றார்.

இ - ள். தாபத்தையுங் கொண்டு, அந்நீர் நீரை யுட்கொள்ளவந்த சில முனிவர்கள் அங்குவந்து, பெண்களுக்கு விளக்கான சந்திரவதியும், அயோத்திக் கரசனை அரிச்சந்திரனும், அவன் சேனைகளும் இறங்கியிருக்கிறதைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு மனங்கொதித்து அரசனே! விசுவாமித்திரமுனிவர் கண்டால், உனக்குச் சாபங்கொடுத்து எரித்து விடுவார். ஆதலால், நீ இங்கே வந்திறங்கினது தகாதகாரியமென்று சொன்னார்கள் எ - று. 85

யாமவற் கடிமை யன்றோ வெம்வயிற் சீற்ற மென்னே
யாமவற் கிழைத்த தீங்குண் டென்னினுந் திருத்திப் பின்னைப்
போமதே கரும மென்னப் புரவலன் புகலக் கேட்டீண்
டாமதே காண்டி யென்னு வருந்தவ ரகன்று போனார்.

இ - ள். அதற்கு அரசன், நாங்களெல்லாம் அம்முனிவருக்கு அடிமையல்லவோ; எங்களிடத்தில் கோபங்கொள்கிறதற்கு நிமித்தம் என்ன? நாங்கள் அவருக்குக் குற்றங்கள் செய்ததுண்டானாலும் அவரைச் சமாதானஞ் செய்துகொண்டு எங்களூருக்குப் போகிறதே காரியமென்று சொல்லக் கேட்டு, அம்முனிவர்கள் ஆனால் யிங்கே நடக்கப்போகிறதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கடவையென்று சொல்லி தூரமாக விலகிப் போனார்கள் எ - று. 86

மாதவ ரகன்ற பின்னர் மாலையம் படாத்து நீக்கிப்
பூதல மென்னு மங்கைப் புதையிருட் படாத்துட் புக்காள்
மேதகு தவத்தின் மிக்கோன் வினைப்படாம் புகுமுன் னாத்
தீதறு குணத்தின் மிக்கோன் சித்திரப் படாத்துட் புக்கான்.

இ - ள். அந்த மகாதவமுடையவர்கள் போனபின்பு, மாலைக்காலமாகிய அழகிய போர்வை நீக்கிப் பூமிதேவியானவள் மூடுகின்ற இருளாகிய போர்வைக்குள்ளானாள். அப்போது மேலான தவத்தினாலே மிகுந்த விசுவாமித்திரருடைய தீவினைப் போர்வை வருமுன்னே, குற்றமற்ற குணங்களால் மிகுந்த அரிச்சந்திரன் சித்திரப் போர்வையான கூடாரத்துக்குள்ளே போயிருந்தான் எ - று. 87

கடாத்தடங் களிறு மாவுந் தேர்களுங் கண்க டுஞ்ச
விடாப்படை வேந்தர் தாமு மமைச்சரும் விழிக டுஞ்சக்

கெடாப்பெருங் குணத்து வள்ளல் கிளிமொழி மயிலோ டம்பொற்
படாத்திடைப் பரியங் கத்துப் பஞ்சணைப் பள்ளி கொண்டான்.

இ - ள். மதத்தையுடைய உயர்ந்த யானைகளும், குதிரைகளும், சேனைகளும் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கவும், விடாமல் கூடவந்த அரசர்களும், மந்திரிகளும் நித்திரைகொள்ளவும், கெடுதலில்லாத பெரிதான குணத்தையுடைய பிரபுவான அரிச்சந்திரன் கிளிபோலும் வசனத்தையுடைய மயிற்சாயலான சந்திரமதியுடனே அழகிய பொன்மயமான கூடாரத்திலே பஞ்சுமெத்தை யமைத்த கட்டிலின்மேல் நித்திரை செய்யலானான் எ - று. 88

பூவல யத்தை மூடும் புதையிரு ளறச்செஞ் சூட்டுச்
சேவலார்ப் பெடுப்பக் கீழ்பால் செங்கதிர் வந்து தோன்ற
யாவரு முணர்ந்தெ ழுந்தா ரிளங்கொடி யுடன் றுயின்ற
காவலன் றானு மற்றோர் கனவுகண் டுணர்ந்தெ ழுந்தான்.

இ - ள். பூமண்டலத்தை மறைப்பதாய்க் கவிந்த இருள் நீங்க, சிவந்த உச்சிக் கொண்டையையுடைய சேவல்கள் கூப்பிட, கிழக்குத்திக்கிலே சூரியன் வந்து உதயமாகவே, எல்லாருந் தெளிந்து விழித்தெழுந்தார்கள். அக்காலத்திலே இளங்கொடிபோன்ற சந்திரமதியுடனே நித்திரை செய்த அரிச்சந்திர மகாராஜன் தானும் வேறுபாடான ஒரு சொப்பனங் கண்டு விழித்தெழுந்திருந்தான் எ - று. 89

மன்னவன் றுணுக்கங் கண்டு வல்லியும் பல்கா லேக்கி
என்னைநின் மனத்தி லெண்ண மியம்புகென் றிறைஞ்ச லோடும்
கன்னன்மென் மொழியா யானோர் கனவுகண் டுணர்ந்தே னென்னப்
பின்னரக் கனவி னீர்மை பேசெனப் பேச லுற்றான்.

இ - ள். கொடிபோல்பவளான சந்திரமதி அரசனுடைய (சொப்பனத்தினாலுண்டாகிய) திகிலைப் பலதரமும் பார்த்துத் தேவரீருடைய மனத்திலே ஆலோசனையென்ன சொல்லுமென்று வணங்குமளவில், கரும்புபோலு மிருதுவான சொல்லை யுடையவளே! நான் ஒரு சொப்பனங்கண்டு விழித்தேன் என்ன, பின்பு அந்தக் கனவினது குணத்தைச் சொல்லுமென்று (சந்திரமதி) கேட்கப் பின்பு சொல்லலானான் எ - று. 90

அமைச்சரைத் தூதரோடி யழைக்கவென் றரசன் கூற
இமைப்பினிற் சென்ற ழைத்தா ரியாவரும் விரைவின் வந்தார்
சமைத்தநின் வினையை யென்றான் றமரைச் சரணம் போற்றி
எமைக்கட் டழைத்த வாறென் னிறைவனீ யருள்க வென்றார்.

இ- ள். அரசன், தூதுவர்களே! விரைந்து சென்று மந்திரிகளைக் கூட்டி வாருங்களென்று சொல்ல, அந்தத் தூதர்கள் க்ஷணநேரத்திற்போய்க் கூப்பிட்டார்கள். அந்த மந்திரிகளுடனே வரத்தக்கவர்களெல்லாரும் வந்து, விசுவாமித்திர ருண்டாக்கின மிருகவாதை முதலான பன்றி வேட்டையாகிய

செய்கைளை வென்றிருக்கின்ற அரசனுடைய தாமரைமலர்போலும் பாதங்களை வணங்கித் துதித்து, அரசே! நீர் எங்களை விரைவிலே அழைத்த காரியம் யாது? அருளிச்செய்யவேண்டு மென்றார்கள் எ - று. 91

மற்றவர் கூறக் கேட்டு வையக மெல்லாங் காக்குங்
கொற்றவ னின்றி யானோர் கொடியதீக் கனவு கண்டேன்
உற்றது கேட்டு மேல்வந் துறுதிற முரைமி னென்னாக்
கற்றடந் தோளி னார்க்குக் கனுநிலை கூற லுற்றான்.

இ - ள். அப்படி மந்திரி முதலாயினோர் சொல்லியதைக்கேட்டு உலகமெல்லாம் ஆளுகின்ற அரசனான அரிச்சந்திரன் இன்றையத்தினம் நானொரு கொடிதான கெடுதலுள்ள சொப்பனங் கண்டேன்; அப்படி நான் கண்டதை நீங்கள் கேட்டு இனிமேல் வந்து கூடுவதான காரியத்தைச் சொல்லுங்களென்று மலைபோலுயர்ந்த தோள்களையுடைய மந்திரி முதலானவர்களுக்குச் சொப்பனச் செய்கையைச் சொல்லலானான் எ - று. 92

என்னையின் றெடுத்த தாதை யாக்கையோ டெய்தி யும்பர்
தன்னையுற் றிமையோர் நீங்கத் தாரகைத் தலத்த மர்ந்த
பின்னையான் பிரசக் கூந்தற் பேதைய ரைவர் தம்மை
முன்னையூழ் விதியி னாலே முயக்கமுற் றினிதி ருந்தேன்.

இ - ள். என்னைப் பெற்று வளர்த்த தகப்பனானவர் தேகத்துடனே சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போய்த் தேவர்களால் தன்னுண்டு நட்சத்திர மண்டலத்தில் நிலைகொண்டிருந்த பின்பு, நான் தேன் பொருந்திய மலர்களை முடித்த கூந்தலையுடைய பெண்களைந்துபேரைப் பூர்வ புண்ணியத் தொடர்ச்சியினாலே அவர்களுடனே கூடிச் சுகித்திருக்கக் கண்டேன் எ - று. 93

அருத்தியிற் புணர்ந்த மாத ரைவரி லருந்த வத்தோர்க்
கொருத்தியை யானே யீந்தே னொருத்திபோ யவனோ டுற்றாள்
ஒருத்தியூ ணற்ற கன்றா ளொருத்திபோய்க் கண்ணி ழந்தாள்
ஒருத்திவிட் டென்னை நீங்கா திருமைக்கு முறுதி தந்தாள்.

இ - ள். அப்படி நான் ஆசைகொண்டிருந்த பெண்களைந்துபேரில் ஒருத்தியை அருமையான தவத்தையுடைய ஒரு முனிவனுக்கு நானே சம்மதித்துக் கொடுத்தேன்; இன்னொருத்தி தானேபோய் அம்முனிவனோடு கூடினாள்; மற்றொருத்தி உணர்வு முதலியனவு மில்லாமற் போனாள்; வேறொருத்தி தானே விலகிப்போய்க் கண் குருடானாள்; போகாத ஒருத்திமாத்திரம் அப்படிப் பிரிந்து என்னைவிடாமல் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வேண்டிய நன்மையை எனக்குத் தருவதாயிருந்தாள் எ - று. 94

இப்படி யின்று கண்டே னிக்கொடுங் கனவி னாலே
எப்படி விளைவ தோவஃ துணர்ந்திலே னியம்பு மென்றே

அப்படி யரசன் கூற வடியிணை தொழுது நன்னூல்
தப்பற வுணர்ந்த கேள்விச் சத்திய கீர்த்தி சொல்வான்.

இ - ள். இப்படி (என்னோடு ஒருத்திமாத்திரம் கூடியிருக்க) இன்று கண்டேன். ஆகையால், இப்படிப்பட்ட கொடுமையான சொப்பனத்தினாலே இனி எவ்வாறு நடக்குமோ? அதை நான் தெரியேன்; சொல்லுகவென்று அரசன் சொல்ல, நல்ல சாஸ்திரங்களெல்லாம் வழுவாமலறிந்த கேள்வியையுடைய சத்தியகீர்த்தியென்கிற மந்திரி அப்படிச்சொன்ன அரசனுடைய பாதங்களிரண்டையும் வணங்கிச் சொல்லலானான் எ - று. 95

அருவினை விளைத்த தெல்லாங் கௌசிக னவனா லின்னம்
வருவினை மிகவு முண்டு வளநகர் நாடி ழந்து
திருவினை யிழந்து சேயுஞ் செல்வியும் வேறு வேறாய்ப்
பெருவினை முடிப்பான் றன்னைப் பின்னையாம் வெல்வோ மென்றான்.

இ - ள். இங்ஙனம் அரிய கொடுஞ்செய்கை யுண்டாகச் செய்தது முழுதும் கௌசிகனென்கிற விசுவாமித்திரரே யாவர்; அவராலே இன்னம் வருவனவான கொடுஞ்செய்கைகள் மிகவுமுண்டாகும்; (நீர்கனவிலே கண்ட, அருந்தவன்-விசுவாமித்திரர்; நீர் அருத்தியிற் புணர்ந்தமாதவர் ஐவர்-பஞ்ச சத்திகள்; அவருக்குக்கொடுத்த ஒருத்தி-பஞ்சபூதமாக நிற்கின்ற கிரியாசத்தியாகிய பொருள்; ஒருத்திபோய் அவனோடுற்றது, வினைத்துணையாக நிற்கின்ற கிரியாசத்தியாகிய அரசாட்சியே; ஒருத்தி யூணற்றகன்றது (பிராணன் முதலிய வாயுக்களாக நிற்கிற பராசத்தியே;) அதாவது, வளமையான நகர்நாடு முதலியவைகளை விட்டுத் தேக மெலிவாகுதல்; ஒருத்திபோய்க் கண்ணிழந்தது-ஐம்பொறி நுகர்ச்சியாக நிற்கிற ஞானசத்தியே; அதாவது செல்வத்தையுமிழந்து பிள்ளையும் மனைவியும் வெவ்வேறாகுதல். இப்படி வெவ்வேறாகப் பெரிதான தீயசெய்கையை முடிக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பின்பு நாமே வெல்லக் கடவோம்; ஒருத்தி நீங்காமலிருமைக்கு முறுதிதருகிறதாவது, விவேகம். இதை உயிர்க்கொளியாக நிற்கிற சிற்சத்தியென்று கொள்ளவேண்டும். "பரையாதி வினைப்பரிவு தொழிலாகி யுலகனைத்தும் படைத்துக் காத்து வரையாது தொடைத்து மறைத்தருளி" என்பதனு லுணர்க என்று சத்தியகீர்த்தி என்னும் முதன்மந்திரி கூறினன் எ - று. 96

அனையவை யமைச்சன் கூற வரசனை யரிவை போற்றி
எனையிழந் தாலு மன்றே வென்வயிற் றுதித்த மைந்தன்
றனையிழந் தாலு மிந்தத் தலமிழந் தாலும் வெம்போர்
முனையிழந் தாலு நீதி முறையொன்று மிழவே லென்றாள்.

இ - ள். அத்தகைய கனவின் பொருளை மந்திரி சொல்லவே, அப்போது அரசனைச் சந்திரமதியானவள் வணங்கித் துதித்து, அரசே! நீர் என்னை யிழந்துபோனாலும், என் வயிற்றிலே பிறந்த புத்திரனை யிழந்துபோனாலும், இந்த வுலகமெல்லா மிழந்துபோனாலும், வெவ்விதமான சண்டை முனையை

யிழந்துபோனாலும் தேவரீருடைய நீதிமுறை ஒன்றுமாத்திரம் இழவாதிருக்கக் கடவீரென்றான் எ-று.

போர்முனையிழத்தல்-சண்டையில் [illegible] தோற்றல். 97

என்றலு மமைச்ச ரெல்லா மிருகணீ ரருவி பாய
நின்றுநின் றழுது வாடி நெட்டுயிர்ப் புற்ற காலை
மன்றலந் தெரியன் மார்பன் வருந்தனீ ரென்று தேற்றி
அன்றவ ணுறைந்தா னப்பா லடுத்தவா றெடுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். என்று சொல்லுமளவில், மந்திரிகளெல்லாம் இரண்டு கண்களிலும் நீரானது அருவி ஆறுபோலொழுகின்று அழுதும் வாடியும் பெருமூச்சு விட்டும் மயங்குகிறபோது வாசனை பரிமளிக்கின்ற அழகான மாலையணிந்த மார்பனான அரிச்சந்திரமன்னன் நீங்கள் வருத்தப்படாதிருங்களென்று அவர்களைத் தேற்றி அன்றையதினம் அங்கேதானே வாசமாயிருந்தான்; அப்பால் நடந்த விஷயத்தை யெடுத்துச் சொல்லுகிறோம் எ-று. 98

வேட்டஞ்செய் காண்ட முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்-618.

ஐந்தாவது

சூழ்வினைக் காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வென்றிவேன் மன்னன் விட்ட வெங்கணை தைத்துச் சாயாத்
துன்றிய குருதி சோரச் சுழன்றுட [illegible]
குன்றினைக் கடந்து சென்று கோசிகன் றன்பாற் சேர்ந்து
பன்றியாய் வந்த மாயம் பட்டபா டனைத்துஞ் சொல்லும்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தின வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் எய்த வெவ்விதமான அம்புபட்டுக் காயமுண்டாகி யொழுகின இரத்த மொழுகச் சுழலுவதாகி உடலெல்லாம் பதறித் தள்ளாடி [illegible] மலையைக் கடந்தப்பால் விசுவாமித்திர ரிருக்குமிடத்திற்குப் பன்றியாய் வந்த மாயைபோய் விழுந்து அங்கு தான்பட்டபாடெல்லாஞ் சொல்லலாயிற்று எ-று.

அந்தப் பன்றியாகிய தவம் என்பது பொருள். 1

என்னையா ளுடையா யுன்ற னேவலின் படியா னேகி
மன்னருங் கரியு மாவுஞ் சேனையு மாளக் கொன்றேன்
பின்னவன் விட்ட வம்பாற் சுழன்றியான் பிழைத்துப் போந்தேன்
உன்னரு ளுடையாற் கல்லா லுய்ந்திடே னென்று நின்றே.

இ - ள். என்னை அடிமையாகக் கொண்டவரே! உம்முடைய உத்தாவின் படியே நான்போய் அரசர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் சேனைகளையும் சாவக்கொன்றேன். பின்பு அந்த அரிச்சந்திர னெய்த அம்பினுலே சுழலுவதாகத் தப்பி யிங்குவந்தேன்; இனி உம்முடைய கிருபைபெற்றவனுக்கும் பிழைப்புண்டாகுமே யல்லாமல், மற்றொருவர்க்குப் பிழைப்புண்டாகுமோ வென்று சொல்லிற்று எ-று. 2

கோலத்தி னுரைபைக் கேளாக் கோசிகன் வடவைச் செந்தீச்
சீலத்திற் சிவந்த கண்ணன் சிந்தையு மனைய னூழிக்
காலத்திற் கடுங்கா லன்ன மூச்சினன் கடலிற் றோன்றும்
ஆலத்தின் கிளர்ச்சி யன்ன கோபத் தனழுன் றெழுந்தான்.

இ - ள். அவ்வாறுசொன்ன பன்றியின்சொல்லைக்கேட்டு விசுவாமித்திரர் வடவாக்கினியினுடைய நிறத்தைப் போன்ற சிவந்த கண்களையுடையவராகி மனமும் அத்தன்மையரேயாகி ஊழிக்காலத்திலே வீசுகின்ற மேகமான காற்றுப்போல மூச்சுடையவராய்க் கடலிலேதோன்றின விஷம் பொங்கினுற் போன்ற கோபத்தையுடையவருமாகிக் கொதித் தெழுந்திருந்தார் எ - று. 3

பேச்சினிற் கிளிபோற் செங்காற் பெயர்ச்சியிற் பெடைபோற் செய்
வீச்சினின் மின்போற் சீற்ற மிகுதியான் முனிவன் விட்ட [கை
மூச்சினிற் பிறந்தி ரண்டு மோகினி மாத ராழி
நீச்சினி னிலைத்து நிற்கு நீலமென் கொடிபோ னின்றார்.

இ - ள். பேச்சினுலே கிளிபோலவும், சிவந்த கால்நடையினுலே பெட்டையன்னம் போலவும், சிவந்த கைவீசுதலினுலே மின்னலைப்போலவும், கோபமிகுதியினுலே விசுவாமித்திரர் விடுகிற மூச்சிலே இரண்டு மோகினிப் பெண்கள் பிறந்து, சீக்குதலையுடைய கடலினிடத்தே நிலைகொண்டு நிற்பதான மிருதுவாருந்தின நீலக்கொடிபோல எதிரே நின்றார்கள் எ - று. 4

செந்திரு வமுதிற் றோன்றத் திரைகடற் பிறந்த நஞ்சில்
வந்திரு கருந்தி ருக்கள் வயங்குவ தென்ன நீலச்
சந்திரா தித்த ரென்னத் தலையின்மின் கறுத்த தென்ன
இந்திர நீலக் கொம்ப ரிரண்டுவந் தெழுந்த தென்ன.

இ - ள். செவ்வியலான லட்சுமிதேவி அமுதிலேபிறக்க அலைகளையுடைய கடலிலே பிறந்த நஞ்சைப்போல் பிறந்து இரண்டு கறுத்த லட்சுமிகள் விளங்குவதுபோலவும் நீலநிறமுடைய சந்திரசூரியர்போலவும் ஆகாயத்திலுள்ள மின்னல் கறுத்தாற்போலவும் இந்திரநீலக்கொம்புகள் இரண்டு வந்து தோன்றினுற்போலவும் எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துபாடல்கள் குளகம். 5

நீலவா ரிதியி னீலத் துகிர்க்கொடி நின்ற தென்னக்
கூலவா ரிதியி னீலக் கொம்பிரண் டெழுந்த தென்னப் ·

பாலவா ரிதிக டைந்த பஃறலை யரவங் கான்ற
ஆலவா ரிதியின் மூழ்கிக் கிளர்ந்தெழு மன்ன மென்ன.

இ - ள். கறுத்தகடலிலே நீலநிறமாய்ப் பவளக்கொடி நின்றாற்போலவும், கரைகளையுடைய கடலிலே முழுநீலக்கொம்புகளிரண்டு வந்து தோன்றினாற்போலவும், பாற்கடலைக் கடைந்த பல தலைகளையுடைய பாம்பு கக்கின விஷக் கடலிலேமுழுகி அந்த விஷநிறமாக எழுகின்ற அன்னங்கள் போலவும் எ - று.

ஆலத்திற் பயின்ற கண்ட னழற்றிருக் கண்ணான் மாண்ட
காலத்திற் புறங்கொ டாது காமனோ டொத்த லைந்து
நீலத்திற் கருகி வெம்பி நினைவில்வந் துதவி யன்பாய்ச்
சீலத்தி னுயர்ந்த காமன் சேனையி லிருவ ரென்ன.

இ - ள். விஷத்தினாலே விளங்குகின்ற கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருநெற்றியிலுள்ள சிவந்த அக்கினிக்கண்ணினாலே (அநங்கன்) இறந்த காலத்தில் முதுகுகாட்டி ஓடாமல் அம்மன்மதனோடுகூட அலைவதாகி நீலத்தைப்போல் அந்த நெருப்பில் வெந்து கருகி வெதும்புதலாய் நினைவிலே தோன்றி அந்த மன்மதனிடத்தில் விசுவாசமாய் கல்வியாசாரத்தினாலே உயர்ந்திருக்கிற மன்மதனுக்குதவியாகி அந்த மன்மதன் சேனையிலுள்ள இரண்டு பெண்கள் இவ்விருவருமென்று சொல்லவும் எ - று. 7

சுழிகொளும் பெருந்தண் கங்கை சூடினோன் றுளங்கு நெற்றி
விழிகொளுந் தழலான் மேனி வெந்தழிந் திறந்த காமன்
பழிகொளக் கருதிக் கால பாசமே விழியாக் கொண்டு
வழிவிலா வரங்கள் கொண்ட ரதியுமாற் றவளு மென்ன.

இ - ள். சுழிகளைக்கொண்டுள்ள பெரிதான குளிர்ந்த கங்கையை முடித்த சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற நெற்றிக்கண்ணின் கொழுமையாகிய நெருப்பினாலே மேனி வெந்து சாம்பலாயிறந்த மன்மதன் பழியை வாங்க எண்ணிக் காலபாசத்தையே கண்களாகக்கொண்டு தவறுதலில்லாத வரங்களைக்கொண்டு தோன்றின ரதிதேவியும் அவளுக்கொரு சக்களத்தியும் போலவும் எ - று. 8

நாவியுங் கமலத் துற்ற பிரமனை நகைப்பான் வேண்டி
வாவியங் கமலவாசக் கௌசிகன் வாதிற் றீட்டும்
ஓவிய மென்ன நீல வோதிம மென்ன நீண்ட
காவியங் கண்ணார் காந்தட் கைதொழு திறைஞ்சி நின்றார்.

இ - ள். திருவுந்திக் கமலத்திலே தோன்றின பிரமதேவனைச் சிரித்துப் பழித்தற்காக அந்தத் தாமரைக்குளத்தின் சமீபத்திலே வாசஞ்செய்கிற விசுவாமித்திரர் வாதுகொண்டெழுதின சித்திரங்கள்போலவும் நீலநிற அன்னங்கள் போலவும் நீண்ட நீலோற்பலம்போலும் அழகிதான கண்களையுடைய அந்த இரண்டுபெண்களும் காந்தள் மலர்போலுங் கைகளால் வணங்கித் துதித்து நின்றார்கள் எ - று.

நாபி என்பது எதுகைநோக்கி நாவியென வந்தது. 9

தீதிலா மறைக ணான்குந் தெளிவுற வுணர்ந்த சீர்மைக்
கோதிலாக் குணத்தோர்க் கெல்லாங் கோபஞ் சண்டாள மென்பார்
ஆதலான் முனிவன் மூக்கி னழற்சீற் றத்தூ டே
போதலா லந்த மாதர் புலைச்சிய ராயி னாரே.

இ - ள். குற்றமில்லாத நான்கு வேதங்களையுந் தெளிவாகத் தெரிந்த தன்மையையுடைய பரிசுத்தமான குணத்தையுடைய பெரியோர்கள் யார்க்கும் கோபமுண்டானால் அதுவே சண்டாளமென்று சொல்வார்கள்; ஆதலாலே அந்த விசுவாமித்திரனுடைய மூக்கிலே பொருந்திய கொதிக்கின்ற கோபத்தின் வழியாகப் பிறந்ததினாலே அந்த இரண்டு பெண்களும் சண்டாளிகளானார்கள் எ - று. 10

மாதரை முனிவன் பார்த்து வரவழைத் திருத்தி நாலு
பேதமு மெழுத்துஞ் சொல்லும் பெருங்கலை யிருநா லெட்டும்
கீதமு நாத யாழுங் கின்னர முதல வாய
போதமும் வாரி சீரிற் கரைத்துடன் புகட்டி னானே.

இ - ள். அப்பெண்களை விசுவாமித்திரர் பார்த்து அருகில் வரும்படி அழைத்து இருக்கச்சொல்லி, நாலுவகையான எழுத்துப் பேதமும், சொற்பேதமும், அறுபத்துநாலு கலைஞானமும், கீதமும், நாதமாகிய வீணையும், கின்னரமுதலாகிய ஞானமும் அவ்விருவருக்கும் அள்ளியள்ளிக் கிரமப்படியே சொல்லித் தெரியப்படுத்தினார் எ - று. 11

ஈடிலா ரதரு மின்சொற் கின்னரர் யாரு மேங்கப்
பாடினார் தீய்ந்து லர்ந்த பயிரெலாம் விளைவு மல்கும்
வாடினா ரினைகம் பட்ட மரங்களுந் தழைக்கு முன்னாள்
வீடினா ருயிர்வந் துற்று வெள்ளெலும்பும் விதிர்வி திர்க்கும்.

இ - ள். ஒப்பில்லாத காதலரும், இனிய சொல்லையுடைய கின்னரர்களும், மற்றையாவர்களும் தோற்று விசனப்படப் பாடினார்கள். அப்படிப் பாடுதலினாலே தீய்ந்து காய்ந்துபோன பயிர்களெல்லாம் விளைவுகொண்டு மிகுவதாயின. பட்டுப் போகுதலடைந்த மரங்களும் தழைகொண்டு தளிர்ப்பதாயின. முன்னாளிலே இறந்தவர்களுடம்பிலே பயின்று முதலாகிய வெண்மையான எலும்பும் உயிர்களும் பாலிக்கலாயின எ - று. 12

அத்தலை யாயில யோத்தி யரசனைக் கண்டு மீண்டு
வித்தகர் சடில மௌலிக் கௌசிகன் றன்னைப் போற்றி
யித்தரா வியிலே மன்னா சென்னைநுந் தேவை யோடும்
சுத்தன னென்ன வேத மாதவ ரெடுத்து ரைத்தார்.

இ - ள். அச்சமயத்திலே வைதிகரான மகா தவமுனிவர்கள் அயோத்தியா புரிக்கு அரசனான அரிச்சந்திரனைக் கண்டு வந்து வாசனை பொருந்திய நீண்ட சடைமுடியையுடைய விசுவாமித்திரனைத் துதித்து அந்தக் குளத்தினருகே

அரிச்சந்திரமகாராஜன் எண்ணுதற்கரிதான சேனைகளுடனே வந்திறங்கியிருக்கிறானென்று தெரியச் சொன்னார்கள் எ-று. 13

புண்ணியந் திரண்ட யாக்கைப் புரவலன் வந்தா னென்ன
எண்ணிய வெண்ண மெல்லா முடியுமென் றேம்ப லெய்தாப்
பண்ணியன் மதுரச் செஞ்சொற் பவளவாய்க் கரிய செவ்வேற்
கண்ணியர் தம்மை நோக்கிக் கௌசிகன் விளம்ப லுற்றான்.

இ-ள். புண்ணியந்தானே திரண்டு வடிவங்கொண்டாற்போலும் தேகத்தையுடைய அரசன் வந்திருக்கிறானென்று சொல்லவே, நாம் நினைத்த நினைவெல்லாம் இனி முடிவு பெறுமென்று சந்தோஷங்கொண்டு இராகம் பொருந்தின மதுரமான செம்மையையுடைய சொல்லைக் கொண்ட பவளம்போலும் வாயும் கருமையுள்ள செவ்வையான வேல்போலுங் கண்களுமுடைய அவ்விரண்டு பெண்களையும் பார்த்து விசுவாமித்திரர் சொல்லலானார் எ-று. 14

பெடைநடை மடவீர் வாவிப் பெருங்கரை தன்னில் வந்த
படையுடை வேந்தன் பாற்போய்ப் பாடலா லுருக்கி வெற்றிக்
குடையினைக் கொண்மி னல்லாற் கலவியைக் கொண்மி னென்று
விடைகொடுத் திடலு மாதர் விரைவினிற் றொழுது போனார்.

இ-ள். பெட்டையன்னம்போலு நடையையுடைய பெண்களே! நமது பெரிய குளக்கரையிலே வந்திருக்கின்ற சேனைகளையுடைய அரசனிடத்திற்குப் போய் நீங்கள் பாடுகிற பாட்டுகளாலே அவனை உருகும்படிச் செய்து அவனுடைய வெற்றிக்குடையை வாங்கி வாருங்கள்; அது கூடாதாயின் அவனோடு கூடி இரமித்தலைக் கொள்ளுங்களென்று உத்தரவு கொடுத்தனுப்புமளவில் அப்பெண்கள் விரைவிலே வணங்கிக்கொண்டு போனார்கள் எ-று. 15

எடுத்தநன் மகர யாழு மேந்திய குழலுந் தோன்ற
உடுத்தமே கலையுஞ் செம்பொற் சிலம்புநின் றோசை காட்டத்
தொடுத்தபூங் கோதை சோரத் துணைமுலைத் துப்பி விம்ம
அடுத்தபூஞ் சோலை நீங்கி யகன்புனற் பொய்கை புக்கார்.

இ-ள். அவ்விருவருங் கையிலே கொண்ட நல்ல யாழினையும், புல்லாங்குழலுந் தெரியவும், உடுத்தின மேகலாபரணமும், செம்பொன்னாற் செய்த சிலம்புகளும் அவ்வவ்விடத்திலே நின்றுகொண்டு தொனியினைக் காட்டவும், தொடுத்தணிந்த பூமாலைகள் அவிழ்ந்து அவிழவும், இரண்டு கொங்கைகளும் இளகியிறுகவும் தாமிருந்த பூஞ்சோலையைவிட்டு அந்த அழகான நீர்க்குளத்தருகே போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ-று. 16

கனைகழற் கடுங்காற் சேனைக் கடலினிற் சென்று புக்க
வினைநெடு வேற்க ணாரை யருள்பொழி விழியா னோக்கி
இனையரென் றவரைத் தேறா தையுற வெய்து மெல்லே
புனையிழை மாதர் வந்து புரவலர் போற்றி நின்றார்.

இ - ள். சப்தியாகின்ற வீரகண்டாமணிகள் கட்டின வெக்கைகொண்ட கால்களையுடைய சேனை கடலுக்குள்ளே போய்க்கூடின, கொலைத்தொழில் செய்வதான வேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்களை, கிருபை யொழுகுகின்ற கண்களாற் பார்த்து அவ்விருவரையும் இன்னாரென்று தெரியாமல் சந்தேகங் கொள்ளுகிற சமயத்திலே, ஆபரணங்களை யணிந்த அந்தப் பெண்கள் வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனைத் துதித்து நின்றார்கள் எ - று. 17

தோளுமத் தோளிற் சாத்துஞ் சுடர்மணி வலய முஞ்செந்
தாளுமத் தாளில் வீரக் கழலுநேர் தாழ்ந்த கையும்
வாளுநீண் மாலை மார்பும் வதனமு நோக்கி மார
வேளுநே ரில்லான் றன்னைப் புகழ்ந்தனர் வியந்து ரைப்பார்.

இ - ள். தோள்களும், அந்தத் தோள்களிலே யணிந்த காந்திகொண்ட இரத்தின கேயூரங்களும், சிவந்த கால்களும், அந்தக் கால்களிலே பூண்ட வீர கண்டாமணிகளும், நேரே தொங்குவனவான கைகளும், (இடையிலே கட்டின) மந்திரவாளும், நீண்ட மாலையணிந்த மார்பும், முகமும் பார்த்து மன்மதவேளு மொப்பாகாத அரிச்சந்திரமகாராஜனைத் தோத்திரங்கள் செய்து அதிசயித்துச் சொல்லலானார்கள் எ - று. 18

யாணர்க்குள் யாண நின்னை யெய்துதற் கிழைத்த வேதா
வீணர்க்குள் வீண னெட்மை விதித்தவன் றிந்தி ரற்கும்
வாணர்க்கு மனந்த னார்க்கும் வாய்த்தவா றேபோ னின்னைக்
காணற்குத் தொழற்கு வாழ்த்தக் கண்கைநாப் படைத்தி லானே.

இ - ள். உலகத்திலுள்ள அழகர்களிலே சிறந்த அழகனே! உன்னைச் சேர்வதற்குச் சிருஷ்டித்த பிரமனானவன் வீணர்களிலே அதிகமும் வீணனவன். யாதினாலென்றால், எங்களிருவரையும் சிருஷ்டித்த அப்போது தானே இந்திரனுக்கும், வாணாசுரனுக்கும், ஆதிசேடனுக்கும் அமைத்தமை போல உன்னைப் பார்ப்பதற்கும், வணங்குதற்கும், துதிப்பதற்கும், கண்களும்-கைகளும்-நாக்குகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சிருஷ்டியாமற் போனான்; ஆதலால் எ -று. 19

வையநின் னகரி செம்பொன் வடகிரி தினது பீடம்
வெய்யவ னினது தீபம் வேலைமஞ் சனநீர்ச் சாலை
செய்யவ ளினது பாரி திங்களின் கவிகை செவ்வே
லையநின் பெருமை யெம்மா லளவிடற் கரிதே யென்றார்.

இ - ள். உலகமுழுதும் உமக்குப் பட்டணம்; செம்பொன்னான வட மேரு கிரி உமக்குச் சிங்காசனம்; சூரியன் உமக்கு விளக்கு; கடல் உமக்கு திருமஞ்சன மாகிற இடம்; இலட்சுமியே உமக்கு மனையாள்; சந்திரன் உமக்குக் குடை; ஆதலால், செவ்வையான வேலையுடைய ஐயனே! உம்முடைய பெருமையை எங்களால் அளவுசெய்து சொல்லுதற்கு முடியாது என்று சொன்னார்கள் எ - று. 20

சொல்லிய மாற்றங் கேளாத் தோன்றலும் வியந்து நோக்கி
வல்லிநீர் யாரே யூர்தான் வந்தவா றேதீன் றென்றான்
அல்லியந் தொடையன் மார்ப வில்வனத் தகத்து வாழ்வோம்
புல்லிய சாதி யீனப் புலைச்சியர் யாங்களையா.

இ - ள். அப்படி அவ்விருவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடினதைக் கேட்டு அரசனானவன் அதிசயித்துப் பார்த்து ஓ பெண்களே! நீங்கள் யார்? உங்களூர் எது? என்னிடம் வந்த காரியம் என்ன? என்று கேட்டான். அதற்கு அப் பெண்கள் அல்லிதழ்களையுடைய அழகிய பூமாலையணிந்த மார்பனே! நாங்கள் இந்த வனத்தினிடத்திலே யிருக்கின்றவர்கள். இழிவுள்ள சாதியரான ஈனப் புலைச்சிகள் ஐயனே! எ - று. 21

வேதமா முனிவன் வைகு மேதகு சார னின்றுன்
பாதமே பணிந்து நோக்கு மருத்தியிற் பதறி வந்தோம்
போதமு நெறியு மில்லாப் புல்லியே நல்லி யாழுங்
கீதமுஞ் சிறிது வல்லேங் கேளினுக் கிளத்திப் பின்னர்.

இ - ள். வேதங் கைவந்த மகரிஷியான விசுவாமித்திர ரிருக்கிற மேம்பாடான சார்பிலே கூடி நின்றும் உம்முடைய பாதங்களையே வணங்கி உம்மைப் பார்க்கவேண்டின ஆசையினாலே பதற்றத்துடன் வந்தோம்: ஞானமும் அதற்கேற்ற அனுஷ்டானமுமில்லாத இழிவான சாதியே யாங்கள் ஆனாலும், நல்ல வீணை பாடுதலும், சங்கீதமும் கொஞ்சந் தெரிந்திருக்கிறோம் கேளு மென்று சொல்லிப் பின்பு எ - று. 22

மகரயாழ் வாங்கி நீங்கு மாடக முறுக்கிச் செம்பொற்
சிகரமா முலையிற் சேர்த்திச் செவியுற விசைய மீஇத்தந்
நிகரிலா வமுதப் பாடற் பாணியி னிறுவிப் பின்னர்
பகர்தரு மிசைக ளேழும் வகைவகை பாடி னாரே.

இ - ள். மகர வீணையைக் கையிலேகொண்டு, தளர்ந்துள்ள முறுக்காணிகளாலே தந்திகளை முறுக்கிப் பிரிவு செய்து, செம்பொன் மலைச் சிகரம்போலுள்ள பெரிய ஸ்தனங்களிலே அவ்வீணையைச் சாத்திக்கொண்டு, காதுடனே கூடச் சுருதிகூட்டித் தமது ஒப்பில்லாத அமிர்த ரசங்கொண்ட பாடலைக் கைவழியிலே தோன்றநிறுத்திப் பின்பு சொல்லலான எழிசைகளையுங் கிரமக் கிரமமாகப் பாடினார்கள் எ - று.

எழிசைகளாவன:—குரல் - துத்தம் - கைக்கிளை - உழை - இளி - விளரி - தாரம் என்பன. இவற்றை எழுசரமெனவுங் கூறுவர். இவற்றிற்றொகை யுவமை முறையே மயில் - இடபம் - ஆடு - கொக்கு - குயில் - குதிரை - யானை எனவும்; சுவையுவமை முறையே - பால் - தேன் - கிழான் - நெய் - வலம் - வாழை - மாதுளங்கனி எனவும்; வாசனை யுவமை முறையே மௌவல் - முல்லை - கடம்பு - வஞ்சி - நெய்தல் - பொன்னுவிரை - புன்னை எனவும்; அட்சரம் முறையே ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ - ஐஇ - ஓஒ - ஔஉ எனவும்; மாத்திரை

முறையே நான்கு - நான்கு - இரண்டு - மூன்று - நான்கு - மூன்று - இரண்டு எனவும்; இவற்றுக் கிறைவர் முறையே விசுவாமித்திரன் - ஜமதக்கினி - சந்திரன் - சூரியன் - கௌதமன் - காசியபன் - ஈசனெனவுங் கூறுவர். இன்னும் இதைப்பற்றிய விஷய வகுப்பும் விரிவும் மிடத்திருவிளையாடற் பாடலையில் இவற்றின் பிறப்பிட முதலியனவும் இசைநூலிற் பார்க்க காண்க. 23

காவியங் கண்ணு மூடா கவிரிதழ் தானுந் கோடா
வாவியங் கமல மன்ன வதனமு நுதலு மேரு
தூவியந் தோகை நல்லார் சுவரின்மே லெழுதி வைத்த
ஓவியம் பாடிற் றென்னப் பாடினா ருருக யாரும்.

இ - ள். நீலோற்பலம்போ லழகான கண்கள் மூடுகிறதில்லை, இருபிளவாகத் தோன்றுகின்ற இதழ்களுந் தோணுகிறதில்லை. குளத்திலே அலருவதான அழகையுடைய தாமரை மலர்போலு முகமும் நெற்றியும் ஏறுகிறதில்லையாக, இறகையுடைய அழகைக்கொண்ட மயில்போலும் அப்பெண்கள் சுவரிலே எழுதி யிருப்பதான சித்திரம் பாடுகிறதுபோ லசையாதிருந்து எல்லோருடைய மனமு முருகும்படிப் பாடினார்கள் எ - று. 24

கரும்பினைக் கடிந்த தீஞ்சொற் காரினைக் கடிந்த கூந்தற்
பரும்பணைக் கொங்கை மாதர் பவளவாய்ப் பிறக்குங் கானம்
வரும்பனி மதியை நோக்கிக் கிண்கிணி வாய்கொண் டார்ப்பின்
அரும்பவி ழாம்பற் போதுள் வண்டிருந் தார்ப்ப தென்ன.

இ - ள். கரும்பின் இரசத்தையும் வெல்லுவதான மதுரச் சொற்களும், மேகத்தை வெல்லுவதான கூந்தலும், மிகவும் பருத்துள்ள கொங்கைகளும் கொண்ட பெண்களுடைய பவளம்போன்ற வாயிலே பிறக்கின்ற இசைப் பாட்டானது உதயமாகி வருகின்ற குளிர்ந்த சந்திரனைக் கண்டு கிண்கிணி போல முகவிலாசமாய்ப் பின்பு அவ்வரும்புதல் முழுதும் விரிகிற செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து வண்டுகள் பாடுவதுபோற் பாடினார்கள் எ - று.

ஆர்ப்பின்-வண்டோசையினுலே அரும்பவிழ்ந்த. 25

இல்லையோ விமைத்த லென்பா ரொடாதுசை தொடாது வைத்த
வில்லையோ புருவ மாக விதித்தனன் வேதா வென்பார்
முல்லையோ முருந்தோ முத்தோ முறுவலை யறியோ மென்பார்
நல்லையே நல்லை யென்று நராதிபர் வியந்து ரைத்தார்.

இ - ள். அப்போது கண்ட அரசர்களெல்லாம் இப்பெண்களுக்குக் கண்களிமைக்கிறதில்லையோ வென்பார்கள். ஒருவ ரொடாமலும் தொடாமலும் இருப்பதான வில்லைத்தானே பிரமதேவன் புருவமாகச் செய்திருக்கிறுன் என்பார்கள், இவ்விருவருடைய பல் வரிசைகள் முல்லை யரும்புகளோ! முருந்துகளோ! முத்துகளோ யாதொன்றும் சொல்லத் தெரிகிலோ மென்பார்கள். அடி பெண்களே! நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடுகிறீர்கள்! நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடுகிறீர்கள்!! என்று அரசர்களெல்லாம் அதிசயித்துச் சொன்னார்கள் எ - று. 26

அட்டமா வனைத்தும் புள்ளு மாவிபெற் றேகு மென்பார்
சுட்டநீள் வனங்க ளெல்லாஞ் சோலையாத் தழைக்கு மென்பார்
பட்டவாள் வீர ரெல்லா முய்வகை பலிப்ப தென்பார்
வட்டமா மதிய மன்ன வதனத்தார் பாடல் கேட்டே.

இ-ள். வட்டமான பெரிய பூரணச்சந்திரன்போலு முகத்தையுடைய அப்பெண்கள் பாடுகிற பாட்டைக் கேட்டு, இனி நம்மாலே கொல்லப்பட்ட எல்லா மிருகங்களும், எல்லாப் பட்சிகளும் உயிருண்டாய்ப் போகுமென்பார்கள். நம்மாலே சுடப்பட்ட நீண்ட காடுகளெல்லாம் சோலையாகத் தழைக்குமென்பார்கள். நமது கூட்டத்திலே இறந்துபோன வாள்வீரர்களெல்லாரும் பிழைக்கும்படி பலிதமாயிற் றென்பார்கள் எ-று. 27

நாடெல்லா மழிக்கக் கேட்டு நரபதி வெகுண்டு வேட்டை
யாடலால் வெருண்டு போய்த்தம் மாருயி ரோம்பித் துன்றுங்
காடெலாங் கரந்த மாக்கள் கன்னியர் மதுர கீதப்
பாடலால் வெளிப்பட் டேற்ற பறவையும் பறந்த வம்மா.

இ-ள். அப்போது நாடுமுழுதும் அழிக்கிறது தெரிந்து அரிச்சந்திர மகாராஜன் கோபித்து வேட்டையாடுதலினாலே பயந்தோடிப்போய்த் தங்க ளருமையான உயிர்களைக் காத்துக்கொண்டு, நெருங்கின காடுகள் முழுதும்போய் மறைந்த மிருகங்களெல்லாம் இந்தப் பெண்கள் பாடுகிற மதுர கீதங்களாலே வெளிப்படுதலாகிச் சஞ்சரிக்கலாயின. மற்றப் பட்சிசாதிகளும் வெளிப்பட்டுப் பறந்து திரிதலாயின எ-று. 28

மஞ்சலம் பிடியே றென்ன மாமுர சதிரு மோதைக்
கஞ்சலா னந்தங் கோடி யசுணமா வனைத்து மாவி
துஞ்சலா தீண்டி மொய்க்கத் தும்புரு முதலோ ரெல்லாம்
இன்சொலி னோசை யெய்த யாழிசை யாதென் றேர்வார்.

இ-ள். மேகங்கள் முழக்குவதுபோல இடியிடிப்பதுபோல் பெரிய முரசங்க ளொலிக்கின்ற ஓசைக்கு அஞ்சுதலாலே அனேகங்கோடி அசுணப்பட்சிக ளெல்லாம் உயிர்மாய்கிற இவ்வேளையில் கூடி நெருங்க, தும்புரு முதலானவர்க ளெல்லாம் இனிய சொல்லினையுடைய இக்கன்னியர் பாட்டோசை கேட்டு இந்த வீணாகானம் என்னென்று ஆலோசிக்கலானார்கள் எ-று. 29

நல்லியன் மகர யாழி னாதமு மிடறு மொன்றப்
புல்லிய கீத வோதை செவிவழி புகுத லோடும்
வல்லியர் தம்மை நோக்கி மலர்த்திருக் கரம மைத்து
மெல்லிய ரூனும் வெற்றி வேந்தனு மிகம கிழ்ந்தார்.

இ-ள். நல்ல இசைநூலிலக்கணத்திற் சிறந்த மகரவீணையின் நாதமும் கண்டத்தொனியும் ஒன்றாகக் கூடின பாட்டோசை காதுக்குள்ளே நுழைந்த

வுடனே, சந்திரவதியும் வெற்றிகொண்டிருக்கிற அரிச்சந்திர மகாராஜனும் அந்தப் பெண்களைப் பார்த்துத் தாமரை மலர்போலுந் திருக்கைகளாலே யமையச் செய்து அதிகமாகச் சந்தோஷித்தார்கள் எ - று. 30

மணியொடு கடகஞ் செம்பொன் வளையெரி மணிப்பொன் னாரம்
அணிதுகில் பிறவு நீட்டிக் கொண்மென வளித்த லோடும்
பணிகளுந் துகிலும் பொன்னும் பெறற்கியாம் படர்ந்தே மல்லேம்
திணிசுடர் முடியா யாங்க டேடிய பரிசில் கேளாய்.

இ - ள். இரத்தினங்கள் பதித்தலுடனே கூடின கங்கணங்களும், செம்பொன்னாற் செய்த வளையல்களும், நெருப்புப்போன்ற இரத்தினமாலைகளும், பொன் மாலைகளும், மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும், உடுத்துகிற வஸ்திரங்களும் மற்றுங் கொடுக்கத்தக்கவைகளெல்லாங் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லுமளவில், ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் திரவியங்களும் பெறுதற்கு நாங்கள் வந்தோமல்லோம்; நெருங்கின ஒளியைக்கொண்ட கிரீடாதிபதியே! நாங்கள் வேண்டிவந்த வெகுமானத்தை நீர் கேட்கவேணும் அதாவது எ - று. 31

ஏத்திய பரிசி லாளர்க் கெண்ணிய வனைத்து நல்கும்
பார்த்திவ விவையெ லாநின் றிருவுளப் படியா னுள்ளேம்
மூர்த்திகண் மூவர்க் காகு முடிபுனை யந்நா ளேநீ
சாத்திய தவளக் கொற்றக் கவிகையைத் தருதி யென்றார்.

இ - ள். தேவரீரைத் துதித்த அரசர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தனவெல்லாந் தரத்தக்க அரசனே! இப்போது, கொடுக்கிற இவைகளெல்லாம் உம்முடைய திருவுளத்தின் சம்மதியாலே தருவதாதலால், அவைகள் வேண்டோம்; மும்மூர்த்திகளுக்குஞ் சந்தோஷமாகும்படி நீர் வெற்றிமுடி சூடிக்கொள்ளுகின்ற அப்போதே பிடித்துக்கொள்வதான வெண்கொற்றக் குடையைக் கொடுக்கவேண்டு மென்றார்கள் எ - று. 32

பழிவழி யொழுகா நீதிப் பானுவின் குலத்து வேந்தர்
வழிவழி வந்த கொற்றக் கவிகையை வழங்க மாட்டேன்
விழிவழி கண்டவேறு கவிகையை விளம்பி னுங்கள்
மொழிவழி தருவே னென்று மொழிந்தனன் மன்னர் கோமான்.

இ - ள். பழிப்பான மார்க்கத்திலே செல்லாத நீதியையுடைய சூரிய குலத்தரசர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிடித்துவருகிற வெற்றிக்குடையை நான் கொடுக்கமாட்டேன். உங்கள் கண்ணுக்கு நேராக இங்கே தோற்றுகின்ற எதனு மொன்றைக் கேட்டால், உங்கள் சொல்லின்படியே தாமாட்டுவே னென்று அவ்வரசர்க்கரசன் கூறினான் எ - று. 33

கனத்தவெங் காத லார்க்குக் கனித்தவ ரால லாதவ்
வினைத்தவ ரொருவ ராலே யின்பமுண் டாக வற்றோ

மனத்துளே குறித்து வந்த மணிக்குடை வழங்கா யேலந்
தனத்தினைத் தழுவி யின்பந் தருதியென் றவர்கள் சொன்னார்.

இ - ள். மிகுதியான வெப்பத்தைச் செய்கின்ற ஆசைகொண்டவர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்த புருஷர்களாலல்லது அவர்களை யொப்பான மற்றொருவராலே சுகமுண்டாகவல்லதோ? நாங்கள் மனத்திலே எண்ணிவந்த முத்துக்குடையை நீர் கொடாவிட்டால், எங்களுடைய கொங்கைகளை யணைந்து எங்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுமென்று அவ்விருவருஞ் சொன்னார்கள் எ - று. 34

வாட்பொரு கண்ணார் கூற மந்திரத் தலைவன் சொல்வான்
வேட்பன வில்லை யென்ன மெய்ந்நெறி வேந்தன் றன்பாற்
கேட்பன வறிந்து மக்குக் கிடைப்பன வுணர்ந்து கேளீர்
சேட்பட நில்லு மென்னத் தெரிவையர் செப்ப லுற்றார்.

இ - ள். அப்படி வாளையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள் சொல்ல ஆலோசனையிற் சிறந்தவனான சத்தியகீர்த்தி சொல்லுகிறான்: ஆசைப்பட்ட பொருளை இல்லையென்னமற் கொடுக்கத்தக்க மெய்யான நீதிமார்க்கத்தையுடைய அரசனிடத்திலே, கேட்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்து கேட்டால், உங்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்து கேளுங்கள் (நீங்கள் சண்டாளிகளாகையாலே) தூரமாக நில்லுங்களென்று சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 35

முன்பியாங் கருதி வந்த முழுமணிக் குடையு நல்காய்
பின்பியாங் குறித்த வின்பப் பெரும்பயன் றானுந் தாராய்
அன்பியா முன்மேல் வைத்த தவத்திலே போன தந்தோ
வன்பியா முன்பாற் கண்டோம் வள்ளன்மை கண்டி லேமால்.

இ - ள். முன்னே நாங்க ளெண்ணிவந்த முழுதும் முத்தாலாகிய குடையையும் நீர் கொடுக்கிறதில்லை; பின்பு நாங்கள் வேண்டின இன்பமாகிய பெரியபயனையும் நீர் கொடுக்கிறதில்லை; ஆதலால், நாங்க ளும்மிடத்திலே கொண்ட அன்பானது வீணாகிப்போயிற்று; ஐயோ! உம்மிடத்திலே கடின சித்தத்தைக் கண்டோமே யல்லது, கொடுக்குந் தன்மையை நாங்க ளெவ்வளவுங் காண்கிலோம்; இதற்கென் செய்வோம் என்றார்கள் எ - று. 36

கொடுப்பன கொடுப்ப தல்லாற் கொடாதன கொடுக்க மாட்டார்
விடுப்பன விடுப்ப ரென்றும் விடாதன விடவு மாட்டார்
தொடுப்பன தொடுத்து நும்மாற் சொல்வன சொல்லி நுங்கட்
கடுப்பன கொண்மி னல்லா லகன்மினென் றமைச்சன் சொன்னான்.

இ - ள். சூரியகுலத்தரசர்கள் கொடுக்கத்தக்கவைகளைக் கொடுக்கிறதேயல்லது, கொடுக்கத்தகாதவைகளைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எக்காலத்தும் விடத்தக்கவைகளை விடுவர், விடத்தகாதவைகளை விடமாட்டார்கள். ஆதலால், நீங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டியபடி ஆலோசித்து உங்களாலே கேட்கத்தக்கவைகளைக்

கேட்டு உங்களுக்குத் தக்கபடியே பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாவிட்டால் போங்களென்று மந்திரி அதற் குத்தாருஞ் சொன்னான் எ - று. 37

வள்ளலே லென் றடைந்தோ முன்பால் வந்திரந் தோர்க்கொன் றீயாக்
கள்ளனே னென்று நிற்கு மிக்கு வஞ்சகன் கண்டா யென்றார்
உள்ளமுங் கண்ணுஞ் சேந்து புகைந்தெழச் சினத்து வேந்தன்
தள்ளுமென் றருளிச் செய்தான் விளைவது தன்னை யோரான்.

இ - ள். நீர் கொடுக்கும் பிரபுவென்றெண்ணி வந்தோம்; உம்மிடத்திலே வந்து யாசகஞ் செய்வோர்களுக்கு ஒன்றுங் கொடாத வஞ்சகனென்று நாங்கள் முன்னே தானே தெரிந்திருப்போமானால் இங்கே வரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மனமும் கண்களும் சிவந்த நெருப்புக் கொதித்துத் தோன்றக் கோபங்கொண்ட அரசனானவன், இவ்விருவரையுந் தள்ளிவிடுங்க ளென் றுத்தரவுபண்ணினான். இனி நடக்கப்போகிறது தெரியாதவனாகி எ - று.

பார்த்திவ னுரைப்பக் கேட்டுப் பப்பரர் நெருங்கிச் சீறித்
தீத்திரள் செங்கட் சிந்த தூக்குவான் செல்ல வெங்கிக்
காத்திர நடுங்கக் கையுங் கால்களு நடுங்க மார்பிற்
சேர்த்திய யாழும் போகட் டிரிந்தனர் திசைம யங்கி.

இ - ள். அப்படி அரசன் உத்தரவுபண்ணவே, பப்பரரென்கிற ஓர் வனவீரர்கள் கேட்டு நெருங்கிவந்து கோபித்து, நெருப்புப்பொறிகள் சிவந்த கண்களினின்று சிந்த, அவ்விருவரையும் தள்ளிவிடுவதற்கு வருகிறதைக் கண்டு, பயங்கொண்டழுது உடம்பெல்லாம் நடுங்கவும், கைகளுங் கால்களு நடுங்கவும், மார்பிலே அணைத்திருந்த வீணையையும் அங்கேதானே கிடக்கவிட்டுத் திக்குத் தெரியாமலோடிப்போனார்கள் எ - று. 39

ஆறுகொண் டோடாச் செல்லா வடவியிற் சென்று மேனி
மாறுகொண் டுதிரஞ் சிந்த மஞ்சினைப் பழித்த கூந்தல்
தூறுகொண் டீர்க்கச் சேர்த்த துகில்கிழிந் தகலச் சாப
வீறுகொண் டேவி விட்ட முனிவன்முன் வீழ்ந்தார் வந்து.

இ - ள். வழிநோக்கிச் செல்லாதவர்களாய், ஒருவரும் போகாத காட்டுவழியிலே போய், உடம்பெல்லாம் முட்கள் கிழித்து இரத்தங்க ளொழுகவும், மேகத்தைப் பழிப்பதான கூந்தலை மரத்தூறுகள்-செடித்தூறுகள் பற்றியிழுக்கவும், உடுத்தின வஸ்திரமுங் கிழிந்துபோகவும், சாபானுக்கிரகப் பெருமையைக் கொண்டு ஏவினா ரனுப்பிவிட்ட விசுவாமித்திர முனிவருக்கு முன்னே வந்து வீழ்ந்தார்கள் எ - று. 40

மேற்படி வேறு

மண்டலத் தினிவீழப் புண்டசெந் துகில்களு மாற டித்த
புண்டவிழ் பொழிபசுங் குருதியுந் துவரிதழ்ப் பொருமலுந்தான்

கண்டனன் கௌசிகன் கடையுகக் கனலெனக் கடிய கோபம்
கொண்டனன் வந்தவா றேதெனக் கோதைமார் கூற லுற்றார்.

இ-ள். விசுவாமித்திரர் பூமியிலே இழுபடுகின்ற சிவந்த வஸ்திரங்களையும், மார்பிலே காயமான புண்ணினின்று ஒழுகின்ற பசிய இரத்தங்களையும், சிவந்த இதழ்கள் பொருமுதலையும் தாமே தம்முடைய கண்களாலே கண்டார்; அப்படிக் கண்டவுடனே, யுகமுடிவிலே தோன்றுகின்ற நெருப்பைப் போல் கடுமையான கோபங்கொண்டார்; நீங்களிப்படி வந்ததற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்க, சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ-று. 41

ஐயகே ளின்னருட் படியிறை லரசன்மாட் டணுகி நின்றே
பையவே ழிசைகளும் பாடிநீ சொன்னவப் பரிசு ரைத்தோம்
கையமினங் களையடித் துமரெனச் செய்தவக் கண்ட னத்தால்
உய்யவும் போகுமோ வுரையுமுண் டோவெமக் குயிரு முண்டோ.

இ-ள். ஐயனே! கேளும்; உம்முடைய உத்திரவின்படியே, அரசனிடத்திற் போய்க் கிட்டிநின்று மெள்ள ஏழுவித இசைகளையும் பாடி, நீர் கேட்கச் சொன்ன அப்படியே கேட்டோம்; அதற்கு அந்த வஞ்சகன் எங்களை உமதடியார்களென்று அடித்து, அவன் பண்ணின தண்டனைக்குத் தப்பிப் பிழைக்கவுங் கூடுமோ? சொல்லத்தான் சொல்லுண்டா; எங்களுக்கு உயிர்தானுண்டா எ-று. 42

எனவுரைத் திடவெயர்த் திடியிடித் தெனநகைத் திருக ணூடும்
கனலெறித் திருபுடைக் கடமினத் தும்புகை கதுவ மூடச்
சினமிகுத் திறைவனுக் கிடர்விளைத் திடுவதே செயலெ னத்தன்
மனநினைத் தருமறைத் தவமுனித் திரளுடன் வரந டந்தான்.

இ-ள். என்று சொல்லவே, உடம்பெல்லாம் வேர்வைகொண்டு, இடிமுழங்கினாற்போற் சிரித்து, இரண்டு கண்களிலும் நெருப்புச் சிதறுதலாய், இருபுறத்திலு முள்ள காடெல்லாம் புகை நெருக்கி மண்டக் கோபமதிகமாக இனி அரசனுக்குத் துன்பத்தைச் செய்கிறதே செய்யத்தக்க காரியமென்று தன் மனதிலே ஆலோசித்துக்கொண்டு, அருமையான வைதிகர்களான தவமுனிக் கூட்டங்கள் கூடவர நடந்தார் எ-று. 43

கரதலத் திடுமெழிற் குசைவிதிர்ப் புறவினைக் கழல்வ ருத்தப்
பரவுபொற் றடமலர்ச் சடைவிரித் தகல்பெரும் பழுவி னுலச்
சுரர்மிகப் பரதவித் தபயமிட் டலறிடச் சுவண வெற்பாற்
புரமெரித் திடவரும் புனிதனெனத் தனிமலர்ப் பொய்கை புக்கான்.

இ-ள். கையிலேகொண்ட அழகிதான தருப்பைப்புல்லும் படபடவென்று நடுங்கவும், இரண்டு கால்கள் வருந்தவும், பரவுதலாய்ப் பொன்னிறமான நீண்டமலரணிந்த சடைகளை விரித்துக்கொண்டு போகிற பெரிதான உருவத்தைக் கண்டதனாலே, அந்தத் தேவர்கள் மிகவும் பரிதபித்து அபயஞ் சொல்லிக

கூக்குரலிடவும், பொன் மலையினாலே திரிபுரத்தை எரிக்க வருகிற பரமசிவனை ஒப்பாகி அவ்வழகிதான பூம்பொய்கைக் கரைக்கு வந்தார் எ - று. 44

பிணிமுகத் திரள்களுங் குருகினப் பகுதியும் பிரிவு றாத
அணிமலர்க் குளிர்தடத் தருகினைத் தொடுகடந் தனுக லோடும்
பணிமுடிச் சுமைதவிர்த் திருபுயத் தினின்மிசைப் படிதரித்த
மணிமுடிக் குரிசிலக் கொடுவினைக் கௌசிகன் வரவு கண்டான்.

இ - ள். மயிற்கூட்டங்களும், பட்சிசாதிகளின் கூட்டங்களும் நீங்காதிருக்கின்ற அழகிய மலர்கள் பூத்திருக்கின்ற குளிர்ந்த தடாகத்தினருகே (முனிவர்) அதிக கோபத்தோடு நடந்துவந்தவுடனே, ஆதிசேடனுடைய தலைச்சுமையை நீக்கித் தன்னுடைய இரண்டு தோள்களின்மேலும் பூமிபாரத்தைக் கொண்டுள்ள ரத்தினகிரீடத்தையுடைய அரிச்சந்திர மன்னனானவன், அந்தக்கொடிய செய்கையையுடைய விசுவாமித்திரர் வருவதைக் கண்டான் எ - று. 45

கடல்களென் படுநெடுந் திசைகளென் படுமகன் ககன மென்னும்
உடல்களென் படுமவற் றுயிர்களென் படுமிடிந் துலக மென்னும்
விடலருந் தவமுடைப் பெருவலிக் கௌசிகன் வெகுளி யாலென்
றடல்நெடுஞ் சிலையவன் கடிதெழுந் தெதிர்நடந் தடிப ணிந்தான்.

இ - ள். விடுதலில்லாத தவத்தையுடைய பெரிதான சாமர்த்தியத்தைக் கொண்ட விசுவாமித்திரர் கோபத்தினால் கடல்கள் என்ன பாடுபடும்? நீண்ட திக்குகளென்ன பாடுபடும்? அகன்ற ஆகாயம் என்ன பாடுபடும்? இவைகளுக்குள்ளான சரீரங்களெல்லா மென்ன பாடுபடும்? அந்தச் சரீரங்களுக்குள்ளான உயிர்களென்ன பாடுபடும்? இடிபட்டு உலகந்தா னென்ன பாடுபடும்? என்று வெற்றிகொண்ட நீண்ட வில்லையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் விரைவிலே எழுந்துபோய், எதிர்கொண்டு நடந்து அவர் பாதங்களை வணங்கினான் எ - று.

உருமிடித் தனவெனச் சினமிகுத் திகல்செயற் குறுவ தற்குக்
கருமிடற் றவனலேன் கடனிறத் தவனலேன் கமல னல்லேன்
கிருமியிற் கடையனு மெளியனே வலனெனக் கெழுமை யன்புற்
றிருமலர்க் கழல்களைக் கரமுறத் தழீஇநிலத் திடைகி டந்தான்.

இ - ள். தேவரீர் இடியிடித்தாற்போல கோபமிகுதியாய் (என்னுடன்) சண்டை செய்வதற்காக வருவதற்கு நீலகண்டனான சிவனு மானல்லேன்; கருங்கடல் மேகவண்ணனான விஷ்ணுவு மானல்லேன்; பிரமதேவனு மானல்லேன்; ஒரு புழுவினுங் கடைப்பட்டவனான எளியவனாகிய நானோ உம்மோடெதிர்க்கச் சமர்த்தனென்று சொல்லிக்கொண்டு சமீபத்திலே போய் அவருடைய இரண்டு மலர்போலும் பாதங்களைத் தனதிரண்டு கைகளிலும் பொருந்தப் பற்றி பூமியிலே வணங்கிக்கொண்டு கிடந்தான் எ - று. 47

காமுறத் தழுவலுங் கௌசிகப் பெயரினன் கால்ப றித்தே
சிரமிசைத் திருமுடிச் சுடர்பனித் தொளைகள்படப் பிசைந்தெ றிக்க

உரமிசைப் பணிதெறித் திடவுதைத் தனனுதைத் திடனு முன்றன்
மருமலர்க் கழல்சிவப் புறுமெனக் கைகளால் வருட லுற்றான்.

இ - ள். தனது கைகளிரண்டும் பொருந்தப் பற்றிக்கொண்டு கிடக்குமளவில், விசுவாமித்திரானவர் தம்முடைய கால்களை உதறிப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவன் தலைமேலணிந்த திருமுடியான கிரீடத்தில் விளங்குகின்ற இரத்தினங் கட்டினவை பல சிதறவுந் தெறித்துவிழவும், மார்பின்மே லணிந்திருக்கிற ஆபரணங்கள் தெறித்துவிழவும் உதைத்தார். அவரப்படி யுதைத்தபோதும், அரிச்சந்திரமகாராஜன் சீசிப்படி உதைக்கிறதினாலே உம்முடைய மணங்கொண்ட மலர்போலும் பாதங்கள் சிவந்துபோமே யென்று கூறித் தன் கைகளாலே தடவிப் பிடித்தான் எ - று. 48

குடியினிற் பிழைபிழைத் திலமுனக் கடிமையிற் குறையு மில்லேம்
இடியிடித் தனவெனச் சினமிகுத் திடைவிடா தெனையு தைத்த
அடிவடுப் படுமெனக் கவலுகிற் பதையொ ழிந்தைய வென்றன்
முடிவடுப் படுமெனக் கவல்கிலேன் வெகுளியென் மொழிதியென்றான்.

இ - ள். உமக்குக்குடியாய் நிற்றலிலே யாங்கள் யாதொரு தவறுஞ் செய்திலோம்; உமக்கடிமையா யிருத்தலிலும் யாதொரு குறைவுமில்லா திருக்கிறோம்; இடியிடித்தாற்போற் கோபமிகுதியாய் இவ்விடத்தி லக்கோபத்தை விடாமல், என்னை யுதைத்தருளிய உம்முடைய திருவடிகளுக்குக் காயமுண்டாகுமென்று துன்பப்படுகிறதேயல்லாமல், சுவாமி! என்னுடைய தலையிலே காயமுண்டாகுமென்று துன்பப்படுகின்றிலேன். ஆதலால், தேவரீர் இப்படிக் கோபங்கொள்ளுகிறதினாலே யாது பயனுண்டாம் சொல்லுமென்று சொன்னான் எ - று. 49

மாவினைத் துணிசெய்தாய் கேழலுக் கிடர்செய்தாய் வான வாவுங்
காவினைப் பொடிசெய்தாய் நீதியா லின்றநீவன் காதன் மக்கள்
பாவினைப் பழிசெய்தாய் தீவினைக் குரியதோர் பாவி நீதான்
ஆவினத் தொழில்பொதிக் கடிபுரிந் தொழில்செய்தா யழகி தென்றான்.

இ - ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர் நான் அனுப்பின மிருகங்களையெல்லாங் கொன்றாய்; பன்றிக்குந் துன்பமுண்டாக்கினாய்; ஆகாயத்தை அளாவுவதான [illegible] செய்தாய்; முறைப்படியே நான் பெற்ற பிரியமான [illegible] ஆகையால், பாவச்செய்கையிலே [illegible] நல்ல [illegible] மேலே முடிக் கொண்டு [illegible] செய்தாய்; உன் செய்கைகள் நன்றாயிருக்கின்றனவென்று கூறினார் எ - று. 50

நாடழித் திடினுமென் னகாழித் திடினுமென் னறும லர்ப்பூங்
காடழித் திடினுநின் காலறக் கிளையினைக் களையி னுங்கொன்
றீடழித் திடினுநீ தான்விடுத் தனையெனு யானறிந்தால்
பாடிழைத் திடுவனோ வென்றரிச் சந்திரன் பலமொ ழிந்தான்.

இ - ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராஜன், சுவாமி! என்னுடைய நாட்டை யெல்லாம் அழித்தாலும், நல்ல நகரை அழித்தாலும், என்னுடைய நல்ல பரிமளமுள்ள பூஞ்சோலைகளை யெல்லா மழித்தாலும், என்னுடைய கெடிதான வமிசமற்றுப்போக உறவினரை யெல்லாங் களைதல்செய்தாலும், இன்னமுங் கொன்று என் பெருமைகளை யெல்லாம் அழித்தாலும் நீர் அனுப்பினீரென்று நான் தெரிந்திருப்பேனேயானால் இப்படியாகச் செய்வேனோவென்று பல வகையுஞ் சொன்னான் எ - று. 51

சிறியரா னவர்தமக் குரியவே யல்லவோ தீமை நன்னூ
லறிஞரா னவர்தமக் கல்லவோ பொறைபிறர்க் காகு மோதான்
நெறியிலா வினையினே னொருவனைப் பொருளதா நீமு னிந்தால் [ன்.
பொறையுநின் னருளுமென் னளவிலோவில வெனப்போன தென்று

இ - ள். பின்னும் தீமையான காரியங்களைச் செய்வது சிறியராவோர்க் குத் தகுதியானவை யல்லவோ; நல்ல சாஸ்திரங்க ளறிந்தவர்களுக்கல்லவோ அவ்வகைத் தீமைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வ தியல்பாகும்; இவ்விருவகையும், அவ்விருவகையாரைத்தவிர வேறே யாரிடத்தி லுண்டாகும்? இப்படிக்கிருக்க, நீதிநெறியறியாத பாவியான ஒரு புல்லியனாகிய என்னை ஒருபொருளாகக் கொண்டு நீர் கோபிப்பீரானால், பொறுமையும் உம்மிடத்துள்ள இரக்கமும் என்விஷயத்திலேயோ இல்லனவாகப் போகலாயினவென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ - று. 52

மடித்தவா யினன்மிகக் கொதித்தநெஞ் சினனெதிர் மறுத்து நீதான்
படித்தவா சகமெலா மெனக்குநீ பிதற்றிடற் பால வோதான்
வடித்தவே ழிசைநினக் கிசைக்கவே வந்தவென் மக்க டம்மை
அடித்தகா ரணமெலா மெனக்குநீ தக்கவா றறைதி யென்றான்.

இ - ள். அதற்கு, மடித்த வாயையும், மிகவுங் கொதிக்கின்ற நெஞ் சையுமுடையவராகிய விசுவாமித்திரர், எனக்கு முன்னே என் சொல்லைத் தடுத்து நீ முன்னே கற்றவார்த்தைச் சமர்த்துகளெல்லாம் எனக்குத் தெரிவ தாகப் பலவகைபாய்ச் சொல்லத்தக்கனவோ? அவைகளிருக்க, தெளிந்துணர்ந்த ஏழிசைகளும் உனக்கு முன்னே பாடுவதற்காகவந்த என் பெண்மக்களிரு வரையும் அடித்துத் துரத்துதற்குண்டான காரணங்களையெல்லாம் எனக்குத் தெரிவதாக நீ தகுந்தபடி உள்ளதைச் சொல்லென்று கேட்டார் எ - று. 53

கலி விருத்தம்

மீண்டு மன்னவன் வேதியன் றாள்கரம்
பூண்டு வாயிற் புனல்வறத் தற்றிட
ஆண்ட நாயக விம்முனி வாற்றிடல்
வேண்டும் யான துவிண்ணப்பஞ் செய்வனால்.

இ - ள். மறுபடியும், அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்த விசுவாமித்திருடைய பாதங்களைக் கைகளாற் பிடித்துக்கொண்டு வாயிலே நீர்வற்றிக் காய்ந்துபோக

என்னை யடிமையாகக்கொண்ட சுவாமி! இந்தக் கோபத்தைத் தணிவுசெய்ய வேண்டும்; நான் அந்தச் செய்கைகளை உள்ளபடி தேவரீர் சந்நிதியிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் எ-று. 54

இக்க ருங்குழ லெம்மையர் தம்மையின்
மக்க ளென்பது ணர்த்தில மாதவ
தக்க வாறுரை யாமையிற் றள்ளினம்
புக்க திது பொறுத்தரு ளென்றான்.

இ-ள். இந்தக் கறுத்த கூந்தலையுடைய பெண்களை உம்முடைய பெண்களென்று நாங்களெவ்வளவுந் தெரிந்திலோம். ஓ மகாமுனிவரே! அந்தப் பெண்களுந் தகுந்த வார்த்தைகள் சொல்லாமையினாலே தள்ளிவிட்டோம். இதுவே நடந்தசெய்கை. இந்தக் குற்றத்தைத் தேவரீர் பொறுத்தருள வேணுமென்று அரசன் சொன்னான் எ-று. 55

கழுத்த றிந்திது கைபிழை யத்தெனத்
தழுத்த மாக வுரைத்தனை யாதலால்
பழுத்த நல்லறி வுற்றனைப் பற்றிய
ஒழுக்க மென்றுள முட்கிடக் கூறினாய்.

இ-ள். கழுத்தை அறுத்துவிட்டு (ஏனென்றுகேட்டால்) நான் கை தவறுதலாகச் செய்தேனென்பதுபோல, திடமாகவே அஞ்சாமற் சொல்லுகிறாய். ஆகையால், முதிர்ந்த நல்ல ஞானத்தையுடையாய் உன்னை ஆதாவாக அவ்விருவருங்கொண்ட சீலத்தை யிகழ்ந்து அவலி நுகர் மனமும் அஞ்சும்படிப் பேசினாய் எ-று. 56

இரப்ப வர்க்கொன் றிலையெனில் யாவையும்
கரப்ப வர்க்குறு கட்டுரை கூறுவர்
புரப்ப வர்க்குப் பொறுத்தலல் லாலுத்
துரப்ப தந்தகு மோவென் றுரைத்தனன்.

இ-ள். இரந்துசொல்லி யாசகஞ் செய்பவர்களுக்கு ஒன்றுங் கொடுப்ப தில்லையென்று சொன்னால், யாவற்றையும் மறைத்தலாகிய செய்கை யுள்ளபேருக்குத் தகுந்த சொற்களை மாத்திரம் சொல்வார்களேயல்லாமல் சொல்லாதுவிடார்கள். அப்படி யல்லாதுபோனால், உலகத்தை யாண்டு இரட்சிக்க வல்லவரான அரசர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டியதேயல்லாமல் அடித்து அப்புறந் துரத்திவிடுவது தகுமோவென்று பின்னும் கோபங்கொண்டார். எ-று. 57

கட்ட கில்லினை நின்றவக் கள்வர்பாற்
கெட்ட வான்பொருள் காட்டக்கி லேலெயா
விட்ட மூச்சுடன் விம்மலி னாலிலை
பட்டு ளாரிற் பையப்பை யக்கூறினான்.

இ - ள். நாங்களந்தப் பொருளை மண்ணைத்தோண்டி யெடுத்துக்கொண்டு போனதில்லையென்று சாதிக்கிற அந்தத் திருடரிடத்திலேதானே அவர்கள் மடியிலே யுள்ளதாக முன்னே அவர்கள் திருடிப்போனதினாலே குறைந்து செலவழிந்து மிஞ்சினபொருளை அரசன் முன்னே தலையாரி காட்ட, அதற்கு மிகவுங் கோபித்து விடுகிற பெருமூச்சுடனே விம்முதலோடுகூடி அலைச்சற் பட்டுப் பேசுகிறவர்களைப்போல, அரிச்சந்திரன் மிகவும் மெள்ள அவர் கோபந் தணிவாகச் சொல்லுகிறான் எ - று.

இச்செய்யுள் கவிகூற்று. 58

மைக்கு லாவுகண் மாதரை மோதிய
கைக்கு றக்கினுங் கண்ணினைச் சூலினும்
மெய்க்கு றக்கினும் வேண்டிய வாறுநீ
செய்க வென்ன மறைமுனி செப்புவான்.

இ - ள். அஞ்சனம் விளங்குகின்ற கண்களையுடைய அந்தப் பெண்களை அடித்த கைகளை அறுத்தாலுஞ் சம்மதமே, கண்ணைத் தோண்டினாலுஞ் சம்மதமே, உடம்பெல்லாஞ் சேதித்தாலுஞ் சம்மதமே, உம்முடைய மனத்துக்கு வேண்டியபடி செய்துகொண் டருள்கவென்று சொல்ல, அதற்கு வைதிகமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார் எ - று. 59

கொய்து மாக்களைக் கொன்றதும் பன்றியை
எய்த தும்மிசை கேட்டடித் தீனமாய்
வைததும் மென்றன் மக்களை நீமணம்
செய்தி டிற்பொறுப் பேனென்று செப்பினான்.

இ - ள். மிருகங்களையெல்லாம் அறுத்துக்கொன்றதும், பன்றியை அம்பாலெய்து தூரத்தினதும், இசைப் பாட்டுகளைக் கேட்டு (அவர்களுக்குப் பரிசு கொடாமல் அடித்து) இழிவாக அவர்களை உதாசினஞ் செய்ததும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன், என்பெண்களான அவ்விருவரையும் நீ விவாகஞ் செய்து கொண்டாலென்று கூறினார் எ - று. 60

நிலத்தில் யாரு நெறியல செய்திடின்
விலக்கு நீயிவை யென்கண் விளம்பலென்
டலக்கு லத்தொடு மன்னர் பொருந்துதல்
நலத்த தோவென்று நாயகன் கூறினான்.

இ - ள். உலகத்திலே யாராகிலும் நீதிக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்தால், அவைகளை விலக்கத்தக்க தேவரீர் இந்த அநீத வார்த்தைகளை என்னிடத்திலே சொல்லுகிறதற்கு யாதுகாரணம்? நீசசாதியாருடனே அரசர்கள் கூடுகிறது நல்ல நீதியாகுமோ வென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் சொன்னான் எ-று.

மலையின் வைகும் வசிட்டன் சபித்தலாற்
புலைய னைவன் மைந்தவிப் பூவையர்

முலையில் வைகன் முறைமையன் றேவெனக்
கலையு ணர்ந்த கௌசிகன் கூறினான்.

இ - ள். மலைகளிலே சஞ்சரித்தலுக்குரிய வசிஷ்டமுனி சபித்ததினாலே நீசனான திரிசங்குமகனே! இந்தப் பெண்கள் தங்களிலே நீ கூடுகிறது உனக்கு நீதியல்லவோ என்று கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்த விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 62

அற்றை ஞான்றெம தையன் வசிட்டனால்
பெற்ற சாபப் பெரும்புலை தீர்த்தனை
இற்றை ஞான்றிங் கெனைப்புலை யாக்கநீ
கற்ற தேதெனக் கால்கரம் பூண்டனன்.

இ - ள். முன்னாளிலே, எங்களாசாரியராகிய வசிஷ்டராலே யுண்டாகிய சாபத்தாலான பெரிய நீச்சத்துவத்தை நீரே தீர்த்தருளினீர். இந்தநாளிலே தேவரீரே என்னை நீசனாக்க யாது காரணத்தினாலே கற்கலானீர் சுவாமி! என்று அவர் பாதங்களைத் தன் கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டு அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ - று.

"அற்றை ஞான்றெம தையன் வசிட்டனாற் பெற்ற சாபப் பெரும்புலை தீர்த்தனை" என்பது,

முன்னொருகால் காசிராஜன் புத்திரனாகிய விசுவாமித்திரர் அருந்தவஞ் செய்திருக்கையில், பிரமன், அரசனது தவத்துக்கிரங்கி "நீ அரசமுனிவன்" என்றோதினான். மீண்டுந் தவஞ்செய்திருக்கையில், அயோத்தி மன்னனாகிய திரிசங்கு தனதாசாரியராகிய வசிட்டரையடுத்து "யான் உடலோடு சுவர்க்கம் புகவேண்டும்" என, வசிட்டர் "நீ என்னைவிட்டு வேறு ஆசாரியனை விரும்பியதால் நீசனாகுக" என, திரிசங்கு அவ்வாறே நீசனாகிப் பலராலும் வெறுக்கப்பட்டு, தவஞ்செய்யும் அரச முனிவன்பாலணுகித் தன் கருத்தைத் தெரிவிப்ப, காதிசேய் "அவ்வாறே யாகுக" என்று தன் தவப்பயத்தால் "மேலேறுக" எனலும், திரிசங்கு உயர்ந்துசெல்லத் தேவர்கள் கண்டு "சீசீ புலையா! நிற்கு வராதே; இறங்கு" என, வீழ்வதுபோலவரும் திரிசங்கு அபயங்கூற, கோசிகன் "இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் உலகமும் யான் வேறே சிருட்டிப்பேன்" என்று சில பொருள்களைப் படைக்க, தேவர்கள் பயந்து கோசிகன்பால் நண்ணி "நீ படைத்த பொருள்களும் அவ்வரசனும் நட்சத்திர மண்டலத்திலிருக்க" என்றோதிப்போயினர்.

இதனைக் கூர்மபுராணம்

"சென்னிகீ ழாக வீழுந் திரிசங்கு வென்னும் வேந்தை
மின்னிலென் றுரைத்து வானி னிறுவிவா சவன்ற னோடும்
இன்னுமோ ருலகஞ் செய்வெ னெனவுடக் கணங்கள் விண்ணோர்
பன்னருஞ் சராசரங்கள் சிற்சில படைத்தா னன்றே.

படைத்தலும் விண்ணோ ரஞ்சிக் கோசிகன் பால்வந் தெய்தி
அடைக்கரும் புலத்தோய் நீயீண் டமைத்தவை யமையு முன்னந்
திடப்படப் படைத்த யாவுந் தார்திரி சங்கு வோடும்
உடுத்தெரி யுலகின் பாங்கர் வதிகவென் றுரைத்துப் போனார்.''—

என்பதனால் விசுவாமித்திரமுனிவர் தமது தவவல்லமையால் திரிசங்கு புலைமைத்தன்மை நீக்கி அவர்க்கென் றொரு உலகமும் பிறபொருள்களும் சிருட்டித்து இரட்சித்தவர், இன்று அத் திரிசங்கு புதல்வனாகிய தன்னைப் புலைச்சியர்களைக் கூடும்படி வற்புறுத்தல் ஞாயமன் றென்பார் "அற்றைஞான்று * * * பூண்டனன்" என்றார். [விசுவாமித்திரர் தவஞ் செய்தற் கேற்பட்ட காரணத்தை (126-ம் பக்கம்) எழுதியுள்ளோம். ஆங்குக் கண்டுணர்க. 63

முன்ன முந்தை முழுப்புலை நீக்கினம்
இன்ன நீக்க வெமக்கரி தன்றியாம்
சொன்ன வாசகங் கேட்டுச் சுடர்முடி
மன்னர் மன்னவென் மக்களைச் சேர்கென்றான்.

இ - ள். முன்னே உன் தகப்பன் முழுதும் புலையனானதைப் போக்கின எமக்கு இன்னமும் அப்படி வருகிற புலைமையைப் போக்குதல் அரிதல்ல. ஆகையால், நாம் சொன்ன வார்த்தைப்படி கேட்டு விளங்காநின்ற கிரீடாதிபதிகளான அரசர்களுக் கரசனே! என் பெண்களை நீ கூடக்கடவை யென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 64

அடினு நின்விழி யாரழ லாலெனைச்
சுடினு மென்னுட றன்னைத் துறந்துயிர்
விடினு மேனியை வெட்டி யரிந்துகூ
றிடினு மிச்சொற் கிசைகிலன் யானென்றான்.

இ - ள். அதற்கு அரிச்சந்திரன், நீர் என்னைத் தாழ்ச்சிசெய்தாலும், உம்முடைய கோபக்கண்களி லுண்டான நெருப்பால் என்னைச்சுட்டாலும், என்னுடைய உடம்பைவிட்டு உயிர்போகிறதாகச் செய்தாலும், என்னுடம்பை வெட்டி வெட்டிப் பற்பல கூறுகள் செய்தாலும் இப்போது நீர் சொல்லுகிற சொல்லுக்கு எவ்வளவும் நான் சம்மதியேனென்று சொன்னான் எ - று. 65

யூப வேள்விக் கௌசிக னேய்விலாக்
கோப மெய்திக் கொடியிடை மங்கையர்
தீப மன்னவர்ச் சேர்கிலை யாயினென்
சாப நீபெறு கென்றுரை சாற்றினான்.

இ - ள். தூண்கள் நிறுத்தி யாகஞ்செய் செய்வதிலே வல்லவரான விசுவாமித்திரர் அச்சொல்லுக்கு மாறாத கோபங்கொண்டு என்னுடைய கொடிபோலும் இடையையுடைய பெண்களாகிய விளக்குப்போன்ற அவ்விருவரையும் நீ சேராது போவையானால், என்னுடைய சாபத்தை நீ பெறக்கடவை யென்று மறுமொழி சொன்னார் எ - று.
66

கூற்ற முன்னைக் கொடுத்தெம தாருயிர்
தோற்ற னன்றுநன் றென்று துணிந்துநின்
சீற்ற மாறிடச் செப்பிடுஞ் சாபம்யான்
ஏற்ற னன்னிடு கென்ன வியம்பினான்.

இ-ள். எமனுண்பதாக எங்களுடைய அரிய உயிரைக் கொடுத்துத் தோல்வி யடைகிறது மிகவு நல்லதுதானென்று துணிவுகொண்டு, ஐயா! உமது கோபந் தீர்வதாக நீர் கொடுக்கிற சாபத்தை நானே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்; நீர் சாபமிடுமென்று அரசன் சொன்னான் எ-று. 67

அப்பெ ருந்தகை யன்ன துரைத்திட
இப்பெ ருந்தகைக் கும்பொறைக் கும்யாம்
ஒப்பெ டுத்துரைக் கத்தகு மோவெனாச்
செப்ப ருந்தவன் சிந்தையி லெண்ணுவான்.

இ-ள். அந்த அரசன் அப்படிச் சொல்லுமளவில், இந்தப் பெரிதான குணங்களுக்கும் பொறுமைக்கும் நான் சமானங்கூட்டிச் சொல்லத்தக்கது முண்டோவென்று சொல்லுதற்கரிதான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் மனதிலே ஆலோசிக்கலானார் எ-று. 68

இரைத்தெ ழுந்தக தத்தையி றுத்திடின்
வரைத்த டம்புய வாசவன் முன்னர்யாம்
உரைத்த வாசகந் தோற்குமென் றுன்னுபு
நிரைத்த வேணி நெடுந்தவன் கூறுவான்.

இ-ள். சப்தித்து நமக்குண்டான கோபத்தை அந்தச் சமையத்திலே நாம் அடக்கினோமானால், மலைபோலும் பெரிய தோள்களையுடைய இந்திரனுக்கு முன்னே நாம் சொன்ன வார்த்தை தோல்வியடையுமென்று நினைத்து, வரிசை வரிசையாய் நீண்ட சடையையுடைய நெடிதான தவமுனிவர் சொல்லுகிறார் எ-று. 69

துடிம ருங்குலத் தோகையர் தங்களைக்
கடிம ணஞ்செய றீதென்ற கள்வனே
குடிமை செய்யுங் கொடும்புலை யற்குநீ
அடிமை யாவை யறிதியென் றோதினான்.

இ-ள். உடுக்கைபோன்ற இடையையுடைய அந்தப் பெண்களை விவாகஞ் செய்துகொள்ளுதல் குற்றமென்று சொல்லுகிற திருடனே! இனி குடித்தனமான இழிதொழிலைச் செய்கின்ற கொடியவனான புலையனுக்கு நீ யடிமையாகக் கடவை; இதன்பின்னே தெரிந்துகொள்ளக் கடவாயென்றார் எ-று. 70

கொஞ்சிப் பேசுங் குழலிசொற் குற்றத்தால்
வஞ்சித் தன்னை வனமுலைப் பாவினில்

நஞ்சிட் டாலதை நாடிவி லக்குநன்
நெஞ்சத் தாருள ரோவிந்நி லத்திலே.

இ - ள். கொஞ்சிக்கொஞ்சிப் பேசுகின்ற மழலைப் பிள்ளையினுடைய சொற்குற்றத்தினாலே தாயானவள் வஞ்சனைசெய்து தனதழகான முலைப் பாலிலே நஞ்சு கலந்து கொடுத்தால், அதைத் தெரிந்து விலக்குகின்ற நல்ல நெஞ்சுள்ளவர்கள் அந்தத் தாயையல்லது வேறே சிலரும் உளராவரோ இந்த வுலகத்திலேயென்று பின்னும் எ - று. 71

வாரி காய்ந்து கொதித்திடின் மாற்றத்தண்
ணீரி யாவர் தருவரந் நீதியிற்
சீரி யாயெனை நீமிகச் சீறிடின்
யாரி யாரஞ்ச லென்பவ ரென்றனன்.

இ - ள். கடல் வெப்பங்கொண்டு கொதிப்புடையதானால், அந்த வெப்பத்தை யடக்கக் குளிர்ந்த நீர் எங்கிருந்து யார் கொண்டுவருவார்கள்? அந்த நீதித் தன்மைபோல், சிறந்த மகாமுனீந்திரரே! என்னை நீர் மிகவுங் கோபித்துச் சாபங் கொடுக்கத் துணிந்தால், பயப்படாதேயென்று எனக்கு வேறு யாவர் சொல்ல வருவார் என்று பின்னும் எ - று. 72

தாயுந் தந்தையுந் தஞ்சமுந் தெய்வமும்
நீயுண் டென்று நினைந்திருந் தோமெனாச்
சேயும் வேந்துந் திருவும மைச்சனும்
போயுன் பாதம் புகலென்று பூண்டனர்.

இ - ள். தாயும், தகப்பனும், ஆதாரமும், தெய்வமும் ஆக (எல்லாம்) நீரே எங்களுக் குண்டாயிருக்கிறீரென்று நாங்க ளெண்ணி யிருந்தோமென்று பிள்ளையாகிய தேவதாசனும், அரசனும், சந்திரமதியும், மந்திரியும் அவாருகே போய் உம்முடைய பாதமே எங்களுக்குக் கதியென்று முனிவர் பாதங்களைக் கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டார்கள் எ - று. 73

அன்னை யென்பை யருந்துணை யென்பையுன்
முன்னை வாழ்வு முதல்வனு மென்பைமற்
றென்னை யிப்படி வெல்பவ னிச்சமத்
துன்னை யல்லது கண்டில முண்மையே.

இ - ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர், என்னைத் தாயுமென்பாய்; அருமையான சகோதரனு மென்பாய்; முன்னுள்ள ஐசுவரியமும், அந்த ஐசுவரியத்தைக்கொடுத்த தெய்வமும் என்பாய், இனி என்னை இப்படி உயர்த்திச் சொல்லி வெல்லத்தக்கவன் நீயே, இப்படி வெல்லுதலாகிய சாமர்த்தியம் உன்னிடத்திலே கண்டேனேயல்லாமல் வேறே யாரிடத்திலும் நான் மெய்யாகப் பார்த்திலேன் எ - று. 74

கண்ணை வேண்டினு மீகுவன் காக்கின்ற
மண்ணை வேண்டினும் வாழ்வுட னீகுவன்
பண்ணை வேண்டிய செஞ்சொற் பறைக்குலப்
பெண்ணை வேண்டிலன் யானென்று பேசினான்.

இ - ள். (என்று முனிவர் சொன்னதற்கு) அரிச்சந்திரன் (ஐயா!) என் கண்ணைக் கேட்டாலுங் கொடுக்கிறேன்; நானாளுகின்ற உலகத்தை வேண்டினாலும் என் செல்வத்துடனே கூட்டிக்கொடுக்கிறேன், (இவைகளிருக்க) இராகங்களை வேண்டத்தக்க செவ்விதமான சொற்களையுடைய பறைச்சாதிப் பெண்களை நான் வேண்டேன் என்று சொன்னான் எ - று. 75

மன்னர் மன்னனு ரைத்திட மாதவன்
அன்ன தேநமக் காமென்ற வாவொழீஇச்
சொன்ன தேயமை யுங்கடல் சூழ்புவி
என்ன தேயென் றெழுந்தெழுந் தாடினான்.

இ - ள். அரசர்களுக்கரசனான அரிச்சந்திரன் அப்படிச் சொல்லக் கேட்டு மகாதவமுனிவரான விசுவாமித்திரர் நீ அப்படிச் சொல்வாயானால் நமக்குச் சம்மதமே யாமென்று கொண்டு (அரசனே) நீ ஆசையில்லாமல் உலக முழுதும் வேண்டினாலுங் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னதே போதும்; இனிக் கடல்சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் என்னுடையதே யாயிற்றென்று எழுந்தெழுந்து கூத்தாடினார் எ - று. 76

மருவு நாடும் வளநக ரும்பெருந்
திருவு மீகுவ னென்றனை செவ்வியோய்
தருவ னென்ற மொழிதவ றாமலுன்
அரச ளிக்கின மையுமெ னச்சொனான்.

இ - ள். நல்ல செவ்வைக்குணத்தையுடைய அரசனே! உன்வசமாக விருக்கின்ற கோசலநாட்டையும், வளமைகொண்டநகரையும், பெரிதான செல்வத்தையும் தருகிறேனென்று சொன்னாய்; இப்படித் தருகிறேனென்று சொன்னவாக்குத் தப்பாமல் உன்னுடைய அரசாட்சியை எனக்குக் கொடுத்தாற்போதும் என்று சொன்னார் எ - று. 77

அந்த ணாளனை நோக்கியவ் வண்ணலும்
உந்த மக்க ளுறுநலன் வேண்டிலேன்
எந்த நாடு மிருநிதிக் குப்பையும்
தந்த னன்மொழி தப்புவ தில்லென்றான்.

இ - ள். அப்படிச் சொன்ன விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து அந்த அரிச்சந்திரமகாராஜன் (ஐயா) உம்முடைய பெண்களைக் கூடுவதான சுகத்தை நான் வேண்டேன். எங்களுடைய நாட்டையும் பெரிதான எங்கள் செல்வத் திரட்சியையும் இப்போதே கொடுத்தேன் நான் சொன்னசொல் தப்புவதில்லை யென்று சொன்னான் எ - று. 78

பாரை வார்த்தையி னுற்றராற் பாலதோ
தாரை வாரெனக் கௌசிகன் சாற்றிட
நாரை வாய்கயல் பாயுந றுந்தட
நீரை வார்த்தன னீபுவி யாள்கென.

இ - ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர் உலகத்தை வாய்ச் சொல்லாலே கொடுக்கத்தக்கதோ! நீ தாரைவார்த்துக் கொடுக்கவேணுமென்று கூற நாரைகள் மேலே கயற்கெண்டைகள் துள்ளிவிழுவனவான வாசனை பொருந்திய அந்தக் குளத்துநீரைக் கொண்டுவந்து இனி நீரே உலகத்தையெல்லாம் ஆளுதல் செய்யக்கடவீரென்று தாரைவார்த்துக் கொடுத்தான் எ - று. 79

வைய நின்னது மாநகர் நின்னது
வெய்ய வாசியும் வேழமு நின்னபொற்
செய்ய தேர்களுஞ் செல்வமுஞ் சேவிக்குந்
தைய லார்களுந் தானையு நின்னவே.

இ - ள். இனி இந்த வுலகமு மும்மதே, பெரிதான அயோத்தியா புரியு மும்மதே, கடின வேகத்தையுடைய குதிரைகளு மும்மதே, யானைகளு மும்மதே, பொன்னாற் செய்துள்ள செவ்வையான தேர்களும் செல்வமும் உம்மதே, என்னிடத்திலே பணிவிடைசெய்கிற பெண்களும் சேனைகளும் உமக்குச் சொந்தமானவைகளே எ - று. 80

என்று மன்ன னியம்பியி றைத்தநீர்
அன்று கௌசிக னங்கையி னேற்றபின்
நின்ற மாதவர் தங்களை நேர்குறித்
தின்று நீரெழுந் தார்த்திடு மென்றனன்.

இ - ள். என்று அரசன் சொல்லி தாரைவார்த்த நீரை அப்போது விசுவாமித்திரர் உள்ளங்கையினாலே வாங்கிக்கொண்டபின்பு தம்முடனே கூட நிற்கிற மகாதவமுனிவர்களை நேரே வரச்சொல்லி இப்போது நீங்களெல்லோரும் எழுந்தெழுந்து அர்ச்சனை பண்ணுங்களென்று சொன்னார் எ - று. 81

சந்தக் கலிநிலைத்துறை

கோசிக னின்னே கூறிய பின்கூ கூவென்றே
ஆசிகள் சொன்னா ராடின ரார்த்தா ரணியாடை
வீசினர் நீயே மேன்மக னென்று மேன்மேலும்
பேசினர் பேசி மாசனர் நேசம் பெரிதுற்றார்.

இ - ள். அப்படி விசுவாமித்திர ரிவ்வகை சொன்னபின்பு கூகூவென்று அரிச்சந்திரனுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் சொன்னார்கள்; ஆடினார்கள்; அர்ச்சனை பண்ணினார்கள்; தாங்க ளுடுத்தியிருக்கிற வஸ்திரங்களைக் கொண்டு வீசினார்கள்; நீயே மேன்மகனாவனென்று மேன்மேலுங் கொண்டாடினார்கள் அப்

படிக் கொண்டாடிய அந்த மகாஜனங்களெல்லாம் அரிச்சந்திர னிடத்திலே மிகவும் பிரியங்கொண்டார்கள் எ - று. 82

வாரண முந்தின் றேர்பரி தேசம் வளனெல்லாம்
ஆரண மோதுங் கௌசிக னுக்கா யினவென்றே
பூரண கும்பம் வீதிக டோறும் பொலிவித்துத்
தோரண மிட்டார் தாரணி யெங்குந் துறவோரே.

இ - ள். யானைகளும் பலமான தேர்களும் குதிரைகளும் தேசமும் அதி லுள்ள சம்பத்துகளும் வேதபாராயணஞ்செய்கிற விசுவாமித்திரர் வசமாயின வென்று நிறைந்த நீர்க்குடங்களை வீதிகளெல்லாம் நிறைய வைக்கச்சொல்லி அந்தத் துறவற முனிவர்கள் உலகமுழுதும் தோரணங்களும் கட்டினார்கள் எ-று.

மென்னடை யன்ன நன்னடை யாளை விறலானை
முன்னடை யாநின் றின்னவை பின்னு முனிகூறும்
என்னகர் நின்றே யிவ்வுல கெல்லாம் யானாள
நின்னடை யாளந் தந்திடு மாறு நெறியென்றான்.

இ - ள். மிருதுவான நடையினாலே அன்னம்போன்று நல்ல இல்லறத் துக்கேற்ற செய்கையையுடைய சந்திரவதிக்கும், வெற்றிகொண்ட அரிச்சந் திரனுக்கு முன்னேவந்து நின்றுகொண்டு இவ்வித வார்த்தைகளைப் பின்னும் விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். அதாவது, எனக்குச் சொந்தமான அயோத்தி யிலிருந்து இந்த வுலகத்தையெல்லாம் நான் ஆள்வதாகத் தப்பாதமார்க்கத் துடனே உன்னுடைய அடையாளத்தைக் கொடுவென்று சொன்னார் எ-று. 84

வாழிய நாடூர் செல்வ மமைச்சன் மாசேனை
சூழிநெ டுங்கைப் போர்மத வேழந் துரகந்தேர்
ஊழியின் மட்டு மாளுதி தந்தே னெனவென்றே
ஆழி யளித்தான் பாருள மட்டு மழியாதான்.

இ - ள். வாழ்வையுடையதான கோசலநாடும் ஊரும் செல்வமும் மந்திரி யும் பெரிதான சேனைகளும் முகபடாமணிந்த நீண்ட துதிக்கையைக் கொண்ட போரில்வல்ல மதயானைகளும் குதிரைகளும் இரதங்களும் ஊழி காலத்தளவும் நீரே ஆளக்கடவீர், இதோ கொடுத்துவிட்டேன் உம்மதாக வென்று சொல்லித் தன்கையிலுள்ள மோதிரத்தையுங் கொடுத்தான்; உலகமுள்ளளவும் அழியா திருக்கிற மெய்யனென்னுங் கீர்த்தியைக் கொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜன் எ - று. 85

குடைதந் தேனீள் கொடிதந் தேனென் குழுவாய
படைதந் தேனற் கனகத் திண்டோர் பரிதந்தேன்
தடைதந் தேனின் றடியே னேகத் தவனேநீ
விடைதந் தேகென் றடிமேற் பாவி வீழ்வானே.

இ-ள். என் குடையுங் கொடுத்தேன், நீண்ட கொடியையுங் கொடுத்தேன், என் கூட்டமாகிய சேனைகளையுங் கொடுத்தேன், நல்ல சுவர்ன மயமான பலங்கொண்ட தேர் - குதிரைகளையுங் கொடுத்தேன், இதற்கியாதொரு தடையுஞ் சொல்வதில்லை. இனி அடியேன் போக விடைகொடுத்துவிட்டு நீர் போமென்று அவர் பாதங்களின்மேலே துதிசெய்து விழுகின்ற அரிச்சந்திரனை எ - று. 86

துணியுந் தனிநெஞ் சுடையா னினது தோண்மாலை
மணியும் வளையும் வலயங் களுநின் வடிவாளும்
அணியும் முடியுஞ் சேயுந் தாயு மணியும்பொற்
பணியுங் கழலுந் தந்தே கென்று பலசொன்னான்.

இ-ள். கண்டு துணிவுகொண்ட ஒப்பில்லாத கடின சித்தரான விசுவாமித்திரர், அரசனே! உன்னுடைய தோளிலுள்ள மணிமாலைகளும் கங்கணங்களும் கேயூரங்களும் உன்னுடைய கூரிய வாளாயுதமும் ஆபரணங்களும் கிரீடமும் உன் பிள்ளையும் அந்தப் பிள்ளையைப்பெற்ற தாயும் அணிவனவான பொன்னாபரணங்களும் வீரக்கழலுங் கொடுத்துவிட்டுப் போவென்று பலவாகச் சொன்னார் எ - று. 87

எத்துக் கிவையென் றணிமா முடியும் வடிவாளும்
புத்திப் புதல்வன் பூணும் பணியும் புனைமாதின்
பத்திக் கிரணப் பணியுங் கனகப் பணியும்வெண்
முத்திற் பணியுங் கழியா முனிவன் முனமுய்த்தான்.

இ-ள். என்னத்திற்கு இவைகளெல்லாமென்று வெறுத்துத் தானணிந்திருக்கிற பெரிய கிரீடமும், கூரிய வாளாயுதமும், புத்திசாலியான தனது புத்திர னணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களும், அலங்கரித்தலையுடைய மனைவியினுடைய வரிசையாக ஒளிவீசுகின்ற ஆபரணங்களும், பொன்னாபரணங்களும், வெண்மையான முத்தாபரணங்களும் கழற்றி விசுவாமித்திரர் முன்னேவைத்தான் எ - று. 88

உனையும் மடமா தினையும் மரசே யுன்மைந்தன்
றனையும் விடுதற் கணியும் பணிநீ தந்தாய்காண்
வனையுங் கழலாய் மகனும் நீயும் மடவாளும்
புனையுங் கிரணக் கலைதந் தகலப் போவென்றான்.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர் உன்னையும் உனக் கினிமையான மனைவியையும் அரசனே! உன் புத்திரனையும் நான் விடும்படியாக அணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களையெல்லாங் கொடுத்தாய் சரியே. கட்டின வீரக்கழலையுடையவனே! இனி உன்மகனும் நீயும் உன்மனைவியும் கட்டியிருக்கிற ஒளியையுடைய வஸ்திரங்களைக் கொடுத்துவிட்டுத் தூரப்போவென்று சொன்னார் எ - று. 89

ஆரை யிரப்போ மாடை யளித்தா லரனேயென்
றாரை யளித்த காவல னின்றே யுயிர் சோருந்

தாரைநீ ரினைத்தே கௌசிக னுக்குதான் மூடும்
சீரைகிழித்தே மூவகை யிட்டுச் செல வுய்த்தான்.

இ - ள். அதற்கு நாங்கள் கட்டியிருக்கிற வஸ்திரங்களையுங் கொடுத்துவிட்டால் இனி யாரிடத்திலே போய் உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரங் கொடுமென்று கேட்போம்? சிவனே! சிவனே! என்று ஊரையெல்லாம் ஆண்ட அரசன் அங்கே நின்றுகொண்டு உயிர் சோர்ந்துபோவது போலாய்க் கண்ணீர் தாரை தாரையாக ஒழுகவிட் டழுகிறதை விசுவாமித்திரர் கண்டு ஆலோசித்து அப்போது தாம் தம்முடைய உடம்பை மூடிக்கொண்டிருக்கிற காவி வஸ்திரத்தைக் கிழித்து மூன்றுபங்கு செய்துகொடுத்து அவர்க ளுடுத்திக்கொண்டு போகும்படி அனுப்பினார் எ - று. 90

நாறற் பாழ்ந்து ணிசிலைப் பேனொரு நாண்மாறுப்
பீறற் சீலையி தாருக் கென்றுரை பேசாமே
மாறற் காவமி தாகிற் செய்வதென் மற்றென்னுக்
கூறற் காமிசை பூணக் கோனது கொண்டானே.

இ - ள். நாற்றம்பிடித்த பழந் துணியாய்ச் சீலைப்பேன் ஒருநாளும் போகாமல் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற கிழிந்த வஸ்திரம் இது யாருக்குத் தருமென்று ஒருபேச்சும் பேசாமல் நமக்கெல்லா மாறிப்போகிற காலம் இப்போது வந்ததனால் நம்மாலே செய்யத்தக்கது யாதிருக்கிறதென்று எல்லாருஞ் சொல்லுதற்குத் தகுந்த கீர்த்தியைப் பூணுகின்ற அரசன் அந்த வஸ்திரத்தை உடுத்திக்கொண்டான் எ - று. 91

காவிச் சீரை யுடுத்துக் கூறை கழித்துச்சென்
றாவிக் காகுல மாகச் சேனை யழுங்கப்போய்ப்
பாவிக் கோசிக னார்முன் னமொரு பால்வைத்துத்
தாவித் தாளிணை பூசித் தேவிடை தாவென்றான்.

இ - ள். அப்படி அவர் கொடுத்த காவிவஸ்திரத்தை யுடுத்திக்கொண்டு தாமுடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தை அவிழ்த்துக்கொண்டு தம்முயிர்க்கு வியாகுலந் தோன்றச் சேனைகள் வருந்துகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டு, பாவியான விசுவாமித்திரருகிலே போய், ஒரு பக்கத்திலே வஸ்திரங்களை யெல்லாம் வைத்து விரைவிலே அவரிரண்டு பாதங்களையும் பூசைபண்ணிக் கும்பிட்டு உத்தரவு கொடுமென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் கேட்டான் எ - று. 92

தாவென் றான்விடை தந்தே னீயொரு சார்பூடு
போவென் றானது வேநல னென்னுப் போவானை
வாவென் றானது கேளா மீளவும் வந்தெய்தி
யாவென் றானினி யிருவ வெந்தா யாவென்றான்.

இ - ள். அப்படி உத்தரவு கொடென்று கேட்டபோது, விசுவாமித்திரர் இதோ வுத்தரவு கொடுத்தேன்: நீ ஒரு புறத்திலே போவென்றார். அப்போது

இதுதான் நல்லகாலமென்று போகிற அரசனை, அரிச்சந்திரா! இங்கே வாவென்றார். அந்தச் சொல்லைக் கேட்டுத் திரும்பவும் அருகிலே வந்து சுவாமி! இனி நான் கொடுப்பன என்னவென்று கேட்டான் அரிச்சந்திரன் எ - று.

எந்தாயானினி யீகுவதுயாவென்று கூட்டுக. 93

செந்தே னோடுந் தண்பணை சூழுந் திருநாடா
வந்தே நானும் மாமுனி வோரும் வளர்வேள்விக்
குந்தே நண்ணியி ரந்தப சும்பொ னுளவெல்லாம்
தந்தே போவா யென்றிறை யோனைத் தடைசெய்தான்.

இ - ள். சிவந்த தேன் பாய்வதாகிய குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்வதான திருநாட்டையுடைய அரசனே! நான் உன்னிடத்திற்கு வந்து அந்தப் பெரிய முனிவர்களும் செய்வதற்கொத்த யாகத்துக்காக உம்முடைய ஊருக்கு வந்து யாசகங் கேட்ட பசும்பொன்னுக வுள்ளவைகளெல்லாம் இப்போது கொடுத்துவிட்டுப் போவென்று அரசனைப் போகவொட்டாமற் றடைபண்ணினார் எ - று. 94

முன்ன முனக்குச் சொன்னதி றத்தின் மொழிமாறி
அன்னது கைக்கொண் டிந்நிதி தந்தே னல்லன்யான்
நன்னக ரோடு பொன்னுள முற்று நனிதந்தேன்
இன்ன முனக்குப் பொன்றர வென்பா லிடமுண்டோ.

இ - ள். முன்னே உமக்குச் சொன்னவகையிலே சொல்மாறி அந்தப் பொருள்களை என் வசமாக்கிக்கொண்டு இப்போது வேறே பொருள்கள் நான் தரவில்லை. (அந்தப் பொருளுடனே) எனது நல்ல ஊரையும்வுள்ள பொருள்கள் முழுதும் உமக்கே அதிகமாகக் கொடுத்தேன். இன்னமும் உமக்குப் பொருள் கொடுக்க என்னிடத்திலே வேறே உள்ளதோ எ - று. 95

தாருட னேசெந் தாமரை யாள்சேர் தடமார்பா
யாருட னோவிம் மோசமு ரைப்பா யறிவில்லாய்
ஊருட னேமுன் கூறிய பொன்னு முடனென்றே
நீருட னேநீ பேசிய வித்த நெறியுண்டோ.

இ - ள். மாலையுடனே கூடச் செந்தாமரைத் திருவுஞ் சேர்வதான விசாலமான மார்பையுடைய அரிச்சந்திரா! யாருடனே இந்த மோச வார்த்தை பேசுகிறாய், ஓ புத்தியில்லாதவனே! உன்னுடைய ஊருடனே முன்னே நீ சொன்ன பொருளுங் கூடச்சேர்த்தல்லவோ தாரைநீருடனே சொல்லி எனக்குக் கொடுத்தது, அதுவுண்டோ இல்லையோ! எ - று.

அந்தப் பொருளை நான் சொந்தமாகக் கொண்டுரோடே சேர்த்துத் தாரை வார்த்துவிட்டால் அதுவேறே கொடுக்கவேணுமென்று வழக்கு. 96

சொன்னது மாறார் பானுகு லத்திற் றொல்வேந்தர்
அன்னது காவே நின்னிடை யென்று னதுகேளா

மன்னவ னுள்ள நொந்தற நாணி மதிவல்லோய்
இன்னமு மொன்றுண் டென்னவி ரந்தே யிவைகூறும்.

இ-ள். சூரிய குலத்துப் பழைய அரசர்கள் சொன்ன சொல் தப்பமாட்டார்கள்; அந்த நிலைமை உன்னிடத்திலே நான் கண்டதில்லையென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். அதைக்கேட்டு அரசன் மனமானது மிகவு நொந்து வெட்கமுண்டாகி, ஓ புத்தி வல்லவரே! இன்னமொரு வார்த்தை யுண்டென்று அவருக்கு நல்ல உபசாரங்கள் சொல்லி இவ்வார்த்தைகள் சொல்லுகிறானரசன் எ-று. 97

மேற்படி வேறு

நினைத்த னைப்பிர மனையனை யாய்நினை வழிந்த
பித்த னைப்பொருள் வினவினை யெங்கியான் பெறுகோ
இத்த னைத்தினத் தீவதென் றியம்புவை யெனின்யான்
அத்த னைக்குநின் பொருடர வவதியீ தென்றான்.

இ-ள். நித்தியனான சிவனையும், பிர்மாவையும் ஒப்பான மகாமுனிவரே! உம்முடைய கோபத்தால் நினைவு தடுமாறின; பயித்தியக்காரனான என்னைப் பொருள் கேட்கிறீர், நான் எங்கேபோய்ச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பேன்? ஆனாலும், இவ்வளவு நாளுக்குள்ளே பொருள் கொடுவென்று ஒரு கெடுக் கொடுப்பீரானால் நான் அவ்வளவு நாளுக்குள்ளே உம்முடைய பொருள் கொடுக்கத் தகுந்த அளவு இதுவென்று கொடுமென்று சொன்னேன் எ-று.

அவதி - கெடு. 98

ஊரு நாடுநீண் மலைகளுங் கானமு முழன்றே
யாரு ளேழுடிப் புண்பவ ரவதியா ரிடுவார்
சோர முள்ளநீ கூறுமப் பொருடனைச் சொரிந்து
போ டாவுனைத் தடுத்தனன் போகலை யென்றான்.

இ-ள். ஊரும் - நாடும் - நெடிய மலைகளும் - காடுகளும் உன்னோடேகூட அலைந்து யார் வழக்குப் பேசுகிறவர்கள்? அவதி கொடுக்கிறவர்கள் யார்? ஒருவருங் கிடையாது. திருட்டுத்தனமுள்ள நீ முனிவர் கொடுப்பதாகச் சம்மதித்துச் சொன்ன பொருள்கள் முழுதும் இப்போது கொண்டுவந்து குவித்துவிட்டு அப்பாற் போகக்கடவையடா! இதோ உன்னைப் பொருள் கொடாமலப்புறம் போகக்கூடாதென்று தடுத்திருக்கிறேன்; போகாதே யென்று சொன்னார் எ-று. 99

பக்க நோக்கிலன் பார்மிசை விழுந்தடி பூண்டு
கக்கல் வந்திட மிடற்றினை யொடுக்குமக் கதைபோல்
விக்கலும் பொருமலு மிசைமிசை யெழ விரிநீர்
உக்க கண்ணினன் வாயூறுநீர் வற்றிட வுரைப்பான்.

இ - ள். (அதற்குச் சம்மதியாய்த் தடைக்குள்ளே நின்று புறத்தே) பாராமல் பூமியிலே விழுந்து வணக்கி அவர் பாதங்களைத் தன் சிரசின்மேற்கொண்டு, ஒருவனுக்குக் கக்குதல் வந்தபோது மற்றொருவன் வந்து அவன் கழுத்தை நெருக்கிப் பிடித்த கதைபோல, விக்குதலும் பொருமலு மேலுந்தோன்ற விரிவான ஜலம் சிந்துகிற கண்களையுடையவனாய் வாயிலே ஊறுகிற ஜலமும் வற்றிப்போக அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான் எ - று. 100

இழைத்த தீவினை பொறுத்தன னரசுதா வென்னத்
தழைத்த வன்பொடு தந்தியா னகன்றிடுங் காலை
அழைத்த நீயெனக் கவதியிட் டாள்விடி லைய
பிழைத்தி லன்னிதோர் பெரும்புகழ் பெறுதியென் றிரந்தான்.

இ - ள். நீ செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுகிறேன்; உன்னுடைய அரசாட்சியைக் கொடுத்துவிடென்று சொல்ல, நான் சந்தோஷமான பிரீதியுடனே கொடுத்துவிட்டுப் போகும்போது கூப்பிட்ட நீர் எனக்கொரு கெடு கொடுத்து ஒரு ஆளைக் கூட அனுப்பினால், சுவாமி! நான் தவறாமற் பொருள் செலுத்துவேன். ஆதலால், இது ஒரு பெரிய புகழாகப் பெறுவீரென்று மிகவும் உபசாரங்கள் சொன்னான் எ - று. 101

சுற்றுண் டாகிய மலைகளில் வனங்களிற் றெருட்டுன்
பற்றுண் டாகிய பதிகளிற் படுபொரு ளல்லால்
உற்றுண் டாகிய நிதியமுன் றிருவுள முணர
மற்றுண் டாமெனின் விளம்பிடு வழங்கிட வென்றான்.

இ - ள். (பின்னும் அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான். சுவாமி!) சுற்றிலுமுண்டாகிய மலைகளிலும், வனங்களிலும் தொடர்தலா யுமது சம்பந்த முண்டாகிய ஊர்களிலுண்டான பொருள்களை யல்லாமல் எனக்கு வேறொன்றுமில்லை. ஆகையா லுமக்குச் சேரவேண்டியதாயுள்ள திரவியங்கள் உம்முடைய திருவுள்ளந் தெரியத்தாய் வேறே யெங்கேனு முண்டாயிருந்தாற் சொல்லும், நான் கொடுக்கிறதற்கென்று சொன்னான் எ - று. 102

ஆம தேயெனி னரசகேள வதியா னுரைப்பன்
ஏம கூடமுங் காசியு மன்றியி லிப்பால்
தாம மார்பநீ தந்தநன் னாடுதுஞ் கப்பாற்
போம துண்டெனிற் பொருளுமப் பொருளலா தனியேல்.

இ - ள். இப்படிச் சம்மதியாகுமென்று நீ சொன்னால், அரசனே! கேள் ஓரளவு சொல்லுகிறேன், ஏமகூட பருவதமும், காசியுமல்லாமல் இதற்கு இப்பாலுள்ள நாடுகளை மாலையணிந்த மார்பையுடையவனே! நீ எனக்குத் தந்த நல்ல நாடுகள். இவற்றுக் கப்பால் நீ போவதுண்டானால் நீ கொடுக்க வேண்டிய பொருளும் அங்குள்ள பொருள்களை யல்லாது இங்குள்ள பொருள்களை நீ கொடாதே எ - று. 103

இந்த வெல்லையி லிப்பொரு ளீதலில் லாமல்
அந்த வெல்லையிற் பொருடர வல்லனே யானால்
முந்துநீ சொன்ன முறைமையா லவதியா னீவேன்
தந்தி டாயெனிற் சத்திய மேதெனச் சாற்றும்.

இ - ள். இந்த எல்லைக்குள்ளான இப் பாக்கியான பொருள்களைக் கொடுக்கிறதில்லாமல்; அந்த எல்லைக்குள்ளான பொருளை நீ கொடுக்க வல்லவனானால், முன்னே நீ சொன்ன நியாயப்படி உனக்குக் கெடு கொடுக்கிறேன், அந்தக் கெடுவுக்குள்ளே நீ கொடாமற்போனால் அதற்குப் பிரமாண மென்ன சொல்லுகிறாயென்று விசுவாமித்திரர் கேட்க (அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான்) எ - று. 104

நிற்பி ழைத்திடி னிணக்கியா னருநிதி யளிக்குஞ்
சொற் பிழைத்திடிற் சூளுற வேதெனிற் சொல்வல்
வற்பி ழைத்தறச் சொற்பர தாரத்தைக் கருதி
இற்பி ழைத்தவ னுவனின் னீருநிதி கொடேனேல்.

இ - ள். உம்முடைய விஷயத்தில் அபராதமுடையவனானாலும், உமக்கு யான் அருமையான பொருள் கொடுப்பேனென்ற சொற்றவறினாலும், உறுதியான சபதவார்த்தை யாதென்றால் சொல்லுகிறேன்; பதிவிரதா தர்மத்தையே நடத்திக்கொண்டுவந்து கணவனுக்கு நல்ல புகழ்வரச் செய்கிற அந்நியருடைய மனைவியை எண்ணி இல்லறம்வழுவ நடந்தவனுவேன். உம்முடைய பெரிதான பொருளைக் கொடாமற் போவேனேயானால் எ - று. 105

காசி நாட்டினிற் சென்றவந் நாளிலுங் கனகம்
ஆசின் மாதவ வளிப்பனவ் வவதியி லதுநீ
பேசி டாயென விருபது நாளையிற் பின்பு
மூசி வண்டறை தாரினுய் தருகென மொழிந்தான்.

இ - ள். குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தையுடையவரே! காசிதேசத்துக்குப்போகிற அப்போ துமது பொருள்களைக் கொடுப்பேன், நீர் சொல்லும் அந்தக் கெடுவிலே ஆதலால், அந்தக் கெடுவை நீர் சொல்லவேணுமென்று சொல்ல, அதற்கு நெருக்கி வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையையணிந்தவனே! இருபதுநாளைக்குப் பின்பு கொடுக்கக்கடவையென்று சொன்னார் விசுவாமித்திரர் எ - று. 106

அங்குற் றெய்தநா ளம்முறைக் கிருமடங் கடங்கா
எங்குற் றிட்டுவ திப்பொரு ளையமென் றியம்ப
நங்குற் றம்மிலை நாற்பதிற் றெட்டென நவின்றான்
உங்குற் றம்மிதற் குட்கொடா தொழிந்திடி னென்றான்.

இ - ள். அந்தக் காசிக்குப்போய்ச் சேருதற்கே அந்த இருபதுநாளைக்கு இரண்டுபங்கான நாற்பதுநாளானாலும் போதாது. அப்படிக்கிருக்க நானெப்படி

எங்கேபோய்ச் சம்பாதிக்கிற திந்தப்பொருள்களையெல்லாம் சுவாமி யென்று சொல்ல, அதற்கு நம்மாலே ஒரு குற்றமுமில்லாமல் நாற்பத்தெட்டுநாள் கெடுக் கொடுத்தேனென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார், அப்படிச் சொல்லிப்பின்னும் இந்தக் கெடுவுக்குள் நீ கொடாதுபோனால் உன்குற்றமாகவே முடியும் என்று சொன்னார் எ - று. 107

இப்புத் திக்கினி தொத்தன ளாள்விடு கென்று
குப்புற் றேகலுங் கௌசிகன் மீளவுங் கூவித்
தப்புத் தீர்தரத் தந்தவப் பொருளெலாம் பதிவந்
தொப்புத் தந்துபின் போகென மன்னனுக் குரைத்தான்.

இ - ள். இப்படிச்சொன்ன இந்த அளவுக்கு நன்றாய்ச் சம்மதியானவனாகி இனி ஆள்விடுமென்று அவரைவிட்டுப் போகுமளவில், மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் கூப்பிட்டு ஒருகாசளவாவது குறைவில்லாமல் நீ கொடுத்த அந்தப் பொருள் முழுதும் நானிருக்கு மிடத்துக்குவந்து எனக்குச் சம்மதிப்படுத்திப் பின்பு அப்புறம் போகக்கடவையென்று அரிச்சந்திரனுக்குச் சொன்னார் எ - று.

பார ளித்தனை புரக்கநின் பதியிடைச் சென்றால்
ஆர ளித்தன ரென்பர்நின் னடியவ ரெல்லாம்
ஊர ளித்திட வுடன்வரத் துணிதியீ தொழியின்
நீர ளித்ததே யெனக்குமண் ணினக்கென மொழிந்தான்.

இ - ள். நான் ஆளும்படி உன்னுடைய உலகத்தை எனக்குக் கொடுத்தாய் என்று உன் பட்டணத்துக்குள்ளே நான்போனால் உனக்குயார் இந்தப் பட்டண முழுதும் ஆளக்கொடுத்தவரென்று உன்னுடைய ஊழியக்காரர்களெல்லாரும் கேட்பார்கள். ஆதலால், நீ உன் ஊரை எனக்குக்கொடுக்க என்கூட வருவதற் குச் சம்மதிப்படு, இதற்கு நீ சம்மதியாமற் போனால் நீ தாரைவார்த்தது மாத்திரமே எனக்குலாபம் உனக்குத்தான் ஊர் முழுது முடிவுபெறுமென்று சொன்னார் எ - று. 109

நன்று நன்றுநீ நகரியி லெழுந்தரு ளாயேன்
இன்று நின்பிற கெய்துவ னென்றினி தியம்பச்
சென்று கௌசிகன் றேர்மிசை யேறினன் றிரண்டு
நின்ற மாதவர் கரியினும் பரியினு நிறைந்தார்.

இ - ள். நல்லது நல்லது நீர் பட்டணத்துக் கெழுந்தருளும் நாயடியேன் இப்போதே உமது பின்பற்றி வருகிறேனென்று சந்தோஷமாகச்சொல்ல, அங்குநின்றும் போய் விசுவாமித்திரர் தேர்மேலேறினார். அவர்கூடவே கூடி நின்ற மகாமுனிவர்களும் யானைகள்மேலுங் குதிரைகள் மேலும் ஏறிச் செல்லு வாரானார்கள் எ - று. 110

தேரி லேறிமா முனிசெலச் சேனைபின் செல்லப்
போரில் வீரனுந் தேவியும் புதல்வனு நடுவே

பாரின் மேனடந் தடிபொறா தடல்படை பதைக்க
வேரி வாவிவிட் டயோத்தியை நோக்கியே விரைந்தார்.

இ - ள். அப்படித் தேர்மேலேறிக்கொண்டு மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் போகச் சேனைகளும் பின்னே செல்ல, யுத்தத்தில் சாமர்த்தியத்தையுடைய வீரனை அரிச்சந்திரனும் அவன் தேவியும் மகனும் அந்தச் சேனைகளுக்கு நடுவே மண்மேல் நடந்து கால்கள் பொறுக்கமாட்டாமல் உடம்பு அடிஅடிக்க மணம்பொருந்திய அந்தக் குளக்கரையைவிட்டு அயோத்தியாபுரியை நோக்கி விரைவாகப் போனார்கள் எ - று. 111

கன்ன லம்பெருங் கழனியுஞ் சோலையுங் கடந்து
வன்ன மாமணிப் புரிசையின் புறத்துவந் தணைந்தார்
நன்ன கர்ப்பெருஞ் சனமெலா மெதிர்கொடு நண்ணி
மன்ன னைச்செழுந் தேர்மிசைக் கண்டிலர் மருண்டார்.

இ - ள். கரும்புகள் விளைகிற அழகிதான பெரிய வயல்களும் சோலைகளும் கடந்து சென்று, ஒளிபொருந்திய பெரிதான அழகையுடைய அயோத்திமாநகர மதிலுக்குப் பக்கமாக வந்து கூடினார்கள். அப்போது அந்த நல்ல நகரத்திலுள்ள மகாசனங்களெல்லாம் எதிர்கொண்டு வந்து பார்த்துத் தங்களரசனைத் தேர்மேற் காணாதவராய் மயங்கினார்கள் எ - று. 112

இரத மேன்முனி யேறிய தகுதமோ விதமோ
சரத மோவெனு மையத்தார் வந்தவண் சார்ந்தார்
விரத மிவ்வகை விளைந்தவா றென்றென மெலிந்து
கரத லங்களான் முகத்தறைந் தழுதனர் கதறி.

இ - ள். இரதத்தின்மேலே இந்த முனிவன் ஏறினது தக்கதோ? அல்லது தகாததோ? அல்லது மெய்யோ பொய்யோ என்பதான சந்தேகத்தை யுடையவர்களாய் அங்கே வந்து கூடினார்கள். தங்களுடைய அரசனுக்கு இவ்வகை விரதவேஷம் எப்படி உண்டாயிற்றென்று மெலிவுகொண்டு கைகளாலே மோதிக்கொண்டு கதறி அழுதார்கள் எ - று. 113

ஏங்குவா ரிளங் கொடியையுஞ் சேயையு மேந்தித்
தாங்கு வார்செழுந் தாளிலே வீழ்ந்துவீழ்ந் தயர்வார்
ஓங்கி யோங்கி யேயறைந் தறைந் தொளிமுகங் கன்றி
வீங்கு வாரழு வார்விழு வாருள மெலிவார்.

இ - ள். அப்படி அழுகிறவர்கள் சந்திரமதியையும், அவள் பிள்ளையையும் தாங்கி எடுத்துக்கொள்வார்கள். பின்னும் அவர்களுடைய செழுமையான பாதங்களிலே விழுந்து விழுந்து சோர்வார்கள். கைகளாலோங்கி யோங்கி அடித்தடித்து ஒளியையுடைய முகங்கள் கன்றுதலாய் வீங்கப்படுவார்கள். அழுவார்கள்; விழுவார்கள்; மனத்தளர்வார்கள் எ - று. 114

மன்ன வற்குநம் மன்னைக்கு மைந்தற்கு மந்தோ
என்ன பாவம்வந் தெய்திய வென்றிருந் தேங்கப்
பொன்ன கர்ப்பெரும் புரிசையின் புறத்துவந் தணுகி
இன்னல் செய்தவக் கௌசிக னிரதம்விட் டிழிந்தான்.

இ-ள். அரசனுக்கும், நமது தாயான சந்திரவதிக்கும், பிள்ளைக்கும் ஐயோ! என்ன பர்வானுபவம் வந்து கூடிற்றென்று இருந்தழ, அந்த அழகான நகரினுடைய பெரிதான மதில் வாயிலுக்குப் பக்கமேவந்து சேர்ந்து இப்படித் துன்பத்தை யுண்டாக்கின அந்த விசுவாமித்திரர் தேரைவிட் டிறங்கினார் எ-று. 115

கோசி கன்றனை யுடன்கொடு கோநகர் புகுந்து
வாசி யுள்ளவு மதகரி யுள்ளவும் வழங்கிக்
காசி னல்லறை பூசனை யறையெலாங் காட்டித்
தூசி னல்லறை துயிலறை பாரெனச் சொன்னான்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரரைக் கூடக் கூட்டிக்கொண்டு பெரிய பட்டணத்துக்குள்ளே சென்று தனக்குள்ள குதிரைகளையும், பின்னுமுள்ள மத யானைகளையும் கொடுத்து, நல்ல பொக்கிஷ வீட்டையும், பூசை வீட்டையு முதலான எல்லாங் காட்டிக்கொடுத்து வஸ்திரங்களுள்ள வீட்டையும், நித்திரை செய்கிற வீட்டையும் பாருமென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ-று. 116

என்னின் முன்னவ ரிருபதோ டொருவ ருண்டந்த
மன்னர் வைத்தசெம் பொன்னறை யீதென வழங்கி
அன்ன சத்திர மிவையிவை யடியனேன் வைத்த
பொன்ன றைத்தொகை கொள்கெனக் கொடுத்தனன் புகழோன்

இ-ள். எனக்கு முன்னுள்ள அரசர்கள் இருபத்தொரு பேர்களுண்டு. அந்த அரசர்கள் வைத்த செம்பொன்னுள்ள வீடு இதென்று சொல்லிக் கொடுத்து, இவைகள் அன்னச் சத்திரங்கள்; இவைகள் அடியேன் வைத்திருந்த பொன்னிருக்கிற வீடுகள்; எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளுமென்று கீர்த்திமானான அரிச்சந்திரன் கொடுத்தான் எ-று. 117

ஆட ரங்குக ளம்பல மடமன்ன சாலை
மாட மாளிகை மண்டப மஞ்சனச் சாலை
கூட கோபுர மடைப்பள்ளி கோயில்செய் குன்றம்
பீட மாதன மிவையெனக் கொடுத்தனன் பின்னை.

இ-ள். ஆடுகிற நாடக சாலைகள் - பொதுச் சாவடி - மடம் - அன்ன சத்திரம் - மாட மாளிகை - மண்டபம் - திருமஞ்சனச் சாலை - கூடகோபுரம் - திருமடப்பள்ளி - கோயில் - செய்குன்றம் - பீடம் - ஆசனம் இவைகளென்று பின்னுங்காட்டிக் கொடுத்தான் எ-று. 118

இந்த வாதனத் திருந்தரு ளெனமுனி யிருந்தான்
அந்த வெல்லையி லரசனு மவனடி பணிந்தான்
வந்த மன்னரு மமைச்சரு மங்கையர் குழாமும்
சுந்த ரக்கழற் சேனையு மவனடி தொழுதார்.

இ - ள். இந்த ஆசனத்தின்மேலே எழுந்தருளுமென்று சொல்ல, அப்படியே விசுவாமித்திரர் அதிலிருந்தார். அப்போது அரிச்சந்திரனும் அந்த முனிவருடைய பாதங்களை வணங்கினான். கூடவந்த அரசர்களும், மந்திரிகளும், பெண்கள் கூட்டங்களும், அழகிதான வீரக்கழல்கள் கட்டின சேனைகளும் அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களை வணங்கினார்கள் எ - று. 119

தொழுதெ ழுந்துதஞ் சுடர்முடி மன்னனை நோக்கி
அழுதுநின் றவத்தலை வரையவன் கையா லமைத்துப்
பழுதி லாதுநீ ரெமக்குமுன் செய்தவப் பரிசே
முழுது மிந்தமா முனிவற்கு முறைசெயு மென்றான்.

இ - ள். அப்படி வணங்கி யெழுந்திருந்த தமது ஒளிபொருந்தின கிரீடாதிபதியான அரசனைப் பார்த்து அழுதுகொண்டு நிற்கின்ற அந்த அரசர்கள் பிரதானிக ளெல்லாரையும் அரிச்சந்திரன் தன்கையா லமர்த்தல்செய்து, குற்றமில்லாமல் நீங்கள் எங்களுக்கு முன்னே நடத்திவந்த அந்தப் பிரகாரமாகவே உங்கள் காலமுழுதும் இந்த மகாமுனிவருக்கு நீதி செய்யுங்க ளென்று சொன்னான் எ - று. 120

எவற்கு நல்லவர் திரிபுர மெரியெழச் சிரித்த
சிவற்கு நல்லவர் செங்கண்மா லுக்குநான் முகத்தண்
அவற்கு நல்லவ ரமரர்க்கு நல்லவ ராவர்
இவற்கு நல்லவ ரெனக்குநல் லவரென விசைத்தான்.

இ - ள். இந்த முனிவரோ எல்லாருக்கும் நல்லவராய்ச் சிறந்தவர்; இன்னமும் திரிபுரதகனமாக நெருப்புத்தோன்ற சிரித்த பரமசிவனினுஞ் சிறந்தவர்; செங்கண்மாலான விஷ்ணுவினும், சதுர்முகனான பிரமாவினுஞ் சிறந்தவர்; தேவர்களினுஞ் சிறந்தவர் ஆன இந்த முனிவருக்கு நல்லவரானவர்களே எனக்கு நல்லவராவரென்று சொன்னான் எ - று. 121

வைய மேழுடை மன்னவ னவ்வுரை வழங்கச்
செய்ய வாய்மலர் செங்கையாற் புதைத்தடி வணங்கி
ஐய நின்மொழி மறுப்பவ ராரெனு முகத்திற்
கைய றைந்தழக் கண்டவக் கௌசிகன் கருதும்.

இ - ள். ஏழுலகத்தையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்த வார்த்தை சொல்லவே, எல்லாரும் தங்கள் சிவந்தமலர்போலும் வாயைக் கையால் மூடிக்கொண்டு பாதம் வணங்கி, ஐயனே! உமது வார்த்தையைத் தடுப்பவர்க ளிங்கே

யாரிருக்கிறார்களென்று தங்கள் முகத்திலே கையாலே மோதியடித்துக்கொண்டு அழ அதைக்கண்டு விசுவாமித்திரர் ஆலோசிக்கிறார் எ - று. 122

அறந்தி ரண்டுரு வாகிய வரசனை யவமே
புறம்ப ரைந்தனம் புன்மையெம் புத்தியில் லாமல்
திறந்தெ ரிந்தவர் செயலிதோ வெனக் கௌசிகன்மெய்
மறந்தி ருந்துபின் மற்றுமோர் வாசக முரைப்பான்.

இ - ள். தருமமே திரண்டு வடிவாயிருக்கிற அரசனை அற்பகுணத்தை யுடைய நாம் புத்தியில்லாமல் வீணாக இந்திரன் முன்னே நிந்தித் தளறினோம். இதுவிற்க, நீதி தெரிந்தவர்கள் செய்கை இப்படியோவென்று விசுவாமித்திரர் தம்முடம்பு மறந்திருந்து பின்னுமொரு சொற் சொல்லுகிறார் எ - று. 123

இந்த வையமு மிருநிதிக் குழுவுமிப் பொருளும்
முந்து நீதர மொழிந்தவப் பொருளும்யா னிழப்பேன்
எந்தன் மக்களை மணம்புணர்ந் திந்நக ரிருவென்
றந்த ணன்மகிழ்ந் தரசனைக் கைபிடித் தமைத்தான்.

இ - ள். இந்த உலகமும் பெரியதான பொருட்குவியலும் இந்த வஸ்துக்களும் முன்னே நீ தருவதாகச் சொன்ன அந்தப் பொருளும் நான் விட்டுவிடுகிறேன்; என்னுடைய குமரிகளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு இந்தப் பட்டணத்திலேதானே இருவென்று விசுவாமித்திரர் சந்தோஷங்கொண்டு அரிச்சந்திரன் கையைப் பிடித்து அவனையப்பச் சமாதானஞ் செய்தார் எ - று. 124

கைபி டித்தலு முனிவனைக் கால்பிடித் திறைவன்
மெய்பி டித்தலு மிக்கவை செய்தலு மல்லால்
மைபி டித்தகட் பரத்தையர்ப் புணர்தலும் வழங்காப்
பொய்பி டித்தலு மறனல செய்தலும் புகழோ.

இ - ள். அப்படி அவர் கையைப் பிடிக்கவே, அரசனானவன் அந்த விசுவாமித்திருடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு சத்தியத்தையே உறுதியாகப் பற்றி அதற்கு மேலான காரியங்களை நடத்துகிறதேயல்லாமல் 'மையிட்ட' கண்களையுடைய பரத்தையர்களைக் கூடுகிறதும், கொடுப்பதற்காகப் பொய் சொல்லுதலும், தருமமல்லாதவைகளைச் செய்தலும் கீர்த்திக்குக் காரணமாகுமோ எ - று. 125

உமக்கி யான்சொலல் வேண்டுமோ மனுவின்பி னுதித்தே
எமக்கு முன்னர சாண்டபார் வேந்தரே ழெழுவர்
தமக்கு முன்னிருந் தருக்குந் தாங்கரும் பெரும்பாரம்
சுமக்க வல்லனோ தமிசைச் சொல்லெனத் தொழுதான்.

இ - ள். சுவாமி! இன்னமும் உமக்குநான் சொல்லத்தக்கது முண்டோ! மனுவுக்குப் பின்னே பிறந்து எங்களுக்கு முன்னே பூமியை அரசாண்ட அரசர்

கள் இருபத்தொருபேர்கள் தங்களுக்கு முன்னே ஒருவராலுந் தாங்குதற்கரிதான நீதியான பெரியபாரத்தை நான் தாங்க வல்லவனுவேனே? நீசித்த பாவச் செய்கையான சொற்சொல்லுதலை இனி விட்டுவிட வேணுமென்று அவர் பாதத்திலே விழுந்து வணங்கினன் எ - று. 126

சூளைக் கூட்டம்யான் பொருந்திலேன் சொன்னவிப் பொருளுக்
காளைக் கூட்டென வரசனை நோக்கியே முனிவன்
நாளைக் கூட்டுவ னின்றுநீ நடபுறத் தென்னத்
தாளைக் கூட்டர வாக்கிய தலையினன் சாற்றும்.

இ - ள். வேசைக்கூட்டத்துக்கு நான் சம்மதிக்கமாட்டேன்; நான் கொடுப்பதாகச் சொன்ன இந்தப் பொருளுக்காக ஒரு ஆளைக்கூட்டி என் பின்னே வரவிடுமென்று சொல்ல, அதற்கு அரசனைப்பார்த்து விசுவாமித்திரர் நாளைக்குக் கூட்டியனுப்புகிறேன்; இன்றையத்தினமே நீ வெளியே போவென்று சொல்லவே, அரசன் அவர்பாதங்களைச் சேர்வனவாகத் தன் றலைமேற் கொண்டவனுகிச் சொல்லுகிறுன் எ - று. 127

சிறுத்த நாயினேன் செய்தவிப் புன்மைக ளெல்லாம்
பொறுத்தல் வேண்டுமென் றடியினை யிருகரம் பூண்டான்
கறுத்த சிந்தையன் கௌசிகன் பொறுத்தன னென்றுன்
மறுத்து மின்னுமொன் றுரைத்திடக் கேளெனு வள்ளல்.

இ - ள். சிறிதான நாய்போன்ற அடியேன் செய்த இந்தப் புல்லியவைகளை யெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று அவரிரண்டு கால்களையும் தன்கைகளாலே பற்றினன். அதற்குச் சினமுள்ள மனத்தையுடையவரான விசுவாமித்திரர் பொறுத்தேனென்று சொன்னர். மறுபடியும் சுவாமி! இன்னமொன்று சொல்லிக்கொள்ளுவதுண்டு; அதைக் கேளுமென்று பிரபுவான அரிச்சந்திரன் எ - று. 128

கையி னுற்பிடித் தமைச்சரைக் காட்டிமற் றிவர்கள்
வையி னுந்தினை மறுக்கினும் மற்றுமோர் குற்றம்
செய்யி னும்பொறுத் தருள்செய்வாய் செல்கதி யளித்த
ஐய னேயுன தடைக்கல மிவரெனு வளித்தான்.

இ - ள். தன்கையினுலே மந்திரியைப் பிடித்துக்காட்டி, ஐயா! இவர்கள் உம்மை வைதாலும் உம்மை வேண்டாமென்று சொன்னுலும் உமது சொல்லை மறுத்தாலும் வேறேயொரு குற்றஞ்செய்தாலும் நீர் பொறுத்து அருள்செய்ய வேண்டும்; எனக்குப் போகும்படி விடைகொடுத்த சுவாமீ! இவர்களெல்லாம் உமக்கே அடைக்கலப்பொருள்களென்று அவரிடத்திலே சேரக்கொடுத்தான் எ - று. 129

குடைநி ழற்பொலி கௌசிக னடியின்மேற் கொடிநேர்
இடையி னுளையு மகனையு மிறைஞ்சுவித் தேத்திப்

படையை நோக்கிநீர் நின்மினென் றங்கையாற் பணித்து
விடையி தேயெனுப் பணிந்தனன் வேந்தர்க்கு வேந்தன்.

இ - ள். குடைநிழலின்கீழே விளங்குகின்ற விசுவாமித்திருடைய பாதங்களிலே கொடிபோலு மிடையையுடைய சந்திரவதியையும் மகனையும் வணங்கச்செய்துகொண்டு, தானுந் துதித்துச் சேனைகளையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் நில்லுங்களென்று தனதழகான கையாலே அமையநிறுத்தி, விடை இதுதானென்று விசுவாமித்திரை வணங்கினான் அரசர்க்கரசனானவன் எ - று. 130

பாரமு னக்குல கென்றிறை யகன்றனன் பரிந்து
புரமெ ரித்தவ னனையமா முனிபுவி புரந்தான்
சிரம நீங்குவீ ரர்கள்செறி மன்றமுந் தெருவும்
பிரம சாரிகண் மலிந்தனர் பெருகுமுட் களிப்பால்.

இ - ள் இனிப் பூமிபாரம் உமக்கேயென்று சொல்லிவிட்டு அரிச்சந்திரன் அப்பாற்போனான். பரிவுகொண்டு திரிபுரதகனம் பண்ணின சிவனையொப்பான விசுவாமித்திரர் உலகையாண்டார். ஆயாசந் தீர்ந்திருக்கின்ற வீரர்கள் கூடின சபைகளிலும் தெருக்களிலும் எங்கும் பிரமசாரியப் பிராமணர்கள் கூடினார்கள். பெருகுவதான உள்ளக்களிப்புடனே எ - று. 131

காமத் தோகையர் கருங்குழல் விரித்தனர் பரப்பிச்
சேமத் தூமங்கள் காட்டுமச் சிறப்பெலாந் தேய்ந்து
தாமத் தூமலர்த் தருப்பைகள் சமிதைகள் விரித்த
ஓமத் தூமமே யோங்கின வுயர்மனை யெல்லாம்.

இ - ள். அரசனுக்குள்ள காமப்பெண்களெல்லாம் தங்கள் கரியகூந்தலை விரித்துப் பரவவிட்டு அவைகளுலர்வதற்காக அகிற்புகைக ளூட்டுகின்ற அவ்வகைச்சிறப்புகளெல்லாம் இப்போது குறைவாய், ஒளிபொருந்தின நல்லமலர்களும் தர்ப்பைகளும் விரிந்திருப்பதான ஓமங்கள்செய்கிற புகையே உயர்ந்த வீடுகளின்மேலெல்லாம் கிளர்வதாயின எ - று. 132

தோலி னோர்களுந் துரகதத் தோர்களுஞ் சோதி
வேலி னோர்களு மாதரு மிடைந்தமை மாறி
நூலி னோர்களு நுண்ணிடைக் கவுந்தியர் களுமுக்
கோலி னோர்களு மலிந்தனர் கொடித்தெரு வெல்லாம்.

இ - ள். யானைவீரர்களும், குதிரைவீரர்களும், ஒளிகொண்ட வேல்வீரர்களும் இவர்கள் பெண்களும் நெருங்கியிருப்பவைபோய்; சாஸ்திரம் படிக்கிற பிரமசரியர்களும் இடையிலே அரைநாணும், கௌபீனமுமுள்ள முனிவர்களும், திரிதண்ட சந்நியாசிகளும், மிகுதியாய்க் கூடினார்கள். அந்தக் கொடிகளாடுகிற தெருக்கள் எல்லாம் எ - று. 133

புனித மாதவர் சூழ்ந்திடப் புரவலர் போற்றக்
கனிதி ருந்திய செய்யவாய்க் கன்னியர் காண

நனிதி ருந்திய நவமணி யாதனத் தேறி
இனிதி ருந்துல காண்டனன் கௌசிக னிப்பால்.

இ - ள். இப்படிப் பரிசுத்தரான மகாமுனிவர்கள் சூழவும், அரசர்கள் சேவிக்கவும், கொவ்வைக் கனிபோற் றிருந்தியதான சிவந்தவாயை யுடைய பெண்கள் பார்க்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் திருந்தமான நவரத்தின சிங்காசனத்தின்மேலேறிச் சந்தோஷமாயிருந்து உலகமெல்லாம் ஆண்டார் இனிமேல் எ - று. 134

சூழ்வினைக் காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 752

ஆறுவது

நகர் நீங்கிய காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தலமுழுதுந் தவமுனிவன் றனக்களித்தே மினியுறைத றகுதி யன்றென், றிலகுமணி மண்டபமு மெழின்மணிச்சிங் காதனமு மிழிந்து போந்து, பலவரச ருடனமைச்ச ரழுதுடன்போய்ப் பாதவிக் கப் பதாதி மொய்க்கக், குலமகனு மடமயிலு முன்னடக்கப் பின்ன டந்தான் கொற்ற வேந்தன்.

இ - ள். உலகமெல்லாம் தவமுனிவரான விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்து விட்டோம், இனி இங்கே யிருக்கிறது தகாதென்று கொண்டு, விளங்குகின்ற இரத்தினமண்டபங்களையும் அழகான இரத்தின சிங்காசனங்களையும் விட்டி றங்கிவந்து அநேகம் அரசர்களுடனே மந்திரிகள் அழுதுகொண்டு உடன்வந்து துக்கிக்க சேனைகளுஞ் சூழ, தனது குலபுத்திரனும் சந்திரமதியும் முன்னே செல்ல, வெற்றிபொருந்திய அரிச்சந்திரமகாராஜன் பின்னே சென்றான் எ - று. 1

தொடைதுறந்து முடிதுறந்து பணிதுறந்து துடிமுரசந் துற ந்து தாமக், குடைதுறந்து வெண்கவரிக் குழாந்துறந்து கரிபரிதேர் க்குலந் துறந்து, கடைதுறந்து மறுகணைந்த காவலன்றன் றிருமுக த்தைக் கண்டோ ரெல்லாம், அடையமன மழிந்துருகி யவரவரே முகத்திலறைந் தழுவாரானார்.

இ - ள். மாலையுமில்லாமல் கிரீடமுமில்லாமல் ஆபரணங்களுமில்லாமல் உடுக்கை - பம்பை - பேரிகை முதலான வாத்தியங்களுமில்லாமல் வெண்மை யான சாமரக்கூட்டங்களு மில்லாமல் யானை - குதிரை - தேர்க்கூட்டங்களு

மில்லாமல் அரண்மனை வாயிலைவிட்டு வீதியிலேவந்த அரசனுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்தவர்களெல்லாரும் அவர்களை நெருங்கி மனத்தே துன்பமுற்றுருகுதலாய் அவரவர்களும் முகத்திலே அடித்துக்கொண்டே அழத்தொடங்கினார்கள் எ - று. 2

மயிரோடுஞ் சிறைபிழந்த போகில்போல் வேலியொடு வரம்பிழந்த, பயிரேபோற் கரமிழந்த கரியேபோற் பொறியிழந்த பாவையேபோல், உயிரேபோய்ப் பரதவிக்கு முடலேபோன் மத்தாலுள்ளுடைந்தலம்புந், தயிரேபோற் றளர்ந்தலைந்து தத்தமக்கு நிகழ்ந்தவெல்லாஞ் சாற்றலுற்றார்.

இ - ள். உரோமங்களுடனே இறகுபோன பட்சியைப்போலவும், வேலியுடனே சிறுவரம்புகளுமில்லாதழிந்திடக்கிற பயிர்கள்போலவும், துதிக்கையறுப்பட்ட யானையைப்போலவும், சூஸ்திரமற்ற பிரதிமையைப்போலவும், உயிர்போய்த் துடிக்கிற உடம்பைப்போலவும், மத்தினாலே உள்ளெல்லாமுடைபட்டுச் சிதறுகிற தயிரைப்போலவும், தளர்ந்து அலைச்சல்கொண்டு தங்கள் தங்களுக்குத் தோற்றியவைகளையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ-று. 3

கொடிமீது செறிதேருங் குஞ்சரமும் பொற்சிவிகைக் குழாமுமின்றிப், படிமீது நடந்திடவும் படித்தனவோ பார்வேந்தன் பாதமென்பார், அடிமீது தொழுமரசர் முடிமீது மடிமீது மன்றிச் சுட்ட, பொடிமீது நடந்திடவும் பொறுத்தனவோ குலகுமரன் பொற்றாளென்பார்.

இ - ள். மேலே கொடிகட்டியிருக்கிற தேரும், யானையும், பொன்பல்லக்கு முதலான வாகனக்கூட்டங்களிலே யேறிவருவதில்லாமல் மண்மேலே நடந்து செல்லவும் கற்றிருக்கின்றனவோ, இந்த வுலகத்தையாளுகின்ற அரசனுடைய பாதங்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், கால்களிலே வந்து வணங்குகின்ற அரசர்களுடைய தலைமேலும் மடிமேலுஞ் செல்லுகிறதில்லாமல் வெயிலாற் கொதிப்புள்ள தூளிகளின்மேலே நடக்கவும் பொறுப்பனவாயினவோ குலபுத்திரனுடைய பொன்மயமான கால்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 4

அஞ்சாயன் மடவன்னத் தணிதூவி யதனுலு மனிச்சத்தாலும், பஞ்சாலும் பதைபதைக்கும் பதத்தாட்குக் கானடையோ பலித்ததென்பார், செஞ்சாலிக் கோசலமு மிராஜகுல வளநாடுந் தேவர்நாடும், அஞ்சாமற் காத்தருளெம் பெருமானுக் கிதுவோவந் தடுத்ததென்பார்.

இ - ள். அழகிய சாயலையுடைய இளமையான அன்னத்தினது அழகான இறகுகளினாலும், அனிச்சமலர்களினாலும், பஞ்சினாலும், பட்டபோது துடிதுடிப்பதான கால்களையுடைய சந்திரவதிக்குக் காலால் நடந்து செல்லவோ பலிதமாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிவந்த நெல் விளைவதான

கோசலநாட்டையும், மற்ற அரசர்களுடைய சிரேஷ்டமான நாடுகளையும், தேவருடைய நாடுகளையும், பயப்படாமல் காத்தருளுகின்ற எங்களரசனுக்கு இப்படியோவந்து கூடுதலாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 5

கச்சைக்குத் திளமுலைச்சந் திரமதிதன் கணவனொடு கழுமி யேகக்
கொச்சைக் குவலயமயில் கொற்றவனை விட்டுமுனிக் கூட்டம் வேட்
இச்சைக் கிதம்பேசி யீந்தாரைப் பாராட்டி யீவார் தம்பாற் [டாள்
பிச்சைக்கு வந்தவரோ பெண்ணுக்கு மணவாளப் பிள்ளை யென்பார்.

இ - ள். இரவிக்கையைப் பீறுவனவான இளமையைக்கொண்ட தனங்களையுடைய சந்திரவதி தனது நாயகனுடனே சேர்ந்து இந்த வீதிவழியே செல்லுவதாக, அறிவில்லாத இந்தப் பட்டணமாகிய பெண், அரசனை விட்டு முனிவர் கூட்டத்தை விரும்பிச் சென்றாள். ஒருவருடைய மனது சந்தோஷமாக அவருக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் சொல்லிக் கொண்டாடி இன்னமும் கொடுப்பவர்களிடத்திலே பிச்சைக்கு வருகிறவர்களோ அந்தக் கொடுப்போருடைய பெண்ணுக்கு மணவாளனாகிறதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 6

முல்லைமுகை நகையாளு முடிவேந்த னும்மகனு முழுதும்
போன, எல்லையெலா மணவறையு மலரணையு முண்டோவென் றிரங்கி
வீழ்வார், தொல்லைவிதிப் பயனாலே வந்திரந்த மாமுனிவன் சொன்ன
வெல்லாம், இல்லையென நேர்ந்தோருக் கித்தனையோ பெரும்பேறென்
றேங்கி வீழ்வார்.

இ - ள். முல்லை யரும்பு போன்ற பல் வரிசைகளுடைய சந்திரவதியும், கிரீடாதிபதியான அரசனும், புத்திரனும் முழுதுஞ் செல்வனவான இடங்களெல்லாம் மணவறை வீடும், புஷ்ப மெத்தையும் உண்டாயிருக்குமோவென்று துக்கித்துச் சிலர் கீழே வீழ்வார்கள்; முன்னை விதிப்பயனாலே வந்து யாசகஞ் செய்த பெரிய ஒரு முனிவன் கேட்டனவெல்லாம் முழுதும் இல்லையென்னாமற் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்படித்தானோ அவர்களடைவதான பலனென்று சிலர் அழுதுகொண்டே கீழே விழுவார்கள் எ - று. 7

வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கு மறமேநன் றென்றுரைப்பார் மறநன்
றாமோ, அல்லார்க்குங் குழன்மடவீ ரறமேநன் றென்றுரைப்பா ரது
நன் றாகில், நல்லார்க்குந் தீயார்க்கு மெல்லார்க்கு மொருமையினு
ணடவா தென்னே, எல்லார்க்கு மூளதாகி லெங்கோனுக் கிலையான
தென்னோ வென்பார்.

இ - ள். சிலர், செய்யவல்லவர்க்கும், செய்யமாட்டாதவர்க்கும் வீரமே நல்லது; அவ்வீரமே வேண்டுமென்பார்கள். இருள் போல்வதாய் வண்டுகளொலித்து மொய்ப்பதான கூந்தலையுடைய பெண்களே! வீரம் வேண்டுவதில்லை, தருமமே நல்லது, அது வேண்டுமென்பார்கள் சிலர். அந்தத் தருமம்

நல்லதானால் நல்லவர்களுக்குங் கெட்டவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் (சமமாய்) ஒருவிதமாகவே அந்தத் தருமம் நடவாதிருப்பதற்கு என்ன காரணம். தருமம் செய்வோரெல்லார்க்கும் (அது நன்மை பயக்கிக்கொண்டு) இருக்குமென்று சொன்னால், எங்களரசனுக்கு மாத்திரம் அந்தத் தருமம் துணை செய்யாமல் இப்படி போகவிட்டது யாது காரண மென்பார்கள் சிலர்.

என்றால் அரசருக்கு அறமும் மறமும் வேண்டு மென்பதும், பொதுவில் எல்லார்க்கும் அறமொன்றுமே போதுமென்பதும் கருத்து. 8

கொண்டிருந்த வளநாடுங் குறையாத பெருந்திருவுங் கொடித் திண் டேரும், பண்டிருந்த மாளிகையும் பரிசனமுந் தமக்களித்துப் பால னோடும், வண்டிருந்த தாரானும் வாணுதலும் வறியோர்போல் வனத்தே போகக், கண்டிருந்தும் விலக்காத கௌசிகனார் தம்மன முங் கல்லோ வென்பார்.

இ - ள். தாங்கள் நிலைகொண்டிருந்த வளமையுள்ள நாடும், குறையாத பெரிதான செல்வமும், கொடிகட்டின பலமான தேரும், முன்னே தாங்க ளிருந்த வீடும், ஊழியக்காரரும், தமக்கேயென்று கொடுத்துவிட்டு, மகனுடனே வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையணிந்த அரசனும், தேவியும் தரித்திரரைப் போலக் காட்டுக்குச் செல்ல இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து எவ்வளவும் விலக்காதிருக்கின்ற விசுவாமித்திரருடைய மனதும் கல்லோடே சேர்ந்ததோ வென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 9

செம்மையினா லுலகமெலாந் தனக்களித்துச் செறிவனத்தே தேம்பிச் செல்வோர், தம்மைவர வழைத்திருத்தி யொருமனைக்குத் தலையாத் தறுகட் பாவி, நம்மையெலாங் காத்தளிக்க வல்லவனோ வெனக்கரங்க ளடுக்கி மாழ், வெம்மையினால் வெய்துயிர்ப்பார் மின் னுமை யிடிவந்து விழ்ந்த தென்பார்.

இ - ள். செவ்வைக் குணத்தினாலே உலகமுழுதும் தமக்குக் கொடுத்து விட்டு நெருக்கின காட்டுக்குள்ளே தளர்ந்துபோகிறவர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்க ளிருக்கும்படி ஒரு வீட்டுக்குள்ளே இடமுங் கொடாதிருக்கிற அஞ்சுதலில்லாத பாவியான விசுவாமித்திரன் நம்மை முழுதுங் காத்து ரட்சிக்க வல்லவனோ வென்று கைகள் நடுங்குதலாய்த் தீராத் துக்க வெப்பத்தினாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விடுவார்கள் சிலர். மின்னலில்லாமல் இந்நாளிலே இடி விழுந்தது வென்பார்கள் சிலர் எ - று. 10

என்றலைக் தனைவோரும் வயிறலைத்து விழுந்தேங்கி யிரங்குங் காலை, கன்றினொடும் பிடியினொடுங் கிளையினொடும் வனம்புகுதுங் களிறே போல, இன்றளித்த தருண்முனிவர்க் கேற்றனவோ வேற்றி லவோ வென்று வேங்கிக், குன்றனைய மதில்கடந்தே தனிநடந்து சுரையுவிலைக் குறுகி னானே.

இ - ள். என்று சொல்லித் துக்கித்து எல்லாரும் வயிற்றிலே யடித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்து அழுது துக்கிக்கிறபோது, கன்றுடனும் பெண் யானை கூடிவரத் தம்மினத்துடனே காட்டில் செல்கிற ஆண் யானையைப்போல நான் இப்போது கொடுத்ததைக் குறித்துக் கிருபையுடைய விசுவாமித்திரருக்குச் சம்மதியாயிற்றோ சம்மதியாகவில்லையோ வென்று துக்கித்துக்கொண்டு மலையையொத்த மதிலைக் கடந்து தனியே நடந்துபோய்ச் சரயுநதியைக் கிட்டினன் எ - று. 11

உரைபெறு சீர்ப் பரிதிகுலத் தரசர்க்கு வழிவழிப் புரிமை யாய, சரையுவெனுஞ் சாதியாச் சந்திரர்க்கு வந்தவினை காணா நின்று, விரைமலர்த்தாள் பூண்டுகிடந் தரற்றிரவு மிழித்தேகி விரைந்து போய்மேல், கரையணுகி வரிமணலில் விரிமலர்கள் சொரிபுதுநீள் காவிற் புக்கான்.

இ - ள். கீர்த்தி பெற்ற சிறப்பையுடைய சூரிகுலத் தரசர்களுக்கு, வமிச பாரம்பரியமாகச் சொந்தமாயிருக்கின்ற சரயுநதி யென்கிற நதியானவள் இந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்கு இக்கதி எவ்விதத்தினாலே வந்த தென்று அவனுடைய மணங்கொண்ட தாமரைபோலும் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடந்து அழும்படி அந்த நதியிலே இறங்கிப்போய் விரைவிலே சென்று பின்பு கரையேறி விரிவாய்க்கிடக்கிற மணலிலெல்லாம் மலர்ந்த மலர்களை யுதிர்த்துக்கொண்டு பரிமளிக்கின்ற ஒரு சோலைக்குள்ளே போனான் எ - று. 12

வரைக்கனக புயத்தினனம் மலர்க்காவில் விரிமணன்மேல் வந்திருந்தான், விரைக்குரும் பூங்குழலாளுந் திருமகனு மிருபாலும் வீற்றிருந்தார், திரைக்கடலுட் பொருவினைப்போய்ச் செங்கதிரோன் சென்றனனச் சென்ற காலை, உரைப்பனவும் விளைப்பனவு மறிந்துமெறு முனிவனும்வந் தொளித்திருந்தான்.

இ - ள். பொன்மலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்தப் பூஞ்சோலைக்குள்ளே பரவிகிடக்கிற மணலின்மேற் போயிருந்தான், பரிமளிக்கின்ற பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரமதியுந் திருக்குமாரனும் வந்து அரசனுக்கு இருபுறத்திலு மிருந்தார்கள். அப்போது சூரியன் அலைகளை யுடைய கடலுக்குள்ளே அவர்கள் துக்கத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்கத்தேப் போய் மறைந்தான். அப்படிச் சூரியன் மறைந்தவுடனே நிகழ்வதைக் கொள்ளுகிறவைகளும், செய்கிறவைகளும் நாம் அறியோமென்று விசுவாமித்திரரும் அங்குவந்து புறத்திலே ஒளித்திருந்தார் எ - று. 13

அக்காலத் தலைச்செரலை மடல்வேந்த னடிபோற்றி யரசே சீயின், மெய்க்கனலை யெழுந்திருந்து தென்றுரைக்க வாங்கவரை யிருக, ளென்னி, முக்கால மறிந்துணரு முனிவனுக்கிங் கியாதுரைத்த

மூதூர் தன்னில், எக்கால மும்வருவ தில்லையென்று னமைச்சரெலா மேங்கி வீழ்ந்தார்.

இ - ள். அப்போது மந்திரிகளெல்லாரும் அந்த ஜயங்கொண்ட அரசனுடைய பாதங்களை வணங்கி, அரசனே! நீர் எப்போது திரும்பிவந்து எழுந்தருள்வதென்று கேட்க, அதற்கு அரசன் அவர்களைத் தன்னிரண்டு கண்களாலும் பார்த்துத் திரிகாலமுந் தெரிந்த விசுவாமித்திரருக்கு இன்று நான் கொடுத்ததான இந்தப்பழமையான ஊருக்குள்ளே இனி எந்தக்காலமும் நான் வருவதில்லையென்று சொன்னான். அதற்கு மந்திரிகளெல்லாம் கீழேவிழுந்து துக்கித்தார்கள் எ - று. 14

முன்செய்த தீவினையோ முனிசெய்த வுபகார முன்னுண் டாகப், பின்செய்த கைம்மாறோ பேரரசு கொடுத்தகன்று பெருங்கா டெய்த, மின்செய்த நெடுவேலாய் மெய்த்தவனை யாந்துரந்து விட்டே மாகில், என்செய்வா னெனவுரைப்பார் யாம்போது மவன் போருக் கெதிர்க்க வென்பார்.

இ - ள். சிலர், (இது) முன்னேசெய்த பாவந்தானோ! அல்லது விசுவாமித்திரமுனி நமதரசனுக்கு முன்னே செய்திருந்த வுபகாரத்துக்காக இப்போது அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகக் கொடுக்கலாயிற்றோ! இந்தப் பெரிதான அரசாட்சியை முனிவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போய் பெரியகாட்டில் வாசம் பண்ணுகிறதற்கு யாது காரணம்? ஒளிவீசுகின்ற நீண்ட வேலையுடைய அரசனே! அந்த மெய்யான தவமுனிவனை நாங்கள் வேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவோமேயானால் அவன் எங்களை என்னசெய்வானென்று சொல்லுவார்கள். அவரிற் சிலர் அவனுடனே வலிதான சண்டை செய்வதற்கு நாங்கள் போகிறோம் என்பார்கள் எ - று. 15

தோலேந்து மார்பின்மலர்த் தொடையேந்தத் தருப்பைமுடிச் சுருக்கத் தோடே, கோலேந்துங் குறுங்கைகதிர் வேலேந்தக் கனகமுடிக் கோடீ ரத்தின், மேலேந்தி யிருடியிருந் துலகாள வவன்குடைக்கீழ் வீணே யன்றோன், காலேந்தி வாழ்வதில்யாங் கனன்மூழ்க லமையுமெனக் கட்டு ரைப்பார்.

இ - ள். (இந்த விசுவாமித்திரன்) மான்றோல் பூணுவதான மார்பிலே பூமாலை பூணவும், தர்ப்பைகளை நுனியிலே முடிந்து சுருக்கமாயிருக்கிறதைப் பற்றுகிற கையிலே செங்கோல் பற்றவும், அந்தக் குறுகலான கையிலே ஒளி கொண்ட வேலாயுதங் கொள்ளவும், சுவர்ண கிரீடத்தை சடைமுடியின்மேற் கொள்ளவும், அந்த முனிவனிருந்து உலகத்தை ஆள அவன் குடைகிழலிலே வியர்த்தமாக அவனுடைய கால்களைச் சுமந்து நாங்கள் வாழ்கிறதைப்பார்க்கிலும் நெருப்பிலே முழுகுதலே தகுமென்று உறுதியாகச் சொல்வார்கள் எ - று. 16

சடைபிடித்துங் கரம்பிடித்துந் தாள்பிடித்து மாவுரியாற் றகைந் துடுத்த, உடைபிடித்து மீர்த்தவனை யுயர்வனத்தி லிப்பொழுதே

யோட்டு கின்றோம், மடைபிடித்த வயல்சூழும் வளநாடு நீபுரக்க வருவா யென்று, படைபிடித்த மலர்க்கரத்தாற் பதம்பிடித்து விறல் வேந்தர் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

இ - ள். சடையைப் பிடித்திழுத்தும், அவன் கையைப்பற்றியிழுத்தும், அவன் கால்களைப்பற்றி யிழுத்தும், மாவுரியை மறைத்து உடுத்திருக்கிற உடையைப்பற்றி யிழுத்தும், அந்த விசுவாமித்திரனை இந்தக்கணத்துக்குள்ளே காட்டுக்குள்போகத் துரத்திவிடுகிறோம். நீர் பாய்கிற வழிகளையுடைய வயல் சூழ்ந்த வளமைபொருந்தின நாட்டை நீர் ஆளவரக் கடவீரென்று ஆயுதங் களைப்பிடித்து ஐயங்கொண்ட அரசர்கள் மலர்போலுங் கைகளால் அரிச்சந்திர மன்னனுடைய கால்களைப்பிடித்து வணங்கி வீழ்ந்தார்கள் எ - று. 17

படிபுரக்கு மன்னவன்கேட் டிருகரத்தாற் செவிபுதைத்துப் பாவ மந்தோ, குடிகெடினு முயிர்கெடினுங் கொடுத்ததுவாங் கேனென்று கூறு மெல்லே, கடிபொழிலிற் காத்திருந்த கௌசிக னும் வந்தெதிர்த்தான் கண்ட போதே, அடியிணைதன் முடிசாத்தி யிருகரத்தா லுறப்பூண்டா னரசர் கோமான்.

இ - ள். அந்த வார்த்தைகளை உலகத்தையாளுகின்ற அரசன்கேட்டு, இரண்டுகைகளாலுங் காதுகளை மூடிக்கொண்டு, ஐயோ! இதென்ன பாவம்! என் குடி கெட்டாலும், என்னுயிர் போனாலும், நான் கொடுத்த ஊரை யினிக் கொள்ளேனென்று சொல்லும்போது, அந்த மணங்கொண்ட சோலையிலே மறைந்திருந்த விசுவாமித்திரர் வந்து அரசன் முன்னே நின்றார். அவர் நிற்கக் கண்டவுடனே அவரிரண்டு பாதங்களையுஞ் சிரசின்மேற் சூடிக்கொண்டு, பின்னால் தன்னிரண்டு கைகளாலும் அந்தப் பாதங்களை யிறுகத்தழுவித் தன் தலைக்கு முடியாகப் பூண்டுகொண்டான் அரசர்களுக் கரசனான அரிச்சந்திர மகாராஜன்.

வெய்தாநீ வேடுவரால் விலங்கனைத்துங் கொல்வித்தாய் வெகுண்டேனத்தை, எய்தாயென் மக்களையு மிசைகேட்டுத் துரத்தடித்தா யின்று மென்னை, வைதாய்நீ யெனக்களித்த மண்டலத்தை யான்றாநீ வாங்கா யாகில், செய்தாயின் றிவருரைத்த தீமையெல்லா மென்னமுனி செப்பி னானே.

இ - ள். (அப்போது) கோபமாக நீ வேடர்களாலே மிருகங்களை யெல்லாங் கொல்லும்படி செய்தாய்; பின்னுங் கோபங்கொண்டு பன்றியையும் பாணத்தால் எய்துவிட்டாய்; என் பெண்பிள்ளைகளையும் அவர்களிடத்திலே பாட்டுக் கேட்டு ஒன்றுங் கொடாமற் றுரத்தியடித்தாய்; இப்போதும் என்னைத் திட்டுகிறாய்; இனி நீ எனக்குக் கொடுத்த உலகத்தை யானே கொடுக்க நீ வாங்கிக் கொள்ளாமற்போனால், இப்போது இவர்கள் செய்த தீமைகளெல்லாம் நீயே பண்ணினவனாவாயென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 19

சிறுத்தவர்க ளறியாமற் செய்பிழையு மடுத்தனவுஞ் செவ்வி யோய்நீ, பொறுத்தருளா பாவிப் பொறையென்றும் முறையென்

னும் புலமை யென்னும், ஒறுத்திடினும் வெறுத்திடினு முனக்களித்த வரசுரிமை யொருகாலத்தும், மறுத்தினியான் வாங்கேனென் றெடுத் துரைத்தான் மன்னன்முனி வாட்ட முற்றான்.

இ - ள். செவ்வைக் குணத்தையுடைய முனிவரே! சிறியோர்கள் தெரியாமற் செய்த குற்றங்கள் முழுதும் நீர் பொறுத்தருளுதலே வேண்டும். அப்படிப் பொறுத்தருள் செய்யாவிட்டால் உம்முடைய பொறுமைதான் என்ன பயனைத் தரும்? உம்முடைய நீதிதான் என்ன பயனைத் தரும்? உம்முடைய அறிவுதானென்ன பயனைத் தரும்? இனி நீர் என்னைக் கொல்லுகிறதாயிருந்தாலும், என்னை முழுதும் வெறுத்துவிடுகிறதா யிருந்தாலும், உமக்குக் கொடுத்த என்னரசாட்சியை நானொரு காலத்திலும் திரும்ப வாங்கமாட்டேனென்று அரிச்சந்திரன் உறுதிச் சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் மிகவும் வாடுதலானார் எ - று. 20

பொன்கேட்கப் பொன்னளித்தான் புவிகேட்கப் புவியளித் தான் போதா தென்று, என்கேட்கி னுந்தருவ தில்லையெனும் புன் மையிவ னிடத்தி லில்லை, முன்கேட்ட பொருளாலே மொழிவழுவந் தெய்துமது முடக்க மானால், பின்கேட்டா ரிகழ்வார்கள் யாம் பொறுத்து மெனநினைந்து பேச லுற்றான்.

இ - ள். பொருள் கேட்க நாம் கேட்டபடியே பொருளுங் கொடுத்தான்; உலகைக் கேட்க கேட்டபடியே உலகத்தையுங் கொடுத்தான்; இவைகள் போதாமல் இனி என்னவாலே நான் எதைக் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை யென்கிற அற்பகுணம் இந்த அரிச்சந்திரனிடத்திலே கிடையாது; முன்னே நாம் கேட்டுக் கொடுக்கிறேனென்று ஒப்புக்கொண்ட பொருளினாலே இனி யிவன்கொடுக்க மாட்டாமல் சொற்றவறுண்டாகும். அப்படி அவன் கொடுக்கமாட்டாமல் கெடுத் தப்புமானால் பின்பு கேட்டவர்களெல்லாம் இவனை யிகழ்ச்சி பண்ணுவார்கள். ஆகையால், இப்போது நாம் பொறுத்துக் கொள்வோமென்று ஆலோசித்துக் கொண்டு சொல்லலுற்றார் எ - று. 21

ஒன்றுரைக்க நீகேளா யுண்மைக்கும் வண்மைக்கு முரியோ யென்னை, இன்றுரைத்த பிழைபொறுத்தே னழல்வேள்வி முடித்தி டுதற் கீவ னென்றநீ, கன்றுரைத்த பொருளதனை யளிப்பாயோ வளியாயோ வரச வென்றான், அன்றுரைத்த கௌசிகனை யடிதொ ழுது வாய்புதைத்தவ் விறை யுரைப்பான்.

இ - ள். மெய்ம்மைக்கும், கொடைக்கும், தக்கவனானவனே! நான் சொல்லுகின்ற மொழியைக் கேட்பாயாக. என்னை நீ இப்போது சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டேன். அக்கினி மூட்டிச் செய்கிற யாகத்துக்காகக் கொடுக்கிறேனென்று அப்போது அங்கே நீ சொன்ன பொருள்களைக் கொடுப்பாயோ? கொடுக்கமாட்டாயோ? அரசனே யென்று சொன்ன விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களை அரசன் வணங்கி வாயை மூடிக் கொண்டு அவ்விடத்தில் இவ்வசனம் சொல்லுகிறான் எ - று. 22

உன்னுடைனை யுரைத்தபொரு ளுனக்காகிய அகத்தளித்த வறுமைச் செல்வம், தன்னுடைனை பொருளொடு மளர்ந்தேறு தீறுமுனி வாற் றருவ தென்னே, நின்னுடைனை யாதுரைத்த சபதமினி மாறு வதேனு நீயான் விட்டார், பொன்னுடைனை தருவனென்றான் புக ரோனை யனையதுர்ப் பொருந்திறனை.

இ - ள். உம்முடைனை நான் கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன பொருள் உமக்கு அடியேன் சக்கிரனிடத்தில் கொடுத்த எனக்குச் சொந்தமான செல்வத்துடனே போயினவென் றென்னினை றைறும், உம்முடைய கோபத்தைக் கருதிக் கொடுக்கிறேனென்று உம்முடைனை நான் சொன்ன சபதத்தை இனித் தப்புவேனோ தப்பமாட்டேன். இனி நீர் என்னுடைனை கூட வரும்படி ஒரு ஆளை அனுப்பினாலும் பொருள்கள் முழுதும் உடனே கொடுக்கிறே னென்று அரசன் சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் சக்கிரபகவானைக் கூப்பிட்டுப் பொருள் வாங்கி வரும்படி சம்மதப்படுத்தினார் எ - று. 23

உள்ளியதி வினைபலைத்துக் தனித்திருந்தி வகைவகையே யுரைத்து நீபோய், அள்ளிபிடும் பொருள்கவரா தானையின்மேற் கவண் சிலைபோ மளவுந் தந்தால், கொள்ளுதிநீ பின்போன கூலியையும் பெறுதிபெறுக் கூறித் திப, வெள்ளிதனை யுடன்கூட்டி மீண்டுமழைத் தொருவாய்மை விளம்ப லுற்றான்.

இ - ள். தான் எண்ணின தீயசெய்கைகளெல்லாம், அந்தச் சக்கிரனைத் தனியே ஒருபுறத்தி லிருக்கச்செய்து வகைவகையாக இன்னயின்னபடி செய் யென்றுசொல்லி, நீ கூடப்போய் அவன் அள்ளிக் கொடுக்கிற பொருளை வாங்காமல் யானையின்மேலிருந்து கவண்கல் எறிந்தால் அது சென்று மளவுள்ள பொருளைக் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள் பின்பு நீ அவனோடு சென்றதற்குள்ள கூலிப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளென்று சொல்லிப் பெல்லாத வெள்ளியென் கிற சக்கிரனைக்கூடக் கூட்டி அனுப்பி மறுபடியும் அவனையழைத்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார் விசுவாமித்திரர் எ - று. 24

துன்றுபசிக் கடருகனி தேடிப்போ தெனக்கினிய சோறு வேண்டும், என்றுமொழி தந்திடினு மேலாது வேண்டாமென் னிவ னுண்பெற்றான், அன்றுபொருட் டிருமுனுனைத் தகைவெனில் லெனத்த, நம்பவதி வந்தால், நின்றமரைக் கிருத்தி மறுதினத்தி னில்லாம னீவா வென்றான்.

இ - ள். உனக்கு மிகுந்த பசிவந்தால் இலைகள் முதலானவை தேடுகிற போது எனக்கு நல்ல சோறுவேணுமென்றுசொல், அப்படியே கொடுத் தாலும் (என்வயிற்றுக்கு இதுபோதாது ஆதலால் வேண்டாமென்று சொல், இவன் சோறுகிடைத்து உண்கிற அப்போது, போகாதேயிவ்வு, எனக்குப் பொருள் கொடுக்குமுன்பு நீ சாப்பிடக்கூடாதென்று தடுத்து விடு, நாம்

கொடுத்த கெடுவந்தால் அங்கேயிருக்கிறவர்களை சாட்சிவைத்துவிட்டு (நீ சிறிதும் தாமதியாமல்) மறுநாளே இங்கே வாவென்று சொன்னார் எ - று. 25

அடுத்திருத்தி மனங்கலக்கி முனிக்களித்த மொழிமாறி யளியே னென்று, எடுத்துரைக்கி லுன்னரசை யான்வாங்கித் தருவேனென் னிசைந்தா னாகில், தடுத்தழைத்து வருதிமக் கதுபோது மெனப் பலவுஞ் சாற்றிக் கூட்டி, விடுத்தனன்விட் டாசனுக்கு விடைகொடு த்து மாமுனிவன் மீண்டு போனான்.

இ - ள். பின்னும் நீ இவனோடு கூடியிருக்கச்சொல்லி மனத்தை கலங் கும்படிச்செய்து (அரிச்சந்திரா) விசுவாமித்திரர்க்குக் கொடுக்கிறோமென்று நீ சொன்ன சொற்றவறி நான் கொடுக்கமாட்டேனென்று ஒப்பி நீ சொல்லு வாயானால் உன் அரசாட்சியை நானே வாங்கித் தருகிறேனென்றுசொல் அதற்கு அவன் சம்மதித்தானேயானால் அவனைத் தடைசெய்து நம்மிடத்துக் குக் கூட்டிக்கொண்டுவா. நமக்கு அவ்வளவே போதுமென்று பலவகைகளுஞ் சொல்லும்படி சுக்கிரனை அரசனுடனே கூட்டிவிட்டு அரிச்சந்திரனுக்கும் விடைகொடுத்துப் பெரிய விசுவாமித்திரர் திரும்பிப்போனார் எ - று. 26

முனியேக மன்னவனு மூரிநெடுஞ் சேனைதனை முனிவன் றன் னோ, டினியேகு மவற்கினியா ரெனக்கினியா ரெனவழுதங்கி யாரு மீண்டார், பனியேகு முனமெழுந்து பைந்தொடியு மன்னவனும் பாலன் றானும், தனியேகக் கண்டமைச்சன் சத்தியகீர்த்தியு மவர்க டம்பிற் சென்றான்.

இ - ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் போகவே, அரிச்சந்திரன் பெரிதான நெடியசேனைகளைப் பார்த்து இனி விசுவாமித்திரருடனே போங்கள், அவ ருக்கு நல்லவர்களே எனக்கு நல்லவர்களென்று சொல்ல, அழுதுகொண்டு அங்குநின்ற எல்லோருந் திரும்பினார்கள், உடனே பனி கலைந்துபோகுதற்கு முன்னே பசுமையான வளையலை அணிந்த சந்திரவதியும் அரசனும் புத்திரனும் வேறு துணையின்றிப் போவதைப்பார்த்து மந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தி யென் பவனும் அவர்களுடனே கூடப்போனான் எ - று. 27

வருகின்ற மந்திரியை மன்னவனுங் கண்டுவிழி வழிநீர் வார, உருகினியவன்பினுட னீபோந்தான் மறைமுனிவற் குறுநருண்டோ, அருகிருந்து புவிநடத்த நின்போலங் கறிவுடையா ராருமில்லை, திரு நகர்க்கே மீண்டேகென் றுரைத்திடலு மமைச்சர்பிரான் செப்ப லுற்றான்.

இ - ள். அப்படிக் கூடவருகிற மந்திரியை அரசன் பார்த்துக் கண்களி லிருந்து நீரொழுக உருகுகின்ற இனிதான அன்பினுடனே கூடி நீ என் னுடனே வந்தாயானால் அங்கே வேதபாராயணரான விசுவாமித்திரருக்கு உற்ற வர் யாரிருக்கிறார்கள்? ஆகையாலே அவருகிலிருந்து உலகத் தாசாட்சியை நடத்துவிக்க உன்னைப்போல் அங்கே அறிவுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லை, இனி நீ

அழகுமிகுந்த பட்டணத்துக்கே திரும்பிப்போவென்று சொல்லும்போது அந்த மந்திரித்தலைவன் சொல்லத் தொடங்கினான் எ - று. 28

கோதிலாப் பெருங்குணத்தாய் குற்றேவ லிந்நெடுநாள் கொடியேன் செய்தேன், ஆதலா னீயேகு மருஞ்சுரத்திற் பணித்தபணி யார்தான் செய்வார், மாதரா ருடனேக மகனேக நின்னுடன் யான் வாரே னாகில், ஏதிலா னானென் றிடியே றுண்டமா மென்ன வீழ்ந்தான்.

இ - ள். குற்றமில்லாத பெரிய குணங்களையுடைய அரசனே! உம்முடைய சிறிதான ஊழியங்களெல்லாம் இவ்வளவு நெடுங்காலமும் பாவியான நான் செய்துகொண்டு வந்தேன். ஆகையால், இனி நீர் போகின்ற அருமையான பாலைவன முதலிய காடுகளெல்லாம் நீர் சொன்ன ஊழியங்களை யார் அங்கே செய்வார்கள்? எங்கள் தாயான சந்திரவதியும்வர, புத்திரனுங் கூடவர, நான்மாத்திரம் வராதிருப்பேனானால் உமக்கு அந்நியனானவனே ஆயினேன் என்று சொல்லி இடியேறு விழுந்த மரம்போல் விழுந்து அழுதான் எ - று. 29

இடிவீழ்ந்த மரம்போல வீழ்ந்தாற்று மந்திரியை யெடுத்து மேனிப், பொடிதுடைத்து முடிதடவிப் பொழிவிழிநீர் தனைமாற்றிப் பொரும லாற்றிக், கடிநகரி லிவனைவிடி லுயிர்விடுவ னெனக் கதறிக் கலங்கிக் காமர், வடிவழுங்க மனங்கருக வுயிர்நடுங்க வருந்தேனீ வருதி யென்றான்.

இ - ள். அப்படி இடிவிழுந்த மரம்போற் கீழேவிழுந்து பிரலாபிக்கின்ற மந்திரியை யெடுத்து அணைத்து, அவனுடம்பிலுள்ள புழுதிகளை யெல்லாந் துடைத்து, அவன் தலையைத்தடவி, சிந்துகின்ற கண்ணீரைப் போக்கித், துக்கித்தழுகிறதையுந் தீர்த்து, இந்தக் காவலையுடைய பட்டணத்தில் இவனை விட்டுப் பிரிவேனேயானால் உயிரைவிடுவானென்று கதறியழுது கலக்கங்கொண்டு உனதழகான உடம்புங்கெட, மனமுருந்திய, உயிரும் நடுங்க, நீ வருத்தங்கொள்ளாதே, கூடவாவென்று சொன்னான் அரசன் எ - று. 30

கலி விருத்தம்

வாழ்வினைவ ளர்ந்தபொழு தென்னின்மிக வாழ்ந்தாய்
தாழ்வினைநி கழ்ந்தபொழு தென்றனொடு தாழ்ந்தாய்
சூழ்வினைந மைக்கடிது சுற்றினவை யெல்லாம்
ஊழ்வினையெ னச்சொலி யுடன்கொடு நடந்தான்.

இ - ள். நான் வாழுங்காலத்தைப் பெறுவதான நல்வினை வளர்ந்தபோது என்னிடத்திலிருந்து மிகவும் வாழ்வையே யடைந்தாய்; எனக்குத் தாழ்வாகிற தீவினையுண்டானபோது நீயும் என்னுடனே கூடித் தாழ்வையே யடைந்தாய்; ஆகையால், ஒருவர் எண்ணிச்செய்கிற செய்கைவந்து நம்மை விரைவிலே சூழுமானால் அப்படிச் சூழுமவைகளெல்லாம் முன்னேயுண்டான கருமமேயல்லது வேறில்லையென்று சொல்லிக் கூடக் கூட்டிக்கொண்டு போனான் எ - று.

தொடர்ந்தமதி மந்திரி தொடர்ந்துபிற கேக
விடந்திகழ்க டுந்தொழிலின் வெள்ளிமுன டக்க
வடந்திகழ்செ ழுந்தன மடந்தையொடு மன்னன்
நடந்தனன யோத்திவள நன்னகர்க டந்தே.

இ-ள். அப்படிப் பின்னே தொடர்ந்துபோன மதிமந்திரி அரசன் முதலினோரைப் பின்பற்றி வரவும், விஷத்தைப்போல் கடியசெய்கையையுடைய சுக்கிரன் முன்னே செல்லவும், முத்துமாலைகள் விளங்குவதான, செழுமையான கொங்கைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன் அயோத்தியாகிய வளப்பங்கொண்ட நல்லநகரைக் கடந்து போயினான் எ-று. 32

நண்பினொடு மின்புரிசை நன்னகரை நோக்கி
விண்புலமெ ழுந்தமதில் வேலிதனை நோக்கித்
தண்புனல் வழங்கிடுத டங்களையு நோக்கிக்
கண்புனல்சொ ரிந்தழுது காரிகைந டந்தாள்.

இ-ள். பிரியத்துடன் மின்னுகின்ற மதிலையுடைய நல்ல பட்டணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும், ஆகாயவரையிலுயர்ந்துள்ள மதிலாகிய வேலியைப் பார்த்துக்கொண்டும், குளிர்ந்த நீர்பாய்கிற தடாகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் கண்ணீரை ஒழுகவிட்டழுதுகொண்டு சந்திரவதி நடந்தாள் எ-று. 33

பாதகம லங்கள்பத றப்பதற வைத்துக்
காதலிந டந்தநடை கண்டரசர் கோமான்
நாதனரு ளிப்படியி ருந்ததென நக்கான்
ஆதபன ழன்றெழும ருஞ்சுர மடைந்தார்.

இ-ள். பாதகமலங்கள் துடிக்கத்துடிக்க அடி எடுத்துவைத்துத் தனது நாயகி நடக்கிற நடையைக் கண்டு ராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரன் ஈசுவரனுடைய கிருபை இப்படிக்கிருந்ததென்று சிரித்தான். பின்பு சூரியனாலே கொதிப்புக்கொண்டு தோற்றுகிற ஒரு பாலைவனத்துக்குள்ளே போனார்கள் எ-று.

படிசுடவ டிக்கணைகள் பாரினெழு காய்நுண்
பொடிசுடவு டற்கணழல் பொங்குவெயின் மீது
முடிசுடமி கத்துடிது டித்துமுதிர் தீப்பூங்
கொடிசுடவெ ழுந்துபடு கொள்கையின ரானார்.

இ-ள். கால்களிலே பூமிசுடவும், இவர்கள் செல்லுகிற பூமியிலிருந்தெழுகின்ற நுண்ணிதான தூளிகள் உடம்பெல்லாஞ்சுடவும், கொதிக்கின்ற வெயிலானது தலைமேற்சுடவும், மிகவும் பதைபதைத்து முதிர்ந்த நெருப்பிலே பூங்கொடியானவை சுவாலை வீசிக் கசங்குகிற கொள்கையையுடையவர்களானார்கள் எ-று. 35

அந்தநெடு வெஞ்சுரம ழன்றெழுதல் கண்டே
மைந்தனையெ டுத்துமதி மந்திரிந டந்தான்

பைங்கொடிப டும்பரிசு கண்டுயிர்ப தைத்தே
வங்கெனது தோளினிவர் வாவென வுரைத்தான்.

இ - ள். அப்படி அக்கொடிதான வெப்பங்கொண்ட பாலைவனம் கொதித்துக் கிளருதலைக்கண்டு புத்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு மதிமந்திரியான சத்திய கீர்த்தி நடக்கலானான். அப்போது சந்திரவதி படுகிற பாட்டைக்கண்டு அரிச்சந்திரன் உயிர் துடித்து (பெண்ணே!) கிட்டவந்து எனது தோளின்மேலேறிக்கொள்ளுவாயென்று அரசன் சொன்னான் எ - று. 36

பூமகளு மண்மகளு மேறுதல்பொ றாமல்
மாமுனிவ னுக்குறவ ளித்தகின்ம ணித்தோள்
நாமநெடு வேலிறைவ நாயினிகழ் பெண்பால்
ஆமெளிய ளேறினர காழ்ந்தழிவ னென்றாள்.

இ - ள். அச்சத்தைத் தருவதான வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! இலக்ஷுமிதேவியும் பூமிதேவியும் ஏறிக்கொள்கிறதைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒரு பெரிய கிழவனை முனிவனுக்குண்டாகக் கொடுத்த தேவரீருடைய அழகிய தோளிலே நாயைப்போற் பிறராலே யிகழத்தக்க பெண்பாலாகிய அபலையான நானேறினால் நரகிலேயழுந்தி அழிவுபடுவேனென்று சந்திரவதி சொன்னாள். எ - று. 37

என்றுமயில் கூறிடவி ரங்கியெறும் மன்னன்
நின்றுதளர் வெய்திவிழி நீருகவு யிர்த்து
மன்றல்சொரி கின்றகுழல் வல்லியனை யாய்நிற்
கென்றுமுள திந்தவறி வென்றழுது சென்றான்.

இ - ள். என்பதாகச் சந்திரவதி சொல்லவே, அக்கிரித்து மகா வல்லவனான அரசன் அங்கே நின்று தளர்ச்சி யுண்டாகவும் கண்களில் நீரொழுகவும் பெருமூச்சு விட்டு, பரிமளஞ் சிந்துகின்ற கூந்தலையுடைய கொடிபோன்ற பெண்ணே! உனக்கு எப்போதும் இந்தப் புத்தியே யிருக்கின்றதென்று அழுதுகொண்டு போனான் எ - று. 38

சுட்டடிக ளத்திடலு ளக்கழற நீளு
விட்டெரிகொ ழுந்தழலி னெய்சொரிவி தம்போல்
கட்டுறவி தேள்பணிக ருங்குளவி பூரம்
மட்டறவ ழைத்துமுனி விட்டனன்வ ழிக்கே.

இ - ள். கால்கள் சுடப்பட்டு உடம்புகளுங் கறுப்பாய் கடுக்க முண்டாக நீண்ட நாக்குகளை நீட்டி எரிகின்ற கனமான நெருப்பிலே நெய்யை ஊற்றின தன்மைபோல் கட்டெறும்பு, தேள், பாம்பு, கருந்தகுளவி, பூரான் ஆகிய இவைகளை அளவில்லாதபடி வரவழைத்து அந்த வழியிலே தோன்ற விசுவாமித்திரனுப்பினர் எ - று. 39

பட்டமா மேடுசுழி பாதைவழி யெல்லாம்
அட்டையொடு முட்டைமிசை பாடரவ மொய்ப்பக்

கட்டரவு தேளரணை கண்டவிட மெங்கும்
மட்டறநெ ருங்கியடி வைக்கவிட மில்லை.

இ - ள். பட்டுப்போன மரங்கள், மேடுகள்சூழ்ந்த பாறைகள் ஆகிய இந்த இடங்களெல்லாம் அட்டைகளுடனே முட்டைகள்மேலே ஆடிக்கொண்டு அடைகிடக்கிற பாம்புகள் மொய்க்கவும், கட்டுவிரியன், தேள், அரணை ஆகிய இவைகள் பார்த்தவிடங்களெல்லாம் அளவில்லாமல் நெருங்குதலாய் இவர்கள் கால்கள் வைக்க இடமில்லையாயின எ - று. 40

நடந்தவடி யுட்புறந விந்திடுமெ றும்பர்
அடர்ந்துபல பூரமுட னட்டைகள்க டிக்கும்
தொடர்ந்துபல வாளரவு சுற்றியடி நீண்டும்
கடந்தகவி னும்பலக ருங்குளவி கொட்டும்.

இ - ள். இவர்கள் நடக்கிற கால்களி னுட்புறத்தே எறும்புகள் கடிக்கும்; நெருங்கின பலவகைப் பூரான்களுடனே அட்டைகளுங் கடிக்கும்; கூடப்பற்றி வந்து பலவிதமான நீண்ட பாம்புகள் கால்களிலே வந்து சூழ்ந்து காலைக்கடிக்கும்; அதைக்கடந் தப்பாற்போனாலும் பலவகைக் கருங்குளவிகள் வந்து கொட்டும் எ - று. 41

அறப்பழுது பட்டுள மழுந்துவதி லாவி
இறப்பதினி தென்றுமன மெண்ணினுயிர் போகா
வறப்பதினு லங்தொரும ருந்துமிலை யாகம்
கறுத்தழகு கெட்டுட று டித்தனக றுத்தே.

இ - ள். மிகவும் காயங்கள் உண்டாகி மனமானது சஞ்சலப்படுவதைக் காட்டிலும் உயிர் இறப்பது இனிதென்று மனமெண்ணினால் உயிர் போகிற தில்லை; கொதிப்பான அவ்விடங்களிலே வேண்டினால் ஒரு மருந்து மகப்பட வில்லை; அதனாலே உடம்பு கறுத்து அழகுங் கெட்டு தேகமெல்லாந் துடிதுடித் தன பின்னுங் கறுப்பாகி எ - று. 42

மைநடுவி ளங்குவிழி மங்கையெதிர் சீறிப்
பைநடுந டுங்கவரு பல்லரவு கண்டே
மெய்நடுந டுங்கிடவ ரம்பையர்வெரீ இத்தங்
கைநடுந டுங்கவிரு கண்மலர்பு தைத்தார்.

இ - ள். கறுமை நடுவே விளங்குவதான கண்களையுடைய சந்திரவதி தனக்குமுன்னே சீறிக்கொண்டு படம்விரித்து துடிதுடிக்கக் கடிக்க வருகிற நஞ்சுப்பல்லையுடைய பாம்பைக் கண்டு உடம்பு மிகவும் நடுங்கும்போது, ஆகாயத்திலுள்ள தெய்வப் பெண்கள் பயந்து (இந்த உத்தமிக்கிப்படி வாலாமோ வென்று) தங்கள் கைகள் மிகவு நடுங்க இரண்டு கண்களாகிய மலர்களை மூடினார்கள் எ - று. 43

நீருமிலை நெட்டிலையி னீழலிலை நீள்பேய்த்
தேரதனை நீரெனந டந்தடிசி வந்தார்
வேரிெனாடு வெந்தமர நீழலவி ரும்பிச்
சேரினும டர்ந்தரவு சீறியெழு மன்றே.

இ - ள். காட்டிலே ஜலமுங் கிடையாமல் நீண்ட இலைகளையுடைய மரத்துநிழலுமில்லையாய் நீண்ட பேய்த்தேராகிய கானலைத் தண்ணீரென்று நினைத்து நடந்தோடிக் கால்கள் சிவந்தார்கள். வேருடனே வெந்து கிடக்கிற மரத்துநிழலைவேண்டிப் போனாலும் அங்கே நெருங்கிப் பாம்புகள் சீறிக் கடிக்க வருகின்றன எ - று. 44

காவலவ னப்பரிசு கண்டுகைய றைந்தே
யாவரெழு பாரினிது பட்டவர்க ளென்று
மூவரையு நோகிலனம் முனிவனையு நோகான்
தேவரையு நோகிலன்முற் றீவினையை நொந்தான்.

இ - ள். எல்லாரையுங் காக்கவல்லவனான அரிச்சந்திரன் அவ்விதங்களைக் கண்டு கையைத்தட்டி இந்தச் சப்தலோகங்களிலும் யார் இப்படித் துன்பப் பட்டவர்களென்று மும்மூர்த்திகளையும் நொந்துகொள்கிலன். அந்த விசுவாமித்திரரையு நொந்துகொள்கிலன். மற்றத் தேவர்களையு நொந்துகொள்கிலன். முன்னே தான் செய்துள்ள தீவினைப்பய னிப்படி விளைந்ததென்று வருந்தினான் எ - று. 45

சுடுந்தழலில் வெந்தொழிரு லைந்தரசர் கோமான்
கொடுஞ்சுரம கன்றுகுளிர் கோமதிபு குந்தான்
நடுங்கிடவி லங்கினந லிந்திடுமெ னச்செங்
கடுங்கதிர்ப யந்தலைக ருங்கடல்பு குந்தான்.

இ - ள். அப்படிச் சுடுகின்ற நெருப்பிலே வெந்து தன்னழகெல்லாங் குலைந்து அரசர்க்கரசனானவன் அந்தக் கொடிதான பாலைவனத்தைக் கடந்து குளிர்ந்த கோமதியாற்றி னருகே போனான். அப்போது அந்த முல்லை வனத்துள்ளே மிருகக்கூட்டங்கள் நாமஞ்சுவதாக நம்மையும் அவ்வாறு வருத்தஞ் செய்யுமென்று சிவந்த கடுமையான சூரியன் பயந்து மறைகிறதுபோல் கருங்கடலிலேபோய் முழுகினான் எ - று. 46

மைதிகழ்கு றும்பொறைவ னத்திலிழி மால்யா
றெய்திய தன்வண்டு றையிழிந்துபுன லுண்டு
கைதவநி னைந்துமிளிர் கண்கலுழி சிந்தப்
பெய்தமணல் வண்டலிடை பேதையொ டிருந்தான்.

இ - ள். மேகங்கள் தவழுவனவான மலைச்சார்பிலுள்ள முல்லைநிலத்திலே மலையிலிருந்திறங்கி வருகிற அந்தப் பெரிய ஆற்றைக்கண்டு அதனருகேபோய் அதனது அழகான துறையிலே யிறங்கி நீருண்டு, விசுவாமித்திரருடைய வஞ்ச

கங்களை யெண்ணிக் கண்களிலே நீரொழுக எக்கரிட்டுக் கிடக்கிற மணல்மேட்டினருகிலுள்ள சேற்றுநிலத்திலே சந்திரவதியுடனே இருந்திளைப்பாறினன் எ - று.

47

அந்தவமை யத்தடவி யும்பொழிலு நண்ணி
வந்தடிவ ருந்தியவ ருத்தமுணா ராமல்
கந்தமொடு காய்கனிக வர்ந்தருகு வந்தே
மந்திரியு மன்னவன்முன் வைத்தடிப ணிந்தான்.

இ - ள். அந்த வேளையிலே காடுகளிலுஞ் சோலைகளிலும்போய் நடந்து வந்து கால்கள் வருந்தியிருக்கிற வருத்தத்தை நினையாமல் மந்திரியான சத்தியகீர்த்தி கிழங்குகளுடனே காய்கள் பழங்களைக் கொண்டுவந்து சமீபமாக அரசன் முன்னேவைத்துப் பாதங்களை வணங்கினன் எ - று.

48

அக்கணமெ டுத்திறைவ னக்கனியு ளெல்லாம்
மிக்கனதெ ரிந்துமறை விப்பிரன்முன் வைத்தே
தக்கனவு ரைத்தெனது சஞ்சல முணர்ந்தே
இக்கனியெ டுத்தினித ருந்தெனவி சைத்தான்.

இ - ள். அரசனானவன் அந்தட்சணப்பொழுதிலே அவைகளை எடுத்து அந்தப் பழங்களிலெல்லா மிகுந்த ருசியுள்ள பழஙகளைத் தெரிந்தெடுத்து வைதிக பிராமணனாய்க் கூட வந்திருக்கிறவனுக்கு முன்னே வைத்துத் தகுந்த உபசாரங்களைச் சொல்லி என்னுடைய சஞ்சலங்களெல்லாந் தெரிந்துகொண்டு இந்தப் பழங்களை யெடுத்துச் சந்தோஷமாகச் சாப்பிடுமென்று சொன்னன் எ - று.

49

பரிந்துற விரந்திறைப கர்ந்தமொழி கேளா
விரிந்தநெடு வாயினிதழ் வெண்பலின துக்கி
எரிந்திடுசி னத்தழலி ரண்டுகணி னூடும்
சொரிந்துளம்வெ குண்டுசுடு சொற்கள்சில சொன்னான்.

இ - ள். மிகவும் பரிவுடனே அரசன்சொன்ன இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அகன்ற வாயிலுள்ள நீண்ட பற்களாலே உதட்டை மடித்துக் கடித்து எரிகின்ற கோபாக்கினி இரண்டு கண்களாலுஞ் சிந்துதலாகி மனத்திலேகோபங்கொண்டு சுடுவனவான கடுஞ்சொற்கள் சில சொல்லலானன அந்தச் சுக்கிரன் எ - று.

50

கோச்சகக் கலிப்பா

நீயு முனியு நிகழ்த்துநெறி முன்னுணர்ந்து
தோயுந் தயிர்நெய்பால் சோற்றோ டருந்தாமல்
காயுங் கிழங்குங் கனியுமிலை யுந்தின்று
வாயும் வயிறும் வளர்க்கிலேன் மன்னவகேள

இ - ள். அரசனே! நீயும் அந்த விசுவாமித்திரமுனியும் பேசிக்கொண்ட கிரமங்களை முன்னமேதெரிந்து தோய்ந்துள்ள தயிர்நெய்-பால்-ஆகிய இவைகளை நல்ல சோற்றுடனே கூட்டிச் சாப்பிடாமல், காய்களும் கிழங்குகளும் இலை களுந்தின்று வாயையும் வயிற்றையும் வளர்த்துக்கொண்டிராதுபோனேன் எ-று.

அப்படிக் காய்முதலியவற்றை முன்னேதானே தின்று பசியாறிப் பழகி யிருந்தேனேயானல் இப்போதுண்பேன், பழகாத நானெப்படிச்சோறு முத லானவையில்லாமற் பசியாறுவே னென்பது கருத்து. 51

ஒன்று புகரியம்ப வேங்கிக் குலைகுலைந்து
நின்று மொழிகுழறி நெஞ்சடைத்து வாயுலர்ந்து
சென்று பணிந்து திருக்கரத்தாற் றாள்பூண்டு
குன்றுஞ் சிலையுங் கரைந்துருகக் கூறலுற்றான்.

இ - ள். என்று சுக்கிரன் சொல்லவே, அரசன் ஏக்கங்கொண்டு நடுநடுங்கு தலாகின்று வார்த்தைகள் குளறி மார்படைப்புண்டாகி வாயுங் காய்ந்து அந்த சுக்கிரனருகேபோய் வணங்கித் தனதழகிய கைகளாலே அவன் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மலையுங் கல்லுங் கரைந்துருகும்படி சொல்லத் தொடங் கினன் எ - று. 52

நாடு நகரு முனிக்களித்து நானறியாக்
காடு திசைநோக்கி வந்தமைநீ கண்டிலையோ
வாடுந் தமியேன் வருந்திப்போய்ப் பாலடிசில்
தேடும் பரிசுளதோ செப்பாய் தரவென்றான்.

இ - ள். எனது நாட்டையும் நகரையும் அந்த விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டு நான் தெரியாத வனாந்தரங்களைக் குறித்துவந்து வருந்து கிறதை நீர் பார்த்திலீரோ! இப்படி வாடியிருக்கிற தனியனை நான் வருத்தங் கொண்டுபோய்ப் பாலுஞ்சோறுந் தேடிக்கொடுப்பதாகிய வகை என்னிடத் துள்ளதோ சொல்லும் நான் தருகிறதற்கென்று சொன்னான் அரசன் எ-று. 53

கன்னெஞ் சரய கௌசிகனார் நெஞ்சம்போல்
வன்னெஞ்சோ வுன்னெஞ்ச மென்னமயி லுரைத்தாள்
தன்னெஞ்சு ருகியொரு சற்றே தயையாகித்
தின்னுங் கனியருந்தித் தெண்ணீருந் தான்குடித்தான்.

இ - ள். அப்போது கன்னெஞ்சினரான விசுவாமித்திரருடைய நெஞ் சைப்போல உம்முடைய நெஞ்சும் வன்னெஞ்சுதானோவென்று சந்திரவதி யுஞ் சொன்னாள். அம்மொழிக்கு சுக்கிரன் தன்னெஞ்சிளகி ஒருவகை கொஞ் சந் தயவுண்டாகித் தான் தின்னத்தக்க கனிமுதலியவைகளைத் தின்று தெளி வான ஜலமும் குடித்தான் எ - று. 54

தாமந் திகழ்புயனுந் தையலா ளும்மகனும்
மாமந் திரியு மலர்க்கரத்தா லேவாங்கித்

தேமென் கனியருந்திச் செவ்வாய் வெளுப்பேறத்
தாமும் புனலருந்தித் தாரணிமேல் கண்வளர்ந்தார்.

இ - ள். பூமாலை விளங்குகின்ற தோள்களையுடைய அரசனும் சந்திரவதி யும், மகனும், பெரிய மந்திரியும், அந்தச் சுக்கிரன் கொடுத்ததைத் தங்கள் மலர்போலுங் கைகளா லேந்தி வாங்கிக்கொண்டு தேன் பொருந்திய மிருதுவான பழங்களைப் புசித்துச் சிவந்த வாய் வெளுப்பேறத் தாங்களும் தண்ணீர் குடித்து மண்ணின்மேலே படுத்து நித்திரை செய்தார்கள் எ - று. 55

வேந்தன் மகனை விழிமஞ் சனமாட்டக்
காந்தண் மலர்க் கைவழியே காரிகைகண் ணீரோடச்
சாய்ந்தவிடம் பார்த்துத் தடித்துமிடித் தும்மழைகாள்
சேர்ந்தவழிப் பெய்யுநீர் சென்மினென்றான் மாமுனிவன்.

இ - ள். அப்போது அரசன் மகனைப் பார்த்துத் தன் கண்ணீராலே திருமஞ்சனமாட்டவும், காந்தள் மலர்போன்ற கைவழியே சந்திரவதிக்குக் கண்ணீரொழுகவும், அவர்கள் படுத்துத் தூங்குகிற சமயம் பார்த்து, மேகங்களே! மின்னியும் இடித்தும் அவ்விடத்திலே பெய்வதற்கு நீங்கள் செல்லுங்களென்றனுப்பினார் தவத்திற் பெரிய விசுவாமித்திரர் எ - று. 56

மண்டலமு மந்தரமு மைபோ லிருண்மூடி
அண்டபகி ரண்ட மதிர வெடித்திடித்துக்
கொண்டல டர்ந்து கொடுங்கா லடித்துநவ
கண்ட மதிரமழைக் காலூன்றி வீழ்ந்தனவால்.

இ - ள். அப்போது பூமியும், ஆகாசமும் மையைப்போல் இருள் மூடுதலாய் அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் நடுங்கி வெடிபட முழங்கி மேகங்கள் நெருங்கிக் கொடிதான பெருங் காற்று வீசி நவகண்டமு மதிரும்படி மழைக் காலூன்றுதலாய் மழை சொரிதலாயின எ - று. 57

மங்கை நினைந்து மகனினைந்து மன்னனனைந்
தங்கை நடுங்கி யடிநடுங்கி மெய்நடுங்கிப்
பங்க மதுபட்டுப் பற்கிடுகி டென்றடிப்பத்
துங்க மணிமுடியான் சுக்கிரனைப் பார்த்துரைப்பான்.

இ - ள். அப்போது சந்திரவதியு நனைந்து, மகனு நனைந்து, அரசனு நனைந்து, அழகிய கைகளு நடுங்கிக், கால்களு நடுங்கிச் சரீரமு நடுங்கிச் சேற்றிலே யழுந்தி, அழுக்காய்ப் பற்கள் கிடுகிடென்று ஆடி மோத அப்போது உயர்ந்த இரத்தினக் கிரீடாதிபதியான அரசன் சுக்கிரனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான் எ - று. 58

மாறுவது மில்லை மழைதான் மறையோனே
ஆறு பெருகிடுமு னப்பாற் படுக்குமெனக்

சீறு மாவேபோற் சினத்துநீர் செல்லுமூர்
தோறும் வரவெனக்குக் காரணமென் சொல்லுமென்முன்.

இ - ள். ஓ பிராமணரே! இந்த மழை ஓய்கிறதில்லை. ஆகையாலே ஒரு வேளை ஆறு பெருகி வந்துவிடும். அதற்கு முன்னே நாம்போய் தூரத்திலே படுத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்ல, அதற்குச் சுக்கிரன் சீறுகிற பாம்பைப் போற் சீறி நீங்கள் போகிற ஊருக்கெல்லாம் நான் கூட வருகிறதற்குக் காரணமென்ன சொல்லுங்க ளென்முன் எ - று. 59

எந்நகரிற் புக்கே மிடர்வனத்தை விட்டினியோர்
நன்னகரஞ் சேர்ந்தாலந் நாளே யுனக்கடியேன்
சொன்ன பொருடருவேன் றூயோய் வருதியெனு
மன்னவனு மந்திரியு மாதுமவன் றாள்பூண்டார்.

இ - ள். (ஐயா) நாங்களெந்த ஆருக்குப் போனோம்? இப்படித் துன்ப முண்டாகிற காட்டைவிட்டு இனி நல்ல ஓரூருக்குப் போனால், பேரன அன்றையத் தினமே உமக்கு அடியேன் முன்னே சொன்ன பொருள்களைக் கொடுக்கிறேன். பரிசுத்த குணத்தையுடையவரே! கூட வாருமென்று அரசனும், மந்திரியும், சந்திரவதியும் அந்தச் சுக்கிரனுடைய காலைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள் எ - று. 60

வந்தடியிற் பூண்டவதற் கன்று மறைமுனிவன்
முந்தமொழிந் ததற்கா வெள்ளி முயன்றெழுந்தான்
சிந்தை மகிழ்ந்திறைவன் றேவிகரங் கைப்பிடித்தான்
மைந்தன் றனையெடுத்து மந்திரிமுன் னேநடந்தான்.

இ - ள். அப்படி வந்து தன் கால்களைப் பிடித்துக்கொண்ட அதற்காகவும், அன்றையத்தினம் வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் முன்னே சொன்னதற் காகவும்; சுக்கிரன் முயலுதலைக்கொண் டெழுந்திருந்தான். அதுகண்டு மன மகிழ்ந்து அரசனவன் நாயகியைப் பற்றிக்கொண்டு சென்றான். மந்திரி பிள்ளையைத் தூக்கிக்கொண்டு முன்னே நடந்தான் எ - று. 61

காலால் வழிதடவிக் கட்டைமுளை வேரிடறி
ஆலாலங் காலு மரவின் றலைமிதித்து
மேலாறுங் கீழாறு மின்விளக்கத் தாலறிந்து
கோலான் முன்னூன்றிக் கொடுங்கானி யாற்றிழிந்தார்.

இ - ள். தங்கள் கால்களாலே வழி தேடிக் கட்டைகள் - முளைகள் - வேர் கள் ஆகிய இவைகள் தடுக்க நஞ்சைக் கக்குகின்ற பாம்பு தலைகளை மிதித்துக்கொண்டு மேன்முகமும் கீழ்முகமும் மின்னல் வெளிச்சத்தாலே தெரிந்து ஒரு தடியைக்கொண் டூன்றியூன்றி (ஆழங்கண்டு) அந்தக் கொடிதான கான் ஆற்றிலே இறங்கினார்கள் எ - று. 62

சங்கந் தவழுந் தடவண்ட லுங்கயமும்
அங்கங்கே சோதித் தடிவைத் தடிவைத்துப்
பங்க மிகப்பட்டுப் பல்காலு நீர்குடித்துச்
சிங்கம் புலிதிரியுந் திண்கரையி லேறினார்.

இ - ள். அந்த ஆற்றிலுள்ள சங்குகள் கால்களிலே தடுக்கப் பெரிய மேடு பள்ளமுள்ள சேற்று நீரை அங்கங்கே கோலாலே பரிசோதித்தறிந்து கால்களை மெள்ளமெள்ள ஊன்றியூன்றி நடந்து உடம்பெல்லாம் சேறு பூசுதலாகிப் பல தாமும் ஜலத்தைக் குடித்துச் சிங்கங்கள் புலிகள் திரிகிற கெட்டியான கரையி லேறிப் போனார்கள் எ - று. 63

நீந்திப் பயமகன்று நெஞ்சிற் பயமகன்றவ்
வேந்த னினிநாம் விடிந்தேகத் தக்கதெனத்
தோய்ந்த கலையாற் குழலாற் சொரிபடுநீர்
பாய்ந்தொழுக வாண்டோர் பழுவத் துறுகின்றார்.

இ - ள். அப்படி அந்த ஆற்றை நீந்திக்கொண்டுபோய், நீரையும்விட்டு, தங்கள் நெஞ்சிலுள்ள பயத்தையும் விட்டு அரசனானவன் இனி நாம் விடிந்த பின்பு போகத்தக்கதென்று நீரில் நனைந்த வஸ்திரத்துடனும் தலைகளுடனும் மேலே பொழிகிற நீர் உடம்பெல்லாம் வழிந்தோடவும் அங்கே ஒரு காட்டிலே வந்து தங்குதலானார்கள் எ - று. 64

கலி விருத்தம்

பாதவமுற் றெழுபைம் பொழி றன்னில்
ஏத மிகுத்தவ ரெய்திய நாளில்
மாதவ னேவிய வன்கண பேயும்
பூதமும் வந்து புகுந்தன வன்றே.

இ - ள். மரங்கள் மிகுந்து வளருகின்ற அந்தப் பசிய சோலையிலே துன்பம் அதிகமாக அவர்களிருக்கிறபோது அந்த மகாமுனிவரான விசுவாமித்திர னுப் பின வலிதான கூட்டங்கொண்ட பசாசுகளும் பூதங்களும் வந்துகூடின எ-று.

மண்ணி லெழுந்து வளர்ந்த கருங்கார்
விண்ணி லெழுந்தன மேனி யவிண்ட
புண்ணி லிரண்டு பதங்கர் புரைந்த
கண்ணின வெண்ணில் கணங்கண் மலிந்த.

இ - ள். அவைகள் அந்தச் சோலையி னிடங்களெல்லாம் எழுந்துயர்ந்து நிற்கின்றன. பின்னும் கறுத்தமேகங்கள் ஆகாயத்திலே கிளர்ந்தாற்போலும் நிறத்தை யுடையனவாயிருக்கின்றன. வெடித்த புண்கள் போலவும் இரண்டு சூரியர்களெழுந்தாற்போலவும் கண்களை யுடையனவாகக் கணக்கில்லாத பூத கணங்கள் எங்குமிருந்தன எ - று. 66

பின்றி யெழும்பிறை யொத்த வெயிற்றால்
தின்றி தழ்வந்து தெறிக்க வதுக்கிக்
கொன்று திரங்கள் குடிக்குது மென்றே
சென்று பிடுங்கின திண்கிரி யெல்லாம்

இ - ள். பின்வளைந்து தோன்றுகின்ற பாதிச்சந்திரனை யொத்த பற்க ளாலே இதழைக் கடித்துப் பின்னும் பல்லு மிதழும் தோன்றவந்து கசக்கி உங் களைக் கொன்று உதிரங் குடிக்கிறோமென்று போய் மலைகளையெல்லாம் பிடுங்க லாயின எ - று. 67

திண்டிறல் கொண்டுயர் செந்தலை மீதே
மண்டியெ ழுந்து வளர்ந்த செழுந்தீக்
கொண்ட லெழுந்து கொழுந்து சுருண்டே
அண்ட முகட்டை யடைந்தன வன்றே.

இ - ள். மிகுந்த பலத்தைக்கொண்டு உயர்ந்த சிவந்த தலைகள்மேலே நெருங்கி யெழுந்து வளர்ந்துள்ள செம்மயிர்களாகிய செழுமையாகிய நெருப்பு மேகமண்டலத்தளவு முயர்ந்து கொழுந்துகள் சுருளுதலாகி ஆகாய முகட்டை யுந் தாவின எ - று. 68

ஐயன ருந்தசை யானயில் வேனிச்
செய்ய னருந்தசை தின்குவன் யானித்
தைய லருந்தசை தம்மி னெனக்கிப்
பைய விளந்தசை பற்கெளி தென்னும்.

இ - ள். சுக்கிராசாரியினுடைய அருமையான மாமிசத்தை நான் தின் பேன்; இந்தச் சிவந்த நிறத்தையுடையவனுடைய அருமையான மாமிசத்தை நான் தின்பேன், இந்தப் பெண்ணினுடைய அருமையான மாமிசத்தை எனக் குக் கொடுங்கள். இந்தச் சிறு பையனுடைய இளஞ்சதையானது பல்லுக்கு மெதுவாயிருக்குமென்னும் அப் பசாசுகள் எ - று.

ஐயனருந்தசை-அரசனது தசையென்றும், செய்யனருந்தசை - மந்திரியி னுடைய தசையென்றுங் கூறினுமாம். 69

சென்மி னடந்து செறுத்திவர் தம்மைக்
கொன்மி னெடுந்தசை கூறுமி மென்று
தின்மினி னைத்தவை செம்மி னெனப்போய்ப்
பின்மு னெருங்கின பேயொடு பூதம்.

இ - ள். நடந்து கிட்டப்போங்கள், நெருங்கி இவர்களைக் கொல்லுங்கள், இவர்களுடைய நெடிதான மாமிசத்தைப் பங்குபண்ணி மென்று தின்னுங்கள், நினைத்தபடியெல்லாம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு போய்ப் பசாசுக ளுடனே பூதங்கள் பின்னுமுன்னும் நெருங்கின எ - று. 70

சிறப்பமை சேயொடு தேவியு மன்னும்
உறத்தழு வித்த முணர்ச்சி விடாமல்
அறத்தினை நற்றுணை யாக நினைத்தே
இறத்தலெ மக்கினி தென்ன விருந்தார்.

இ - ள். செல்வச் சிறப்பையுடைய பிள்ளையுடனே தேவியும், அரசனும், நெருங்கத் தழுவிக்கொண்டு தங்கள் நினைவு தப்பாமல் தருமத்தையே நல்ல துணையாக எண்ணி இனிச் சாகிறதே நமக்கு நல்லதென்று கூடிக்கொண் டிருந் தார்கள் எ - று. 71

சொல்லு விரம்முனி சொல்லிய வண்ணம்
கொல்கலி ரெம்முயிர் கொல்லுதி ரேலெம்
அல்லலு முங்கள ரும்பசி யும்போம்
வில்லிலை வாளிலை வம்மென விண்டார்.

இ - ள். முனிவர் சொல்லி யனுப்பினபடி சொல்லுகிற ஓ பேய்களே! பூதங்களே! அந்த முனிவர் சொன்னபடியே (என்) எங்களைக் கொல்லா திருக் கிறீர்கள்? எங்களுயிரைக் கொல்லுவீர்களேயானல், எங்கள் துன்பமும் உங்க ளுடைய தீர்தற்கரிதான பசியுந் தீரும். எங்களிடத்திலே வில்லுமில்லை வாளு மில்லை வாருங்களென்று சொன்னர் எ - று. 72

கொன்றிட மாமுனி கூறின னல்லன்
சென்றிட ரித்தனை செய்தமை போதும்
என்று கணங்களு மெண்மிகு பேயும்
நின்றன கட்புல நீங்கிய வன்றே.

இ - ள். அந்த மகா முனிவன் கொல்லும்படி சொன்னானல்லன்; பயங் காட்டப் போகும்படி சொன்னதற்கு இவ்வளவு துன்பம் பண்ணினதே போது மென்று பூதகணங்களும் கணக்கில் மிகுந்த பேய்க் கூட்டங்களுமாக நின்றவை கள் இவர்கள் கண்களுக்குத் தோற்றுமல் விலகிப் போயின எ - று. 73

தங்குல வள்ள றளர்ச்சி யுணர்ந்தே
செங்கதி ரோனுயர் தேரினில் வந்தான்
மங்கு னெடுந்துளி மாரி யொழிந்த
கங்குல் விடிந்து கழிந்ததை யன்றே.

இ - ள். தனது குலத்துப் பிரபுவானவனுடைய சோர்வைத் தெரிந்து சிவந்த சூரியன் உயர்ந்த தேரின்மேலேறி உதயமாயினன். மேகங்கள் பெய்த நீண்ட துளிகளாகிய மழைத்தாரையும் ஓய்ந்தன; இரவும் விடிந்து பொழுது புலர்ந்தது எ - று. 74

அன்று விடிந்தபி னந்தலம் விட்டுச்
சென்று செழுங்கனி தின்றய னண்ணிக்

குன்று கடந்து குளிர்ந்த மலர்த்தாள்
கன்ற நடந்தணி கங்கை யணைந்தார்.

இ - ள். அன்றையநாள் விடிந்தபின்பு அந்த இடத்தை விட்டுப் போய்ச் செழுமையான கனி முதலியவைகளைத் தின்றுகொண்டு அப்பாற்போய் மலைகளை யெல்லாங் கடந்து சென்று குளிர்ந்த மலர்போலும் பாதங்கள் கன்றுதலாகச் சென்று அழகிதான கங்கையாற்றைப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. 75

திரைதொறு முருள்வன செம்மணி யாரம்
கரைதொறு முருள்வன கார கிலாரம்
நுரைதொறு முருள்வன நுண்ணிய வண்பூ
விரைதொறு முருள்வன வெறிமது கரமே.

இ - ள். அந்தக் கங்கையாற்றி னலைகளிலெல்லாம் சிவந்த மணிகளும் முத்துகளும் புரளுகின்றன; அந்த ஆற்றின் கரையெல்லாம் கறுத்த அகில் விருட்சங்களும், சந்தன விருட்சங்களும் அசைந்துகொண் டிருக்கின்றன; அந்த ஆற்றி னுரைகளெல்லாம் மெல்லிதான மலர்கள்போற் கிளருகின்றன அந்த மலர் வாசங்களெல்லாம் தேனைக் குடிக்கிற வண்டுகள்மேல் வீசுகின்றன எ - று. 76

துளைமணி வெண்பல ராமணி துத்தி
விளைமணி வெயில்விட வெண்புன லூடே
களைமணி யொடுமத கரிமணி யோடும்
வளைமணி நிலவெழும் வாலுக மெல்லாம்.

இ - ள். துவாரயிடத்தக்க வயிர இரத்தினமும், வெண்மையான பற்களையுடைய நாகரத்தினமும், தேமல் நிறமாகத் தோற்றுகின்ற புஷ்பராக இரத்தினமும் ஒளிவீச, அந்த வெண்மையான கங்கா சலத்திலே அழகுள்ள பல வகை இரத்தினங்களும், மதயானைகளினுடைய கொம்பிலுள்ள மணியும், சங்கு மணியும் ஒளிவீசுவனவா யிருக்கின்றன. அந்த மணற்குப்பல்களெல்லாம் எ - று.

நளின மரத்த நறுங்கனி நாகத்
தளிநால் வப்புன லரவ மடக்கத்
தெளிநதி புக்கணி சிறைகள் புலர்த்தும்
புளின முயர்ந்தெழு புளின மறைப்ப.

இ - ள். செந்தாமரை மலர்களிலும், நல்ல இளமையான புன்னை விருட்சங்களிலுமுள்ள வண்டுகள் ஒலிப்பது அந்தக் கங்கையி னலையொலிகளை யடங்கச்செய்ய அந்தத் தெளிவான ஆற்றிலே முழுகிப்போய் அழகிதான சிறகைக் காயச்செய்கிற பட்சிக் கூட்டங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள மணற்குவியல்கள் தெரியாமல் மறைத்துக்கொண் டிருக்கின்றன எ - று.

அரத்த - நளினமெனவும், நறுங்கனி - நாகமெனவுங் கூட்டுக. 78

வெங்கய மாமத மேமிக நாறும்
கங்கை வளம்பல கண்டு மகிழ்ந்தே
செங்கைகொ டண்ணல் சிறப்புள வெல்லாம்
மங்கை தனக்கு வகுத்துரை செய்வான்.

இ - ள். வெவ்விதான யானை மதங்களே மிகவும் வீசுவதான அந்த கங்கையாற்றினுடைய அழகுகள் பலவுங் கண்டு சந்தோஷித்துத் தன்னுடைய சிவந்த கைகளாலே அரசனானவன் அங்குள்ள அலங்காரங்களை யெல்லாம் சந்திரவதிக்கு வகைவகையாகச் சொல்லுகிறான் எ - று. 79

இந்திர சாப மிரண்டு படைத்த
செந்திரு வானுத லாய்தெளி நன்னீர்ச்
சுந்தர மேவு சுழித்திர ளோர்நின்
உந்தியை யொப்பன வுற்றிடல் காணாய்.

இ - ள். இந்திரவிற்க ளிரண்டைக்கொண்ட இலட்சுமிபோலும் ஒளி பொருந்தின நெற்றியையுடையவளே! இந்தத் தெளிவாகிய நல்ல ஜலத்திலே அழகு பொருந்தின சுழிகள் ஒப்பற்ற உனது உந்தியை யொப்பாகச் சுழிக்கின்றன பார் எ - று. 80

புள்ளி யெழுங்கரி போய்ப்புன லூடே
அள்ளி யெறிந்தவ ராமணி யெல்லாம்
துள்ளி யெழுந்தவிர் சோதி விசும்பின்
வெள்ளி விழுந்தென வீழ்வன பாராய்.

இ - ள். முகத்திலே புள்ளிகள் தோன்றுவனவான யானைகள் போய் விழுந்து அந்த நீரிலே நின்று வாரிவீசின நாகரத்தினங்களெல்லாம் சிதறியெழுந்து விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய ஆகாயத்திலிருந்து வெள்ளி உதிர்ந்ததுபோல் உதிர்க்கின்றனவற்றை நீ பார் எ - று. 81

விரிதிரை யுந்திய வெண்மலர் காலால்
வரிமண லுந்திய வண்டலி னூடே
பிரிவுறு சேவல்கள் பெடையென வோடித்
தெரிவுற நின்று திகைப்பன காணாய்.

இ - ள். விரிவான அலைகளசைக்கின்ற வெண்டாமரைமலரைத் தமது கால்களாலே வரிவரியாகக் கீறுதலைக்கொண்ட மணற்சேற்றி னிடத்திலே பிரிந்த ஆண்பட்சிகளானவை தமது பெட்டை என்று நினைத்தோடி அது பூவாயிருக்கத் தெரிந்து நின்று பெட்டையைக் காணாமல் மயங்குகின்றனவற்றைப் பார் எ-று.

புண்ணிய நீருறை புள்ளின நம்மைக்
கண்ணிடை கண்டு கலைந்து பறப்ப
மண்ணிட மின்றகல் வானிட முண்டென்
றெண்ணி விசும்பி லெழுந்தன பாராய்.

இ - ள். அந்தப் பரிசுத்தமான ஜலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற பட்சிக் கூட்டங்கள் நம்மைக் கண்ணாலே கண்டு கலங்கி பறப்பனவானது, இந்தப் பூமியினிடத்தில் நமக்கிடமில்லை. அகன்ற ஆகாசமே நமக்கிடமாக விருக்கின்றன வென்று நினைத்து ஆகாயத்திலே யெழுந்து செல்கின்றன பார் எ - று. 83

கங்கை யொருத்தி சிலம்பணி காலும்
சங்கணி கந்தர முந்துவர் வாயும்
செங்கய லுண்கணும் வெண்புளி னத்தண்
கொங்கை களுஞ்சத கோடிகள் பாராய்.

இ - ள். கங்கையாகிய ஒரு பெண்ணுக்குச் சிலம்பையணிந்த கால்களுஞ் சங்குபோலழகுள்ள கழுத்தும் பவளங்களாகிய வாயும் சிவந்த கயல்களாகிய கண்களும் வெண்மையான மணற்குவியல்களான குளிர்ந்துள்ள கொங்கைகளும் நூறுகோடிகளா யிருக்கின்றன பார் எ - று. 84

முத்தணி கொங்கை யிரண்டு முளைக்க
நித்தனை யம்பிகை நேயம் விளைத்தாள்
இத்தனை கொங்கை படைத்தரு ளென்றாய்
அத்தனை யெத்தனை யாசை விளைக்காள்.

இ - ள். முத்துமாலைக ளணிகிற ஸ்தனங்க ளிரண்டு தோன்றுதலாகி நித்தியனை பரமசிவனைப் பார்வதிதேவி மிகவும் தன்மே லன்பு கொள்ளச் செய்தாள், (மணற்குவியல்களான) இவ்வளவு கொங்கைகளைக் கொண்ட எனது தாயான இந்தக் கங்காதேவி அப்பரமசிவனுக்கு எவ்வளவு ஆசையை யுண்டாகச் செய்யாள். (அதிகஞ்செய்வாள் என்றபடி) எ - று. 85

மண்ணி லருந்தவ மன்ன னுரைக்க
ஒண்ணில வொத்தொளி ரொண்ணுதன் மேனாள்
பெண்ணில் விதித்த பெருந்தன மல்லால்
எண்ணில கொங்கைக ளென்செய வென்றாள்.

இ - ள். இந்த வுலகத்திலே அருமையான தவத்தையுடைய அரசன் அப்படிச் சொல்லவே, அழகான பாதிச்சந்திரனை யொப்பாக விளங்குகின்ற அழகிய நெற்றியையுடைய சந்திரவதியானவள் முற்காலத்திலே பெண்களுக்கு வேண்டுவனவாக இரண்டொன் றமைத்த பெரிய தனங்களையல்லாமல் கணக்கில்லாத தனங்களைக்கொண்டதனாலே யாது பயனென்று கேட்டாள் எ - று. 86

ஒருமகவுய்ய வளர்க்கு மொருத்திக்
கிருமுலை யுள்ளன வின்னமு தேகேள்
வருமுயிர் யாவும் வளர்த்திடு மன்னைக்
கிருமுலை போதுவ தோவிசை யென்றான்.

இ - ள். ஓ இனிதான அமுதம்போன்றவளே! கேட்பாயாக: ஒரு பிள்ளை பிழைக்கும்படி வளர்க்கின்ற ஒருத்திக்கு இரண்டு தனங்களே உளவாகவேண்

டும், உலகத்திலே தோன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாவற்றையும் வளர்க்கப்பட்ட (தாயான) ஒருத்திக் கிரண்டு தனங்கள் போதுமோ! நீ சொல்வாயென்று னரசன் எ - று. 87

மங்கையு மன்னனு மற்று மூளோரும்
கங்கை வளம்பல கண்டு நடந்தே
எங்கட வப்பய னெய்திய தென்று
அங்கனெ டும்புன லாடின ரன்றே.

இ - ள். இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் இன்னுமுள்ள மூவரும் கங்காநதியினுடைய வளமைகள் பலவுங்கண்டு கொண்டுபோய் நாங்கள் செய்த தவப்பயன் எங்களுக்கே லபித்ததென்று அவ்விடத்திலேயுள்ள நெடிதான நீரிலே ஸ்நானஞ் செய்தார்கள் எ - று. 88

அருமறை நூல்வழி யாடிய பின்னர்
மருவிய வண்டுறை மன்னவ னேக
விரிபுன றன்னி லிழிந்து விரைந்தே
கரைமிசை வந்தொரு காவி லணைந்தார்.

இ - ள். அரிதான வேதசாஸ்திரப்படியே ஸ்நானஞ் செய்தபின்பு தாங்கள் நீராடின அழகிதான துறையைவிட்டு அரசன் செல்ல, (அவன் பின்னே) எல்லோரும் அந்த விரிவான நீரிலே யிறங்கி விரைவிலே நடந்து கரைமேலேறி ஒரு சோலைக்குள்ளே போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. 89

சோலையி லன்னவர் சோர்வொடு புக்கார்
வேலை புகுந்தனன் வெங்கதி ரோனும்
காலை யிலேகுது மென்றுக ணித்தம்
மாலையி லவ்விடை வைகின றன்றே.

இ - ள். அந்தச் சோலைக்குள்ளே அவர்கள் சோர்வுடனே போய்ச் சேர்ந்தார்கள், சூரியன் கடலிலே போய் மறைந்தான், விடிந்தபின்பு போவோமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அன்றிராத்திரி அங்கேதானே தங்கினார்கள் எ - று. 90

அன்றிர வப்பொழு தி லவ்விடம் வைக
வன்றிறன் மாமுனி வஞ்சனை யாலே
வென்றி மடங்கல் வியன்புலி வேழம்
பன்றியொ டெண்கு படர்ந்தன வன்றே.

இ - ள். அன்றிராத்திரி அந்தச் சோலையில் தங்கியிருக்க, மிகுந்த சாமர்த்தியத்தையுடைய பெரிய முனிவரான விசுவாமித்திரருடைய கபடத்தினாலே, ஜயம்பொருந்திய சிங்கம், பெரிய புலி, யானை, பன்றியுடனே கரடி இவைகளெல்லாம் வந்து படர்தலாயின எ - று. 91

பொருப்பதி ரப்பிளி றிக்கை புடத்தே
மருப்பை விதிர்த்து மலைந்தக யங்கள்
செருப்புலி கோளரி செங்கணும் வாயும்
நெருப்புக வந்து நெருங்கின வன்றே.

இ - ள். யானைகள் மலைக ளதிரும்படி முழங்கித் துதிக்கையை வீசிக் கொம்புகளை நீட்டிப் பொருதலாயின, சண்டை செய்கிற புலிகளும், சிங்கங்களும் சிவந்த கண்களிலும், வாய்களிலும் நெருப்புச் சிந்த வந்து நெருங்கின எ - று. 92

அன்றெமி னத்தை யறுத்த பழிக்குக்
கொன்று நினைக்குரு திப்புன லுண்டு
தின்று பெரும்பசி தீருது மென்றே
நின்று மொழிந்து நிறைந்த செறிந்து.

இ - ள். முன்னே எங்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாம் நீ கொன்ற பழிக்காக இப்போதுன்னைக்கொன்று உனது இரத்தத்தை நீராகக் குடித்து மாமிசத்தைத் தின்று பெரிதான பசி தீர்க்கிறோமென்று நின்று சொல்லி எங்கும் நெருங்கி நிறைந்தன எ - று. 93

அன்னது கண்ட வரஞ்சிலர் தம்மைத்
தின்னுவ தேயினி தென்று தெளிந்தார்
உன்னிய வெண்ண முணர்ந்தவை யெல்லாம்
மன்னிய கானின் மறைந்தன வன்றே.

இ - ள். அப்படி மிருகங்கள் வந்து கூடினதைக் கண்டு இவர்கள் எவ்வளவும் அஞ்சாதவர்களாய்த் தங்களை மிருகங்கள் கொன்று தின்கிறதே நல்லதென்று துணிவு கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் எண்ணிய எண்ணத்தைத் தெரிந்து அந்த மிருகங்களெல்லாம் தாங்களிருக்கிற காட்டிலேயே போய் மறைந்தன எ - று. 94

நீதி வழாதவர் நீர்மை யுணர்ந்தே
சாதி விலங்குகள் சார்விட நண்ண
ஓதிய வேத னுரைத்த குறிப்பால்
வேதியன் மற்றோர் விசார முரைப்பான்.

இ - ள். நீதிவழுவாத இவர்களுடைய குணங்களையெல்லாந் தெரிந்து பலஜாதி மிருகங்களும் தாங்கள் சஞ்சரிக்கு மிடத்துக்குப் போகக் கண்டு தனக்கு விசுவாமித்திரர் சொன்ன குறிப்பினாலே கூடவந்த சுக்கிரன் இவர்களைப் பார்த்து வேறேயொரு ஆலோசனை சொல்லுகிறான் எ - று. 95

மன்னவ கேள்வினை வந்தது சற்றே
இன்னம் வரும்வினை யெல்லையி லாத

முன்னமு ணர்ந்து முனிக்களி யேனென்
றுன்னர செய்துத லுத்தம மென்றான்.

இ-ள். அரசனே! கேள்; இப்போது கொஞ்சந் தீயசெய்கைகளுண்டாயின, இனி இன்னமும் வருவனவாகிய தீவினைகள் கணக்கில்லாதவைகள். ஆகையால், இப்படித் தீவினைகள் வருமுன்னே தெரிந்துகொண்டு விசுவாமித்திரனுக்கு உன் அரசாட்சியைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லி உன் அரசாட்சியை நீ போய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதே உத்தமமான காரியமென்று சொன்னான் எ-று. 96

நின்பர மீந்திலன் யானென நிற்றல்
என்பர நின்னர செய்தவ ளித்தல்
துன்பமு ணர்ந்திவை சொல்லது ணிந்தேன்
மின்பயில் வேலவ மீளுதி யென்றான்.

இ-ள். பின்னுங் கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக் கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகிறதொன்றே உனக்குச்சுமை, அதுசொன்னா லுன்னரசாட்சியை உனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்கிறது எனக்குச்சுமை, ஒளிவீசுகின்ற வேலையுடைய அரசனே! நீங்கள் படுகிற துன்பங்களெல்லாந் தெரிந்து நானிப்படிச் சொல்லுதற்குத் துணிவுகொண்டேன். நான் சொன்னபடியே கேட்டுத் திரும்பென்று சொன்னான் சுக்கிரன் எ-று.

பாரம் என்பது பரமெனக்குறுகியது. 97

அந்தண னவ்வுரை கூறிட வண்ணல்
மைந்தனு மங்கையு மற்று முளோரும்
நைந்தெ னுடன் றொலை வெய்தினு நான்முன்
தந்தது மாறில னென்று தணித்தான்.

இ-ள். சுக்கிரன் அந்த வார்த்தை சொல்லவே, அரசனானவன் என் பிள்ளையும் என்மனைவியும் இன்னமுள்ளவர்களும் வருந்தி என்னுடனே கூடியழிகிறதானாலும் நான் முன்னே தந்ததை இல்லையென்று சொல்லேனென்று சுக்கிரனை யடக்கினான் எ-று. 98

சொன்னவை கொள்கிலை சூழ்வினை யெய்தின்
அன்னவை பட்டறி யாகுல மன்னா
என்ன விடிந்திரு ளேகனு மேகி
மன்ன னடந்தனன் மற்றவ ரோடும்.

இ-ள். இடம்ப குணத்தையுடைய அரசனே! நான்சொன்ன வார்த்தைகளை நீ ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை, (ஆனால் ஒருவர் உண்டுபண்ணிவிடுகிற) தீவினைகள் வந்தால் அவைகளெல்லாம் பட்டபின்பு தெரிந்துகொள் ளென்று சொல்லுமளவில், இருள் கழிந்து பொழுதுவிடிந்தவுடனே அரிச்சந்திரமகாராசன் மற்றுமுள்ளவர்களுடனே அவ்விடம்விட்டுப் போனான் எ-று.

ஆகுலம் - இடம்பம். 99

வல்லையி லேகி மறித்திரள் பொங்கு
முல்லை நிலத்தினை முற்று மகன்று
புல்லை மிகக்கொள் குறிஞ்சி புகுந்தாங்
கெல்லை யிலாமலை யேறி யிழிந்தார்.

இ - ள். விரைவிலேபோய் ஆட்டுக்கூட்டங்கள் மிகுந்து மேய்கின்ற முல்லைநிலத்தை முழுதுங்கடந்து, புலிகளை மிகவுமுடையதான குறிஞ்சி நிலத்துக்குப்போய் அங்குள்ள கணக்கில்லாத மலைகளெல்லாமேறி யிறங்கி னார்கள் எ - று. 100

மேற்படி-வேறு

அரிகளு மரிகளால் வீழ்ந்த ழிந்தவெங்
கரிகளுங் கரிகளான் மடிந்த காலெறி
வரிநெடும் புலிகளும் புலிக ளான்மறிந்
திரிதரு முழைகளுஞ் செறிவைப் பெய்தினர்.

இ - ள். சிங்கங்களும், அந்தச் சிங்கங்களால் விழுந்து செத்துக் கிடக்கிற வெவ்விய யானைகளும், அந்த யானைகளாலே இறந்துகிடக்கிற காலாலே அறையத்தக்க வரிகளையுடைய நீண்ட புலிகளும், அந்தப் புலிகளாலே அறையப்பட்டு ஓடுகின்ற மான்களும் நெருங்கின காட்டுக்குள்ளே போனார்கள் எ-று.

நானமு நரந்தமு நாறு நாண்மலர்க்
கானமு மாரமுங் காக துண்டமும்
பானமும் பாந்தளின் முடங்கும் பாய்கரி
தானமுந் தெரிகில தலைம யக்கமே.

இ - ள். சவ்வாதுமணமும், கஸ்தூரிமணமும், பரிமளிக்கின்ற அன்று பூத்திருக்கிற புட்பங்களையுடைய சோலையும், சந்தனவிருட்சங்களும், அகில் விருட்சங்களும் ஆகிய மணங்களை யனுபவிக்கிறதும் பாம்புகளின் மண்டலமும் பாய்கின்ற யானைமத நாற்றமும் வேறுபாடு தெரிந்தில; எல்லாங் கலந்து நாறுதலினாலே எ - று. 102

நல்லணி யரம்பையர் விஞ்சை நங்கையர்
மல்லணி நெடும்புய மணாளர் தம்முடன்
புல்லலி னுதிர்ந்தசெந் தருவின் பூக்களும்
பல்லவ சயனமும் பார்த்துப் போயினர்.

இ - ள். நல்ல ஆபரணங்களை யணிந்த அரம்பைகளும், வித்தியாதரப் பெண்களும், வலிமையைக்கொண்ட நீண்டதோள்களையுடைய தங்கள் நாயகருடனே அணைகிறபோது உதிர்ந்த சிவந்த கற்பகத்தருவின் மலர்களும், அவர்கள் படுத்திருந்த தளிர்கள் பரப்பின படுக்கைகளுங் கிடக்க அவைகளைக் கண்டு போனார்கள் எ - று. 103

அழிதரு மிறுலுகு நறவு மாயமலர்ப்
பொழிதரு பிரசமும் பெருகிப் பொங்கியே
வழிதரு மருவிகள் சிவணி மாமணி
இருதலை சோணமா நதியை யெய்தினர்.

இ - ள். தேன்கூட்டினின்றும் உடைந்து சிந்துகின்றதேனும், வண்டுகள் தேடுவனவான பூவினின்றுஞ் சிந்துகின்ற தேனும் பெருகிப்போகுதலாய் வழிகின்ற அருவிகளை யொப்பாகிய பெரியமுத்துகள் ஒதுங்குகின்ற சோணமாநதியைப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. 104

கடகரி யிழிதுறைக் கஞ்ச முத்தமும்
தடவரி யிழிதுறைச் சரிந்த செம்பொனும்
படவரி யிழிதுறைப் பதும ராகமும்
இடமற மிளிர்வன விரண்டு பாலுமே.

இ - ள். மதயானைக ளிறங்குந் துறையிலே மலர்கின்ற தாமரைமுத்துகளும், பெரிய சிங்கங்க ளிறங்குந்துறையிலே சரிந்துகிடக்கிற சிவந்த பொன் மணலும், படத்தையுடைய பாம்புகளிறங்குந் துறையிலே கிடக்கிற பதுமராகமும் அந்த ஆற்றினிருபுறத்திலும் இடந்தோற்றாமல் விளங்குகின்றன எ - று. ()

பருமணல் வண்டலும் பரந்த சங்கமும்
கருமணற் புளினமுங் கடிகொள் சந்தனத்
திருமண மருவுநீர்ச் சுழியுந் தெண்புனல்
வருமணி வரன்றிய வாலு கங்களும்.

இ - ள். பருத்த மணலையுடைய சேரும், அங்கே ஊருகின்ற சங்குகளும், கரிய மணல் மேடுகளும், மணங்கொண்ட சந்தன விருட்சங்களினுடைய நல்ல வாசனை பரிமளிக்கின்ற நீர்ச்சுழிகளும், தெளிந்த நீரா லொதுங்குகின்ற மணிகளை வாரிக் கொண்டுவந்து எக்கலிட்ட வெள்ளை மணற் குன்றுகளும் எ - று,

இதுமுதல் இரண்டு பாடல்கள் குளகம். 106

குரண்டமு மன்னமுங் குருகு நாரையும்
திரண்டபோ தாக்களுந் திகிரிடப் புட்களும்
முரண்டநீர் முடுவலு முதலை யீட்டமும்
கரண்டமுங் கம்புளுங் கண்ட கண்ணெலாம்.

இ - ள். கொக்குகளும், அன்னங்களும், குருகுகளும், நாரையும் திரண்டிருக்கின்ற புறாக்களும், சக்கரவாகப் பட்சிகளும், மாறுபட்டிருக்கின்ற நீர் நாய்களும், முதலைக் கூட்டங்களும், நீர்க் காக்கைகளும், சம்பங் கோழிகளும் ஆகிய இவைகளையே கண்டன இவர்களுடைய கண்களெல்லாம் எ - று. 107

கால்கரை மேய்கின்ற கான மேதியின்
பால்கரைந் திழிபுனற் பரப்பை நீந்திப்போய்

மேல்கரை வெண்மணற் பரப்பில் வேதநன்
னூல்கரை கண்டவ னெய்தி னெய்தினான்.

இ - ள். வாய்க்காற் கரைகளிலே மேய்கின்ற காட்டெருமைகளின் பால் மடியிளகி ஒழுகுகின்ற அந்த நீர்ப் பரப்பை நீந்திக் கடந்து சென்று அந்த ஆற்றங் கரையின்மேல் வெள்ளை மணல் பரவிக் கிடக்கிற இடத்திலே நல்ல வேதசாஸ்திரங்களின் கரைகண்டவனான அரசன் விரைவிற் போனான் எ - று.

அடர்ந்தபூஞ் சோலையி னன்று தங்கியே
விடிந்தபின் னவ்விடம் விட்ட கன்றுபோய்ப்
படர்ந்த வெங் கானமும் பருப்ப தங்களுங்
கடந்துபோ யமுனையின் கரையை மேவினார்.

இ - ள். அங்கே நெருங்கி கிடக்கின்ற பூஞ்சோலையிலே அன்றிராத்திரி தங்கி விடிந்தபின்பு அவ்விடத்தைவிட்டுப்போய் பரவுதலான வெவ்விய காடும் மலைகளும் கடந்து சென்று யமுனா நதிக்கரையை யடைந்தார்கள் எ - று. 109

எடுத்தமன் னனைத்துறந் திருடி தன்னுடன்
அடுத்தகற் பழகிதென் றவனி மங்கையைக்
கடுத்திடித் திறைவனைக் கடிது மீள்கெனத்
தடுத்தவா றொத்துள துயமுனை தானுமே.

இ - ள். தன்னை நாளது வரையிலுந் தாங்கிக்கொண்டிருந்த அரிச்சந்திரனை விட்டுவிட்டு ஒரு முனிவனுடனே நீ கூடுவதான உன் கற்பு நன்றாயிருந்ததென்று பூமிதேவியைக் கோபித்து இடித்துவிட்டு, அரசனை நோக்கி நீ சீக்கிரத்திலே திரும்பிப்போவென்று அணைபோட்டுத் தடுத்த தன்மைபோலிருந்தது அந்த யமுனையாறு எ - று. 110

கட்டநி னன்பொருள் கௌசி கன்கொளப்
பட்டன வதற்கிது பகுதி கொள்கென
இட்டென வமுனையா றியாணர்ச் சந்தகில்
மட்டறக் குவித்தது மணியும் பொன்னுமே.

இ - ள். அடக்கஞ்செய்து வைத்திருந்த உனது நல்ல பொருள்கள் விசுவாமித்திரனாலே கொள்ளலாயின; அதற்காக இது உனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பகுதிப் பொருள் நீ ஒப்புக்கொள்ளென்று குவித்திட்டாற்போல், அந்த யமுனா நதி அழகான சந்தன விருட்சங்களையும், அகில் விருட்சங்களையும், அளவில்லாத மணிகளையும், பொன்னையும் குவியல் செய்தது எ - று. 111

கொழித்தசெம் மணிகளும் பொன்னுங் கோசிகற்
கழித்திடற் கெண்மடங் கான தாயினும்
எழிற்றவ முனிவனுக் கீந்த வெல்லையி
னுழிப்பொருள் கொள்ளுதற காதென் றுன்னினான்.

இ - ள். அந்த நதி அப்படி அலைகளா லொதுக்கின சிவந்த மணிகளும், பொன்னும் விஸ்வாமித்திரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தீர்ப்பதற்கு எட்டுப் பங்கு அதிகம் உள்ளதா யிருந்தாலும், அழகான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரனுக்குக் கொடுத்த எல்லைக்குள்ளான பூமியிலுள்ள பொருள்களை அவருக்குக் கொடுக்கிறது தகாதென்று நினைத்தான் அரசன் எ - று. 112

இன்னது நிகழ்வுழி யிறைவன் காளிந்தி
நன்னதிக் கரையினை நண்ணி வைகினன்
அந்நதித் துறைபடிந் தாடி வைகுமம்
மன்னெதிர் கௌசிகன் வந்து தோன்றினன்.

இ - ள். இப்படியான அலங்காரங்கள் தோன்றுவது கண்டு அரசனானவன் அந்த யமுனாநதியினது கரையை யடைந்தபின்பு அந்த நதியிலே முழுகி ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசனுக்கு முன்னே விஸ்வாமித்திரர் வந்து காணலானார் எ - று. 113

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அரவுயிர்த் தமணிதுற் றுதரபந் தனமழுத் தியதன்மேல்
மரவுரித் தொகைவிசிப் புறநெருங் கியமருங் குறவிடீஇக்
கரதலப் பிரணவத் தொழில்செவிப் புடைகலக் கமுடிமேல்
குரவு நொச்சிவெ ளெருக்கலரி கொத்தி தழியுற் றலையவே.

இ - ள். பாம்புகள் பெற்ற இரத்தினங்களைப் பதித்து உதரபந்தனமாகச் சூழ்ந்து அதன்மேலே மரவுரியினது தொகுப்பைக் கட்டின கட்டு மிகவு நெருங்கின இடையிலே தோன்றத் தொங்கவிட்டு பிரணவத்தை யுச்சரித் தெண்ணுகிற கையானது காதிலே கூடவும் திருமுடிமேலே குரவம் பூவும் நொச்சிப்பூவும் வெள்ளெருக்கம்பூவும் அலரிப்பூவும் கொத்துகளாகிய கொன்றைப்பூவும் அசைவதாகவும் எ - று.

இதுமுதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். 114

இடைநு டங்கிய மடங்கிய மெழுந்துற வலைந்திடு செழுஞ்
சடைகு லைந்துற வரிந்தணி தலந்தனில் விழுந்து புரள
வடநெ டுங்கன லும்விண்டலமு மண்டலமும் வெந்து கருகக்
கடைநெ டுங்கொடு விழித்தொறு கடுங்கனல் கனன்றெரியவே.

இ - ள். இடையானது துவண்டும் சுருண்டும் நீண்டும் மிகவும் அலைதலையுடைய செழுமையான சடைகள் குலைந்துபோகவும், மறுபடியும் அச்சடைகளை வரிந்து கட்டுகிற போதில் அழகிய பூமியிலே விழுந்து புரளவும், நெடிதான வடவாக்கினியும் விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் வெந்து தீயவும், கடைக்கண்களிலே நீண்ட கொடுமைகொண்ட கண்களைத் திறந்து பார்க்குந்தோறும் கொல்லுவதான நெருப்பு கொதிப்பு கொண்டெரியவும் எ - று. 115

படைபி டித்தணி செறித்தகை பவித்திர தருப்பை நிறுவிக்
குடைபி டித்துவர மற்றொரு கைகுண்டி கைபிடித் துவரவே
மடைபி டித்தவயன் மண்டல முமாநகரும் வண்பொரு ளுமுன்
கொடைகொ டுத்தகரு ணைத்திரு முகக்குரி சிலைக்குறு கினான்.

இ - ள். கௌசிகராஜனா யிருந்தபோது, ஆயுதங்களைக் கொண்டு மோதிரங்களான ஆபரணங்க ளணிந்திருந்த கையிலே, பவித்திரமுந் தருப்பையுங் கொண்டு, குடையும் பிடித்துக்கொண்டுவர, மற்றொரு கையிலே கமண்டலங் கொண்டு வருகிறவராய் நீர் பாயும் வழிகளைக்கொண்ட வயல்சூழ்ந்த மண்ணுலகத்தையும் பெரிய பட்டணத்தையும் அழகிய திரவியத்தையும், முன்னே தியாகமாகக் கொடுத்த கிருபைபொருந்தின திருமுகத்தையுடைய 'அரசனைக் கிட்டினான் எ - று. 116

கண்ட னன்கரு ணையங்கடல் கடுங்கௌ சிகன்வர வினை
யுண்ட லத்தலை வர்மந்திரி கடன்பணி மறுத்தனர் கொலோ
தண்டமென் றன்மிசை யுண்டென மெலிந்திரு சரண்ட ழுவியே
கொண்டனன் புனலிரண் டுகணுநின் றுகுதி கொண்டொ ழுகவே.

இ - ள். கிருபைக்கடலான அரசன், கடுமையான வேகத்துடனே விஸ்வாமித்திரர் வருகிறதைக்கண்டான்; கண்டவுடனே மண்டலீகரான அரசர்களும் மந்திரிகளும் தமது உத்தரவைத் தடுத்துப்பேசினார்களோ; அவர்களப்படிப் பேசினதுண்டானால் என்மேலே தண்டனையுண்டாகுமே யென்று மெலிவு கொண்டு இரண்டு கண்களிலும் நீர் குதிகொண்டொழுக அவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் போய்ப் பிடித்துக்கொண்டான் எ - று.. 117

எந்த நாயக வுனக்கெமர் நெடும்பிழை யிழைத்தனர் கொலோ
தந்தமா நிதியினிற் சிலகரந் துசிலதந் தவுளவோ
உந்தமே வறவறிச் சிலர்பிழைத் தெதிருரைத் தனர்கொலோ
வந்தகா ரணமெடுத் தினிதுரைத் தருள்வருத் தமறவே.

இ - ள். எங்கள் தெய்வமே! உமக்கு என்னைச் சேர்ந்த மந்திரி முதலாயினோர் கெடுதான குற்றங்கள் செய்தார்களோ? நான் கொடுத்த பெரிய திரவியங்களிலே சிலவற்றை மறைத்துக்கொண்டு கொடுத்தவையுண்டோ? உம்முடைய எவலுக்குத் தவறுதலாகச் சிலர் அபராதிகளாய் எதிர்த்துப் பேசினவர்களுண்டோ? தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிய காரணத்தை இன்னதென்று தெரிய உம்முடைய வருத்தந்தீர்வதாய் நன்றாகச்சொல்லி யருளவேண்டும் என்று கேட்டான் எ - று. 118

இந்தவெங் கடமணைந் துடறளர்ந்து யிரிடைந்தனை யெனு
நொந்தனன் மனது நொந்துபடர் சிந்தனை தணிந்திடமுனீ
தந்த நாடுநகர் தந்த திலைதந்த திலையென் றுமொழிதந்
தந்த நாடுதனில் வந்தரசு கொண்டுறைக வென்றருள் செய்தான்.

இ - ள். (என்று சொன்ன அதற்கு) விசுவாமித்திரர் இவ்வெவ்விதான காட்டிலேவந்து உன்னுடைய உடம்புதளர்ந்து மனமும் வருந்தினுயென்று நான் மனம் வருந்தினேன்; இப்படி வருந்தின துன்பம் என் மனத்தை விட்டுப்போகாமுன்னே நீ கொடுத்த நாடும் நான் கொடுத்ததில்லை; நகரும் கொடுத்ததில்லையென்று ஒரு வார்த்தையிற் சொல்லிவிட்டு அந்த நாட்டுக்கு வந்து உன் பட்டணத்திலிருந்து அரசாட்சி கைக்கொண்டு வாழக்கடவையென்று அருளிச்செய்தார் எ - று. 119

எந்த நல்லுயிருமென் கிளைஞரின் னுயிரு மன்னுயிர்களும்
நந்தி னும்முடல் பதைக்க நரகத்தினி லிருத்தி விடினும்
முந்த வந்தண ரறிந்திட மொழிப்படி யளித்த பொருளைத்
தந்த தில்லையென வுன்றனெதிர் நின்றுரை செயத் தகுவதோ.

இ - ள். (அதற்கு அரசன்) எங்களுடைய நல்ல உயிரும் என் உறவினருடைய இனியவுயிரும் (ஏனைய) நிலைபெற்ற வுயிர்களும் கெட்டாலும், எங்களுடம்பு பதைக்க எங்களை நரகத்திலே கொண்டுபோ யமிழ்த்தினாலும் முன்னே பிராமணர்களெல்லாரு மறிய உம்முடைய சொற்படி கொடுத்த பொருள்களை உமக்கு முன்னே கொடுத்ததில்லையென்று நான் சொல்லத்தக்கதோ? எ - று.

கடிஞை யிட்டபலி யைக்கையி லெடுத்தடு பசிக்கு நுகரும்
மிடியரிப் புவியிடத் திலையெனக் கிதுவிதித் தகலவென்
றடிகளிற் கரமிறுக் கினனிறுக் கிடமறுத் தரசன்முன்
கடியசொற் கொடுவினைக் கௌசிகப் பெயரினன் கழறுவான்.

இ - ள். பாத்திரத்திலே யிட்ட பிச்சையை (பிச்சையிட்ட) தங்கள் கையாலெடுத்து, வருத்துகின்ற பசிக்குச் சாப்பிடுகின்ற தரித்திரரை இந்த வுலகத்திலே நான் கண்டதில்லை, அப்படி நான் கொடுத்ததைத் திரும்பவு நானே அனுபவிக்கும்படி எனக்கு இப்படி உத்தரவு செய்கிறது தகாத காரியமென்று அவர் பாதங்களிலே தன் கைக ளிறுகும்படிப் பிடித்துக் கொண்டான். அப்படிப் பிடித்துக்கொள்ளவே அவனை விலக்கி அந்த அரசனுக்கு முன்னே கடுமையான சொல்லைக்கொண்டு கொடுமையுள்ள விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார் எ - று. 121

தொக்க பற்பல விலங்குக டொடர்ந்துடல் பிளந்து நலியும்
புக்க விக்குடி ஞையிற்குடிஞை பற்பல பொருப்பு மலிதால்
இக்க டத்தினி லவத்திலெளி திற்புகுத றக்க தலதென்
மக்க ளைத்திரு மணஞ்செய்து புணர்ந்து நின்வளம் பெறுதியால்.

இ - ள். ஒரு சேர்க்கையாகப் பலபல வகைகளான மிருகங்கள் வந்து தொடர்ந்து உங்களுடம்பைக் கிழித்து வருத்தஞ் செய்யும்; நீங்கள் வந்திராங்கின இந்த ஆற்றிலே பல பட்சிசாதிகளைக் கொண்டதா யிங்குள்ள மலைகளும், அவ்வகை மிருகங்களை யுடையனவே யாகையால், இப்படிப்பட்ட காட்டிலே வீணாகவந்து அலட்சியமாக எண்ணிச் செல்லுதல் தகுந்த காரியமன்று இனி

என் பெண்மக்களைத் திருக்கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு கூடி உன்னுடைய அரசாட்சியை நீயே பெற்றுக்கொள் எ - று. 122

கண்ணி லாதமத னப்பிணி கருத்திடை பெருத்தி டின்மனத்
தெண்ணி லாதுயி ரிறுத்திடு மிடத்தினு மிடுக்க ணுறுவார்
மண்ணி லாசையும் நிதிப்பெரு வளத்தினிடை வைத்த மனமும்
பெண்ணி லாசையு மொருத்தர்கை பிடித்து விடுதற் குரியவோ.

இ - ள். கண் தெரியாமையைச் செய்கிற காமநோயானது மனத்திலே அதிகமானால் மனத்திலே ஒன்றையும் எண்ணவொட்டாமல் உயிரை யழிக்கும். அல்லது அந்தக் காமத்தை மறைத்துக்கொண் டிருந்தால் துன்பப்படுவார்கள். ஆகையால், மண்ணிலுள்ள ஆசையும், திரவியமாகிய பெரிய நன்மையிலே கொண்ட மனத்தாசையும், பெண்ணினிடத்திலே கொண்ட ஆசையும் ஒருவர் கைக்கொண்டு திரும்பிவிடக் கூடுமானவோ? எ - று. 123

குக்கி புக்கது செருக்கொடு குடற்கரு வருப்பு வரவே
கக்கி விட்டது புசிப்பவர் கடற்புவி யிடத்தி லுளரோ
தக்க சொற்றிற முரைத்திலை சழக்கின னெனப்பெய ரிடும்
இக்க ருத்தையினி விட்டுவிடு விட்டுவி டெனக்க மூறினன்.

இ - ள். வயிற்றுக்குள்ளே போனது மதத்துடனே குடலுக்கு அருவருப்புத் தோன்ற வாந்திசெய்த அதை மறுபடியும் உண்கிறவர்கள் இக்கடல் சூழ்ந்தவுலகத்தி லுளராவரோ? இல்லையாகையால், நீர் தகுதியான சொற்றிறங்களைச் சொல்லவில்லை. என்னைக் கர்வமுடையவனென்று பெயரிடுகிற இந் நினைவை விட்டுவிடும். இன்னமும் விட்டுவிடுமென்று அரசன் சொன்னான் எ - று. 124

இடுத லுந்தவிர்த லும்மிட மறிந்தியல் பறிந்தொ ருதரம்
விடுத லுந்தொடுத லும்வினை யறிந்து விளையும் விளைவறிந்
தடுத லும்படுத லும்மள வறிந்தடை வறிந்து செயலால்
கெடுத லுங்கெடுத லுண்டவை யறிந்துணர் தரிற்கெ டுவரோ.

இ - ள். ஒருதரம் பிச்சையிடுகிறதும், பிச்சை யிடாதிருக்கிறதும் கொடுக்குமிடமுந் தெரிந்து தன் சுபாவமுந் தெரிந்து செய்யவேண்டும். இனி செய்யுங் காரியமுந் தெரிந்து, அது செய்தா லுண்டாகுகின்ற முடிவுந் தெரிந்து அந்தக் காரியத்தை விடவேண்டும். அல்லது பற்றவேண்டும், தன்னளவுந் தெரிந்து இனி வருமளவுந் தெரிந்து பகைவரைக் கொல்ல வேண்டும், அல்லது தான் சாவவேண்டும். இவ்வளவு ஆலோசித்துச் செய்தலிலும் கெடுதல் வருகிறது முண்டு; அந்தக் கெடுதி தீருகிறதுமுண்டு. ஆகையா லக்காரியங்களெல்லாந் தெரிந் துணர்வார்களேயானால் அவர்கள் கெடுதலடைவார்களோ? அடையார்களென்றார் விசுவாமித்திரர் எ - று. 125

இந்த வுத்தரமு னக்கினி யெனக்குரை செயத்த குவதோ
வெந்த மூற்குளளை விட்டிடினும் வெட்டிவகி ரிட்டு விடினும்

முந்து வன்பினுட னென்வயின் முனிந்தமுனி விற்க டியனேன்
தந்து விட்டபொருள் கொள்வதில் விருப்ப மொருசற்று மில்லையே.

இ-ள். இந்த மறுமொழி இனி எனக்குச் சொல்ல உமக்குத்தகுமோ என்னை வெப்பமான நெருப்பிலே போட்டாலும், என்னை வெட்டி யிருபிள செய்தாலும், முன்னேபிரியத்துடனே நீர் என்னிடத்திலே கோபித்து கோப ஆக்கஞ்சி அடியேன் கொடுத்துவிட்ட பொருள்களை மறுபடியும் வாங்கிக்கொள்ளு கிறதில் கொஞ்சமேனும் எனக்கு விருப்பமில்லை யென்று னரசன் எ - று. 12

புனித நின்சொலை மறுத்தலில் வெறுத்திடல் பொறுத்த ருளெனப்
பனித வழ்ந்தபொழி லிற்படி விழுந்தடி பணிந்து தொழலும்
முனிவெ குண்டிருவி ழிக்கடை சிவப்புறு நெருப்பெ ழமுனிந்
தினிவ ரும்பரிசு கண்டிடுக வென்றவ ணகன்ற னனரோ.

இ-ள். (பின்னும்) பரிசுத்தமான முனீந்திரரே! உம்முடைய சொல்லை நான் தடுத்துப் பேசுகிறதினாலே என்னை வெறுத்துவிடாமல் பொறுத்தருள வேணுமென்று அந்தப் பனிமொய்த்திருக்கிற சோலையிலே பூமியிலே விழுந்து அவரடியை வணங்கிக் கும்பிடும்போது, விசுவாமித்திரர் கோபித்து இரண்டு கடைக்கண்களிலுஞ் சிவப்புண்டாகி மிகவு நெருப்புத் தோன்ற பின்னு கோபங்கொண்டு இனி நடக்கிற காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளென்று கூற அவ்விடம் விட்டுப் போனார் எ - று. 12

மாத வன்கடித கன்றிட வருங்கொடு மையைக் கருதியே
சீத பங்கயமு கங்கருகி யெண்மடி தெளிந்த துடனே
பூத லம்பெறுவ தும்புலைம டந்தையர் புணர்ச்சி யுமல்லால்
ஏது வந்திடினு நன்றெனன் விருந்தன னிருந்த பொழுதே.

இ-ள். அப்படி அந்த மகா தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் வி விலே அவ்விடம்விட்டுப் போகவே, இனி வருவதான கொடுமைகளை யெண்ணிக் குளிர்ந்த தாமரைமலர்போலு முகங் கறுத்துக் கருகுதலாய் பின்னும் எட்டுப்பங்கு தெளிவு தோன்றுதலுடன் உலகத்தைப் பெறுகிறது அல்லது நீசப்பெண்களைக் கூடுகிறதும் ஆகிய இரண்டையுமல்லாமல் இ ஏதுவந்தாலும் நல்லதேயென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான் அரசன் அப்படி இருக்கிறபோது எ - று. 12

கலி விருத்தம்

இறையவ னின்னண மெய்து மெல்லையில்
நிறைமலர்ச் சோலையின் மறைந்து நின்றுழி
அறைகழற் கௌசிக னரசன்பா னின்ற
மறையவன் வரும்படி மனத்தி னெண்ணினன்.

இ-ள். அரசனனவன் இவ்வாறிருக்கையில், விசுவாமித்திரர் நிறைந்த மலர்களையுடைய அந்தச் சோலையிலே மறைந்து நின்றுகொண்டு சப்தியு

நின்ற வீரக்கழலையுடைய அரிச்சந்திரனிடத்திலே நிற்கிற பிராமணனுன சுக்கிரன் தன்னிடத்துக்கு வரும்படி மனத்திலே எண்ணினுர் எ - று. 129

மாதவ நினைத்திட மறைய வன்விரைந்
தாதரின் மயங்குறு மரசை நீங்கியே
ஏதமும் வஞ்சமு மிழைக்க வெண்ணியே
பாதக னின்றபூம் பழுவத் தெய்தினுன்.

இ - ள். பெரிய தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் நினைக்கவே, அறிவில்லாதவர்போல மயங்குகின்ற அரசனை சுக்கிரன் விரைவிலே விட்டுப்போய் இன்னமும் பல துன்பங்களையும், வஞ்சனையையும் செய்ய வெண்ணிக் கொண்டு பாதகனுன விசுவாமித்திரர் நிற்கிற பூஞ்சோலைக்குள்ளே போனுன் எ - று. 130

வெஞ்சினக் கௌசிகன் வேதி யன்றனை
வஞ்சினத் தழைத்தடல் வல்ல நாவியை
நஞ்சினிற் றோய்த்ததே போல நன்கிலா
நெஞ்சினுக் குறுவினை நிகழ்த்தி யேகினுன்.

இ - ள். வெவ்விதான கோபத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் மிகுந்த கோபத்தோடு சுக்கிரனைக் கூப்பிட்டு (தாம் பண்ணியிருக்கிற சபத நிமித்தமாகக்) கொல்லுகிறதிலே வல்லதான பச்சை நாவியை நஞ்சிலே கலந்தாற்போல அவனுடைய நன்மையில்லாத நெஞ்சுக்கு மிகுந்த செய்வினைகளைச் செய்யும்படி சொல்லிவிட்டுப் போனுர் எ - று. 131

இன்னது கௌசிக னியம்பிப் போனபின்
மன்னனை மறையவன் வந்து நண்ணினுன்
நன்னதி பெருக்குநீ ரற்ற நாளிலே
அந்நதி தன்னைவிட் டகன்று போயினுர்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட செய்கையை விசுவாமித்திரர் சொல்லிவிட்டுப் போனபின்பு அரசனைச் சுக்கிரன் வந்து கூடினுன். பின்பு அந்த நல்ல நதியிலே பெருகுவதான நீர் வற்றியிருக்கிற சமையத்தில் அந்த நதியைக் கடந்தப்பாற் போனுர்கள் எ - று. 132

கன்னியு மன்னனுங் காதன் மைந்தனும்
நன்னதி யழுனைவிட் டேகு நாளிலே
சென்னியைத் துளக்கிக்கண் சிவந்து கௌசிகன்
வன்னியை வருகென மனத்தி லுன்னினுன்.

இ - ள். சந்திரவதியும் அரசனும் பிரியமுள்ள புத்திரனும் அந்த நல்ல நதியாகிய ஆற்றைக் கடந்துபோகும்போது, விசுவாமித்திரர் தலையை யசைத்துக் கண்கள் சிவந்து அக்கினிபகவானை வரவேணுமென்று மனத்திலே நினைத்தார் எ - று. 133

வருகென நினைத்தலு மலர்த்தண் சூழலில்
இருபிறப் பாளனாய் விரைவி னெய்தியே
அருமறை மாதவ வெனையழைத் தவக்
கருமமே துரையெனக் கனல்வி னம்பினான்.

இ - ள். வரவேணுமென்று நினைத்தவுடனே அந்த மலர்களையுடைய குளிர்ந்தசோலையிலே அக்கினிதேவான் பிராமணரூபத்தை யுடையவனாகி அதிசீக்கிரத்திலே வந்து, அருமையான வேதங்களெல்லாந் தெரிந்த பெரிய தவத்தையுடையவரே! என்னை வரவழைத்த அந்தக் காரியம் யாது? சொல்லுமென்று கேட்டான் எ - று. 134

கடுநெருப் பின்னணம் பகரக் கௌசிகன்
நெடுவனம் பொடிபட வெரித்து நீமறித்
தடுதிறன் மன்னனை யடர்ந்து கோளொடும்
சுடுகென வுரைத்தன னவனுஞ் சொல்லுவான்.

இ - ள். கடுமையான அக்கினிதேவன் இப்படிச் சொல்லவே, விசுவாமித்திரர் இந்த நெடிதாகிய காடுகளையெல்லாம் எரித்து நீ தடுத்து, பகைவரைக் கொல்ல வல்லவனான அரசனை நெருங்கிக்கொள்ளுதலுடனே கூடச் சுட வேணுமென்று சொல்ல, அக்கினிதேவன் சொல்லுகிறான் எ - று. 135

கற்பினின் மிக்கவள் கன்னி நன்னெறிப்
பொற்பினன் மன்னன்யான் சுடவும் போதிலேன்
வெற்பினின் றருந்தவ வெளிய டக்கிநின்
சொற்படி மறுக்கிலேன் சுடுவன்யா னென்றான்.

இ - ள். சந்திரவதியோ பதிவிரதாதருமத்திற் சிறந்தவள்; அரசனோ நன்மார்க்கமான அழகினாலே சிறந்தவன். ஆகையால், நான் அவர்களைச் சுடுகிறதற்காகப் போகமாட்டேன். மகாமேருவிலே நின்று அரியதவஞ் செய்கிறவரே! நான் இந்த வெளிகளெல்லா மடங்கக்கொண்டு உம்முடைய சொல்லின்படியே சுடுகிறேன் என்று சொன்னான் அக்கினிதேவன் எ - று. 136

இவ்வகை கேட்டபின் முனிவ னேகினான்
அவ்வழி நீங்கியே யகல வெய்திட
வெவ்வழன் மறித்தினி திருக்க வேந்தனும்
நவ்வியன் னாளுட னடந்து போயினான்.

இ - ள். இந்தப்படி அக்கினிதேவன் சொல்லக் கேட்டபின்பு விசுவாமித்திரர் போனார். அங்கே அந்த இடத்தைவிட்டுத் தூரப்போய் கொடுமையான அக்கினிதேவன் வழியை மறித்துக்கொண்டு சந்தோஷித்திருக்க, அரசனும் மான்போற் கண்களையுடைய சந்திரவதியுடனே நடந்து அவ்விடத்திற்குப் போனான் எ - று.
137

வெறிகமழ் சோலையும் வெற்பும் வெண்டிரை
எரிபுனற் பொய்கையு நீங்கி யேகியே
செறிகழை வனத்திடைச் செல்லச் சேணிடைப்
பொறிகளுங் கரும்பெரும் புகையுந் தோன்றின.

இ - ள். வாசனை பரிமளிக்கின்ற சோலைகளும், மலைகளும், வெண்மையான அலைகளை வீசுகின்ற நீர்க்குளங்களும் கடந்து சென்று, நெருங்கின ஒரு மூங்கில்வனத்திலே செல்லும்போது, தூரத்திலே நெருப்புப்பொறிகளும், கருமையான பெரிதாகிய புகைபடர்ச்சியும் தோன்றுதலாயின எ - று. 138

கண்டனர் புகைவதே தென்னுங் காலையில்
மண்டலம் வளர்ந்துயர் வானைத் தாவியே
அண்டாண் டங்களும் வெடிக்க வார்த்தழன்
மண்டல மெங்கணும் வளைந்து கொண்டதே.

இ - ள். அதைக் கண்டார்கள், அங்கே புகைகிறது யாது காரணத்தினாலே யென்று நினைக்குமளவிலே அந்தப் பூமியிலே நின்று வளர்ந்து உயர்ந்த ஆகாயத்தையளாவி அண்டாண்டங்களெல்லாம் வெடிக்கும்படி முழங்கி அக்கினி கோட்டையாக எவ்விடத்தும் சூழ்ந்துகொண்டது எ - று. 139

இடஞ்சிறி திலையென வெண்டி சாமுகம்
படர்ந்தன விலங்கெலா மிரிந்து பாறிடக்
கடந்தவத் தொகுதியைக் கடிது நாடியே
தொடர்ந்தன வெனவழற் சுடரெ ழுந்ததே.

இ - ள். கொஞ்சமேனும் இடமில்லை யென்னும்படி எட்டுத் திக்கினிடங்களும் பரவுதலாயிருந்த மிருகங்களெல்லாம் ஓடி யொளிக்கும்போது, அப்படி ஓடுகிற அந்தக் கூட்டங்களை விரைந்தோடித் தொடர்ந்து வருகிறதுபோல் அக்கினிக்கொழுந்து வீசியது எ - று. 140

அவ்வழல் வளைந்திட வரசர் கோமகன்
இவ்வழ லெவ்வழ லென்று கூறலும்
செவ்வழ லயிற்படைச் செல்வ கேளெனா
வெவ்வழ லனையநீர் வெள்ளி கூறுவான்.

இ - ள். அவ்வக்கினி அப்படிச் சூழ்ந்துகொள்ளும்போது ராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரன் இந்தநெருப்பு எந்தநெருப்பென்று கேட்குமளவில் சிவந்த அக்கினிபோற் சொலிக்கிற வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! கேளென்று வெப்பமாகிய நெருப்புக்கொப்பான குணத்தையுடைய சுக்கிரன் சொல்லுகிறான் எ - று. 141

சண்டவெம் பசியினு லழன்று தாவியே
அண்டகோ ளத்தினை யடர்ந்த செந்தழல்

மண்டலத் தரசர்தம் மரபி லோருயிர்
உண்டல தேகில தென்று ணர்த்தினன்.

இ-ள். வேகமான வெவ்விய பசியினாலே கொதித்துத்தாவி அண்டகோளத்தையும் நெருங்கின சிவந்த நெருப்பானது இந்த உலகத்துள்ள அரசர் குலத்திலே ஒரு உயிரையாவது சுட்டுத்தின்றாலல்லது வீணேபோகாதென்று சொன்னான் எ-று. 142

ஒருவரை யாருயி ருண்டு போகில்யான்
ஒருவனே யிறப்பனீ ருய்ந்து போமெனத்
திருவையு மகனையு நோக்கிச் செங்கணீர்
வரவர வனலெதிர் மன்ன னேகினான்.

இ-ள். ஒருவருடைய அருமையான உயிரைப் புசித்து இந்த நெருப்புத் தணியுமேயானால் நான் ஒருவனே சாகிறேன்; நீங்கள் தப்பிப் போங்களென்று சந்திரமதியையும் மகனையும் பார்த்துச் சிவந்தக்கண்களிலே நீரொழுக வொழுக அந்த நெருப்புக்கெதிரே அரசன் சென்றான் எ-று. 143

புரவல னடிகளைப் பூண்ட மைச்சனோர்
உரையிது கேட்டியா னொருவ னிற்கவே
அரசழி வதுனல னன்று நிற்றிநீ
விரைகொடு கனலிடை வீழ்வல் யானென்றான்.

இ-ள். அப்போது மந்திரியானவன் அரசனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அரசனே! இதொரு வார்த்தையைமாத்திரம் கேளும்; நானொருவனிருக்கும்போது அரசனிறக்கிறது நீதியல்ல; நீர் நில்லும்; நானொருவனே விரைவுடனேபோய் அந்த நெருப்பிலே விழுகிறேனென்றான் எ-று. 144

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அன்னவை யுரைக்க வண்ண லவனைமார் பிறுகப் புல்லி
மன்னவர் தம்மை யன்றி மற்றவ ருயிரை யுண்ணா
தென்னவுங் கேட்டேன் யானீ யிறக்கினு மிறக்க வேண்டும்
உன்னுயிர் விடாம லென்ற னொருயிர் விடுத னன்றே.

இ-ள். அந்த வார்த்தைகளை மந்திரி சொல்லவே அரசன் அவனை மார்புடனே இறுக அணைத்துக்கொண்டு அரசரையல்லது மற்றோருயிரைப் புசியாது இந்த நெருப்பென்று சொல்லக்கேட்டேன். ஆகையாலே நீ இறந்தாலும் அரசனை நான் உடனே சாகவேண்டிவரும் அதற்காக உன்னுடைய உயிரை விட்டுவிடாமல் என்னுயிரை விடுகிறதே நல்லது எ-று. 145

இருவரு மிறந்தோ மாகி லிவரையோர் பதியிற் சேர்க்க
ஒருதுணை யுண்டோ சொல்லா யுறுபொரு ளுணர்ந்தோ யென்னா
மருமலர் நறுந்தார் மன்னன் மறுதலைத் துரைக்கு மெல்லை
திருவெழில் வடமீன் கற்பிற் றிருந்திழை செப்ப லுற்றாள்.

இ - ள். இனிவருங் காரியந் தெரிந்த மதிமந்திரியே! நாமிருவரும் இறந்தோமேயானால் இந்த இரண்டுபேரையும் ஒரூரிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டுமே? அதற்காக ஏதேனுமொரு துணையுண்டோ சொல்லென்று மணம் பொருந்திய திவ்வியமான மாலையணிந்த அரசன் தடுத்துச் சொல்லும் போது லட்சுமிபோலும் அழகும்; அருந்ததிபோலுங் கற்புமுள்ள திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்த சந்திரவதி சொல்லலானாள் எ - று. 146

மாந்தரா விறத்தல் வாழ்தன் மாதரார்க் கென்று மேனாள்
ஆய்ந்தநூ லறிந்தோர் கூறக் கேட்டன னாத லாலே
வேந்தனை விடாது காத்தி யண்ணனீ யானிவ் வெந்தீப்
பாய்ந்துயிர் விடுவே னென்னாப் பைந்தொடி முந்திச் சென்றாள்.

இ - ள். புருஷராலே பெண்களுக்குச் சாவும் வாழ்வுமென்று முன்னாளிலே சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் பெருமை பொருந்திய சத்தியகீர்த்தியே! நமதரசனை விட்டு விடாமற் காத்துக்கொள். நான் இந்த வெப்பமான நெருப்பிலே விழுந்து உயிரை விடுகிறேனென்று கூறிச் சந்திரவதி முந்தி நடந்தாள் எ - று. 147

அன்னைதா னேக மைந்த னலறிச்சென் றடிவீழ்ந் தன்னாய்
என்னைநீர் பயந்தீ ருங்க ளிடுக்கணுக் குதவ வன்றோ
முன்னையூழ் விதியி னாலே முந்தயான் றழலில் வீழ்வேன்
பின்னைநீர் பிழைமி னென்றான் பெருகுநீ ரருவிக் கண்ணான்.

இ - ள். அப்படித் தாயானவள் போகும்போது புத்திரன் அலறிக் கொண்டுபோய்க் காலிலே விழுந்து தாயே! உங்களுக்கு வந்த துன்பத்திற் குதவியாக வேண்டியல்லவோ என்னை நீங்கள் பெற்றீர்கள். பூர்வ கர்மானுகுணமாக முன்னதாக நானே நெருப்பிலே போய் விழுகிறேன். பின்பு நீங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளுங்களென்று பெருகுகின்ற நீரருவிபோன்ற கண்ணீரை யுடையவனான லோகிதாசன் எ - று. 148

தையலா ளச்சொற் கேட்டுத் தனையனைத் தழுவி மோந்து
செய்யவாய்ப் பல்வீழ்ந் தில்லாய் செழுமுலை மறந்தா யல்லை
ஐயவித் துணிவு மிந்த வறிவுமெங் கடுத்த தென்னாக்
கையினான் முகத்தின் மோதிக் கண்ணினா லருவி சோர்ந்தாள்.

இ - ள். சந்திரவதியானவள் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுப் புத்திரனை அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமுகந்து ஐயனே! இன்னமும் உன்னுடைய சிவந்த வாயினின்றும் பல் விழாதிருக்கிறாய்? செழுமையான முலைப்பால் குடித்து மறக்காதிருக்கிறாய்? அப்பனே! உனக்கு இவ்வளவு துணிவும் இப்படிப்பட்ட புத்தியும் எப்படி யுண்டாயிற்றென்று தன் கைகளாலே முகத்திலே அடித்துக்கொண்டு கண்களிலே நீரானது அருவிபோ லொழுகவிட்டுக்கொண்டு நின்றாள் எ - று. 149

செய்தவப் பயத்தி னாலே தோன்றிய செல்வ செய்த
கைதவ முண்டே னம்மைக் கடுங்கனல் கொல்லு மல்லால்
உய்தக வுதவு முள்ளம் வருந்தலே யொழிநீ யென்று
மொய்தழ றன்னைச் சென்று முடுகிநின் றினைய சொல்வாள்.

இ-ள். நாங்கள் செய்த தவப்பயனாலே தோன்றின புத்திரனே! நாமேதேனு மொருவருக்கு வஞ்சனை செய்திருந்தோமானால் இந்த நெருப்பு நம்மை கொல்லுமேயல்லாமல் வேறொரு வகையாலு நம்மைக் கொல்லாது உனக்கு மேலான யோக்கியதை யுண்டாகத் தப்பிக்கொள்வை. மனம் வருந்தாதை. நீ தூரப்போவென்று நெருங்கி வருகிற அந்த நெருப்பின் முன்னே போய் விரைவுகொண்டு நின்று இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறாள் சந்திரவதி எ-று.

மறைவழி கடந்தே மாகில் வரும்விருந் திகழ்ந்தே மாகில்
முறைவழி செய்யே மாகின் மூப்பரை யிகழ்ந்தே மாகில்
பிறர்மனை நயந்தே மாகிற் பிறர்மனம் வைத்தே மாகில்
குறைசில செய்தே மாகிற் கொல்லெனக் கனலிற் பாய்ந்தாள்.

இ-ள். வேதநெறியைக் கடந்து நாங்கள் நடந்தோமானாலும், வருவதான விருந்தினரை இகழ்ந்தோமானாலும், நீதிவழியே அரசு நடத்தா திருந்தோமானாலும், பெரியோர்களை இகழ்ந்தோமானாலும், பிறர் மனையாளை இச்சித்தோமானாலும், பிறபுருஷனிடத்திலே மனத்தன்பு கொண்டோமானாலும், இன்னம் வெவ்வேறான சில குறைகள் செய்திருந்தோமானாலும் நீ கொல்லக்கடவை யென்று அந்த நெருப்பிலே போய் விழுந்தாள் எ-று. 151

மதுரமென் மொழியாள் கற்பு வளர்நெடு வடவைத் தீயின்
முதிர்தழ லதுதா னென்னைச் சுடுமென முழங்கு செந்தீ
அதிர்குர லார்ப்பு மாறி யடங்கிநா வொடுங்கிக் காலைக்
கதிரவன் வரவு கண்ட விருளெனக் கழிந்த தன்றே.

இ-ள். மதுரமான மிருதுபாஷியாகிய சந்திரவதியினுடைய கற்பென்று வளருகிற வடவாக்கினியிலு முதிர்ந்த நெருப்பானது என்னைச் சுடுமென்று சொன்னவுடனே முழங்கி யெரிகிற அந்த நெருப்பானது தான் அதிருகின்ற குரற் சப்தமாறி நாவொடுங்கி அடங்குதலாய் உதயகாலத்து சூரியனைக் கண்ட இருள்போல் மாறிப்போயிற்று எ-று. 152

மண்டழ றணிந்து மூங்கில் வனமெலாம் வாவி யாகி
முண்டகங் குமுத நீல முளரிக ணிறையப் பூப்பக்
கண்டகங் குளிர்ந்து கற்பிற் காசியைப் புகழ்ந்து போற்றி
வண்டலின் மணிகொ ழிக்கும் வாரண வாசி சேர்ந்தார்.

இ-ள். அப்படி நெருங்கின நெருப்பாறி, அந்த மூங்கிற் காடெல்லாம் குளமாகி வெண்டாமரை, குமுதம், நீலம், செந்தாமரையாகிய இவைகள் நிறைய மலர்ந்து தோன்றக்கண்டு மனங்குளிர்ந்து பதிவிரதா சிரோமணியைத்

தோத்திரஞ் செய்து கொண்டாடி, சேற்று நிலமெல்லா முத்துக்களை ஒதுக்குவதான வாரணவாசியைப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. வாரணவாசி யென்பது காசிக்ஷேத்திரத்திற் கோர்பெயர். 153

வாரண வாசி நண்ணி வண்டுறை யதனின் மேவி
ஆரண நெறிநீ ராடி யந்நதி யகன்று போகிப்
பூரணக் கொங்கை மாதும் புதல்வனும் பின்னே போகக்
காரணத் தமைச்ச னோடுங் காசிநன் னாட்டைச் சேர்ந்தான்.

இ - ள். அரசன், அந்த வாரணவாசிக்குப் போய் அங்குள்ள அழகிதான தீர்த்தத் துறையை யடுத்து வேதமார்க்கப்படி தீர்த்தமாடி அந்த நதியையுங் கடந்து சென்று பூரண கும்பம் போன்ற கொங்கைகளையுடைய சந்திரவதியும் புத்திரனும் பின்னேவர தன்னிமித்தமாகத் தன் கூட வருகிற மந்திரியுடனே காசியென்கிற நல்ல நாட்டைச் சேர்ந்தான் எ - று. 154

நகர்நீங்கிய காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 906.

ஏழாவது

காசி காண்டம்

மாவெலா மரிகள் பாட மகிழ்ந்துநல் வாச மன்னும்
பூவெலாஞ் செழுந்தே னல்கப் பூவையுங் கிளியு மோதும்
பாவெலா முருகக் கேட்டுப் பலகனி பரிசி னல்கிக்
காவெலாந் தலைய சைக்குங் காசிநாட் டியல்பு சொல்வாம்.

இ - ள். வயல்களெல்லாம் வண்டுகள் சந்தோஷித்துப் பாடிக்கொண்டிருக்கவும், நல்ல மணம் பொருந்தின மலர்களெல்லாம் செழுமையான தேன் பெருகவும், நாகணவாய்ப்புள்ளும் கிளிகளும் பாடுகின்ற பாடல்களை யெல்லாம் மனமுருவதாகக் கேட்டு அவைகளுக்குப் பலவித பழங்களையும் வெகுமானமாகக் கொடுத்துச் சோலை முழுதும் தலைகளை யசைக்கத்தக்க காசிநாட்டினது வளமையைச் சொல்லுவோம் எ - று. 1

தேவியுங் கோவு மெய்தத் திகழ்செழுங் கமலப் போதும்
காவியுங் குமுதப் போதுங் காமர்செங் கிடையுந் தண்ணீர்
வாவியுங் காட்ட மாதர் வதனமுங் காட்ட வண்டாம்
பாவியு மீதே தென்று பாதவித் துழலு மன்னோ.

இ - ள். சந்திரவதியும் அரசனும் போகுமளவில் குளிர்ந்த நீர்க்குளங்களும், (தமக்குள்ளனவாக) விளங்குகின்ற செந்தாமரை மலரும், நீல மலரும்

செவ்வல்லிமலரும், அழகிய சிவந்த நெட்டியும் தோன்றச்செய்ய அப்படியே சந்திரவதியினுடைய முகமும் அவைகளைத் தோன்றச்செய்ய வண்டு என்கிற பாவியும் இது எது புதுமையாயிருக்கிறதென்று பரிதபித்தலாயிலை; ஒயாயிற்று எ - று.

பாவி - ஒக்கவினைப்பது.

வயலெலாஞ் செந்நெல் செந்நெல் மருங்கெலாங் கயல்கள் வாவுங்
கயலெலாங் கலைவை வாசங் காவெலாம் புயல்கள் காவிற்
புயலெலாம் புகையே யந்தப் புகையெலாம் பூழில் பூழில்
அயலெலா மாரமாரத் தருகெலாந் தேவதாரம்.

இ - ள். வயல்களெல்லாஞ் சிவந்த நெற்களும், அந்தச் சிவந்த நெற்களினிடமெல்லாம் கயற்கெண்டைகளும், அப்படித் துள்ளுகிற கயற்கெண்டைகள் மேலெல்லாம் பலவாசக் கூட்டுமணமும், சோலைகளெல்லாம் மேகங்களும் அந்தச் சோலையிற் படிகிற மேகங்களெல்லாம் ஓமப் புகைகளே! அந்த ஓமப் புகைகளெல்லாம் அகில் விருட்சங்களினருகே, அந்த அகில் விருட்சங்களி னருகெல்லாம் சந்தன விருட்சங்கள்; அந்தச் சந்தன விருட்சங்களி னருகெல்லாம் தேவதார விருட்சங்கள் எ - று. 3

நுரைமணநாறுஞ் சீத நுண்டுளித் திரள்கள் சிந்தும்
திரைமண நாறு மீனத் திரண்மண நாறுஞ் செந்தா
மரைமண நாறும் வெள்ளை வளைமண நாறும் வாவிக்
கரைமண நாறு மாதர் கனதனக் கலவை யம்மா.

இ - ள். நீராடுகிற பெண்களுடைய கனமான கொங்கைகளிலே பூசின கலவைச்சந்தன வாசனையாகவே குளத்துநீர் நுரைகளும் வாசம் வீசும், குளிர்ந்த சிறிய துளிக் கூட்டங்களைச் சிதறுகின்ற அலைகளும் வாசம் வீசும், மீனினங்களும் வாசம் வீசும், செந்தாமரை மலர்களும் வாசம் வீசும், வெள்ளைச் சங்குகளும் வாசம் வீசும், அந்தக் குளக்கரையும் வாசம்வீசும் எ - று. 4

கரும்பினை யொடித்து மள்ளர் கடாவினை யடிக்கச் சிந்தி
நிரம்பின முத்த மெங்கு நீணிலாக் கதிர்ப ரப்பித்
திரும்பின திசைக டோறுந் திகழ்தலாற் செறிந்து பன்மீன்
அரும்பிய வானு மந்நாட் டசனியு மொத்த வன்றே.

இ - ள். உழவர்கள் கரும்பை ஒடித்து எருமைக்கடாக்களை அடிக்க அக்கரும்பினின்றுஞ் சிதறி நிரம்புதலான முத்துக்கள் எவ்விடத்தும் நெடிதான சந்திரப்பிரபையை விரித்து திரும்பிப்பார்க்கிற திசைகளெல்லாம் விளங்குகிற தினாலே நெருங்கிப் பல நட்சத்திரங்கள் பூத்த ஆகாயமும் அவ்வாகாய நாட்டிலுள்ள இடியையு மொப்பாயிருந்தது எ - று. 5

காய்ந்தவெஞ் சினக்க டாக்கள் கமலங்கள் சிதைத்த முந்திச்
சாய்ந்தவக் குழிகளெல்லாஞ் சங்கினஞ் சரிவமேதி

தோய்ந்த பூந்தடங்க ளெல்லாந் துள்ளுவ வாளைகாளை
பாய்ந்தவக் குழிகளெல்லாம் பறிவன பலவின் னூறல்.

இ - ள். அப்படி உழவராலே அடிக்கப்பட்ட வெவ்விய கோபத்தையுடைய எருமைக்கடாக்கள் தாமரை மலர்களைக் கெடுத்து அழுந்துதலாகி சாய்ந்து கிடக்கிற கழிகளிலேயெல்லாம் சங்குக்கூட்டங்கள் சரிந்து கிடக்கின்றன எருமைகள் படிந்த பூக்குளங்களெல்லாம் இளவாளைமீன்கள் துள்ளுவனவாகிப் பாய்ந்த அந்தக் குழிகளெல்லாம் பலாப்பழத் தேன் வந்து நிறைவனவாகும் எ - று. 6

கடைசியர் குரவை கேட்டுக் கலங்கியே மயங்கிக்காவி
னிடையிடை மறைவதே போலிரி வனகிளிக ளெல்லாம்
மடையிடை சரியுமுத்தம் வளரிள நகைகண் டஞ்சி
உடைபெரும் புனலிலோடி யொளிப் பனபோன்ற வன்றே.

இ - ள். அந்த நாட்டிலுள்ள உழத்திகளுடைய குரவைப் பாட்டைக் கேட்டுக் கலங்கி மயங்கிச் சோலையிலுள்ள மரத்தினது விடங்களிலே மறைந்து கொள்ளுகிறதைப்போற் கிளிகளெல்லாம் ஓடலாயின. நீர்மடைகளிலே ஒதுங்குகின்ற முத்துக்கள் அந்த உழத்திகளுடைய ஒளிவளருகின்ற இளமையான தந்தவரிசைகளைக்கண்டு பயந்து கரையை உடைக்கிற பிரவாக ஜலத்துக்குள்ளே ஓடியொளித்துகொள்ளுகின்றன போன்றன எ - று. 7

இன்விளை மதுவுண்மள்ள ரிருந்துநாள் கொண்டு வித்தி
முன்விளை செந்நெல்கொய்து வருமுதன் முதிர்ந்து காய்ந்த
பின்விளை கதிர்களாலைப் பெருக்கினின் முளைப்பவெல்லாம்
பொன்விளை குரலிற்றேன்றும் வெள்ளிவால் போன்ற வன்றே.

இ - ள். தித்திப்புண்டாகும் கள்ளைக் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற உழவர்கள் ஆலோசித்திருந்து நல்லநாள் கேட்டு விதைத்து முன்னே விளைந்த சிவந்த நெற்களை அறுத்துக்கொண்டு போனபின்பு தோன்றுகிற அந்த நெல்லின் அடி முற்றி உலர்ந்தபின்பு விளைகிற கதிர்கள் ஆலைக்கரும் பின் சாற்றுப்பெருக்கிலேலே விளைவன. அவையெல்லாம் பொன்னிறமாக விளைகின்ற கதிர்களுக்கு வெள்ளிவால் முளைத்தாற்போ லிருந்தன எ - று. 8

இயலறி புலவோர்தம் மாட்டுள் ளனவில் தோர்க்கிந்த
செயலறிந் துளநாள் கைம்மா றளித்திடச்செல் வோர்போல
வயல்வளஞ் சுரக்கமேனுண் மழைவளஞ் சுரந்த சீர்சால்
புயல்வளர் விசும்பிற் செந்நெல் போய்ப்புர வளர்ந்தவன்றே.

இ - ள். ஈகையி னிலக்கணந் தெரிந்த தாதாக்கள் தங்களிடத்திலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் இரப்போர்க்குக் கொடுத்த செய்கை தெரிந்து தமக்குண்டான போதில் அப்படி முன்கொடுத்தவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரஞ் செய்யப்போகிற நல்லோரைப்போல, வயலிலே விளைவுண்டாக முன்னுளில் மழை

பெய்கிறதா லதிகமான சிறப்புமிக்க அந்த மேகங்க ளுலாவுகின்ற ஆகாயத்திலே சிறந்த நெற்கள்போய் முட்டுவதாக வளர்ந்திருக்கின்றன எ - று. 9

இத்தகை யாயநன் னாட் டெல்லைகண் டொல்லை யேகி
மைத்தழை கபாட வாயின் மணிநிழல் வந்து நண்ணிக்
கொத்தலர் குழலி யோடுங் கோனொடுங் குமர னோடும்
மெய்த்திற லமைச்ச னோடும். வித்தகன் காசி புக்கான்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட பெருமையை யுடையதான அந்த நல்ல நாட்டின் வளமுழுதுங் கண்டுகொண்டு விரைவிலேசென்று மேகந்தவழுவதான கதவுபூண்ட கோட்டைவாயிலின் அழகிதான நிழலிலே வந்துகூடி கொத்துகள் விரிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியுடனே சுக்கிராசாரியும் புத்திரனும் மெய்க்கீர்த்தியென்கிற பெயரையுடைய மந்திரியுமாக அரிச்சந்திரன் காசிப்பட்டணத்துக்குள்ளே போனான் எ - று. 10

ஆரண சாலை கோடி யாவண வீதிகோடி
தோரண வாயில் கோடி சுடர்மணி மாடங் கோடி
பூரணகும்ப மின்னிப் பொலியுமண் டபங்கள் கோடி
வாரண பந்திகோடி வயப்பரிப் பந்தி கோடி.

இ - ள். வேதாத்தியயன சாலைகள் கோடி. கடைவீதிகள் கோடி. தோரணங்கட்டின வாயில்கள் கோடி. ஒளிபொருந்தின சூரியகாந்தக்கல்லாற்செய்திருக்கிற வீடுகள்கோடி. நிறைகுடங்கள் விளங்கிப் பொலிவு கொண்ட மண்டபங்கள் கோடி. யானைச்சாலைகள் கோடி குதிரைலாயங்கள்கோடி எ - று. 11

ஆடுமங் கைய ரனந்த ராடுவா ராடல் காண
ஓடுமங் கைய ரனந்த ருலாவுமங் கைய ரனந்தர்
பாடுமங் கைய ரனந்தர் பயிறரு வீதி யெல்லாம்
வாடுமங் கையும யோத்தி மன்னனுங் கண்டுபோனார்.

இ - ள். ஆடுகின்ற பெண்கள் அநேகர் ஆடுகிறார்கள். அவர்களாடலைக் காண ஓடுகிற பெண்கள் அநேகர்கள். அங்கே போக்குவரவா யிருக்கிற பெண்கள் அநேகர்கள். பாடுகிற பெண்கள் அநேகர்கள். இப்படியாக பழகுதலையுடைய தெருக்கள் முழுதும் சோர்வுள்ள சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனுங்கண்டு கொண்டே போனார்கள் எ - று. 12

தொலைவிலா முதல் வனாக்குஞ் சுக்கிரன் றனக்கு மாய
அலைவின்மா நகரம் புக்கா ரிவைய ரளகக் காடும்
கலைவிழிக் கடலும் மின்பக் கடிதட வரவும் பார
முலையெனு மலையும் வந்து முடுகின மறுகு தோறும்

இ - ள். மனச்சோர்வில்லாத தலைவனான அரிச்சந்திரனுக்கும் கூட வருகிற சுக்கிரனுக்கும் அந்த அலைச்சலில்லாத பெரிய காசிநகரத்துக் குள்ளே புகுந்து செல்லுவாரானபோது, அங்குள்ள பெண்களினுடைய கூந்தற்காடும்

மான்போல்வனவாகிய கண்களென்கிறகடலும், சகத்தைத் தருவதான நிதம்பமாகிய பாம்பும், கனத்த கொங்கைகளென்கிற மலைகளும் தோன்றுதலாய் முன்னே கண்டுகொண்டுவந் தப்படியே விரைவு கொள்ளலாயின வீதிகளெல்லாம் எ - று. 13

உத்திர பத்தி மீதிலுயர்ந்தமா ளிகையி தனற்றிச்
சித்திரச் சாள ரங்க டிறந்துசெந் திருவை யன்னார்
வத்திரச் சிலைகள் கோட்டி மன்னனை யிலக்கா வெய்த
அத்திர மனந்த கோடி யணைந்தில வறிவுக் கஞ்சி.

இ - ள். உத்தரவரிசைகளின் மேலே உயர்ந்துள்ள வீடுகளின் முகட்டிலே அழகான சன்னல்களைத் திறந்துநின்று லட்சுமியையொப்பான பெண்கள் முகத்திலுள்ள புருவமாகிய விற்கள் வளைவாக அரிச்சந்திரமகாராஜனை லட்சியமாக வைத்துச் செலுத்தின கண்களான அனந்தங்கோடி அம்புகளும் இவ்வரசனுடைய ஞானத்துக்குப் பயந்து அருகில் நெருங்கவில்லை எ - று. 14

அன்னவை பலகண் டேகி யணிமணிக் கோயி னண்ணி
நன்னதி புனைந்த சென்னி நாயகன் விசுவ நாதன்
சன்னிதி தன்னிற் சென்று தலையுற வணங்கிப் போந்து
மன்னவர் பெருமா னங்கோர் மணிமுடிப் பொதியில் சேர்ந்தான்.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட அதிசயங்கள் பலவுங் கண்டு சென்று பதித்துள்ள இரத்தினமயமான கோயிலுக்குள்ளே போய் நல்ல கங்காநதியைத் தரித்த தலையையுடைய சுவாமியான விஸ்வநாதர் சந்நிதிமுன்னே சென்று தலைபடிய வணங்கிக்கொண்ட பின்பு வெளியே வந்து அரசர்க்கரசனானவன் அங்கே ஒரு அழகிய சிகரத்தைக்கொண்டிருக்கிற அம்பலச் சாவடியைப் போய்ச் சேர்ந்தான் எ - று. 15

அப்பெரும் பொதியில் புக்கா ரமைச்சனங் காடி நண்ணி
எப்பெரும் பண்டமுங் கொண் டெய்தின னிமைப்பி னட்டுச்
செப்பருந் திருவினல்லா டிருக்கையாற் படைத்த வன்னம்
துய்ப்பன செய்திருந்தா ரிருந்தபி னிகழ்ந்து சொல்வாம்.

இ - ள். அந்தப் பெரிதான பொதுச்சாவடிக்குள்ளே போனவர்களில் மந்திரியானவன் கடைவீதிக்குப் போய் எவ்விதமான பெரிதான சமையலுக்கு வேண்டியவைகளெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தான். வந்தபின்பு ஒரு க்ஷணப் பொழுதுக்குள்ளே சமையல்செய்து சொல்லுதற்கரிதான இலட்சுமிபோற் சிறந்த சந்திரமதியானவள் தனது திருக்கைகளாலே படைத்த சோற்றைப் புசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அப்படியிருந்த பின்பு நடந்தவைகளைச் சொல்லுகிறோம் எ - று. 16

சந்தக்கலி விருத்தம்

ஒருநாள்செல மறுநாளெயி றுறுதீவினை நினையா
பொருமால் கனிறுடையாளொடு புகரோன்மிக வெகுளா

முருகார்தொடை முடியாய்மறை முனிகூறிய பொருணீ
தருமாறுள தெனிலின்றது தருகென்று தடுத்தான்.

இ - ள். ஒருநாள்போக மறுதினத்திலே மிக்க கொடுமைசெய்ய நினைத்துப் பொருந்துவதான உயர்ந்த பட்டத்து யானையையுடைய அரசனுடனே சுக்கிரன் மிகவுங் கோபங்கொண்டு வாசனைதங்கிய மாலைமுடியையுடைய அரசனே! வைதிகரான விசுவாமித்திரருக்குச் சொன்ன பொருள்களை நீ கொடுப்பதுண்டானல் இப்போதே அதைக் கொடுத்துவிடென்று தடுத்து நின்றான் எ - று. 17

அதிரப்பெரு கரவத்தொடு மழல்கட்புகர் பலகால்
முதிரச்சில சுடுகட்டுரை மொழியப்பொரு டருமச்
சதுரெப்படி யெனவெய்த்துட றளரத்துணை விழிமுத்
துதிரச்சிறி தெதிருத்தர முரையாம லிருந்தான்.

இ - ள். அதிர்ச்சியாக மிகுகின்ற முழக்கத்துடனே கொதிக்கின்ற கண்களையுடைய சுக்கிரன் பலதரமும் முதிர்ச்சியாகச் சிறிது கடுஞ் சொற்களைச் சொல்லும்போது இனிப் பொருள் தருவதான புத்தி எப்படியென்று இளைத்து உடம்பு சோர்வாக இரண்டு கண்களிலும் முத்துப்போல் நீரொழுகக் கொஞ்சமேனும் மறுமொழி சொல்லாம லிருந்தா னரசன் எ - று. 18

மொழியும்பழி யுணராமுகிழ் முலையாண்முதிர் கடனீர்
பொழியுங்கயல் விழியாண்முனி பொருணல்குத றுணியா
எழுகின்றதொர் பசியானலி வெருகஞ்சிய வெலிபோல்
அழுகின்றதெ னரசேயென வவனுஞ்சில மொழிவான்.

இ - ள். அப்படிச் சுக்கிரன் சொல்லுகிற பழிப்பு வார்த்தைகளைக் கேட்டு அரும்புபோலுந் தனங்களையுடையவளாய் முதிர்ந்த கடல்நீரைப்போற் சிந்துகின்ற கெண்டைமீன்போலுங் கண்களையுடைய சந்திரவதியானவள் அரசே! விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருள் கொடுக்கிறதற்குத் துணிவு கொள்ளாமல், மூளுகின்றதான பசியினாலே வருந்துகின்ற ஒரு பூனைக்குப் பயப்படுகின்ற எலியைப்போல கண்ணீர்விடக் காரியமென்னவென்று சொல்ல, அரசனும் மனைவியை நோக்கிச் சில வார்த்தை சொல்லுகிறான் எ - று. 19

மின்னஞ்சிய விடையாய்கதிர் வேலஞ்சிய விழியாய்
வன்னெஞ்சுடை முனிநம்முடை வளமுள்ளது கொண்டான்
என்னெஞ்சமு முன்னெஞ்சமு மொன்றன்றியி ரண்டோ
உன்னெஞ்சறி யாதென்வயி னுளதோபொரு ளென்றான்.

இ - ள். மின்னலஞ்சுவதான இடையும், ஒளிபொருந்தின வேலாயுதமும் அஞ்சுவதான கண்களையுடைய பெண்ணே! கடினநெஞ்சையுடைய விசுவாமித்திரர் நம்முடைய செல்வமாகவுள்ள வெல்லாங் கவர்ந்துகொண்டார். ஆகையால், என் மனமும் உன் மனமும் ஒன்றேயல்ல திரண்டாகுவதுண்டோ?

(இல்லையே இனி) உன் மனதிற்குத் தெரியாத பொருள்கள் என்னிடத்தி லுண்டோவென்று சொன்னான் அரசன் அதற்கு எ - று, 20

கல்லென்றுயர் தோளாய் கௌசிகனெண்ணுத லல்லால்
இல்லென்பது முளதென்பது மியாமெண்ணுத றகுமோ
எல்லொன்றினி யவதித்தின மெனையும்மக னையுநீ
வில்லென்றனள் கற்புக்கொரு வித்தாகியு தித்தாள்.

இ - ள். மலையென்று சொல்லலான தோள்களையுடைய அரசே! நம் மிடத்திலே பொருள்களில்லை யென்பதும் உள்ளதென்பதும் விசுவாமித்தி ரர் ஆலோசிக்கவேண்டியதே யல்லது நாம் இந்தச் சுக்கிரனைக்குறித்து வருத்தஞ் செய்கிறானேயென்று ஆலோசிப்பது தக்கதல்ல; இனிக் கெடு வானநாள் முடிவாகு முன்னே என்னையும், புத்திரனையும் நீர் விலை செய்துவிடு மென்று பதிவிரதா தருமத்துக்கு ஒரு விதையாகித் தோன்றின சந்திரவதி சொன்னாள் எ - று.

எல்லொன்றும் - நாள் முடிவுபெறும். 21

அவ்வாறுரை செயமன்னவ னலையுங்குறை யுயிர்கொண்
டெவ்வாறுமை விலைகூறுவலெ னவெண்ணியி டைந்தான்
வெவ்வாய்வடி வேலோயெமை விலைகூறுத லரிதென்
றெவ்வாயெனின் விடுமோநம தூழின்வலி யென்றாள்.

இ - ள். அப்படிச் சந்திரவதி சொல்லவே, அரசனானவன் அலைவதான குறைவுயிரைக்கொண்டு உங்களை எப்படி விலை கூறுவேனென்று நினைத்து வருந்திப் பின்னிடும்போது, வெம்மை வாய்ந்த கூர்மைகொண்ட வேலையுடைய அரசனே! எங்களை விலைக்கு விற்கிற தருமையென்று நீர் சம்மதியீரேயானால் நம்முடைய பூர்வகருமம் விட்டுவிடுமோவென்று சந்திரவதி சொன்னாள் எ - று.

தேமென்கனி வாயாளிது செப்பச்செய் விதுவே
யாமென்றெழ வேவெள்ளியு மதுவேநல னென்றான்
மாமன்னவன் மைந்தன்றலை மிசையுங்குல மடவாள்
பூமென்குழன் மிசையுஞ்சிறு புல்வைத்து நடந்தான்.

இ - ள். தித்திப்பமைந்த மிருதுவான கனிபோன்ற வாயையுடைய சந்திரவதி இப்படிச் சொல்லவே, இனிச் செய்யத்தக்க திதுவே சரியென்று எழுந்தபோது, சுக்கிரனும் அப்படி விற்கிறதே நன்மையென்று சொன்னான். அப்போது பேரரசனானவன் புத்திரன் தலைமேலும் குலக்கொடியான சந்திர வதியினுடைய பூவையணிந்த மிருதுவான கூந்தல்மேலும் சிறு புல்லை வைத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்றான் எ - று. 23

மெள்ளச்செல நாணஞ்செல விரையச்செல வாய்மை
தள்ளப்புதல் வனையும்மயி றனையும்முன டத்தி

உள்ளத்துய ரறிவாகிய வுரனாலுக விழிநீர்
வெள்ளத்தினை யடையாவிறை விலைகூறி நடந்தான்.

இ - ள். அப்படி மெதுவாகப் போகும்போது வெட்கங் கொண்டவனாகி விரைந்து செல்லும்போது வாய்ப்பேச்சுகள் தடுமாறவும், புத்திரனையும் மனைவியையும் முன்னே நடத்திக்கொண்டு மனத்திலே உயர்ந்த அறிவாகிய பலத்தினாலே சிந்துகின்ற கண்ணீர் வெள்ளத்துக்குள்ளே முழுகாமல் அதை யடக்கிக்கொண்டு அரசன் விலை கூறிக்கொண்டு காசிநகர் வீதியிலே சென்றான் எ - று.

தாலத்தற முணராதுயிர் தளரும்படி பலசெய்
மேலைப்பழ வினைபற்றிட விற்கின்றனன் வினையேன்
வாலைச்சிறு பருவத்தெனன் மாபிற்புதல் வனையும்
நீலக்கயல் விழியாளையு நிதியுள்ளவர் கொண்மின்.

இ - ள். உலகத்தினது தருமம் தெரியாமல் உயிர் தளர்வதாகப் பலவிதஞ் செய்த முன் கருமத்தினாலே துன்பம் வந்து தொடர அதற்காக இளமையான சிறிய பருவத்தையுடைய எனது நல்ல குல புத்திரனையும், நீல நிறத்துடனே கயற்கெண்டை போன்ற கண்களையுடைய மனைவியையும் பாவியான நான் விலை செய்கிறேன்; பொருளுள்ளவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் எ - று.

பூர்வ கன்மந் தொடர்ந்து பிடிக்க என்க. 25

சோதித்திரு முடியானிவை சொல்லச்சுடர் மாட
வீதித்தலை நின்றோர்சிலர் மிகவும்மன மழலாப்
போதிற்றிரு வனையாளிவ டனையும்புதல் வனையும்
ஏதிப்படி விலைகூறிட வெய்துந்திற மென்பார்.

இ - ள். ஒளிபொருந்தின திருமுடியையுடைய அரசன் இப்படிச் சொல்லவே பிரகாசம் பொருந்தின மாடவீதியிலே நின்று கண்டோர்கள் சிலர் மிகவு மனங்கொதித்து பூமிமேலிருக்கிற இலட்சுமியை யொத்தவளாகிய இந்தப் பெண்ணையும் மகனையும் என்ன காரணத்தினாலே இப்படி விலைக்கு விற்க நேரிட்டதென்றார்கள் எ - று. 26

செருவுற்றக ணயிலைப்பொரு திருவொப்பவ ளிவளும்
மருவுற்றணி தெரியற்புய மதனொப்பவன் மகனும்
ஒருவர்க்குறு விலையிற்பொரு ளுடையார்களு முளரோ
இருவர்க்குறு விலையிப்பதி யெவர்நல்குவ ரென்பார்.

இ - ள். யுத்தத்துக்குத் தகுந்த வேலையொத்த கண்களையுடைய இலட்சுமிக் கொப்பானவளான இந்த மனைவியும், மணங்கொண்டழகிதான மாலையையுடைய மன்மதனை யொப்பானவனான இந்த மகனும் ஒருவனுக்குப் பாத்தியமாகத்தக்க விலையுள்ள பொருள் கொடுக்கத்தக்கவர்ளான செல்வர்களு மிங்குண்டோ? (இவ்விருவரிலே ஒருவருக்கே பொருள் கொடுத்து வாங்கத் தக்கவர்கள் இங்கில்லையானல்) இவ்விருவருக்கும் தகுந்த விலை கொடுத்து வாங்கத்

தக்கவர்கள் இந்த ஊரிலே யாருண்டென்று தம்மிலே விசாரிக்கலானார்கள் எ - று. 27

தவருக்கல தயிராவத மெனுநீள்கர சைலத்
தவருக்கல தளகாபுரி யரசுக்கல தலைசேர்
உவரிக்கடல் புடைசூழ்விய னுலகத்திடை யுறுவார்
எவருக்கெளி திவருக்குறு விலைநல்குவ தென்பார்.

இ - ள். சிலர் இவரை விலைக்கு வாங்குகிற சக்தி தவமுனிவருக் கானு லுண்டு, அல்லது ஐராவத மென்கிற நீண்ட கைம்மலையையுடைய இந்திரனுக் குண்டு, அல்லது அளகாபுரியை யாளுகிற குபேரனுக்குண்டு, அல்லது அலைகள் கூடின அவ்வுப்புக்கடல் பக்கத்தே சூழ்ந்த பெரிய உலகத்திலே மதிப்புத் தெரிந்தவராகிய யாராலே எளிதாக இவ்விருவருக்குந் தக்க விலை கொடுக்கப் படும் என்பார்கள் எ - று. 28

மண்மின்னென வருமென்மனை வியையும்மக னையுநீர்
கொண்மின்னென விலைகூறிய கோமானுரை கேளா
விண்மின்னென வலையம்பரி வெண்ணூலணி மார்பன்
கண்முன்னொரு மறையோனதி களவோடெதிர் வந்தான்.

இ - ள். பூமிதேவிபோல் வருகிற என் மனைவியையும், என் மகனையும் பொருளுள்ள நீங்கள் வாங்கிக் கொள்ளுங்களென்று விலை கூறிக்கொண்டு வருகிற அரசன் சொல்லைக்கேட்டு ஆகாயத்துள்ள மின்னற்போல் விளங்குகின்ற கேயூரந் தாங்கினவனுக வெள்ளை முப்புரிநூலணிந்த மார்பையுடைய அரிச்சந்திரன் கண்ணுக்கு முன்னே ஒரு வேதப்பிராமணன் அதிக திருட்டுத்தனத் துடனே எதிரிலே வந்தான் எ - று. 29

என்சொல்லினை முன்சொன்னவை யின்னம்பக ரெனவே
மென்சொல்லியை யிளமைந்தனை விலைகூறின னெனவும்
மன்சொல்லலு நின்சேயையு மடமானையும் விற்கும்
பொன்சொல்லென விறல்வேலினன் மறையோனொடு புகல்வான்.

இ - ள். (ஓ விலை கூறினவனே!) யாது சொன்னாய்? முன்னே சொன்னவைகளை இன்னமொருதரஞ் சொல்லென்று கேட்கவே, அரசன் இந்த மிருதுபாஷியான இவளையும் இளமையான புத்திரனையும் விலைகூறின னென்று அரசன் சொல்லுமளவில், உன் பிள்ளையையும் பெண்டாட்டியையும் விற்பதான பொருள் எவ்வளவு சொல்லென்று கேட்க, அதற்கு வெற்றிவேலைக் கொண்ட அரசன் அந்தப் பிராமணனுடன் சொல்லுகிறான் எ - று. 30

களபப்பிடர் மிசைநின்றெறி கவணிற்படு சிலைபோம்
அளவுக்கிரு நிதிநல்கிடி னதுவேவிலை யென்றான்
உளதப்பொருண் முழுதும்முன துரையின்படி தருவேன்
தளவத்திரு நகையாளொடு மகனைத்தரி னென்றான்.

இ - ள். யானை முதுகிலேநின் றெறிகின்ற கவணிலுள்ள கல்லானது போகுமளவுக்குச் சரியாகப் பெரிதான திரவியங் கொடுத்தால், அதுவே இவ் விருவருக்கும் விலைப்பொருளென்று சொன்னான். அதற்கு அவ்வளவு பொருள் முழுதும் என்னிடத்துண்டு, உன் சொற்படியே இந்த முல்லை யரும்பு போன்ற அழகிய பல்வரிசையை யுடையவளுடனே மகனையும் நீ கொடுப்பாயானால் தருகிறேனென்று (அவ்வந்தணன்) சொன்னான் எ - று. 31

கலி விருத்தம்

இருவ ருக்குமிது விலையா மெனில்
பொருளை ளிப்பனின் றென்று புகன்றிடத்
தருக வப்பொரு டாமெனச் சாற்றலும்
வெருவி லந்தணன் மீளவுங் கூறுவான்,

இ - ள். இந்த இரண்டுபேருக்கு மிதுவே விலை நிச்சயமானால், நானே அவ்வளவு பொருளுந் தருகிறேன் இப்போதே யென்று சொல்ல, அவ்வளவு பொருளுங் கொடுமென்று அரசன் சொல்லுமளவில், அஞ்சலில்லாத அந்தப் பிராமணன் மறுபடியும் சொல்லுகிறான் எ - று. 32

உண்ம கிழ்ந்தின் றளிக்கு முறுபொருள்
கொண்மர் தம்மை யழையெனக் கூறினன்
வெண்ம னத்தனென் வெள்ளியைக் கூவியந்
நுண்ம றைகுலத் தோன்முக நோக்கியே.

இ - ள். நான் மனங்களித்துக் கொடுப்பதான விலைப்பொருளை வாங்கிக் கொள்ளுகிறவனை இங்கே கூப்பிடென்று சொன்னான். உடனே வெள்ளைப் புத்தியனென்கிற அந்தச் சுக்கிரனைக் கூப்பிட்டு, அந்தச் சூட்சுமமான பொருளுடைய வேதகுலத்துப் பிராமணனைப் பார்த்து எ - று. 33

இவர்த மக்களி யென்றலு மீவனென்
றவர்த மக்கவ னங்கை யறைந்தனன்
உவரி சூழ்புவி மன்னவ னுற்றுநீர்
கதரு மாநிதி கைபுக்க தோவென்றான்.

இ - ள். இந்தப் பிராமணனுக்கு நீர் கொடுமென்று சொல்லவே, கொடுக்கிறேனென்று அந்தப் பிராமணன் தனதழகிய கைபோட்டுக் கொடுத்தான். அப்போது, கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யாளுகின்ற அரசனான அரிச்சந்திரன் நீர் என்கூட வந்து வாங்கிக்கொள்ளத்தக்க பெருந்திரவியம் உம்முடைய கைவசம் ஆயிற்றோவென்று கேட்டான் எ - று. 34

வந்த தென்பொருண் மாதையுஞ் சேயையும்
அந்த ணாற்களித் தாவண நல்கென
முந்த வாவணந் தீட்டி முடிந்தபின்
மைந்த னோடு மயிலை வழங்கினன்.

இ - ள். அதற்கு எனக்கு வரவேண்டிய பொருள் வந்தது, உன் மனைவி யையும் மகனையும் இந்த பிராமணருக்குக் கொடுத்து விலைச்சீட்டு எழுதிக் கொடென்று சொல்ல, முன்னே விலைசீட் டெழுதிக் கொடுத்தான். பின்பு பிள்ளையையும் மனைவியையும் கொடுத்தான் எ - று. 35

வல்லி போற்றி வருந்த லெமக்கெனச்
சொல்லி வேற்கட் டுளிபல சிந்திட
அல்லி மாமலர்த் தாள்களை யன்புடன்
புல்லி வீழ்ந்து கிடந்து புலம்பினாள்.

இ - ள். அப்போது சந்திரவதி கணவனைத் துதித்து எங்களுக்காக நீர் வருத்தங்கொள்ளா திருமென்று சொல்லி, வேல்போன்ற கண்களிலே பல நீர்த்துளிகள் சிந்தத் தனது நாயகனுடைய அகவிதழ்களைக்கொண்ட பெரிய மலர்போன்ற பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அன்புடன் விழுந்துகிடந்து புலம்பலானாள் எ - று. 36

நின்று காணு நிருபரும் யானுமன்
றன்று காண வவாவுறு செம்முகம்
இன்று காண்டக வெய்திய தன்றிமற்
றென்று காண்ப னினியென வேங்கினாள்.

இ - ள். நின்று உம்மைக் காணவருகிற அரசர்களும் நானும் அந்த அந்த நாள்தோறும் பார்க்கவேண்டுகிற சிவந்த முகத்தை இன்றையதினம் காணக் கிடைத்ததேயன்றி இனி என்றைக்கு நான் காணக்கிடைக்கு மென்று பல பலவிதங்களுஞ் சொல்லிப் பிரலாபித்தாள் எ - று. 37

ஏங்கி மன்ன னிடைவனென் றேபடர்
தாங்கிய நாயக தாவிடை யென்றயல்
நீங்கி னானிறை நீள்கழுத் தைத்தழீஇத்
தூங்கி வாய்விட்டுத் தோன்றல ரற்றினான்.

இ - ள். நம்மை நினைத்து அரசன் ஏங்கி வருந்துவானென்று உள்ளே துன்பங்கொண்டு நாயகா! உத்தரவுகொடென்று தூரப்போனான். அப்போது மகன் அரசன் கழுத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தொங்கி வாய்விட்டுக்கதறி அழுதான் எ - று. 38

எமைய வென்னையு மியாவையந் தாங்கிய
சுமைபி றக்கினை யோசுக முற்றதோ
உமைய ணைந்திங் குறவென் றிருந்தவா
றமையு மோவை யனேயென் றரற்றினான்.

இ - ள். எங்களையனே! என்னையும் என்தாயையும் இரட்சித்துக் கொண்டு வந்த சுமையை யிறக்கிக்கொண்டீரோ! இப்போ துமக்குச் சுகமாயிற்றோ? நாங்க

னும்மைச்சேர்ந்து இங்கே உறவென்றிருந்தபடி போதுமோ? என் ஐயனே என்று மகனை வனழுதான் எ - று. 3

கழுத்தைப் பூண்டழுங் காதலன் கைகளை
அழுத்த மாம்பற் றறவிடு வித்தனன்
விழித்த கட்பொறி சிந்திட வேதியன்
இழுத்துப் போய்த்தன தில்லிட மெய்தினன்.

இ - ள். கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டழுகின்ற புத்திரனுடைய கைகளை அழுத்தமாகிய பிடிப்புப்போக நீக்குவித்தவனுகி திறந்துபார்க்கிற கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள் சிந்த அந்தப் பிராமணன் அப்புத்திரன் கையைப் பிடித்துத் தன் வீட்டுக் கிழுத்துக்கொண்டு போய்ச்சேர்ந்தான் எ - று. 40

கடிய வேதியன் கைதொட்டி ழுத்தவக்
கொடுமை கண்டு குலைகுலைந் தேங்கியே
இடிவி ழுந்த மராமர மீதெனும்
படிவி ழுந்தனன் சற்றும் பதைத்திலன்.

இ - ள். அப்படிக் கடினசித்தனை பிராமணன் புத்திரன் கையைப் பற்றி யிழுத்துக்கொண்டுபோன அந்தக் கொடுஞ் செய்கையைப்பார்த்து; அரசன் நடுநடுக்கமாய் அழுது இடிவிழுதலான மராமரம் இதுதானென்னும்படி கீழே விழுந்தான். சற்றேனும் உடம்பசைதலில்லாது அப்படியே கிடந்தான் எ - று.

வந்து மந்திரி மன்னனைத் தாங்கிநீ
புந்தி யில்லவர் போலப் புலம்புவ
தெந்த காரண மென்றடி போற்றலும்
சிந்தை வாட்டமுங் கோட்டமுந் தேறினன்.

இ - ள். அப்போது சமீபத்தில் மந்திரியானவன் வந்து அரசனை யெடுத்து அரசே! நீர் புத்தியில்லாதவரைப்போற் பிரலாபிக்கின்றது என்ன காரணம்? என்று சொல்லிப் பாதங்களை வணங்கும்போது, அரசன் மனத்தி லுள்ள வாட்டமும் மனக்கோணலுந் தீர்ந்து தெளிந்தான் எ - று 42

அந்த ணன்முக நோக்கி யரும்பொருள்
வந்த தோவென்று மன்னன் வினவியான்
இந்த மாநிதி பெற்றன னின்னமும்
சிந்தை யாகினை செய்வதொன் றுண்டென்றான்.

இ - ள். அப்போது அச்சக்கிரனுகிய பிராமணன் முகத்தைப்பார்த்து உனக்கு என்னாலே கிடைக்கவேண்டிய அருமையான பொருள்வந்து சேர்ந்ததோவென்று அரசன் கேட்க, இந்தப் பெரிதான பொருள் பெற்றுக் கொண்டேன். இன்னமும் என்மனதாரச் சொல்லுவதொன் றுண்டென்றான் எ-று.

முனிக்கு முன்ன மொழிந்தபொ னீந்தனை
எனக்குக் கூலிநீ யீகுவ தென் னென
உனக்கு மீகுவன் வாவென வுத்தமன்
றனக்குப் பின்னடந் தான்வினைச் சல்லியன்.

இ - ள். நீ விசுவாமித்திரனுக்குக் கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன பொருளைக் கொடுத்தாய் சரியே, கூடவந்த எனக்குக் கூலி கொடுக்கிற பொருள் எங்கேயென்று கேட்க, உமக்கும் கொடுக்கிறேன் வாருமென்று சொல்லவே கொடுஞ் செய்கையையுடைய சுக்கிரன் உத்தமனை அரசனுக்குப் பின்னே சென்றான் எ - று. 44

அன்ன காலை யமைச்சனை நோக்கியே
என்னை நீவிற்றி வற்குப் பொனீகெனச்
சொன்ன போதிற் றுணுக்கென வேங்கியெம்
மன்ன கேளென மந்திரி கூறுவான்.

இ - ள். அந்தவேளையிலே, மந்திரியைப்பார்த்து என்னை நீ விலை செய்து இந்தச் சுக்கிரனுக்குக் கூலிப்பொருள் கொடென்று சொன்ன போதில், மந்திரி திடுக்கிட்டழுது எங்களரசனே! கேளுமென்று சொல்லுகிறான் எ - று. 45

அன்னை யாமெம தாண்டகை யாகிய
நின்னை யான்விலை கூறுத னீதியோ
என்னை நீவிற்றி வற்குச் செலத்தகும்
பொன்னை நல்கென வீழ்ந்தடி பூண்டனன்.

இ - ள். எனக்குத் தாயாகிய அரசனுமான உம்மை நான் விலை கூறுகிறது நியாயமாகுமோ? நீர் என்னை விலைசெய்து இந்தப் பிராமணருக்குச் செலுத்தத்தக்க பொருளைக் கொடுமென்று கீழேவிழுந்து வணங்கிப் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டான் எ - று. 46

மண்ணில் வீழ்ந்த வமைச்சனை மார்பணைத்
தொண்ணி லாவத னத்தொளி மாழ்கவே
கண்ணி னிற்புன லாட்டிக் கௌசிகன்
எண்ணு நீர்மைக்கி தேற்கும தோவென்றான்.

இ - ள். அப்படி மண்ணிலே விழுந்து கிடக்கிற மந்திரியை அரசன் தன் மார்போ டணைத்துக்கொண்டு அழகிதான சந்திரன்போன்ற முகத்தில் ஒளி மழுங்க தனது கண்ணினீராலே அவனை முழுகச்செய்து விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்திருக்கிற தருதிக்கு இது தக்கதாகுமோ வென்றான் எ - று. 47

ஏற்கு மோபொருட் குன்னைவிற் றீகுவ
தார்க்கு மாதவ னெண்ணம றியலாம்

தார்க்கு லாவுவெள் வேலவ தாழ்க்கிலா
தூர்க்கு ளென்னைவிற் றெண்ணிதி நல்கென்றான்.

இ - ள். நான் கொடுக்கவேண்டிய பொருளுக்கு உன்னை விற்றுக் கொ(
கிறது தக்கதாகுமோ? இனி எல்லோரும் அந்த விசுவாமித்திரருடைய தி
வெப்படியென் றறியப்படும் வெற்றிமாலை விளங்குவதான வெள்ளிய வே
யுடைய அமைச்சனே! இனி நீ தாமதஞ் செய்யாமல் இந்த ஊர்க்குள்
கொண்டுபோய் என்னை விலைசெய்து அழகிதான திரவியஞ் சுக்கிரனுக்
கொடுத்துவிடென்று னரசன் எ - று.

என்ன பாவமெ னக்குப் பலித்ததென்
றந்த கர்ப்பல வாவண வீதிவாய்ப்
பொன்னின் மாமுடி மீதிற்புற் சூடியே
மன்னனைவிலை மந்திரி கூறுவான்.

இ - ள். இதென்ன பாவம் எனக்கு இலபிதமானதென்று அந்த ஊரிே
பல கடைவீதிகளிலுஞ் சென்று அரசனது பொன் முடி சூடுகிற பெருவ
பொருந்தின தலைமேலே ஒரு புல்லைச் சூட்டி அரசனை மந்திரி விலை கூறுவ
னனென் எ - று.

ஆதி நூலின ராயினு மல்லது
சாதி யீனர்க ளாயினுஞ் சால்புடைக்
கோதி லான்றனைக் கொண்மி னெனப்பல
வீதி தோறும் விலையது கூறினான்.

இ - ள். வேதசாஸ்திரங்களுக்குரிய பிராமணரா யிருந்தாலுஞ் சரிதான்
ஜாதி சண்டாளரானாலுஞ் சரிதான்; சான்றாண்மையையுடைய குற்றமில்லா
இந்த அரசனை வாங்கிக் கொள்ளுங்களென்று பலவாகிய வீதிகளெல்லா
விலை சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தான் மந்திரி எ - று. 5

வார மேதகு மந்திரி மன்னனைத்
தூர வேவிலை கூறிய சொற்கொளா
வீர வாகுவெ னும்பெயர் மேவினோன்
சூர நீர்மைப் புலைமகன் றோன்றினான்.

இ - ள். உரிமைத்தனத்திலே சிறந்த மந்திரியானவன் அரசனைத் தூரத்தி
லிருந்து விலைகூறி வருகிற சொல்லைக் கேட்டுக்கொண்டு வீரவாகு வென்கி
பெயரைக்கொண்டவனுஞ் சூரத்தன்மையையுடைய ஒரு பறையன் வந்தா
எ - று.
5

குடக்க ணுங்கி மயங்கிய கொள்கையால்
தடக்கை கால்விதிர்ப் புற்றத ளர்ச்சியான்
விடக்கின் றோற்றை விண்டுவின் றண்டினில்
தொடக்கிக் காவிய திண்பெருந் தோளினான்.

இ - ள். அவன் ஒரு குடக் கள்ளுங் குடித்து மயங்கியிருக்கிற கொள்கையி ஞலே நீண்ட கைகளும், கால்களும் நடுங்குகின்ற சோர்வையுடையவனும் மாமிசத்தை மூடியிருக்கிற மாட்டுத்தோல் சதையாகிய இவற்றை மூங்கிற் றடியிலே கூடைமேற்கொண்டு மாட்டிக் காவடி போட்டுக்கொண்டுள்ள பலமான பெரிய தோள்களை யுடையவனும் எ - று. 52

சுமக்குங் காவைத் தூத் தூமொடு வாய்புதைத்
துமக்கு வேண்டு முறுபொரு ணல்கிடின்
அமைக்கும் புன்றொழி லாளரெம் போல்பவர்
தமக்கும் விற்கத் தகுதியுண் டோவென்றான்.

இ - ள். தான் சுமந்து வருவதான காவடியைக் கீழே யிறக்கி வைத்து விட்டு இடையின் வஸ்திரத்தாலே வாயை மூடிக்கொண்டு ஐயா! உங்களுக்கு வேண்டிய மிக்க பொருளைக் கொடுத்தால், ஒருவர் சொல்லச் செய்வதான இழிதொழிலாளராகிய எம்மை யொத்தவர்களுக்கும் விலை செய்யத் தக்க துண்டோவென்று கேட்டான் வீரவாகு எ - று. 53

அன்ன தன்மைய ரசன்ம னங்கொளா
இந்ந கர்க்கு ளிவனல தெம்விலைப்
பொன்ன ளிப்பவ னில்லெனப் புந்திவைத்
தென்னை வில்லென்ற மைச்சற் கியம்பினன்.

இ - ள். அந்த வகையை அரசன் மனதுட்கொண்டு இந்த ஊருக்குள்ளே இவனையல்லாமல் நமக்கு விலைப்பொருள் கொடுக்கிறவ னில்லையென் றுலோ சித்துக்கொண்டு மந்திரியைப் பார்த்து என்னை விலைசெய்துவிடென்று சொன்னான் எ - று. 54

ஆயி னன்றெறன் றமைச்சனு மவ்வயின்
மேயினன் னினிவிற் பனுனக் கென்றான்
ஈயு நல்விலை யேதெனப் பொன்பதி
னாயி ரம்மென் றமைச்சனி யம்பினன்.

இ - ள். அப்படியானால் நல்லதென்று மந்திரியானவன் அவ்விடத் திலே வந்தவனாகிய வீரவாகுவைப் பார்த்து நான் உனக்கு விலை செய் கிறேனென்று சொன்னான். அதற்கு வீரவாகு நான் கொடுக்கத் தகுதியான விலை யென்னவென்று கேட்க, மந்திரி பதினாயிரம் பொன் கொடுக்கவேணு மென்று சொன்னான் எ - று. 55

தருகுவே னெனத் தன்பெய ராற்பொறித்
தருளி னன்புலை யற்கமைச் சாவணம்
பொருளை வாங்கிப் புகர்க்களித் தையபோய்
வருக வென்ன மகிழ்ந்தவ னேகினன்.

இ - ள். அப்படி பதினாயிரம் பொன்னும் தருகிறேனென்று வீரவா சொல்ல, உடனே மந்திரியானவன் தன் பெயராலே விலைசீட்டெழுதி அந்த புலையனுக்குக் கொடுத்தான். அப்படிக் கொடுத்தபின் பொருளை வாங்கிச் சு கிரனுக்குக் கொடுத்து, ஐயா சுக்கிராசாரியரே! போய்வாருமென்று கூற, சுக் ரன் சந்தோஷமாகச் சென்றான் எ - று.
5

மீளி வேந்தும் விடக்கின்ற சைச்சுமை
தோளி லேற்றிப் புலையற் றொடர்ந்தனன்
ஆளி மொய்ம்பின மைச்சனு மன்னவன்
றாளில் வீழ்ந்து தளர்ந்து வருந்தினான்.

இ - ள். (அப்போதுடனே) வீரனை அரசன், தோலு மாமிசமுமான காவடிச் சுமையைத் தனது தோண்மே லேற்றிக்கொண்டு, அந்தப் புலையனை தொடர்ந்து செல்லலானான். அப்போது சிங்கம்போலும் புஜபலத்தையுடை மந்திரியானவன் அரசனுடைய காலிலே விழுந்து தளர்ச்சியுடனே வருந்த லானான் எ - று.
57

கொற் றவாநின் குளிர்மலர்த் தாளிணை
உற்ற நாடொட்டு முன்பணி யேசெயப்
பெற்ற மாதவப் பேறெனக் கின்றொடும்
அற்ற தோவென் றயலழு தேகினான்.

இ - ள். அரசனே! உம்முடைய குளிர்ந்த மலர்போன்ற பாதங்களிரண் டையும் நான் வந்தடைந்த நாள்முதல் உன்னுடைய ஊழியமே செய்யப் பெற்ற எனது பெரிய தவப்பலன் இன்றோடே எனக்கு முடிவாகிப் போயிற்றோ (இல்லை) யென்று அரசன் கூடவே அழுதுகொண்டு புறமே போனான் எ - று.
58

வலைய நீத்த புயத்திடை வைத்தகா
அலைய வேபின் றொடர்ந்தரிச் சந்திரன்
தொலைவி லாமுடை நாறிய தொன்னெறிப்
புலையன் மேவும் புலைக்குடி நண்ணினான்.

இ - ள். கேயூரங்களை நீக்கின தோளிலே வைத்த தோற்காவடி அசைய வசைய அவன்பின்னே அரிச்சந்திர மகாராஜன் தொடர்ந்து, நீங்குதலில் லாமல் புலால் நாறுகின்ற பழைய வழியிலே செல்லுகிற அந்தப் புலைய னிருக் கிற புலைக் குடிசைக்குள் போனான் எ - று.
59

பார்த்த வர்க்குப் பசுந்தசை யாய்மறை
கோத்த காவையி றக்கிக்கொ டுத்தபின்
ஊத்தைக் கொட்டிலி னுள்ளிருந் தேபுவி
காத்த கோவுடன் காலனி யம்புவான்.

இ - ள். கண்ணாலே கண்டவர்களுக்குப் பசிய தசையாகி வேதத்தையே கோத்திருக்கிற காவடியை இறக்கிக் கொடுத்தபின்பு, அழுக்கடைந்த கொட்டிலுக்குள் ளிருந்துகொண்டு உலகத்தையாண்ட அரசனுடன் காலனென்கிற வீரவாகு சொல்லுகிறான் எ - று. 60

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தூங்கிருள் கடியுஞ் செந்தீச் சுடலையிற் சுடும்பி ணத்துக்
கோங்கிய புலைப்பே றுடை யொன்றுண்டு பணங்கா லுண்டு
வாங்கியீ தெனக்கு வைத்து வாய்க்கரி சியைநீ யட்டுண்
டாங்கிரு வென்று பின்னு மண்ணலுக் கவனு ரைப்பான்.

இ - ள். தூங்குகின்ற இருளைப் போக்குவதான சிவந்த நெருப்பு மூளுகிற சுடுகாட்டிலே தினஞ் சுடுவதாகிய பிணம் ஒன்றுக்கு உயர்வதான புலையன் பெறுவது வஸ்திரமொன்றுண்டு; காற்பணமுண்டு. இவற்றைத் தவறாமல் வாங்கிக்கொண்டு அவற்றை யெனக்காக வைத்துவிட்டு வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் நீ வாங்கி எடுத்துண்டுகொண்டு அங்கேதானே இருவென்று சொல்லிப் பின்னும் அரசனுக் கவன் சொல்லுகிறான் எ - று. 61

எனக்குநீ பணமுங் கொள்ளி யாடையு மினிது நல்கி
உனக்குவாய்க் கரிசி தந்தே னுண்டிரு பசியை நீக்கி
மனத்துளே வஞ்ச மின்றி மயானத்தி லுறைவா யென்னத்
தனக்குநே ரில்லான் றானு நன்றெனச் சுடலை சார்ந்தான்.

இ - ள். எனக்கு நீ பிணஞ்சுடுகிற பணமும் கொள்ளி வஸ்திரமும் நன்றாகக் கொடுத்துவிட்டபின்பு உனக்கு நான் கொடுத்ததாகிய வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் நீ புசித்துப் பசியைத் தவிர்த்துக்கொண்டு உன் மனத்திலே எவ்வளவும் வஞ்சனையில்லாமல் அந்தச் சுடுகாட்டிலேதானே காத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவை யென்று சொல்ல, தனக்குச் சமானமில்லாத அரசன் அதற்கு நல்லதென்று சுடுகாட்டுக்குப் போனான் எ - று. 62

சுட்டவெம் பிணத்தோ டொக்கத் தொலைந்துவெந் தெரிந்த கொள்ளிக்
கட்டையும் பாடை சேர்ந்த கழிகளு மெடுத்துக் கூட்டிக்
கொட்டிலொன் றெடுத்து மேனாள் கொடிஞ்சவங் கொணர்ந்து போட்ட
கட்டிலொன் றேறிச் செங்கோற் காவலன் வீற்றி ருந்தான்.

இ - ள். அங்கே சுடுகிறதான வெவ்விய பிணத்தோடேகூடச் சாம்பலாக வெந்து எரிந்துபோன கொள்ளிக்கட்டைகளாலும் பாடையோடு சேர்ந்துவந்த குறுக்குக் கழிகளாலும் சேர்க்கையாகக் கூட்டி ஒரு கொட்டில் கட்டிக்கொண்டு முன்னே கொடிதான பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து போட்டுக் கிடக்கிற ஒரு கட்டிலின்மேலேறி நீதியுள்ள அரசனிருந்தான் எ - று. 63

பாடையிற் கொணர்ந்து வைத்த பிணஞ்சுடு பணமுங் கொள்ளி
ஆடையும் வாங்கி யீட்டி யாண்டகைக் களித்தங் குற்றுக்

கூடையி னிறைத்து நாளுங் கொடுத்தவாய்க் கரிசி வைத்தாங்
கோடைமர்க் களிற்றின் மன்ன னுறைந்தன னுறைந்த பின்னர்.

இ-ள். பாடைமேலே கொண்டுவந்து வைத்த பிணத்தைச் சுடுகிற பணமும், கொள்ளி வஸ்திரமும் வாங்கிச் சேர்த்துத் தன் எஜமானுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அங்கே யிருந்து கூடையிலே தினந்தோறுங் கொடுக்கிற வாய்க்கரிசியை நிரப்பிவைத்துக்கொண்டும் இப்படியாக முகபடாமணிந்த பெரிய யானைமேல் வருகிற அரசன் இருந்தான்; அவனிப்படியிருந்த பின்பு எ-று. 64

அத்திரு நகரின் மற்றோ ரம்பலத் திரவு தங்கிச்
சத்திய கீர்த்தி யென்பான் றங்கணா யகனைத் தேடிப்
புத்தியில் வருத்த நண்ணிப் புலைக்குடி லருகு தேடி
உத்தம னீமங் காக்கு மாறுகேட் டோடிச் சென்றான்.

இ-ள். அந்த அழகான பட்டணத்திலே, அங்கொரு மடத்திலே அன்றிராத்திரி சத்தியகீர்த்தி தங்கியிருந்து பின்பு தங்கள் எஜமானைத் தேடிக்கொண்டு தன் மனத்திலே வருத்தமுண்டாகவந்து அந்தப் புலைக் குடில்களினிடமெல்லாந் தேடிப் பார்த்து உத்தமனை அரிச்சந்திரன் சுடுகாடு காக்கிறது தெரிந்து ஓடிவந்தான் எ-று. 65

நெருப்பெழுந் தெரியுஞ் செந்தீச் சுடுகரை நீந்தி யேகி
மருப்பயி லலங்கன் மன்னை மந்திரித் தலைவ னண்மிச்
செருப்பயில் வீர வேலான் சிறுகுடி றனிலே புக்கங்
கிருப்பது கண்டான் காணு வேங்கியே யலறி வீழ்ந்தான்

இ-ள். அங்கே நெருப்பு மூண்டு எரிவதாகி, அந்தச் சிவந்த நெருப்பினாலே சுடுவதான சுடுகாட்டுக்கரையெல்லாங் கடந்துபோய் மணம் பொருந்தின மாலை யணிகிற அரசனை முதல் மந்திரியான சத்தியகீர்த்தி வந்துகூடி, யுத்தஞ் செய்கிற வீரவேலையுடைய அரசன் அங்கொரு சிறிய குடிசைக்குள்ளே புகுந்துகொண்டு அங்கே யிருக்கிறதைக் கண்டான். கண்டவுடனே, அழுது பிரலாபித்துக் கீழேவிழுந்தான் எ-று. 66

மன்னவ ரிடம்பெ றாது வந்துசூழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்ற
அன்னமென் னடையா ராட வரம்பையர் பாட வைகும்
பொன்னெடுங் கோயி னீங்கிப் பூதமும் பிசாசு மாடும்
இந்நெடுங் கோயி லோவந் தெய்தியதைய வென்றான்.

இ-ள். அரசர்கள் தங்களுக்கு இடம் போதாமல் வந்து மொய்த்து வணங்கித் துதிக்கவும், அன்னம்போலு மெல்லிய நடையையுடைய பெண்களாடவும், அரம்பைகள் பாடவுமிருக்கிற பொன்மயமான நெடிய அரண்மனையைவிட்டுப் பூதங்களும் பசாசுகளும் கூத்தாடுகின்ற இந்த நெடிய கோயிலோ சுவாமி! உமக்குவந்து லபிதமானது என்றான் எ-று. 67

கதிதரு மயனு மாலுங் கடக்கருங் கொடிய நீர்மை
விதியினை யெளிய நம்மால் வெல்லலாந் தகைமைத் துண்டோ
அதிகம்வந் தெய்தா மேனு ளமைந்தவே யடுக்கு மல்லால்
மதிவலோ யிதற்கு வாடி வருந்தலை யென்று சொன்னான்.

இ - ள். மோட்சத்தைத் தருகிற பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் கடத்தற் கரிதான கொடுஞ் செய்கையையுடைய விதியை எளிதான நம்மாலே வெல்லலாகிய தகுதியுள்ளதாமோ? முன்னாளிலே, அமைத்தபடியே அமைவதாகும் அல்லாமல் வேறாக அப்படிப்பட்ட விதிக்கதிகமாக ஒன்றும் வந்து கூடாது. மதிவல்லவனான சத்தியகீர்த்தியே! இதற்காக நீ வாடி வருந்தாதேயென்று அரிச்சந்திரன் மந்திரிக்குச் சொன்னான் எ - று. 68

என்னவே யமைச்சன் றேறி யிருந்தன னிருக்க வேந்தன்
முன்னமே யுய்த்து வைத்த வரிசியை முறையி னீந்தான்
இன்னமு தடுவ தற்கென் றெண்ணியே யமைச்சன் வீழ்ந்து
பொன்னடி வணங்கி வாங்கிப் புல்லினிற் பொதிந்து கொண்டான்.

இ - ள். என்று சொல்லுமளவில் மந்திரி தேறிக்கொண்டிருந்தான். அவனிருக்க, அரசன் முன்னே தான் சேர்த்துவைத்திருந்த வாய்க்கரிசிகளை அளவுப்படி கொடுத்தான். அதை இனிய சோறு சமைத்தற்கென்று மந்திரி விழுந்து அரசன் பொன்னடிகளை வணங்கிக்கொண்டு சில புல்லுக் கற்றைக்குள்ளே அந்த அரிசியை முடிந்துகொண்டான் எ - று. 69

மண்டலத் திறைவ னுய்த்து வைத்தவாய்க் கரிசி தன்னைக்
கொண்டுபோய்ச் சுரபிக் கீய்ந்து கோமயத் துடனே வீழ்ந்த
தண்டுல மெடுத்துக் குத்திச் சமைத்தினி துதவ வச்சோ
றுண்டவ ருறைந்தார் பின்னை யுற்றவா றெடுத்து ரைப்பாம்.

இ - ள். பூமண்டலாதிபதியான அரசன் சேர்த்துக்கொடுத்த வாய்க்கரிசிகளைக் கொண்டுபோய் பசுவுக்குக் கொடுத்து அதுவுண்டு அதன் சாணியிலே விழுவதான அரிசியை யெடுத்து குத்திச் சமைத்துப் பரிசுத்தமாக்கிக் கொடுக்க அந்தச் சோற்றை உண்டுகொண்டு அங்கிருந்தான; பின்பு நடந்த செய்கையை இனி யெடுத்துச் சொல்லுவோம் எ - று. 70

காசி காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 976.

உ

கடவுள் துணை

எட்டாவது

மயான காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வல்லியு மகனுமந்த மறையவன் மனையிற் சேர்ந்து
சொல்லிய பணிக ளெல்லாஞ் சோர்வறச் செய்து பின்னும்
எல்லியோர் சாம மென்ன வெழுந்திருந் தேவன் முற்றி
அல்லிரு சாமஞ் சென்று லளித்தகூ ழுண்டு றங்கி.

இ - ள். சந்திரவதியும் மகனும் அந்த விலைக்கு வாங்கின பிராமணன் வீட்டிலேபோய், அந்தப் பிராமணன் சொன்ன வேலைகளெல்லாம் குறைவில்லாமல் பொழுதளவுஞ் செய்து, மறுபடியும் அர்த்த ராத்திரி விடிய ஒரு சாமமிருக்கும்போதே விழித் தெழுந்திருந்து அவன் ஏவின வேலைகளெல்லா முடியச்செய்து பின்பு அந்தப் பகல் இரண்டுசாமமானல் அவனூற்றின கூழையுண்டு தூங்கி எ - று. 1

கையினி லுலக்கை பற்றிக் காந்தளி னுதிரம் பாய
மெய்யினில் வெயர்நீர் சிந்த விழியினி லருவிபாய
மெய்யினின் முடித்த கூந்த னெற்குத்துங் கொடுமை காணு
மையினிற் றிகழ்வேற் கண்ணு ரரம்பையர் மறுகிற் சோர்ந்தார்.

இ - ள். கையிலே உலக்கையைக்கொண்டு காந்தள் மலர்போன்ற அந்தக் கைகளிலே இரத்தங் கட்டிச் சிவப்பாகவும், உடம்பெல்லாம் வேர்வைநீரொழுகவும், கண்களிலே அருவிபோல் நீரொழுகவும், முன்னே சம்பங்கி எண்ணெயிட்டுச் சீவி முடித்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியானவள் நெல்லுக் குத்துகிற கொடுமையைக் கண்டு மையிட்டவுடனே விளங்குகின்ற வேல்போலுங் கண்களையுடையவர்களாகிய தெய்வரம்பைகளெல்லாரும் (இந்திரவதிக்கு) இப்படி வரக்கூடுமோவென்று மயங்கிச் சோர்வதானார்கள் எ - று. 2

புன்கணுற் றரம்பை மாதர் வருந்தவும் புந்தி செய்யா
வன்கண னிரக்க மில்லான் மடித்தவாய் வெடித்த சொல்லான்
தன்கணன் பில்லான் பொல்லான் றறுகணன் விலைகொண் டாள்வோ
இன்கணில் லாதாள் பாரி யிவணிலுங் கொடிய பாவி. [ன்

இ - ள். தெய்வ ரம்பையர்கள் அப்படித் துன்பப்பட்டு வருத்தமடையவும், விலைக்கு வாங்கி ஆளுகிற பிராமணன் அதை ஆலோசியாத கொடுஞ்செய்கையையுடையவனும் கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவனும் மடித்த வாயுடனே அதிர்த்த சொல்லையுடையவனுந் தன்னிடத்தி லெவ்வளவும் அன்பில்லாதவனும் அஞ்சாதவனு மிருந்தான். அந்த இனிதான முகதாட்

சண்ணியமில்லாத பிராமணனுடைய பெண்டாட்டியோ அவனைப் பார்க்கிலு மிகவுங் கொடுமையான பாவியா யிருந்தாள் எ - று. 3

அடியினு லஞ்சி மைந்த னனந்தலைப் பயமு ணர்த்த
விடியுமுன் னெழுந்தி ருந்து விளைபுலங் களைப றித்துக்
கடிவனத் தடகு கொய்து காட்டமுஞ் சமிதை யும்பொன்
முடிபுனை தலையில் வைத்து முறைமுறை வருமந் நாளில்.

இ - ள். அந்தப் பிராமண னடிக்கிற அடியினாலே புத்திரனான தேவதாசன் பயந்து, அப்பயமானது தூக்கத்தை விழித்தெழும்படிச்செய்ய விடிகிறதற்கு முன்னே எழுந்திருந்து அந்தப் பிராமணனுக்கு விளைகிற நிலத்திலுள்ள களைகள் பிடுங்கி அவனுடைய காவலுக்குள்ளான வனத்திலே அலைந்து திரிந்து, இலைக்கறிகள் பறித்துக்கொண்டு விறகும் சமித்துங்கட்டி பொற்கிரீட மணியத் தக்க தலைமேலே வைத்துச் சுமந்து இப்படித் தினந்தோறும் வருவதாகிய அந்த நாளிலே எ - று. 4

மைந்தனுஞ் சிறுரோ டேகி வனந்தனில் விறகு கட்டித்
தந்திடு வழியி னோர்பாற் றருப்பைகண் டதுவிட் டேகில்
அந்தணன் முனிவானென்று வஞ்சியோர் வடத்தி னீழல்
இந்தன மிறக்கி யப்பு விருந்திடு புதற்கட் சென்றான்.

இ - ள். ஒருநாள் அந்தப் புத்திரன் ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளோடு கூடிச் சென்று காட்டிலே விறகு தேடிச் சுமைகட்டிச் சுமந்துகொண்டு வருகிற வழியிலே ஓரிடத்தில் தர்ப்பைப்புல் அதிகமா யிருக்கக்கண்டு இந்தத் தர்ப்பையைக் கண்டும் பறித்துக்கொண்டு போகாமற்போனால் பிராமணன் கோபஞ்செய்தடிப்பானென்று பயந்து ஒரு ஆலமரத்தின் நிழலிலே அந்த விறகு சுமையை யிறக்கி வைத்துவிட்டு அந்தத் தர்ப்பைப்புல் முளைத்திருக்கிற தூறினிடமாகப் போனான் எ - று. 5

பறித்தனன் குசையைப் பற்றிப் பறித்தலு முனிவ னேவக்
குறித்துவந் ததனுட் டங்குங் கோளராச் சீறி யோங்கித்
தெறித்தழல் விழியாற் சிந்தத் திண்டிற்றுத் தீண்ட லோடும்
வெறித்தெழுந் தலறி யோடி வெருவியே தரையில் வீழ்ந்தான்.

இ - ள். அங்கே போய்த் தர்ப்பையைப் பிடுங்கினான்; அப்படித் தர்ப்பையைப் பிடித்துப் பறிக்கும்போது விசுவாமித்திரமுனிவ ரேவுதலினாலே கடிக்க வெண்ணி அந்தத் தர்ப்பைக்குள்ளடங்கி யிருக்கிற பெரிய பாம்பானது சீறி யெழுந்து நெருப்புப்பொறி தெறித்துக் கண்களினின்று முதிரக் கடித்தது; அப்படிக் கடித்தவுடனே, மயங்கித் துள்ளி அலறிக்கொண் டோடிவந்து பயத்துடனே ஓரிடத்தில் வீழ்ந்தான் எ - று. 6

வடத்தின்கீ ழிருந்த தோழர் மறுகிப்போய் வள்ளல் வீழ்ந்த
இடத்தினை யணுகி யையோ வென்னுற்ற துரையா யென்னப்

படத்தினாற் பெரிய நாகங் கடித்தது பாருமென்று
விடத்தினா லறிவு சோர்ந்தான் விட்டுயி ரடங்கிற் றன்றே.

இ - ள். அப்போது அந்த ஆலமரத்தினிழலிலே இளைப்பாறிக்கொண் டிருந்த தோழப்பிள்ளைகள் பயந்தோடிவந்து அந்தப்பிள்ளை விழுந்துகிடக் கிற இடத்தையடுத்து ஐயோ பிள்ளாய்! உனக்கு என்ன துன்பம் வந்தது சொல்லென்றுகேட்க, படத்தையுடைய பெரிய பாம்பு என்னைக் கடித்தது; நீங்கள் அதைப்பாருங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தப் பாம்பு விடத் தினாலே புத்திமயங்கினான். உயிரும் அவனுடம்பைவிட்டு நீங்கிச் சுவாசமும் அடங்குதலாயிற்று எ - று. 7

ஆவிபோ யகன்றபின்னை யனைவரும் புரட்டிப் பார்த்துப்
பாவியூ ழென்னே யிந்தப் பாலக னிறந்தா னென்று
மேவியவ் விடத்தின் கீழ்வந் தவரவர் விறகுகொண்டு
காவியங் கழனி சூழுங் காசியம் பதியிற் புக்கார்.

இ - ள். அப்படி உயிர்போய் இறந்த பின்பு எல்லாப் பிள்ளைகளும் அந்த உடம்பைப்புரட்டி அசைத்துப்பார்த்துப் பாவியான விதியினாலே என்ன ஆச் சரியம்! இந்தப்பிள்ளை இறந்துபோனானென்று விட்டுத்திரும்பி அந்த ஆலமரத் தின்கீழேவந்து அவரவர்கள் கொண்டுவந்த விறகுசுமையை எடுத்துக்கொண்டு நீலோற்பலங்கள் மலர்ந்துள்ள அழகிதான வயல்சூழ்ந்த காசிப்பட்டணத்துக் குள்ளே போனார்கள் எ - று. 8

பாலர்வந் தூரிற் புக்கார் பானுவுங் கடலிற் புக்கான்
மாலைவந் திறுத்த பின்னர் வழியினை நோக்கி யன்னை
பாலன்வந் திலனென் றேங்கிப் பரதவித் திருகண் டாரை
காலநொந் துருகி வாயிற் கடைத்தலை வந்து பார்த்தாள்.

இ - ள். அப்படி அந்தப் பிள்ளைகளெல்லோரும் ஊருக்குள்ளே வந்து சேர்ந்தார்கள். சூரியனு மேலைக்கடலுக்குள்ளே போய்ச் சேர்ந்தான். அப்படி இராத்திரிகாலமானபின்பு பிள்ளை வருகிற வழியைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தாயான சந்திரவதி தன் பிள்ளை யின்னமும் வாராதிருக்கிறானே யென்று துக் கித்துப் பிரலாபித்துத் தனதிரண்டு கண்களிலு நீர்த்தாரை சிந்தும்படி நொந்து மனமுருகிக் கடைத்தலை வாயிலிலே வந்து பார்த்தாள் எ - று. 9

வணங்கிய கரத்தாள் சால வாடிய மனத்தாண் மக்காள்
இணங்கியும் முடனே வந்த வென்மக னெங்கே யென்றாள்
மணங்கமழ் குழலா யுன்றன் மைந்தனை யரவு தீண்டி
உணங்கியே யிறந்தா னென்று ருயிர்த்திலண் மறுகி வீழ்ந்தாள்.

இ - ள். சோர்ந்த கைகளை யுடையவளாய் மிகவும் வாடின மனத்தை யுடையவளாகி வருகிற பிள்ளைகளைப் பார்த்து, பிள்ளைகளே! உங்களுடனே கூடி வந்த என் மகனெங்கே? வரக்காணேனென்றாள். அதற்கு அந்தப் பிள்ளைகள் வாசனை பரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அம்மே! உன்னுடைய புத்திரனைப்

பாம்பு கடித்து அதனாலே சோர்ந்து மடிந்துபோனானென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு மூச்சுமில்லாதவளாய் மயங்கிக் கீழே விழுந்தாள் சந்திரவதி எ-று.

மடத்தகை வல்லி பின்னு மைந்தரை நோக்கி யெந்த
இடத்திலே யிறந்தா னென்ன யாம்வரும் வழியி னிற்கும்
வடத்தினுக் கயலே சற்றே வடக்கினிற் குசைப டர்ந்த
தடத்தினிற் றெற்கே யென்று சாற்றியே யவர்கள் போனார்.

இ - ள். அப்படி மயங்கி விழுந்து பின்னும் அந்த யௌவனத் தகுதியை யுடைய சந்திரவதியானவள் அந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, பிள்ளைகளே! என் பிள்ளை எந்தவிடத்திலே இறந்து கிடக்கிறானென்று கேட்கப் பிள்ளைகள் நாங்கள் வருகிற வழியிலே நிற்கின்ற ஆலமரத்திற்குப் பக்கத்தே கொஞ்சம் வடக்குத் திசையிலே தர்ப்பை படர்ந்து முளைத்திருக்கிற மேட்டுக்குத் தென்புறத்திலே இறந்து கிடக்கிறானென்று சொல்லி அந்தப் பிள்ளைகள் போய்விட்டார்கள் எ - று. 11

அறுதியீ தென்று சால வறிவழிந் துருகி வீழ்ந்து
மறுகினா ளுடையோற் கஞ்சி வாய்திறந் தாற்றாண் மாழ்கிச்
சிறுதொழின் முழுதுஞ் செய்து தீர்ந்தபின் றேடிச் சேறல்
உறுதியென் றுளத்தி னுள்ளே யொடுக்கிவந் தகத்திற் புக்காள்.

இ - ள். முடிவு இப்படியாயிற்றென்று மிகவும் புத்தி மயங்கி மனமுருகிக் கீழே விழுந்து மயங்கினவளாகித் தன்னை விலைக்கு வாங்கின பிராமணனுக்கும் பிராமணத்திக்கும் பயந்து வாயைத் திறந்து கூவி யழாதவளாய்ப் பின்னுஞ் சோர்வுடனே தான் செய்வதான சிறிய பணிவிடைகள் முழுதுஞ் செய்து முடிந்தபின்பு இறந்துகிடக்கிற பிள்ளையைத் தேடிக்கொண்டு போகிறதே இனித் தகுந்த காரியமென்று தன் மனத்துக்குள்ளே அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை ஒடுக்கக் கொண்டுவந்து வீட்டுக்குள்ளே போயினாள் எ - று. 12

முறைமுறை பணிக ளெல்லாஞ் செய்தற முடித்துப் பின்னர்
மறையவன் றன்னை யேத்தி வாய்புதைத் தழுது விம்மி
இறைவகே ளரவந் தீண்டி யென்மக னிறந்தான் யானச்
சிறையிலே சேறற் குன்றன் றிருவுள மறியே னென்றாள்.

இ - ள். அப்படி வீட்டுக்குள்ளே வந்து கிரமங் கிரமமாகத் தான் செய்வதான ஊழியங்களெல்லாஞ் செய்து முடிய முடித்துப் பின்பு அந்தப் பிராமணனைத் தோத்திரஞ் செய்து, வாயை ஒரு கையால் மூடிக்கொண்டு, அழுது துக்கித்து சுவாமி எஜமானே! கேட்பீராக: என் பிள்ளை பாம்புகடித் திறந்து போனான்; ஆகையா லினிநான் அந்த இடத்துப்போக உம்முடைய திருவுள்ளமெப்படியோ தெரிகிலேன் சொல்லுமென்றாள் சந்திரவதி எ - று. 13

சினக்கடுஞ் சொல்லாற் சீறித் திடுக்கிட வுரப்பி வீணீ
எனக்குறு குறையே யன்றி யென்பொருட் கழிவு வந்தால்

உனக்குறு குறைதா னுண்டோ வுறுவிலைப் பட்ட பையல்
தனக்கொரு தாயு முண்டோ தவிர்கநீ போவ தென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டு கோபங்கொண்ட கடுஞ் சொற்களுடனே சீறி சந்திரவதி திடுக்கிடும்படி அதட்டி அடீ பயன்படாதவளே! என் பொருளுக்குக் கெடுதி நேரிட்டால் எனக்கு மிகுந்த குறைவேயல்லது உனக்கு வருவதான குறைவு ஏதேனுமுண்டோ? எனக்காக விலையான அந்தப் பையனுக்கு ஒரு தாயானவளுண்டோ? (இல்லை) நீ போகவேண்டாமென்று சொன்னான் எ - று. 14

அடிமையே யெனினு மையா வந்தரத் திறந்தா னென்றால்
கொடியனேன் றனக்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதித்தி டாதோ
படியின்மே லிறந்தான் றன்னைப் பார்த்தெடுத் தடக்கிக் கங்குல்
விடியுமுன் வருவே னல்கு விடையெனத் தொழுது வீழ்ந்தாள்.

இ - ள். (அதற்கு) ஐயரே! உமக்கு அடிமைதான் ஆனாலும் என் கண்காணாத வனாந்திரத்திலே அந்தப் பைய னிறந்துபோனானென்று சொல்லக் கேட்டால் பாவியான எனக்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதிப்புக் கொள்ளாதா? ஆகையால், எங்கேயோ ஓரிடத்திலே இறந்து கிடக்கிறவனைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து எடுத் தடக்கஞ்செய்து பின்பு இந்த இராத்திரி விடிவதற்கு முன்னே வந்துவிடுகிறேன் நீர் தயவுசெய்து உத்தரவு கொடுத்தருளுமென்று வணங்கிக் கீழே விழுந் தழுதாள் எ - று. 15

மாலையங் குழலாள் கூற மறையவன் மனம்பொ ருந்தி
வேலைகண் மிகவு முண்டு முடியுமுன் வருவா யாகில்
நீலவேல் விழியா யேகு நீயென வொருகாற் சொன்ன
காலையே யெழுந்தி ருந்து கடிநகர் கடந்து போனாள்.

இ - ள். பூமாலையணிந் தழகுகொண்ட கூந்தலையுடைய சந்திரவதி இவ்வாறு சொல்ல, அந்தப் பிராமணன் மனஞ் சம்மதித்து நீலமலர்போலவும் வேல்போலவுங் கண்களையுடையவளே! நாளையத்தினம் என் வீட்டிலே அதிகமாக வேலைகளிருக்கின்றன; அவைகளெல்லாஞ் செய்வதற்காக நீ விடிகிறதற்கு முன்னே வருவாயேயானால் போவென் றொருதரஞ் சொன்ன அப்பொழுதே எழுந்திருந்து அந்தக் காவல்கொண்ட பட்டணத்தைக் கடந்து போனாள் எ - று. 16

பாவியேன் மகனே யென்பள் பதைப்பண்மென் முகத்தின் மோதித்
தாவியே விழுவ ணின்று தயங்கியே மயங்கி வீழ்வள்
காவியங் கண்ணீர் பாயக் கதறுவள் பதறி யேங்கி
ஆவியைத் தேடித் தேடி யலமரு முடல மொத்தாள்.

இ - ள். பாவியான எனது புதல்வனேயென்று கூவுவாள்; போகும்போதே பதை பதைத்துக் கீழே விழுவாள்; மிருதுவான தன் முகத்திலே

அடித்துக்கொண்டு தாவிப்போய் அப்புறத்தே விழுவாள்; அங்கே கிடந்து தயங்கியு மயங்கியும் விழுவாள்; நீலமலர்போன்ற கண்களிலே நீர் சிந்தக் கதறுவாள்; அப்படிக் கதறியும் பதறியும் ஏங்குதலாகி உயிரைத்தேடி யலைகிற உடம்புபோலானாள் எ - று. 17

ஆறெலா மடிகள் வைத்த வடியெலாம் விழிநீர் நின்ற
தூறெலா மரிவை சென்ற சுவடெலாங் குருதி தொட்ட
மாறெலாங் கூந்த றுன்று வனமெலாந் துணிகள் யார்க்குந்
தேறெலாந் தகைமைத் தன்றி செடியெலாந் தேடிச் சென்றாள்.

இ - ள். அவ்வாறு அவள் போகிற வழிகள் முழுதும் அவள் கால்கள் பதிந்திருக்கின்றன; அந்தக் கால்கள் பதிவாகிக் கிடக்கிற விடமுழுதும் கண்ணீ ரொழுகுவன வாயின. அங்குள்ள முள்ளுச் செடிகள் உடம்பை கிழிப்பதனாலே அந்தச் சந்திரவதி போகின்ற காற்சுவடுகள் முழுதும் இரத்தம் சிந்துதலாயின. பின்னு மச்செடிகளின் மாறுகள் கூந்தலைப்பற்றி யிழுக்கவும், அந்த நெருங்கின காடெல்லாம் இடையிலுள்ள கந்தைச் சீலைத் துணிகள் கிழிந்து கிடக்கவும் இன்னபடியென்று எப்படிப்பட்டவர்களுந் தெரிந்து சொல்லொணாதபடி அந்தச் செடிகளுள்ள காடுகளிலே தேடிக்கொண்டு போனாள் எ - று. 18

ஓடினா ளுள்ள மெல்லா முருகினாள் கருகி மேனி
வாடினாள் விறகு வைத்த வடத்தினுக் கருகே வந்தாள்
நாடினாள் கழுகும் பேயு நரிகளுங் குறளுந் துன்றிக்
கூடிய குழுவி னுப்பண் குமாரனைச் சென்று கண்டாள்.

இ - ள். அப்படி தேடிக்கொண்டோடினாள்; மனமெல்லா முருகிக் கரைந் தாள்; உடம்பெல்லாங் கருகி வாடினாள்; விறகுச்சுமை வைத்துக் கிடக்கிற அந்த ஆலமரத்தி னருகே வந்தாள். அங்கே வந்து தேடினாள்; கழுகுகளும் பேய் களும், நரிகளும், பூதங்களும் நெருங்கிக் கூடியிருக்கிற கூட்டத்தி னடுவே தன் பிள்ளையைப் போய்க் கண்டாள் எ - று. 19

கண்டனள் கதறி வீழ்ந்தாள் கழுகெலா மிரியல் போகக்
கொண்டதோர் மகவி னுசை யாளியைக் கொள்ளை கொள்ள
முண்டகக் கரத்தா லேந்தி முருகனை மடிமேல் வைத்தே
அண்டரு மறுகி யேங்க வாய்திறந் தாற்ற லுற்றாள்.

இ - ள். அப்படிக் கண்டவுடனே அங்குள்ள கழுகு முதலியனவெல்லாம் பயந்தோடிப்போக ஓவென்று கதறிக்கொண்டு கீழே விழுந்தாள். தான் கொண்டதான ஒரு புத்திரனென்கிற வாஞ்சை அவனுயிரைக் கொள்ளை கொண்டுபோவதாகத் தனது தாமரை மலர்போன்ற கைகளிலே பிள்ளையை யெடுத்து மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு தேவர்களு மயங்கிப் பிரலாபிக்கும்படி வாயைத் திறந்து அழலாயினாள் எ - று. 20

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பனியான னைந்து வெயிலாலு லர்ந்து பசியால லைந்து மெலவா
அனியாய வெங்க ணரவாலி றந்த வதிபாவ மென்கொ லறியேன்
தனியேகி டந்து விடநோய்செ றிந்து தரைமீது ருண்ட மகனே
இனியாரை நம்பி யுயிர்வாழ்வ மென்ற னிறையோனும் யானு மவமே.

இ - ள். (மகனே!) பனியினாலே உன்னுடம்பு நனைதலாகியும், பின்பு வெயிலினாலே காய்தலாகியும், பசியினாலே வருந்துதலாகியும், நீ சாவாமல் (யாரையுங் கடிப்பதான) அநியாயச் செய்கையையுடைய வெவ்விய கண்களோடு கூடின ஒரு பாம்பினாலே நீ யிறந்து போகலான அதிக பாவம் யாது செய்தாயோ நான் தெரிகிலேன் இங்கே நீ ஒருவனாகக்கிடந்து விடமாகிய வியாதிபிடித்து மண்மேற் புரண்டுகிடக்கிற புத்திரனே! இனி யாரைவேண்டி உயிர் வாழக்கடவோம்? எனது தலைவனும் நானும் உயிர்வாழ்தல் வீணான காரியமே எ - று. 21

நிறையோசை பெற்ற பறையோசை யற்று நிரையாய் நிறைந்த கழுகின்
சிறையோசை யுற்ற செடியூடி றக்க விதியாரி ழைத்த செயலோ
மறையோனி ரக்க வளநாட னைத்தும் வழுவாத ளித்த வடிவேல்
இறையோன ளித்த மகனேயு னக்கு மிதுவோவி தித்த விதியே.

இ - ள். நிறைந்த ஒலியைக்கொண்ட வாத்தியங்களின் முழக்கங்களில்லாமல் வரிசையாய் நிறைந்திருக்கிற கழுகுகளினுடைய சிறகடித்துக் கொள்ளுகிற சப்தத்தினைக்கொண்ட செடிகளுக்குள்ளே நீ யிறந்துபோகப் பிரமதேவரானவர் செய்த செய்கைதானோ? ஒரு பிராமணன் யாசிக்க தனது வளப்பங்கொண்ட நாடு முழுதுங் கொடுத்த கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசன்பெற்ற புத்திரனே! உனக்குக்கூட இப்படிதானோ லபிதமான லபிவாய்த்தது எ - று. 22

வானின்றி ழிந்து சொரிகின்ற தாரை மழைபோல வீழ விழிநீர்
ஊனின்றி மேனி யுதிரங்கள் சிந்த வுயிரின்றி வெம்பு தழலின்
மேனின்று வெந்த தளிர்போலு யங்கி விதியாரை நொந்து தனியே
யானின்றி ரங்க வேனென்ப தில்லை யிதுவோவு னீதி மகனே.

இ - ள். எனது புத்திரனே! ஆகாயத்திலிருந் திறங்கிப் பொழிகின்ற மழைத்தாரையைப் போற் கண்ணீரொழுகவும், என்னுடம்பிலே மாமிசமென்பதில்லாமல் இரத்தங்க ளொழுகவும், பிராணபலமு மில்லாமல் வெப்பமாகிய நெருப்பின் மேலே விழுந்து வெந்தளிரைப் போல வாடிப் பிரமதேவனை நொந்து கொள்ளுகிறதாய் நான் ஒருத்தியாக நின்று பிரலாபிக்க என் பிரலாபிக்கிறு யென்பதில்லாமல் நீ கிடக்கிறதான இதுதானோ உனக்கு நியாயமாக முடிந்தது எ - று. 23

செங்கோ லறத்தின்மு றையேசெ லுத்து திறலோனெ வர்க்கு
முரவோன், வெங்கோப யானை விறன்மன்ன னம்மை விடுவிக்க

வெண்ணி வருநாள், பங்கேரு கத்து மலர்போல்வி ளங்கு வதனும
கிழ்ந்த பரிவால், எங்கேயெ ஞைசை மகனென்று ரைக்கி வினியேது
சொல்வன் மகனே.

இ - ள். தாமரைமலர்போலு முகத்தையுடைய மகனே! தருமமார்க்கப் படியே செங்கோல் செலுத்துகின்ற சாமர்த்தியனுகியும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அறிவாற் சிறந்தவனுகியும் வெவ்விய கோபத்தைக்கொண்ட யானையையுடைய வெற்றியான்மிக்க நமதரசன் நம்மிருவரையும் (தான்வாங்கின பொருளைக் கொடுத்து) மீட்டுக்கொள்ள வரும்போது தான் மீட்கவந்த சந்தோஷத்தினுலே என்னுடைய பிரியமுள்ள புத்திர னெங்கேயென் றென்னைக் கேட்டால் அப்போது யான் மறுமொழி யாது சொல்லக்கடவேன்? எ - று. 24

நீராள வாவி செறிநாட னைத்து நிறைமாத வற்கு தவினும்
பாராளு நீர்மை தொடர்பற்ற தன்று படியாளு மெந்தை முடியில்
காராள ரேர்கள் கடவோசை யோய்வில் கன்ஞேசி நாட தனைமேல்
ஆராள வல்ல ரவமேவ னத்தி லரவாலி றந்த மகனே.

இ - ள். ஐயோ! வீணுக இந்தக் காட்டிலே ஒரு பாம்பினுலே யிறந்துபோன குமாரா! நீர் நிரம்பக் குளங்கள் நெருங்கின கோசலநாடு முழுதும் நிறைவான பெரிய தவமுனிக்குக் கொடுத்துவிட்டாலும், உலகத்தை ஆளுவதான சம்பத்துத் தன்மை உனக்கில்லாமற் போனதல்ல. உன் பிதாவைப்போலவே ஒரு நாட்டையாளுகிற என் பிதா காலமுடிவு பெற்றுல், வேளாளர்கள் ஏர்களை வோட்டுகிற ஓசை ஓயாதிருந்துள்ள கன்ஞேசி நாட்டைப் பின்பு நீ யல்லது இனியார் ஆள்வார்கள் எ - று. 25

நல்லோர்வ குத்த முறையாம றங்க ளுலெட்டி லொன்று குறையேம்
இல்லோரை யற்ப மிகழோமி றுக்கு மிறையன்றி யேற வுகவேம்
சொல்லோ மறுத்து முரையோமு ரைந்த துறவோர்கள் புத்தி கடவேம்
எல்லோர் தமக்கு மினிதேவி ளைப்ப மேதாக வந்த திதுவே. [வேம்

இ - ள். நன்னூலுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொன்ன தருமங்கள் முப்பத்திரண்டிலே, ஒரு தருமமாயினுங் குறையாது செய்தோம். எளியவர்களைக் கொஞ்சமேனு மிகழ்ச்சி செய்திலோம், (நாங்களரசராகையால்) கொடுத்துத் தீர்ப்பதான பகுதிப்பொருளான ஆறிலொரு பங்கையல்லது அதிகமாக விரும்பினேமல்லோம், பொய் சொல்லி யறியோம், கேட்டவர்களுக்கு இல்லையென்று மறுத்துச் சொல்லிலோம், துறவறத்தார்கள் சொன்ன புத்தியைக் கடந்து சென்றிலோம், யாவருக்கும் நன்மையையே செய்துவந்தோம். இப்படிக் கிருக்கச்செய்தே எந்தக் காரணத்திலே யெங்கள் பிள்ளை இப்படிப் பாம்பு கடித்துச் சாகலாயின? எ - று. 26

மறைநீதி யுற்ற புறநாட ழித்து வருசேனை யாள்வ தறியேம்
அறைநீதி முற்று முணராவ மைச்சை யணிவாயில் வைத்து மறியேம்

குறையே யிழைத்து வினையே விளைத்த குடிவைத் திருந்து மறியேம்
இறையேத வத்தின் விளைவேயெ மக்கு மிதுவோவி தித்த விதியே.

இ - ள். வேத நீதிப்படியே நடக்கிற அங்கியர் நாட்டைக் கெடுத்து அங்கிருந்துவந்து கூடுவனவான சேனைகளை ஆளுஞ் செய்கையைத் தெரிந்தோமல்லோம், பெரியோர்கள் சொன்ன நீதி முழுதுந் தெரியாத மந்திரியையெங்களழகிதான அரண்மனைவாயிலிலே வைத்தாளவுந் தெரிந்திலோம், குறைவானவைகளையே செய்து பாவச் செய்கைகளையே மேன்மேலும் வளர்க்கிற குடிகளை எங்கள் நாட்டிலே குடிவைக்கவுந் தெரிந்திலோம், (இப்படிக் கிருக்கச் செய்தே) எங்களுக்கும் ஓ ஓ தெய்வமே! எங்கள் தவப்பயனே! நீங்கள் அமைத்த அமைப்பு இப்படி பாம்புகடித்திறப்பதோ சொல்வீர்கள் எ - று. 27

கனமுந்த ருக்கள் குலமுந்த ரித்த கரமும்பெ ருத்த வுரமும்
தினமுஞ்சி றக்கு முகமுந்த ரித்த சிகையுங்கி டக்கு முறைகண்
டினமுந்த ரித்த துயிரான பாவி யிறவாம லென்றன் மகனே
மனமுந்த ரிப்ப திலைநொந்து பெற்ற வயிறுந்த ரிப்ப திலையே.

இ - ள். (கைம்மாறு வேண்டாது கொடுக்கிற) மேகச்செய்கையையும், கற்பக முதலான தெய்வ விருட்சங்களினுடைய செய்கையையும் கொண்ட கையும், பெரிதான சாமர்த்தியமும், எப்போதும் சிறந்துள்ள முகமும், தலையிலே கொண்ட குடுமியும், மண்மேற்கிடக்கிற வகைகளைக் கண்டும் இன்னமும் என் பாவியான உயிர் சாகாமலிருக்கிறதாயிற்று மகனே! நீ இறந்ததனாலான என் துன்பத்தை இனி என் மனமும் தாங்குகிறதா யில்லை. வருந்திப்பெற்ற என் வயிறுந் தாங்குகிறதா யில்லை எ - று. 28

பரவாதி கட்கு மிகவேவி ளைத்த படிபோலு னத்தி லறமே
விரவாத துட்ட முனிகௌசி கற்கு வினையேமி ழைத்த குறைபோல்
கரவேப்பி டித்து வறியேன ளித்த களிறுவி செற்ற கடுவாய்
அரவேயு னக்கு முளதோப கைக்க வளியேனி ழைத்த வினையே.

இ - ள். ஒரு சமயவாதிகள் மற்றொரு சமயவாதிகளுக்கு மிகவும் இடர் செய்கிறதுபோல், எங்கள் விஷயமாகத் தமது சிந்தையிலே தருமகுணங்களையெவ்வளவுங்கொள்ளாத கொடுஞ் செய்கையையுடைய கௌசிக முனிவருக்கு நாங்கள் பண்ணின குறையைப்போல, எளியவளான நான் பெற்ற இளயானைபோன்ற புத்திரனுயிரை மறைந்திருந்து போக்கின விஷவாயையுடைய பாம்பே! இப்படி விரோதஞ் செய்வதான உனக்கும் பிறரால் ஐயோவென் றிரங்கத்தக்க நான் செய்த குறைவுண்டோ? எ - று. 29

என்னுய கன்றன் மணிமார்பி லேறி விளையாடு கின்ற வெழிலோய்
முன்னுய்வி ளைந்த கனன்மூழ்க வெம்மின் முதலேந டந்த மதலாய்
செந்நாய்தி ரண்டு செறிகானி ருந்து தெளியாதி ரங்கு மெனைநீ
அன்னுய்வ ருந்த லையெனுத துன்ற னறிவுக்க டாது மகனே.

இ - ள். எனது நாயகனுடைய அழகிதான மார்பிலேறி விளையாடத்தக்க செல்வக்குமாரா! மூன்னே மூண்ட நெருப்பிலே எங்களுக்கு முன்னேபோய் விழப்போன குழந்தாய்! செந்நாய்கள்கூடி நெருங்கின இந்தக் காட்டிலேயிருந்து மனந்தெளியாமலழுகின்ற என்னைப் பார்த்து தாயே வருந்தி யழாதேயென்று சொல்லாமற் கிடக்கிறது உன் புத்திக்குத் தக்கதல்லவே ஓ புத்திரா எ - று. 30

மறவாளெ யிற்று மணிமாசு ணத்தின் வலியாலி றந்து ளவெனோ
டிறவாதி ருக்கு மதிபாவி தன்னொ டுறவேதெ னக்க ருதியோ
திறவாய் சிவந்த கனிவாயு ரைத்தல் செய்கிலாய் முகத்து விழியாய்
பிறவாத நித்த னடியேவ ழுத்து பெருமான ளித்த மகனே.

இ - ள். பிறத்தலில்லாத கடவுள் திருவடிகளையே துதிக்கின்ற பெருமையையுடைய அரசன்பெற்ற குமாரா! கோபத்தையுடைய வாள்போலும் பற்களைக் கொண்டதாய் இரத்தினத்தையுந் தலையிலே கொள்வதான ஒரு பாம்பினது விஷபலத்தினாலே இறந்துகிடக்கிற என்னுடனே கூடச் சாவாதிருக்கிற அதிக பாவியானவளுடனே உறவுகொள்ளுகிறதினாலே என்ன பிரயோசனமென்று நினைத்தோ உனது சிவந்த கனிபோன்ற வாயா லொருசொல் சொல்லாதிருக்கிறாய். என் முகத்திலும் விழியாதிருக்கிறாய் எ - று. 31

வடியேறு வெற்றி நெடுவேன்ம லர்க்கை மகனோடி றந்து மடியாக்
கொடியேன்மு கத்தில் விழியார்மு னிக்கு வளநாட ளித்த கொடை
இடியேற டார்த்த மரமாகி மண்ணி னிடையேயு ழைத்த லழகோ [யார்
அடியேனை யொக்க முடியா திருத்த லனியாய மிக்க யமனே.

இ - ள். கூர்மையேறின வெற்றிகொண்ட நீண்ட வேலைப்பிடிக்கிற மலர்போலுங் கையையுடைய மகனுடனேகூடச் செத்துப்போகாதிருக்கிற பாவியான என் முகத்திலே இனி விழிக்கமாட்டார். (அவரியாரென்றால்,) ஒரு முனிவருக்குத் தனது வளநாடு முழுதுங்கொடுத்த பிரபுவானவர். இடியேற்றினாலே பட்டுப்போன மரம்போலாகி மண்ணிலே கிடந்து நான் வருந்துதல் ஓ இயமனே! உனக்கு அழகாயிருக்கின்றதோ? என்னையுங்கூட நீ கொல்லாதிருக்கிறது மிகவும் அநியாயம் எ - று. 32

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

எனமறுகி யிவனுடனு மிறந்தே னாகி
யிவனையெடுத் தெரித்தடக்க வுரியா ரில்லை
மனமுருகா னம்மைவிலை கொண்டோன் சால
வன்கண்ணன் மனைவியவன் றனின்மா பாவி
சினமுடையார் விடியுமுதற் செல்லே னாகிற்
செறுவரிவன் றனைக்கருக்கிச் செல்வ னென்று
தனது திரு மகனையெடுத் தணிதோள் வைத்துந்
தள்ளாடி மதிதயனூர் தனையை மீண்டாள்.

இ - ள். என்று பிரலாபித்து இந்த மகனுடனேகூட நானும் செத்தேனே யானால் இந்தப் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் தகனஞ்செய்து அடக் கஞ் செய்யத்தக்கவர்க ளொருவருமில்லை. நம்மை விலைக்கு வாங்கினவன் இது கண்டு மனமிரங்கான்; மிகவும் பொல்லாதவன். அவன் பெண்டாட்டியோ அவனிலும் பெரும்பாவி. அவ்விருவரும் மிகவும் கோபமுள்ளவர்கள். விடிவ தற்குமுன்னே நான் அங்குப் போகாதிருந்தால், அதிக தண்டனை செய்வார் கள். ஆகையால், இந்தப் பிள்ளையை விரைவிலே கொண்டுபோய்த் தகனஞ் செய்வித்துப் பின்பு போகக்கடவேனென்று தனது புத்திரனையெடுத்து அழ கான தோளின்மேலே சாய்த்துக்கொண்டு (திருக்குமாரனைத் தூக்கமாட்டாமல் தடுமாறித்) தளர்ந்தவளாகச் சந்திரதய ராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதி யானவள் மயானம்நோக்கிச் சென்றாள் எ - று. 33

காடுமே டுஞ்செறிந்த செந்நாய் முன்னே
கௌவிபிழுத் திடப்பறந்து கழுகு மோதப்
போடுபோ டெனப்பலபேய் தொடரக் கொண்டு
போகேனீ யெனக்கொடிய பூதஞ் சூழ
மாடுதோ றும்பறிக்க நரிக டாவ
வார்குழலுஞ் சோர்துகிலும் வனந்தொட் டீர்க்க
ஈடுபா டித்தனையும் பட்டு நீண்முள்
ளிடுகாடு நீந்திநெடுஞ் சுடுகா டுற்றாள்.

இ - ள். காட்டிலும் மேட்டிலுந் திரண்டு நிற்கின்ற செந்நாய்களுக்கு முன்னே வாயாற்குத்தி யிழுப்பதற்காகப் பறந்துவந்து கழுகுகள் மோதவும், கீழே போட்டுவிடு, போட்டுவிடென்று பலவிதமான பசாசுகள் தொடரவும், நீ கொண்டுபோகாதேயென்று கொடுமையான பூதங்கள் சூழவும், பக்கங்களெல் லாம் வந்து பிள்ளையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போகுதற்கு நரிகள் தாண்டி விழ வும், நீண்ட கூந்தலையும், அவிழ்ந்து தொங்குகிற வஸ்திரத்தையும் காட்டி லுள்ள முள்ளுகளும் மாறுகளும் சிக்கியிழுக்கவும் இப்படித் தடைபடுகிற இவ் வளவும்பட்டு நீண்ட முட்கள் தைப்பதான காடுமுழுதுங்கடந்து நெடிதான சுடு காட்டைப் போய்ச் சேர்தாள் எ - று. 34

பிணங்கள்சுடுங் கடும்புலைய ரரவத் தாலும்
பிளந்துதலை வெடித்திடுபே ரமலை யாலும்
நிணங்கருகிச் சுறுநாறு முடையி னாலும்
நெடுங்கனலின் கொழுந்தெழுந்த நிவப்பி னாலும்
கணங்கண்மிகக் களித்தாடுந் துழனி யாலும்
கனற்பொறியின் மலிவாலும் புகையி னாலும்
சுணங்குபல பிணங்குபெருங் குரைப்பி னாலும்
தோகையறிந் துணர்ந்துகொடுஞ் சுடலை சார்ந்தாள்.

இ - ள். அங்கே பிணங்களைச் சுடுகிற கடுமையான பறையர்களுடைய சப்தத்தினாலும், அந்தப் பிணங்களின் தலைகள் பிளந்து வெடிக்கிற பெரிய

தான சப்பத்தினுலும், பிணங்களினுடைய கொழுப்புகள் கருகிச் சுறுசுறு வென்று நாறுகிற புலால்நாற்றத்தினுலும், நீண்ட நெருப்பின் கொழுந்து கிளருகிற உயர்ச்சியினுலும், பூதமுதலான கூட்டங்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷித்துக் கூத்தாடுகிற சப்தத்தினுலும், நெருப்புப்பொறிகளின் மிகுதியினுலும், புகையினுலும் பலநாய்கள் ஒன்றோடொன்று விரோதித்துக்கொள்ளுகிற பெரிய சப்தத்தினுலும் சந்திரவதி சுடுகாடென்று தெரிந்து நிதானித்து அந்தக் கொடிதான சுடுகாட்டைப்போய் நெருங்கினுள் எ - று. 35

கண்டனளீ தீமமெனக் கருத்தி லுன்னிக்
கடவுளர்தங் காவலிற்றன் மகனை வைத்துப்
பண்டுவெந்து கரிந்தகுறைக் கட்டை யெல்லாம்
பலதிசையும் விரைந்தோடிப் பார்த்தெ டுத்துக்
கொண்டுவந்து பிணங்கள்சுடுஞ் சுடலை நண்ணிக்
கொள்ளியெடுத் தோடியனல் கூட்டி மூட்டி
மண்டுதழற் கட்டையின்மேன் மகனை வைத்தாள்
வளர்ந்தெரியுங் கனல்விளக்க மன்னன் கண்டான்.

இ - ள். அப்படி நெருங்கப் போய்க் கண்டாள். இதுதான் சுடுகாடென்று மனதிலேயெண்ணி அங்கே தெய்வங்களினுடைய காவலுக்குள்ளாகத் தன் பிள்ளையை வைத்துவிட்டு, முன்னே வெந்து தீய்ந்து கிடக்கிற குறைக்கொள்ளிக் கட்டைகளை யெல்லாம் பல திக்குகளிலும் அதிசீக்கிரத்தி லோடியோடிப் பார்த்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து, பின்பு பிணங்களைச் சுடுகிற சுடலையினிடத்திலேபோய் அந்தச் சுடலையில் ஒரு கொள்ளிக்கட்டையை யெடுத்துக்கொண்டோடிவந்து நெருப்பைச் சேர்த்து மூளப்பண்ணி அப்படிப் பற்றி யெரிவதான நெருப்புக்கட்டையின்மேலே மகனை வைத்தாள். அப்போது மூண்டெரிகிற நெருப்பு வெளிச்சத்தினுலே அதை அரிச்சந்திரனுகிய அரசன் பார்த்தான் எ - று. 36

அரவுகடித் தரசிளங்கோ விறந்தானென்ப
தறியாமல் வெகுண்டிறைவ னுரே யிந்த
இரவுதனிற் பிணஞ்சுடுவா ரறிவோ மென்று
வெழுந்திருந்து விரைந்தோடி யேடி மூடி
தரவுரிய பொருளெனக்குத் தாரா தேநீ
தனியேயிப் பனியிருளிற் சவங்கொ ணர்ந்து
கரவினழற் சுடுவதுனக் கடைவோ வென்னுக்
கால்வீசிக் கான்முளையை யெடுத்தெ றிந்தான்.

இ - ள். பாம்பு கடித்துத் தனதரசுக்குரிய இளங்குமாரன் மடிந்து போனுனென்பதைத் தெரியாமல் அரசனுனவன் கோபங்கொண்டு இந்த இராத்திரியிலேவந்து பிணஞ்சுடுகிறவர்கள் யார்? அவர்களை இன்னுரென்று தெரிவோமென்று எழுந்திருந்து அதிசீக்கிரமாக விரைந்து ஓடி வந்து என்னடி மூடத்

தன்மையானவளே! நீ தருதற்குரிய பொருளை எனக்கு முன்னே கொடுக்காமல் நீ ஒருத்தியாக வந்து இந்தப் பனிக் கம்முதலையுடைய இராத்திரியிலே ஒரு பிணத்தைக்கொண்டுவைத்து எங்களுக்குத் தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாக நெருப்பைமூட்டிச் சுடுகிறது உனக்குத் தக்கதோவென்று தன் பிள்ளையைக் காலாலே தூக்கித் தூரத்தே யெறிந்தான் எ - று.

37

எறிந்திடலு முயிரேங்க வேங்கி வேனி
லிடிவிழிந்தாற் படிமிசையே யடிசாய்ந் தாடி
முறிந்துவிழு மரம்போற்சென் றடிமேல் வீழ்ந்து
மொழிகுழறி விழியருவி சொரிய வல்லி.
அறிந்துமில னிவ்வூரில் வழங்கு நீதி
யருவினையே னருமிலி யறவும் பாவி
மறிந்தமகன் றனைச்சுடநான் வந்தே னையா
வறியேற்குப் பொருளுளவோ வழங்க வென்றாள்.

இ - ள். அப்படி எறிந்தவுடனே சந்திரவதியானவள் உயிர் சோர்வதாக அழுது, கோடையிடிவிழுந்து, அதனாலே, பூமியிலே அடிவேரற்று அசைதலாகி முறிந்துவிழுகிற மரத்தைப்போற் போய் அவன் கால்மேல் விழுந்து வார்த்தைகள் குழறுதலாய் கண்களிலே அருவிபோல் நீரொழுக ஐயா! இந்த ஊரிலே வழங்குவதான நியாயக்கிரமத்தை எவ்வளவும் நான் தெரிந்தேனல்லேன். தீராத பாவஞ்செய்துள்ள நானோ ஆருமற்றவள். மிகவும் பாவி, இறந்துபோன என்பிள்ளையைச் சுடுதற்கு நானொருத்தியாகவே வந்தேன். ஆதலால், ஐயனே! எளியவளான உமக்குக் கொடுக்க என்னிடத்திலே எப்படிப் பொருளுண்டாயிருக்கும் என்று சொன்னாள் எ - று.

38

பொருளுடையேன் றமருடையே னானா லிந்தப்
புத்திரனைத் தோண்மீது வைத்துப் போந்திவ்
விருளிடையிற் சுடலையில்வந் தெய்து வேனோ
வெரிந்தகுறைக் கட்டையினி லேற்று வேனோ
தெருளுடையா யறமுடையாய் வினையே னீன்ற
சிறுவனையான் சுடக்கருணை செய்யாய் தேயா
அருளுடையா யாதார மற்றேற் குன்ற
ணடியினையே தஞ்சமென வலறி வீழ்ந்தாள்.

இ - ள். பொருளுள்ளவளாய் உறவினரையு முடையவளானால், நான் இந்தப்பிள்ளையை என்தோளின்மேலே சாத்தித் தூக்கிக்கொண்டுவந்து இந்த இருட்டிலே சுடுகாடு வந்துசேருவேனோ? இன்னமும் எரிந்தவிந்து கிடக்கிற குறைக்கொள்ளிக் கட்டைகளை அடுக்கி அதன்மேல் பிள்ளையை வைப்பேனோ? இதெல்லாந் தெளிந்து கொண்டவரே! தருமந்தெரிந்தவரே! பாவியான நான் பெற்ற பிள்ளையைத் தகனஞ்செய்வதாக நீர் கிருபைசெய்யவேணும், குறையாத இரக்கமுள்ளவரே! யாதொரு ஆதாரமுமில்லாத எனக்கு உம்முடைய

பாதங்க ளிரண்டுமே ஆதாரமென்றுசொல்லி அரசன் கால்மேலே அலறிக் கொண்டு போய்விழுந்தாள் எ - று. 39

பொன்னனையாய் விடுவிடுயான் புலைய னென்னிற்
புலையனுமல் லேன்புலையற் கடிமை கண்டாய்
என்னடிநீ தீண்டுவது தகாது நீதா
னிப்பொருட்கி யானுரிய னலேனென் னையாள்வோன்
சொன்னபணங் காலுண்டு கொள்ளி யாடைத்
துண்டமுமொன் றுண்டுதந்து சுடுதி யன்பால்
அன்னவன்றான் படியாக வெனக்குத் தந்த
வாய்க்கரிசி யானளிப்பே னறிதி யென்றான்.

இ - ள். (அப்படி விழுந்து காலைப்பிடிக்கிறதைக் கண்டு) ஓ இலட்சுமிக் கொப்பானவளே! என்காலை விட்டுவிடு; நான் சுடுகாட்டுக்குச் சொந்தமான பறையன் என்று கொள்வாயானால், அந்த எஜமானனான பறையன் நானல்லேன்; நானே அந்தப்பறையனுக் கடிமையானவன்; நீ என்காலைத் தொடுகிறதுனக்குத்தகாது, இந்தப் பொருளுக்கு நான் சொந்தக்கா னல்லேன்; என்னை அடிமையாகக் கொண்டவன் சொல்லியிருக்கிற காற்பண முண்டு கொள்ளித் துண்டு வஸ்திர மொன்றுண்டு; ஆக இவ்விரண்டையு நீ கொடுத்துவிட்டுப் பிரியத்துடனே சுட்டுக்கொள்; அந்த எஜமானாகிய பறையன் எனக்கிப்படிச் செலவாகக் கொடுத்த வாய்க்கரிசியை (வேணுமானால் லுனக்குப் பிரியத்துடனே நான் கொடுக்கிறேன். (இந்தப்படிதான் இவ்வூர்ச் சுடுகாட்டிலே நடக்கிற வழக்கம்) தெரிந்துக்கொள்ளென் றரசன் சொன்னான் எ - று. 40

துஞ்சியமைந் தனையெடுத்துச் சுமந்து போந்து
சுடுவாரற் றிடுகாட்டிற் றோண்மே லேற்றிப்
பஞ்சிபடும் பாடுபடும் பாவி யேற்குப்
பணமேது கொள்ளிமுறிப் பாதி யேது
நெஞ்சுதளர்ந் தருவினையேன் வருந்தக் கண்டு
நீயிரங்கா யெனவிரந்து நிற்குங் காலை
வஞ்சிதிரு மணிமிடற்றில் வயங்கா நின்ற
மங்கலநாண் கண்டிறைவன் மறித்துஞ் சொல்வான்.

இ - ள். இறந்துபோன புத்திரனைத் தூக்கிச் சுமந்துகொண்டு வந்து சுடுகிறவர்களில்லாமல் சுடுகாடுவரையிலும் தோள்மேலே தாங்கிப் பஞ்சபடுகிற பாடெல்லாம் பட்டு இன்னமும் அப்படியே படுவதான பாவியான என்னிடத்தில் எப்படிப் பணமுண்டாகும்? கொள்ளி வஸ்திரத்துண்டு எப்படிக் கிடைப்பதாகும்? மனந்தளர்ந்து தீர்வதில்லாத பாவியான நான் வருத்தப்படுகிறதைக் கண்டு நீரே தயவுசெய்யவேணுமென்று நல்ல வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு நிற்கிறபோது அந்தச் சந்திரவதியினுடைய அழகிதான திருக்கழுத்திலே விளங்குகின்ற திருமங்கிலிய சூஸ்திரத்தைக் கண்டு அரசன் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான் எ - று. 41

நல்லைநல்லை யறச்சமர்த்தி நீயே கண்டே
னன்னுதலா லனைவரினு மிந்த்ர சாலம்
வல்லைவல்லை விறகுகளுங் களவே செம்பொன்
மங்கலநா ணுன்கழுத்தி லிருக்க வேதும்
இல்லையெனச் சொல்லுவது சற்று மேலா
திதனையெனக் கீவாயென் றியம்ப வேடர்
பல்லமுயிர் நிலைவாயிற்பட்ட மான்போற்
பதைபதைத்துப் பைந்தொடியாள் பதறி வீழ்ந்தாள்.

இ-ள். நீ நல்லவளே; நல்லவளே; மிகவுஞ் சமர்த்துள்ளவள் நீயே நான் பார்த்தேன்! நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்கள் எல்லாரிலும் இந்திரசால வித்தையில் வல்லவளா யிருக்கிறாயென்று (புகழ்வதுபோ லிகழ்ந்து) நீ அடுக்கின விறகுகள்கூட திருடியே கொண்டுவந்திருக்கிறாய். சிவந்த பொன்னாற் செய்த திருமங்கிலியம் கயிற்றுடனே உன்கழுத்தி லிருக்கச்செய்தே ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லுகிறது சிறிதும் பொருந்தாது இந்தத் தாலியை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருளாகக் கொடுவென்று சொல்லவே, வேடர்களுடைய அம்புகள்மிக்க குறிச்சி வாசலிலே அகப்பட்ட மானைப்போல துடிதுடித்துச் சந்திரவதியானவள் பதறி விழுந்தாள் எ-று. 42

கலி விருத்தம்

வாடி னாடார்ந் தாண்மலர் மாமுகம்
கோடி னாள்குலைந் தாளலைந் தாள்கொடுங்
கோடி நாள்வந்த தென்றுகி லேசமெய்
மூடி னாணெடு மூச்செறிந் தாளரோ.

இ-ள். உடம்பெல்லாம் வாடினாள்; தளர்ச்சியாயினாள்; தாமரை மலர் போலும் பெருமை பொருந்திய தனது முகங் கோணுதலானாள்; பயந்தாள்; வருந்தினாள்; கொடிதான கெடுதலிப்போது வந்து சேர்ந்ததென்று துன்பத்தையே உடம்பு நிரம்பமூடுதலானாள்; பெருமூச்சும் விட்டாள் எ-று. 43

அலைவி லாவரிச் சந்திரற் கல்லது
தொலைவில் யாவர்க்குந் தோற்றரு மங்கலம்
புலையன் காணவும் போதுவ தோவெனா
உலையின் மீது மெழுகொத் துருகினாள்.

இ-ள். எக்காலத்தும் வருந்துதல் கொள்ளாத அரிச்சந்திர மகாராஜனுக்கேயல்லாமல் வருந்துதலையுடைய எல்லாருக்கும் காணப்படாத எனது திருமங்கிலியமானது ஒரு பறையன் காணவுமாயிற்றேயென்று கொல்ல னுலையின் மேலிட்ட மெழுகையொப்பா யுருகினாள் எ-று. 44

இருள றுங்குணத் தெந்தைக்கு நல்வரம்
அருளுங் காலத் தரவணிவே ணியான்

திருவு ளஞ்செய்த திவ்விய மென்மொழிப்
பொருளு மித்தலம் புக்கபின் பொய்த்ததோ.

இ-ள். அஞ்ஞான நீங்கின குணத்தையுடைய எனது தந்தைக்கு நல்ல வார்த்தைக் கொடுக்கிறகாலத்திலே, பாம்பையணிந்த சடையையுடைய கடவுள் திருவுளங்கொண்டருளின திவ்வியமான இரகசிய வார்த்தையிலுள்ள அர்த்தமும் இந்தவூருக்கு நான் வந்தபின்பு பொய்யாய்ப் போயிற்றோ? எ-று. 45

பனிம திச்சடைப் பாவைபங் காளனார்
இனிய வாசக மின்றொடுந் தீர்ந்ததால்
புனித னரினும் பூவளந் தோனினும்
முனிவ னேமுதி யோனென வேங்கினாள்.

இ-ள். குளிர்ந்த சந்திரனைச் சடையிலேகொண்ட பார்வதி சமேதரான கடவுள் சொன்ன நல்ல வார்த்தையானது இன்றோடே முடிதலாயிற்று; ஆகையால் அந்தப் பரிசுத்தரான சிவனிலும் உலகமெல்லா மளந்த விஷ்ணுவினும் விசுவாமித்திர முனிவரோ சிறந்தவரானரென் றழுதாள் எ-று. 46

அற்புக் காழிய னரிச் சந்திரன்
விற்பப் போயின மேன்மைக் குலத்தொடும்
பொற்புப் போம்பொறை போநிறை போமென்றன்
கற்புப் போவதென் னென்று கலங்கினாள்.

இ-ள். இரக்கத்துக்குக் கடல்போன்றவராகிய அரிச்சந்திர மகாராஜன் விற்க, அதனாலே போன மேன்மையுள்ள குலத்துடனே என் அழகுதான் போகும்; எனது பொறுமையும் போகும்; என துயர்வும் போகும்; இவையெல்லாம் போனாலும் என்னுடைய பதிவிரதாநிலை போவதற்குக் காரணமென்னவென்று மனங் கலங்கினாள் எ-று. 47

அனைய காலை யரிச்சந் திரனுந்தன்
மனைவி யாமிவ ளென்று மனங்கொளாத்
தனையன் மாண்டது தன்னையுட் கொண்டுள
நினைவை நீக்கி மறப்பையு நீக்கினான்.

இ-ள். அந்தவேளையில், அரிச்சந்திரமகாராஜனும் இவள் நமது மனைவியேயாமென்று மனத்திலேகொண்டு தன்புத்திர னிறந்துபோனதையு மனத்துள்ளேகொண்டு தனதுள்ளத்துள்ளே நினைவுபோய்ப் பின்பு அந்த நினைவு தப்பினதையுந் தேற்றிக்கொண்டான் எ-று. 48

கள்ள வேகத் தரவு கடிக்கநம்
வள்ள லோவிறந் தானென்று மன்னவன்
உள்ளே நொந்து யிர்த் துயிர்த் துப்புறம்
விள்ள லானுரை விம்மி மயங்கினான்.

இ - ள். திருட்டுத்தனத்தால் வந்த வேகத்தையுடைய பாம்பு கடிக்க நமது புத்திரனை பிரபுவோ செத்தானென்று தெரிந்து அரசனானவன் மனம் வருந்திப் பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு வெளியே ஒரு வார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாகித் துக்கித்து மயக்கத்தைக்கொண்டான் எ - று. 49

அன்னை யின்றி யருங்கானி லெய்திய
உன்னை யோடி யுரகங் கடித்தலின்
மின்னையும் முன்னையும் விற்ற வெவ்வினை
என்னை யெவ்வண நொந்தனை யேந்தலே.

இ - ள். ஓ புத்திரா! உனது தாய் உன் கூடவராமல் அரிதான காட்டுக்குள்ளே போன உன்னை ஓடிவந்து பாம்பு கடித்ததனாலே அப்போது உன் தாயையும் உன்னையும் ஒருவருக்கு விலையாகவிற்ற என்னை எவ்விதமாக எண்ணி நொந்துகொண்டாய் எ - று. 50

நந்த நாடு நலமு மிழந்துநீ
எந்த மோடுவந் திவ்வணம் பட்டனை
மைந்தனே யென்றனாற் பெற்ற வாழ்வுனக்
கிந்த வாழ்வள வோவென் றிரங்கினான்.

இ - ள். ஓ மகனே! நம்முடைய நாட்டையும் நம்முடைய சுகத்தையும் விட்டு நீயும் எங்களுடனே கூடவந்து இவ்விதமானாய்; என்னாலே நீ பெற்ற சுகம் உனக்கு இந்த சுகத்தளவுதானோவென் றழுதான் எ - று. 51

ஒன்றி லாத வுயிரினை யோம்பியே
பொன்றி லாது புலையனுக் காட்பட்டான்
வென்றி வேந்தினி மீட்கத் தகுவனோ
என்றி றந்தனை யோவென் றியம்பினான்.

இ - ள். விலைபெறில்லாத உயிரை வளர்த்துக்கொண்டு சாவமாட்டாமல் ஒரு பறையனுக் கடிமையானான்; அப்படி அடிமையான ஜயத்தையுடைய அரசன் இனி நம்மை மீட்டுக்கொள்ள மாட்டுவானோ மாட்டானென்றெண்ணித் தானே நீ இறந்துபோனாயென்று சொன்னான் எ - று. 52

விற்ற நாளிலென் மேனி தழீஇயழப்
பற்றி யந்தண னீர்த்ததும் பார்த்திருந்
திற்றை நாண்மட் டிரங்காத வென்வயின்
உற்ற பாவ மொழித்தனை யோவென்றான்.

இ - ள். நான் விலைக்கு விற்றபோது என்னுடம்பை அணைத்துக்கொண்டிருந்த வுன்னைப்பற்றி அந்தப் பிராமண னிழுத்துக்கொண்டு போனதையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், இன்றையதினம் வரையிலும் உன்னிடத்தி லிரக்கமில்லாதிருந்த என்னிடத்திலே நீ பிறந்தபாவத்தை இன்று தீர்த்துக்கொண்டாயோ வென்றான் எ - று. 53

விலைப்பட் டாய்ப்பட்டும் வெவ்வா வாய்ப்பட்டுத்
தொலைப்பட் டாயன்னை தோளிற் கொணர்ந்திடத்
தலைப்பட் டாய்தமியே னெறியத் தகர்ந்
தலைபட் டாயிது வோவிதி யையனே.

இ - ள். நீயோ விலையானாய்; அப்படி விலையாகியும் ஒரு வெவ்விதான பாம்பின் வாய்க்குள்ளாக யிறந்தாய்; பின்பு உனது தாயானவள் சாத்திக் கொண்டுவர அவள் தோளுக்குள்ளானாய்; இப்போது நான் தூக்கியெறிய அதனாலே சிதைதலாய் அலைச்சற்பட்டாய், என் அப்பனே! உனக்கிப்படியா விதியிருந்தது எ - று. 54.

காத லாலுனைக் காணாத தாயையும்
ஈதெ லாம்வினைத் தெற்றிய வென்னையும்
மீதெ லாமர வின்விட மேயநாள்
ஏதெ லாமுரைத் தாயுரை யேந்தலே.

இ - ள். அன்பினாலே உன்னைக் கூடவேவந்து கண்டுகொள்ளாத உன் மாதாவையும், இதெல்லாஞ்செய்து இப்போ தெடுத்தெறிந்த என்னையும் உன்னுடம் பெல்லாம் பாம்பின்விட மேறுகிறபோது புத்திரா! (நீ அப்போது) என்னென்ன சொற்களெல்லாஞ் சொன்னாய்? அவற்றை இப்போது சொல்வாயாக எ-று. 55

பிறப்பு ணர்ந்தவன் றேபிறி தின்றியுன்
இறப்பு ணர்ந்தன மென்னினு மெம்முனோர்
சிறப்புஞ் செல்வமுஞ் சேர்தலிற் றீர்ந்தவா
றறப்பெ ரும்பிழை யென்றென் றழுங்கினான்.

இ - ள். உன் சன்ம மிப்படிப்பட்டதென்று தெரிந்த அப்போதே வேறுபாடில்லாமல் உனது சாவுந் தெரிந்தோமானாலும், எங்களுக்கு முன்னோர்கள் பெற்றிருந்த சிறப்புஞ் செல்வமும் சேர்ப்பதினின்றும் நீ நீங்கினபடி மிகவும் பெரிதான பாவம் பாவமென்று வருந்தினான் எ - று. 56

வாளின் மிக்கவய மன்னர் வந்துநின்
றாளில் வீழ்ந்தழ லின்றிநின் றாய்திருத்
தோளி லேற்றிச் சுடலையி லேவரா
வேளின் மிக்கவ வெவ்வினை யோவென்றான்.

இ - ள். வாள் வலியாலுயர்ந்த வெற்றிகொண்ட அரசர்கள்வந்து உன் காலிலேவிழுந் தழுகிறதில்லாமல் உன தாயானவள் தன் திருத்தோளின் மேலேற்றிக்கொண்டு சுடுகாட்டுக்குவர மன்மதனினும் அழகாற் சிறந்த குமாரா! எந்த வெவ்விதமான பாவஞ் செய்தாயோவென் றழுதான் எ - று. 57

இன்ன வாறுரைத் தேங்கிட வேந்திழை
தன்ன கத்தி னுணர்ச்சி தழைத்திட
மன்ன னேயிவ னென்று மதித்தவன்
பொன்ன டித்துணை பூண்டழு தோதுவாள்.

இ - ள். இந்தப்படிசொல்லி அரசனழும்போது சந்திரவதியானவள் தன் மனத்திலே தெளிவு தோன்ற நமதரசனே இவரென்று துணிந்து அவ்வரசனுடைய அழகிய பாதங்களிரண்டையும் பிடித்துக்கொண்டழுது சொல்லுகிருள் எ - று. 58

கொதித்தெ ழுந்து படர்குடி கொண்டுளங்
கதித்த துன்வயிற் கண்டன னுத்தம
விதித்த தல்லது வேறணு காதென
மதித்தி ருநுதல் வல்லிவி ளம்பினுள்.

இ - ள். பொங்குதலாய்த் துன்பமே குடிகொண்டு உமது மனத்திலே அதிகமான படியை உம்மிடத்திலேதான் கண்டேன். ஓ புருஷோத்தமரே! யார்க்கானுலும் இலபித்தபடியேயல்லாமல் வேறே ஒன்றும் வாராதென்று பாதிச்சந்திரன்போலும் திருநெற்றியையுடைய சந்திரவதி சொன்னுள் எ-று.

தீமை செய்த துனக்குஞ் சிறுவற்கும்
வாய்மை தான து மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும்
தூய்மை யேயினி யென்று துணிந்தனன்
நீம யங்கல றத்தை நினையென்ருள்.

இ - ள். பாவங்களைச் செய்திருந்தது உமக்கும் பிள்ளைக்கும் மெய்யானதே; அந்தப்பாவம் இந்த மண்ணுலகத்துக்கும் விண்ணுலகத்துக்கும் இனி நன்மையாகவே முடியுமென்று நான் துணிவுகொண்டேன், நீர் இனி மயங்கவேண்டாம். உமது சுதர்மத்தை யெண்ணிக்கொள்ளுமென்று சொன்னுள் எ - று. 60

தோகை கேள்புலை யற்குத் தொழும்பனுன்
ஆகை யான்மற் றவன்பணி நீந்தவன்
ஈகை யானிழந் தாற்றவ றெய்திடும்
போகை நன்று பொருட்டரு தற்கென்றுன்.

இ - ள். பெண்ணே! கேட்பாயாக, இந்தச் சுடுகாட்டுக்குரிய பறையனுக்கு நான் அடிமையாதலாலே அவன் உத்தரவைக் கடந்து அவன் பொருளை நான் வாங்காமல் விட்டால் நீதிக்கு வழுவுதலாகும். நீ பொருள் கொடுப்பதற்காக இவ்விடம் விட்டுப் போகிறதே நல்ல காரியமென்று சொன்னுன் எ - று.

உன்னை யாளு மறையவற் குற்றிது
சொன்ன காலந் தரினந்தத் தூசொடு
பொன்னை வாங்கிய ளித்துநின் புத்திரன்
றன்னை நீசுடத் தக்கது னக்கென்றுன்.

இ - ள். உன்னை அடிமையாகக் கொண்டாளுகிற பிராமணனிடத்திற்குப் போய் இந்தப் பொருள் கொடுக்கவேண்டியபடியே நீ சொன்னபோது, அந்தப்

பிராமணன் கொடுத்தால் அந்தக் கொள்ளி வஸ்திரத்துடனே பணமும் வாங்கி வந்து கொடுத்து உன் புத்திரனை நீ தகனஞ் செய்துகொள்ளத்தகு முனக் கென்று பின்னுஞ் சொன்னான் எ - று. 62

அரக்க னச்சிவப் புற்றவ ழற்கணன்
இரக்க மற்பமு மில்லவ னிப்பொருள்
தரக்க ருத்திலன் றந்திடிற் காண்பனென்
றுரைத்து வல்லி மகனைவைத் தோடினாள்.

இ - ள். அரக்கைபோற் சிவப்புப் பொருந்திய நெருப்புக் கண்களை யுடையவன்; கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவன்; இந்தப் பணங் கொடுக்கச் சம்மதியான்; ஒருவேளை தருவானோ எப்படியோ கண்டறிகிறேனென்று சந்திரவதியானவள் மகனை அங்கு வைத்துவிட் டோடினாள் எ - று. 63

மேற்படி வேறு

மங்கைகடி தேகிலுட மைந்தன் முகநோக்கி
அங்கைதொட நாணிமன மஞ்சியய னின்றே
கங்கைவள நாடனிரு கண்கலுழி சிந்த
வெங்கய நுகர்ந்தவிள வின்கனியை யொத்தான்.

இ - ள். அப்படிச் சந்திரவதி விரைந் தோடும்போது மகன் முகத்தைப் பார்த்து தனதழகிய கையாலே தொடுதற்குக் கூசி மனத்திலே பயங்கொண்டு பக்கத்திலே நின்றுகொண்டு கங்கைவள நாட்டையுடைய அரசன் தனதிரண்டு கண்களிலும் கான்யாறுபோல் நீரொழுக வெவ்விதான யானையுண்ட விளாங்கனியை யொப்பாயினான் எ - று. 64

மன்னவன் வருந்தியுற மாமயிலை யன்னாள்
துன்னவரி தாயசுடு காடது கடந்தே
என்னவினை யின்னம்வரு மென்பது கருத்தாய்
மின்னுமணி நீள்புரிசை வீதியிடை புக்காள்.

இ - ள். அப்படி அரசன் வருந்திக்கொண்டிருக்க, பெரிய மயிலையொப்பான சந்திரவதியானவள் நெருங்குதற்கரிதான சுடுகாட்டைக் கடந்து போய் இன்னம் என்ன பாவச் செய்கைகள் வரக்கூடுமோவென்று கருத்துள்ளவளாகி மின்னுகின்ற இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள மதில் சூழ்ந்த வீதிக்குள்ளே போயினாள் எ - று. 65

கிள்ளைமொழி யம்மறுகு கிட்டுவதன் முன்னே
வள்ளையொலி மாடலிறை காசிநகர் மன்னன்
பிள்ளையை யெடுத்தயல் பெயர்ந்துயிர் செகுத்தே
கள்ளர்சிலர் நல்லணி கவர்ந்துகொடு போனார்.

இ - ள். கிளிபோலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி போகுதற்கு முன்னே மங்கலவள்ளை ஒலிப்பதான காசி பட்டணத்துக்கு அரசனானவு

னுடைய பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு தூரத்தேவந்து அந்தப் பிள்ளை யுயிரை வதைசெய்து சில கள்ளர்கள் அப்பிள்ளைமேலுள்ள நல்ல ஆபரணங்களை யெல்லாந் திருடிக்கொண்டு போயினார்கள் எ - று. 66

அம்மதலை யைத்தெரு வகத்தினிடை காணா
இம்மதலை யார்மதலை யென்னவல மந்தாள்
எம்மதலை யைக்கண மெறிந்ததுகொ லென்னாத்
தம்மதலை மெய்க்குறி தனைத்தெரித லுற்றாள்.

இ - ள். இவ்வாறு செல்கிற சந்திரவதியானவள் அந்த அரசன் பிள்ளையை அவ்வீதியிலே கண்டு இந்தப் பிள்ளை யாருடைய பிள்ளையென்று துக்கித்தவளாய் எங்கள் பிள்ளையை அங்குள்ள பூதகணங்கள் கொண்டுவந்து இங்கே போட்டுவிட்டனவோவென்று தங்கள் பிள்ளையி னுடம்பிலுள்ள அடையாளங்களைப் பார்க்கலாயினாள் எ - று. 67

விடிந்திடு முனந்நகரி காவலர் விரைந்தே
இடிந்தமதி லேறியு மிழிந்துமறு குற்று
மடிந்தகுழ விக்கருகு கண்டுமட மாதைக்
கடிந்தனர் கொணர்ந்துயிர் கவர்ந்ததிவ ளென்றே.

இ - ள். அப்போது விடிகிறதற்கு முன்னே, அந்தப் பட்டணத்தைக் காக்கிற தலையாரிகள் அதிக விரைவிலே வந்து கள்ளராலே இடிந்துபோன மதில்வழியே யேறிவந்தும் பின் பிறங்கியும் பின்பு வீதியிலேவந்து செத்துக் கிடக்கிற பிள்ளைக்குச் சமீபமாக வந்து கண்டு (அங்கு நின்று யாதுந் தெரியாமல் மயங்குகிற) சந்திரவதியை, இந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டுவந்து இதனுயிரை வதைத்தவ ளிவள்தானென்று அடித்தார்கள் எ - று. 68

பதைத்திடு சினத்தொடு பசுங்குழவி தன்னை
வதைத்ததிவ ளாமென மலர்க்குழல் பிடித்தே
விதைத்தலின் விழுந்தென விழிக்கனல் தெறிக்க
உதைத்தன ரடித்தன ரொடித்தனர்க ளென்பை.

இ - ள். அப்படித் துடித்துடிப்பாகிற கோபத்துடனே அந்தப் பச்சிளம் பிள்ளையைக் கொன்றது இவளேதானென்று அவளுடைய பூவையணிகிற கூந்தலைப் பிடித்துக்கொண்டு விதைக்கிறபோது சிந்துகிற விதைகளைப்போல் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள் சிந்த உதைத்தார்கள்; அடித்தார்கள்; அவளெலும்பையு மொடித்தார்கள் எ - று. 69

சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேரவட ரக்கண்
டன்றவர்க ளிற்சிலர் விலக்கியக லப்போம்
என்றுதல மேதுகுல மேதுசிறு சேயைக்
கொன்றபரி சேதரிவை கூறெனவு ரைத்தார்.

இ - ள். வீதியிலே பார்த்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், பார்க்க வருகிறவர்களும் கூட வருத்தப்படுகிறதைக் கண்டு அப்போது அவர்களிலே சிலர் சிலரை விலக்கி, நீங்கள் தூரப் போங்களென்று சொல்லிச் சந்திரவதியைப் பார்த்து உன் ஊரேது? உன் குலம் யாது? இந்தச் சிறுபிள்ளையைக் கொன்றதென்ன காரணம்? பெண்ணே! நீ உள்ளது சொல்லென்று கேட்டார்கள் எ - று. 70

தேவருண மக்கிலை செகுத்திலனெ னிற்றான்
ஆவதிலை நம்மொழியை யாருறுதி கொள்வார்
நோவதிலு நம்மகவி னேதகவி னாலும்
சாவதினி தென்பது மனத்திடை தரித்தாள்.

இ - ள். நான் கொன்றிலேனென்று சொன்னால், தெய்வகடாக்ஷம் இப்போது நமக்கில்லாதிருக்கிறது. ஆகையால், நாம் சொல்லுகிற மெய் வார்த்தையை யார்தான் நம்புகிறவர்கள்? இப்போதிவர்களாலே வருத்தப்படுகிறதிலும் நமது புத்திரனிறந்துபோன துன்பத்தை யனுபவிக்கிறதைக் காட்டிலும் இனி இறந்துபோகிறதே நல்லதென்று தன்மனத்திலே திடப்படுத்திக்கொண்டாள் எ - று. 71

மெய்யுரைசெ யிற்பொயென மேவியது வீணாம்
ஐயமிதி னில்லையத னாற்புரையி லாத
பொய்யுரையு மெய்யொடு பொருந்துமென நாடித்
தையலவ ரோடிது தனைப்பகர லுற்றாள்.

இ - ள். மெய்வார்த்தையை நாம் சொன்னோமானால், அது பொய்யென்று தோற்றி, அந்த மெய் பயனில்லாது போம். இதிலெவ்வளவுஞ் சந்தேகமில்லை. அதனாலே குற்றமில்லாத பொய்வார்த்தை மெய்யுடனே சேர்வதாகுமென்றாலோசித்துச் சந்திரவதியானவள் தன்னை வினாவின அவர்களுடனே இந்த வார்த்தையைச் சொல்லத் துணிந்தாள் எ - று. 72

ஒன்றினிது கேண்மினுல கத்தினி லிரக்கத்
தன்றியுயிர் கொன்றுழ லரக்கியறி யீரோ
இன்றுயிரி ழந்தமக வென்கையி லிருக்கக்
கொன்றதிலை யென்னவல னோகொடிய ளென்றாள்.

இ - ள். நான் ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன், எல்லோரும் நன்றாய்க் கேளுங்கள். நான் பூவுலகில் இரக்கமென்பதில்லாதவளாய் உயிர்களைக் கொன்று திரிகிற இராட்சசியென்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ? இப்போதுயிர்போனபிள்ளை என் கையின்மேலிருக்கச்செய்தே நான் கொன்றிலேனென்று சொல்லமாட்டுவேனோ? நானோ கொடுந்தொழிற் செய்கிறவளென்று சொன்னாள் எ - று. 73

ஆயின்விடன் மின்னென வடித்தணி கயிற்றால்
சாயுமிரு கைத்துணை பிணித்தவி சவத்தை

வேயும்விழை தோளின்மிசை யேற்றிவிறன் மன்னன்
வாயிறனை நாடிமயி லைக்கொடு நடந்தார்.

இ-ள். அப்படியானால், இவளை விட்டுவிடாதீர்களென்று அடித்து அழகிதான கயிற்றினாலே நீண்டு தொங்குகின்ற இரண்டு கைகளையுங் கட்டிச் செத்த பிணத்தை மூங்கிலும் வேண்டுவதான தோளின்மேலேற்றி வெற்றிகொண்ட காசிராஜனுடைய அரண்மனை வாசலைத் தேடிச் சந்திரவதியை யிழுத்துக் கொண்டு போனார்கள் எ-று. 74

கைகொடுச வத்திிரு கால்களை யணைத்து
மெய்கொடுசு மந்தடி விதிர்ப்புற மிதித்துப்
பெய்கொடுநி ணங்குறு தி பின்னுமுனு மொய்க்க
மொய்குழல்வ ணங்கிடை முறிந்திட நடந்தாள்.

இ-ள். தனது கையிலே கொண்டு பிணத்தினுடைய இரண்டு கால்களையும் அணைத்துத் தனதுடம்பினாலே சுமந்துகொண்டு கால்களு நசுங்க மிதித் தூன்றி ஒழுகுகின்ற கொடுமையான நிணமும் இரத்தமும் பின் புறத்திலு முன் புறத்திலும் வழிந் தொழுகும்படியாய் நெருங்கின கூந்தலையுடைய சந்திரவதி தனதிடை ஒடிவதாக அந்தத் தலையாரிகள் பின்னே சென்றாள் எ-று. 75

குறித்ததிசி னத்தொடு கொதித்தவர டிக்கத்
தெறித்தகுரு தித்துளி திசைத்திசையின் மொய்க்கப்
பிறித்திருக யிற்றிடை பிடித்துவர நாய்மேல்
வெறித்தடர மானென வெருண்டுமு னடந்தாள்.

இ-ள். அவள் கொன்றதைக்கருதி அதிக கோபத்துடனே பொங்குதலாகி அந்தத் தலையாரிகள் அடிக்கிறதினாலே தெறிக்கிற இரத்த பிந்துக்கள் எந்த இடங்களிலு நிரம்புதலாகப் பிரிவு செய்து இரு பக்கத்திலுங் கட்டின கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு வரும்போது, நாய்கள் வெறிகொண்டு சீறி மேலே விழ, அஞ்சுகிற மானைப்போற் பயந்து நடந்தாள் எ-று. 76

வேலைநகர் காவலரும் வேதமுனி வற்கன்
ருலைவயல் சூழ்பதி யளித்தமட மாதும்
காலைமுர சங்குளிறு வாயில்கள் கடந்தே
மாலைமுடி மன்ன னுறை மண்டப மணைந்தார்.

இ-ள். கடல்போற் சிறந்த அந்தப் பட்டணத்தைக் காக்கிற தலையாரிகளும், ஒரு வேதப்பிராமணனுக்கு கரும்பாலைகளும் வயல்களுஞ் சூழ்வதான தமதூரைக் கொடுத்த யௌவனமுள்ள சந்திரவதியும் விடியற்காலத்து முரசு சப்திப்பதான கோட்டைவாயில்களெல்லாங் கடந்துபோய் மாலையணிந்த கிரீடாதிபதியான அரசனிருக்கிற சபாமண்டபத்துக்குள்ளே போனார்கள் எ-று. 77

அத்தல மணைந்தவ ருளக்கொடியர் மன்னைக்
கைத்தல மெடுத்திரு கழற்றெழுது நின்றார்

மெய்த்தவ முயன்றமணி வேயனைய தோண்மேல்
வைத்தபிண முங்கொடு மடக்கொடியு நின்றாள்.

இ-ள். அந்தச் சபாமண்டபத்தி னருகே போனவரிலே அப்பொல்லாத தலையாரிகள் அரசனை நோக்கி, இரண்டு கைகளையுங்கொண்டு அவனிரண்டு கால்களையும் வணங்கி நின்றார்கள். மெய்யான தவங்களை வேண்டிச் செய்வதான அழகிய மூங்கிலையொத்த தோளின்மேலே வைத்த பிள்ளைப் பிணத்தையுந் தாங்கிக்கொண்டு சந்திரவதியு நின்றாள் எ-று. 78

நின்றளவின் மன்னனு நிகழ்ந்தபிழை யென்கொல்
என்றதி சயித்திஃ திறக்கென வுரைக்க
மன்றல்கமழ் கோதைபிணம் வைத்தன ணிலத்தில்
கொன்றபரி செந்தநெறி கூறிடுமி னென்றான்.

இ-ள். அப்படி நின்றபோது, அரசனானவன் இவளாலே உண்டான குற்றம் யாதென் றதிசயித்து இந்தப் பிணத்தை யிறக்கிவையென்று சொல்லவே மணம் பரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய சந்திரவதி பிணத்தைக் கீழே யிறக்கி வைத்தாள். வைத்தபின்பு காசிராஜன், இவளிந்தப் பிள்ளையைக் கொன்றதெவ்விதம் சொல்லுங்களென்று கேட்டான் எ-று. 79

என்றிறையு ரைத்திட விறைஞ்சியவர் மன்னா
இன்றிரவு நின்மகவை வந்திவ ளெடுத்து
மன்றணி நெடுந்தெருவில் வைத்துடல் பிளந்து
கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தனமு மென்றார்.

இ-ள். என்று காசிராஜன் கேட்டபோது, அந்தத் தலையாரிகள் வணங்கி அரசனே! இன்றிராத்திரி உம்முடைய பிள்ளையை இந்த இராக்ஷசி வந்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் நிரம்பிய அலங்காரத்தையுடைய இராஜவீதியில் வைத்து உடம்பைப் பிளந்து கொன்றபடியைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு உமக்கு முன்னே வந்தோமென்று சொன்னார்கள் எ-று. 80

அந்தமொழி சொன்னவரை யங்கையி னமைத்து
வந்தபடி யாவுமிவண் வல்லியுரை யென்னச்
சந்திரம தித்தெரிவை தன்னடியை நோக்கிச்
செந்துவர்ம லர்க்குமுத வாய்மலர் திறந்தாள்.

இ-ள். அந்த வார்த்தை சொன்ன தலையாரிகளைத் தன் கையாலே அடங்கச்சொல்லி ஓ அம்மே! நீ வந்த காரியமெல்லாம் இவ்விடத்திலே சொல்லென்று கேட்க, சந்திரவதியானவள் தன் பாதத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சிவந்த பவளம்போலவும் குமுதமலர்போலவும் உள்ள தன் வாயைத் திறந்து சொல்லலானாள் எ-று. 81

செய்யமக வின்னுயிர் செகுத்தபடி கண்டாய்
கையினிலெ டுத்ததொர் சவத்தையெதிர் கண்டாய்

மெய்யிடைபு லால்வெறி விரிந்தமுடை கண்டாய்
ஐயமிலை யானுமொ ரரக்கியறி யென்றாள்.

இ - ள். ஓ அரசனே! இந்தச் செவ்விதான பிள்ளையினுயிரைக் கொன்ற படியையும் நீரே கண்டீர். என் கையி லெடுத்துக்கொண்டு வந்ததான ஒரு பிணத்தையும் உமக்கு முன்னே கண்டீர். என்னுடம்பிலே புலால்நாற்றம் விரிந்திருக்கிறபடியையுங் கண்டீர். இனி சந்தேகிக்கத் தக்கதில்லை. நானும் இராக்ஷசிகளி லொருத்தியென்று தெரிந்துகொள்ளுமென்று சொன்னாள் எ - று. 82

என்றுநர வன்றசைக ளுண்டுட லெடுத்தேன்
வென்றிவடி வேலிறைவ நின்னகரின் மேவி
இன்றிரவி னின்மக விளந்தசை விரும்பித்
தின்றிடநி னைத்துயிர் செகுத்ததுள தென்றாள்.

இ - ள். எப்போதும் நான் மனிதருடைய வலிய மாமிசங்களையே சாப்பிட்டு என் சரீரத்தை வளர்த்தேன்; வெற்றிபொருந்தின கூரிய வேலையுடைய அரசனே! இன்று உம்முடைய ஊர்க்குள்ளே வந்து இராத்திரியிலே உமது பிள்ளையி னிளமையான மாமிசத்தைத் தின்ன ஆசைகொண்டு இந்தப் பிள்ளையினுயிரைக் கொன்றேன். இதுவே மெய்யானதென்று பின்னுஞ் சொன்னாள் எ - று. 83

மடக்கொடி யுரைக்கவிது மன்னவ னுரைப்பான்
அடக்கமு மொடுக்கமு மரக்கியல ளென்னும்
இடர்ப்பல விவட்கிவ ரிழைத்தமை நமக்குச்
சுடச்சுட வுரைக்குமிவள் சொன்னமொழி யென்றான்.

இ - ள். இவ்வாறு சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு அரசன் சொல்லுகிறான். இந்த அம்மையினுடைய மன அடக்கமும் கைகால்களினொடுக்கமும் இராட்சசியல்லவென்று சொல்லுகின்றன. இந்தப் பெண்ணணங்குக்குப் பலரும் பல துன்பங்கள் செய்தவைகளுண்டு. அவைகளெல்லாம் நமக்குத் தெரிவதாகச் சுடச்சுடச் சொல்லுகின்றது, இந்த அம்மைசொன்ன வார்த்தை யென்றான் எ - று. 84

உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுரைக்கும்
கையிற்குறி யுரைக்குமிரு கட்குறி யுரைக்கும்
குயிற்குரன் மடந்தையிவள் கொன்றகுறி யுண்டென்
றயிர்ப்பிலை யெனக்கென வமைச்சரொடு ரைத்தான்.

இ - ள். சீவவதை செய்தவர்கள் முகக்குறியே (வதைசெய்ததைத்) தெரியச்சொல்லும், இன்னும் வதை செய்தவர்களுடைய கையிலுள்ள குறியுஞ் சொல்லும், இரண்டு கண்களிலுள்ள குறியுஞ் சொல்லும். குயில் போலுந் தொனியையுடைய பெண்ணாகிய இந்த அம்மைகொன்ற குறியுண்டென்று எனக்குச் சந்தேகித்தற் கிடமில்லையென்று மந்திரிகளுடனே பின்னுஞ்சொன்னான் எ - று. 85

வள்ளலிவை கூறிடலும் வந்தவர்கண் மன்னு
பிள்ளையை யெடுத்தவடி யின்பிறகு சென்று
கள்ளியிவள் கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தேம்
உள்ளதல தில்லதை யுரைக்கவிதி யுண்டோ.

இ - ள். அப்படி அரசனானவன் சொல்லும்போது, அவளைக்கொண்டு வந்தவர்கள் அரசனே! பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுவந்த காற்சுவட்டின் பின்னேபோய் திருடியான இவள் கொன்ற படியையுங் கண்டு இவளைப் பற்றிக்கொண்டுவந்தோம். இது உள்ளபடியே அல்லாமலில்லாததைச் சொல்ல நியாயமுண்டோ? எ - று. 86

உன்னுரை தனக்கொரெதி ருத்தரமு முண்டோ
என்னுரை செயத்தகுவ தெம்பெரும வென்றே
மன்னுரை கடற்புவி வளாகமிசை வாழும்
இன்னுயி ரிறக்குமிவ டன்னைவிடி லென்றார்.

இ - ள். உம்முடைய சொல்லுக்கு மறுமொழியுங்கூட நாங்கள் சொல்லத்தக்கதுண்டோ? எமதரசனே! இனிச் சொல்லத்தக்கது யாதிருக்கின்றதென்று பின்னும், நிலைபெற்ற இவளை விட்டுவிடில், நுரைகள் பொருந்தின கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே வாழுகின்ற இனிய உயிர்களெல்லாம் அழிந்து போகும் என்றுஞ் சொன்னார்கள் எ - று. 87

அன்னவை யுரைத்தவரை மன்னவ னமைத்தே
என்னபல பேசுவதி வேழையடி தானோ
பின்னையடி சென்றதுள தோபிறிதெ னக்கண்
டிந்நொடியில் வந்திடு மெனச்சிலரை விட்டான்.

இ - ள். அவ்வார்த்தைகள் சொன்ன தலையாரிகளை அரசன் அமரச்சொல்லி இனிப் பலவுஞ் சொன்னதினாலே பயனொன்றுமில்லை. (பிள்ளையைக் கொண்டுபோன வழியில்) இந்தப் பெண்கால்கள் சென்றிருக்கின்றனவோ? பின்னும் வேற்றோர்கால்கள் சென்றனவுண்டோவென்று தெரிந்து, இந்தக் கணப்போதிலே வாருங்களென்று சிலரை அனுப்பினான் எ - று.

பிறிது - பின்னையடி சென்றதுளதோ வெனக் கூட்டுக. 88

போற்றடி பணிந்தவர்கள் போய்மறுகி னூடே
காற்றடி சிதைக்குமுனர் கண்டிடுது மென்றே
மாற்றடியி லாற்றரிய வல்லியடி வைப்பின்
வேற்றடிகள் பார்த்தவர் விரைந்துநெறி சென்றார்.

இ - ள். எல்லாரும் வணங்கத்தக்க அரசனடியை வணங்கிக்கொண்டு சிலர்கள் அந்த வீதிவழியே சென்று காற்றினாலே காற்சுவடு கலையுமுன்னே தெரிவோமென்று, தலையாரிகளுடைய மாறுலடித்த அடிபட்டுத் தாங்கமாட்டா

திருக்கின்ற சந்திரவதியினுடைய கால்கள் சென்ற நிலத்திலே வேறான சில காற்சுவ டுண்டோவென்று அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு, விரைவிலே சந்திரவதி வந்தவழியைக் குறித்துப் போனார்கள் எ - று. 89

அங்கவர்கள் வந்திடுமு னத்தெரு வகத்துக்
கங்கருகு மன்னல்விளை கன்னபுரி மன்னன்
மங்கையடி யேயெழுதி மற்றையடி யெல்லாம்
அங்கைகொடு நீவிமுனி கௌசிக னழித்தான்.

இ - ள். அங்கே அந்தச் சிலர்கள் வருவதற்கு முன்னே அந்தத் தெருவிலே தினைப்புனத்தருகே கரும்புகள் விளைவதான கன்னோசி நாட்டரசன் பெற்ற சந்திரவதி கால்களையே விசுவாமித்திரமுனிவர் பதியச் செய்து, மற்றைக் காற்சுவடுகளை யெல்லாந் தமதழகிய கையாலே தடவிக் கலைத்து அழித்துவிட்டார் எ - று. 90

எந்தவடி வந்ததெனு வெண்ணியவ னண்ணி
அந்தவடி யின்சுவ டமைப்பனை வருங்கண்
டிந்தவடி யேமுழுது மியாவர்களு மிங்கே
வந்தவடி யில்லையென மன்னனுழை வந்தார்.

இ - ள். எந்தக்கால்கள் இங்கே நடந்து வந்ததை யென்று ஆலோசித்துக் கொண் டங்கேவந்து அந்தச் சந்திரவதியினுடைய கால்கள் அழுந்தி யிருக்கிற வடிகளை எல்லாருங்கண்டு, எல்லாம் இந்தப் பெண்ணடிச் சுவடுகளேயல்லாமல் ஒருவரு மிவ்விடத்தே நடந்துவந்த சுவடுகளில்லையென்று சொல்ல அரசனிடத்திற்கு வந்தார்கள் எ - று. 91

உற்றடிவ ணங்கியவிர் முற்கலை யொதுக்கிச்
சுற்றடிகள் பற்பல தொடர்ந்துநனி சென்றேம்
அற்றடியி னிக்கொடிய கள்ளியடி யல்லால்
மற்றடிக ளில்லையென மன்னனொடு ரைத்தார்.

இ - ள். அப்படிவந்து அரசன் கால்களை வணங்கி அந்தச்சிலர் தாமுடுத்தியிருக்கிற முன் வஸ்திரத்தை ஒதுங்க அமைவதாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பலபல காலடிகளை மிகவுந்தொடர்ந்து பிடித்துப் போயினோம். அவ்வகைக் காற்சுவடுகளில் இந்தத்திருடி காற்சுவடுகளேயல்லாமல் வேறு காற்சுவடுகளில்லையென்று அரசனுடனே சொன்னார்கள் எ - று. 92

வள்ளலும் வருந்திமிக மங்கைமுக நோக்கி
உள்ளதுரை செய்கென வுரைத்திட மறித்தும்
கள்ளியெனை யல்லதிலை யென்றுகழ றக்கேட்
டுள்ளல்வய னுட்டரச னெந்தகம் வியந்தான்.

இ - ள். அப்போது அந்த அரசனானவன் மிகவு நொந்துகொண்டு சந்திரவதி முகத்தைப்பார்த்து உள்ளதை நீ சொல்லக்கடவையென்றுகூறப் பின்னும்

என்னையல்லாமல் வேறே திருடி யொருவரு மில்லையென்று சந்திரவதி சொல் லக்கேட்டு, சேருள்ள வயல்சூழ்ந்த நாட்டையுடைய காசிராஜன் மனநொந்து அதிசயங் கொண்டான் ஏ -று. 93

கொல்லவிவள் வல்லவளு மல்லள்கொலை செய்தாள்
அல்லளெனி லங்கொருவர் வந்தவடி யில்லை
தொல்லைவினை யெவ்வகை தொடர்ந்ததறி தக்க
தில்லையென மைந்தனி லிவட்குருகி நின்றான்.

இ - ள். இந்த அம்மை கொல்லவல்லவளல்லள்; கொலைசெய்தவ ளிவ ளல்லவென்று கொள்வோமானால், அங்கே வேறேயொருவர் நடந்து சென்ற காற்சுவடுகளில்லை, பழைய பாபசம்பந்தம் எவ்விதமாகவோவந்து நேரிட்டிருக் கிறது; நம்மா லறியத்தக்கதா யில்லையென்று தன்பிள்ளைக் கிரங்குகிறதிலு மதிகமாகச் சந்திரவதிக்கே மிகவு மனமுருகினான் எ - று. 94

முன்னைவிதி யாலும்வினை முற்றுமத னாலும்
என்னையிவ டன்னைவிட லென்பது நினைந்தே
கன்னல்செறி காசிபதி கன்னபுரி மன்னன்
மின்னைவதை செய்வது விரும்பியொரு மித்தான்.

இ - ள். பூர்வகருமம் தான் முடியும் வகையேமுடியும்; அதனாலே இந்தப் பெண்ணை எப்படி விட்டுவிடுகிறதென்று நினைத்து கரும்புகள் விளைவதான காசிராஜன், கன்னோசி நாட்டரசன் மகளைக் கொலைசெய்வதற்கு வேண்டி மனது சம்மதமானான் எ - று. 95

அவ்வண நினைந்திடலு மவ்வளவு தன்னில்
செவ்வணவ யிற்குரிசி றீவினைக ளெல்லாம்
இவ்வணம கன்றிடு மெனுங்குறி விளங்க
மைவ்வணவ யங்கிருண் மறைந்தது விடிந்தே.

இ - ள். அப்படி அவன் ஆலோசிக்கும்போது அந்தச் சமையத்திலே சிவந்த நிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைக்கொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜ னுடைய பாபகருமங்களெல்லாம் இப்படியே கழிந்து போகுமென்னுங் குறி தோன்ற மைபோலுவதாயிருக்கிற இருள் கழிந்து விடிதலாயிற்று எ - று. 96

தங்குலம டந்தைபடு சஞ்சல முணர்ந்தே
மங்குலெழு வெண்சசி மழுங்கியொளி மாயக்
கங்குன்மக ளிந்தவினை கண்டகல வோட
வெங்குலநெ டுங்கதிர் வெகுண்டன வெழுந்தான்.

இ - ள். தனது குலத்துப்பெண் படுகிற சஞ்சலங்களெல்லாந் தெளிந்து மேகத்திலே தோன்றுகிற வெள்ளிய சந்திரனவன் ஒளிமழுங்கி மறையவும், அர்த்தராத்திரியான பெண் இந்தப் பாபகருமத்தைக் கண்டு தூரவோடிப்போக

வும் வெப்பமான அரிச்சந்திரன் குலத்துச் சூரியன் கோபங்கொண்டதுபோ லுதயமாயினன் எ - று. 97

காதலிபி டித்தநெறி கண்டெமது கற்பின்
போதமிது வென்றுபுரு டர்க்கெதிர் குலாவும்
மாதர்முக மென்னவய லுந்தடமு மற்றும்
ஆதபன்மு கத்தெதி ரலர்ந்தவர விந்தம்.

இ - ள். எல்லாரும் விரும்பத்தக்க (நன்மார்க்கத்தையுடைய சந்திரவதி கொண்ட) கொள்கையைப் பார்த்து எங்களுடைய கற்பினுக்குள்ள ஞானமித் தன்மையதென்று புருஷர்களுக்கு முன்னே கொண்டாடத்தக்க பெண்கள் முகங்கள்போல வயல்களிலும் குளங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் சூரியோதயத் துக்குமுன்னே தாமரைமலர்கள் விகசிதமாயின எ - று. 98

கலி நிலைத்துறை

விடிந்த காலையில் வேறொரு திறம்புறங் காணுன்
மடிந்த மைந்தனை யெடுமென மனையிடைப் போக்கி
முடிந்த தீவினைப் பயத்தினு முதிர்வினை யானும்
கடிந்தி டும்படி கருதினன் காசியர் கோமான்.

இ - ள். அப்படி விடிந்தபோது வேறொருவகையும் பிரசித்தமாகக் காணு தவனுகி இறந்த பிள்ளையைக் கொண்டுபோங்களென்று தனது அரண்மனைக் குள்ளே போகவிட்டு, அப்போது முடிவான கொலைப்பாவ பலத்தினுலும், மேன்மேலாக விசுவாமித்திரர் செய்கிற செய்கைகளினுலும் சந்திரவதியை வதைசெய்யும்படி காசிநகரத்தாருக்கரசன் ஆலோசித்தான் எ - று. 99

சோரர் மற்றய லுண்டெனிற் சோதித்து வந்திந்
நேர மியாவரு முரைத்தில ரவரவர் நினைவை
யார றிந்தவ ரிவடனை வதைப்பதற் கழைத்து
வீர வாகுவைக் கொணர்கெனத் தூதரை விடுத்தான்.

இ - ள். கள்ளர்கள் வேறே இன்னமுண்டென்றால் பரிசோதனை செய்து வந்து இந்தச்சமையத்தில் ஒருவரும் வந்து சொல்லுகின்றிலர். ஆனுலும், அவ்வவர் நினைவை யாராலே அறிந்துகொள்ளலாகும்? ஆகையால் இந்தப் பெண்ணைக் கொலைசெய்வதற்கு வீரவாகுவைக்கூவிக் கூட்டிவாருங்களென்று தூதரை அனுப்பினுன் எ - று. 100

விரைவி னேடிச்சென் றவன்புலைச் சேரியின் மேவி
அரசர் கோனுனை யருளிப்பா டெனவுரைத் தழைக்கச்
சுரைகொள் வெள்ளைவாய் சிவந்தகட் கருநிறச் சுடர்வாட்
கரத லத்தொடுங் கடிதுவந் தரசனைக் கண்டான்.

இ - ள். உடனே தூதர்கள் அதிசீக்கிரத்திலே ஓடிப்போய் அந்த வீரவாகு இருக்கிற பறைச்சேரிக்குள்ளே நுழைந்து, நமதிராஜாதிராஜன் உன்னை வரும்படி உத்தரவு செய்தருளலாயிற்றென்று சொல்லிக் கூப்பிடச் செய்தே, சுரைவிதைபோல் வெள்ளைப் பற்களைக்கொண்ட வாயும், சிவந்த கண்களும் கறுத்த வுடம்பும், ஒளிபொருந்தின வாளாயுதத்தைக்கொண்ட கையுமாக விரைவிலே வந்து அரசனைக் கண்டுகொண்டான் எ - று. 101

தூர நின்றுவாய் புதைத்துள மலைந்துதூ சொடுக்கிப்
பார மேனியைச் சுருக்கிவீழ்ந் தரசனைப் பணிந்திந்
நேர நாயினேன் றன்னையென் னினைந்தவா றென்றான்
வீர வாகுவை நோக்கியவ் வேந்தர்கோ னுரைப்பான்.

இ - ள். தூரத்தே நின்றுகொண்டு வாயை மூடி மன நடுங்கி வஸ்திரத்தை ஒடுக்கிப் பெரிய வுடம்பை சுருக்கமாகக்கொண்டு கீழே விழுந்து அரசனை வணங்கின பின்பு சுவாமி! இந்த வேளையிலேயே நாயேனை நினைத்தழைத்தது யாது காரணமென்று கேட்டான். அப்படிக் கேட்ட வீரவாகுவைப் பார்த்து அந்த ராஜாதிராஜன் சொல்லுகிறான் எ - று. 102

துட்டி யாமிவள் குழவியைத் துணித்தன ளென்றுத்
திட்டி யாற்கண்டே மெனச்சில ரிவளைப் பிடித்துக்
கட்டி வந்தனர் கட்டொடுங் கொண்டுபோய்க் களத்தில்
வெட்டு வித்திடென் றீந்தனன் காசியர் வேந்தன்.

இ - ள். கெட்டசெய்கை யுடையவளாகிய இந்தப்பெண் என் பிள்ளையை வதைசெய்தாளென்று கண்ணுற் கண்டதாகச் சிலர் இவளைப் பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகையால், அந்தக் கட்டுடனே நீ கொலை செய்யுமிடத்துக்குக் கொண்டுபோய் வெட்டிவிடும்படி செய்யென்று அவன் வசத்தி லொப்புவித்தான் காசிப் பட்டணத்தாருக் கரசனானவன் எ - று. 103

பின்னைக் கைக்கொண்டு கட்டினை யிறுகுற விசித்து
மன்னைக் கைதொழு தேத்தித்தன் சேரியில் வந்து
பின்னைத் தன்வயின் விலைபட்ட வயோத்தியர் பெருமான்
றன்னைக் கூவியே யவன்கையிற் றையலைக் கொடுத்தான்.

இ - ள். சந்திரவதியைப் பிடித்துத் தான் கட்டினதைப் பின்னு மிறுக்கமாகக் கட்டி அரசனைக் கையாற் கும்பிட்டுக்கொண்டு துதித்துத் தனது பறைச்சேரிக்குள்ளே வந்து பின்பு தன்னிடமாக விலையாயிருக்கிற அயோத்தியாபுரிக் கரசனை அரிச்சந்திரனைக் கூப்பிட்டு அவன் வசமாகச் சந்திரமதியை வதை செய்யும்படி ஒப்புவித்தான் எ - று. 104

பிள்ளை யைக்கொடு போயுடல் பிளந்துயிர் தொலைத்த
கள்ளியைக் கொலைக் களத்திடைக் கொண்டுபோய்க் கவந்தம்
துள்ளி யோடநீ வெட்டெனத் தோகையைக் கொடுத்து
வள்ளி யோன்கையிற் றன்கையில் வாளையுங் கொடுத்தான்.

இ-ள். இந்தவூ ராகுன் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் உடலைப் பிளந் துயிரைப் போக்கின திருடியை நீ கொலைசெய்யு மிடத்துக்குக் கொண்டுபோய் இவளுடைய தலையில்லாத முண்டம் பதைத்து ஓடிப்போம்படி தலையை வெட்டென்று சந்திரவதியை யொப்புவித்து இந்த மகாப் பிரபுவான அரிச்சந் திரனிடத்தில் வீரவாகு தன் கையிலிருக்கிற கத்தியையுங் கொடுத்தான் எ-று.

வாளை வாங்கித்தன் மாதையும் வாங்கினன் வந்தான்
பாளை யோதியை யறிந்தனன் பாவையு மறிந்தாள்
வேளை வென்றவற் கேற்றதோ வெனவிறை மெலிந்தான்
காளை வாட்டமுங் கோட்டமுங் கன்னிகண் டுரைப்பாள்.

இ-ள். அப்படியே கத்தியையும் வாங்கிக்கொண்டு தன் மனைவியையும் கூட்டிக் கொண்டுவந்த அரிச்சந்திரமகாராஜன் கூந்தற்பனைபோன்ற குழலினை யுடைய அப்பெண்ணைத் தன் மனைவியாகிய சந்திரவதிதானென்று தெரிந் தான். சந்திரவதியும் அந்தச் சுடுகாட்டிலிருந்த நாயகனே இப்போது தன்னை வெட்ட வந்தவனென்று தெரிந்தாள். அப்போது மன்மதனை யெரித்த கடவு ளுக்கிது சம்மதிதானோவென்று அரசன் மெலிவதானன். அப்போது தனக்கதி சுந்தரனான நாயகனுடைய மனவாட்டத்தையும் மனக்கோணுதலையும் சந்திர வதி தெரிந்து சொல்லுகிறாள் எ-று. 106

முன்னை நாளர சாண்டணி முடிபுனைந் திருந்த
மன்னர் செய்கையு மறங்களுந் திறங்களும் வளர்ந்த
இன்ன முங்குறைந் துயிர்தரித் திருந்தவ ரில்லை
அன்ன தேதுணி படியனேற் கிரங்கலை யென்றாள்.

இ-ள். மூக்காலத்திலே அரசாட்சி செய்து அழகிதான கிரீடத்தைக் கொண்டிருந்த அரசர்கள் செய்கையும், அவர்கள் தருமங்களும், சாமர்த்தியங் களும் இன்னமும் வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அவைகளிற் குறை வாகித் தங்களுயிரை வைத்திருந்த அரசர்கள் உமது குலத்திலே ஒருவருமில்லை. ஆகையால், உமக்கும் அவ்வரசர்கள் செய்கைப்படி நடக்கிறதே துணிவான காரியம் அடியேனைப்பற்றி நீரெவ்வளவும் இரக்கஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொன்னாள் எ-று. 107

அக்க ணத்தினி லமைச்சனும் விரையவந் தணுகிப்
புக்க வாறெலாம் புரவலன் புகன்றிடக் கேட்டுப்
பக்க நோக்கியே மன்னனைப் பணிந்துயிர் பதைக்க
ஒக்க வேகியே சுடர்மணித் தெருவில்வந் துற்றான்.

இ-ள். அந்தட்சணப் பொழுதுக்குள்ளே மந்திரியான சத்தியகீர்த்தியும் விரைவிலே வந்துகூடி நடந்த செய்கைகளெல்லாம் அரசன் சொல்லக்கேட்டுப் பக்கம் பார்த்து அரசனை வணங்கித் தனக்குயிர் பதைப்பதாகக் கூடவேசென்று காந்தியுள்ள ரத்தினங்கள் மின்னுகின்ற தெருவிலே வந்து சேர்ந்தான் எ-று

இடக்கை பாசமு மேதியும் பிடித்திட வலத்துத்
தடக்கை பற்றிய சவுஞ்சுடு கோலினாற் றள்ளிச்
சுடர்த்தெ ருத்தனிற் றேன்றிடத் துணுக்கமுற் றேங்கி
மடக்கொ டித்திரு மாதரு மைந்தரு முரைப்பார்.

இ - ள். இடதுகையானது கட்டின கயிற்றையும் கத்தியையும் பிடிக்க, வலது தடக்கையிலே கொண்ட பிணஞ்சுடுகிற தடியினாலே சந்திரவதியைத் தள்ளிக்கொண்டுவந்து பிரகாசமான தெருவிலே வாசச்செய்தே கண்டோர் திடுக்கிட்டிரங்கி இளங்கொடிபோன்ற பெண்களும் புருஷர்களும் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 109

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கையோ செழுங்கமல முகமோ நிறைந்தமதி காலோ விளஞ்சினை வரால், மெய்யோ கலாபமயி லிடையோ நுடங்குகொடி விழியோ கூடைந்த வடிவேல், மையோ சுருண்டகுழன் மலையோ திரண்டமுலை வனிதைக் கெனப்பு கலுவார், ஐயோ விவட்குவிதி கொலையோ வெனக்கதறி யழுவா ரறைந்து விழுவார்.

இ - ள். இந்தப் பெண்ணுக்குக் கைகளோ செழுமையான தாமரை மலர்கள்போலிருக்கின்றன, முகமோ பூரணச்சந்திரன்போலிருக்கின்றன கணைக்கால்களோ இளமையான சினைவரால் மீன்கள்போலிருக்கின்றன, உடம்போ வாலையுடைய மயிற்சாயலை யொத்திருக்கின்றது; இடையோ துவளுகிற கொடி போலிருக்கின்றது. கண்களோ கடைந்துகொண்ட கூரிய வேல்கள்போலிருக்கின்றன. சுருண்ட கூந்தலோ மேகமோவென்னலாயிருக்கின்றது. திரண்ட கொங்கைகளோ மலைகளோ வென்னும்படி யிருக்கின்றனவென்று சொல்லுவார்கள். ஐயோ! இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்குக் கொலையினாலோ சாவவிதியென்று கதறியழுவார்கள் சிலர், முகத்திலே அடித்துக்கொண்டு கீழே விழுவார்கள் சிலர் எ - று. 110

தவளத் திருத்தரள நகையுஞ் சிறந்தவிரு தனுவைப் பழித்த நுதலும், பவளத் தையொத்த கனியி தழும்ப டைத்தவிதி பதறிப் படைத்த துளதோ, கவளக் களிற்றரச னுலகத் துயிர்க்குதவு கபடற் றிரக்கமுடையோன், இவளைக் கொலக்கருதி யிவர்கைக் கொடுத்த திறமேதென் றிரங்கி யழுவார்.

இ - ள். வெண்மையான அழகிய முத்துகள் போன்ற பல் வரிசைகளும், சிறப்பான இரண்டு விற்களைப் பழிப்பனவான புருவங்களும், பவளத்தை யொப்பாய்க் கனிபோன்ற இதழும் உண்டாகச்செய்த பிரமதேவன் பதறுதலாக அமைத்ததுண்டோ? கவளமுண்கிற யானைமேலேறுகிற அரசன் உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக் குதவுதல் செய்பவனாய்க் கபடமில்லாமல் இரக்கமுமுடையவன் இப்படிப்பட்ட பெண்ணைக்கொல்ல எண்ணி இந்தப் புலையர்வசமாகக் கொடுத்தவிதம் யாதுகாரணத்தினாலேயென்று அழுது துக்கிப்பார்கள் எ - று.

வேலைப் பழித்தவிழி யாளைச் சினத்தரசன் வெட்டென் றுரை த்தபொழுதே, சாலச் சவங்கள்சுடு கோலிற் றடிந்துநனி தள்ளிக் கொணர்ந்த புலையன், சீலத்தை யுங்கனக மார்பத் தையுங்குலவு திண்டோளையுங் கண்டிடின், மாலொப் பனன்றிமயி லோனொப் பனல்லதொரு மதனொப் பனென்று மருள்வார்.

இ-ள். வேலாயுதத்தைப் பழிப்பதான கண்களையுடைய இந்தப்பெண்ணை அரசன் கோபித்து வெட்டென்று சொன்ன அப்பொழுதே, மிகவும் பிணங் களைச் சுடுகின்ற தடியினாலே அடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுவந்த இந்தப் புலைய னுடைய நல்ல குணத்தையும் பொன்மயமான மார்பையும் விளங்குகின்ற திண் ணிய தோள்களையும் பார்க்குமிடத்தில் திருமாலை யொப்பாவான், அல்லது மயில்வாகனக் கடவுளை யொப்பாவான், அல்லது ஒப்பற்ற மன்மதனை யொப் பாவானென்று மயங்குவார்கள் எ-று. 112

மறையோ னிடத்திவளை விலைகூ றிமிக்கவொரு மகனோடும் விற்ற வனிவன், குறையோ பொருட் செலவு தெரியாது மற்று மொரு கொடியோ னலக்க ணுறவே, பறையோ னிடத்திவனை விலை கூறி விற்றுமுளன் பலநாள் கழித்த தறிவேம், இறையோன் மகற் கிறுதி செயலா லிவர்க்குவரு மிடையூறி தென்று ரைசெய்வார்.

இ-ள். பிராமணனிடத்திலே இந்தப்பெண்ணை விலைகூறி மேன்மை யுள்ள ஒரு புத்திரனையும் விற்றவனே யிவன். இப்படிப்பட்ட இவனுக்குப் பொருட்செலவுவந்தது என்ன குறைவினாலோ தெரியாது. மறுபடியும் ஒரு பொல்லாதவன் துன்பப்படுகிறதற்காகப் பறையனிடத்திலே இவனை விலைகூறி விற்றவனுங் கூடவிருக்கிறான். இப்படியாகப் பலகாலமும் போக்கினதை நாமெல்லோரும் தெரிந்திருக்கிறோம். இப்போது இந்தக் காசிராஜன் மக னுடைய உயிருக்கு முடிவு செய்ததனாலே இவர்களும் வந்த துன்ப மிப்படி யென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் எ-று. 113

எங்கோ மகன்கதற வுயிருண்ட கொலைகாரி யிவளோ வெனத் தொடருவார், வெங்கோ பவன்கரியின் முன்போ டுமென்று சிலர் வெகுள்வார் நெருக்கி யடர்வார், பங்கோ பறைக்கிவளை வதைசெய் தனம்படை படாதோ வெனப்ப தறுவார், செங்கோன்மு றைக்கு வழு நீர்கொல்வ தென்றுசிலர் செயலால் விலக்கி வருவார்.

இ-ள். எம தரசனழப் பிள்ளையி னுயிரையுண்ட கொலைகாரி யிவள் தானோவென்று சிலர் கூடத்தொடருவார்கள். வெவ்விதான கோபத்தை யுடைய வலிய யானை முன்னே கொண்டுபோ யிவளைப் போடுங்களென்று சிலர் கோபங்கொள்ளுவார்கள். சிலர் நெருங்கிவந்து வருத்தஞ்செய்வார்கள். பறையனுக்கு இவளை வதைசெய்யும்படி பங்குண்டோ? நம்முடைய ஆயுதங்க ளிவளைக் கொல்லாதோவென்று பதறுவார்கள் சிலர். நீங்கள் கொல்லத் துணி

வது அரசனுடைய நீதிமுறைக்குத் தப்புதலுண்டாகும் என்று சிலர் தங்கள் செய்கைகளாலே அவர்களை விலக்கிக்கொண்டு வருவார்கள் எ - று. 114

அழியா தகாசிபதி மகனு விகொண்டவிவ ளனியாய காரி யசடி, பழிபூ ணியிங்ககலி னெளிதாய் விடாதுநமர் பலரா வியும்பரு குவாள், விழியா லெறிந்துமுயிர் கவர்வாண் முகத்திலெதிர் விழியாது நில்லுமெனவே, மொழிவார் வதைத்திடுகை பொருளா கவற்பமன முசியா ளெனப் பகருவார்.

இ - ள். அழிவில்லாத காசிராஜன் மகனுயிரை வதைத்து இவள் அநியாயமே செய்கிறவள்; கெட்டவள்; பழியே செய்யத்தக்கவள்; இவ்விடம்விட்டு நீங்கினால் இலேசாய்விடாமல் நாமெல்லாருடைய உயிரையு முண்ணத்தக்கவள்; இவள் கண்ணால் வெருட்டியும் நம்முயிரை வாங்குவாள்; இவள் முகத்துக்கு முன்னே தோன்றாமல் நில்லுங்களென்று சொல்லுவார்கள். இப்போ திவளைக் கொல்லுகிறதே முடிவுபொருளா யிருக்கச்செய்தே இவள் கொஞ்சமேனு மனம் வருந்தாதிருக்கிறாளென்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர் எ - று. 115

தப்பாது மன்மகனை யுயிர்கொண்டு திரமுண்ட தறுகண் ணரக்கி நமர்தங், கைப்பாச முற்றுவர வலளோவி சும்பினிடை கரவா திருத்த விலளே, அப்பா லனைக்கறுவி யிவள்கொன்ற தோவலதி யார்கொன் றதோ தெய்வமே, இப்பாவி தன்றலையில் வைத்தா யுனக்குநடு விலையோவெ னப்பு கலுவார்.

இ - ள். தப்பாமல் நமதரசன் மகனை உயிரை வதைத்து இரத்தங் குடித்த அஞ்சாத ராக்ஷசியானால் நம்போல்வாருடைய கையிற் கயிற்றாற் கட்டுண்டு வருவாளோ? ஆகாசத்திலே போய் மறையாதிருக்கிறாள்! (ஆகையால் இப்படி இவளடங்கியிருக்கக் காரணமென்ன?) அந்த அரசன் மகனைச் சினங்கொண்டு இவள் கொன்றது மெய்யோ அல்லது வேறே யாவர் கொன்றதோ ஓ ஓ தெய்வமே! இந்தப் பாபாத்மா தலைமேற் சுமையாகப் பழி சுமத்தினாய். உனக்கு பொது வான நீதியில்லையோவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 116

கொலைகா ரியைத்தெருவில் விலைகூறி விற்றபடு கொலைகார துட்டனிவனும், புலையாவி னைக்கொலைசெ யிவளாவி கொல்வதொரு பொருளோ வெனக் கதறுவார், விலைகூறி விற்றவனு மிவனுகில் விட்டிடுவன் விடலீரெ னத்தொடருவார், கலையா லிறுக்கிமட லுறவே பிணித்த கயிறுடனே பிடித்து வருவார்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட கொலைசெய்கிற இவளை இந்தத் தெருவிலே விலைகூறி விற்றவனான கொலை செய்கிற துஷ்டனாகிய இவன் பறையனாய் கொலைத் தொழில் செய்த இவளுயிரை வதைசெய்கிற திவனுக்கு ஒரு பெரிதோவென்று கத்தியழுவார்கள் சிலர். இப்படி விலைகூறி விற்றவனே இவனானால் இவளைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடுவான். நீங்களெல்லாரும் இவர்களை விடாமற் றொடருங்க

னென்று சிலர் பின்னே தொடர்வார்கள். முன்னே சீலைத்துணியா லிறுகக்கட்டித் தோள்மடல்கள் சேரக்கட்டின கயிற்றைத் தாங்களும் கூடப்பற்றிக் கொண்டு வருவார்கள் சிலர் எ - று. 117

தனியா யபாவிகுறை யெவர்போ யுரைத்திடுவர் தருமா லயப் புரவலன், அனியா யமென்றுசிறி துணரா தொர்பெண்ப ழியை யவமே கொளக்க ருதினன், இனியா ரிரங்குபவ ரெனவே யலைந்து வயி றெரியா வுலைந்து சுழல்வார், கனிவாய் புலர்ந்துநிலை தளர்வார் கலங்கியுடல் கரைவார் புலம்பி யழுவார்.

இ - ள். இவளோ வேறொரு ஆதரவில்லாதபாவி. இவள் குறையை யாவர் போய் மெய்விளங்கச் சொல்லுவார்கள்? தருமக் கோயிலான அரசன் இது அநியாயமென்று கொஞ்சமேனும் ஆலோசியாமல் ஒரு பெண்பழியை வீணே கொல்ல வெண்ணினன். இனிமேல் யாவர் இந்த அநியாயத்துக்கு வியசனப் படுகிறவர்கள்? ஒருவரையுங் காணேமென்று வருந்தி, வயிறெறிந்து உலைவாகிச் சுழலுவார்கள் சிலர். கனிபோன்ற வாய் காய்ந்து தமது சுபாவந் தப்புவார்கள் சிலர். மனங்கலங்கி உடல் கரைவார்கள் சிலர். பிரலாபித்தழுவார்கள் சிலர் எ - று.

வல்லோர் கள்வல்லபடி சொல்வார் கண்மன் னுமிறை மருமானை யிவள்கொன் றவா, றில்லாத போதிவளை வறிதே வதைத்த பழி யார்பால தென்று பகர்வார், கொல்லாது வன்சி றையில் வைத்தே விளங்கினிவள் கொலைதான்வ தைத்திடு தலாம், அல்லாது விட்டி டலு மறமாகு மென்னவவ ரவரோடு ரைத்துழ லுவார்.

இ - ள். இப்படி வல்லவர்கள் தமக்குத் தோன்றினபடியெல்லாம் சொல்ல லானார்கள். நிலைகொண்ட அரசகுமாரனை இவள் கொன்றபடி யில்லாதபோது இவளைக் கொல்வதான பாவம் யார் வசமாகக்கூடுமென்று சொல்வார்கள் சிலர். இவளைக் கொல்லாமல் வலிதான காவற்கூட்டத்திலே வைத்தால் இவள் செய்த கொலைதானே இவளைக் கொல்லும்படியாம். அதையல்லாமல் இவளை விட்டுவிட்டாலும் அக்கொலை விடாது சூழும். அல்லாமல் இவளை விட்டுவிடுகிறதினாலே புண்ணியமு முண்டாகுமென் றொருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறவர்களாகி வருந்துகிறார்கள் எ - று. 119

பதியேது பாவியிவண் வரவேது வந்தபெறு பலனேது பாவ நிகழ்பெண், மதியே திதித்தனையும் விளைவித்த தேதென்று மறுகா மருண்டுவிழுவார், விதியே யறக்கொடியை யெளியா டனைக்கறுவி விலைகூறி விற்ற துமலால், சதியே விளைத்தனையி தறமோ வெனச் சிலர்க டளர்வார் முகத்தி லறைவார்.

இ - ள் இவள் ஊரேது? பாவியான இவள் இவ்விடம் வருவதற்குக் காரணமென்ன? இங்கே வந்து பெற்ற பலனென்ன? இந்தப்பாவ முண்டாகப் பெண்புத்தி யுண்டானதெப்படி? இவ்வளவும் உண்டாகச் செய்ததென்ன கரும

மென்று மயங்கித் திகைத்து விழுவார்கள் சிலர். ஓ தெய்வமே! நீயோ மிகவுங் கொடுமையை யுடையாய். இந்த எளியவளை விரோதித்து விலைகூறி விற்கச் செய்தது மல்லாமல் முழுதுங் கெடுதியையே உண்டாக்கினை. இது உனக்கு நியாயமோ வென்று சிலர் தளர்ச்சியை யடைவார்கள். சிலர் தமது முகத்திலடித் துக்கொள்ளுவார்கள் எ - று. 120

அங்கே யடித்தவடி யிங்கே யலைக்கு மலைவல் லாமலெய் துகொலை யும், பங்கே ருகத்தி னறுமலர் போல்வி ளங்குமுக மறியாத பாவை யனையாள், எங்கே பிறந்தனள் கொலெங்கே வளர்ந்தனள் கொலெ ங்கே யிருந்தனள்கொலோ, இங்கே யிறந்தவிய வந்தாளெனப்பலரு மிடைகின்ற வெல்லைதனிலே.

இ - ள். அங்கே அவளையடித்த அடி இங்கே நம்மை வருந்தச் செய்கிறது; அந்த வருந்துதலை யல்லாமல் நடந்த கொலையும் தாமரையினது நல்ல மலர் போன்ற முகத்தினாலே தெரிந்திலாத பிரதிமைபோன்ற இந்தப் பெண் எவ் விடத்தே பிறந்தாளோ! எங்கே வளர்ந்தவளோ! எங்கே யிருந்தவளோ! இங்கே வந்து செத்துப்போக வரலானாளென்று பலருமிப்படி வருந்துகிறபோது எ-று.

முகமானது தாமரை மலர்போல் விளங்குகிறதினாலே இவள் கொலை செய் யத் தெரியாதவ ளென்றுகொண் டவ்வாறு சொல்லுகிறார்க ளென்க. 121

கலி நிலைத்துறை

என்ன பாதகஞ் செய்தன மெனவிறை நகைத்துக்
கன்னி கைகளைக் கட்டிய கயிறுதான் பிடித்துத்
துன்னு மாமணித் தோர வாயிலைக் கடந்து
பொன்னின் மாநகர்ப் புரிசையின் புறத்துவந் திறுத்தான்.

இ - ள். நாமென்ன பாவத்தைச் செய்தோமோ வென்று அரிச்சந்திர மகாராஜன் சிரித்துச் சந்திரவதியினுடைய கைகளைக் கட்டியிருக்கிற கயிற்றைத் தன் கையிலே கொண்டு நெருங்கின பெரிதான இரத்தின கசிதமுள்ள தோர ணங் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக் கடந்து அந்தப் பொன்மயமான பட்டணத்து மதிலுக்கு வெளியேவந்து சேர்ந்தான் எ - று. 122

உற்ற நாளையில் வசிட்டனவ் வும்பர்கோன் றனக்குக்
கொற்ற வாநினக் கியான்புகல் கோதிலா னிடத்தே
அற்ற நாண்முதற் கௌசிக னமைக்குமூ றனைத்தும்
இற்றை நாள்விடுங் காண்பநீ யெழுகவென் றிசைத்தான்.

இ - ள். அப்படி மதிலுக்கு வெளியே வந்தபோதில் வசிஷ்ட மகாமுனி வர் தேவேந்திரனைப் பார்த்து அரசனே! உனக்கு நான் சொன்ன யாதொரு குற்றமு மில்லாத அரிச்சந்திர னிடத்திலே அன்றையத்தினந் தொடக்க மாக விசுவாமித்திரன் குற்ற முள்ளவனாகச் செய்யவேண்டி உண்டாக்கின

இடையூறுகள் முழுதும் இன்றையத்தினம் விட்டுப்போம். அதை நீயுநானுங் காணக் கடவோம் நீ யெழுந்திடுகவென்று சொன்னார் எ - று. 123

தாழும் வார்சடை மாமுனி யவ்வுரை சாற்றச்
சூழு மாதருந் தும்புரு நாரதர் தாமும்
வாழும் வச்சிர பாணியும் வசிட்டனு மியாரும்
ஏழு பாலருங் காணவந் தந்தரத் திருந்தார்.

இ - ள். தொங்குவதான நீண்ட சடையையுடைய பெருமை பொருந்தின வசிஷ்டமுனிவர் அந்தவார்த்தைசொல்லவே எப்போதும் சூழ்ந்திருக்கிற தெய்வப்பெண்களும், தும்புருநாரதர்களும், இவர்களோடு கூடி வாழ்கின்ற வச்சிராயுத பாணியான இந்திரனும், மற்ற எல்லாரும் திக்குப் பாலகரேழு பேரும் அரிச்சந்திரன் செய்கையைப்பார்க்க ஆகாயத்திலேவந்து தோன்றாதிருந்தார்கள் எ - று. 124

அந்த வேளையிற் கௌசிகன் விரைந்துவந் தரசே
இந்த நோதக வெய்தலென் னெனக்குநீ முன்னம்
தந்த நாடியான் தந்திலே னெனுமொழி சாற்றி
உய்ந்து நாடுமிவ் வுயிர்களும் பெறுகென வுரைத்தான்.

இ - ள். அந்தச் சமையத்திலே விசுவாமித்திரர் அதிவிரைவாக வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனே! இந்தத் துன்பத்தை யடையவேண்டிய தென்ன! எனக்கு நீ முன்னே கொடுத்த நாட்டை நான் கொடுத்திலேனென்று ஒரு பொய்வார்த்தை சொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டு உன்னுட்டையும் இந்த இறந்த உயிர்களும் பிழைக்கப் பெறுதியென்று சொன்னார் எ - று. 125

சேர நின்றவன் செப்பிய தாங்கவ ரன்றி
யாருங் கேட்டிலர் வசிட்டனு மமரரு மறிந்தார்
வீர வேந்தனு மங்கையு மவனடி வீழ்ந்திங்
கியாரை நீயிந்த வேழைமைக் காட்செய் தியென்றார்.

இ - ள். அப்படிக் கிட்டிநின்று அந்த விசுவாமித்திரர் சொன்னதை மந்திரி முதலிய மூவரும் கேட்டதேயல்லாமல் மற்றையெவர்களும் கேட்டிலர்கள். வசிஷ்டமகாமுனிவருந் தேவர்களுமே தெரிந்தவர்கள். அப்போது மகாவீரனான அரிச்சந்திர மகாராஜனும், சந்திரமதியும் அந்த விசுவாமித்திரர் காலிலே விழுந்து ஐயா! இவ்விடத்திலே யாரைப்பார்த்து இந்த மூடத்தனத்துக்கு இசைவதாகச் சொன்னீரென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 126

சேய்மை யண்மையி லுயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறந்த
வாய்மை பாலகந் தூய்மையா மற்றிலை புறத்தைத்
தூய்மை செய்வதுநீ ரலாற்சொல் லின்வே றுளதோ
நோய்மை செய்யினும் வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி.

இ - ள். தூரத்திலுஞ் சமீபத்திலும் உயிருக்கு ஒப்பற்ற துணையென்னும்படி சிறந்துள்ள சத்தியத்தினால் மாத்திரம் பரிசுத்தமாம். வேறொன்று பரிசுத்தஞ் செய்வதில்லை. தாமரை மலரைப் பரிசுத்தஞ் செய்வது அது பிறித்த நீரேயல்லது சொல்லுமிடத்தில் வேறொன்றுண்டோ? அதுபோல் துன்பஞ் செய்வதானாலும் சத்தியமே விரதமென்று கொண்டு எ - று. 127

புலைய னும்விரும் பாதவிப் புன்புலால் யாக்கை
நிலையெ னுமருண் டுயிரினு நெடிதுறச் சிறந்தே
தலைமை சேர்தரு சத்தியம் பிழைவதோ தரியேம்
கலையு ணர்ந்தநீ யெமக்கிது கழறுவ தழகோ.

இ - ள். நீசனுங் கூடவேண்டாத இந்தப் புல்லிதான புலால் நாறுகின்ற தேகத்தை நிலையுள்ளதென்று மயங்கி உயிரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாகச் சிறந்து முதன்மைகொண்ட சத்தியந் தவறி நடக்கப்போமோ? கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்த நீர் எங்களுக்கு இந்தச் சத்தியந் தவறி நடப்பதைச் சொல்வது உமக்கழகாமோ? எ - று. 128

இம்மை யம்மைவீ டெனமறை புலங்கொள வியம்பும்
மும்மை யுந்தரு முறையுடைத் தெனுநிலை முரணி
எம்மை யாழ்வயிற் றடக்கிமீட் டுமிழ்கலா வெரிவாய்
வெம்மை கூர்நர குய்க்கினு மெய்ம்மையை விடேமால்.

இ - ள். இப்பிறப்பு வருபிறப்பு மோக்ஷம் என்று வேதங்கள் தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற மூன்றையுஞ் சத்தியமே தருகின்ற முறைமை யுடையதென்கிற நிலைமைக்கு விரோதமாக எங்களைத் தனதாழமான வயிற்றிலே அடக்கி மறுபடியும் வெளிவிடாதிருக்கின்ற அக்கினி வாய்ந்த வெப்பத்தைக்கொண்டு மிகுந்த நரகத்திலே வீழ்த்தினாலும் சத்தியத்தை விடமாட்டோம் எ - று. 129

பதியி ழந்தனம் பாலனை யிழந்தனம் படைத்த
நிதியி ழந்தன மினிநமக் குளதென நினைக்கும்
கதியி ழக்கினுங் கட்டுரை யிழக்கிலே மென்றார்
மதியி ழந்துதன் வாயிழந் தருந்தவன் மறைந்தான்.

இ - ள். எங்கள் ஊரையு மிழந்தோம், பிள்ளையையு மிழந்தோம், நாங்கள் பெற்றுள்ள செல்வத்தையு மிழந்தோம், இனி எங்களுக்குள்ளதென்று நினைப்பதான நல்ல கதியை யிழந்தாலும் சொன்ன சொல்லை இழக்கமாட்டோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுத் தன் புத்தியுங் கெட்டுத் தன் வாயுமிழந்து அந்த அருமையான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் மறைந்துபோனார் எ - று. 130

மறைந்து போகலும் வாசவன் மாமுனி வணக்கூய்
அறைந்த காரண மறிந்துபோ வெனவரு கழைத்தான்
நிறைந்த நாணமுங் குறைந்த பார்வையு முறநினைவு
குறைந்தி ருந்தனன் முகிலிடத் தவருடன் கூடி.

இ - ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் மறைந்து போகிறபோது இந்திரனானவன் அந்த மகாமுனிவரைக் கூப்பிட்டு நீர் முன்னே சொன்ன காரணத்தை முழுதுந் தெரிந்துகொண்டு போமென்று தன் சமீபமாக அழைத்தான். அதற்கு இறைந்த வெட்கமுங் குறுகின பார்வையுமுண்டாகத் தமதுநினைவு குறைவாகி மேகமண்டலத்திலே மறைந்திருக்கிற தேவர்களுடனே கூடி யிருந்தார் விசுவாமித்திரர் எ - று. 131

வாசத் தார்புனை வாசவ னுடன்முனி வைகப்
பாசத் தாள்கரம் பிணித்ததோர் பாசங்களைப் பற்றிப்
பேசத் தான்பெறுன் பிணஞ்சுடு கோலினாற் றள்ளி
நேசத் தார்மகன் கிடந்ததோர் நெடுநில முற்றான்.

இ - ள். பரிமளங்கொண்டமாலை யணிந்த இந்திரனுடனே கூடி விசுவாமித்திரர் இருக்கச்செய்தே, தனக்கன்புள்ளவளான சந்திரவதி கையிலே கட்டின கயிற்றைத் தன் கையிலேகொண்டு யாதொருவார்த்தையும் பேசமாட்டாதவனாகி அரிச்சந்திரமகாராஜன் பிணங்களைச்சுடுகிற தடியினாலே சந்திரவதியைத் தள்ளிக்கொண்டு தனக்கன்பால் நிறைந்துள்ள புத்திரன் கிடப்பதான அந்த ஒப்பில்லாத நீளத்தையுடைய சுடுகாட்டினிடத்தைச் சேர்ந்தான் எ - று.

வழக்கி னென்றுநீ வழிபடு தெய்வத்தை வணங்கிக்
கிழக்கு நோக்கியீண் டிருவெனக் கிளிமொழி மடந்தை
பழக்க மானவக் கணவனைப் பரவியென் னாவி
இழக்கற் கஞ்சிநீ யறம்வழு வேலென வியம்பும்.

இ - ள். சந்திரவதியே! நீ வழக்கப்படியே வணங்கத்தக்க தெய்வத்தை வணங்கிக்கொண்டு கிழக்குமுகமாக நோக்கிக்கொண்டிங்கே இருவென்று சொல்லவே, அதற்குக் கிளிபோலும் சொல்லையுடைய சந்திரவதியானவள் தனக்கெப்போதும் பழக்கமாக வணங்குகின்ற அந்த நாயகனையே துதித்து வணங்கிக்கொண்டு இதோ என்னுயிரிழந்துபோவதற்கு பயந்து நீர் உம்முடைய தருமத்தை வழுவாமற் காத்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லுகிறாள் எ - று.

பெண்களானவர் கடவுளை வணங்குதலைக்காட்டிலும் தங்கொழுநரைத் தெய்வமெனவெண்ணிப் பூசித்தல் சிறப்புடையதென்று நீதி நூல்கள் கூறுகின்றன. சந்திரவதியும் அந்நூன்முறைப்படியே தனது கணவனைப் பழமையாகப் பூசித்து வந்தவளென்பார், "பழக்கமானவக் கணவனைப் பரவி" என்றார். 133

பொருந்து நீத்தத்திற் புற்புதவாய் வைநீ மெய்யென்
றருந்த வத்தையு மறத்தையு மெய்மையையும் விடுத்து
வருந்தன்மன் னவவழி வழிகிறக் கெனவாழ்த்தி
இருந்த பின்சுடர் வாட்படை வலக்கையி னெடுத்தான்.

இ - ள். அரசே! ஜலத்திலே பொருந்துகின்ற குமிழிபோன்ற இந்த வாழ்வை நீர் நிலையென்றுகொண்டு உம்முடைய அருமையான தவத்தையும்,

தருமத்தையும் மெய்மையையும்விட்டு வருத்தமடையீராக. உம்முடைய வமிச பாரம் பரியமாகச் சத்தியத்திற் சிறந்தவராகவென்று வாழ்த்திக் கிழக்குமுகமாக விருந்தாள். பின்பு அரசன் ஒளிகொண்ட வாளாயுதத்தை வலதுகையிலே கொண்டான் எ - று. 134

உலகு யிர்க்கெலாம் பசுபதி யொருமுத லாயின்
அலகில் சீருடை யவன்மொழி மறையெனி னதன்கண்
இகல றம்பல வற்றினும் வாய்மையீ டில்லேதல்
விலகு றுமலவ் வாய்மையை விரதமாக் கொளின்யான்.

இ - ள். உலகத் துயிர்களுக்கெல்லாம் பசுபதியே ஒப்பற்ற முதற்கடவு ளானால், அளவில்லாத சிறப்பையுடைய அந்தக்கடவுள் சொல்லே வேதமென் றால், அந்த வேதத்திலே விளங்கச் சொல்லுகின்ற தருமங்கள் பலவகைகளி லும் மெய்யே ஒப்பில்லாததானால், அதனை விலகவிடாமல் அந்தமெய் சொல்லு தலையே நான் விரதமாகக் கொண்டதுண்டானால் எ - று. 135

நெறியி னன்னவென் றனைவிடா நிறையிவட் குளதேல்
இறுதி யின்மையைப் பெறுகவில் லெனினிவ ளிறுதி
பெறுக வென்றுவாள் வீசினன் பேதைதன் கழுத்தில்
மறும ணத்திடு மாலையாய் வீழ்ந்ததவ் வடிவாள்.

இ - ள். அந்த மெய் சொல்லுகிற மார்க்கத்தையே விரதமாகக்கொண்ட என்னை நீங்காத நிறைகுணம் இவளுக்குண்டாயிருந்தால், இவள் சாவாமை யைப் பெறக்கடவது. இவையெல்லா மில்லையென்றால் இவள் சாவைப் பெறக் கடவதென்று சந்திரவதி கழுத்தில் வாளைக்கொண்டு வெட்டினான். அப்போது அந்த வெட்டின கூரிய வாளானது இரண்டாவது கலியாணத்துக்கிட்ட மாலை யாகிச் சந்திரவதி கழுத்திலே விழுந்தது எ - று. 136

மயான காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 1112.

ஒன்பதாவது

மீட்சிக் காண்டம்

படத்த காதபா டியாவையும் பட்டுளத் தழுத்தும்
திடத்தி னின்றுவாள் வெட்டினிற் பிழைத்தடு செழுந்தீப்
புடத்தி னின்றுமாற் றுயர்ந்தசெம் பொன்னெனப் பொலிந்தாள்
மடத்திற் றீர்ந்தொளிர் சந்திர வதியெனு மடந்தை.

இ - ள். அறியாமைக் குணத்தினின்று நீங்கி விளங்குகின்ற சந்திரவதி யென்கிற பெண், ஒருவராலும் படக்கூடாத பாடுகளெல்லா முழுதும் பட்டுத் தன் மனத்திலே அழுத்தமாகக்கொண்ட சத்திய விரதத்துடனே நின்று கத்தி வெட்டுக்குத் தப்பி உருக்குகின்ற செழுமையான நெருப்புப் புடத்திலிருந்து மாற்றினு லுயர்ந்துள்ள சிவந்த பொன்போல் விளங்கினுள் எ - று. 1

சடைபட் டோங்கிய முடிமுனி தனதுசூழ் வினையால்
அடைபட் டுறுபா டனைத்தையுங் கடந்துசா ணையினுல்
கடைபட் டானபின் செழுமணி யெனவொளி காட்டிக்
கொடைபட் டார்புகழ்க் கோமகன் விளங்கினன் குணத்தால்.

இ - ள். சடைகளுண்டாகிய நீண்ட தலையையுடைய விசுவாமித்திர முனிவருடைய வஞ்சனையினுலே அகப்பட்டு வந்த இடையூறுக ளெல்லாவற்றையு நீங்கிச் சாணைக்கல்லினுலே கடையப்பட்டு அது தீர்ந்தபின்பு விளங்குகின்ற செழுமையான மாணிக்கம்போ லொளிதோற்றிக் கொடுத்தலுண்டாகி நிறைந்த புகழையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் தனது நல்ல குணத்துடனே விளங்குதலானுன் எ - று. 2

புலத்தின் மாட்சிகொள் பொலங்கொடி படரவோங் கரசு
குலத்தின் மாட்சியுங் குணத்தின் மாட்சியுங் குறைவறுசீர்
நலத்தின் மாட்சியும் வாய்மை மாட்சியு நனிமலர
நிலத்தின் மாட்சிகொள் காட்சியி னோர்ந்தனர் பலரும்.

இ - ள். அறிவாற் பெருமைகொண்ட சந்திரவதியாகிய பொன்கொடி சூழ, உயர்ந்த ஓராசனுகிய அரிச்சந்திரனுடைய குலத்தினது பெருமையும் குணத்தினது பெருமையும் குறைவற்ற சிறப்புப்பொருந்திய நன்மையினது பெருமையும் மெய்யே சொல்லுகிற பெருமையும் மிகவும் விளங்க இடத்திலே பெருமைகொண்டிருக்கிற இவர்கள் தோற்றத்தைக் காண்கிறதற்குப் பலரும் வந்து கூடினுர்கள் எ - று. 3

வண்டி ருந்ததார் வல்லியைச் சூட்டலும் வானிற்
கண்டி ருந்தவர் மதித்தனர் குதித்தனர் களித்தார்
மண்ட லத்திழிந் தீண்டினர் வயிரவாட் படைகைக்
கொண்டி ருந்தவக் குரிசிலு மகிழ்ச்சியிற் குளித்தான்.

இ - ள். அந்த வண்டுகள் மொய்ப்பதான மாலையை அரசன் சந்திரவதிக்குச் சூட்டினவளவிலே, ஆகாயத்திலே அதைக் கண்டுகொண்டிருந்தவர்கள் மதித்து மெச்சினவர்களாகிச் சந்தோஷித்தாடினுர்கள். பின்பு அந்தச் சுடுகாட்டுநிலத்திலே வந்திறங்கிக் கூடினுர்கள். பலமான வாளாயுதத்தைக் கையிற் கொண்டிருந்த அந்த அரிச்சந்திரன் ஆனந்தக் கடலிலே முழுகினுன் எ - று. 4

என்ற றுலிவன் குணமெலாம் விளங்கிடி னெனைப்போல்
நன்றி யார்செய் தாரிவற் கெனநகை முகமலர்ந்து

துன்று வார்சடை சுவன்மிசைச் சுழன்றுவீழ்ந் தாட
வென்று ளானெனக் கௌசிக னோடினன் விரைந்து.

இ - ள். என்னாலே இந்த அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல குணங்களெல்லாம் விளங்குமேயானால், என்னைப்போல் இவ்வரசனுக்கு நன்மை செய்தவர்கள் யாரென்று ஒளிபொருந்தின முகமலர்ச்சியாய் நெருங்கி நீண்ட சடைகள் பிடரியிலேகழன் றவிழ்ந்து விழுந்தாட வெற்றி கொண்டவர்போல் விசுவாமித்திரமுனிவர் அதிக விரைவுடனே வந்து கூத்தாடினார் எ - று. 5

வாடி நாடொறும் வருந்திய வசிட்டன்மெய்ப் புளகம்
மூடி னன்மிகக் காலங்கண் மூன்றையு முணர்ந்தும்
ஆடி னனுயர்ந் தானயர்ந் தான்றனை யறியா
தோடி னன்மகிழ்ந் துவகையங் கடல்குளித் துறைந்தான்.

இ - ள். தினந்தோறும் மனம்வாடி வருந்திக்கொண்டிருந்த வசிஷ்ட மகாமுனிவர் அப்போது தமதுடம்பெல்லாம் அதிகமாகப் புளகாங்கிதங் கொண்டார். இறப்பெதிர்வு நிகழ்வென்கிற முக்காலங்களையுந் தெரிந்தும் கூத்தாடினார். எல்லாரிலுஞ் சிறந்தவரானார். சோர்வுங் கொண்டார். தம்மைத் தாம் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஓடினார். அப்படிச் சந்தோஷித்து ஆனந்தக்கடலிலே முழுகியிருந்தார் எ - று. 6

அடைய வானவர் திரண்டது திருவுளத் தடைத்துப்
புடையி லங்கிய மைந்தரோ ரிருவரும் பொருந்தத்
தொடையி லங்கிய சடைமுடி முறைமுறை துளக்கி
விடையி லேறிவந் துமையுடன் றோன்றினன் விமலன்.

இ - ள். சிவபெருமான் தேவர்கள் முழுதும் வந்து கூடியிருக்கிறதைத் தமது திருவுள்ளத்திலே கொண்டு பக்கத்திலே விளங்குகின்ற புத்திரரிருவரான விநாயகனும் முருகக்கடவுளுங் கூடவர, கொன்றைமாலை விளங்குகின்ற தமது சடைமுடியை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு இடபவாகனத்திலாரோகணித்துப் பார்வதியுடனே விளங்கினார் எ - று. 7

சிந்தி டும்படி யவுணர்தம் முடல்களைத் தேய்த்த
ஐந்து வெம்படை யடைக்கிய கரமெடுத் தமைத்துச்
சுந்த ரந்திருத் தோளிணை புளகமுற் றோங்க
வந்து தோன்றினன் வயினதன்மேற் றிருமறு மார்பன்.

இ - ள். சிதறியோடும்படி அசுரருடல்களைத் தேயப்பண்ணின வெவ்விய பஞ்சாயுதங்களைக்கொண்ட கைகளைத் தூக்கி எல்லாரையும் அமரச்சொல்லி அழகான திருத்தோள்களிரண்டும் புளகாங்கிதங்கொண்டு வைனத கருடவாகனத்தின்மேலேறி வந்து தோன்றலானார்; திருவையும் மறுவையுங் கொண்ட மார்பையுடைய மகாவிஷ்ணு எ - று. 8

தாதிற் றோன்றிய தண்டுழாய்த் தார்முகி லூபிப்
போதிற் றோன்றிய நான்முகத் தொருதனிப் புத்தேள்
ஓதிற் றோன்றிய வாணியோ டாதிமப் புள்ளின்
மீதிற் றோன்றினன் விண்ணவர் யாவரும் வந்தார்.

இ - ள். மகரந்தங்களுடனே விளங்குகிற குளிர்ந்த துளசிமாலையை யணிந்த மேகவண்ணனுடைய திருவுந்திமலரிலே பிறந்த சதுர்முகங்களையுடைய ஒப்பில்லாத பிரமதேவரும், தம்முடைய வாக்கிலே தோன்றுகிற சரஸ்வதியுடனே அன்னவாகனத்தின்மேலேறி வந்தார். தேவர்களெல்லாரும் வந்து கூடினார்கள் எ - று. 9

சித்தர் கின்னரர் தும்புரு நாரதர் தேவர்
பத்தர் தானவர் கருடகந் தருவர்கள் பசாசர்
பித்தன் றன்னொடு மாலொடும் பிதாமக னோடும்
மெய்த்து வந்திரைந் தீண்டினர் மேதினி மிசையே.

இ - ள். இப்படிச் சித்தர்களும் கின்னரர்களும் தும்புரு நாரதர்களும் தேவர்களிலே பத்தர்களும் அசுரர்களும் கருட காந்தருவர்களும் பைசாசர்களும் சிவனுடனே விஷ்ணுவும் பிரமாவும் மெச்சிக்கொண்டு முழக்கமாகி அந்த இடத்திலே வந்து சேர்ந்தார்கள் எ - று. 10

சந்தி ராதித்தர் வைரவர் சத்த மாதர்களோ
டிந்தி ராதிய ரெண்மர்மா முனிவர ரியக்கர்
மந்த ரப்புயத் திரதிதோய் வேனில்வேண் மற்றோர்
அந்த ரத்தினை மறைத்துவந் தாவயி னடைந்தார்.

இ - ள். இன்னும் சந்திரசூரியர்களும் வைரவர்களும் சத்த மாதர்களுடனே இந்திரன் முதலானவராகிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் மகா முனிவர்களும் இயக்கர்களும் மந்தரகிரிபோலும் தோள்களிலே இரதிதேவி சேர்வதான கோடைகாலத்துக்குரிய மன்மதனும் மற்றுமுள்ளவர்களும் ஆகாயத்தை மூடிக்கொண்டு வந்து அவ்விடத்திலே கூடினார்கள் எ - று. 11

கந்த ரத்தினில் வார்விசி முதுகுறக் கதுவ
மந்த ரப்புய மாயிர முடையவோர் வாணன்
சுந்தரக் கையான் முழக்கிடுங் குடமுழாத் தொனியும்
அந்த ரச்செழுந் துந்துமித் துழனியு மார்க்க.

இ - ள். கழுத்திலே மாட்டினதோல் இறுக்கமானது முதுகிலே படிந்திருக்க மந்தரகிரிபோலும் தோள்களாயிரமுடைய ஒப்பில்லாத வாணசுரனைவன் அழகான தனது கையால் முழக்குகின்ற குடமுழாவின் சத்தமும் செழுமையான ஆகாசதுந்துமி வாத்தியத்தோசையும் எங்கு முழக்கமாக எ - று. 12

சின்னம் பேரிகை சல்லிகை செம்பொனின் காளம்
மின்னு மாமுகி லிடியெனக் கடலெனா விம்மத்

துன்ன ரம்பையர் சொரிந்திடு கற்பகத் துணரும்
பொன்னி னன்னெடும் பூக்களும் பொலிந்தன வன்றே.

இ - ள். சின்னம், பேரிகை, சல்லிகை, செம்பொன்னாலாகிய எக்காளம் ஆகிய இந்த வாத்தியங்கள் மின்னுகின்ற கறுத்த மேகத்திடிபோலவும் கடல்போலவும் முழங்க, அங்கே நெருங்கின ரம்பா ஸ்திரீகள் பொழிகின்ற கற்பகப் பூங்கொத்துகளும் பொன்னாலாகிய நல்ல நெடுமையான மலர்களும் எங்கும் நிறைதலாயின எ - று. 13

வந்த தேவரைக் கண்டரிச் சந்திரன் மகிழ்ந்தே
எந்த மாதவ மென்னையோ வென்னையோ வென்னாச்
சிந்தை யுட்பெரு கானந்தப் பெருவெள்ளந் தேக்கிப்
புந்தி யாங்கரை பொடிபடப் புடைத்ததை யன்றே.

இ - ள். அப்படி வந்து கூடின தேவர்களை யெல்லாங் கண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன் சந்தோஷித்து எங்களுடைய பெரிதான தவ மெப்படிப்பட்டதோவென்று மனதுக்குள்ளே பெருகுகின்ற பெரிதான ஆனந்தவெள்ளம் தேக்குதலாகி, அவனுடைய புத்தியாகிய கரை தூளாகும்படி மோதியது எ-று.

தொழுத னன்றெழு தெழுந்தன னடிமுடி தொடங்கி
முழுது முற்றிய வுவகையம் பெருங்கடன் மூழ்கிப்
புழுதி யாடினன் கருணையங் கண்ணினீர் பொழிய
அழுது வீழ்ந்தனன் செய்தவ மின்னதென் றறியான்.

இ - ள். தான் செய்த செவ்வையான தவம் இப்படிப்பட்டதென் றறியாதவனாகி, அந்தத் தேவர்களை யெல்லாம் வணங்கினான். வணங்கி யெழுந்திருந்தான்; அவர்கள் பாதங்களைத் தன் முடிமேலே சூடிக்கொண்டு முழுது நிரம்புதலான சந்தோஷமாகிய அழகிய பெருங்கடலிலே முழுகி மண்புழுதி யெல்லாம் தனது கிருபை பொருந்தின கண்களில் நீர் சிந்துதலினாலே தன்மே லெல்லாம் கிளர்ந்து படிவதானான். பின்னும் அழுவதாயினான். 15

நாரி பாகனை முகுந்தனை நான்முகத் தோனை
மூரி வேலனை விநாயக மூர்த்தியைப் பணிந்தான்
பூரை பூரையென் றிருகையா லமைத்தபுத் தேளிர்
யாரை யாரையென் றறிந்தியாம் விளம்புது மம்மா.

இ - ள். பார்வதி சமேதனையும் மகாவிஷ்ணுவையும் சதுர்முகப் பிர்மாவையும் நீண்ட வேலாயுதக் கடவுளையும் விநாயகமூர்த்தியையும் வணங்கினான். வணங்கவே போதும் போதுமென்று இரண்டு கைகளாலும் அரிச்சந்திரனை அடங்கச்செய்த தேவர்கள் யாராரை இன்னாரின்னாரென்று நாம் தெரிந்து சொல்லமாட்டுவோம்! எ - று.

பூரை பூரை - போதும் போதும் என்பது பொருள். 16

மீட்டு மன்னவன் விமலனைத் தொழுதிவண் மிடைந்த
கூட்ட மாயுளா ரியாவர்க்கு மாகெனக் குறித்தான்
நீட்டும் பல்கிளைக் கமைவதன் றேநெடு முதலில்
ஊட்டு நீரனைவர்க்கு முளங்குளிர்ந் தன்றே.

இ - ள். அதன்பின்பும் அரிச்சந்திரன் பரமசிவனை வணங்கி இங்கே வந்து கூடின கூட்டமானவர்கள் யாவருக்கும் மிகுந்த வந்தனம் எற்கக் கடவதென்று குறிப்பித்தான். நீண்ட வேரிலே ஊற்றுகிற நீர் நீட்டமான பல கிளைகளுக்கு எற்பதானதல்லவோ? அப்படியே அங்கே வந்த எல்லாருக்கும் மனது குளிர்ச்சியாயிற்று எ - று. 17

ஐய னேயெமை வழிவழி யடிமைகொண் டருள்கூர்
செய்ய னேசிவ லோகனே சுருதியின் சிரத்தின்
மெய்ய னேயுனை விழிகளாற் கண்டுவீழ்ந் திறைஞ்சி
உய்ய நாயினேன் புரிதவ முணர்கிலே னென்றான்.

இ - ள். சுவாமி! எங்களை வம்சபாரம்பரியமாய் அடிமைகொண்டு கிருபையிலே விளங்குகின்ற சிவந்த வடிவனே! சிவலோகத்தை யுடையவனே! வேதத்தின்றலையிலே விளங்குகின்ற தலைமையானவனே? தேவரீரை என் கண்களாலே கண்டு கீழே விழுந்து வணங்கிப் பிழைக்க நாய்போன்ற யான் செய்த தவமின்னதென்று தெரிந்திலேனென்று சொன்னானரிச்சந்திரன் எ - று. 18

தைய லம்பிகை தனைத்தொழுஞ் சந்திர வதியைக்
கையி னாலெடுத் தாங்கள் கற்பினைப் புகழ்ந்தாள்
துய்ய முப்பத் திரண்டறம் வளர்த்தகை தொடலும்
மெய்கு ழைந்தது தழைந்தது பேரின்ப வெள்ளம்.

இ - ள். அப்போது சுந்தரியான பார்வதியை வணங்கி நிற்கிற சந்திரவதியைத் தன் கையினாலே வாரியெடுத்து அவளுடைய பதிவிரதா தருமத்தை மிகவுங் கொண்டாடினாள். பார்வதிதேவி அப்படிப் பரிசுத்தமான முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்த கையினாலே தொட்டவளவிலே சந்திரவதியினுடைய உடம்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து விளங்கலாயிற்று. பேரின்ப வெள்ளமும் உள்ளே பெருகுதலாயிற்று எ - று. 19

மயிலை முற்செல நடத்தியே வரைபக வெறிந்தோன்
அயிலெ டுத்தசெங் கையினால் வருகென வழைக்கக்
குயின்மொ ழிச்செழுங் குதலைவா யரசிளங் குமரன்
துயிலு ணர்ந்தவர் போற்புகுந் திணையடி தொழுதான்.

இ - ள். அப்போது கிரவுஞ்சகிரி பிளக்கக் குத்தின முருகவேளானவர் மயில்வாகனத்தை முன்னே போகும்படி செலுத்திக்கொண்டு வந்து வேல் பிடித்த சிவந்தகையினாலே தேவதாசா வாவென்று கூப்பிட, உடனே குயில் போலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி பெற்ற செழுமையான மழலைச்சொல்

வசனிக்கிற வாயையுடைய இளமையான அரசகுமாரன் நித்திரை தெளிந்து விழித்தவர்களைப்போ லெழுந்துவந்து முருகவேளினுடைய இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கினான் எ - று. 20

வேலன் கூயசேய் துணையெனக் காசியர் வேந்தன்
பால னுவிபெற் றெழுந்துபோய் முருகனைப் பணிந்தான்
சீல மேவுமிச் சிறுவரோ ரிருவருஞ் சிறப்பிற்
கால காலனுந் தேவரு நிற்பது கண்டார்.

இ - ள். அப்படி முருகவேளானவர் கூப்பிட்ட பிள்ளைக்குத் தம்பிபோல் காசி தேசத்தாருக்கரசனுடைய பிள்ளையும் உயிருண்டாகி யெழுந்திருந்து அந்த முருகவேளை வணங்கினான். நற்குணங்களுண்டான அந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் அங்கே தங்கள் தங்கள் சிறப்புடனே பரமசிவனும் மற்றைத் தேவர்களும் வந்து கூடி நிற்கிறதைப் பார்த்தார்கள் எ - று. 21

ஆசி னன்குணத் தயோத்தியர் வேந்தனு மணங்கும்
காசி வேந்தனு மதலைய ரிருவருங் களித்துக்
கூசி மெய்ம்மயிர் பொடித்திடக் கொண்டனர் புளகம்
வீசி யோங்கிட விறைஞ்சின ரவசமே வினரால்.

இ - ள். குற்றமில்லாத நல்ல குணத்தையுடைய அயோத்தியாபுரிக் கரசனை அரிச்சந்திரனும், காசிராஜனும், இரண்டு பிள்ளைகளும் சந்தோஷித்துக் கூசுதலாய் உடம்பெல்லாம் உரோமங்கள் சிலிர்க்க புளகங்கொண்டார்கள். பின்னும் அந்தப் புளகாங்கிதமேல் கிளர்ந்து மேன்மேலாக முருகவேளை வணங்கினார்கள்; பரவசருமானார்கள் எ - று. 22

மன்னர் மன்னனை நோக்கியே மலர்க்கர மமையா
என்னை யோவெனு வுருகித்தந் திருவுள மிரங்கி
முன்னை யுத்தம ரெவருளு முறைமைக்கு நெறிக்கும்
உன்னை யொப்பவ ரிலரென மூவரு முரைத்தார்.

இ - ள். அந்த ராஜாதிராஜனைப் பார்த்து மலர்போலுங் கையினால் அமரச் செய்து இது என்ன சிறந்த குணம்! ஐயோவென்று மனமுருகித் தங்கள் திருவுள்ளமிரங்கி அரிச்சந்திர மகாராஜனே! முன்புள்ள உத்தமர்களெல்லாரிலும் நீதிக்கும், நீதியிற் செல்லுகிற நன்மார்க்கத்துக்கும் உன்னை யொப்பானவர்களொருவருமில்லையென்று மும்மூர்த்திகளுஞ் சொன்னார்கள் எ - று. 23

தேவ தேவர்க ளருளிய திருமொழி கேளா
யாவ ரிப்பயன் பெற்றவ ரென்றுநைந் துருகிப்
பூவ ருங்குழல் வல்லியும் புதல்வரும் புருடர்
மூவ ரும்விழுந் தெழுந்துபன் முறைமுறை துதித்தார்.

இ - ள். அப்படி தேவர்களுக்குத் தேவரான மும்மூர்த்திகளும் அருளிச் செய்த திருவார்த்தைகளைக் கேட்டு நம்மைப்போல் யார் இப்படிப்பட்ட பேறு

பெற்றவர்களென்று நைந்து உருகுதலாகி பூமணம் வீசுவதான கூந்தலை யுடைய சந்திரமதியும், புத்திரர்களும், மந்திரி - காசிராஜன் - அரிச்சந்திரமகா ராஜன் ஆகிய மூவரும் அவர்கள் காலிலே விழுந்தெழுந்திருந்து பலவாறு ஒவ்வொருவருந் தனித்தனியே தோத்திரஞ் செய்தார்கள் எ - று. 24

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அன்னவன் வணங்கி யங்கநெக் குருகி யவசமுற் றெழுந்திடு மமைதி, கன்னிபங் காளன் றிருக்கர மமைத்துக் கௌசிகன் றனை யெதிர் நோக்கி, மன்னவன் றனக்கு நீயிடர் விளைத்த வகைமையு மெய்திய வாறும், இன்னநற் றலத்து ளியாவரு மறிய வியம்பெனத் திருவுள மானார்.

இ - ள். அவர்கள் அப்படி வணங்கித் துதித்து உடம்பெல்லாங் கட்டுவிட் டுருகிப் பரவசமாக எழுந்திருக்கிற சமையத்தில், பார்வதி சமேதரானவர் தமது திருக் கைகளால் அவர்களை அமரச்செய்து விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து நீர் அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்குச் செய்த துன்பவகைகளும் அந்தத் துன்பங்களை அவன் அனுபவித்ததும் இந்த நல்லோர்கள் கூடின இடத்திலே எல்லோருக் குந் தெரியச் சொல்லுமென்று திருவுளம்பற்றி யருளினர் எ - று. 25

இம்மொழி யிறைவன் விளுதலு முனிவ னிதயத்திற் றுணுக்க முற் றெதிர்போய், மும்முறை நிலத்தின் மிசைவிழுந் திறைஞ்சி முதுமறை மொழிகளாற் பழிச்சிக், கைம்மலர் கொடுவாய் புதைத்து மெய்குனிந்துக் கண்கணீ ரரும்பமெய் பொடிப்ப, எம்மையா ளுடைய விறைவகேட் டருள்கென் றியாவையு நிகழ்ந்தவா றிசைப்பான்.

இ - ள். இந்த வார்த்தையை பரமசிவன் சொல்லிக் கேட்கும்போது விசுவாமித்திரமுனிவர் தம்முள்ளத்திலே பயங்கொண்டு அவருக்கு முன்னே போய் மூன்றுதரம் பூமியிலே படிய விழுந்து வணங்கி பழைய வேத வாக்கி யங்களாலே தோத்திரம்பண்ணி தமது கையாகிய பூவினாலே வாயை மூடிக் கொண்டு உடம்பு வணங்கிக் கண்களிலே நீருண்டாகவும்; உடம்பும் புளகாங்கிக்க வும் எங்களை யெல்லாம் அடிமையாகக்கொண்ட கடவுளே! கேட்டருளுமென்று நடந்த விஷயங்களெல்லாஞ் சொன்னர் எ - று. 26

வாசவன் முன்னாள் வினுபகா ரணமும் வசிட்டனுந் தானுமன் றிட்ட, பூசலும் விலங்காற் புனமழித் ததுவும் புரவலன் வேட்டை போந் ததுவும், நீசமங் கையரை விடுத்ததுந் தனக்கு நிருபனன் றுடனித் தேகிக், காசிபுக் கீமங் காத்ததும் விளைத்த கருமமுங் கௌசிக னுரைத்தான்.

இ - ள். முன்னே இந்திரன் கேட்ட நிமித்தமும், அதற்கு வசிட்டரும் தாமும் அப்போது செய்துகொண்ட சண்டையும், பின்பு மிருகங்களாலே தினைப்புன முதலிய நாடெல்லாம் அழியப் பண்ணினதும், அதற்காக அரசன்

வேட்டையாட வந்ததும், அப்போது நீச்ச கன்னிகைகளை அனுப்பினதும், அவர்கள் நிமித்தம் அரசன் தனது நல்ல நாடு முழுதும் தமக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போய்க் காசிப் பட்டணத்துச் சுடுகாட்டைக் காத்ததுவும், பின்பு நடந்த செய்கைகளும் விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 27

என்றவ னுரைக்க விந்திர னவையத் திகலிநீ யருவினை விளைத்த, தொன்றல பலவுண் டவற்றினுன் மனத்தி லுற்றது பெற்றிலை யுலகம், அன்றவ னளித்து மின்றிது மட்டு மறநிலை பிழைத்தில னதனால், வென்றவர் தோற்றார் யாரென விமலன் வினவிடக் கௌசிகன் விளம்பும்.

இ - ள். அப்படியாக அந்த விசுவாமித்திர முனிவர் சொல்லவே நீர் இந்திரன் சபையிலே வசிஷ்டருடனே பகைத்து அருமையான செய்கைகளைச் செய்தது ஒருவகையல்ல; அநேகமுண்டு. அப்படிச் செய்த வகைகளிலே உம்முடைய மனத்திலே கொண்ட கொள்கையை அடைந்திலீர். தனது நாட்டை அரிச்சந்திரன் கொடுத்த அன்றுமுத லின்றளவும் தனது தருமநிலையினின்றுந் தவறாத (வில்லாதிருக்கின்றான். அப்படி இருக்கிறதினாலே) வென்றவர் யார்? தோற்றவர் யார்? என்று பரமசிவன் கேட்க விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார் எ - று. 28

கோதிலாக் குணத்தோ னீதியு நெறியுங் குறியுமியா னறிகிலா திகழ்ந்தேன், ஆதலால் வென்றோன் வசிட்டனே தோற்றே னடியனே யடியனே மேனாட், காதலாற் செய்த தவத்தினிற் பாதி காவலன் றனக்கியா னளித்தேன், ஈதலா லெனக்கன் றீந்த பேரரசு மீந்தன னென்றுரை செய்தான்.

இ - ள். குற்றமில்லாத குணத்தினனாகிய அரிச்சந்திரனுடைய நீதியும், (நல்ல) வழியே நிற்கிறதும் அவன் மனக்குறிப்பும் நான் தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படி இகழ்ச்சிசெய்தேன். ஆகையால் வென்றவர் வசிஷ்டரே. தோற்றவன் அடியேனே. ஆனதினாலே முன்னாள் நான் அன்புடனே செய்த தவத்திலேபாதி அரிச்சந்திர மகாராஜனுக்குக் கொடுத்தேன். இதையல்லாமல் அப்போதெனக்கு அவன் கொடுத்த பெரிதான அரசாட்சியையும் அவனுக்கே கொடுத்து விட்டேனென்று சொன்னார் எ - று. 29

உரைத்தது செவியிற் காய்ந்த நாராச மோட்டிய தெனவிறை யுருகிக், கரப்பினர் தாமுங் கொடுத்தது வாங்கக் கண்டிலோங் கேட்டிலோங் கையேற், றிரப்பினர்க் களித்த பொருடனைக் கொண்டோ ரிலையெனப் பெயர்படைத் துலகம், புரப்பவன் யாரோ விப்பழி தனையான் பூண்டிலே னென்றனன் பின்னும்.

இ - ள். அப்படி அவர் சொன்னது தன் காதிலே காய்ந்த நாராசத்தைப் புகட்டினாற்போலிருக்க அரசன் மனமுருகி ஒருவர் கெட்டபொருளை இல்லை

யென்று மறைத்துக் கொள்ளுகிறவர்களுங் கூடக் கொடுத்தபொருளை வாங்கிக் கொண்டவ னிவனென்னும் பெயர்கொண்டு உலகத்தை யாளுகிறவன் நானோ? அல்லன். இனி இந்தப்பழிப்பை நான் அடைய மாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறான் எ - று. 30

இம்மையிற் பழியா மறுமையி னரகமிரந்தவர்க் களித்ததை வாங்கிற், செம்மையோர்க் கெல்லாம் பெருநகையாமித் தீமைசெய் வதற்குநீ யுலகத், தெம்மையோ கண்டா யிதற்குமுன் றீரா விடர்பல விளைத்தனை யெனினும், மும்மையும் பழியே சூட்டுத றகுமோ வென்றனன் முனியதற் குரைப்பான்.

இ - ள். யாசித்தவர்களுக்குக் கொடுத்தபொருளை மீளவும் வாங்கிக் கொண்டால் இப்பிறப்பிற்குப் பழிப்பாகும். வருங்காலத்துக்கு நாசமுண்டாகும். இன்னும் செவ்வைக்குணமுள்ள எல்லாருக்கும் பெரிதான இகழ்ச்சி யுண்டாகும். இப்படியாகக் கெடுதலுண்டாக்குதற்கு நீர் இந்த வுலகத்திலே எங்களைத்தானோ கண்டீர். இன்னமும் இக்காலத்துக்கு முன்னே தீராத துன்பங்களையெல்லாம் அநேகமாகச் செய்தீரானாலும் மூன்றுகாலத்துக்கும் எனக்குப் பழிப்பையே உண்டாக்குகிறது உம்முடைய பெருமைக்குத் தக்கதோ வென்று சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார் எ - று. 31

கன்னலங் கழனிநாடு நன்னகருங் கருதிச் செய்தவத்தை யான் விட்டு, மன்னவ னாக வல்லனோ மீண்டும் வள்ளல்கேள் வசிட்டனு மியானும், முன்னமே மொழிந்த முறையறி வதற்குன் முறைமை சோதித்தறிந் துணர்ந்தேன், நின்னகர் நீயே யாளுதி யென்னா நெடுந்தகை மறுத்தனன் மறித்தும்.

இ - ள். கரும்புகள்விளைவதான அழகுகொண்ட வயல்சூழ்ந்த நாடும் நல்ல நகரும்வேண்டி நான்செய்கிற தவத்தைவிட்டு மறுபடியும் அரசனாக மாட்டுவேனோ? ஓ பிரபுவே! கேள். வசிஷ்டமுனிவரும் நானும் இந்திரன் முன்னே வாதாடிக்கொண்ட முறைமையைத் தெரிவதற்காக உனது முறைமையைச் சோதித்துப் பார்த்துத் தெரிந்தேன். ஆகையாலினி உன் பட்டணத்தை நீயே ஆளக்கடவையென்று சொல்ல, அதற்கு நெடிதான பெருமையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜன் மறுபடியுந் தடுத்துச் சொல்லுகிறான் எ - று. 32

வேதியர்க் காளாய் மின்னையு மைந்தன் றன்னையும் விற்றனன் யான்போய்ச், சாதியிற் கீழாம் புலையனுக் காளாய்ச் சவஞ்சுடு காடு காத் திருந்தேன், சோதிமண் டபத்தின் மணித்தவி சேறிச் சுடர்முடி கவித்துமண் புரக்க, நீதியன் றென்றே யானர சளித்தே னினக் கதே யெனக்கிதே யென்றான்.

இ - ள். பிராமணருக்கு அடிமையாக என் மனைவியையும் என்பிள்ளையையும் விலைக்கு விற்றேன். நானும் சாதியி லிழிவான நீசனுக்கு அடிமையாய்ப்

பிணஞ்சுடுகிற சுடுகாட்டுக்குள்ளே போய்க் காத்துக்கொண் டிருந்தேன். இனி ஒளிபொருந்தின சபாமண்டபத்திலே இரத்தின சிங்காதனத்தின்மேலேறி பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தைச் சூடிக்கொண்டு உலகத்தை இரட்சிக்கிறது நீதியல்லவென்று இப்போது நான் அந்த அரசாட்சியை உமக்கே கொடுத்தேன். உமக்கதுவே தக்கது. எனக்கு இதுவே தக்கதென்று சொன்னான் எ - று. 33

ஆமதே யெனக்குச் சுடலைகாத் திருப்ப தவனிகாத் திருப்பதற் கங்ஙன், போமதே நினக்குத் தொழிலென மறுத்துப் புரவல னுரைப்பது கேளா, வாமமேகலையா டனைவிலை கொண்டு மறையவனுகி யாண் டுறைந்த, தூமமே துவுங்கங் காளனார் திருமுன் றோன்றி நின் றினையன சொல்வான்.

இ - ள். எனக்குச் சுடுகாட்டைக் காத்திருக்கிறதே தகுதியானது. உலகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறதே உமக்குத் தக்கதாகும். ஆகையாலினி நீர் அயோத்தியாபுரிக்குப் போகிறதே காரியமென்று தடுத்து அரசன் சொல்லுகிறதைக்கேட்டு, அழகுள்ள மேகலையணிந்த சந்திரவதியை விலைக்கு வாங்கிக் கொண் டங்கே பிராமணனாகியிருந்த அக்கினிபகவான் பரமசிவனுடைய சந்நிதி முன்னே வந்துநின்று இந்தவார்த்தைகள் சொல்லுவதானான் எ - று. 34

என்னைநீ யுரைத்தா யெனக்குவிற் றதுவு மிகழ்ச்சியோ விவள் விலை படுதல், முன்னமே யுணர்ந்து கொள்வதற் கிசைந்து முதுமறை குலத்துவந் துதித்து, மின்னையு மைந்தன் றன்னையும் விற்க விலைகொண் டவாவண மீதென், றன்னபங் காளன் றிருமுனே வைத்தா னரசனு மதிசய முற்றான்.

இ - ள். ஓ அரசனே! நீரென்ன சொன்னீர்? எனக்கு விற்றதுங்கூட உமக்கு இகழ்வாகுமோ? இந்தச் சந்திரவதி விலையாகிறது முன்னே தானே தெரிந்து விலைக்கு வாங்குதற்குச் சம்மதித்துப் பழமையான வேதப்பிராமணர் குலத்திலே வந்து நான்பிறந்து மின்னலையொத்த சந்திரவதியையும் மகனையும் நீ விற்க நான் விலைக்குவாங்கின கிரயவோலை இதுவென்று பார்வதிசமேதர் சந்நிதிமுன்னே வைத்தான் அதுகண்டு அரசன் ஆச்சரியமடைந்தான் எ - று. 35

காலனவ் வளவிற் கருங்கடா வேறிக் கருமுகிற் கப்புவிட் டனைய, கோலமுஞ் சிவந்த கண்களு நிவந்த குஞ்சியுங் குண்டலக் குழையும், சூலமுங் கால தண்டமும் பனைத்த தோள்களு மார்பமுந் துலங்க, மூலமா முதலை நோக்கிவீழ்ந் திறைஞ்சி முகமலர்ந் தரசன்முன் மொழிவான்.

இ - ள். அந்தச்சமையத்திலே யமனெனவன் கறுத்த எருமைக் கடாவின்மே லேறிக்கொண்டு கறுத்த மேகமானது கிளைகள் விட்டிருக்கிறது போலான கைகால்களோடு கூடினவடிவும், சிவப்பான கண்களும், நீண்ட தலைமயிர்களும், குண்டலமணிந்த காதுகளும், சூலாயுதமும், காலதண்டமும்,

பருத்ததோள்களும், மார்பும் விளங்க ஆதியான பெரிய முதற்கடவுளைத் தரிசித்துப் பாதத்திலே விழுந்து வணங்கிப் பின்பு முக மலர்ச்சியுடனே அரசனுக்கு முன்னே சொல்லுகிறான் எ - று. 36

அலைகடற் புவியிற் புலையருக் கடிமை யாவையென் பதுமுத லறிந்து, புலையனாய்ப் பிறந்து கொண்டவன் யானே பொறித்துநீ தந்தவா வணமீ, திலைகுலாந் தொடையா யிருந்துநீ காத்தவீ. மமு மியாகசாலை கள்காண், தொலைவிலா வடுவென் றுணரினீ யிகழ்ந்த சுடலையைப் பாரென வுரைத்தான்.

இ - ள். அலைகளைக்கொண்ட கடலாலே சூழப்பட்ட வுலகத்திலே நீசருக்கு நீ அடிமையாவாயென்பதை நான் முன்னேதானே தெரிந்து நீசனாகப் பிறந்திருந்து உன்னை விலைக்கு வாங்கினவன் நானே. அடிமையாக ஒப்புக்கொண்டு நீ எழுதித்தந்த விலையோலை இதுதான். பச்சிலை சூடின மாலையணிந்த அரசனே! நீ இருந்து காத்ததான சுடுகாடும் யாகசாலைகளென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. இது அறியாத பழிப்பென்று நீ எண்ணுவையானால் நீ இகழ்ச்சி செய்கிற சுடுகாட்டை நீயே பார்த்தறிந்து கொள்ளென்று சொன்னான் யமன் எ - று. 37

ஆவண மிரண்டுங் கண்டு தம்மெழுத்தே யாமெனவறிந்து மெய் மகிழ்ந்து, கேவணக் கிரண மணிமுடி துளக்கி லேசமும் பீடையு மகற்றிக், காவண நிழலிற் கழுகெழுந் தோங்குங் கனற்புகைச் சுடலையைப் பார்த்தான், பூவணங் குறையும் பொய்கையும் வாசப் பொழிலுமாய்ப் பொலிந்ததை யன்றே.

இ - ள். விலையோலை இரண்டையும் பார்த்துத் தங்க ளெழுத்தேயாமென்றுதெரிந்து உடம்பெல்லாம் பூரித்து பெருமை பொருந்தின கிறமான ஒளியையுடைய இரத்தின கிரீடத்தை யணிகிற தலையையசைத்துத் துன்பத்தையும் தன்னைப் பிடித்திருக்கிற பீடைகளையும் நீக்கி, பந்தல்போட்ட நிழலைப்போற் கழுகுகள் எழுந்து உயர்ந்து படர்வதாய் நெருப்புப்புகை கிளருவதான சுடுகாட்டைப் பார்த்தான். பார்க்கவே, அவ்விடம் இலட்சுமிதேவி வாசஞ் செய்வதான பூம்பொய்கையும் மணங்கிளருவதான சோலையுமாக விளங்கியது எ - று. 38

வாயெலாம் யாக மரமெல்லாம் யூபம் வானெலா மாருதித் தூமம், தீயெலா முத்தீ திசையெலாந் தருப்பை திப்படு விறகெலாஞ் சமிதை, பேயெலா முனிவோர் பேச்செலாம் வேதம் பிணமெலா மதற்கமை பசுக்கள், ஆயவா றெல்லா நோக்கினான் றொல்லை யமைந்ததே யீதென வமைந்தான்.

இ - ள். அந்த இடங்களெல்லாம் வேள்விகள்; அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் வேள்வித்தூண்கள்; ஆகாசமெல்லாம் அங்கே வேள்விசெய்கிற புகைகள்; நெருப்

பெல்லாம் காருகபத்தியம் - ஆகவநீயம் - தெட்சிணாக்கினியம் - அந்தத் திக்கு களெல்லாம் தர்ப்பைகள், அந்த நெருப்பு மூட்டுகிற விறகுகளெல்லாம் சமித்து கள், அங்குள்ள பசாசுகளெல்லாம் முனிவர்கள் பேசுமொலியெல்லாம் வேதங் கள், பிணங்களெல்லாம் அந்த யாகத்துக்குத் தகுதியான பசுக்கள். இப்படியா யிருக்கிறவைகளெல்லாம் பார்த்தான். இதெல்லாம் முன்னே தானே அமைந் திருக்கிறதென்று சம்மதமானன் எ - று. 39

ஆங்கவன் றன்னைப் பாங்குட னோக்கி யரசநீ யயோத்தியி னணுகித், தீங்கற மகுடஞ் சூட்டி யிம்முனிவன் செய்தவம் பாதி யுங் கொண்டு, வாங்குநீ ருலகம் பொதுவறப் புரந்து வருதியெம் பதத்தினி லென்னாத், தேங்கமழ் சடையான் றிருவுள மகிழ்ந்து தேவர்கோ மாற்குரை செய்வான்.

இ - ள். அப்படி யமைந்த மன்னனைச் சந்தோஷத்துடனே பார்த்து அரசனே! நீ அயோத்தியாபுரிக்குப்போய் குற்றந்தீரக் கிரீடஞ் சூடிக்கொண்டு இந்த விசுவாமித்திரர் செய்த தவத்திற்பாதியும் உன் வசமாக்கினவனாய் வளைந்த கடல் சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் உனக்கே சொந்தமாக இரட்சித்தும் பின்பு நம்முடைய பதத்துக்கு நீ வந்து சேரக்கடவை யென்று மணம் பரி மளிக்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனானவர் தமது திருவுள்ள மகிழ்வாய் தேவேந்திரனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் எ - று. 40

காரண மொன்று கேட்டிய னீயுங் காசிபன் முதன்முனி வரரும், வாரண வாசி மன்னனு மயோத்தி மன்னவன் றன்னுட னேகித், தோரண வீதித் திருநகர் புகுந்து சுடர்முடி சூட்டிய பின்னர், ஊரணைந் திடுகென் றுரைத்திட வணங்கி யுவகையா லன்னவ ருரைப்பார்.

இ - ள். இனிச் செய்யவேண்டிய காரணமொன்றுண்டு கேள். நீயும் காசிபர் முதலான முனிவர்களும் வாரணவாசிக்கரசனும் இந்த அயோத்தியா புரிக்கரசனை அரிச்சந்திரனுடனேபோய் தோரணங் கட்டியிருக்கிற வீதிகளை யுடைய அயோத்தியாபுரியாகிய திருநகருக்குள்ளே புகுந்து அரசனுக்கு ஒளி பொருந்திய கிரீடஞ் சூட்டினபின்பு உன் ஊருக்கு நீ போகக்கடவையென்று சொல்ல, அதற்கவரை வணங்கி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 41

திங்கண்மே வியசெஞ் சடைமுடி யாய்நின் றிருவுளத் தின்படி யல்லால், எங்கண்மாட் சிமைவே றில்லையென் றளித்த வேவறந் தலைமிசைக் கொண்டார், அங்கண்மா ஞால மகன்றெழுந் தீச னணி திகழ் கயிலையிற் புக்கான், செங்கண்மா லேகிப் பாற்கடல் புகுந் தான் றிசைமுகன் றனதுல கடைந்தான்.

இ - ள். சந்திரன் பொருந்தின சடைமுடியை யுடையவரே! தேவரீர் திருவுள்ளத்தின்படியே யல்லாமல் எங்கள் பெருமை வேறொன்றுமில்லை யென்று அவர் கட்டளையிட்ட ஏவலைத் தங்கள் தலைமேலே கொண்டார்கள்,

அப்போது அந்த அழகான இடத்தையுடைய பெரிதான அவ்வூரை விட்டுப் பரமசிவனானவர் அழகு விளங்குகின்ற கயிலாசமலைக் கெழுந்தருளினார். சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலானவர் திருப்பாற்கடல்போய்ச் சேர்ந்தார். பிரம தேவன் நன்று சத்தியலோகம் போயினான் எ - று. 42

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கருத்தினின் மகிழ்ச்சி யோங்கக் கடவுள ரேவன் மாறு
தருத்திகொண் டேகித் தத்தஞ் சார்பினி லடைந்த பின்னர்
வருத்தமும் வினையு மாற்றி மன்னனை மகுடஞ் சூட்டி
இருத்தினும் போவோ மென்று விந்திர னினிதி ருந்தான்.

இ - ள். மனத்திலே சந்தோஷ மதிகமாகத் தேவர்கள் யாவரும் கடவுளேவலை மறவாமல் அன்புகொண்டு தங்களிடம்போய்ச் சேர்ந்தபின்பு உண்டான வருத்தத்தையும் மற்ற பாவச்செய்கைகளையும் போக்கி அரசனுக்குக் கிரீடஞ்சூட்டி அயோத்தியி லிருக்கச்செய்து பின்பு நாம் போவோமென்று இந்திரன் சந்தோஷமாகக் கூடவிருந்தான் எ - று. 43

காசிபன் பிருகு ரோமன் கௌதமன் பரத்து வாசன்
கோசிகன் வசிட்டன் சன்னு குறுமுனி மரீசியாதி
ஆசிறு ரதன்ம தங்க னத்திரி முதலோர் சூழக்
காசியி லினிதி ருந்தார் கழிந்தது கங்குற் போது.

இ - ள். காசிபர் - பிருகு - ரோமசர் - கௌதமர் - பாரத்துவாசர் - விசுவாமித்திரர் - வசிஷ்டர் - சன்னுமாமுனிவர் - அகஸ்தியர் - மரீசி முதலான குற்றமில்லாத நாரதர் - மதங்கர் - அத்திரி முதலானவர்களும் ஒன்றுகூடிக் காசிப்பட்டணத்திலே சந்தோஷமாகக் கூடியிருந்தார்கள். அந்த ராத்திரிகாலமுங் கழிந்தது எ - று. 44

கழிந்தது கங்குற் போது கழிதலுங் காசி வேந்தன்
மொழிந்தனன் விரைவி னந்த முரட்படை யெழுக வென்னுச்
செழுந்தட முரச மெங்கு மறைந்திடத் திசைக டோறும்
எழுந்தன தேரு மாவு மியானையுஞ் சேனை தானும்.

இ - ள். அன்றிராத்திரி அப்படிக் கழிதலாயிற்று. கழிந்த உடனே காசிராஜனானவன் சீக்கிரத்திலே தனது பலங்கொண்ட சேனைகளெல்லாம் பிரயாணமாகக் கடவதென்று ஆக்ஞாபித்தான். உடனே செழுமையான பெரிய பேரிகைகளெவ்விடத்து முழக்க, திக்குகளெல்லாம் தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாள்களும் எழுதலாயின எ - று. 45

கரிபரி யீட்டத் தோடுங் கணமணித் தேருந் தாரும்
தெரிவையர் குழாமுஞ் செம்பொற் சிவிகையுங் கவிகை தானும்
விரிபெருந் தூளி யார்க்க வெண்கொடிப் படல மூடச்
சரிபெருங் கடல்கள் போல்வந் தரசனைச் சார்ந்த வன்றே.

இ - ள். யானை - குதிரைகளின் கூட்டத்துடனே கூட்டமான இரத்தினத்தேர்களும் சேனைகளும் பெண்கள் கூட்டமும் சிவந்த பொற்பல்லக்கும் குடைகளும் விரிந்து வருகிறதினாலுண்டான பெரிதான தூளிகள் திமிரவும் வெள்ளைக்கொடிகள் அந்தத் தூளிப்படலத்தை மறைக்கவும் அலைகள் சஞ்சரிக்கின்ற கடல்களைப்போல் வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனைக் கூடின எ - று. 46

வானவர் கோனும் வேத மாமுனி வோரும் வைவேற்
றானையுங் காசி வேந்துஞ் சத்திய கீர்த்தி தானும்
ஆனையுந் தேரு மாவு மடர்ந்தெழ வயோத்தி வேந்தன்
மாநகர் விட்டெ ழுந்தான் மழையென முரச மார்த்த.

இ - ள். தேவர்களுக் கரசனான இந்திரனும் பெரிய வேதமுனிவர்களுங் கூரிய வேலையுடைய சேனைகளும் காசிராஜனும் சத்தியகீர்த்தியும் யானைகளும் தேவர்களும் குதிரைகளும் நெருங்கிவர, அயோத்தியாபுரிக் கரசனான அரிச்சந்திரன் அந்தப் பெரிதான காசிப்பட்டணத்தைவிட் டெழுதலானான். அப்போது மேகங்கள்போல் பேரிகைகள் முழங்கின எ - று. 47

கானடை யேகு மன்னைக் காசியர் வேந்தன் கண்டு
தேனடை யலங்கன் மார்ப தேர்மிசை யேறு கென்னத்
தானது மறுத்த லோடுந் தபோதன ரெல்லாம்வேண்ட
வானவ ரெடுத்துச் செம்பொன் மணிநெடுந் தேரில் வைத்தார்.

இ - ள். கால்நடையாகச் செல்லுகின்ற அரசனைக் காசிப்பட்டணத் தரசன் பார்த்து தேனுக்காக வண்டுகள்வந்து கூடுவதான மாலையை யணிந்த மார்பனே! நீர் தேர்மேலெழுந்தருளுமென்று சொல்ல, அரசன் அது வேண்டாமென்று சொல்ல, தவமுனிவர்களெல்லாரும் வேண்டிக்கொள்ள, அப்போது தேவர்களெல்லாருங்கூடி அரிச்சந்திரனைச் சிவந்த பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலுஞ் சமைந்த நீண்ட தேரின்மேலெடுத் தேற்றினார்கள் எ - று. 48

சந்திர மதியைக் கற்பின் றழலினைத் தீண்ட வஞ்சி
அந்தரத் திமையோர் மாந்த ரனைவரு மகல நின்றார்
இந்திரன் றேவி யென்று மிளமுலைக் குதலைச் செஞ்சொற்
சுந்தரி திருக்கை பற்றிச் சுடர்மணித் தேரில் வைத்தாள்.

இ - ள். சந்திரமதியாகிய பதிவிரதாக்கினியைத் தொடப் பயந்து ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் முதலான எல்லோரும் தூர நின்றார்கள். அப்போது இந்திரன் தேவியென்கிற இளமையான கொங்கைகளையும் மழலைபோலும் இனிய செவ்விதான வசனங்களையுமுடைய இந்திராணியானவள் தன தழகான கைகளாலெடுத்து அந்த ஒளி பொருந்தின தேரின்மேலேற்றினாள் எ - று. 49

கண்ணிபாற் பட்டு மூன்று கழன்றவெங் களிறுங் கன்றும்
திண்ணிய பிடியும் பண்டைப் பயிலிடஞ் சேர்தல் போலப்

புண்ணிய வேந்துஞ் சேயும் பூவையுந் தேரி லேரி
மண்ணினுள் ளோர்கள் வாழ்த்த மாநகர் விட்ட கன்றூர்.

இ - ள். வேடர் வலைக்கு ளகப்பட்டு வருந்திப் பின்பு அவ்வலையை விட்டு நீங்கின வெவ்விதான ஆண் யானையும், அதன் கன்றும், பெண் யானையும் முன்னே தாங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற இடத்துக்குப் போகிறதுபோல மகா புண்ணியவானான அரிச்சந்திர மகாராஜனும், மகனும், தேவியும் தேர்மேற்கொண்டு உலகத்துள்ளவர்களெல்லாம் மங்களம் பாட அந்தப் பெரிதான காசிப் பட்டணத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள் எ - று. 50

தோரண வாயில் பின்னாத் துமணியங் கழனி நண்ணிப்
பூரண வாவி நீங்கிப் பூம்பொழில் பலவுந் தீர்ந்து
காரணத் தமைச்ச ரோடுங் கடல்பெருஞ் சேனை யோடும்
வாரண வாசி யாற்றின் வண்டலின் வந்தி றுத்தான்.

இ - ள். தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டைவாயில் பின்னிட ஒளிகளையுடைய அழகிதான மருதநிலத்துக்குவந்து நீர் நிரம்பின குளங்களையுங் கடந்து பூஞ்சோலைகள் பலவற்றையும் நீங்கி பிரதானரான மந்திரிகளுடனே கடல்போன்ற பெரிதான சேனைகளுஞ்சூழ வாரணவாசியினது ஆற்றங்கரையோரத்திலேவந் திறங்கினார்கள் எ - று. 51

அந்தமா நதியிற் றீர்த்த மாடியன் றங்கு வைகி
மந்தரா சலப்பு யத்தான் மற்றைநா ளேகி வாசச்
சந்தன டவியும் வெற்புந் தடங்களுங் கடந்து மெல்ல
வந்தநாள் யமுனை யாற்றின் கரையினை வல்லை சார்ந்தான்.

இ - ள். அந்த மகாநதியிலே ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு அன்றையத் தினம் அங்கே தங்கி மந்தர மலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் மற்றுநாள் வாசமிக்க சந்தன வனங்களும் மலைகளும் மேடுகளுங் கடந்து மிருதுவாக வந்தபோது யமுனை யாற்றங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் எ - று. 52

அந்நதி தீர்த்த மாடி யணிமணி தரளஞ் செம்பொன்
மின்னவிர் தரங்கக் கோதா விரிதுறைத் தீர்த்த மாடிப்
பன்னதி கடந்து வெற்றிப் பகீரதன் கொணர்ந்த கங்கை
நன்னதி தன்னை வந்து நண்ணினான் விண்ணோ ரோடும்.

இ - ள். அந்த நதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அழகான இரத்தினங்களும், முத்துகளும், செம்பொன்னும் மின்னுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட அலைகளையுடைய கோதாவரித் துறையிலும் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு, இப்படியாகவே பல நதிகளுங் கடந்துவந்து ஜயத்தையுடைய பகீரதன் கொண்டுவந்த கங்கையாகிய நல்ல நதியைத் தேவர்களுடனே வந்து கண்டான் எ - று. 53

வேலிரு புறமு மீண்ட வெண்குடை மேனி மூற்ற
நாலிரு திசையுந் தேரு நாகமு மாவுஞ் செல்ல
மேலிரு விசும்பைத் தூளி மறைக்கவெண் கவரிக் கற்றை
காலிரு மருங்கு மார்க்கக் கங்கைமா நதியைக் கண்டான்.

இ - ள். வேலாயுதங்கள் இருபக்கத்திலுங் கூடிவரவும், வெள்ளைக் குடை மேலே நிழலைச் செய்யவும், எட்டு திக்கிலும் இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் நடக்கவும், மேலே பெரிதான ஆகாயத்தைத் தூளிப்படல மூடவும், வெண்சாமரங்களின் கற்றைகளால் காற்று இருபுறத்திலும் வீசவும் போய்க் கங்காநதியைக் கண்டான் அரிச்சந்திரமகாராஜன் எ - று. 54

அருகுவந் தணைந்து துள்ளிக் கனைத்தெழுந் தாறு வன்பு
தருகுழக் கன்றைக் கண்ட தாய்முலை சுரந்த தேபோல்
நிருபனு மாதுஞ் சேயு நெடுநகர் நோக்கி மீண்டு
வருவது கண்டு கங்கை மாநதி பெருகிற் றன்றே.

இ - ள். தனது பக்கத்தில் வந்து கூடி நின்று துள்ளிக் கனைத்து நிமிர்ந்து நீங்காத அன்பைத் தருகிற இளங் கன்றைக் கண்ட தாய்ப் பசுவுக்கு மடி சுரந்தாற்போல அரசனும், மனைவியும், மகனும் தங்களுடைய நெடிதான பட்டணத்தைக் குறித்துத் திரும்பி வருகிறதைக் கண்டு அந்தப் பெரிதான கங்காநதி பெருகுதலாயிற்று எ - று. 55

வரைபல வுருட்டி நீண்ட மரம்பல பிடுங்கி வெள்ளை
நுரைபல சிதறி யெங்கு நூறையும் வராலும் பாய
நிரைநிரை பதும ராக நித்திலங் கொழித்தி ரண்டு
கரையையுங் கடந்து காந்தக் கடலென வந்த தன்றே.

இ - ள். கங்காநதியானது பல மலைகளையு முருட்டிக்கொண்டு நீண்ட பல மரங்களையும் பிடுங்கி வெண்மையாகப் பலவகை நுரைகளையுஞ் சிதறி எவ்விடத்திலும் மலங்கு மீனும், வரால் மீனும் துள்ள வரிசை வரிசையாக பதுமராக மணிகளையும், முத்துகளையும் ஒதுக்கிக்கொண்டு இருபுறத்திலுமுள்ள கரைகளையு முடைத்து யுகமுடிவிலே பெருகுகிற கடலென்னும்படி வருதலாயிற்று எ - று.

நூறை - மலங்கு மீன். 56

விரிகட லென்ன வந்த விமலையின் கரையி னேறிச்
சொரிமலர்ச் சூழ றோறுஞ் சுடர்மணிப் பாறை தோறும்
வரிமணல் வண்ட றோறு மால்வரைச் சார றோறுந்
தெரிவையர் குழாமுந் தேவர் சேனையு மடைந்த வன்றே.

இ - ள். விரிந்த கடல்போல் வருவதான கங்காநதிக் கரையிலேறிச் சிந்துகின்ற பூஞ்சோலைகளிலும் விளங்காநின்ற இரத்தினப் பாறைகளிலும் ஒதுங்கிக்

கிடக்கிற மணற்குவியல்களிலும் பெரிய மலைச்சாரல்களிலும் பெண்கள் கூட்டமும் தேவர்கூட்டங்களும் வந்துசேர்ந்தன எ - று. 57

சுரர்சில சூழல் சார்ந்தார் தோகைய ரோடு மண்வாழ்
நரர்சில சூழல் சார்ந்தார் நான்மறைத் தவத்திற் பெற்ற
வரர்சில சூழல் சார்ந்தார் மகரயாழ் வல்ல விச்சா
தரர்சில சூழல் சார்ந்தார் தபனனுங் குடபாற் சார்ந்தான்.

இ - ள். தேவர்கள் சில விடங்களிலே தாங்கினார்கள். பெண்களுடனே மண்ணுலகிலே வாழுகின்ற மனிதர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். நான்கு வேதங்களையும் பாராயணஞ் செய்கிற தவத்தினைக்கொண்ட சிரேஷ்டர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். மகரவீணைகள் பாடவல்ல வித்தியாதரர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். அப்போது சூரியனு மேலைத் திக்கிலேபோய்த் தங்கினான் எ - று. 58

கரடவெங் களிறு மாவுங் காரகி லாரஞ் சாதி
சுரதரு மத்தி னோடுஞ் சேர்த்தனர் துங்கத் தெய்வப்
புரவிகள் பூண்ட நேமிப் புட்பகத் தேருஞ் செம்பொன்
வரைபல நிரைத்த தென்ன வடகரை செறிந்த வன்றே.

இ - ள். மதமொழுகுகின்ற சுவடுகொண்ட வெவ்விய யானைகளையும் குதிரைகளையும், கறுத்த அகில் விருட்சங்களிலும் சந்தன விருட்சங்களிலும் சாதி விருட்சங்களிலும் தெய்வ விருட்சங்களிலும் சேரக் கட்டினார்கள். பின்பு உயர்வான தெய்வக்குதிரைகள் கட்டின உருளைகளையுடைய புட்பக ரதங்களும் சிவந்த பொன்மலைகளநேகங்களை வரிசையாக வைத்தாற்போல வடபுறத்துக் கரையிலே நெருங்கின எ - று. 59

ஆதப மகற்றி வெய்யோ னாழ்கடற் புகுந்த பின்னர்ப்
பாதக முனியும் பாரிற் பாவமு மகன்ற காலை
பூதல வேந்தன் வந்து புண்ணியம் பரந்த தேபோல்
சோதிமா மதியந் தோன்றித் தூநிலா விரித்த தன்றே.

இ - ள். வெயிலை நீக்கிக்கொண்டு சூரியன் ஆழமான கடலிலே போய் மறைந்தபின்பு, பாவச் செய்கைகளைச் செய்த விசுவாமித்திர முனிவரும் உலகத்திலுள்ள பாவங்களு நீங்கினபின்பு, உலகத்தை யாளுகின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய புண்ணியமே எவ்விடத்தும் பாவினாற்போல் ஒளியைப் பெரிதாகக் கொண்ட சந்திர னுதயமாகிப் பரிசுத்தமான சந்திரிகையைப் பரப்பியது எ-று.

மாற்கட மலையுந் தேரும் வாசியு மன்னர் தாமும்
வேற்கடற் படையுந் தோன்ற விரிந்தவெண் ணிலவி னீட்டம்
நீற்கட னடுவிற் றோன்று நிலமுமெண் டிசையும் விண்ணும்
பாற்கட லுகாந்தங் கோத்த படியெனப் பரந்த தன்றே.

இ - ள். மயக்கத்துடனே மதத்தைக் கொண்ட மலைபோன்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் அரசர்களும் வேலையுடைய கடல்போன்ற சேனை

னும் விளக்கமாக விரிவான வெள்ளைச் சந்திரிகையினுடைய கூட்டமானது நீல நிறமான கடலினடுவே தோன்றுகிற பூமியும் எட்டுத்திக்கும் ஆகாயமும் பாற்கடலானது யுகமுடிவிலே பெருகினபடி போற் பரவியது எ - று. 61

நல்லவர் மனத்தெதா டர்ச்சி நல்லவர்க் குற்ற தேபோல்
பல்லவப் பொழிலு மாறும் பருமணற் பரப்பும் வெற்பும்
புல்லுமான் மரையுந் தோலு மேதியும் புள்ளுந் தூரத்
தெல்லவர் தமக்குந் தோன்ற வெண்ணிலா வெறிந்த திந்து.

இ - ள். நல்லோர்களுடைய மனச்சம்பந்தம் நல்லோர்களுக்கே விளங்குகிறதைப்போல், தளிர்களையுடைய சோலையும் ஆறும் பருத்த மணற் குன்றும் மலையும் கூடிச் சஞ்சரிக்கின்ற மான்களும் மரைகளும் யானைகளும் பக்ஷி ஜாதிகளும் தூரத்திலே யிருக்கிற எல்லாருக்குந் தோன்றுவதாக மேன்மையான சந்திரிகையை சந்திரன் வீசியது எ - று. 62

நிரந்தரம் வயிரந் துப்பு நித்திலம் பச்சை நீலம்
பரந்தசெம் மணியு முத்தும் பகீரதி யாற்றை நோக்கிச்
சிரந்தனைத் துளக்கி மேன்மே லணிமயிர் சிலிர்க்க வைவேற்
புரந்தரன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து புலோமசைக் குரைப்பா னுனன்.

இ - ள். எப்போதும் வயிரம் - பவளம்-முத்து-பச்சை-நீலம்-பரவுதலான சிவந்த மாணிக்கம் ஆகிய இவைகளை அலைகளா லொதுக்குவதான கங்கா நதியைப் பார்த்துத் தலையை அசைத்து மேன்மேலும் அழகிதான உரோமங்கள் சிலிர்க்க கூரிய வேல்போன்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திராணிக்குச் சொல்லலானுன் எ - று. 65

கண்ணுதல் சடையின் வீழ்ந்த கங்கையின் கரையில் வந்து
நண்ணுத லுற்ற வேக நாகமும் பூகக் காவும்
மண்ணுல கத்திற் றன்று மணிகளும் புள்ளு மாவும்
விண்ணுல கத்தி லுண்டோ மெல்லியல் விளம்பு கென்றான்.

இ - ள். பரமசிவனுடைய சடையிலிருந்து விழுந்து வருகிற இந்தக் கங்காநதிக் கரையிலே வந்து சேருதலான வேகத்தையுடைய நாகங்களும் கமுகஞ்சோலைகளும் மண்ணுலகத்திலே பொருந்துகின்ற இரத்தினங்களும் பட்சிகளும் மிருகங்களும் நமது ஆகாயவுலகத்திலே நீ கண்டதுண்டோ பெண்ணே! சொல்லென்று கேட்டான் எ - று. 64

மந்திர வாலோர் கோமா னுரைத்திட மகிழ்ந்து நந்தம்
இந்திர புரத்து மந்தோ விச்சிறப் பில்லையென்றாள்
சுந்தரி யுடனே கூடித் துயின்றனன் மகவான் பின்னைச்
சந்திர னுதய மாறத் தரணியத் துதயஞ் செய்தான்.

இ - ள். ஆலோசித்தலையுடைய தேவர்களுக் கரசனுனவ னிப்படிச் சொல்லவே சந்தோஷங்கொண்டு நம்முடைய இந்திரலோகத்திலும் ஓ ஓ இப்படிப்

பட்ட சிறப்புகள் கிடையாதே என்றாள். அப்படிச் சொன்ன இந்திராணி யுடனேகூடி இந்திரன் நித்திரை செய்தான். பின்பு சந்திரன் அஸ்தமிக்கச் சூரியன் வந்து உதயமாயினன் எ - று. 65

மாமதி யொளிம ழுங்கி மயங்கிருள் விடிந்த காலை
போமதி னினைவே யாகிப் புலரியி னெழுந்தி ருந்து
தாமதி யாம லேகித் தடங்களும் வெற்பு நீங்கிக்
கோமதி யாற்றின் வண்டற் குன்றிடைச் சென்றி ருந்தார்.

இ - ள். அந்தப் பெரிதான சந்திரனொளி குறைந்து அன்றுண்டான இருட்காலங் கழிந்தபின்பு பிரயாணமாகிறதிலே எண்ணங்கொண்டு விடியற் காலத்திலேதானே யெழுந்திருந்து தாமதஞ்செய்யாமற் போய் மேடுகளும் மலைகளுங் கடந்து கோமதியாற்றினது வண்டல்கூடின மலையினிடத்திலே போயிருந்தார்கள் எ - று. 66

வள்ளலை முனிவன் கூட்டி வருகின்ற வாறு கேட்டுப்
பள்ளமுற் றும்பர் வெள்ளம் பாய்கின்ற பரிசே போல
உள்ளமு மகிழ ரோமஞ் சிலிர்ப்புற வூரிற் சேனை
வெள்ளமு மரசர் தாமும் வியந்தெதிர் கொண்டா ரன்றே.

இ - ள். மகோத்தமனை அரசனை விசுவாமித்திரமுனிவர் கூட்டிக்கொண்டு வருகிற சமாசாரங் கேள்வியாய், பள்ளத்தின்மேலே வெள்ளம் பொங்கி வருகிற படிபோல தங்கள் மனமுஞ் சந்தோஷிக்க உரோமஞ் சிலிர்ப்பாக அயோத்தியா புரியிலுள்ள சேனைகளும் அரசர்களும் அதிசயித்து எதிர்கொண்டார்கள் எ - று. 67

அயினெடும் படைது றந்த கரத்தின ரயோத்தி மூதூர்
எயில்கடந் தேகி மன்னைக் கண்டன ரிறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
மயிர்பொடிப் புறம னங்கண் மகிழ்ந்திட மறலி கொண்ட
உயிர்வரப் படர்து றந்த வுடலமே யொத்தா ரன்றே.

இ - ள். நீண்ட வேலாயுதங்கள் முதலான ஆயுதங்களில்லாத கைகளை யுடையவர்களாய் அயோத்தியாபுரியினுடைய மதிலைக்கடந்துவந்து அரசனைக் கண்டு வணங்கிக் காலிலே விழுந்தார்கள். உரோமங்கள் சிலிர்ப்பாக மனங்கள் ஆனந்தத்தையுடைய இயமன் கொண்டுபோன உயிர்வர துன்பம் நீங்கின உடம்பை யொத்தார்கள் எ - று. 68

ஆரண முழங்க யோத்தி யணிபெருஞ் சேனை யோடும்
வாரண வாசி வேந்தன் படையொடும் வள்ள லேகித்
தோரண வாயி னண்ணிச் சுடர்மணித் தேரி ழிந்து
பூரண கும்ப மன்னு மண்டபம் பொலியப் புக்கான்.

இ - ள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற அயோத்தியாபுரியிலுள்ள பெரிதான சேனைகளுடனே வாரணவாசிக் கரசனானவனுடைய சேனைகளுங்கூட அரிச்

சந்திரன்போய் தோரணங்கட்டின கோட்டைவாயிலுக் கருகேபோய் ஒளி பொருந்தின இரத்தினத்தேரைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பூரணமகுடங்கள் பொருந்தின சபாமண்டபம் முழுதும் விளங்கப் புகுந்தான் எ - று. 69

பன்முடி வேந்தர் தாழ்ந்து பணியப் பொற் றவிசி னேற்றிச்
சொன்முடி வற்ற நீர்மைத் தாபதர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
நென்முடி சாயப் பாயு நீர்வய னுடன் றன்னைப்
பொன்முடி சூட்டி தாழ்த்திப் புரந்தரன் விசும்பிற் போனான்.

இ - ள். அநேகங் கிரீடாதிபதிகள் குனிந்து வணங்கும்படி பொன்மயமான சிங்காசனத்திலே யேறச்செய்து, சொல்லால் முடிவுபெறாத நல்ல குணங்களையுடைய தபோதனர்களெல்லாந் திரண்டுகூடி ஆசீர்வதித்தருள, நெல்லினது தலைவணங்க நீர் பாய்கின்ற வயல்சூழ்ந்த நாட்டையுடைய அரிச்சந்திரனுக்குச் சுவர்ணக் கிரீடஞ்சூட்டி வாழ்த்தி இந்திரன் ஆகாயலோகத்துக்குப் போயினான் எ - று. 70

காருள சோலை சூழுங் கௌசிகன் றீமை நன்கே
நீருள வளவு மீரேழ் நிலமுள வளவு முன்றன்
பேருள தொருகா லத்தும் பிழைப்பில துனக்கு நேர்வே
றாருள ரென்று வாழ்த்தி யருந்தவ முனிவர் போனார்.

இ - ள். மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான சோலைசூழ்கின்ற கௌசிகதேசத்தரசனான விசுவாமித்திரர் செய்த தீமைகளெல்லாம் உனக்கு நல்லனவேயாயின; ஏழு கடல்களுள்ளளவும் பதினாலுலகங்களுள்ளளவும் உனது பேருளதாயிற்று. ஒருகாலத்தும் தவறாத லுண்டாகாது. உனக்குச் சரியாக வேறே யாரிருக்கிறார்கள் என்று கொண்டாடி அருமையான தவமுனிவர்கள் போயினார்கள் எ - று. 71

மைந்தனை நின்னை மாதை யித்தனை வருத்தங் கண்டேம்
நிந்தனை சிறிது நின்பாற் கண்டிலே நீதி வேந்தே
எந்தமா தவத்திற் பாதி யாவருங் காண வின்றே
தந்தன முனக்கே யென்று கௌசிகன் றாரை வார்த்தான்.

இ - ள். உன் புத்திரனையும் உன்னையும் சந்திரவதியையும் இவ்வளவு வருத்தங்களெல்லா முண்டாவதாகச் செய்தோம். அதற்காகக் கொஞ்சமேனும் உன்னிடத்திலே பழிப்புண்டாகக் காணோம். ஓ நீதியுள்ள அரசனே! இனி என்னுடைய மகாதவத்திலே பாதி எல்லாருங் காண உனக்கே கொடுத்தேனென்று விசுவாமித்திரர் தாரை வார்த்தார் எ - று. 72

உற்றறிந் தளவிட் டோரா தும்மையா னிகழ்ந்து பேசப்
பெற்றவை பொறுத்தி யென்று வசிட்டனுக் கினிய பேசிக்
கொற்றவன் றன்னை யாற்றிக் குமரனை மயிலைத் தேற்றி
மற்றுமந் திரியை வாழ்த்திக் கௌசிகன் வனத்திற் போனான்.

இ - ள். பின்னும் சோதிக்துத் தெரிந்து அளவுசெய்து காணுமல் உம்மையும் அரிச்சந்திரனையும் நான் இகழ்ந்து பேசலானவைகளை யெல்லாம் நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுங்களென்று வசிஷ்டமகாமுனிவருக்கு நல்ல இதங்கள் சொல்லி, அரசனையும் துன்பமாறச்செய்து, மகனையும் சந்திரவதியையும் தேறுதல் பண்ணிப் பின்னும் சத்தியகீர்த்தியான மந்திரியையும் வாழ்த்துதல் செய்த விசுவாமித்திரர் தாமிருக்கிற வனத்திற்குப் போயினார் எ - று. 73

தேவரு முனிவர் தாமுந் திண்புவித் தலைவர் தாமும்
யாவரு மகன்ற பின்ன ரிணைமணிக் கவரி வீச
மூவரு மனைய நீர்மை முனிவனுங் காசி வேந்தும்
ஏவரு நிகரி லானு மினிதுரைத் துடனி ருந்தார்.

இ - ள். தேவர்களு முனிவர்களும் பலங்கொண்ட உலகத்தரசர்களும் எல்லாரும் போனபின்பு, இரண்டு மணிமயமான சாமரங்கள்போட மும்மூர்த்திகளையு மொப்பான குணத்தையுடைய வசிஷ்டமுனிவரும் காசிராஜனும் ஒருவரு நிகரில்லாத அரிச்சந்திரனும் சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டு கூடியிருந்தார்கள் எ - று. 74

இருந்தபின் காசி வேந்தன் வசிட்டனை யிறைஞ்சி யேத்தி
அருந்தவர் தம்பா லைய வறமலான் மறமுமுண்டோ
வருந்திட விவர்பா லிந்த வன்கண்மை செய்ய வுள்ளம்
பொருந்திய வாறேதென்ன வசிட்டனும் புகல லுற்றான்.

இ - ள். அப்படி யிருந்தபின்பு காசிராஜன் வசிஷ்டமகாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து, ஐயா! அரிதான தவமுனிவர்களிடத்தில் தருமகுணமே யல்லாமலிப்படிப்பட்ட பாபகுணங்களு முளதாகுமோ? இவர்களிப்படி வருத்தமடையவிவர்களிடத்திலே கொடுமை செய்கிறதற்கு விசுவாமித்திரர் மனஞ்சம்மதித்ததுயாதுகாரண மென்றுகேட்க, வசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினார் எ - று. 75

நிலத்தியல் பற்றே கொண்மூ நீரியல் பதனுற் றங்கள்
குலத்தியல் பெவர்க்கு மன்னு வாழினுங் கெடினுங் குன்று
தலத்தர சகன்று நீங்கித் தவத்தினு ளானுந் தொல்லை
நலத்தது போமோ வென்று நரபதிக் கினிது ரைத்தான்.

இ - ள். நிலத்தினது தன்மையேயாம் மேகத்தினது நீரினது தன்மையும் அதுபோல் அவரவர்கள் குலசுபாவம் யாவரானாலும் அரசனே வாழ்ந்தாலும் கெட்டாலும் குறைவுபடா. விசுவாமித்திரன் உலகத் தரசாளுகையை விட்டுத் தவஞ்செய்கிறவனானாலும் பழையசாதி நன்மையானது விட்டுப்போகுமோ வென்று காசிராஜனுக்கு நன்மையாகச் சொன்னார் எ - று. 76

அன்னது கேட்ட வண்ண லருந்தவத் தோனை நோக்கி
மன்னவ னான வாறு மாமுனி யான வாறும்
இன்னவா றின்ன வாறென் றெனக்கருள் செய்வா யென்னப்
பொன்னணி முடியாய் கேளென் றம்முனி புகல லுற்றான்.

இ - ள். அந்த வார்த்தைகேட்ட காசிராஜன் அருமையான தவத்தையுடைய வசிஷ்டரைப் பார்த்து அவர் அரசனாயிருந்ததும் பின்பு பெரிய முனிவரானதும் இன்னபடி இன்னபடியென்று எனக்குத் தெரியச்சொல்ல வேணுமென்ன, பொன்னு லலங்கிருதமான கிரீடாதிபதியே! கேளென்று அந்த வசிஷ்டர் சொல்லத் தொடங்கினார் எ - று. 77

மீட்சிக் காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 1289.

பத்தாவது

உத்தர காண்டம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திசைமுழுதுங் கவித்தகுடைச் செங்கோல் வேந்த திசைமுகத்தோன் வழிவந்த குசனென் போற்கு வசையறுசீர்க் குசன் குசநாபன்வ றூர்த்தன் வசுவென்னும் பெயருடைய மக்க ணால்வர், குசனுக்குக் கிரிவிரச மென்னு நாடுங் குசநாபற் கரியகௌ சாம்பி நாடும், வசுவுக்கு வசுமதியும் வதூர்த்தனுக்கு வாரணமென் வளநாடும் வழங்கி னானே.

இ - ள். எட்டுத் திக்குகளுக்கும் நிழலைச்செய்கிற குடையையுஞ் செங்கோலையுங்கொண்ட காசிராஜனே! நான்முகப் பிரமதேவனுடைய வழியிற் பிறந்த குசனென்பவனுக்கு குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய குசன், குசநாபன், வதூர்த்தன், வசுவென்கிற பெயர்களையுடைய பிள்ளைகள் நால்வர். அவர்களில் குசனுக்கு கிரவிரசமென்னு நாடும், குசநாபனுக்கு அருமையான கௌசாம்பி நாடும், வசுவுக்கு வசுமதியும், வதூர்த்தனுக்கு வாரணமென்கிற வளம்பொருந்தினநாடும் தகப்பன் கொடுத்தான் எ - று. 1

அங்கவரிற் கௌசாம்பிக் குசநா பற்கே யைம்பதிற்றி ரட்டியெனு மடைவிற் றோன்று, மங்கையர்தா மொருகாவிற் புகுந்து நாளும் வண்டலிழைத் திடுவரங்கே வாயு வெய்திந், திங்களுதற்றே மொழியீ ரென்ற னுசை தீரவெனைத் தழுவி நலஞ் செய்மினென்ன, எங்கள்பிதா வறியவெமை வதுவை சூட்டி விணங்குவோ மல்லதிதற் கிசையே மென்றார்.

இ - ள். அந்த நால்வரிலே கௌசாம்பிநாட்டை யாளுகிற குசநாபனுக்கு நூறென்கிற கணக்குடனே பிறந்த பெண்கள் ஒரு சோலைக்குள்ளே போய் நாள்தோறும் வண்டலாட்டுச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அவ்விடத்தில் வாயுபகவான் வந்து சந்திரனிற் பாதிபோன்ற நெற்றியை யுடையீராய தேன்

போலு மதுரவசனங்களையுடைய பெண்களே! என்னுடைய தீரும்படி என்னைக் கூடிச் சுகத்தைக் கொடுங்களென்று சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் எங்கள் தகப்பனாறிய எங்களைக் கலியாணஞ்செய்து கூடினால் கூடுவோம்; அல்லாமல் உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் சம்மதியோமென்று சொன்னார்கள் எ - று.

மறுத்துமறுத் துரைத்திடவும் பொருந்தி லாத வல்லியரை முதுகொடிய வாயு மோதி, முறித்துநிலத் திடை வீழ்த்திப் போன பின்னர் மொய்குழலார் தளர்ந்துமனை முன்றி லுற்றார், செறுத்த வரைக் கண்டிதுவே தென்ன லோடுந் திருவனையா ரழுதழுது செப் பத் தாதை, பிறித்துரையா துள்ளொடுக்கிச் சூளி மைந்தன் பிரம தத்தன் றனக்களித்தான் பேதை மாரை.

இ - ள். ஒவ்வொருவரும் தன் வார்த்தையைத் தடுத்துத் தடுத்துச் சொல் லும்போது தனக்குச் சம்மதியாகாத பெண்களையெல்லாம் வாயுவானவன் முது கொடியும்படி அடித்து முறியப்பண்ணிப் பூமியிலே விழும்படிசெய்துப் போன பின்பு, நெருங்கின கூந்தலையுடைய அப்பெண்கள் தளர்ச்சிகொண்டு தங்கள் வீட்டுவாசலுக்குப் போனார்கள். தகப்பன் அவர்களைக்கண்டு கோபங்கொண்டு இந்தப்படி வரக் காரணமென்னவென்று கேட்க, அந்த இலட்சுமிக்கொப்பான பெண்கள் அழுதழுதுகொண்டு சொல்ல, அதுகேட்டுத் தகப்பனானவன் வேறொன்றுஞ் சொல்லாமல் துன்பத்தை உள்ளே ஒடுக்கிக்கொண்டு சூளிபுத்திர னான பிரமதத்தனுக்கு அந்தப்பெண்களை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். எ-று.

சூளிமகன் பிரமதத்தன் றன்னைச் சேர்ந்து துயர்நீங்கிச் சுக மோங்கிப் பெருவாழ் வுற்றார், மீளியெழிற் குசனாபன் பின்பு செய்த வேள்விதனிற் காதியெனும் வீரன் றோன்றி, ஆளிதிகழ் தவிசேறி மகுடஞ் சூடி யரசாண்டு சிலகாலஞ் சென்ற பின்னர், காளியைப் போற் கவுசிகையை யீன்று பின்பு கௌசிகனைப் பெற்றெடுத்தக் காலந் தன்னில்.

இ - ள். அந்தப் பெண்களெல்லாரும் சூளிபுத்திரனான பிரமதத்தனைக் கூடித் தங்கள் தேகவருத்த நீங்கிச் சுகத்தையடைந்து பெரியதான வாழ்வைக் கொண்டிருந்தார்கள். வீரத்தன்மைகொண் டெழுகின்ற குசநாபன் பின்னர் செய்த வேள்வியிலே காதியென்கிற ஒரு வீரனுண்டாகிச் சிங்கம் தாங்குவதாக விளங்குகின்ற ஆசனத்தின்மேலேறிக் கிரீடஞ் சூட்டிக்கொண்டு அரசாட்சி செய்து சிலகாலஞ் சென்றபின்பு காளியைப்போலுள்ள கௌசிகை யென்னு மொரு பெண்ணைப்பெற்றுப் பின்பு கௌசிகனைப் பெற்றுவளர்த்த அக்காலத் திலேதானே எ - று.

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். 4

இருசிகனக் கௌசிகையைப் புணர்ந்து சின்னா ளின்பநுகர்ந் திருவர்தமை யீன்ற பின்பு, பிரமனுல கணைந்துதவம் புரிந்து மீளப்

பிரிவுநினைந் தவள்புலம்ப முனிவன் சீறி, வருபுனலா றுகவெனச்
சபித்த லோடு மானதவா வியில் வீழ்ந்து சரையு வோடே, அருகணை
ந்து பிறிதிழி கோமதியே யானு ளவணிலையீ திவனுலகம் புரக்கு
நாளில்.

இ - ள். இருசிகமகாமுனிவர் அந்தக் கௌசிகை யென்பவளைக் கூடிச்
சிலகாலஞ் சுகத்தை யனுபவித்து அவளிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றபின்பு
தவத்தைச்செய்து பிரமதேவனுடைய உலகத்தைச் சேர்ந்துபோக நாயகன்
பிரிவையெண்ணி அவள் பிரலாபிக்க அதற்கு அம்முனிவர் கோபங்கொண்டு
ஓடிவருகிற நீராறுகவென்று சபித்தவுடனே மானதவாவியிலே விழுந்து அந்
தச் சரயுவுடனேகூடிச் சேர்ந்து பிரிவதான கோமதிநதியானாள். அவள் வரலா
றப்படியாக, இந்தக் கௌசிகன் உலகத்தையாளுகிற காலத்திலே எ - று. 5

மைந்தரொரு நூற்றுவரைப் பெற்று வெற்றி வடிவாளும் வரி
சிலையுங் களிறு மாவும், இந்தவுலகத் திவர்போல் வல்லா ரில்லை
யென்னவளர்த் தன்னவரோ டிருக்குங் காலைத், தந்திரமார் பெரும்
படையுந் தேரு மாவுந் தந்திகளு ஞாளிகளு முந்தி யீண்ட, மந்தி
ரிக டங்களொடு மக்க ளோடு மான்வேட்டை யாட விவன் வனத்
திற் புக்கான்.

இ - ள். ஒரு நூறு புத்திரரைப்பெற்று வெற்றிகொண்ட கூரியவாளா
யுத வலியினாலும், வரிந்த வில்வலியினாலும் யானையேற்றத்தினாலும் குதிரை
யேற்றத்தினாலும் இந்த வுலகத்திலே இவர்களுக்குச் சமானமாக ஒருவரும்
வல்லவர்க ளில்லையென்னும்படி வளர்த்து அந்தப் பிள்ளைகளுடனே இருக்கிற
காலத்திலே, நால்வகை யுபாயங்களுந் தெரிந்த பெரிதான சேனைகளும் தேரும்
குதிரைகளும் யானைகளும் வேட்டைநாய்களு முந்திச்செல்வதாக மந்திரிக
ளுடனே பிள்ளைகளுங் கூடிவர மான்வேட்டை யாடுவதற்காக இந்தக் கௌசிக
ராஜன் காட்டுக்குள்ளே சென்றான் எ - று. 6

கரியினமும் புலியினமும் வெருளா வோடக் கலைகடமை யுழை
மடியக் கணைக டூவி, எரிபரப்பி வனமடங்க வழிய நூறி யிருடி
கடஞ் சூழலெலாம் பாழா கச்செய், தரியினமுங் குறுமுயலு மகலா
வண்ண மயில்வேலுங் குணிலுமெறிந் தனைத்துங் கொன்று, தெரி
படுசெந் தசை வெதுப்பித் தின்று தங்கிச் சிலநாள்கா னகத் துறை
ந்து திரியு நாளில்.

இ - ள். யானைக்கூட்டங்களும் புலிக்கூட்டங்களும் பயந்தோடவும், கலை
மான் கடம்பைமான் புள்ளிமான்கள் மடியவும், பாணங்களைவிட்டு நெருப்பை
மூட்டி வனங்களெல்லா மழியும்படிக் கெடுத்து, முனிவர்களுடைய ஆசிரமங்க
ளெல்லாம் பாழாகும்படிச் செய்து சிங்கக்கூட்டங்களும் குறியதான முயற்கூட்
டங்களும் தூரப்போகாதபடி கூரிய வேலாயுதங்களையும் வளைதடிகளையு
மெறிந்து, எல்லாவற்றையுங் கொன்று நன்றாகத் தெரியப்படுகிற சிவந்த மாமி

சங்களைச் சுட்டுத்தின்று, காட்டிலேதானே தங்குதலாய் சிலகாலம் வாசம்பண்ணிக்கொண்டு திரிகிறநாளிலே எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு பாடல்கள் குளகம். 7

ஒருஞான்று புலரிதனி லெழுந்து போகி யுயர்வரைக டோறுமுழன் றொன்று மின்றி, வருநாளி லவ்விடத்தோர் மானின் பின்போய் வாய்புலர்ந்து நாவுலர்ந்து காலு மோய்ந்து, பெருநாணமும் பசியுந்த விப்பு மாகிப் பின் பிடித்த யிலங்கைவிட்டுத் துன்ப மெய்தித், தருநீழ றன்னிலியா னினிது வைகித் தவம்புரியு மலைச் சாரறன்னிற் சார்ந்தான்.

இ - ள். ஒருநாள் விடியற்காலத்திலே யெழுந்துபோய் உயர்ந்த மலைகளெல்லாவற்றிலு மலைந்து ஒன்றுமகப்படாமல் வருகிறபோது, அவ்விடத்திலே ஒருமானின் பின்னே தொடர்ந்துபோய் வாயுங் காய்ந்து நாவும் வறண்டு கால்களு மோய்ந்து பெரிதான வெட்கமும் பசியுந் தாகமு முண்டாகிப் பின்றொடர்ந்துவந்த அந்த மானை விட்டுவிட்டுத் துன்பமடைந்து மரத்துநிழலிலே நான் சுகமாயிருந்து தவஞ்செய்கின்ற மலைப்பக்கத்திலே வந்தான் எ - று. 8

யானவனைக் கண்டிரங்கி நீயா ரென்ன வடிபணிந்து கௌசிக மன் னவன்யா னிந்தக், கானகத்தின் மான்வேட்டை போந்து மற்றோர் கடுமானின் பின்றோடிக் கால்கள் சோர்ந்து, தானையும் யானும்பசியுந் தவிப்பு மாகித் தளர்ந்துனது சரணடைந்தே னென்னக் காம, தேனுவைவா வென்றழைத்தி யானமுது நல்கித் தீராத பசிதாகந் தீர்த்த பின்னர்.

இ - ள். நான் அந்தக் கௌசிகனைக்கண்டு இரக்கங்கொண்டு நீ யாரென்று கேட்க, அவன் என் பாதத்தில் வணங்கி, நான் கௌசிக ராஜன்; இந்தக் காட்டிலே வேட்டையாடவந்து இங்கே ஒரு கொடிய வேகமுள்ள மானைத்தொடர்ந்தோடிக் கால்கள் தளர்ந்து சேனைகளும் நானும் பசியுந் தாகமு முண்டாகித் தளர்ச்சியாய் உமது பாதத்தை யடைந்தேனென்று சொல்ல, நான் அவனுக்காகக் காமதேனுவை வரவழைத்துப் போசன முதலானவெல்லாங் கொடுத்து நீங்காத பசியையுந் தாகத்தையும் நீக்கிய பின்பு எ - று. 9

அப்பசிதீர்ந் தமைச்சரொடு விரைவின் வந்தென் னருகணைந்து மாமுனியே யடிய னேற்கின், றிப்பசுவைத்தரல்வேண்டு மென்னக் கேட்க விதற்குரிய னியானல்லே லென்ன லோடும், அப்பசுவைக் கரிபரித்தேர் சேனை யோடு மடங்கவளைந் தெறி பாசத்தாலே வீசத், தப்பறவே பூண்டகயிற் றெதிர்போ யந்தத் தானையெலா மடிந்து விழச் சாடிற் றவ்வான்.

இ - ள். அந்தப் பசிதாகமெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு தன் மந்திரிகளுடனே அதிக விரைவிலே என்னிடத்திலே வந்து, ஓ மகாமுனிவரே! அடியேனுக்கு

இப்போ திந்தப் பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு நான் இந்தப் பசுவைக் கொடுக்கத்தக்கவ னல்லேனென்று சொல்லுமளவில், அவன் அந்தப் பசுவைத் தனது யானை - குதிரை - தேர் - முதலான சேனைகளுடனே முழுதுஞ் சூழ்ந்து கட்டத் தக்க கயிறு கொண்டு பிடிக்க ஒன்றுவது தப்பாமல் தன்னைக் கட்டின கயிற்றுடனே முன்னேபோய் அந்தச் சேனைகளை யெல்லா மிறந்து கீழேவிழும்படி அந்தப் பசு கொன்றது எ - று. 10

சந்தக் கலி நிலைத்துறை

ஆலால மெழுந்த தெனச்சின முற் றணியூடு புகுந்து துகைத் திடவே, வேலா ளரும்வெங் கரிவித் தகரும் வில்லா ளரும்வெம் பரிவீ ரர்களும், காலான் மிதிபட் டவர்கோ டியர்கட் கனலா லெரி பட் டவர்கோ டியர்நீள், வாலா லடிபட் டவர்கோ டியர்வெண் மருப்பால் வதையுண் டவர்கோ டியரே.

இ - ள். விஷங்கொதித் தெழுந்தாற்போல் கோபங்கொண்டு சேனை வகுப் புக்குள்ளே நுழைந்து காலால் மிதித்துக்கொல்ல, அப்போது வேலாளிகளும் வெவ்விதான யானைவீரர்களும் வில்லாளிகளும் வெவ்விய குதிரைவீரர்களும் அந்தப்பசுவின் கால்களிலே மிதிபட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். கண்களி லுண்டாகிற நெருப்பினாலே யெறிந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். நீண்ட வாலாலே அடிபட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். வெள்ளைக் கொம்புகளாலே குத்துப்பட் டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள் எ - று. 12

கொழுவோ டிரத் தசையீ ரணிணங் குடர்மூ ளைசரிந் துகு ழைந் திடுவார், மழுவாள் சிலைதண் டுகடைத் தலைவேல் வலயங் கர வா ளமொடிந் திடுவார், விழுவார் கரைவா ருருள்வார் புரள்வார் விதியே சதியாக விளைத் தனையென், றழுவார் தகவல் லதுசெய் தநமக் கழிவே யெனவோ டியகன் றனரே.

இ - ள். கொழுப்புடனே இரத்தம் மாமிசம் ஈரல் நிணம் குடல் மூளை களெல்லாஞ் சரிந்து குழைந்துபோனார்கள் சிலர். மழு - வாளாயுதம் - வில் - தண்டாயுதம் - கடைந்தெடுத்த வேல் - வல்லயம் - கைவாள்களெல்லா மொடி ந்துவிழுகிறவர்கள் சிலர். கரைகிறவர்கள் சிலர். உருளுகிறார்கள் சிலர். புரளுகிற வர்கள் சிலர். ஓ தெய்வமே! இப்படிக் கெடுதியுண்டாகச் செய்தாயேயென் றழுகிறவர்கள் சிலர். நியாயமில்லாததைச் செய்த நமக்குக் கெடுதலேயல்லது வேறுவராதென் றோடினார்கள் சிலர் எ - று. 12

இவ்வாறு வெருட்டி வதைத்தெ னையுற் றினியே துசெயக் கடவே னடியேன், அவ்வா றுரையென் னவியா னினிநீ யகல்வான் மிசையென் னவுனைத் தனிவிட், டெவ்வா றகல்வே னிவணிற் பனெ ன வினிநீ கடிதே கிவணிற் றனுனக், கொவ்வா தெனயா னுரை செய் திடவே யுயர்வா னிடைதே னுவுமுற் றதுவே.

இ - ள். இந்தப்படி பயங்காட்டிக் கொன்று பின்பு என்னிடத்திற்கு வந்து இனி அடியேன் யாதுசெய்யக்கடவேன் அவ்வகையை யெனக்குச் சொல்லுமென்று காமதேனு கேட்க, நான் இனி நீ ஆகாயத்துப் போவென்று சொல்ல, அதற்கு உம்மைத் தனியாக விட்டுவிட்டு நான் எப்படிப் போவேன்? இங்கே தானே நிற்கிறேனென்று அந்தக்காமதேனுவானது சொல்ல, நான் நீ சீக்கிரத்திலேபோ, இனி நீ இங்கே நிற்கிறது உனக்குத் தகாதென்று சொல்ல, உடனே காமதேனுவானது உயர்ந்த ஆகாயத்திக்குப் போய்விட்டது எ - று. 13

அமரா வதியிற் பசுவெய் திடவே யரசன் குலமைந் தர்கணூற் றுவரும், எமதா விகொளக் கருதிச் சினமுற் றிடிபோ லமுழக்க மெழக்கு முறிச், சமரா டமுருடங்கி நெடும் பொழுதிற் சரமாரி பொழிந் திடலும் முடலும், கமரா கவெடித் துவிழித் தவிழிக் கனலா லவர்வெந் துகழிந் தனரே.

இ - ள். அப்படித் தேவருலகத்திற்கு அந்தப் பசு போனபின்பு, கௌசிக ராஜனுடைய புத்திரர்கள் நூறுபேரும் என்னுடைய உயிரை வாங்க நினைவு கொண்டு கோபமாய் இடிபோல் முழக்கமுண்டாகக் கெர்ச்சனைபண்ணி யுத்தஞ் செய்யத் தொடங்கி நெடுங்கால நேரம் பாண வருஷங்களைப் பொழியுமளவில், என்னுடம்பெல்லாம் தொளைகளுண்டாக அதிர்ந்து நான் திறந்து பார்த்த என் கண்களிலுண்டான நெருப்பினாலே அந்த நூறுபேரும் வெந்து சாம்பலானார்கள் எ - று. 14

சண்டத் தழலா லிவர்மைந் தர்படத் தனுவங்கை யெடுத் தெதிர் வந் துகடுங், கொண்டர் சரமா ரிபொழிந் திடவே கொடியோ னிவ னுக் கெதிரா வெனது, தண்டத் தினைநட் டனன்விட் டபெருஞ் சரமா ரிமழுக் கதைசக் கரம்வேல், விண்டற் பவரும் பொடியா யுதிர விசையா னசையோ டுவிழுங் கினதால்.

இ - ள். அப்படி வேகமான நெருப்பினாலே உயர்ந்த புத்திரர்கள் சாவக் கண்டு, வில்லைத் தனதழகிய கையிலேகொண்டு என் முன்னே வந்து கடுமையான மேகம்போல் பாண வருஷங்களைப் பொழிய அந்தப் பொல்லாதவனுக்கு முன்னே என்னுடைய தண்டத்தை ஊன்றி வைத்தேன். அப்போ தவன் விட்ட பெரிதான பாண வருஷங்களையும் மழுவையுங் கதையையுஞ் சக்கரத்தையும் வேலையும் ஆகாயத்திலே சிறியதான நுண்ணிய தூளிகளாக வதிரும்படி வேகத்துடனே தனக்கு மிகுந்த பசி தாகத்தாலுள்ள ஆசையுடனே தண்டு விழுங்கியது எ - று. 15

விடுகின் றகொடும் படையத் தனையும் விறல்கொண் டுயர்தண் டம் விழுங்கிடவே, அடுகின் றதெமக் கெளிதல் லவென வமரா மகவா சையடைந் துறவே, சுடுகின் றமனத் துடனூ ரனுகித் துற

வோர் வலியோ ரிறையோ ரிலெனுக், கொடுவெந் தொழினு டுதுறந் தகலக் குணபா லணுகித் தவமுற் றனனே.

இ - ள். அப்படி அந்தக் கௌசிகராஜன் விடுகிற கொடுமையான ஆயுதங் களை யெல்லாம் பலங்கொண் டுயர்ந்த எனது தண்டம் விழுங்கும்போது இனி இந்த முனிவனை நம்மாற் கொல்லுகிற தெளிதல்லவென் றடங்கி, புத்திர வாஞ்சை மிகவுமுண்டாகிச் சுடுகிறதான மனத்துடனே தன தூருக்குப்போய்ச் சந்நியாசிகளைப்போல் வல்லவர்க ளரசர்களில்லையென்று கொடுமையான வெவ் விய தொழில்களைச் செய்துள்ள தனது நாட்டைவிட்டுத் தூரமாய்க் கிழக்குத் திக்கிலே வந்து தவஞ்செய்தான் எ - று. 16

இவனுற் றதவத்தை யழிக்க நினைத் திமையோர்க் கிறைவிட்ட திலோத் தமையோ, டவனத் தவம்விட் டுநலத் திடைபுக் கழிபட் டுடனே யறிவுற் றவளைப், புவனத் தின்மனித் தர்பிறப் பினினீ போ வென்று சபித்தக றென்றிசை போய்ச், சிவனைக் கருதித் தவமுற் றிடவே திரா வரமீ சனளித் தனனே.

இ - ள். இப்படி இவன் கொண்ட தவத்தைக் கெடுக்க வெண்ணித் தேவர்களுக் கரசனை இந்திரன் அனுப்பின திலோத்தமையுடனே அக் கௌசி கன் அந்தத் தவஞ்செய்கிறதை விட்டுவிட்டு அவள் சுகத்திலே புகுந்து தவ மெல்லா மொழிதலாய் உடனே தெளிவுகொண்டு அந்தத் திலோத்தமையை உலகத்திலுள்ள மானிடப் பிறப்பிலே நீ போய்ப் பிறக்கக் கடவையென்று சாபங்கொடுத்துப் பின்பு அகன்ற தெற்குத் திசைக்குப்போய்ப் பரமசிவனைக் குறித்துத் தவஞ் செய்யும்போது அந்தப் பரமசிவன் அழியாத வரங்கொடுத் தருளினர் எ - று. 17

அந்நாளி லெனைத்திரிசங் கருகுற் றங்கத் தொடுவிண் புகல் வேண் டுமெனச், சொன்னன் முடியா தெனயான் மொழியத் துற வோர் பிறரா லுறுவே னெனலும், இன்னு துரைசெய் தனைநீ புலையா கெனவே புலையா யெழில்கெட் டவமே, தன்னு டணுகித் தமர் சீசீ யெனத் தள்ளத் தளமெள்ள நடந் தனனே.

இ - ள். அந்தக் காலத்திலே என்னைத் திரிசங்குவானவன் அடுத்து வந்து உடலோடே சுவர்க்கம் போகவேணுமென்று சொன்னன். அதற்கு நான் அப்படி உடலோடே சுவர்க்க லோகம் போக வொண்ணாதென்று சொல்ல, அந்தத் திரிசங்கு வேறே உம்மைபோலிருக்கிற துறவற சந்நியாசிகளாலே நான் (சுவர்க்கம்) போகிறேனென்று சொல்ல, (நான்) நீ பொல்லாத துன்ப வார்த் தையைச் சொன்ன யாகையாலே புலையனாகக் கடவையென்று சொன்ன வுடனே அந்தத் திரிசங்கு புலையனாகித் தன்னழகெல்லாங் குலைந்து தனது நாட்டுக்குள்ளே போய் அவனைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம் சீ சீ யென்று தள்ளத் தள்ள அவைகளைக் கேட்டு மெள்ள மெள்ள அவ்விடம் விட்டுப் போயினன் எ - று. 18

அன்றேயெனை விட்டிவனைத் தூிசித் தங்கத்தொடு விண்பு வேண்டுமெனக், கென்றேத னுளத்தது சொல்லவ னென்றே தொடுத்தமறத் தொழிலால், குன்றேயும் விமானமமைத் ததன்மே கோவே றெனவேறி நடந்திடவே, சென்றேயம ராவதி சேருத தேவாதிபர் கண்டுசினந் தனரே.

இ - ள். அப்போதே என்னை விட்டுவிட்டு இந்தக் கௌசிகனைப்போ கண்டு நான் உடனுடனே சுவர்க்கம் போக வேண்டுமென்று வேண்ட னப்படித் தன்னுள்ளத்திலுள்ள கருத்தைச் சொல்லவே, அந்தக் கௌசி முன்னே யென்னுடனே போராடிக்கொண்டிருக்கிற வீரச்செய்கையினு மலைக்கொப்பான ஒரு விமானத்தை வரும்படிச்செய்து, அந்த விமானத்தி அரசனே! ஏறென்று சொல்ல, அவனப்படியே யேறி நடத்தச்செய்தே அ விமானம் போய் அமராவதி சேரும்போது தேவேந்திராதிகள் கண்டு கோ கொண்டார்கள் எ - று.

புலையா சுரர்நாடுபுகே லெனவே புறமுந்தினர் வானவர் புட் கமோ, டலையாவிழு வான்முனி கௌசிகனுக் கபயமென வீழ் தறிந் ததிர்போய், நிலையான விமானம் விழாதுநிறீஇ நெடுவெ சின மாய்விழி நின்றகனல், பலபாலு மெரிந்தனபல் லுயிரும் பட யினில் வெந்து பதைத் தனவால்.

இ - ள். தேவர்கள் அடா நீசா நீ தேவருடைய நாட்டுக்குள்ளே நுழை யாதே யென்று சொல்லி வெளியேபோகத் தள்ளிவிட்டார்கள். அப்போ அந்த விமானத்துடனே அலைவுபட்டு விழுகிறவன் கௌசிகமுனிவனுக் கப மென்று விழுகிறது தெரிந்து அவனுக்கு முன்னேபோய் நிலைமையான வி னங் கீழே விழாமல் நிறுத்தி, நெடிதான வெவ்விய சினங்கொண்டு கண்க லுள்ள நெருப்பினாலே பல இடங்களும் எரிதலாயின. பலவிதமான உயிர்களு அப்படிப் பரவுகின்ற நெருப்பினால் வெந்து பதைப்பதாயின எ - று. 2

இவ்வண்ட மனைத்து மெரித்துலக மீரேழுட னிந்திரனும் ம னும், தெய்வங்களும் வேறுபடைப்ப னெனுத் தேவாதிபன் மா சிவனோ டயன்வந், தெவ்வண்ணமும் விளைந்திடு மென்னவிரந் தெழு ன்ற சினந்தணி வித்துலகம், உய்வண்ண முறத்திரி சங்குதனக்கு வின்பத நல்கவுரைத் தனரே.

இ - ள். இந்த அண்டங்களையெல்லா மெரியச்செய்து பதினாலுலகங்களை யும் இந்திரனையும் பிரமனையும் மற்றத் தெய்வங்களையும் வேறே சிருஷ்டி கிறேனென்று சொல்ல, அப்போது தேவேந்திரன் விஷ்ணு சிவனுடனே பி மாவும் வந்து எப்படி முடியுமோவென்று நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவ னுக்குண்டாகுகின்ற கோபத்தைத் தணியும்படிச்செய்து உலகமெல்லாம் பிழைக் கும்படியாகத் திரிச்சங்குவிற்கு நட்சத்திர பதவியைக் கொடுக்கும்படி சொன் னார்கள் எ - று.

அத்தன்மைய னம்முனி யென்னுடனே யந்நாளி லெடுத்தம றத் தொழிலால், எத்தன்மை யிழைத்தன னன்னவெலா மென் ஞேடு பலித்தில வாதலினுல், இத்தன்மை யிழைத்தனன் மன்ன னுட னிதனுலும் வெலற்கரி தாயினனிப், பித்தன்செய வித்தக வென் றறவோர் பெருமா னிறையோ டுரைபேசினனே.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட கௌசிகனுன விசுவாமித்திரமுனிவன் என் னுடனே அக்காலத்திலேகொண்ட வீரச்செய்கையினுலே எப்படிப்பட்டவைக ளெல்லாஞ் செய்தானே அவைகளெல்லாம் என்னுடம்பாடாக அவனுக்குப் பலிக்கவில்லை. ஆகையினுலே இப்படிப்பட்ட காரியமும் பண்ணினுன். இந்த அரிச்சந்திரனுடனே இந்த விஷயத்திலும் என்னை வெல்லப்படாதவனே யானுன். இப்படி இந்தப் பயித்தியக்காரனுன கௌசிகன் செய்கைக ளிப்படிப் பட்டவைகளென்று அறவறத்தார்களிற் சிறந்தவரான வசிஷ்டர் அந்தக் காசி ராஜனுடனே சொன்னுர் எ - று. 22

இந்நீர்மை வசிட்ட னுரைத்திடலு மெழில்வாரண வாசியர் கோன் முனிவோர், தந்நீர்மையை நீயலதாரறிவார் தஞைஞான மிலார்க்கறி யத்தகுமோ, நின்னீர்மை யுணர்ந்தவ ரேயறிவார் நீயே யவர் நீர்மை நினைந் துணர்வாய், எந்நீர்மை யுனக்கரி தென்ன வெழுந் திருபாத மிறைஞ்சி யிருந் தனனே.

இ - ள். இந்த விசேஷங்களையெல்லாம் வசிஷ்டமுனிவர் சொல்லுமள வில் அழகுபொருந்தின வாரணவாசியருக் காசனுனவன், ஐயா! முனிவோர்க ளுடைய பெருமையை உம்மையல்லாது யார் அறிய வல்லவர்கள்? முதிர்ந்த ஞானமில்லாதவர்களுக் கறியக்கூடுமோ? உம்முடைய பெருமையைத் தெரிந்த வர்களே தெரிவார்கள். நீரே அவர்களுடைய பெருமைக் குணத்தையுந் தெரிந்துணருவீர். எந்தப் பெருமைகள் உமக்குக் கூடாதவைகளென்று எழுந் திருந்து அவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கிக்கொண் டிருந்தான் எ - று. 23

அவ்வாண கரத்தொரு திங்களிருந் தருண்மாமுனி யைத்தொ ழுதே விடைகொண், டெவ்வாறு மறந்துதரிப் பமெஞ விறையும் மகனும்பிற ரும்மெலியச், செவ்வாரண வாசியர் கோனவரைத் திரு மார்புற வேதழுவிப் பரியுங், கைவாரண மும்படையும் மிடையக் காசித்திரு நாடுபுகுந் தனனே.

இ - ள். அப்படி அந்த ஒளியால் மிகுந்த அயோத்தியாபுரியிலே ஒரு மாத மளவு மிருந்து, பின்பு கிருபாரூபியான பெரிய வசிஷ்டரை வணங்கி விடை கொண்டு எப்படிக் காசிராஜனே உம்மை மறந்து தங்கக் கடவோம் நாங்களென்று அரிச்சந்திர மகாராஜனும் மகனும் மெலிவுகொள்ள, செவ்வையான வாரண

வாசியென்னுங் காசிராஜனனவன் அவ்விருவரையும் தனது திருமார்பழுந்த ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு குதிரைகளும் துதிக்கையையுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும் நெருங்க காசியென்னுந் திருநாட்டுக்குப் போயினன் எ - று.

கடிமீதுறு கார்வள மல்குதிருக் காசித்திரு நாடனு மேகிய பின், முடிமீதொளி பொங்கிட வெண்குடையு முத்தின்குடை யுங் கொடியும் மிடையப், படிமீதினின் மன்னவர் வந்துதொழப் பலபாவையர் பாணர்பரிந் திடவே, அடிமீது வணங்க வயோத்தியர்கோ னரியாசன மீதிலிருந் தனனே.

இ - ள். காவல் மிகுதியாய் மேகங்களினுடைய வளமையே அதிகமாயிருந்துள்ள திருக்காசித் திருநாட்டரசன் போனபின்பு, தலைக்குமேலே வெள்ளைக் குடையினுடைய ஒளிபொங்குதலாக முத்துக்குடைகளுங் கொடிகளு நெருங்க, உலகத்திலுள்ள பல அரசர்களும் வந்து வணங்க, அநேகம் பெண்களும் பாணர்களுஞ் சந்தோஷித் தன்புகொள்ளும்படி பாதங்களிலே வணங்க அயோத்தியாபுரிக் கரசனை அரிச்சந்திரமகாராஜன் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தான் எ - று. 25

வேறு

மன்னர் வாழிய மாமறை வாழிய
செங்நென் மன்னுக செந்தமி ழோங்குக
அன்ன தான வரிச்சந் திரன்கதை
தன்னைக் கேட்டவர் வாழ்வு தழைக்கவே.

இ - ள். ஆகையால் இக்காலத்துள்ள அரசர்களும் வாழ்க. பெரிதான வேதங்களும் வாழ்க. சிவந்த நெற்கள் எங்கும் விளைக. செவ்விதான தமிழ் மொழியும் உயர்ந்து வாழ்க. அப்படிப்பட்ட தானங்கொடுத்த அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய சரித்திரமகிமையைக் கேட்டவருக்கு வாழ்வுந் தழைத்தோங்குக எ - று. 26

உத்தர காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - 1315.

மட்டு விருத்தம்

அகிலந்தனி லிலகும்படி நிலைதங்கிய குணரஞ்சித
வரசற்கொரு மணியாகிய வதிதூயன்
மிகுநண்புன ககனற்கரு ளியவாரண முடிவிற்பொரு
வியமாதவ ரெவரும்புக ழதிநேயன்
றகைகொண் டொளிர் குருமாமுனி சதிரின்படி தரைமீதொரு
சலமாமொழியு ரையாதசெங் கனிவாயன்
சுகரஞ்சித வரிச்சந்திரனெனு மிந்திரன் சரிதைக்கொரு
துணை யுண்டென வரைவாரெவர் சொலுங்காலே.

வாழி விருத்தம்

மனோதயமாகு முரகரிமுகுந்தன்
மாணடிக்கிருபை பூண்டொழுகுஞ்
சனோதயமனைத்து விரும்புவியதனிற்
சந்ததமின்பொடும் வாழ்க
மனோதயமான வரிச்சந்திரபுராணம்
வழுக்கறப் பதித்தனன்
வினோத திருமகள் அச்சுக்கூடத்தலைவரும்
மேதினியில் நீடூழிவாழ்கவாழ்கவே.

அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

திருமகள் விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1932.

— உயரிய தமிழ் நூல்கள் —

தாயுமானவர் பாடல்

மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்

[730-பக்கம்: சுவாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா **4.**]

திருவருட் பெருஞ் செல்வராகிய **தாயுமான் சுவாமிகள்** தமது சுவானுபூதியினிற் பிறந்த அற்புத சின்மய மதுரமான செம்பாடற்றிரட்டினுக்கு அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவை **தாயுமானார்** உண்மைக் கருத்தைத் தெரிவிப்பனவல்ல. **தாயுமான சுவாமிகள்** வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபாவமுடையவ ராதலால், அவருடைய உண்மைக்கருத்து ஈதென்று ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் விளங்கும்படி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகா வித்வான் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் **பூவை: கலியாணசுந்தர முதலியாரால்** பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடதக் கருத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞானசாத்திரங்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கவனிப்பு:—இதுவரையில் தாயுமானாருடைய பாடலுரையை படித்த அறிஞர் இந்த மெய்கண்ட விருத்தியுரையைப் படிப்பார்களானால் மற்ற உரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்னதெனவிளங்கும்.

சீகாழி கண்ணுடைய வள்ளலா ரியற்றிய

ஒழிவிலொடுக்கம்

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா **1-8-0.**]

வேதாந்திகள் அஹம் என்று சொல்லும் தற்போதம் ஒழிந்தவிடத்து முத்தியுண்டென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி அதனை யொழிக்கும் நெறியும் இதுவெனத் தெரிவித்தனர் கண்ணுடைய வள்ளலார் எனப்பட்ட பரமாசாரியர்.

தமக்கு முந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் பிந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் மயங்கியுரைத்தும் பொய்மை யுரைத்தும் உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தை விருத்தி செய்திருப்பவும், இடையிற்றோன்றிய இவர் சரியை கிரியை யோகங்களை யிகழ்ந்து அவற்றின் வெறுமையை நன்கு விளக்கினர்.

இதிலடங்கிய விஷயங்கள்.

1. சிறப்புப்பாயிரம் உரை
2. காப்புச் செய்யுள்கள்
3. வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம்
4. சத்திநிபாதத் துத்தமவொழிவு
5. யோகக் கழற்றி
6. கிரியைக் கழற்றி
7. சரியைக் கழற்றி
8. விரத்தி விளக்கம்
9. துறவு
10. அருளவத்தைத்தன்மை
11. வாதனைமாண்டார் தன்மை
12. நிலை யியல்பு

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடாமய்யர் தெரு, மின்ட்பில்டிங் போஸ்டு, சென்னை.

திருக்குறள் மூலமும்

[பரிமேலழகருரையும், தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையுட
விசேஷக் குறிப்புகளுடனும், நாயனார் திருவுருவப் படத்
துடன் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய
காலிகோ பைண்டு செய்தது விலை ரூபா **3-8-0**.

ஷை திக்கு கடிதம் விலை ரூபா **2-0-0**.]

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திரு ளென்னும் இந்நூலானது 1330 - குறள் வெண்பாக்களாற் செய்யப்ட பாஷையின் உயர்வை விளக்குவதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலவ பட்ட சிறந்த நீதிநெறியை ஒருசேர நன்குணர்த்த தக்கதாயும், எல் சமயிகளாயினும் இனி தேற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாயு முள்ளது. மேலும், பாஷையில் விருத்தியடைய விரும்புவோர்க்கும், முத்திநெறி பெற விரும்புவோர்க்கும் ஏற்ற நூலாகவும், ஏனையோர்க்குப் பொது நூலா இருத்தலால் இதன் பெருமை குன்றின்மே லேற்றிய விளக்குபோல் வி கின்றது.

இந்நூல் வேதசாரமா யிருத்தலால், ஆதியில் உரையாசிரியர்களாகிய ஞர்க்கினியார் இதற்கு உரை யியற்றின ரென்றும், அவற்றுள் பரிமே இயற்றிய உரை சொற்பொலிவும் பொருணயமும் நிறைந்து விளங்கிய சான்றோர் இவ்வுரையையே மேலாகக் கொண்டனரென்றும் வழங்கி கின்றது. ஆதலால், தமிழ் வேதமாகிய **திருக்குறளும்** இதற்குப் பரிமேல செய்த உரையும் கற்றோர் யாவராலும் விரும்பத்தக்கனவே. இவ்வுரை காலத்திலுள்ளோருடைய கல்வித் தேர்ச்சிக் கேற்பச் செய்யப்பட்டதாத கடின சந்திகளால் செறிந்து விளங்குகின்றது. தற்கால நிலைமையைக் க பண்டித பாமரர் யாவர்க்கும் எளிதில் பயன்படும் பொருட்டுக் கடின சந்தி ஒருவாறு விளக்கி, அதனுடன் எளிய நடையில் செய்யப்பட்ட **தெளிபொ விளக்கப் பதவுரையும்** ஆங்காங்கு விசேட மேற்கோளுடன் சேர்த்து புத்தகமாய் அச்சிட்டனம்.

நாலடியார் மூலமும் - உரையும்

[சமண முனிவர்கள் வரலாறுடன் இதன் விலை ரூபா **1**.]

அரசர், அந்தணர், தாய், தந்தை, ஆசிரியர், நட்பினர், உறவி மேலோர், கீழோர் முதலாயினோருடைய தன்மைகளை யறிந்து அவர் மாட் தக்கவாறொழுகி, இம்மையி லின்பமும், மறுமையில் முத்தியும் பெறும் உட வழிகளை உணர்த்தும். இந்நூல் 400 - வெண்பாக்களை யுடையது. சமண மு வர்களால் அருளிச்செய்த பதினெண்கீழ்க் கணக்குகளில் இதுவுமொன் தமிழ்ப் புலவர் கள்த்தூர் வேதகிரி முதலியார் அவர்களியற்றிய உரையுட ஸ்ரீமான் அ. மகாதேவ செட்டியா ரவர்களால் பிழையற பரிசோதிக்கப்பெற் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டி கிறது. கல்வியறிவைக் கோரும் ஒவ்வொருவருக்கும் உயர்தர கல்விச்சா மாணவர்களுக்கும் இது மிகவும் உபயோகமானது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடாமய்யர் தெரு, மின்ட்பில்டிங் போஸ்டு, சென்